Holy Bible

Aionian Edition®

De Heilige Schrift 1917

Dutch Holy Bible

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®
De Heilige Schrift 1917
Dutch Holy Bible
New Testament

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: eBible.org
Source version: 4/18/2025
Source copyright: Public Domain
Historic / DBS / eBible.org, 1917

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Voorwoord

Nederlandse at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Nederlandse at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Inhoudsopgave

NIEUWE TESTAMENT

Mattheüs 1
Markus 30
Lukas 49
Johannes 80
Handelingen 103
Romeinen 134
1 Corinthiërs 146
2 Corinthiërs 158
Galaten 166
Efeziërs 170
Filippenzen 174
Colossenzen 177
1 Thessalonicenzen 180
2 Thessalonicenzen 183
1 Timotheüs 185
2 Timotheüs 189
Titus 192
Filémon 194
Hebreeën 195
Jakobus 205
1 Petrus 208
2 Petrus 212
1 Johannes 215
2 Johannes 218
3 Johannes 219
Judas 220
Openbaring 221

BIJLAGE

Leidraad voor Lezers
Woordenlijst
Kaarten
Bestemming
Illustraties, Doré

NIEUWE TESTAMENT

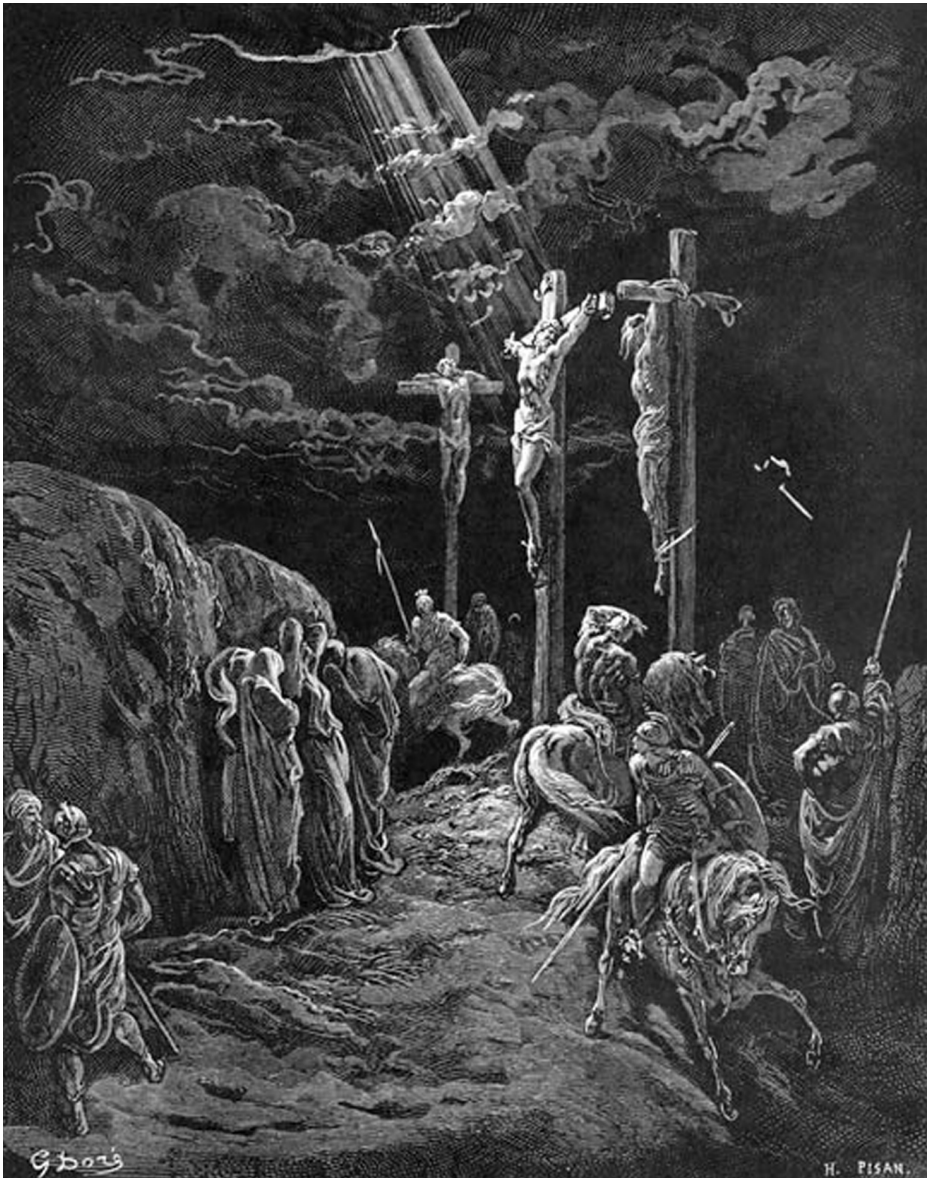

En Jezus zeide: Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen.
En verdelende Zijn klederen, wierpen zij het lot.
Lukas 23:34

Mattheüs

1 Het boek des geslachts van JEZUS CHRISTUS,
den Zoon van David, den zoon van Abraham. **2**
Abraham gewon Izak, en Izak gewon Jakob, en Jakob
gewon Juda, en zijn broeders; **3** En Juda gewon
Fares en Zara bij Thamar; en Fares gewon Esrom,
en Esrom gewon Aram; **4** En Aram gewon Aminadab,
en Aminadab gewon Nahasson, en Nahasson gewon
Salmon; **5** En Salmon gewon Booz bij Rachab,
en Booz gewon Obed bij Ruth, en Obed gewon
Jessai; **6** En Jessai gewon David, den koning; en
David, den koning, gewon Salomon bij degene, die
Uria's vrouw was geweest; **7** En Salomon gewon
Roboam, en Roboam gewon Abia, en Abia gewon
Asa; **8** En Asa gewon Josafat, en Josafat gewon
Joram, en Joram gewon Ozias; **9** En Ozias gewon
Joatham, en Joatham gewon Achaz, en Achaz gewon
Ezekias; **10** En Ezekias gewon Manasse, en Manasse
gewon Amon, en Amon gewon Josias; **11** En Josias
gewon Jechonias, en zijn broeders, omtrent de
Babylonische overvoering. **12** En na de Babylonische
overvoering gewon Jechonias Salathiel, en Salathiel
gewon Zorobabel; **13** En Zorobabel gewon Abiud,
en Abiud gewon Eljakim, en Eljakim gewon Azor; **14**
En Azor gewon Sadok, en Sadok gewon Achim, en
Achim gewon Elihud; **15** En Elihud gewon Eleazar, en
Eleazar gewon Matthan, en Matthan gewon Jakob;
16 En Jakob gewon Jozef, den man van Maria, uit
welke geboren is JEZUS, gezegd Christus. **17** Al
de geslachten dan, van Abraham tot David, zijn
veertien geslachten; en van David tot de Babylonische
overvoering, zijn veertien geslachten; en van de
Babylonische overvoering tot Christus, zijn veertien
geslachten. **18** De geboorte van Jezus Christus was
nu aldus; want als Maria, zijn moeder, met Jozef
ondertrouwd was, eer zij samengekomen waren,
werd zij zwanger bevonden uit den Heiligen Geest.
19 Jozef nu, haar man, alzo hij rechtvaardig was, en
haar niet wilde openbaarlijk te schande maken, was
van wil haar heimelijk te verlaten. **20** En alzo hij deze
dingen in den zin had, ziet, de engel des Heeren
verscheen hem in den droom, zeggende: Jozef, gij
zone Davids! wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot
u te nemen; want hetgeen in haar ontvangen is, dat is
uit den Heiligen Geest; **21** En zij zal een Zoon baren,
en gij zult Zijn naam heten JEZUS; want Hij zal Zijn
volk zalig maken van hun zonden. **22** En dit alles is
geschied, opdat vervuld zou worden, hetgeen van
den Heere gesproken is, door den profeet, zeggende:
23 Ziet, de maagd zal zwanger worden, en een Zoon
baren, en gij zult Zijn naam heten Emmanuel; hetwelk
is, overgezet zijnde, God met ons. **24** Jozef dan,
opgewekt zijnde van den slaap, deed, gelijk de engel
des Heeren hem bevolen had, en heeft zijn vrouw
tot zich genomen; **25** En bekende haar niet, totdat
zij dezen haar eerstgeboren Zoon gebaard had; en
heette Zijn naam JEZUS.

2 Toen nu Jezus geboren was te Bethlehem, gelegen
in Judea, in de dagen van den koning Herodes,
ziet, enige wijzen van het Oosten zijn te Jeruzalem
aangekomen. **2** Zeggende: Waar is de geboren
Koning der Joden? want wij hebben gezien Zijn ster in
het Oosten, en zijn gekomen om Hem te aanbidden.
3 De koning Herodes nu, dit gehoord hebbende,
werd ontroerd, en geheel Jeruzalem, met hem. **4** En
bijeenvergaderd hebbende al de overpriesters en
Schriftgeleerden des volks, vraagde van hen, waar
de Christus zou geboren worden. **5** En zij zeiden tot
hem: Te Bethlehem, in Judea gelegen; want alzo is
geschreven door den profeet: **6** En gij Bethlehem, gij
land Juda! zijt geenszins de minste onder de vorsten
van Juda; want uit u zal de Leidsman voortkomen,
Die Mijn volk Israel weiden zal. **7** Toen heeft Herodes
de wijzen heimelijk geroepen, en vernam naarstiglijk
van hen den tijd, wanneer de ster verschenen was; **8**
En hen naar Bethlehem zendende, zeide: Reist heen,
en onderzoekt naarstiglijk naar dat Kindeken, en als
gij Het zult gevonden hebben, boodschapt het mij,
opdat ik ook kome en Datzelve aanbidde. **9** En zij,
den koning gehoord hebbende, zijn heengereisd; en
ziet, de ster, die zij in het oosten gezien hadden, ging
hun voor, totdat zij kwam en stond boven de plaats,
waar het Kindeken was. **10** Als zij nu de ster zagen,
verheugden zij zich met zeer grote vreugde. **11** En in
het huis gekomen zijnde, vonden zij het Kindeken
met Maria, Zijn moeder, en nedervallende hebben zij
Hetzelve aangebeden; en hun schatten opengedaan
hebbende, brachten zij Hem geschenken: goud en
wierook, en mirre. **12** En door Goddelijke openbaring
vermaand zijnde in den droom, dat zij niet zouden
wederkeren tot Herodes, vertrokken zij door een

anderen weg weder naar hun land. 13 Toen zij nu
vertrokken waren, ziet, de engel des Heeren verschijnt
Jozef in den droom, zeggende: Sta op, en neem tot u
het Kindeken en Zijn moeder, en vlied in Egypte, en
wees aldaar, totdat ik het u zeggen zal; want Herodes
zal het Kindeken zoeken, om Hetzelve te doden.
14 Hij dan opgestaan zijnde, nam het Kindeken en
Zijn moeder tot zich in den nacht, en vertrok naar
Egypte; 15 En was aldaar tot den dood van Herodes;
opdat vervuld zou worden hetgeen van den Heere
gesproken is door den profeet, zeggende: Uit Egypte
heb Ik Mijn Zoon geroepen. 16 Als Herodes zag,
dat hij van de wijzen bedrogen was, toen werd hij
zeer toornig, en enigen afgezonden hebbende, heeft
omgebracht al de kinderen, die binnen Bethlehem,
en in al deszelfs landpalen waren, van twee jaren
oud en daaronder, naar den tijd, dien hij van de
wijzen naarstiglijk onderzocht had. 17 Toen is vervuld
geworden, hetgeen gesproken is door den profeet
Jeremia, zeggende: 18 Een stem is in Rama gehoord,
geklag, geween en veel gekerm; Rachel beweende
haar kinderen, en wilde niet vertroost wezen, omdat
zij niet zijn! 19 Toen Herodes nu gestorven was, ziet,
de engel des Heeren verschijnt Jozef in den droom, in
Egypte. 20 Zeggende: Sta op, neem het Kindeken en
Zijn moeder tot u, en trek in het land Israels; want zij
zijn gestorven, die de ziel van het Kindeken zochten.
21 Hij dan, opgestaan zijnde, heeft tot zich genomen
het Kindeken en Zijn moeder, en is gekomen in het
land Israels. 22 Maar als hij hoorde, dat Archelaus
in Judea koning was, in de plaats van zijn vader
Herodes, vreesde hij daarheen te gaan; maar door
Goddelijke openbaring vermaand in den droom, is
hij vertrokken in de delen van Galilea. 23 En daar
gekomen zijnde, nam hij zijn woonplaats in de stad,
genaamd Nazareth; opdat vervuld zou worden, wat
door de profeten gezegd is, dat Hij Nazarener zal
geheten worden.

3 En in die dagen kwam Johannes de Doper,
predikende in de woestijn van Judea, 2 En
zeggende: Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen
is nabij gekomen. 3 Want deze is het, van denwelken
gesproken is door Jesaja, den profeet, zeggende:
De stem des roependen in de woestijn: Bereidt den
weg des Heeren, maakt Zijn paden recht! 4 En
dezelve Johannes had zijn kleding van kemelshaar,
en een lederen gordel om zijn lenden; en zijn voedsel
was sprinkhanen en wilde honig. 5 Toen is tot
hem uitgegaan Jeruzalem en geheel Judea, en
het gehele land rondom de Jordaan; 6 En werden
van hem gedoopt in de Jordaan, belijdende hun
zonden. 7 Hij dan, ziende velen van de Farizeen
en Sadduceen tot zijn doop komen, sprak tot hen:
Gij adderengebroedsels! wie heeft u aangewezen te
vlieden van den toekomenden toorn? 8 Brengt dan
vruchten voort, der bekering waardig. 9 En meent
niet bij u zelven te zeggen: Wij hebben Abraham
tot een vader; want ik zeg u, dat God zelfs uit deze
stenen Abraham kinderen kan verwekken. 10 En ook
is alrede de bijl aan den wortel der bomen gelegd; alle
boom dan, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt
uitgehouwen en in het vuur geworpen. 11 Ik doop u
wel met water tot bekering; maar Die na mij komt,
is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig
ben Hem na te dragen; Die zal u met den Heiligen
Geest en met vuur dopen. 12 Wiens wan in Zijn hand
is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren, en Zijn
tarwe in Zijn schuur samenbrengen, en zal het kaf
met onuitblusselijk vuur verbranden. 13 Toen kwam
Jezus van Galilea naar de Jordaan, tot Johannes,
om van hem gedoopt te worden. 14 Doch Johannes
weigerde Hem zeer, zeggende: Mij is nodig van U
gedoopt te worden, en komt Gij tot mij? 15 Maar
Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Laat nu af; want
aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen.
Toen liet hij van Hem af. 16 En Jezus, gedoopt zijnde,
is terstond opgeklommen uit het water; en ziet, de
hemelen werden Hem geopend, en hij zag den Geest
Gods nederdalen, gelijk een duive, en op Hem komen.
17 En ziet, een stem uit de hemelen, zeggende: Deze
is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn
welbehagen heb!

4 Toen werd Jezus van den Geest weggeleid in de
woestijn, om verzocht te worden van den duivel. 2
En als Hij veertig dagen en veertig nachten gevast
had, hongerde Hem ten laatste. 3 En de verzoeker,
tot Hem gekomen zijnde, zeide: Indien Gij Gods Zoon
zijt, zeg, dat deze stenen broden worden. 4 Doch Hij,
antwoordende, zeide: Er is geschreven: De mens zal
bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat
door den mond Gods uitgaat. 5 Toen nam Hem de
duivel mede naar de heilige stad, en stelde Hem op

de tinne des tempels; 6 En zeide tot Hem: Indien Gij
Gods Zoon zijt, werp Uzelven nederwaarts; want er is
geschreven, dat Hij Zijn engelen van U bevelen zal,
en dat zij U op de handen zullen nemen, opdat Gij
niet te eniger tijd Uw voet aan een steen aanstoot. 7
Jezus zeide tot hem: Er is wederom geschreven: Gij
zult den Heere, uw God, niet verzoeken. 8 Wederom
nam Hem de duivel mede op een zeer hogen berg,
en toonde Hem al de koninkrijken der wereld, en
hun heerlijkheid; 9 En zeide tot Hem: Al deze dingen
zal ik U geven, indien Gij, nedervallende, mij zult
aanbidden. 10 Toen zeide Jezus tot hem: Ga weg,
satan, want er staat geschreven: Den Heere, uw
God, zult gij aanbidden, en Hem alleen dienen. 11
Toen liet de duivel van Hem af; en ziet, de engelen
zijn toegekomen, en dienden Hem. 12 Als nu Jezus
gehoord had, dat Johannes overgeleverd was, is Hij
wedergekeerd naar Galilea; 13 En Nazareth verlaten
hebbende, is komen wonen te Kapernaum, gelegen
aan de zee, in de landpale van Zebulon en Nafthali;
14 Opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken
is door Jesaja, den profeet, zeggende: 15 Het land
Zebulon en het land Nafthali aan den weg der zee
over de Jordaan, Galilea der volken; 16 Het volk,
dat in duisternis zat, heeft een groot licht gezien;
en degenen, die zaten in het land en de schaduwe
des doods, denzelven is een licht opgegaan. 17 Van
toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te
zeggen: Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen
is nabij gekomen. 18 En Jezus, wandelende aan
de zee van Galilea, zag twee broeders, namelijk
Simon, gezegd Petrus, en Andreas, zijn broeder, het
net in de zee werpende (want zij waren vissers);
19 En Hij zeide tot hen: Volgt Mij na, en Ik zal u
vissers der mensen maken. 20 Zij dan, terstond
de netten verlatende, zijn Hem nagevolgd. 21 En
Hij, van daar voortgegaan zijnde, zag twee andere
broeders, namelijk Jakobus, den zoon van Zebedeus,
en Johannes, zijn broeder, in het schip met hun vader
Zebedeus, hun netten vermakende, en heeft hen
geroepen. 22 Zij dan, terstond verlatende het schip
en hun vader, zijn Hem nagevolgd. 23 En Jezus
omging geheel Galilea, lerende in hun synagogen
en predikende het Evangelie des Koninkrijks, en
genezende alle ziekte en alle kwale onder het volk.
24 En Zijn gerucht ging van daar uit in geheel Syrie;
en zij brachten tot Hem allen, die kwalijk gesteld
waren, met verscheidene ziekten en pijnen bevangen
zijnde, en van den duivel bezeten, en maanzieken en
geraakten; en Hij genas dezelve. 25 En vele scharen
volgden Hem na, van Galilea en van Dekapolis,
en van Jeruzalem, en van Judea, en van over de
Jordaan.

5 En Jezus, de schare ziende, is geklommen op
een berg, en als Hij nedergezeten was, kwamen
Zijn discipelen tot Hem. 2 En Zijn mond geopend
hebbende, leerde Hij hen, zeggende: 3 Zalig zijn
de armen van geest; want hunner is het Koninkrijk
der hemelen. 4 Zalig zijn die treuren; want zij zullen
vertroost worden. 5 Zalig zijn de zachtmoedigen;
want zij zullen het aardrijk beerven. 6 Zalig zijn die
hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want zij
zullen verzadigd worden. 7 Zalig zijn de barmhartigen;
want hun zal barmhartigheid geschieden. 8 Zalig
zijn de reinen van hart; want zij zullen God zien.
9 Zalig zijn de vreedzamen; want zij zullen Gods
kinderen genaamd worden. 10 Zalig zijn die vervolgd
worden om der gerechtigheid wil; want hunner is
het Koninkrijk der hemelen. 11 Zalig zijt gij, als u
de mensen smaden, en vervolgen, en liegende alle
kwaad tegen u spreken, om Mijnentwil. 12 Verblijdt
en verheugt u; want uw loon is groot in de hemelen;
want alzo hebben zij vervolgd de profeten, die voor u
geweest zijn. 13 Gij zijt het zout der aarde; indien
nu het zout smakeloos wordt, waarmede zal het
gezouten worden? Het deugt nergens meer toe, dan
om buiten geworpen, en van de mensen vertreden
te worden. 14 Gij zijt het licht der wereld; een stad
boven op een berg liggende, kan niet verborgen
zijn. 15 Noch steekt men een kaars aan, en zet die
onder een koornmaat, maar op een kandelaar, en zij
schijnt allen, die in het huis zijn; 16 Laat uw licht alzo
schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken
mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is,
verheerlijken. 17 Meent niet, dat Ik gekomen ben,
om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet
gekomen, om die te ontbinden, maar te vervullen.
18 Want voorwaar zeg Ik u: Totdat de hemel en de
aarde voorbijgaan, zal er niet een jota noch een
tittel van de wet voorbijgaan, totdat het alles zal
zijn geschied. 19 Zo wie dan een van deze minste
geboden zal ontbonden, en de mensen alzo zal
geleerd hebben, die zal de minste genaamd worden

in het Koninkrijk der hemelen; maar zo wie dezelve
zal gedaan en geleerd hebben, die zal groot genaamd
worden in het Koninkrijk der hemelen. 20 Want Ik
zeg u: Tenzij uw gerechtigheid overvloediger zij, dan
der Schriftgeleerden en der Farizeen, dat gij in het
Koninkrijk der hemelen geenszins zult ingaan. 21 Gij
hebt gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult
niet doden; maar zo wie doodt, die zal strafbaar zijn
door het gericht. 22 Doch Ik zeg u: Zo wie te onrecht
op zijn broeder toornig is, die zal strafbaar zijn door
het gericht; en wie tot zijn broeder zegt: Raka! die
zal strafbaar zijn door den groten raad; maar wie
zegt: Gij dwaas! die zal strafbaar zijn door het helse
vuur. (Geenna g1067) 23 Zo gij dan uw gave zult op
het altaar offeren, en aldaar gedachtig wordt, dat uw
broeder iets tegen u heeft; 24 Laat daar uw gave voor
het altaar, en gaat heen, verzoent u eerst met uw
broeder, en komt dan en offert uw gave. 25 Weest
haastelijk welgezind jegens uw wederpartij, terwijl gij
nog met hem op den weg zijt; opdat de wederpartij
niet misschien u den rechter overlevere, en de rechter
u den dienaar overlevere, en gij in de gevangenis
geworpen wordt. 26 Voorwaar, Ik zeg u: Gij zult daar
geenszins uitkomen, totdat gij den laatsten penning
zult betaald hebben. 27 Gij hebt gehoord, dat van de
ouden gezegd is: Gij zult geen overspel doen. 28
Maar Ik zeg u, dat zo wie een vrouw aan ziet, om
dezelve te begeren, die heeft alrede overspel in zijn
hart met haar gedaan. 29 Indien dan uw rechteroog u
ergert, trekt het uit, en werpt het van u; want het is u
nut, dat een uwer leden verga, en niet uw gehele
lichaam in de hel geworpen worde. (Geenna g1067) 30
En indien uw rechterhand u ergert, houwt ze af, en
werpt ze van u; want het is u nut, dat een uwer leden
verga, en niet uw gehele lichaam in de hel geworpen
worde. (Geenna g1067) 31 Er is ook gezegd: Zo wie zijn
vrouw verlaten zal, die geve haar een scheidbrief.
32 Maar Ik zeg u, dat zo wie zijn vrouw verlaten zal,
anders dan uit oorzake van hoererij, die maakt, dat zij
overspel doet; en zo wie de verlatene zal trouwen,
die doet overspel. 33 Wederom hebt gij gehoord,
dat van de ouden gezegd is: Gij zult den eed niet
breken, maar gij zult den Heere uw eden houden. 34
Maar Ik zeg u: Zweert ganselijk niet, noch bij den
hemel, omdat hij is de troon Gods; 35 Noch bij de
aarde, omdat zij is de voetbank Zijner voeten; noch bij
Jeruzalem, omdat zij is de stad des groten Konings;
36 Noch bij uw hoofd zult gij zweren, omdat gij niet
een haar kunt wit of zwart maken; 37 Maar laat zijn
uw woord ja, ja; neen, neen; wat boven deze is, dat
is uit den boze. 38 Gij hebt gehoord, dat gezegd is:
Oog om oog, en tand om tand. 39 Maar Ik zeg u, dat
gij den boze niet wederstaat; maar, zo wie u op de
rechterwang slaat, keert hem ook de andere toe; 40
En zo iemand met u rechten wil, en uw rok nemen,
laat hem ook den mantel; 41 En zo wie u zal dwingen
een mijl te gaan, gaat met hem twee mijlen. 42 Geeft
dengene, die iets van u bidt, en keert u niet af van
dengene, die van u lenen wil. 43 Gij hebt gehoord,
dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben, en
uw vijand zult gij haten. 44 Maar Ik zeg u: Hebt uw
vijanden lief; zegent ze, die u vervloeken; doet wel
dengenen, die u haten; en bidt voor degenen, die u
geweld doen, en die u vervolgen; 45 Opdat gij moogt
kinderen zijn uws Vaders, Die in de hemelen is; want
Hij doet Zijn zon opgaan over bozen en goeden, en
regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. 46
Want indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat loon
hebt gij? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde? 47
En indien gij uw broeders alleen groet, wat doet gij
boven anderen? Doen ook niet de tollenaars alzo? 48
Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, Die in
de hemelen is, volmaakt is.

6 Hebt acht, dat gij uw aalmoes niet doet voor de
mensen, om van hen gezien te worden; anders zo
hebt gij geen loon bij uw Vader, Die in de hemelen is.
2 Wanneer gij dan aalmoes doet, zo laat voor u niet
trompetten, gelijk de geveinsden in de synagogen en
op de straten doen, opdat zij van de mensen geeerd
mogen worden. Voorwaar zeg Ik u: Zij hebben hun
loon weg. 3 Maar als gij aalmoes doet, zo laat uw
linker hand niet weten, wat uw rechter doet; 4 Opdat
uw aalmoes in het verborgen zij; en uw Vader, Die
in het verborgen ziet, Die zal het u in het openbaar
vergelden. 5 En wanneer gij bidt, zo zult gij niet zijn
gelijk de geveinsden; want die plegen gaarne, in de
synagogen en op de hoeken der straten staande,
te bidden, opdat zij van de mensen mogen gezien
worden. Voorwaar, Ik zeg u, dat zij hun loon weg
hebben. 6 Maar gij, wanneer gij bidt, gaat in uw
binnenkamer, en uw deur gesloten hebbende, bidt uw
Vader, Die in het verborgen is; en uw Vader, Die in het
verborgen ziet, zal het u in het openbaar vergelden.

7 En als gij bidt, zo gebruikt geen ijdel verhaal van
woorden, gelijk de heidenen; want zij menen, dat
zij door hun veelheid van woorden zullen verhoord
worden. 8 Wordt dan hun niet gelijk; want uw Vader
weet, wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt. 9 Gij
dan bidt aldus: Onze Vader, Die in de hemelen zijt! Uw
Naam worde geheiligd. 10 Uw Koninkrijk kome. Uw wil
geschiede, gelijk in den hemel alzo ook op de aarde.
11 Geef ons heden ons dagelijks brood. 12 En vergeef
ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen
schuldenaren. 13 En leid ons niet in verzoeking, maar
verlos ons van den boze. Want Uw is het Koninkrijk,
en de kracht, en de heerlijkheid, in der eeuwigheid,
amen. 14 Want indien gij den mensen hun misdaden
vergeeft, zo zal uw hemelse Vader ook u vergeven.
15 Maar indien gij den mensen hun misdaden niet
vergeeft, zo zal ook uw Vader uw misdaden niet
vergeven. 16 En wanneer gij vast, toont geen droevig
gezicht, gelijk de geveinsden; want zij mismaken
hun aangezichten, opdat zij van de mensen mogen
gezien worden, als zij vasten. Voorwaar, Ik zeg u,
dat zij hun loon weg hebben. 17 Maar gij, als gij
vast, zalft uw hoofd, en wast uw aangezicht; 18
Opdat het van de mensen niet gezien worde, als
gij vast, maar van uw Vader, Die in het verborgen
is; en uw Vader, Die in het verborgen ziet, zal het
u in het openbaar vergelden. 19 Vergadert u geen
schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest
verderft, en waar de dieven doorgraven en stelen; 20
Maar vergadert u schatten in den hemel, waar ze
noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet
doorgraven noch stelen; 21 Want waar uw schat is,
daar zal ook uw hart zijn. 22 De kaars des lichaams
is het oog; indien dan uw oog eenvoudig is, zo zal uw
gehele lichaam verlicht wezen; 23 Maar indien uw
oog boos is, zo zal geheel uw lichaam duister zijn.
Indien dan het licht, dat in u is, duisternis is, hoe groot
zal de duisternis zelve zijn! 24 Niemand kan twee
heren dienen; want of hij zal den enen haten en den
anderen liefhebben, of hij zal den enen aanhangen en
den anderen verachten; gij kunt niet God dienen en
den Mammon. 25 Daarom zeg Ik u: Zijt niet bezorgd
voor uw leven, wat gij eten, en wat gij drinken zult;
noch voor uw lichaam, waarmede gij u kleden zult; is
het leven niet meer dan het voedsel, en het lichaam
dan de kleding? 26 Aanziet de vogelen des hemels,
dat zij niet zaaien, noch maaien, noch verzamelen in
de schuren; en uw hemelse Vader voedt nochtans
dezelve; gaat gij dezelve niet zeer veel te boven?
27 Wie toch van u kan, met bezorgd te zijn, een el
tot zijn lengte toedoen? 28 En wat zijt gij bezorgd
voor de kleding? Aanmerkt de lelien des velds, hoe
zij wassen; zij arbeiden niet, en spinnen niet; 29 En Ik
zeg u, dat ook Salomo, in al zijn heerlijkheid, niet is
bekleed geweest, gelijk een van deze. 30 Indien nu
God het gras des velds, dat heden is, en morgen in
den oven geworpen wordt, alzo bekleedt, zal Hij u
niet veel meer kleden, gij kleingelovigen? 31 Daarom
zijt niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of
wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij ons
kleden? 32 Want al deze dingen zoeken de heidenen;
want uw hemelse Vader weet, dat gij al deze dingen
behoeft. 33 Maar zoekt eerst het Koninkrijk Gods
en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u
toegeworpen worden. 34 Zijt dan niet bezorgd tegen
den morgen; want de morgen zal voor het zijne
zorgen; elke dag heeft genoeg aan zijn zelfs kwaad.

7 Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt.
2 Want met welk oordeel gij oordeelt, zult gij
geoordeeld worden; en met welke mate gij meet,
zal u wedergemeten worden. 3 En wat ziet gij den
splinter, die in het oog uws broeders is, maar den
balk, die in uw oog is, merkt gij niet? 4 Of, hoe
zult gij tot uw broeder zeggen: Laat toe, dat ik den
splinter uit uw oog uitdoe; en zie, er is een balk in
uw oog? 5 Gij geveinsde! werp eerst den balk uit
uw oog, en dan zult gij bezien, om den splinter uit
uws broeders oog uit te doen. 6 Geeft het heilige
den honden niet, noch werpt uw paarlen voor de
zwijnen; opdat zij niet te eniger tijd dezelve met hun
voeten vertreden, en zich omkerende, u verscheuren.
7 Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult
vinden; klopt, en u zal opengedaan worden. 8 Want
een iegelijk, die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die
vindt; en die klopt, dien zal opengedaan worden. 9 Of
wat mens is er onder u, zo zijn zoon hem zou bidden
om brood, die hem een steen zal geven? 10 En zo
hij hem om een vis zou bidden, die hem een slang
zal geven? 11 Indien dan gij, die boos zijt, weet uw
kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer
zal uw Vader, Die in de hemelen is, goede gaven
geven dengenen, die ze van Hem bidden! 12 Alle
dingen dan, die gij wilt, dat u de mensen zouden

doen, doet gij hun ook alzo; want dat is de wet en de
profeten. 13 Gaat in door de enge poort; want wijd
is de poort, en breed is de weg, die tot het verderf
leidt, en velen zijn er, die door dezelve ingaan; 14
Want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het
leven leidt, en weinigen zijn er, die denzelven vinden.
15 Maar wacht u van de valse profeten, dewelke in
schaapsklederen tot u komen, maar van binnen zijn
zij grijpende wolven. 16 Aan hun vruchten zult gij hen
kennen. Leest men ook een druif van doornen, of
vijgen van distelen? 17 Alzo een ieder goede boom
brengt voort goede vruchten, en een kwade boom
brengt voort kwade vruchten. 18 Een goede boom
kan geen kwade vruchten voortbrengen, noch een
kwade boom goede vruchten voortbrengen. 19 Een
ieder boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt
uitgehouwen en in het vuur geworpen. 20 Zo zult gij
dan dezelve aan hun vruchten kennen. 21 Niet een
iegelijk, die tot Mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in
het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den
wil Mijns Vaders, Die in de hemelen is. 22 Velen zullen
te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben
wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam
duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten
gedaan? 23 En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen:
Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die
de ongerechtigheid werkt! 24 Een iegelijk dan, die
deze Mijn woorden hoort en dezelve doet, dien zal Ik
vergelijken bij een voorzichtig man, die zijn huis op
een steenrots gebouwd heeft; 25 En er is slagregen
nedergevallen, en de waterstromen zijn gekomen, en
de winden hebben gewaaid, en zijn tegen hetzelve
huis aangevallen, en het is niet gevallen, want het
was op de steenrots gegrond. 26 En een iegelijk, die
deze Mijn woorden hoort en dezelve niet doet, die zal
bij een dwazen man vergeleken worden, die zijn huis
op het zand gebouwd heeft; 27 En de slagregen is
nedergevallen, en de waterstromen zijn gekomen, en
de winden hebben gewaaid, en zijn tegen hetzelve
huis aangeslagen, en het is gevallen, en zijn val was
groot. 28 En het is geschied, als Jezus deze woorden
geeindigd had, dat de scharen zich ontzetten over
Zijn leer; 29 Want Hij leerde hen, als macht hebbende,
en niet als de Schriftgeleerden.

8 Toen Hij nu van den berg afgeklommen was,
zijn Hem vele scharen gevolgd. 2 En ziet, een
melaatse kwam, en aanbad Hem, zeggende: Heere!
indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen. 3 En Jezus, de
hand uitstrekkende, heeft hem aangeraakt, zeggende:
Ik wil, word gereinigd! En terstond werd hij van zijn
melaatsheid gereinigd. 4 En Jezus zeide tot hem:
Zie, dat gij dit niemand zegt; maar ga heen, toon
uzelven den priester, en offer de gave, die Mozes
geboden heeft, hun tot een getuigenis. 5 Als nu
Jezus te Kapernaum ingegaan was, kwam tot Hem
een hoofdman over honderd, biddende Hem, 6 En
zeggende: Heere! mijn knecht ligt te huis geraakt,
en lijdt zware pijnen. 7 En Jezus zeide tot hem: Ik
zal komen en hem genezen. 8 En de hoofdman
over honderd, antwoordende, zeide: Heere! ik ben
niet waardig, dat Gij onder mijn dak zoudt inkomen;
maar spreek alleenlijk een woord, en mijn knecht
zal genezen worden. 9 Want ik ben ook een mens
onder de macht van anderen, hebbende onder mij
krijgsknechten; en ik zeg tot dezen: Ga! en hij gaat;
en tot den anderen: Kom! en hij komt; en tot mijn
dienstknecht: Doe dat! en hij doet het. 10 Jezus nu,
dit horende, heeft Zich verwonderd, en zeide tot
degenen, die Hem volgden: Voorwaar zeg Ik u, Ik heb
zelfs in Israel zo groot een geloof niet gevonden. 11
Doch Ik zeg u, dat velen zullen komen van oosten en
westen en zullen met Abraham, en Izak, en Jakob,
aanzitten in het Koninkrijk der hemelen; 12 En de
kinderen des Koninkrijks zullen uitgeworpen worden
in de buitenste duisternis; aldaar zal wening zijn,
en knersing der tanden. 13 En Jezus zeide tot den
hoofdman over honderd: Ga heen, en u geschiede,
gelijk gij geloofd hebt. En zijn knecht is gezond
geworden te dierzelver ure. 14 En Jezus gekomen
zijnde in het huis van Petrus, zag zijn vrouws moeder
te bed liggen, hebbende de koorts. 15 En Hij raakte
haar hand aan, en de koorts verliet haar; en zij stond
op, en diende henlieden. 16 En als het laat geworden
was, hebben zij velen, van den duivel bezeten, tot
Hem gebracht, en Hij wierp de boze geesten uit met
den woorde, en Hij genas allen, die kwalijk gesteld
waren; 17 Opdat vervuld zou worden, dat gesproken
was door Jesaja, den profeet, zeggende: Hij heeft
onze krankheden op Zich genomen, en onze ziekten
gedragen. 18 En Jezus, vele scharen ziende rondom
Zich, beval aan de andere zijde over te varen. 19
En er kwam een zeker Schriftgeleerde tot Hem,
en zeide tot Hem: Meester! ik zal U volgen, waar

Gij ook henengaat. 20 En Jezus zeide tot hem: De
vossen hebben holen, en de vogelen des hemels
nesten; maar de Zoon des mensen heeft niet, waar
Hij het hoofd nederlegge. 21 En een ander uit Zijn
discipelen zeide tot Hem: Heere! laat mij toe, dat
ik eerst heenga, en mijn vader begrave. 22 Doch
Jezus zeide tot hem: Volg Mij, en laat de doden
hun doden begraven. 23 En als Hij in het schip
gegaan was, zijn Hem Zijn discipelen gevolgd. 24 En
ziet, er ontstond een grote onstuimigheid in de zee,
alzo dat het schip van de golven bedekt werd; doch
Hij sliep. 25 En Zijn discipelen, bij Hem komende,
hebben Hem opgewekt, zeggende: Heere, behoed
ons, wij vergaan! 26 En Hij zeide tot hen: Wat zijt
gij vreesachtig, gij kleingelovigen? Toen stond Hij
op, en bestrafte de winden en de zee; en er werd
grote stilte. 27 En de mensen verwonderden zich,
zeggende: Hoedanig een is Deze, dat ook de winden
en de zee Hem gehoorzaam zijn! 28 En als Hij over
aan de andere zijde was gekomen in het land der
Gergesenen, zijn Hem twee, van den duivel bezeten,
ontmoet, komende uit de graven, die zeer wreed
waren, alzo dat niemand door dien weg kon voorbij
gaan. 29 En ziet, zij riepen, zeggende: Jezus, Gij
Zone Gods! wat hebben wij met U te doen? Zijt
Gij hier gekomen om ons te pijnigen voor den tijd?
30 En verre van hen was een kudde veler zwijnen,
weidende. 31 En de duivelen baden Hem, zeggende:
Indien Gij ons uitwerpt, laat ons toe, dat wij in die
kudde zwijnen varen. 32 En Hij zeide tot hen: Gaat
heen. En zij uitgaande, voeren heen in de kudde
zwijnen; en ziet, de gehele kudde zwijnen stortte van
de steilte af in de zee, en zij stierven in het water. 33
En die ze weidden, zijn gevlucht; en als zij in de stad
gekomen waren, boodschapten zij al deze dingen,
en wat den bezetenen geschied was. 34 En ziet,
de gehele stad ging uit, Jezus tegemoet; en als zij
Hem zagen, baden zij, dat Hij uit hun landpalen wilde
vertrekken.

9 En in het schip gegaan zijnde, voer Hij over en
kwam in Zijn stad. 2 En ziet, zij brachten tot Hem
een geraakte, op een bed liggende. En Jezus, hun
geloof ziende, zeide tot den geraakte: Zoon! wees
welgemoed; uw zonden zijn u vergeven. 3 En ziet,
sommigen der Schriftgeleerden zeiden in zichzelven:
Deze lastert God. 4 En Jezus, ziende hun gedachten,
zeide: Waarom overdenkt gij kwaad in uw harten?
5 Want wat is lichter te zeggen: De zonden zijn u
vergeven? of te zeggen: Sta op en wandel? 6 Doch
opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen
macht heeft op de aarde, de zonden te vergeven
(toen zeide Hij tot den geraakte): Sta op, neem uw
bed op, en ga heen naar uw huis. 7 En hij opgestaan
zijnde, ging heen naar zijn huis. 8 De scharen nu dat
ziende, hebben zich verwonderd, en God verheerlijkt,
die zodanige macht den mensen gegeven had. 9
En Jezus, van daar voortgaande, zag een mens in
het tolhuis zitten, genaamd Mattheus; en zeide tot
hem: Volg Mij. En hij opstaande, volgde Hem. 10
En het geschiedde, als Hij in het huis van Mattheus
aanzat, ziet, vele tollenaars en zondaars kwamen en
zaten mede aan, met Jezus en Zijn discipelen. 11 En
de Farizeen, dat ziende, zeiden tot Zijn discipelen:
Waarom eet uw Meester met de tollenaren en de
zondaren? 12 Maar Jezus, zulks horende, zeide tot
hen: Die gezond zijn hebben den medicijnmeester
niet van node, maar die ziek zijn. 13 Doch gaat
heen en leert, wat het zij: Ik wil barmhartigheid, en
niet offerande; want Ik ben niet gekomen om te
roepen rechtvaardigen, maar zondaars tot bekering.
14 Toen kwamen de discipelen van Johannes tot Hem,
zeggende: Waarom vasten wij en de Farizeen veel,
en Uw discipelen vasten niet? 15 En Jezus zeide
tot hen: Kunnen ook de bruiloftskinderen treuren,
zolang de Bruidegom bij hen is? Maar de dagen
zullen komen, wanneer de Bruidegom van hen zal
weggenomen zijn, en dan zullen zij vasten. 16 Ook zet
niemand een lap ongevold laken op een oud kleed;
want deszelfs aangezette lap scheurt af van het kleed,
en er wordt een ergere scheur. 17 Noch doet men
nieuwen wijn in oude leder zakken; anders zo bersten
de leder zakken, en de wijn wordt uitgestort, en de
leder zakken verderven, maar men doet nieuwen wijn
in nieuwe leder zakken, en beide te zamen worden
behouden. 18 Als Hij deze dingen tot hen sprak,
ziet, een overste kwam en aanbad Hem, zeggende:
Mijn dochter is nu terstond gestorven, doch kom en
leg Uw hand op haar, en zij zal leven. 19 En Jezus
opgestaan zijnde, volgde hem, en Zijn discipelen. 20
(En ziet, een vrouw die twaalf jaren het bloedvloeien
gehad had, komende tot Hem van achteren, raakte
den zoom Zijns kleeds aan; 21 Want zij zeide in
zichzelven: Indien ik alleenlijk Zijn kleed aanraak, zo

zal ik gezond worden. 22 En Jezus, Zich omkerende,
en haar ziende, zeide: Wees welgemoed, dochter!
uw geloof heeft u behouden. En de vrouw werd
gezond van dezelve ure af.) 23 En als Jezus in het
huis des oversten kwam, en zag de pijpers en de
woelende schare, 24 Zeide Hij tot hen: Vertrekt;
want het dochtertje is niet dood, maar slaapt. En zij
belachten Hem. 25 Als nu de schare uitgedreven was,
ging Hij in, en greep haar hand; en het dochtertje
stond op. 26 En dit gerucht ging uit door dat gehele
land. 27 En als Jezus van daar voortging, zijn Hem
twee blinden gevolgd, roepende en zeggende: Gij
Zone Davids, ontferm U onzer! 28 En als Hij in huis
gekomen was, kwamen de blinden tot Hem. En Jezus
zeide tot hen: Gelooft gij, dat Ik dat doen kan? Zij
zeiden tot Hem: Ja, Heere! 29 Toen raakte Hij hun
ogen aan, zeggende: U geschiede naar uw geloof. 30
En hun ogen zijn geopend geworden. En Jezus heeft
hun zeer gestrengelijk verboden, zeggende: Ziet, dat
niemand het wete. 31 Maar zij, uitgegaan zijnde,
hebben Hem ruchtbaar gemaakt door dat gehele
land. 32 Als dezen nu uitgingen, ziet, zo brachten
zij tot Hem een mens, die stom en van den duivel
bezeten was. 33 En als de duivel uitgeworpen was,
sprak de stomme. En de scharen verwonderden zich,
zeggende: Er is nooit desgelijks in Israel gezien! 34
Maar de Farizeen zeiden: Hij werpt de duivelen uit
door den overste der duivelen. 35 En Jezus omging
al de steden en vlekken, lerende in hun synagogen,
en predikende het Evangelie des Koninkrijks, en
genezende alle ziekte en alle kwale onder het volk.
36 En Hij, de scharen ziende, werd innerlijk met
ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en
verstrooid waren, gelijk schapen, die geen herder
hebben. 37 Toen zeide Hij tot Zijn discipelen: De
oogst is wel groot; maar de arbeiders zijn weinige; 38
Bidt dan den Heere des oogstes, dat Hij arbeiders in
Zijn oogst uitstote.

10 En Zijn twaalf discipelen tot Zich geroepen
hebbende, heeft Hij hun macht gegeven over
de onreine geesten, om dezelve uit te werpen, en
om alle ziekte en alle kwale te genezen. 2 De
namen nu der twaalf apostelen zijn deze: de eerste,
Simon, gezegd Petrus, en Andreas, zijn broeder;
Jakobus, de zoon van Zebedeus, en Johannes,
zijn broeder; 3 Filippus en Bartholomeus; Thomas
en Mattheus, de tollenaar; Jakobus, de zoon van
Alfeus, en Lebbeus, toegenaamd Thaddeus; 4 Simon
Kananites, en Judas Iskariot, die Hem ook verraden
heeft. 5 Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun
bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op
den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige
stad der Samaritanen. 6 Maar gaat veel meer heen
tot de verloren schapen van het huis Israels. 7 En
heengaande predikt, zeggende: Het Koninkrijk der
hemelen is nabij gekomen. 8 Geneest de kranken;
reinigt de melaatsen; wekt de doden op; werpt de
duivelen uit. Gij hebt het om niet ontvangen, geeft het
om niet. 9 Verkrijgt u noch goud, noch zilver, noch
koper geld in uw gordels; 10 Noch male tot den weg,
noch twee rokken, noch schoenen, noch staf; want de
arbeider is zijn voedsel waardig. 11 En in wat stad of
vlek gij zult inkomen, onderzoekt, wie daarin waardig
is; en blijft aldaar, totdat gij daar uitgaat. 12 En als gij
in het huis gaat, zo groet hetzelve. 13 En indien dat
huis waardig is, zo kome uw vrede over hetzelve,
maar indien het niet waardig is, zo kere uw vrede
weder tot u. 14 En zo iemand u niet zal ontvangen,
noch uw woorden horen, uitgaande uit dat huis of
uit dezelve stad, schudt het stof uwer voeten af. 15
Voorwaar zeg Ik u: Het zal den lande van Sodom en
Gomorra verdragelijker zijn in den dag des oordeels,
dan dezelve stad. 16 Ziet, Ik zende u als schapen in
het midden der wolven; zijt dan voorzichtig gelijk de
slangen, en oprecht gelijk de duiven. 17 Maar wacht
u voor de mensen; want zij zullen u overleveren in
de raadsvergaderingen, en in hun synagogen zullen
zij u geselen. 18 En gij zult ook voor stadhouders
en koningen geleid worden, om Mijnentwil, hun en
den heidenen tot getuigenis. 19 Doch wanneer zij u
overleveren, zo zult gij niet bezorgd zijn, hoe of wat gij
spreken zult; want het zal u in dezelve ure gegeven
worden, wat gij spreken zult. 20 Want gij zijt het niet,
die spreekt, maar het is de Geest uws Vaders, Die in
u spreekt. 21 En de ene broeder zal den anderen
broeder overleveren tot den dood, en de vader het
kind, en de kinderen zullen opstaan tegen de ouders,
en zullen hen doden. 22 En gij zult van allen gehaat
worden om Mijn Naam; maar die volstandig zal blijven
tot het einde, die zal zalig worden. 23 Wanneer zij
u dan in deze stad vervolgen, vliedt in de andere;
want voorwaar zeg ik u: Gij zult uw reis door de
steden Israels niet geeindigd hebben, of de Zoon

des mensen zal gekomen zijn. 24 De discipel is niet
boven den meester, noch de dienstknecht boven zijn
heer. 25 Het zij den discipel genoeg, dat hij worde
gelijk zijn meester, en de dienstknecht gelijk zijn heer.
Indien zij den Heere des huizes Beelzebul hebben
geheten, hoeveel te meer Zijn huisgenoten! 26 Vreest
dan hen niet; want er is niets bedekt, hetwelk niet
zal ontdekt worden, en verborgen, hetwelk niet zal
geweten worden. 27 Hetgeen Ik u zeg in de duisternis,
zegt het in het licht; en hetgeen gij hoort in het oor,
predikt dat op de daken. 28 En vreest u niet voor
degenen, die het lichaam doden, en de ziel niet
kunnen doden; maar vreest veel meer Hem, Die beide
ziel en lichaam kan verderven in de hel. (Geenna g1067)
29 Worden niet twee musjes om een penningsken
verkocht? En niet een van deze zal op de aarde
vallen zonder uw Vader. 30 En ook uw haren des
hoofds zijn alle geteld. 31 Vreest dan niet; gij gaat
vele musjes te boven. 32 Een iegelijk dan, die Mij
belijden zal voor de mensen, dien zal Ik ook belijden
voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. 33 Maar zo wie
Mij verloochend zal hebben voor de mensen, dien
zal Ik ook verloochenen voor Mijn Vader, Die in de
hemelen is. 34 Meent niet, dat Ik gekomen ben, om
vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen
om vrede te brengen, maar het zwaard. 35 Want Ik
ben gekomen, om den mens tweedrachtig te maken
tegen zijn vader, en de dochter tegen haar moeder,
en de schoondochter tegen haar schoonmoeder. 36
En zij zullen des mensen vijanden worden, die zijn
huisgenoten zijn. 37 Die vader of moeder liefheeft
boven Mij, is Mijns niet waardig; en die zoon of
dochter liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig. 38
En die zijn kruis niet op zich neemt, en Mij navolgt, is
Mijns niet waardig. 39 Die zijn ziel vindt, zal dezelve
verliezen; en die zijn ziel zal verloren hebben om
Mijnentwil, zal dezelve vinden. 40 Die u ontvangt,
ontvangt Mij; en die Mij ontvangt, ontvangt Hem, Die
Mij gezonden heeft. 41 Die een profeet ontvangt in
den naam eens profeten, zal het loon eens profeten
ontvangen; en die een rechtvaardige ontvangt in
den naam eens rechtvaardigen, zal het loon eens
rechtvaardigen ontvangen. 42 En zo wie een van
deze kleinen te drinken geeft alleenlijk een beker
koud water, in den naam eens discipels, voorwaar
zeg Ik u, hij zal zijn loon geenszins verliezen.

11 En het is geschied, toen Jezus geeindigd had
Zijn twaalf discipelen bevelen te geven, dat Hij
van daar voortging, om te leren en te prediken in hun
steden. 2 En Johannes, in de gevangenis gehoord
hebbende de werken van Christus, zond twee van
zijn discipelen; 3 En zeide tot hem: Zijt Gij Degene,
Die komen zou, of verwachten wij een anderen? 4 En
Jezus antwoordde en zeide tot hen: Gaat heen en
boodschapt Johannes weder, hetgeen gij hoort en
ziet: 5 De blinden worden ziende, en de kreupelen
wandelen; de melaatsen worden gereinigd, en de
doven horen; de doden worden opgewekt, en den
armen wordt het Evangelie verkondigd. 6 En zalig
is hij, die aan Mij niet zal geergerd worden. 7 Als
nu dezen heengingen, heeft Jezus tot de scharen
begonnen te zeggen van Johannes: Wat zijt gij
uitgegaan in de woestijn te aanschouwen? Een riet,
dat van den wind ginds en weder bewogen wordt? 8
Maar wat zijt gij uitgegaan te zien? Een mens, met
zachte klederen bekleed? Ziet, die zachte klederen
dragen, zijn in der koningen huizen. 9 Maar wat zijt
gij uitgegaan te zien? Een profeet? Ja, Ik zeg u, ook
veel meer dan een profeet. 10 Want deze is het, van
dewelken geschreven staat: Ziet, Ik zende Mijn engel
voor Uw aangezicht, die Uw weg bereiden zal voor U
heen. 11 Voorwaar zeg Ik u: onder degenen, die van
vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan meerder
dan Johannes de Doper; doch die de minste is in het
Koninkrijk der hemelen, is meerder dan hij. 12 En
van de dagen van Johannes den Doper tot nu toe,
wordt het Koninkrijk der hemelen geweld aangedaan,
en de geweldigers nemen hetzelve met geweld. 13
Want al de profeten en de wet hebben tot Johannes
toe geprofeteerd. 14 En zo gij het wilt aannemen,
hij is Elias, die komen zou. 15 Wie oren heeft om te
horen, die hore. 16 Doch waarbij zal Ik dit geslacht
vergelijken? Het is gelijk aan de kinderkens, die op
de markten zitten, en hun gezellen toeroepen. 17 En
zeggen: Wij hebben u op de fluit gespeeld, en gij hebt
niet gedanst; wij hebben u klaagliederen gezongen, en
gij hebt niet geweend. 18 Want Johannes is gekomen,
noch etende, noch drinkende, en zij zeggen: Hij heeft
den duivel. 19 De Zoon des mensen is gekomen,
etende en drinkende, en zij zeggen: Ziet daar, een
Mens, Die een vraat en wijnzuiper is, een Vriend
van tollenaren en zondaren. Doch de Wijsheid is
gerechtvaardigd geworden van Haar kinderen. 20

Toen begon Hij de steden, in dewelke Zijn krachten
meest geschied waren, te verwijten, omdat zij zich
niet bekeerd hadden. 21 Wee u, Chorazin! wee u
Bethsaida! want zo in Tyrus en Sidon de krachten
waren geschied, die in u geschied zijn, zij zouden
zich eertijds in zak en as bekeerd hebben. 22 Doch
Ik zeg u: Het zal Tyrus en Sidon verdragelijker zijn
in den dag des oordeels, dan ulieden. 23 En gij,
Kapernaum! die tot den hemel toe zijt verhoogd,
gij zult tot de hel toe nedergestoten worden. Want
zo in Sodom die krachten waren geschied, die in u
geschied zijn, zij zouden tot op den huidigen dag
gebleven zijn. (Hadēs g86) 24 Doch Ik zeg u, dat het den
lande van Sodom verdragelijker zal zijn in den dag
des oordeels, dan u. 25 In dienzelfden tijd antwoordde
Jezus en zeide: Ik dank U, Vader! Heere des hemels
en der aarde! dat Gij deze dingen voor de wijzen en
verstandigen verborgen hebt, en hebt dezelve den
kinderkens geopenbaard. 26 Ja, Vader! Want alzo is
geweest het welbehagen voor U. 27 Alle dingen zijn
Mij overgegeven van Mijn Vader; en niemand kent
den Zoon dan de Vader, noch iemand kent den Vader
dan de Zoon, en dien het de Zoon wil openbaren. 28
Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast
zijt, en Ik zal u rust geven. 29 Neemt Mijn juk op u, en
leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van
hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen. 30 Want
Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.

12 In dien tijd ging Jezus, op een sabbatdag, door
het gezaaide, en Zijn discipelen hadden honger,
en begonnen aren te plukken, en te eten. 2 En
de Farizeen, dat ziende, zeiden tot Hem: Zie, Uw
discipelen doen, wat niet geoorloofd is te doen op den
sabbat. 3 Maar Hij zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen,
wat David gedaan heeft, toen hem hongerde, en
hun, die met hem waren? 4 Hoe hij gegaan is in
het huis Gods, en de toonbroden gegeten heeft, die
hem niet geoorloofd waren te eten, noch ook hun, die
met hem waren, maar den priesteren alleen. 5 Of
hebt gij niet gelezen in de wet, dat de priesters den
sabbat ontheiligen in den tempel, op de sabbatdagen,
en nochtans onschuldig zijn? 6 En Ik zeg u, dat
Een, meerder dan de tempel, hier is. 7 Doch zo
gij geweten hadt, wat het zij: Ik wil barmhartigheid
en niet offerande, gij zoudt de onschuldigen niet
veroordeeld hebben. 8 Want de Zoon des mensen
is een Heere ook van den sabbat. 9 En van daar
voortgaande, kwam Hij in hun synagoge. 10 En ziet,
er was een mens, die een dorre hand had, en zij
vraagden Hem, zeggende: Is het ook geoorloofd op
de sabbatdagen te genezen? (opdat zij Hem mochten
beschuldigen). 11 En Hij zeide tot hen: Wat mens zal
er zijn onder u, die een schaap heeft, en zo datzelve
op een sabbatdag in een gracht valt, die hetzelve
niet zal aangrijpen en uitheffen? 12 Hoe veel gaat
nu een mens een schaap te boven? Zo is het dan
op de sabbatdagen geoorloofd wel te doen. 13 Toen
zeide Hij tot dien mens: Strek uw hand uit; en hij
strekte ze uit, en zij werd hersteld, gezond gelijk
de andere. 14 En de Farizeen, uitgegaan zijnde,
hielden te zamen raad tegen Hem, hoe zij Hem doden
mochten. 15 Maar Jezus, dat wetende, vertrok van
daar, en vele scharen volgden Hem, en Hij genas
ze allen. 16 En Hij gebood hun scherpelijk, dat zij
Hem niet openbaar maken zouden; 17 Opdat vervuld
zou worden, hetgeen gesproken is door Jesaja, den
profeet, zeggende: 18 Ziet, Mijn Knecht, Welken Ik
verkoren heb, Mijn Beminde, in Welken Mijn ziel een
welbehagen heeft; Ik zal Mijn Geest op Hem leggen,
en Hij zal het oordeel den heidenen verkondigen. 19
Hij zal niet twisten, noch roepen, noch zal er iemand
Zijn stem op de straten horen. 20 Het gekrookte
riet zal Hij niet verbreken, en het rokende lemmet
zal Hij niet uitblussen, totdat Hij het oordeel zal
uitbrengen tot overwinning. 21 En in Zijn Naam zullen
de heidenen hopen. 22 Toen werd tot Hem gebracht
een van den duivel bezeten, die blind en stom was;
en Hij genas hem, alzo dat de blinde en stomme
beide sprak en zag. 23 En al de scharen ontzetten
zich, en zeiden: Is niet Deze de Zoon van David? 24
Maar de Farizeen, dit gehoord hebbende, zeiden:
Deze werpt de duivelen niet uit, dan door Beelzebul,
den overste der duivelen. 25 Doch Jezus, kennende
hun gedachten, zeide tot hen: Een ieder koninkrijk,
dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt verwoest; en
een iedere stad, of huis, dat tegen zichzelf verdeeld
is, zal niet bestaan. 26 En indien de satan den satan
uitwerpt, zo is hij tegen zichzelf verdeeld; hoe zal dan
zijn rijk bestaan? 27 En indien Ik door Beelzebul de
duivelen uitwerp, door wien werpen ze dan uw zonen
uit? Daarom zullen die uw rechters zijn. 28 Maar
indien Ik door den Geest Gods de duivelen uitwerp,
zo is dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen. 29 Of

hoe kan iemand in het huis eens sterken inkomen, en
zijn vaten ontroven, tenzij dat hij eerst den sterke
gebonden hebbe? en alsdan zal hij zijn huis beroven.
30 Wie met Mij niet is, die is tegen Mij; en wie met Mij
niet vergadert, die verstrooit. 31 Daarom zeg Ik u:
Alle zonde en lastering zal den mensen vergeven
worden; maar de lastering tegen den Geest zal den
mensen niet vergeven worden. 32 En zo wie enig
woord gesproken zal hebben tegen den Zoon des
mensen, het zal hem vergeven worden; maar zo wie
tegen den Heiligen Geest zal gesproken hebben,
het zal hem niet vergeven worden, noch in deze
eeuw, noch in de toekomende. (aiōn g165) 33 Of maakt
den boom goed en zijn vrucht goed; of maakt den
boom kwaad en zijn vrucht kwaad; want uit de vrucht
wordt de boom gekend. 34 Gij adderengebroedsels!
hoe kunt gij goede dingen spreken, daar gij boos
zijt? want uit den overvloed des harten spreekt de
mond. 35 De goede mens brengt goede dingen voort
uit den goede schat des harten, en de boze mens
brengt boze dingen voort uit den boze schat. 36
Maar Ik zeg u, dat van elk ijdel woord, hetwelk de
mensen zullen gesproken hebben, zij van hetzelve
zullen rekenschap geven in den dag des oordeels. 37
Want uit uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden,
en uit uw woorden zult gij veroordeeld worden. 38
Toen antwoordden sommigen der Schriftgeleerden en
Farizeen, zeggende: Meester! wij willen van U wel
een teken zien. 39 Maar Hij antwoordde en zeide
tot hen: Het boos en overspelig geslacht verzoekt
een teken; en hun zal geen teken gegeven worden,
dan het teken van Jonas, den profeet. 40 Want
gelijk Jonas drie dagen en drie nachten was in den
buik van den walvis, alzo zal de Zoon des mensen
drie dagen en drie nachten wezen in het hart der
aarde. 41 De mannen van Nineve zullen opstaan
in het oordeel met dit geslacht, en zullen hetzelve
veroordelen; want zij hebben zich bekeerd op de
prediking van Jonas; en ziet, meer dan Jona is hier!
42 De koningin van het zuiden zal opstaan in het
oordeel met dit geslacht, en hetzelve veroordelen;
want zij is gekomen van het einde der aarde, om te
horen, de wijsheid van Salomo; en ziet, meer dan
Salomo is hier! 43 En wanneer de onreine geest
van den mens uitgegaan is, zo gaat hij door dorre
plaatsen, zoekende rust, en vindt ze niet. 44 Dan
zegt hij: Ik zal wederkeren in mijn huis, van waar ik
uitgegaan ben; en komende, vindt hij het ledig, met
bezemen gekeerd en versierd. 45 Dan gaat hij heen
en neemt met zich zeven andere geesten, bozer
dan hij zelf, en ingegaan zijnde, wonen zij aldaar;
en het laatste van denzelven mens wordt erger dan
het eerste. Alzo zal het ook met dit boos geslacht
zijn. 46 En als Hij nog tot de scharen sprak, ziet, Zijn
moeder en broeders stonden buiten, zoekende Hem
te spreken. 47 En iemand zeide tot Hem: Zie, Uw
moeder en Uw broeders staan daar buiten, zoekende
U te spreken. 48 Maar Hij, antwoordende, zeide tot
dengene die Hem dat zeide: Wie is Mijn moeder, en
wie zijn Mijn broeders? 49 En Zijn hand uitstrekkende
over Zijn discipelen, zeide Hij: Ziet, Mijn moeder en
Mijn broeders. 50 Want zo wie den wil Mijns Vaders
doet, Die in de hemelen is, dezelve is Mijn broeder,
en zuster, en moeder.

13 En te dien dage Jezus, uit het huis gegaan
zijnde, zat bij de zee. 2 En tot Hem vergaderden
vele scharen, zodat Hij in een schip ging en nederzat,
en al de schare stond op den oever. 3 En Hij sprak
tot hen vele dingen door gelijkenissen, zeggende:
Ziet, een zaaier ging uit om te zaaien. 4 En als hij
zaaide, viel een deel van het zaad bij den weg; en de
vogelen kwamen en aten datzelve op. 5 En een ander
deel viel op steenachtige plaatsen, waar het niet veel
aarde had; en het ging terstond op, omdat het geen
diepte van aarde had. 6 Maar als de zon opgegaan
was, zo is het verbrand geworden; en omdat het geen
wortel had, is het verdord. 7 En een ander deel viel in
de doornen; en de doornen wiesen op, en verstikten
hetzelve. 8 En een ander deel viel in de goede aarde,
en gaf vrucht, het een honderd-, het ander zestig-, en
het ander dertig voud. 9 Wie oren heeft om te horen,
die hore. 10 En de discipelen tot Hem komende,
zeiden tot Hem: Waarom spreekt Gij tot hen door
gelijkenissen? 11 En Hij, antwoordende, zeide tot hen:
Omdat het u gegeven is, de verborgenheden van het
Koninkrijk der hemelen te weten, maar dien is het
niet gegeven. 12 Want wie heeft, dien zal gegeven
worden, en hij zal overvloediglijk hebben; maar wie
niet heeft, van dien zal genomen worden, ook dat hij
heeft. 13 Daarom spreek Ik tot hen door gelijkenissen,
omdat zij ziende niet zien, en horende niet horen,
noch ook verstaan. 14 En in hen wordt de profetie
van Jesaja vervuld, die zegt: Met het gehoor zult gij

horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien,
en geenszins bemerken. 15 Want het hart dezes volks
is dik geworden, en zij hebben met de oren zwaarlijk
gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat
zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en
met de oren horen, en met het hart verstaan, en zich
bekeren, en Ik hen geneze. 16 Doch uw ogen zijn
zalig, omdat zij zien, en uw oren, omdat zij horen.
17 Want voorwaar zeg Ik u, dat vele profeten en
rechtvaardigen hebben begeerd te zien de dingen,
die gij ziet, en hebben ze niet gezien; en te horen
de dingen, die gij hoort, en hebben ze niet gehoord.
18 Gij dan, hoort de gelijkenis van den zaaier. 19
Als iemand dat Woord des Koninkrijks hoort, en niet
verstaat, zo komt de boze, en rukt weg, hetgeen in
zijn hart gezaaid was; deze is degene, die bij den
weg bezaaid is. 20 Maar die in steenachtige plaatsen
bezaaid is, deze is degene, die het Woord hoort,
en dat terstond met vreugde ontvangt; 21 Doch hij
heeft geen wortel in zichzelven, maar is voor een
tijd; en als verdrukking of vervolging komt, om des
Woords wil, zo wordt hij terstond geergerd. 22 En
die in de doornen bezaaid is, deze is degene, die
het Woord hoort; en de zorgvuldigheid dezer wereld,
en de verleiding des rijkdoms verstikt het Woord,
en het wordt onvruchtbaar. (aiōn g165) 23 Die nu in
de goede aarde bezaaid is, deze is degene, die het
Woord hoort en verstaat, die ook vrucht draagt en
voortbrengt, de een honderd-, de ander zestig-, en
de ander dertig voud. 24 Een andere gelijkenis heeft
Hij hun voorgesteld, zeggende: Het Koninkrijk der
hemelen is gelijk aan een mens, die goed zaad zaaide
in zijn akker. 25 En als de mensen sliepen, kwam
zijn vijand, en zaaide onkruid midden in de tarwe,
en ging weg. 26 Toen het nu tot kruid opgeschoten
was, en vrucht voortbracht, toen openbaarde zich
ook het onkruid. 27 En de dienstknechten van den
heer des huizes gingen en zeiden tot hem: Heere!
hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Van
waar heeft hij dan dit onkruid? 28 En hij zeide tot
hen: Een vijandig mens heeft dat gedaan. En de
dienstknechten zeiden tot hem: Wilt gij dan, dat
wij heengaan en datzelve vergaderen? 29 Maar hij
zeide: Neen, opdat gij, het onkruid vergaderende,
ook mogelijk met hetzelve de tarwe niet uittrekt. 30
Laat ze beiden te zamen opwassen tot den oogst, en
in den tijd des oogstes zal ik tot de maaiers zeggen:
Vergadert eerst dat onkruid, en bindt het in busselen,
om hetzelve te verbranden; maar brengt de tarwe
samen in mijn schuur. 31 Een andere gelijkenis heeft
Hij hun voorgesteld, zeggende: Het Koninkrijk der
hemelen is gelijk aan het mosterdzaad, hetwelk een
mens heeft genomen en in zijn akker gezaaid; 32
Hetwelk wel het minste is onder al de zaden, maar
wanneer het opgewassen is, dan is 't het meeste van
de moeskruiden, en het wordt een boom, alzo dat
de vogelen des hemels komen en nestelen in zijn
takken. 33 Een andere gelijkenis sprak Hij tot hen,
zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan
een zuurdesem, welken een vrouw nam en verborg in
drie maten meels, totdat het geheel gezuurd was. 34
Al deze dingen heeft Jezus tot de scharen gesproken
door gelijkenissen, en zonder gelijkenis sprak Hij tot
hen niet. 35 Opdat vervuld zou worden, wat gesproken
is door den profeet, zeggende: Ik zal Mijn mond
opendoen door gelijkenissen; Ik zal voortbrengen
dingen, die verborgen waren van de grondlegging der
wereld. 36 Toen nu Jezus de scharen van Zich gelaten
had, ging Hij naar huis. En Zijn discipelen kwamen
tot Hem, zeggende: Verklaar ons de gelijkenis van
het onkruid des akkers. 37 En Hij, antwoordende,
zeide tot hen: Die het goede zaad zaait, is de Zoon
des mensen; 38 En de akker is de wereld; en het
goede zaad zijn de kinderen des Koninkrijks; en het
onkruid zijn de kinderen des bozen; 39 En de vijand,
die hetzelve gezaaid heeft, is de duivel; en de oogst
is de voleinding der wereld; en de maaiers zijn de
engelen. (aiōn g165) 40 Gelijkerwijs dan het onkruid
vergaderd, en met vuur verbrand wordt, alzo zal het
ook zijn in de voleinding dezer wereld. (aiōn g165) 41
De Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden,
en zij zullen uit Zijn Koninkrijk vergaderen al de
ergernissen, en degenen, die de ongerechtigheid
doen; 42 En zullen dezelve in den vurigen oven
werpen; daar zal wening zijn en knersing der tanden.
43 Dan zullen de rechtvaardigen blinken, gelijk de
zon, in het Koninkrijk huns Vaders. Die oren heeft om
te horen, die hore. 44 Wederom is het Koninkrijk der
hemelen gelijk aan een schat, in den akker verborgen,
welken een mens gevonden hebbende, verborg dien,
en van blijdschap over denzelven, gaat hij heen,
en verkoopt al wat hij heeft, en koopt dienzelven
akker. 45 Wederom is het Koninkrijk der hemelen
gelijk aan een koopman, die schone paarlen zoekt;

46 Dewelke, hebbende een parel van grote waarde
gevonden, ging heen en verkocht al wat hij had, en
kocht dezelve. 47 Wederom is het Koninkrijk der
hemelen gelijk aan een net, geworpen in de zee,
en dat allerlei soorten van vissen samenbrengt; 48
Hetwelk, wanneer het vol geworden is, de vissers
aan den oever optrekken, en nederzittende, lezen het
goede uit in hun vaten, maar het kwade werpen zij
weg. 49 Alzo zal het in de voleinding der eeuwen
wezen; de engelen zullen uitgaan, en de bozen uit
het midden der rechtvaardigen afscheiden; (aiōn g165)
50 En zullen dezelve in den vurigen oven werpen;
daar zal zijn wening en knersing der tanden. 51 En
Jezus zeide tot hen: Hebt gij dit alles verstaan? Zij
zeiden tot Hem: Ja, Heere! 52 En Hij zeide tot hen:
Daarom, een iegelijk Schriftgeleerde, in het Koninkrijk
der hemelen onderwezen, is gelijk aan een heer des
huizes, die uit zijn schat nieuwe en oude dingen
voortbrengt. 53 En het is geschied, als Jezus deze
gelijkenissen geeindigd had, vertrok Hij van daar. 54
En gekomen zijnde in Zijn vaderland, leerde Hij hen
in hun synagoge, zodat zij zich ontzetten, en zeiden:
Van waar komt Dezen die wijsheid en die krachten?
55 Is Deze niet de Zoon des timmermans? en is
Zijn moeder niet genaamd Maria, en Zijn broeders
Jakobus en Joses, en Simon en Judas? 56 En Zijn
zusters, zijn zij niet allen bij ons? Van waar komt
dan Dezen dit alles? 57 En zij werden aan Hem
geergerd. Maar Jezus zeide tot hen: Een profeet is
niet ongeeerd, dan in zijn vaderland, en in zijn huis.
58 En Hij heeft aldaar niet vele krachten gedaan,
vanwege hun ongeloof.

14 Te dierzelfder tijd hoorde Herodes, de viervorst,
het gerucht van Jezus; 2 En zeide tot zijn
knechten: Deze is Johannes de Doper; hij is opgewekt
van de doden, en daarom werken die krachten in
Hem. 3 Want Herodes had Johannes gevangen
genomen, en hem gebonden, en in den kerker gezet,
om Herodias' wil, de huisvrouw van Filippus, zijn
broeder. 4 Want Johannes zeide tot hem: Het is u niet
geoorloofd haar te hebben. 5 En willende hem doden,
vreesde hij het volk, omdat zij hem hielden voor een
profeet. 6 Maar als de dag der geboorte van Herodes
gehouden werd, danste de dochter van Herodias in
het midden van hen, en zij behaagde aan Herodes. 7
Waarom hij haar met ede beloofde te geven, wat zij
ook zou eisen. 8 En zij, te voren onderricht zijnde van
haar moeder, zeide: Geef mij hier in een schotel het
hoofd van Johannes den Doper. 9 En de koning werd
bedroefd; doch om de eden, en degenen, die met
hem aanzaten, gebood hij, dat het haar zou gegeven
worden; 10 En zond heen, en onthoofdde Johannes
in den kerker. 11 En zijn hoofd werd gebracht in een
schotel, en het dochtertje gegeven; en zij droeg het
tot haar moeder. 12 En zijn discipelen kwamen, en
namen het lichaam weg, en begroeven hetzelve; en
gingen en boodschapten het Jezus. 13 En als Jezus
dit hoorde, vertrok Hij van daar te scheep, naar een
woeste plaats alleen; en de scharen, dat horende,
zijn Hem te voet gevolgd uit de steden. 14 En Jezus
uitgaande, zag een grote schare, en werd innerlijk
met ontferming over hen bewogen, en genas hun
kranken. 15 En als het nu avond werd, kwamen Zijn
discipelen tot Hem, zeggende: Deze plaats is woest,
en de tijd is nu voorbijgegaan; laat de scharen van
U, opdat zij heengaan in de vlekken en zichzelven
spijze kopen. 16 Maar Jezus zeide tot hen: Het is hun
niet van node heen te gaan, geeft gij hun te eten. 17
Doch zij zeiden tot Hem: Wij hebben hier niet, dan
vijf broden en twee vissen. 18 En Hij zeide: Brengt
Mij dezelve hier. 19 En Hij beval de scharen neder
te zitten op het gras, en nam de vijf broden en de
twee vissen, en opwaarts ziende naar den hemel,
zegende dezelve; en als Hij ze gebroken had, gaf Hij
de broden den discipelen, en de discipelen aan de
scharen. 20 En zij aten allen en werden verzadigd, en
zij namen op, het overschot der brokken, twaalf volle
korven. 21 Die nu gegeten hadden, waren omtrent vijf
duizend mannen, zonder de vrouwen en kinderen. 22
En terstond dwong Jezus Zijn discipelen in het schip
te gaan, en voor Hem af te varen naar de andere
zijde, terwijl Hij de scharen van Zich zou laten. 23
En als Hij nu de scharen van Zich gelaten had, klom
Hij op den berg alleen, om te bidden. En als het nu
avond was geworden, zo was Hij daar alleen. 24
En het schip was nu midden in de zee, zijnde in
nood van de baren; want de wind was hun tegen. 25
Maar ter vierde wake des nachts kwam Jezus af tot
hen, wandelende op de zee. 26 En de discipelen,
ziende Hem op de zee wandelen, werden ontroerd,
zeggende: Het is een spooksel! En zij schreeuwden
van vreze. 27 Maar terstond sprak hen Jezus aan,
zeggende: Zijt goedsmoeds, Ik ben het, vreest niet.

28 En Petrus antwoordde Hem, en zeide: Heere!
indien Gij het zijt, zo gebied mij tot U te komen op het
water. 29 En Hij zeide: Kom. En Petrus klom neder
van het schip, en wandelde op het water, om tot
Jezus te komen. 30 Maar ziende den sterken wind,
werd hij bevreesd, en als hij begon neder te zinken,
riep hij, zeggende: Heere, behoud mij! 31 En Jezus,
terstond de hand uitstekende, greep hem aan, en
zeide tot hem: Gij kleingelovige! waarom hebt gij
gewankeld? 32 En als zij in het schip geklommen
waren, stilde de wind. 33 Die nu in het schip waren,
kwamen en aanbaden Hem, zeggende: Waarlijk, Gij
zijt Gods Zoon! 34 En overgevaren zijnde, kwamen zij
in het land Gennesaret. 35 En als de mannen van
die plaats Hem werden kennende, zonden zij in dat
gehele omliggende land, en brachten tot Hem allen,
die kwalijk gesteld waren; 36 En baden Hem, dat
zij alleenlijk den zoom Zijns kleeds zouden mogen
aanraken; en zovelen als Hem aanraakten, werden
gezond.

15 Toen kwamen tot Jezus enige Schriftgeleerden
en Farizeen, die van Jeruzalem waren,
zeggende: 2 Waarom overtreden Uw discipelen de
inzetting der ouden? Want zij wassen hun handen
niet, wanneer zij brood zullen eten. 3 Maar Hij,
antwoordende, zeide tot hen: Waarom overtreedt
ook gij het gebod Gods, door uw inzetting? 4 Want
God heeft geboden, zeggende: Eert uw vader en
moeder, en: Wie vader of moeder vloekt, die zal den
dood sterven. 5 Maar gij zegt: Zo wie tot vader of
moeder zal zeggen: Het is een gave, zo wat u van
mij zou kunnen ten nutte komen; 6 en zijn vader of
zijn moeder geenszins zal eren, die voldoet. En gij
hebt alzo Gods gebod krachteloos gemaakt door uw
inzetting. 7 Gij geveinsden! Wel heeft Jesaja van u
geprofeteerd, zeggende: 8 Dit volk genaakt Mij met
hun mond, en eert Mij met de lippen, maar hun hart
houdt zich verre van Mij; 9 Doch tevergeefs eren zij
Mij, lerende leringen, die geboden van mensen zijn.
10 En als Hij de schare tot Zich geroepen had, zeide
Hij tot hen: Hoort en verstaat. 11 Hetgeen ten monde
ingaat, ontreinigt den mens niet; maar hetgeen ten
monde uitgaat, dat ontreinigt den mens. 12 Toen
kwamen Zijn discipelen tot Hem, en zeiden tot Hem:
Weet Gij wel, dat de Farizeen deze rede horende,
geergerd zijn geweest? 13 Maar Hij, antwoordende
zeide: Alle plant, die Mijn hemelse Vader niet geplant
heeft, zal uitgeroeid worden. 14 Laat hen varen; zij
zijn blinde leidslieden der blinden. Indien nu de blinde
den blinde leidt, zo zullen zij beiden in den gracht
vallen. 15 En Petrus, antwoordende, zeide tot Hem:
Verklaar ons deze gelijkenis. 16 Maar Jezus zeide:
Zijt ook gijlieden alsnog onwetende? 17 Verstaat gij
nog niet, dat al wat ten monde ingaat, in den buik
komt, en in de heimelijkheid wordt uitgeworpen? 18
Maar die dingen, die ten monde uitgaan, komen voort
uit het hart, en dezelve ontreinigen den mens. 19
Want uit het hart komen voort boze bedenkingen,
doodslagen, overspelen, hoererijen, dieverijen, valse
getuigenissen, lasteringen. 20 Deze dingen zijn
het, die den mens ontreinigen; maar het eten met
ongewassen handen ontreinigt den mens niet. 21
En Jezus van daar gaande, vertrok naar de delen
van Tyrus en Sidon. 22 En ziet, een Kananese
vrouw, uit die landpalen komende, riep tot Hem,
zeggende: Heere! Gij Zone Davids, ontferm U mijner!
mijn dochter is deerlijk van den duivel bezeten. 23
Doch Hij antwoordde haar niet een woord. En Zijn
discipelen, tot Hem komende, baden Hem, zeggende:
Laat haar van U; want zij roept ons na. 24 Maar Hij,
antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot
de verloren schapen van het huis Israels. 25 En zij
kwam en aanbad Hem, zeggende: Heere, help mij! 26
Doch Hij antwoordde en zeide: Het is niet betamelijk
het brood der kinderen te nemen, en den hondekens
voor te werpen. 27 En zij zeide: Ja, Heere! doch de
hondekens eten ook van de brokjes die er vallen
van de tafel van hun heren. 28 Toen antwoordde
Jezus, en zeide tot haar: O vrouw! groot is uw geloof;
u geschiede, gelijk gij wilt. En haar dochter werd
gezond van diezelfde ure. 29 En Jezus, van daar
vertrekkende, kwam aan de zee van Galilea, en klom
op den berg, en zat daar neder. 30 En vele scharen
zijn tot Hem gekomen, hebbende bij zich kreupelen,
blinden, stommen, lammen, en vele anderen, en
wierpen ze voor de voeten van Jezus; en Hij genas
dezelve. 31 Alzo dat de scharen zich verwonderden,
ziende de stommen sprekende, de lammen gezond,
de kreupelen wandelende, en de blinden ziende;
en zij verheerlijkten den God Israels. 32 En Jezus,
Zijn discipelen tot Zich geroepen hebbende, zeide:
Ik word innerlijk met ontferming bewogen over de
schare, omdat zij nu drie dagen bij Mij gebleven zijn,

en hebben niet wat zij eten zouden; en Ik wil hen niet
nuchteren van Mij laten, opdat zij op den weg niet
bezwijken. 33 En Zijn discipelen zeiden tot Hem: Van
waar zullen wij zovele broden in de woestijn bekomen,
dat wij zulk een grote schare zouden verzadigen? 34
En Jezus zeide tot hen: Hoevele broden hebt gij? Zij
zeiden: Zeven, en weinige visjes. 35 En Hij gebood
den scharen neder te zitten op de aarde. 36 En
Hij nam de zeven broden en de vissen, en als Hij
gedankt had, brak Hij ze, en gaf ze Zijn discipelen;
en de discipelen gaven ze aan de schare. 37 En zij
aten allen en werden verzadigd, en zij namen op,
het overschot der brokken, zeven volle manden. 38
En die daar gegeten hadden, waren vier duizend
mannen, zonder de vrouwen en kinderen. 39 En de
scharen van Zich gelaten hebbende, ging Hij in het
schip, en kwam in de landpalen van Magdala.

16 En de Farizeen en Sadduceen tot Hem gekomen
zijnde, en Hem verzoekende, begeerden van
Hem, dat Hij hun een teken uit den hemel zou tonen.
2 Maar Hij antwoordde, en zeide tot hen: Als het
avond geworden is, zegt gij: Schoon weder; want de
hemel is rood; 3 En des morgens: Heden onweder;
want de hemel is droevig rood. Gij geveinsden! het
aanschijn des hemels weet gij wel te onderscheiden,
en kunt gij de tekenen der tijden niet onderscheiden?
4 Het boos en overspelig geslacht verzoekt een teken;
en hun zal geen teken gegeven worden, dan het
teken van Jona, den profeet. En hen verlatende, ging
Hij weg. 5 En als Zijn discipelen op de andere zijde
gekomen waren, hadden zij vergeten broden mede te
nemen. 6 En Jezus zeide tot hen: Ziet toe, en wacht
u van den zuurdesem der Farizeen en Sadduceen. 7
En zij overlegden bij zichzelven, zeggende: Het is
omdat wij geen broden mede genomen hebben. 8 En
Jezus, dat wetende, zeide tot hen: Wat overlegt gij
bij uzelven, gij kleingelovigen! dat gij geen broden
mede genomen hebt? 9 Verstaat gij nog niet? en
gedenkt gij niet aan de vijf broden der vijf duizend
mannen; en hoevele korven gij opnaamt? 10 Noch
aan de zeven broden der vier duizend mannen, en
hoevele manden gij opnaamt? 11 Hoe verstaat gij
niet, dat Ik u van geen brood gesproken heb, als Ik
zeide, dat gij u wachten zoudt van den zuurdesem
der Farizeen en Sadduceen. 12 Toen verstonden zij,
dat Hij niet gezegd had, dat zij zich wachten zouden
van den zuurdesem des broods, maar van de leer der
Farizeen en Sadduceen? 13 Als nu Jezus gekomen
was in de delen van Cesarea Filippi, vraagde Hij
Zijn discipelen, zeggende: Wie zeggen de mensen,
dat Ik, de Zoon des mensen, ben? 14 En zij zeiden:
Sommigen: Johannes de Doper; en anderen: Elias;
en anderen: Jeremia of een van de profeten. 15
Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben?
16 En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt
de Christus, de Zoon des levenden Gods. 17 En
Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Zalig zijt gij,
Simon, Bar-Jona! want vlees en bloed heeft u dat niet
geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen
is. 18 En Ik zeg u ook, dat gij zijt Petrus, en op
deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de
poorten der hel zullen dezelve niet overweldigen.
(Hadēs g86) 19 En Ik zal u geven de sleutelen van
het Koninkrijk der hemelen; en zo wat gij zult binden
op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en
zo wat gij ontbinden zult op de aarde, zal in de
hemelen ontbonden zijn. 20 Toen verbood Hij Zijn
discipelen, dat zij iemand zeggen zouden, dat Hij was
Jezus, de Christus. 21 Van toen aan begon Jezus
Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan
naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen,
en overpriesteren, en Schriftgeleerden, en gedood
worden, en ten derden dage opgewekt worden. 22 En
Petrus, Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem
te bestraffen, zeggende: Heere, wees U genadig!
dit zal U geenszins geschieden. 23 Maar Hij, Zich
omkerende, zeide tot Petrus: Ga weg achter Mij,
satanas! gij zijt Mij een aanstoot, want gij verzint niet
de dingen, die Gods zijn, maar die der mensen zijn.
24 Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: Zo iemand
achter Mij wil komen, die verloochene zichzelven,
en neme zijn kruis op, en volge Mij. 25 Want zo
wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelve
verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal, om
Mijnentwil, die zal hetzelve vinden. 26 Want wat baat
het een mens, zo hij de gehele wereld gewint, en lijdt
schade zijner ziel? Of wat zal een mens geven, tot
lossing van zijn ziel? 27 Want de Zoon des mensen
zal komen in de heerlijkheid Zijns Vaders, met Zijn
engelen, en alsdan zal Hij een iegelijk vergelden naar
zijn doen. 28 Voorwaar zeg Ik u: Er zijn sommigen
van die hier staan, dewelke den dood niet smaken

zullen, totdat zij den Zoon des mensen zullen hebben
zien komen in Zijn Koninkrijk.

17 En na zes dagen nam Jezus met Zich Petrus,
en Jakobus, en Johannes, zijn broeder, en
bracht hen op een hogen berg alleen. **2** En Hij werd
voor hen veranderd van gedaante; en Zijn aangezicht
blonk gelijk de zon, en Zijn klederen werden wit
gelijk het licht. **3** En ziet, van hen werden gezien
Mozes en Elias, met Hem samensprekende. **4** En
Petrus, antwoordende, zeide tot Jezus: Heere! het is
goed, dat wij hier zijn; zo Gij wilt, laat ons hier drie
tabernakelen maken, voor U een, en voor Mozes
een, en een voor Elias. **5** Terwijl hij nog sprak,
ziet, een luchtige wolk heeft hen overschaduwd; en
ziet, een stem uit de wolk, zeggende: Deze is Mijn
geliefde Zoon, in Denwelken Ik Mijn welbehagen
heb; hoort Hem! **6** En de discipelen, dit horende,
vielen op hun aangezicht, en werden zeer bevreesd.
7 En Jezus, bij hen komende, raakte hen aan, en
zeide: Staat op en vreest niet. **8** En hun ogen
opheffende, zagen zij niemand, dan Jezus alleen.
9 En als zij van den berg afkwamen, gebood hun
Jezus, zeggende: Zegt niemand dit gezicht, totdat de
Zoon des mensen zal opgestaan zijn uit de doden. **10**
En Zijn discipelen vraagden Hem, zeggende: Wat
zeggen dan de Schriftgeleerden, dat Elias eerst moet
komen? **11** Doch Jezus, antwoordende, zeide tot hen:
Elias zal wel eerst komen, en alles weder oprichten.
12 Maar Ik zeg u, dat Elias nu gekomen is, en zij
hebben hem niet gekend; doch zij hebben aan hem
gedaan, al wat zij hebben gewild; alzo zal ook de
Zoon des mensen van hen lijden. **13** Toen verstonden
de discipelen dat Hij hun van Johannes de Doper
gesproken had. **14** En als zij bij de schare gekomen
waren, kwam tot Hem een mens, vallende voor Hem
op de knieen, en zeggende: **15** Heere! ontferm U over
mijn zoon; want hij is maanziek, en is in zwaar lijden;
want menigmaal valt hij in het vuur, en menigmaal
in het water. **16** En ik heb hem tot Uw discipelen
gebracht, en zij hebben hem niet kunnen genezen.
17 En Jezus, antwoordende, zeide: O, ongelovig en
verkeerd geslacht, hoe lang zal Ik nog met ulieden
zijn, hoe lang zal Ik u nog verdragen? Brengt hem
Mij hier. **18** En Jezus bestrafte hem, en de duivel
ging van hem uit, en het kind werd genezen van
die ure af. **19** Toen kwamen de discipelen tot Jezus
alleen, en zeiden: Waarom hebben wij hem niet
kunnen uitwerpen? **20** En Jezus zeide tot hen: Om
uws ongeloofs wil; want voorwaar zeg Ik u: Zo gij
een geloof hadt als een mosterdzaad, gij zoudt tot
dezen berg zeggen: Ga heen van hier derwaarts, en
hij zal heengaan; en niets zal u onmogelijk zijn. **21**
Maar dit geslacht vaart niet uit, dan door bidden en
vasten. **22** En als zij in Galilea verkeerden, zeide
Jezus tot hen: De Zoon des mensen zal overgeleverd
worden in de handen der mensen; **23** En zij zullen
Hem doden, en ten derden dage zal Hij opgewekt
worden. En zij werden zeer bedroefd. **24** En als zij te
Kapernaum ingekomen waren, gingen tot Petrus die
de didrachmen ontvingen, en zeiden: Uw Meester,
betaalt Hij de didrachmen niet? **25** Hij zeide: Ja. En
toen hij in huis gekomen was, voorkwam hem Jezus,
zeggende: Wat dunkt u, Simon! de koningen der
aarde, van wie nemen zij tollen of schatting, van hun
zonen, of van de vreemden? **26** Petrus zeide tot Hem:
Van de vreemden. Jezus zeide tot hem: Zo zijn dan
de zonen vrij. **27** Maar opdat wij hun geen aanstoot
geven, ga heen naar de zee, werp den angel uit, en
den eersten vis, die opkomt, neem, en zijn mond
geopend hebbende, zult gij een stater vinden; neem
dien, en geef hem aan hen voor Mij en u.

18 Te dierzelfder ure kwamen de discipelen tot
Jezus, zeggende: Wie is toch de meeste in het
Koninkrijk der hemelen? **2** En Jezus een kindeken tot
Zich geroepen hebbende, stelde dat in het midden
van hen; **3** En zeide: Voorwaar zeg Ik u: Indien gij u
niet verandert, en wordt gelijk de kinderkens, zo zult
gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins ingaan.
4 Zo wie dan zichzelven zal vernederen, gelijk dit
kindeken, deze is de meeste in het Koninkrijk der
hemelen. **5** En zo wie zodanig een kindeken ontvangt
in Mijn Naam, die ontvangt Mij. **6** Maar zo wie een
van deze kleinen, die in Mij geloven, ergert, het
ware hem nutter, dat een molensteen aan zijn hals
gehangen, en dat hij verzonken ware in de diepte
der zee. **7** Wee der wereld van de ergernissen, want
het is noodzakelijk, dat de ergernissen komen; doch
wee dien mens, door welken de ergernis komt! **8**
Indien dan uw hand of uw voet u ergert, houwt ze
af en werpt ze van u. Het is u beter, tot het leven
in te gaan, kreupel of verminkt zijnde, dan twee
handen of twee voeten hebbende, in het eeuwige

vuur geworpen te worden. (aiōnios g166) 9 En indien
uw oog u ergert, trekt het uit, en werpt het van u.
Het is u beter, maar een oog hebbende, tot het leven
in te gaan, dan twee ogen hebbende, in het helse
vuur geworpen te worden. (Geenna g1067) 10 Ziet toe,
dat gij niet een van deze kleinen veracht. Want Ik
zeg ulieden, dat hun engelen, in de hemelen, altijd
zien het aangezicht Mijns Vaders, Die in de hemelen
is. 11 Want de Zoon des mensen is gekomen om
zalig te maken, dat verloren was. 12 Wat dunkt u,
indien enig mens honderd schapen had, en een uit
dezelve afgedwaald ware, zal hij niet de negen en
negentig laten, en op de bergen heengaande, het
afgedwaalde zoeken? 13 En indien het geschiedt,
dat hij hetzelve vindt, voorwaar zeg Ik u, dat hij zich
meer verblijdt over hetzelve, dan over de negen en
negentig, die niet afgedwaald zijn geweest. 14 Alzo
is de wil niet uws Vaders, Die in de hemelen is, dat
een van deze kleinen verloren ga. 15 Maar indien uw
broeder tegen u gezondigd heeft, ga heen en bestraf
hem tussen u en hem alleen; indien hij u hoort, zo
hebt gij uw broeder gewonnen. 16 Maar indien hij u
niet hoort, zo neem nog een of twee met u; opdat in
den mond van twee of drie getuigen alle woord besta.
17 En indien hij denzelven geen gehoor geeft; zo zeg
het der gemeente; en indien hij ook der gemeente
geen gehoor geeft, zo zij hij u als de heiden en de
tollenaar. 18 Voorwaar zeg Ik u: Al wat gij op de aarde
binden zult, zal in den hemel gebonden wezen; en al
wat gij op de aarde ontbinden zult, zal in den hemel
ontbonden wezen. 19 Wederom zeg Ik u: Indien er
twee van u samenstemmen op de aarde, over enige
zaak, die zij zouden mogen begeren, dat die hun zal
geschieden van Mijn Vader, Die in de hemelen is. 20
Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam,
daar ben Ik in het midden van hen. 21 Toen kwam
Petrus tot Hem, en zeide: Heere! hoe menigmaal zal
mijn broeder tegen mij zondigen, en ik hem vergeven!
Tot zevenmaal? 22 Jezus zeide tot hem: Ik zeg u,
niet tot zevenmaal, maar tot zeventigmaal zeven
maal. 23 Daarom wordt het Koninkrijk der hemelen
vergeleken bij een zeker koning, die rekening met zijn
dienstknechten houden wilde. 24 Als hij nu begon te
rekenen, werd tot hem gebracht een, die hem schuldig
was tien duizend talenten. 25 En als hij niet had, om te
betalen, beval zijn heer, dat men hem zou verkopen,
en zijn vrouw en kinderen, en al wat hij had, en dat de
schuld zou betaald worden. 26 De dienstknecht dan,
nedervallende, aanbad hem, zeggende: Heer! wees
lankmoedig over mij, en ik zal u alles betalen. 27 En
de heer van dezen dienstknecht, met barmhartigheid
innerlijk bewogen zijnde, heeft hem ontslagen, en
de schuld hem kwijtgescholden. 28 Maar dezelve
dienstknecht, uitgaande, heeft gevonden een zijner
medededienstknechten, die hem honderd penningen
schuldig was, en hem aanvattende, greep hem bij de
keel, zeggende: Betaal mij, wat gij schuldig zijt. 29
Zijn medededienstknecht dan, nedervallende aan zijn
voeten, bad hem, zeggende: Wees lankmoedig over
mij, en ik zal u alles betalen. 30 Doch hij wilde niet,
maar ging heen, en wierp hem in de gevangenis,
totdat hij de schuld zou betaald hebben. 31 Als nu
zijn medededienstknechten zagen, hetgeen geschied
was, zijn zij zeer bedroefd geworden; en komende,
verklaarden zij hunnen heer al wat er geschied was.
32 Toen heeft hem zijn heer tot zich geroepen, en
zeide tot hem: Gij boze dienstknecht, al die schuld
heb ik u kwijtgescholden, dewijl gij mij gebeden hebt;
33 Behoordet gij ook niet u over uw medededienstknecht
te ontfermen, gelijk ik ook mij over u ontfermd heb?
34 En zijn heer, vertoornd zijnde, leverde hem den
pijnigers over, totdat hij zou betaald hebben al wat
hij hem schuldig was. 35 Alzo zal ook Mijn hemelse
Vader u doen, indien gij niet van harte vergeeft een
iegelijk zijn broeder zijn misdaden.

19 En het geschiedde, toen Jezus deze woorden
geeindigd had, dat Hij vertrok van Galilea, en
kwam over de Jordaan, in de landpalen van Judea. 2
En vele scharen volgden Hem, en Hij genas ze aldaar.
3 En de Farizeen kwamen tot Hem, verzoekende Hem,
en zeggende tot Hem: Is het een mens geoorloofd zijn
vrouw te verlaten, om allerlei oorzaak? 4 Doch Hij,
antwoordende, zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen,
Die van den beginne den mens gemaakt heeft, dat Hij
ze gemaakt heeft man en vrouw? 5 En gezegd heeft:
Daarom zal een mens vader en moeder verlaten,
en zal zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot
een vlees zijn; 6 Alzo dat zij niet meer twee zijn,
maar een vlees. Hetgeen dan God samengevoegd
heeft, scheide de mens niet. 7 Zij zeiden tot hem:
Waarom heeft dan Mozes geboden een scheidbrief
te geven en haar te verlaten? 8 Hij zeide tot hen:
Mozes heeft vanwege de hardigheid uwer harten u

toegelaten uw vrouwen te verlaten; maar van den
beginne is het alzo niet geweest. 9 Maar Ik zeg u, dat
zo wie zijn vrouw verlaat, anders dan om hoererij,
en een andere trouwt, die doet overspel, en die de
verlatene trouwt, doet ook overspel. 10 Zijn discipelen
zeiden tot Hem: Indien de zaak des mensen met de
vrouw alzo staat, zo is het niet oorbaar te trouwen.
11 Doch Hij zeide tot hen: Allen vatten dit woord
niet, maar dien het gegeven is. 12 Want er zijn
gesnedenen, die uit moeders lijf alzo geboren zijn; en
er zijn gesnedenen, die van de mensen gesneden
zijn; en er zijn gesnedenen, die zichzelven gesneden
hebben, om het Koninkrijk der hemelen. Die dit vatten
kan, vatte het. 13 Toen werden kinderkens tot Hem
gebracht, opdat Hij de handen hun zou opleggen
en bidden; en de discipelen bestraften dezelve. 14
Maar Jezus zeide: Laat af van de kinderkens, en
verhindert hen niet tot Mij te komen; want derzulken
is het Koninkrijk der hemelen. 15 En als Hij hun
de handen opgelegd had, vertrok Hij van daar. 16
En ziet, er kwam een tot Hem, en zeide tot Hem:
Goede Meester! wat zal ik goeds doen, opdat ik het
eeuwige leven hebbe? (aiōnios g166) 17 En Hij zeide tot
hem: Wat noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan
Een, namelijk God. Doch wilt gij in het leven ingaan,
onderhoud de geboden. 18 Hij zeide tot Hem: Welke?
En Jezus zeide: Deze: Gij zult niet doden; gij zult
geen overspel doen; gij zult niet stelen; gij zult geen
valse getuigenis geven; 19 Eer uw vader en moeder;
en: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelven. 20
De jongeling zeide tot Hem: Al deze dingen heb ik
onderhouden van mijn jonkheid af; wat ontbreekt mij
nog? 21 Jezus zeide tot hem: Zo gij wilt volmaakt
zijn, ga heen, verkoop wat gij hebt, en geef het den
armen, en gij zult een schat hebben in den hemel; en
kom herwaarts, volg Mij. 22 Als nu de jongeling dit
woord hoorde, ging hij bedroefd weg; want hij had
vele goederen. 23 En Jezus zeide tot Zijn discipelen:
Voorwaar, Ik zeg u, dat een rijke bezwaarlijk in het
Koninkrijk der hemelen zal ingaan. 24 En wederom
zeg Ik u: Het is lichter, dat een kemel ga door het
oog van een naald, dan dat een rijke inga in het
Koninkrijk Gods. 25 Zijn discipelen nu, dit horende,
werden zeer verslagen, zeggende: Wie kan dan zalig
worden? 26 En Jezus, hen aanziende, zeide tot hen:
Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn
alle dingen mogelijk. 27 Toen antwoordde Petrus,
en zeide tot Hem: Zie, wij hebben alles verlaten, en
zijn U gevolgd, wat zal ons dan geworden? 28 En
Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die
Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de
Zoon des mensen zal gezeten zijn op den troon Zijner
heerlijkheid, dat gij ook zult zitten op twaalf tronen,
oordelende de twaalf geslachten Israels. 29 En zo wie
zal verlaten hebben, huizen, of broeders, of zusters,
of vader, of moeder, of vrouw, of kinderen, of akkers,
om Mijns Naams wil, die zal honderdvoud ontvangen,
en het eeuwige leven beerven. (aiōnios g166) 30 Maar
vele eersten zullen de laatsten zijn, en vele laatsten
de eersten.

20 Want het Koninkrijk der hemelen is gelijk een
heer des huizes, die met den morgenstond
uitging, om arbeiders te huren in zijn wijngaard. 2 En
als hij met de arbeiders eens geworden was, voor
een penning des daags, zond hij hen heen in zijn
wijngaard. 3 En uitgegaan zijnde omtrent de derde
ure, zag hij anderen, ledig staande op de markt. 4
En hij zeide tot dezelve: Gaat ook gij heen in den
wijngaard, en zo wat recht is, zal ik u geven. En
zij gingen. 5 Wederom uitgegaan zijnde omtrent
de zesde en negende ure, deed hij desgelijks. 6
En uitgegaan zijnde omtrent de elfde ure, vond hij
anderen ledig staande, en zeide tot hen: Wat staat
gij hier den gehelen dag ledig? 7 Zij zeiden tot
hem: Omdat ons niemand gehuurd heeft. Hij zeide
tot hen: Gaat ook gij heen in den wijngaard, en zo
wat recht is, zult gij ontvangen. 8 Als het nu avond
geworden was, zeide de heer des wijngaards, tot zijn
rentmeester: Roep de arbeiders, en geef hun het loon,
beginnende van de laatsten tot de eersten. 9 En als zij
kwamen, die ter elfder ure gehuurd waren, ontvingen
zij ieder een penning. 10 En de eersten komende,
meenden, dat zij meer ontvangen zouden; en zij
zelven ontvingen ook elk een penning. 11 En dien
ontvangen hebbende, murmureerden zij tegen den
heer des huizes, 12 Zeggende: Deze laatsten hebben
maar een uur gearbeid, en gij hebt ze ons gelijk
gemaakt, die den last des daags en de hitte gedragen
hebben. 13 Doch hij, antwoordende, zeide tot een
van hen: Vriend! ik doe u geen onrecht; zijt gij niet
met mij eens geworden voor een penning? 14 Neem
het uwe en ga heen. Ik wil dezen laatsten ook geven,
gelijk als u. 15 Of is het mij niet geoorloofd, te doen

met het mijne, wat ik wil? Of is uw oog boos, omdat ik
goed ben? 16 Alzo zullen de laatsten de eersten zijn,
en de eersten de laatsten; want velen zijn geroepen,
maar weinigen uitverkoren. 17 En Jezus, opgaande
naar Jeruzalem, nam tot Zich de twaalf discipelen
alleen op den weg, en zeide tot hen: 18 Ziet, wij
gaan op naar Jeruzalem, en de Zoon des mensen zal
den overpriesteren en Schriftgeleerden overgeleverd
worden, en zij zullen Hem ter dood veroordelen; 19
En zij zullen Hem den heidenen overleveren, om Hem
te bespotten en te geselen, en te kruisigen; en ten
derden dage zal Hij weder opstaan. 20 Toen kwam de
moeder der zonen van Zebedeus tot Hem met haar
zonen, Hem aanbiddende, en begerende wat van
Hem. 21 En Hij zeide tot haar: Wat wilt gij? Zij zeide
tot Hem: Zeg, dat deze mijn twee zonen zitten mogen,
de een tot Uw rechter- en de ander tot Uw linker
hand in Uw Koninkrijk. 22 Maar Jezus antwoordde en
zeide: Gijlieden weet niet wat gij begeert; kunt gij den
drinkbeker drinken, dien Ik drinken zal, en met den
doop gedoopt worden, waarmede Ik gedoopt worde?
Zij zeiden tot Hem: Wij kunnen. 23 En Hij zeide tot
hen: Mijn drinkbeker zult gij wel drinken, en met den
doop, waarmede Ik gedoopt worde, zult gij gedoopt
worden; maar het zitten tot Mijn rechter-, en tot Mijn
linkerhand, staat bij Mij niet te geven, maar het zal
gegeven worden dien het bereid is van Mijn Vader.
24 En als de andere tien dat hoorden, namen zij het
zeer kwalijk van de twee broeders. 25 En als Jezus
hen tot Zich geroepen had, zeide Hij: Gij weet, dat de
oversten der volken heerschappij voeren over hen, en
de groten gebruiken macht over hen. 26 Doch alzo zal
het onder u niet zijn; maar zo wie onder u zal willen
groot worden, die zij uw dienaar; 27 En zo wie onder
u zal willen de eerste zijn, die zij uw dienstknecht.
28 Gelijk de Zoon des mensen niet is gekomen om
gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te
geven tot een rantsoen voor velen. 29 En als zij van
Jericho uitgingen, is Hem een grote schare gevolgd.
30 En ziet, twee blinden, zittende aan den weg, als zij
hoorden, dat Jezus voorbijging, riepen, zeggende:
Heere, Gij Zone Davids! ontferm U onzer. 31 En de
schare bestrafte hen, opdat zij zwijgen zouden; maar
zij riepen te meer, zeggende: Ontferm U onzer, Heere,
Gij Zone Davids! 32 En Jezus, stil staande, riep hen
en zeide: Wat wilt gij, dat Ik u doe? 33 Zij zeiden tot
Hem: Heere! dat onze ogen geopend worden. 34 En
Jezus, innerlijk bewogen zijnde met barmhartigheid,
raakte hun ogen aan; en terstond werden hun ogen
ziende, en zij volgden Hem.

21 En als zij nu Jeruzalem genaakten, en gekomen
waren te Beth-fage, aan den Olijfberg, toen
zond Jezus twee discipelen, 2 zeggende tot hen:
Gaat heen in het vlek, dat tegen u over ligt, en gij zult
terstond een ezelin gebonden vinden, en een veulen
met haar; ontbindt ze, en brengt ze tot Mij. 3 En indien
u iemand iets zegt, zo zult gij zeggen, dat de Heere
deze van node heeft, en hij zal ze terstond zenden.
4 Dit alles nu is geschied, opdat vervuld worde,
hetgeen gesproken is door den profeet, zeggende: 5
Zegt der dochter Sions: Zie, uw Koning komt tot u,
zachtmoedig en gezeten op een ezelin en een veulen,
zijnde een jong ener jukdragende ezelin. 6 En de
discipelen heengegaan zijnde, en gedaan hebbende,
gelijk Jezus hun bevolen had, 7 Brachten de ezelin
en het veulen, en leiden hun klederen op dezelve,
en zetten Hem daarop. 8 En de meeste schare
spreidden hun klederen op den weg, en anderen
hieuwen takken van de bomen, en spreidden ze
op den weg. 9 En de scharen, die voorgingen en
die volgden, riepen, zeggende: Hosanna den Zone
Davids! Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des
Heeren! Hosanna in de hoogste hemelen! 10 En
als Hij te Jeruzalem inkwam, werd de gehele stad
beroerd, zeggende: Wie is Deze? 11 En de scharen
zeiden: Deze is Jezus, de Profeet van Nazareth in
Galilea. 12 En Jezus ging in den tempel Gods, en
dreef uit allen, die verkochten en kochten in den
tempel, en keerde om de tafelen der wisselaars, en
de zitstoelen dergenen, die de duiven verkochten.
13 En Hij zeide tot hen: Er is geschreven: Mijn huis
zal een huis des gebeds genaamd worden; maar gij
hebt dat tot een moordenaarskuil gemaakt. 14 En er
kwamen blinden en kreupelen tot Hem in den tempel,
en Hij genas dezelve. 15 Als nu de overpriesters
en Schriftgeleerden zagen de wonderheden, die Hij
deed, en de kinderen, roepende in den tempel, en
zeggende: Hosanna den Zone Davids! namen zij
dat zeer kwalijk; 16 En zeiden tot Hem: Hoort Gij
wel, wat dezen zeggen? En Jezus zeide tot hen:
Ja; hebt gij nooit gelezen: Uit den mond der jonge
kinderen en der zuigelingen hebt Gij U lof toebereid?
17 En hen verlatende, ging Hij van daar uit de stad,

naar Bethanie, en overnachtte aldaar. 18 En des
morgens vroeg, als Hij wederkeerde naar de stad,
hongerde Hem. 19 En ziende, een vijgeboom aan
den weg, ging Hij naar hem toe, en vond niets aan
denzelven, dan alleenlijk bladeren; en zeide tot hem:
Uit u worde geen vrucht meer in der eeuwigheid! En
de vijgeboom verdorde terstond. (aiōn g165) 20 En de
discipelen, dat ziende, verwonderden zich, zeggende:
Hoe is de vijgeboom zo terstond verdord? 21 Doch
Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Voorwaar zeg
Ik u: Indien gij geloof hadt, en niet twijfeldet, gij
zoudt niet alleenlijk doen, hetgeen den vijgeboom is
geschied; maar indien gij ook tot dezen berg zeidet:
Word opgeheven en in de zee geworpen! het zou
geschieden. 22 En al wat gij zult begeren in het
gebed, gelovende, zult gij ontvangen. 23 En als Hij in
den tempel gekomen was, kwamen tot Hem, terwijl Hij
leerde, de overpriesters en de ouderlingen des volks,
zeggende: Door wat macht doet Gij deze dingen?
En Wie heeft U deze macht gegeven? 24 En Jezus,
antwoordende, zeide tot hen: Ik zal u ook een woord
vragen, hetwelk indien gij Mij zult zeggen, zo zal
Ik u ook zeggen, door wat macht Ik deze dingen
doe. 25 De doop van Johannes, van waar was die,
uit den hemel, of uit de mensen? En zij overlegden
bij zichzelven en zeiden: Indien wij zeggen: Uit den
hemel; zo zal Hij ons zeggen: Waarom hebt gij hem
dan niet geloofd? 26 En indien wij zeggen: Uit de
mensen: zo vrezen wij de schare; want zij houden
allen Johannes voor een profeet. 27 En zij, Jezus
antwoordende, zeiden: Wij weten het niet. En Hij
zeide tot hen: Zo zeg Ik u ook niet, door wat macht Ik
dit doe. 28 Maar wat dunkt u? Een mens had twee
zonen, en gaande tot den eersten, zeide: Zoon! ga
heen, werk heden in mijn wijngaard. 29 Doch hij
antwoordde en zeide: Ik wil niet; en daarna berouw
hebbende, ging hij heen. 30 En gaande tot den
tweeden, zeide desgelijks, en deze antwoordde en
zeide: Ik ga, heer! en hij ging niet. 31 Wie van deze
twee heeft den wil des vaders gedaan? Zij zeiden tot
Hem: De eerste. Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg
u, dat de tollenaars en de hoeren u voorgaan in het
Koninkrijk Gods. 32 Want Johannes is tot u gekomen
in den weg der gerechtigheid, en gij hebt hem niet
geloofd; maar de tollenaars en de hoeren hebben
hem geloofd; doch gij, zulks ziende, hebt daarna geen
berouw gehad, om hem te geloven. 33 Hoort een
andere gelijkenis. Er was een heer des huizes, die
een wijngaard plantte, en zette een tuin daarom, en
groef een wijnpersbak daarin, en bouwde een toren,
en verhuurde dien den landlieden, en reisde buiten
's lands. 34 Toen nu de tijd der vruchten genaakte,
zond hij zijn dienstknechten tot de landlieden, om zijn
vruchten te ontvangen. 35 En de landlieden, nemende
zijn dienstknechten, hebben den een geslagen, en
den anderen gedood, en den derden gestenigd. 36
Wederom zond hij andere dienstknechten, meer in
getal dan de eersten, en zij deden hun desgelijks. 37
En ten laatste zond hij tot hen zijn zoon, zeggende:
Zij zullen mijn zoon ontzien. 38 Maar de landlieden,
den zoon ziende, zeiden onder elkander: Deze is de
erfgenaam, komt, laat ons hem doden, en zijn erfenis
aan ons behouden. 39 En hem nemende, wierpen zij
hem uit, buiten den wijngaard, en doodden hem. 40
Wanneer dan de heer des wijngaards komen zal, wat
zal hij dien landlieden doen? 41 Zij zeiden tot hem:
Hij zal den kwaden een kwaden dood aandoen, en
zal den wijngaard aan andere landlieden verhuren,
die hem de vruchten op haar tijden zullen geven.
42 Jezus zeide tot hen: Hebt gij nooit gelezen in de
Schriften: De steen, dien de bouwlieden verworpen
hebben, deze is geworden tot een hoofd des hoeks;
van den Heere is dit geschied, en het is wonderlijk
in onze ogen? 43 Daarom zeg Ik ulieden, dat het
Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden, en
een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt. 44 En
wie op dezen steen valt, die zal verpletterd worden;
en op wien hij valt, dien zal hij vermorzelen. 45 En als
de overpriesters en Farizeen deze Zijn gelijkenissen
hoorden, verstonden zij, dat Hij van hen sprak. 46 En
zoekende Hem te vangen, vreesden zij de scharen,
dewijl deze Hem hielden voor een profeet.

22 En Jezus, antwoordende, sprak tot hen wederom
door gelijkenissen, zeggende: 2 Het Koninkrijk
der hemelen is gelijk een zeker koning, die zijn zoon
een bruiloft bereid had; 3 En zond zijn dienstknechten
uit, om de genoden ter bruiloft te roepen; en zij
wilden niet komen. 4 Wederom zond hij andere
dienstknechten uit, zeggende: Zegt den genoden:
Ziet, ik heb mijn middagmaal bereid; mijn ossen, en
de gemeste beesten zijn geslacht, en alle dingen
zijn gereed; komt tot de bruiloft. 5 Maar zij, zulks
niet achtende, zijn heengegaan, deze tot zijn akker,

gene tot zijn koopmanschap. 6 En de anderen grepen
zijn dienstknechten, deden hun smaadheid aan, en
doodden hen. 7 Als nu de koning dat hoorde, werd
hij toornig, en zijn krijgsheiren zendende, heeft die
doodslagers vernield, en hun stad in brand gestoken.
8 Toen zeide hij tot zijn dienstknechten: De bruiloft
is wel bereid, doch de genoden waren het niet
waardig. 9 Daarom gaat op de uitgangen der wegen,
en zovelen als gij er zult vinden, roept ze tot de
bruiloft. 10 En dezelve dienstknechten, uitgaande op
de wegen, vergaderden allen, die zij vonden, beiden
kwaden en goeden; en de bruiloft werd vervuld met
aanzittende gasten. 11 En als de koning ingegaan
was, om de aanzittende gasten te overzien, zag
hij aldaar een mens, niet gekleed zijnde met een
bruiloftskleed; 12 En zeide tot hem: Vriend! hoe zijt gij
hier ingekomen, geen bruiloftskleed aan hebbende?
En hij verstomde. 13 Toen zeide de koning tot de
dienaars: Bindt zijn handen en voeten, neemt hem
weg, en werpt hem uit in de buitenste duisternis;
daar zal zijn wening en knersing der tanden. 14 Want
velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren. 15
Toen gingen de Farizeen heen, en hielden te zamen
raad, hoe zij Hem verstrikken zouden in Zijn rede.
16 En zij zonden uit tot Hem hun discipelen, met de
Herodianen, zeggende: Meester! wij weten, dat Gij
waarachtig zijt, en den weg Gods in der waarheid
leert, en naar niemand vraagt; want Gij ziet den
persoon der mensen niet aan; 17 Zeg ons dan: wat
dunkt U? Is het geoorloofd, den keizer schatting
te geven of niet? 18 Maar Jezus, bekennende hun
boosheid, zeide: Gij geveinsden, wat verzoekt gij Mij?
19 Toont Mij de schattingpenning. En zij brachten Hem
een penning. 20 En Hij zeide tot hen: Wiens is dit
beeld en het opschrift? 21 Zij zeiden tot Hem: Des
keizers. Toen zeide Hij tot hen: Geeft dan den keizer,
dat des keizers is, en Gode, dat Gods is. 22 En zij, dit
horende, verwonderden zich, en Hem verlatende,
zijn zij weggegaan. 23 Te dienzelfden dage kwamen
tot Hem de Sadduceen, die zeggen, dat er geen
opstanding is, en vraagden Hem. 24 Zeggende:
Meester! Mozes heeft gezegd: Indien iemand sterft,
geen kinderen hebbende, zo zal zijn broeder deszelfs
vrouw trouwen, en zijn broeder zaad verwekken. 25
Nu waren er bij ons zeven broeders; en de eerste,
een vrouw getrouwd hebbende, stierf; en dewijl hij
geen zaad had, zo liet hij zijn vrouw voor zijn broeder.
26 Desgelijks ook de tweede, en de derde, tot den
zevende toe. 27 Ten laatste na allen, is ook de vrouw
gestorven. 28 In de opstanding dan, wiens vrouw
zal zij wezen van die zeven, want zij hebben ze
allen gehad? 29 Maar Jezus antwoordde en zeide tot
hen: Gij dwaalt, niet wetende de Schriften, noch de
kracht Gods. 30 Want in de opstanding nemen zij niet
ten huwelijk, noch worden ten huwelijk uitgegeven;
maar zij zijn als engelen Gods in den hemel. 31 En
wat aangaat de opstanding der doden, hebt gij niet
gelezen, hetgeen van God tot ulieden gesproken
is, Die daar zegt: 32 Ik ben de God Abrahams,
en de God Izaks, en de God Jakobs! God is niet
een God der doden, maar der levenden. 33 En de
scharen, dit horende, werden verslagen over Zijn
leer. 34 En de Farizeen, gehoord hebbende, dat
Hij den Sadduceen den mond gestopt had, zijn te
zamen bijeenvergaderd. 35 En een uit hen, zijnde een
wetgeleerde, heeft gevraagd, Hem verzoekende, en
zeggende: 36 Meester! welk is het grote gebod in de
wet? 37 En Jezus zeide tot hem: Gij zult liefhebben
den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met
geheel uw ziel, en met geheel uw verstand. 38 Dit is
het eerste en het grote gebod. 39 En het tweede aan
dit gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelven.
40 Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en
de profeten. 41 Als nu de Farizeen samenvergaderd
waren, vraagde hun Jezus, 42 En zeide: Wat dunkt u
van den Christus? Wiens Zoon is Hij? Zij zeiden tot
Hem: Davids Zoon. 43 Hij zeide tot hen: Hoe noemt
Hem dan David, in den Geest, zijn Heere? zeggende:
44 De Heere heeft gezegd tot Mijn Heere: Zit aan
Mijn rechter hand, totdat Ik Uw vijanden zal gezet
hebben tot een voetbank Uwer voeten. 45 Indien Hem
dan David noemt zijn Heere, hoe is Hij zijn Zoon?
46 En niemand kon Hem een woord antwoorden;
noch iemand durfde Hem van dien dag aan iets meer
vragen.

23 Toen sprak Jezus tot de scharen en tot Zijn
discipelen, 2 Zeggende: De Schriftgeleerden en
de Farizeen zijn gezeten op den stoel van Mozes;
3 Daarom, al wat zij u zeggen, dat gij houden zult,
houdt dat en doet het; maar doet niet naar hun
werken; want zij zeggen het, en doen het niet. 4
Want zij binden lasten, die zwaar zijn en kwalijk om te
dragen, en leggen ze op de schouderen der mensen;

maar zij willen die met hun vinger niet verroeren.
5 En al hun werken doen zij, om van de mensen
gezien te worden; want zij maken hun gedenkcedels
breed, en maken de zomen van hun klederen groot.
6 En zij beminnen de vooraanzitting in de maaltijden,
en de voorgestoelten in de synagogen; 7 Ook de
begroetingen op de markten, en van de mensen
genaamd te worden: Rabbi, Rabbi! 8 Doch gij zult niet
Rabbi genaamd worden; want Een is uw Meester,
namelijk Christus; en gij zijt allen broeders. 9 En gij
zult niemand uw vader noemen op de aarde; want
Een is uw Vader, namelijk Die in de hemelen is. 10
Noch zult gij meesters genoemd worden; want Een is
uw Meester, namelijk Christus. 11 Maar de meeste
van u zal uw dienaar zijn. 12 En wie zichzelven
verhogen zal, die zal vernederd worden; en wie
zichzelven zal vernederen, die zal verhoogd worden.
13 Maar wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij
geveinsden! want gij sluit het Koninkrijk der hemelen
voor de mensen, overmits gij daar niet ingaat, noch
degenen, die ingaan zouden, laat ingaan. 14 Wee u,
gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden, want
gij eet de huizen der weduwen op, en dat onder den
schijn van lang te bidden; daarom zult gij te zwaarder
oordeel ontvangen. 15 Wee u, gij Schriftgeleerden
en Farizeen, gij geveinsden, want gij omreist zee en
land, om een Jodengenoot te maken, en als hij het
geworden is, zo maakt gij hem een kind der helle,
tweemaal meer dan gij zijt. (Geenna g1067) 16 Wee
u, gij blinde leidslieden, die zegt: Zo wie gezworen
zal hebben bij den tempel, dat is niets; maar zo wie
gezworen zal hebben bij het goud des tempels, die
is schuldig. 17 Gij dwazen en blinden, want wat is
meerder, het goud, of de tempel, die het goud heiligt?
18 En zo wie gezworen zal hebben bij het altaar, dat
is niets; maar zo wie gezworen zal hebben bij de
gave, die daarop is, die is schuldig. 19 Gij dwazen
en blinden, want wat is meerder, de gave, of het
altaar, dat de gave heiligt? 20 Daarom wie zweert
bij het altaar, die zweert bij hetzelve, en bij al wat
daarop is. 21 En wie zweert bij den tempel, die zweert
bij denzelven, en bij Dien, Die daarin woont. 22 En
wie zweert bij den hemel, die zweert bij den troon
Gods, en bij Dien, Die daarop zit. 23 Wee u, gij
Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden, want
gij vertient de munte, en de dille, en den komijn,
en gij laat na het zwaarste der wet, namelijk het
oordeel, en de barmhartigheid, en het geloof. Deze
dingen moest men doen, en de andere niet nalaten.
24 Gij blinde leidslieden, die de mug uitzijgt, en den
kemel doorzwelgt. 25 Wee u, gij Schriftgeleerden en
Farizeen, gij geveinsden, want gij reinigt het buitenste
des drinkbekers, en des schotels, maar van binnen
zijn zij vol van roof en onmatigheid. 26 Gij blinde
Farizeer, reinig eerst wat binnen in den drinkbeker en
den schotel is, opdat ook het buitenste derzelve rein
worde. 27 Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen,
gij geveinsden, want gij zijt den witgepleisterden
graven gelijk, die van buiten wel schoon schijnen,
maar van binnen zijn zij vol doodsbeenderen en alle
onreinigheid. 28 Alzo ook schijnt gij wel den mensen
van buiten rechtvaardig, maar van binnen zijt gij
vol geveinsdheid en ongerechtigheid. 29 Wee u, gij
Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden, want
gij bouwt de graven der profeten op, en versiert de
graftekenen der rechtvaardigen; 30 En zegt: Indien
wij in de tijden onzer vaderen waren geweest, wij
zouden met hen geen gemeenschap gehad hebben
aan het bloed der profeten. 31 Aldus getuigt gij tegen
uzelven, dat gij kinderen zijt dergenen, die de profeten
gedood hebben. 32 Gij dan ook, vervult de mate uwer
vaderen! 33 Gij slangen, gij adderengebroedsels!
hoe zoudt gij de helse verdoemenis ontvlieden?
(Geenna g1067) 34 Daarom ziet, Ik zende tot u profeten,
en wijzen, en schriftgeleerden, en uit dezelve zult
gij sommigen doden en kruisigen, en sommigen
uit dezelve zult gij geselen in uw synagogen, en
zult hen vervolgen van stad tot stad; 35 Opdat op
u kome al het rechtvaardige bloed, dat vergoten
is op de aarde, van het bloed des rechtvaardigen
Abels af, tot op het bloed van Zacharia, den zoon
van Barachia, welken gij gedood hebt tussen den
tempel en het altaar. 36 Voorwaar zeg Ik u: Al deze
dingen zullen komen over dit geslacht. 37 Jeruzalem,
Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en stenigt,
die tot u gezonden zijn! hoe menigmaal heb Ik uw
kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkerwijs een
hen haar kiekens bijeenvergadert onder de vleugels;
en gijlieden hebt niet gewild. 38 Ziet, uw huis wordt u
woest gelaten. 39 Want Ik zeg u: Gij zult Mij van nu
aan niet zien, totdat gij zeggen zult: Gezegend is Hij,
Die komt in den Naam des Heeren!

24 En Jezus ging uit en vertrok van den tempel;
en Zijn discipelen kwamen bij Hem, om Hem de
gebouwen des tempels te tonen. **2** En Jezus zeide
tot hen: Ziet gij niet al deze dingen? Voorwaar zeg Ik:
Hier zal niet een steen op den anderen steen gelaten
worden, die niet afgebroken zal worden. **3** En als Hij
op den Olijfberg gezeten was, gingen de discipelen
tot Hem alleen, zeggende: Zeg ons, wanneer zullen
deze dingen zijn, en welk zal het teken zijn van Uw
toekomst, en van de voleinding der wereld? **(aiōn g165)**
4 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Ziet toe,
dat u niemand verleide. **5** Want velen zullen komen
onder Mijn Naam, zeggende: Ik ben de Christus;
en zij zullen velen verleiden. **6** En gij zult horen
van oorlogen, en geruchten van oorlogen; ziet toe,
wordt niet verschrikt; want al die dingen moeten
geschieden, maar nog is het einde niet. **7** Want het
ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het
ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen
zijn hongersnoden, en pestilentien, en aardbevingen
in verscheidene plaatsen. **8** Doch al die dingen zijn
maar een beginsel der smarten. **9** Alsdan zullen zij u
overleveren in verdrukking, en zullen u doden, en gij
zult gehaat worden van alle volken, om Mijns Naams
wil. **10** En dan zullen er velen geergerd worden, en
zullen elkander overleveren, en elkander haten. **11**
En vele valse profeten zullen opstaan, en zullen er
velen verleiden. **12** En omdat de ongerechtigheid
vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van
velen verkouden. **13** Maar wie volharden zal tot het
einde, die zal zalig worden. **14** En dit Evangelie des
Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden
tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde
komen. **15** Wanneer gij dan zult zien den gruwel der
verwoesting, waarvan gesproken is door Daniel, den
profeet, staande in de heilige plaats; (die het leest,
die merke daarop!) **16** Dat alsdan, die in Judea zijn,
vlieden op de bergen; **17** Die op het dak is, kome niet
af, om iets uit zijn huis weg te nemen; **18** En die op
den akker is, kere niet weder terug, om zijn klederen
weg te nemen. **19** Maar wee den bevruchten, en
den zogenden vrouwen in die dagen! **20** Doch bidt,
dat uw vlucht niet geschiede des winters, noch op
een sabbat. **21** Want alsdan zal grote verdrukking
wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der
wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal. **22** En zo die
dagen niet verkort werden, geen vlees zou behouden
worden; maar om der uitverkorenen wil zullen die
dagen verkort worden. **23** Alsdan, zo iemand tot
ulieden zal zeggen: Ziet, hier is de Christus, of daar,
gelooft het niet. **24** Want er zullen valse christussen
en valse profeten opstaan, en zullen grote tekenen en
wonderheden doen, alzo dat zij (indien het mogelijk
ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden. **25**
Ziet, Ik heb het u voorzegd! **26** Zo zij dan tot u zullen
zeggen: Ziet, hij is in de woestijn; gaat niet uit; Ziet,
hij is in de binnenkameren; gelooft het niet. **27** Want
gelijk de bliksem uitgaat van het oosten, en schijnt tot
het westen, alzo zal ook de toekomst van den Zoon
des mensen wezen. **28** Want alwaar het dode lichaam
zal zijn, daar zullen de arenden vergaderd worden. **29**
En terstond na de verdrukking dier dagen, zal de zon
verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel
niet geven, en de sterren zullen van den hemel vallen,
en de krachten der hemelen zullen bewogen worden.
30 En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken
van den Zoon des mensen; en dan zullen al de
geslachten der aarde wenen, en zullen den Zoon des
mensen zien, komende op de wolken des hemels,
met grote kracht en heerlijkheid. **31** En Hij zal Zijn
engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid,
en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit
de vier winden, van het ene uiterste der hemelen tot
het andere uiterste derzelve. **32** En leert van den
vijgeboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak nu teder
wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet gij, dat
de zomer nabij is. **33** Alzo ook gijlieden, wanneer gij
al deze dingen zult zien, zo weet, dat het nabij is,
voor de deur. **34** Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht
zal geenszins voorbijgaan, totdat al deze dingen
zullen geschied zijn. **35** De hemel en de aarde zullen
voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen geenszins
voorbijgaan. **36** Doch van dien dag en die ure weet
niemand, ook niet de engelen der hemelen, dan
Mijn Vader alleen. **37** En gelijk de dagen van Noach
waren, alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon
des mensen. **38** Want gelijk zij waren in de dagen
voor den zondvloed, etende en drinkende, trouwende
en ten huwelijk uitgevende, tot den dag toe, in welken
Noach in de ark ging; **39** En bekenden het niet, totdat
de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; alzo zal
ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen. **40**
Alsdan zullen er twee op den akker zijn, de een zal
aangenomen, en de ander zal verlaten worden. **41** Er

zullen twee vrouwen malen in den molen, de ene
zal aangenomen, en de andere zal verlaten worden.
42 Waakt dan; want gij weet niet, in welke ure uw
Heere komen zal. 43 Maar weet dit, dat zo de heer
des huizes geweten had, in welke nachtwake de dief
komen zou, hij zou gewaakt hebben, en zou zijn
huis niet hebben laten doorgraven. 44 Daarom, zijt
ook gij bereid; want in welke ure gij het niet meent,
zal de Zoon des mensen komen. 45 Wie is dan de
getrouwe en voorzichtige dienstknecht, denwelken
zijn heer over zijn dienstboden gesteld heeft, om
hunlieder hun voedsel te geven ter rechter tijd? 46
Zalig is die dienstknecht, welken zijn heer, komende,
zal vinden alzo doende. 47 Voorwaar, Ik zeg u, dat
hij hem zal zetten over al zijn goederen. 48 Maar
zo die kwade dienstknecht in zijn hart zou zeggen:
Mijn heer vertoeft te komen; 49 En zou beginnen
zijn mededienstknechten te slaan, en te eten en te
drinken met de dronkaards; 50 Zo zal de heer van
dezen dienstknecht komen ten dage, in welken hij
hem niet verwacht, en ter ure, die hij niet weet; 51
En zal hem afscheiden, en zijn deel zetten met de
geveinsden; daar zal wening zijn en knersing der
tanden.

25 Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn
aan tien maagden, welke haar lampen namen,
en gingen uit, den bruidegom tegemoet. 2 En vijf
van haar waren wijzen, en vijf waren dwazen. 3 Die
dwaas waren, haar lampen nemende, namen geen
olie met zich. 4 Maar de wijzen namen olie in haar
vaten, met haar lampen. 5 Als nu de bruidegom
vertoefde, werden zij allen sluimerig, en vielen in
slaap. 6 En ter middernacht geschiedde een geroep:
Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!
7 Toen stonden al die maagden op, en bereidden
haar lampen. 8 En de dwazen zeiden tot de wijzen:
Geeft ons van uw olie; want onze lampen gaan uit. 9
Doch de wijzen antwoordden, zeggende: Geenszins,
opdat er misschien voor ons en voor u niet genoeg
zij; maar gaat liever tot de verkopers, en koopt voor
uzelven. 10 Als zij nu heengingen om te kopen, kwam
de bruidegom; en die gereed waren, gingen met hem
in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten. 11 Daarna
kwamen ook de andere maagden, zeggende: Heer,
heer, doe ons open! 12 En hij, antwoordende, zeide:
Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet. 13 Zo waakt dan;
want gij weet den dag niet, noch de ure, in dewelke
de Zoon des mensen komen zal. 14 Want het is
gelijk een mens, die buiten 's lands reizende, zijn
dienstknechten riep, en gaf hun zijn goederen over.
15 En den ene gaf hij vijf talenten, en den ander twee,
en den derden een, een iegelijk naar zijn vermogen,
en verreisde terstond. 16 Die nu de vijf talenten
ontvangen had, ging heen, en handelde daarmede,
en won andere vijf talenten. 17 Desgelijks ook die
de twee ontvangen had, die won ook andere twee.
18 Maar die het ene ontvangen had, ging heen en
groef in de aarde, en verborg het geld zijns heren.
19 En na een langen tijd kwam de heer van dezelve
dienstknechten, en hield rekening met hen. 20 En die
de vijf talenten ontvangen had, kwam, en bracht tot
hem andere vijf talenten, zeggende: Heer, vijf talenten
hebt gij mij gegeven; zie, andere vijf talenten heb
ik boven dezelve gewonnen. 21 En zijn heer zeide
tot hem: Wel, gij goede en getrouwe dienstknecht!
over weinig zijt gij getrouw geweest; over veel zal
ik u zetten; ga in, in de vreugde uws heeren. 22
En die de twee talenten ontvangen had, kwam ook
tot hem, en zeide: Heer, twee talenten hebt gij mij
gegeven; zie, twee andere talenten heb ik boven
dezelve gewonnen. 23 Zijn heer zeide tot hem: Wel,
gij goede en getrouwe dienstknecht, over weinig zijt
gij getrouw geweest; over veel zal ik u zetten; ga in,
in de vreugde uws heeren. 24 Maar die het ene talent
ontvangen had, kwam ook en zeide: Heer! ik kende
u, dat gij een hard mens zijt, maaiende, waar gij niet
gezaaid hebt, en vergaderende van daar, waar gij
niet gestrooid hebt; 25 En bevreesd zijnde, ben ik
heengegaan, en heb uw talent verborgen in de aarde;
zie, gij hebt het uwe. 26 Maar zijn heer, antwoordende,
zeide tot hem: Gij boze en luie dienstknecht! gij wist,
dat ik maai, waar ik niet gezaaid heb, en van daar
vergader, waar ik niet gestrooid heb. 27 Zo moest gij
dan mijn geld den wisselaren gedaan hebben, en
ik, komende, zou het mijne wedergenomen hebben
met woeker. 28 Neemt dan van hem het talent weg,
en geeft het dengene, die de tien talenten heeft. 29
Want een iegelijk die heeft, dien zal gegeven worden,
en hij zal overvloedig hebben; maar van dengene,
die niet heeft, van dien zal genomen worden, ook
dat hij heeft. 30 En werpt den onnutten dienstknecht
uit in de buitenste duisternis; daar zal wening zijn
en knersing der tanden. 31 En wanneer de Zoon

des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, en al
de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op
den troon Zijner heerlijkheid. 32 En voor Hem zullen
al de volken vergaderd worden, en Hij zal ze van
elkander scheiden, gelijk de herder de schapen van
de bokken scheidt. 33 En Hij zal de schapen tot Zijn
rechter hand zetten, maar de bokken tot Zijn linker
hand. 34 Alsdan zal de Koning zeggen tot degenen,
die tot Zijn rechter hand zijn: Komt, gij gezegenden
Mijns Vaders! beerft dat Koninkrijk, hetwelk u bereid
is van de grondlegging der wereld. 35 Want Ik ben
hongerig geweest, en gij hebt Mij te eten gegeven;
Ik ben dorstig geweest, en gij hebt Mij te drinken
gegeven; Ik was een vreemdeling, en gij hebt Mij
geherbergd. 36 Ik was naakt, en gij hebt Mij gekleed;
Ik ben krank geweest, en gij hebt Mij bezocht; Ik was
in de gevangenis, en gij zijt tot Mij gekomen. 37 Dan
zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende:
Heere! wanneer hebben wij U hongerig gezien, en
gespijzigd, of dorstig, en te drinken gegeven? 38 En
wanneer hebben wij U een vreemdeling gezien, en
geherbergd, of naakt en gekleed? 39 En wanneer
hebben wij U krank gezien, of in de gevangenis, en
zijn tot U gekomen? 40 En de Koning zal antwoorden
en tot hen zeggen: Voorwaar zeg Ik u: Voor zoveel gij
dit een van deze Mijn minste broeders gedaan hebt,
zo hebt gij dat Mij gedaan. 41 Dan zal Hij zeggen
ook tot degenen, die ter linker hand zijn: Gaat weg
van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, hetwelk
den duivel en zijn engelen bereid is. (aiōnios g166) 42
Want Ik ben hongerig geweest, en gij hebt Mij niet te
eten gegeven; Ik ben dorstig geweest, en gij hebt Mij
niet te drinken gegeven; 43 Ik was een vreemdeling;
en gij hebt Mij niet geherbergd; naakt, en gij hebt
Mij niet gekleed; krank, en in de gevangenis, en gij
hebt Mij niet bezocht. 44 Dan zullen ook dezen Hem
antwoorden, zeggende: Heere, wanneer hebben wij
U hongerig gezien, of dorstig, of een vreemdeling,
of naakt, of krank, of in de gevangenis, en hebben
U niet gediend? 45 Dan zal Hij hun antwoorden en
zeggen: Voorwaar zeg Ik u: Voor zoveel gij dit een
van deze minsten niet gedaan hebt, zo hebt gij het
Mij ook niet gedaan. 46 En dezen zullen gaan in de
eeuwige pijn; maar de rechtvaardigen in het eeuwige
leven. (aiōnios g166)

26 En het is geschied, als Jezus al deze woorden
geeindigd had, dat Hij tot Zijn discipelen zeide: 2
Gij weet, dat na twee dagen het pascha is, en de Zoon
des mensen zal overgeleverd worden, om gekruisigd
te worden. 3 Toen vergaderden de overpriesters en
de Schriftgeleerden, en de ouderlingen des volks, in
de zaal des hogepriesters, die genaamd was Kajafas;
4 En zij beraadslaagden te zamen, dat zij Jezus met
listigheid vangen en doden zouden. 5 Doch zij zeiden:
Niet in het feest, opdat er geen oproer worde onder
het volk. 6 Als nu Jezus te Bethanie was, ten huize
van Simon, den melaatse, 7 Kwam tot Hem een
vrouw, hebbende een albasten fles met zeer kostelijke
zalf, en goot ze uit op Zijn hoofd, daar Hij aan tafel
zat. 8 En Zijn discipelen, dat ziende, namen het zeer
kwalijk, zeggende: Waartoe dit verlies? 9 Want deze
zalf had kunnen duur verkocht, en de penningen
den armen gegeven worden. 10 Maar Jezus, zulks
verstaande, zeide tot hen: Waarom doet gij deze
vrouw moeite aan? want zij heeft een goed werk aan
Mij gewrocht. 11 Want de armen hebt gij altijd met u,
maar Mij hebt gij niet altijd. 12 Want als zij deze zalf op
Mijn lichaam gegoten heeft, zo heeft zij het gedaan tot
een voorbereiding van Mijn begrafenis. 13 Voorwaar
zeg Ik u: Alwaar dit Evangelie gepredikt zal worden in
de gehele wereld, daar zal ook tot haar gedachtenis
gesproken worden van hetgeen zij gedaan heeft. 14
Toen ging een van de twaalven, genaamd Judas
Iskariot, tot de overpriesters, 15 En zeide: Wat wilt
gij mij geven, en ik zal Hem u overleveren? En zij
hebben hem toegelegd dertig zilveren penningen. 16
En van toen af zocht hij gelegenheid, opdat hij Hem
overleveren mocht. 17 En op den eersten dag der
ongehevelde broden kwamen de discipelen tot Jezus,
zeggende tot Hem: Waar wilt Gij, dat wij U bereiden
het pascha te eten? 18 En Hij zeide: Gaat heen in de
stad, tot zulk een, en zegt hem: De Meester zegt:
Mijn tijd is nabij, Ik zal bij u het pascha houden met
Mijn discipelen. 19 En de discipelen deden, gelijk
Jezus hun bevolen had, en bereidden het pascha. 20
En als het avond geworden was, zat Hij aan met de
twaalven. 21 En toen zij aten, zeide Hij: Voorwaar,
Ik zeg u, dat een van u, Mij zal verraden. 22 En zij,
zeer bedroefd geworden zijnde, begon een iegelijk
van hen tot Hem te zeggen: Ben ik het, Heere? 23
En Hij, antwoordende, zeide: Die de hand met Mij
in den schotel indoopt, die zal Mij verraden. 24 De

Zoon des mensen gaat wel heen, gelijk van Hem
geschreven is; maar wee dien mens, door welken
de Zoon des mensen verraden wordt; het ware hem
goed, zo die mens niet geboren was geweest. 25 En
Judas, die Hem verried, antwoordde en zeide: Ben ik
het, Rabbi? Hij zeide tot hem: Gij hebt het gezegd. 26
En als zij aten, nam Jezus het brood, en gezegend
hebbende, brak Hij het, en gaf het den discipelen, en
zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam. 27 En Hij nam
den drinkbeker, en gedankt hebbende, gaf hun dien,
zeggende: Drinkt allen daaruit; 28 Want dat is Mijn
bloed, het bloed des Nieuwen Testaments, hetwelk
voor velen vergoten wordt, tot vergeving der zonden.
29 En Ik zeg u, dat Ik van nu aan niet zal drinken van
de vrucht des wijnstoks tot op dien dag, wanneer Ik
met u dezelve nieuw zal drinken in het Koninkrijk
Mijns Vaders. 30 En als zij den lofzang gezongen
hadden, gingen zij uit naar den Olijfberg. 31 Toen
zeide Jezus tot hen: Gij zult allen aan Mij geergerd
worden in dezen nacht; want er is geschreven: Ik zal
den Herder slaan, en de schapen der kudde zullen
verstrooid worden. 32 Maar nadat Ik zal opgestaan
zijn, zal Ik u voorgaan naar Galilea. 33 Doch Petrus,
antwoordende, zeide tot Hem: Al werden zij ook allen
aan U geergerd, ik zal nimmermeer geergerd worden.
34 Jezus zeide tot hem: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij
in dezen zelfden nacht, eer de haan gekraaid zal
hebben, Mij driemaal zult verloochenen. 35 Petrus
zeide tot Hem: Al moest ik ook met U sterven, zo
zal ik U geenszins verloochenen! Desgelijks zeiden
ook al de discipelen. 36 Toen ging Jezus met hen
in een plaats genaamd Gethsemane, en zeide tot
de discipelen: Zit hier neder, totdat Ik heenga, en
aldaar zal gebeden hebben. 37 En met Zich nemende
Petrus, en de twee zonen van Zebedeus, begon
Hij droevig en zeer beangst te worden. 38 Toen
zeide Hij tot hen: Mijn ziel is geheel bedroefd tot
den dood toe; blijft hier en waakt met Mij. 39 En een
weinig voortgegaan zijnde, viel Hij op Zijn aangezicht,
biddende en zeggende: Mijn Vader, indien het mogelijk
is, laat dezen drinkbeker van Mij voorbijgaan! doch
niet, gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt. 40 En Hij kwam
tot de discipelen en vond hen slapende, en zeide
tot Petrus: Kunt gij dan niet een uur met Mij waken?
41 Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt;
de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak. 42
Wederom ten tweeden male heengaande, bad Hij,
zeggende: Mijn Vader! Indien deze drinkbeker van Mij
niet voorbij kan gaan, tenzij dat Ik hem drinke, Uw
wil geschiede! 43 En komende bij hen, vond Hij hen
wederom slapende; want hun ogen waren bezwaard.
44 En hen latende, ging Hij wederom heen, en bad ten
derden male, zeggende dezelfde woorden. 45 Toen
kwam Hij tot Zijn discipelen, en zeide tot hen: Slaapt
nu voort, en rust; ziet, de ure is nabij gekomen, en de
Zoon des mensen wordt overgeleverd in de handen
der zondaren. 46 Staat op, laat ons gaan; ziet, hij
is nabij, die Mij verraadt. 47 En als Hij nog sprak,
ziet, Judas, een van de twaalven, kwam, en met
hem een grote schare, met zwaarden en stokken,
gezonden van de overpriesters en ouderlingen des
volks. 48 En die Hem verried, had hun een teken
gegeven, zeggende: Dien ik zal kussen, Dezelve is
het, grijpt Hem. 49 En terstond komende tot Jezus,
zeide hij: Wees gegroet, Rabbi! en hij kuste Hem. 50
Maar Jezus zeide tot hem: Vriend! waartoe zijt gij
hier! Toen kwamen zij toe, en sloegen de handen
aan Jezus en grepen Hem. 51 En ziet, een van
degenen, die met Jezus waren, de hand uitstekende,
trok zijn zwaard uit, en slaande den dienstknecht des
hogepriesters, hieuw zijn oor af. 52 Toen zeide Jezus
tot hem: Keer uw zwaard weder in zijn plaats; want
allen, die het zwaard nemen, zullen door het zwaard
vergaan. 53 Of meent gij, dat Ik Mijn Vader nu niet
kan bidden, en Hij zal Mij meer dan twaalf legioenen
engelen bijzetten? 54 Hoe zouden dan de Schriften
vervuld worden, die zeggen, dat het alzo geschieden
moet? 55 Terzelfder ure sprak Jezus tot de scharen:
Gij zijt uitgegaan als tegen een moordenaar, met
zwaarden en stokken, om Mij te vangen; dagelijks zat
Ik bij u, lerende in den tempel, en gij hebt Mij niet
gegrepen; 56 Doch dit alles is geschied, opdat de
Schriften der profeten zouden vervuld worden. Toen
vluchtten al de discipelen, Hem verlatende. 57 Die
nu Jezus gevangen hadden, leidden Hem heen tot
Kajafas, den hogepriester, alwaar de Schriftgeleerden
en ouderlingen vergaderd waren. 58 En Petrus volgde
Hem van verre tot aan de zaal des hogepriesters,
en binnengegaan zijnde, zat hij bij de dienaren,
om het einde te zien. 59 En de overpriesters, en
de ouderlingen, en de gehele grote raad zochten
valse getuigenis tegen Jezus, opdat zij Hem doden
mochten; en vonden niet. 60 En hoewel er vele valse
getuigen gekomen waren, zo vonden zij toch niet.

Maar ten laatste kwamen twee valse getuigen, **61** en
zeiden: Deze heeft gezegd: Ik kan den tempel Gods
afbreken, en in drie dagen denzelven opbouwen.
62 En de hogepriester, opstaande, zeide tot Hem:
Antwoordt Gij niets? Wat getuigen dezen tegen
U? **63** Doch Jezus zweeg stil. En de hogepriester,
antwoordende, zeide tot Hem: Ik bezweer U bij den
levenden God, dat Gij ons zegt, of Gij zijt de Christus,
de Zoon van God? **64** Jezus zeide tot hem: Gij hebt
het gezegd. Doch Ik zeg ulieden: Van nu aan zult
gij zien den Zoon des mensen, zittende ter rechter
hand der kracht Gods, en komende op de wolken
des hemels. **65** Toen verscheurde de hogepriester
zijn klederen, zeggende: Hij heeft God gelasterd, wat
hebben wij nog getuigen van node? Ziet, nu hebt gij
Zijn gods lastering gehoord. **66** Wat dunkt ulieden? En
zij, antwoordende, zeiden: Hij is des doods schuldig.
67 Toen spogen zij in Zijn aangezicht, en sloegen Hem
met vuisten. En anderen gaven Hem kinnebakslagen,
68 zeggende: Profeteer ons, Christus, wie is het, die
U geslagen heeft? **69** En Petrus zat buiten in de
zaal; en een dienstmaagd kwam tot hem, zeggende:
Gij waart ook met Jezus, den Galileer. **70** Maar hij
loochende het voor allen, zeggende: Ik weet niet, wat
gij zegt. **71** En als hij naar de voorpoort uitging, zag
hem een andere dienstmaagd, en zeide tot degenen,
die aldaar waren: Deze was ook met Jezus den
Nazarener. **72** En hij loochende het wederom met
een eed, zeggende: Ik ken den Mens niet. **73** En een
weinig daarna, die er stonden, bijkomende, zeiden
tot Petrus: Waarlijk, gij zijt ook van die, want ook uw
spraak maakt u openbaar. **74** Toen begon hij zich te
vervloeken, en te zweren: Ik ken den Mens niet. **75** En
terstond kraaide de haan; en Petrus werd indachtig
het woord van Jezus, Die tot hem gezegd had: Eer
de haan gekraaid zal hebben, zult gij Mij driemaal
verloochenen. En naar buiten gaande, weende hij
bitterlijk.

27 Als het nu morgenstond geworden was, hebben
al de overpriesters en de ouderlingen des volks
te zamen raad genomen tegen Jezus, dat zij Hem
doden zouden. **2** En Hem gebonden hebbende,
leidden zij Hem weg, en gaven Hem over aan Pontius
Pilatus, den stadhouder. **3** Toen heeft Judas, dien
Hem verraden had, ziende, dat Hij veroordeeld
was, berouw gehad, en heeft de dertig zilveren
penningen den overpriesters en den ouderlingen
wedergebracht, **4** Zeggende: Ik heb gezondigd,
verradende het onschuldig bloed! Maar zij zeiden:
Wat gaat ons dat aan? Gij moogt toezien. **5** En als hij
de zilveren penningen in den tempel geworpen had,
vertrok hij, en heengaande verworgde zichzelven. **6**
En de overpriesters, de zilveren penningen nemende,
zeiden: Het is niet geoorloofd, dezelve in de offerkist
te leggen, dewijl het een prijs des bloeds is. **7** En
te zamen raad gehouden hebbende, kochten zij
daarmede den akker des pottenbakkers, tot een
begrafenis voor de vreemdelingen. **8** Daarom is die
akker genaamd de akker des bloeds, tot op den
huidigen dag. **9** Toen is vervuld geworden, hetgeen
gesproken is door den profeet Jeremia, zeggende: En
zij hebben de dertig zilveren penningen genomen, de
waarde des Gewaardeerden van de kinderen Israels,
Denwelken zij gewaardeerd hebben; **10** En hebben
dezelve gegeven voor den akker des pottenbakkers;
volgens hetgeen mij de Heere bevolen heeft. **11** En
Jezus stond voor den stadhouder; en de stadhouder
vraagde Hem, zeggende: Zijt Gij de Koning der
Joden? En Jezus zeide tot hem: Gij zegt het. **12**
En als Hij van de overpriesters en de ouderlingen
beschuldigd werd, antwoordde Hij niets. **13** Toen
zeide Pilatus tot Hem: Hoort Gij niet, hoevele zaken
zij tegen U getuigen? **14** Maar Hij antwoordde hem
niet op een enig woord, alzo dat de stadhouder
zich zeer verwonderde. **15** En op het feest was de
stadhouder gewoon den volke een gevangene los te
laten, welken zij wilden. **16** En zij hadden toen een
welbekenden gevangene, genaamd Bar-abbas. **17**
Als zij dan vergaderd waren, zeide Pilatus tot hen:
Welken wilt gij, dat ik u zal loslaten, Bar-abbas, of
Jezus, Die genaamd wordt Christus? **18** Want hij wist,
dat zij Hem door nijdigheid overgeleverd hadden.
19 En als hij op den rechterstoel zat, zo heeft zijn
huisvrouw tot hem gezonden, zeggende: Heb toch
niet te doen met dien Rechtvaardige; want ik heb
heden veel geleden in den droom om Zijnentwil. **20**
Maar de overpriesters en de ouderlingen hebben
den scharen aangeraden, dat zij zouden Bar-abbas
begeren, en Jezus doden. **21** En de stadhouder,
antwoordende, zeide tot hen: Welken van deze twee
wilt gij, dat ik u zal loslaten? En zij zeiden: Bar-
abbas. **22** Pilatus zeide tot hen: Wat zal ik dan doen
met Jezus, Die genaamd wordt Christus? Zij zeiden

allen tot hem: Laat Hem gekruisigd worden. 23 Doch
de stadhouder zeide: Wat heeft Hij dan kwaads
gedaan? En zij riepen te meer, zeggende: Laat Hem
gekruisigd worden! 24 Als nu Pilatus zag, dat hij
niet vorderde, maar veel meer dat er oproer werd,
nam hij water en wies de handen voor de schare,
zeggende: Ik ben onschuldig aan het bloed dezes
Rechtvaardigen; gijlieden moogt toezien. 25 En al
het volk, antwoordende, zeide: Zijn bloed kome over
ons, en over onze kinderen. 26 Toen liet hij hun Bar-
abbas los, maar Jezus gegeseld hebbende, gaf hij
Hem over om gekruisigd te worden. 27 Toen namen
de krijgsknechten des stadhouders Jezus met zich in
het rechthuis, en vergaderden over Hem de ganse
bende. 28 En als zij Hem ontkleed hadden, deden
zij Hem een purperen mantel om; 29 En een kroon
van doornen gevlochten hebbende, zetten die op
Zijn hoofd, en een rietstok in Zijn rechter hand; en
vallende op hun knieen voor Hem, bespotten zij Hem,
zeggende: Wees gegroet, Gij Koning der Joden! 30
En op Hem gespogen hebbende, namen zij den
rietstok en sloegen op Zijn hoofd. 31 En toen zij Hem
bespot hadden, deden zij Hem den mantel af, en
deden Hem Zijn klederen aan, en leidden Hem heen
om te kruisigen. 32 En uitgaande, vonden zij een
man van Cyrene, met name Simon; dezen dwongen
zij, dat hij Zijn kruis droeg. 33 En gekomen zijnde
tot de plaats, genaamd Golgotha, welke is gezegd
Hoofdschedelplaats, 34 Gaven zij Hem te drinken edik
met gal gemengd; en als Hij dien gesmaakt had, wilde
Hij niet drinken. 35 Toen zij nu Hem gekruisigd hadden,
verdeelden zij Zijn klederen, het lot werpende; opdat
vervuld zou worden, hetgeen gezegd is door den
profeet: Zij hebben Mijn klederen onder zich verdeeld,
en hebben het lot over Mijn kleding geworpen. 36
En zij, nederzittende, bewaarden Hem aldaar. 37
En zij stelden boven Zijn hoofd Zijn beschuldiging
geschreven: DEZE IS JEZUS, DE KONING DER
JODEN. 38 Toen werden met Hem twee moordenaars
gekruisigd, een ter rechter-, en een ter linker zijde. 39
En die voorbijgingen, lasterden Hem, schuddende
hun hoofden, 40 En zeggende: Gij, Die den tempel
afbreekt, en in drie dagen opbouwt, verlos Uzelven.
Indien Gij de Zone Gods zijt, zo kom af van het
kruis. 41 En desgelijks ook de overpriesters met de
Schriftgeleerden, en ouderlingen, en Farizeen, Hem
bespottende, zeiden: 42 Anderen heeft Hij verlost, Hij
kan Zichzelven niet verlossen. Indien Hij de Koning
Israels is, dat Hij nu afkome van het kruis, en wij
zullen Hem geloven. 43 Hij heeft op God betrouwd;
dat Hij Hem nu verlosse, indien Hij Hem wel wil;
want Hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon. 44 En
hetzelfde verweten Hem ook de moordenaars, die
met Hem gekruisigd waren. 45 En van de zesde ure
aan werd er duisternis over de gehele aarde, tot de
negende ure toe. 46 En omtrent de negende ure
riep Jezus met een grote stem zeggende: ELI, ELI,
LAMA SABACHTHANI! dat is: Mijn God! Mijn God!
Waarom hebt Gij Mij verlaten! 47 En sommigen van
die daar stonden, zulks horende, zeiden: Deze roept
Elias. 48 En terstond een van hen toe lopende, nam
een spons, en die met edik gevuld hebbende, stak
ze op een rietstok, en gaf Hem te drinken. 49 Doch
de anderen zeiden: Houd op, laat ons zien, of Elias
komt, om Hem te verlossen. 50 En Jezus, wederom
met een grote stem roepende, gaf den geest. 51
En ziet, het voorhangsel des tempels scheurde in
tweeen, van boven tot beneden; en de aarde beefde,
en de steenrotsen scheurden. 52 En de graven
werden geopend, en vele lichamen der heiligen, die
ontslapen waren, werden opgewekt; 53 En uit de
graven uitgegaan zijnde, na Zijn opstanding, kwamen
zij in de heilige stad, en zijn velen verschenen. 54 En
de hoofdman over honderd, en die met hem Jezus
bewaarden, ziende de aardbeving, en de dingen, die
geschied waren, werden zeer bevreesd, zeggende:
Waarlijk, Deze was Gods Zoon! 55 En aldaar waren
vele vrouwen, van verre aanschouwende, die Jezus
gevolgd waren van Galilea, om Hem te dienen. 56
Onder dewelke was Maria Magdalena, en Maria, de
moeder van Jakobus en Joses, en de moeder der
zonen van Zebedeus. 57 En als het avond geworden
was, kwam een rijk man van Arimathea, met name
Jozef, die ook zelf een discipel van Jezus was. 58
Deze kwam tot Pilatus, en begeerde het lichaam
van Jezus. Toen beval Pilatus, dat hem het lichaam
gegeven zou worden. 59 En Jozef, het lichaam
nemende, wond hetzelve in een zuiver fijn lijnwaad.
60 En legde dat in zijn nieuw graf, hetwelk hij in een
steenrots uitgehouwen had; en een groten steen
tegen de deur des grafs gewenteld hebbende, ging
hij weg. 61 En aldaar was Maria Magdalena, en de
andere Maria, zittende tegenover het graf. 62 Des
anderen daags nu, welke is na de voorbereiding,

vergaderden de overpriesters en de Farizeen tot
Pilatus, 63 Zeggende: Heer, wij zijn indachtig, dat
deze verleider, nog levende, gezegd heeft: Na drie
dagen zal Ik opstaan. 64 Beveel dan, dat het graf
verzekerd worde tot den derden dag toe, opdat Zijn
discipelen misschien niet komen bij nacht, en stelen
Hem, en zeggen tot het volk: Hij is opgestaan van de
doden; en zo zal de laatste dwaling erger zijn, dan de
eerste. 65 En Pilatus zeide tot henlieden: Gij hebt
een wacht; gaat heen, verzekert het, gelijk gij het
verstaat. 66 En zij heengaande, verzekerden het graf
met de wacht, den steen verzegeld hebbende.

28 En laat na de sabbat, als het begon te lichten,
tegen den eersten dag der week, kwam Maria
Magdalena, en de andere Maria, om het graf te
bezien. 2 En ziet, er geschiedde een grote aardbeving;
want een engel des Heeren, nederdalende uit den
hemel, kwam toe, en wentelde den steen af van de
deur, en zat op denzelven. 3 En zijn gedaante was
gelijk een bliksem, en zijn kleding wit gelijk sneeuw. 4
En uit vrees van hem zijn de wachters zeer verschrikt
geworden, en werden als doden. 5 Maar de engel,
antwoordende, zeide tot de vrouwen: Vreest gijlieden
niet; want ik weet, dat gij zoekt Jezus, Die gekruisigd
was. 6 Hij is hier niet; want Hij is opgestaan, gelijk Hij
gezegd heeft. Komt herwaarts, ziet de plaats, waar
de Heere gelegen heeft. 7 En gaat haastelijk heen,
en zegt Zijn discipelen, dat Hij opgestaan is van de
doden; en ziet, Hij gaat u voor naar Galilea, daar
zult gij Hem zien. Ziet, ik heb het ulieden gezegd. 8
En haastelijk uitgaande van het graf, met vreze en
grote blijdschap, liepen zij henen, om hetzelve Zijn
discipelen te boodschappen. 9 En als zij heengingen,
om Zijn discipelen te boodschappen, ziet, Jezus is
haar ontmoet, zeggende: Weest gegroet! En zij, tot
Hem komende, grepen Zijn voeten, en aanbaden
Hem. 10 Toen zeide Jezus tot haar: Vreest niet; gaat
henen, boodschapt Mijn broederen, dat zij heengaan
naar Galilea, en aldaar zullen zij Mij zien. 11 En als zij
heengingen, ziet, enigen van de wacht kwamen in
de stad, en boodschapten den overpriesters al de
dingen, die geschied waren. 12 En zij vergaderd zijnde
met de ouderlingen, en te zamen raad genomen
hebbende, gaven zij den krijgsknechten veel gelds,
13 En zeiden: Zegt: Zijn discipelen zijn des nachts
gekomen, en hebben Hem gestolen, als wij sliepen.
14 En indien zulks komt gehoord te worden van
den stadhouder, wij zullen hem tevreden stellen, en
maken, dat gij zonder zorg zijt. 15 En zij, het geld
genomen hebbende, deden, gelijk zij geleerd waren.
En dit woord is verbreid geworden bij de Joden tot
op den huidigen dag. 16 En de elf discipelen zijn
heengegaan naar Galilea, naar den berg, waar Jezus
hen bescheiden had. 17 En als zij Hem zagen, baden
zij Hem aan; doch sommigen twijfelden. 18 En Jezus,
bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is
gegeven alle macht in hemel en op aarde. 19 Gaat
dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende
in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des
Heiligen Geestes; 20 lerende hen onderhouden alles,
wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met ulieden al
de dagen tot de voleinding der wereld. Amen. **(aiōn g165)**

Markus

1 Het begin des Evangelies van JEZUS CHRISTUS,
den Zoon van God. 2 Gelijk geschreven is in de
profeten: Ziet, Ik zend Mijn engel voor Uw aangezicht,
die Uw weg voor U heen bereiden zal. 3 De stem
des roependen in de woestijn: Bereidt den weg des
Heeren, maakt Zijn paden recht. 4 Johannes was
dopende in de woestijn, en predikende den doop
der bekering tot vergeving der zonden. 5 En al het
Joodse land ging tot hem uit, en die van Jeruzalem;
en werden allen van hem gedoopt in de rivier de
Jordaan, belijdende hun zonden. 6 En Johannes was
gekleed met kemelshaar, en met een lederen gordel
om zijn lenden, en at sprinkhanen en wilde honig. 7
En hij predikte, zeggende: Na mij komt, Die sterker is
dan ik, Wien ik niet waardig ben, nederbukkende, den
riem Zijner schoenen te ontbinden. 8 Ik heb ulieden
wel gedoopt met water, maar Hij zal u dopen met
den Heiligen Geest. 9 En het geschiedde in diezelfde
dagen, dat Jezus kwam van Nazareth, gelegen in
Galilea, en werd van Johannes gedoopt in de Jordaan.
10 En terstond, als Hij uit het water opklom, zag Hij de
hemelen opengaan, en den Geest, gelijk een duif, op
Hem nederdalen. 11 En er geschiedde een stem uit
de hemelen: Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in Denwelken
Ik Mijn welbehagen heb! 12 En terstond dreef Hem
de Geest uit in de woestijn. 13 En Hij was aldaar in
de woestijn veertig dagen, verzocht van den satan;
en was bij de wilde gedierten; en de engelen dienden
Hem. 14 En nadat Johannes overgeleverd was, kwam
Jezus in Galilea, predikende het Evangelie van het
Koninkrijk Gods. 15 En zeggende: De tijd is vervuld,
en het Koninkrijk Gods nabij gekomen; bekeert u,
en gelooft het Evangelie. 16 En wandelende bij de
Galilese zee, zag Hij Simon en Andreas, zijn broeder,
werpende het net in de zee (want zij waren vissers);
17 En Jezus zeide tot hen: Volgt Mij na, en Ik zal
maken, dat gij vissers der mensen zult worden. 18
En zij, terstond hun netten verlatende, zijn Hem
gevolgd. 19 En van daar een weinig voortgegaan
zijnde, zag Hij Jakobus, den zoon van Zebedeus,
en Johannes, zijn broeder, en dezelven in het schip
hun netten vermakende. 20 En terstond riep Hij hen;
en zij, latende hun vader Zebedeus in het schip,
met de huurlingen, zijn Hem nagevolgd. 21 En zij
kwamen binnen Kapernaum; en terstond op den
sabbatdag in de synagoge gegaan zijnde, leerde
Hij. 22 En zij versloegen zich over Zijn leer; want
Hij leerde hen, als machthebbende, en niet als de
Schriftgeleerden. 23 En er was in hun synagoge een
mens, met een onreinen geest, en hij riep uit, 24
Zeggende: Laat af, wat hebben wij met U te doen,
Gij Jezus Nazarener, zijt Gij gekomen om ons te
verderven? Ik ken U, wie Gij zijt, namelijk de Heilige
Gods. 25 En Jezus bestrafte hem, zeggende: Zwijg
stil, en ga uit van hem. 26 En de onreine geest, hem
scheurende, en roepende met een grote stem, ging
uit van hem. 27 En zij werden allen verbaasd, zodat
zij onder elkander vraagden, zeggende: Wat is dit?
Wat nieuwe leer is deze, dat Hij met macht ook den
onreinen geesten gebiedt, en zij Hem gehoorzaam
zijn! 28 En Zijn gerucht ging terstond uit, in het gehele
omliggende land van Galilea. 29 En van stonde aan
uit de synagoge gegaan zijnde, kwamen zij in het huis
van Simon en Andreas, met Jakobus en Johannes.
30 En Simons vrouws moeder lag met de koorts; en
terstond zeiden zij Hem van haar. 31 En Hij, tot haar
gaande, vatte haar hand, en richtte ze op; en terstond
verliet haar de koorts, en zij diende henlieden. 32 Als
het nu avond geworden was, toen de zon onderging,
brachten zij tot Hem allen, die kwalijk gesteld, en van
den duivel bezeten waren. 33 En de gehele stad was
bijeenvergaderd omtrent de deur. 34 En Hij genas er
velen, die door verscheidene ziekten kwalijk gesteld
waren; en wierp vele duivelen uit, en liet de duivelen
niet toe te spreken, omdat zij Hem kenden. 35 En
des morgens vroeg, als het nog diep in den nacht
was, opgestaan zijnde, ging Hij uit, en ging henen
in een woeste plaats, en bad aldaar. 36 En Simon,
en die met hem waren, zijn Hem nagevolgd. 37 En
zij Hem gevonden hebbende, zeiden tot Hem: Zij
zoeken U allen. 38 En Hij zeide tot hen: Laat ons in de
bijliggende vlekken gaan, opdat Ik ook daar predike;
want daartoe ben Ik uitgegaan. 39 En Hij predikte in
hun synagogen, door geheel Galilea, en wierp de
duivelen uit. 40 En tot Hem kwam een melaatse,
biddende Hem, en vallende voor Hem op de knieen,
en tot Hem zeggende: Indien Gij wilt, Gij kunt mij
reinigen. 41 En Jezus, met barmhartigheid innerlijk
bewogen zijnde, strekte de hand uit, en raakte hem
aan, en zeide tot hem: Ik wil, word gereinigd! 42 En
als Hij dit gezegd had, ging de melaatsheid terstond

van hem, en hij werd gereinigd. 43 En als Hij hem
strengelijk verboden had, deed Hij hem terstond van
Zich gaan; 44 En zeide tot hem: Zie, dat gij niemand
iets zegt; maar ga heen en vertoon uzelven den
priester, en offer voor uw reiniging, hetgeen Mozes
geboden heeft, hun tot een getuigenis. 45 Maar hij
uitgegaan zijnde, begon vele dingen te verkondigen,
en dat woord te verbreiden, alzo dat Hij niet meer
openbaar in de stad kon komen, maar was buiten in
de woeste plaatsen; en zij kwamen tot Hem van alle
kanten.

2 En na sommige dagen is Hij wederom binnen
Kapernaum gekomen; en het werd gehoord, dat
Hij in huis was. 2 En terstond vergaderden daar
velen, alzo dat ook zelfs de plaatsen omtrent de deur
hen niet meer konden bevatten; en Hij sprak het
woord tot hen. 3 En er kwamen sommigen tot Hem,
brengende een geraakte, die van vier gedragen werd.
4 En niet kunnende tot Hem genaken, overmits de
schare, ontdekten zij het dak, waar Hij was; en dat
opgebroken hebbende, lieten zij het beddeken neder,
daar de geraakte op lag. 5 En Jezus, hun geloof
ziende, zeide tot den geraakte: Zoon, uw zonden zijn
u vergeven. 6 En sommigen van de Schriftgeleerden
zaten aldaar, en overdachten in hun harten: 7 Wat
spreekt Deze aldus gods lasteringen? Wie kan de
zonden vergeven, dan alleen God? 8 En Jezus,
terstond in Zijn geest bekennende, dat zij alzo in
zichzelven overdachten, zeide tot hen: Wat overdenkt
gij deze dingen in uw harten? 9 Wat is lichter, te
zeggen tot den geraakte: De zonden zijn u vergeven,
of te zeggen: Sta op, en neem uw beddeken op,
en wandel? 10 Doch opdat gij moogt weten, dat de
Zoon des mensen macht heeft, om de zonden op de
aarde te vergeven (zeide Hij tot den geraakte): 11
Ik zeg u: Sta op, en neem uw beddeken op, en ga
heen naar uw huis. 12 En terstond stond hij op, en
het beddeken opgenomen hebbende, ging hij uit in
aller tegenwoordigheid; zodat zij zich allen ontzetten
en verheerlijkten God, zeggende: Wij hebben nooit
zulks gezien! 13 En Hij ging wederom uit naar de
zee; en de gehele schare kwam tot Hem, en Hij
leerde hen. 14 En voorbijgaande zag Hij Levi, den
zoon van Alfeus zitten in het tolhuis, en zeide tot
hem: Volg Mij. En hij opstaande, volgde Hem. 15
En het geschiedde, als Hij aanzat in deszelfs huis,
dat ook vele tollenaren en zondaren aanzaten met
Jezus en Zijn discipelen; want zij waren velen, en
waren Hem gevolgd. 16 En de Schriftgeleerden en
de Farizeen, ziende Hem eten met de tollenaren en
zondaren, zeiden tot Zijn discipelen: Wat is het, dat
Hij met de tollenaren en zondaren eet en drinkt? 17
En Jezus, dat horende, zeide tot hen: Die gezond
zijn, hebben den medicijnmeester niet van node,
maar die ziek zijn. Ik ben niet gekomen, om te roepen
rechtvaardigen, maar zondaars tot bekering. 18 En
de discipelen van Johannes en der Farizeen vastten;
en zij kwamen en zeiden tot Hem: Waarom vasten
de discipelen van Johannes en der Farizeen, en
Uw discipelen vasten niet? 19 En Jezus zeide tot
hen: Kunnen ook de bruiloftskinderen vasten, terwijl
de Bruidegom bij hen is? Zo langen tijd zij den
Bruidegom bij zich hebben, kunnen zij niet vasten. 20
Maar de dagen zullen komen, wanneer de Bruidegom
van hen zal weggenomen zijn, en alsdan zullen zij
vasten in dezelve dagen. 21 En niemand naait een
lap ongevold laken op een oud kleed; anders scheurt
deszelfs nieuwe aangenaaide lap iets af van het oude
kleed, en er wordt een ergere scheur. 22 En niemand
doet nieuwen wijn in oude lederzakken; anders doet
de nieuwe wijn de leder zakken bersten en de wijn
wordt uitgestort, en de leder zakken verderven; maar
nieuwen wijn moet men in nieuwe leder zakken doen.
23 En het geschiedde, dat Hij op een sabbatdag door
het gezaaide ging, en Zijn discipelen begonnen, al
gaande, aren te plukken. 24 En de Farizeen zeiden
tot Hem: Zie, waarom doen zij op den sabbatdag, wat
niet geoorloofd is? 25 En Hij zeide tot hen: Hebt gij
nooit gelezen, wat David gedaan heeft, als hij nood
had, en hem hongerde, en dengenen, die met hem
waren? 26 Hoe hij ingegaan is in het huis Gods, ten
tijde van Abjathar, den hogepriester, en de toonbroden
gegeten heeft, die niemand zijn geoorloofd te eten,
dan den priesteren, en ook gegeven heeft dengenen,
die met hem waren? 27 En Hij zeide tot hen: De
sabbat is gemaakt om den mens, niet de mens om
den sabbat. 28 Zo is dan de Zoon des mensen een
Heere ook van den sabbat.

3 En Hij ging wederom in de synagoge; en aldaar
was een mens, hebbende een verdorde hand. 2
En zij namen Hem waar, of Hij op den sabbat hem
genezen zou, opdat zij Hem beschuldigen mochten.

3 En Hij zeide tot den mens, die de verdorde hand
had: Sta op in het midden. 4 En Hij zeide tot hen:
Is het geoorloofd op sabbatdagen goed te doen,
of kwaad te doen, een mens te behouden, of te
doden? En zij zwegen stil. 5 En als Hij hen met
toorn rondom aangezien had, meteen bedroefd zijnde
over de verharding van hun hart, zeide Hij tot den
mens: Strek uw hand uit. En hij strekte ze uit; en
zijn hand werd hersteld, gezond gelijk de andere. 6
En de Farizeen, uitgegaan zijnde, hebben terstond
met de Herodianen te zamen raad gehouden tegen
Hem, hoe zij Hem doden zouden. 7 En Jezus vertrok
met Zijn discipelen naar de zee; en Hem volgde
een grote menigte van Galilea, en van Judea, 8
En van Jeruzalem, en van Idumea, en van over de
Jordaan; en die van omtrent Tyrus en Sidon, een
grote menigte, gehoord hebbende, hoe grote dingen
Hij deed, kwamen tot Hem. 9 En Hij zeide tot Zijn
discipelen, dat een scheepje steeds omtrent Hem
blijven zou, om der schare wil, opdat zij Hem niet
zouden verdringen. 10 Want Hij had er velen genezen,
alzo dat Hem al degenen, die enige kwalen hadden,
overvielen, opdat zij Hem mochten aanraken. 11 En
de onreine geesten, als zij Hem zagen, vielen voor
Hem neder en riepen, zeggende: Gij zijt de Zone
Gods! 12 En Hij gebood hun scherpelijk dat zij Hem
niet zouden openbaar maken. 13 En Hij klom op den
berg, en riep tot Zich, die Hij wilde; en zij kwamen tot
Hem. 14 En Hij stelde er twaalf, opdat zij met Hem
zouden zijn, en opdat Hij dezelve zou uitzenden om
te prediken; 15 En om macht te hebben, de ziekten
te genezen, en de duivelen uit te werpen. 16 En
Simon gaf Hij den toe naam Petrus; 17 En Jakobus,
den zoon van Zebedeus, en Johannes, den broeder
van Jakobus; en gaf hun toe namen, Boanerges,
hetwelk is, zonen des donders; 18 En Andreas, en
Filippus, en Bartholomeus, en Mattheus, en Thomas,
en Jakobus, den zoon van Alfeus, en Thaddeus, en
Simon Kananites, 19 En Judas Iskariot, die Hem ook
verraden heeft. 20 En zij kwamen in huis; en daar
vergaderde wederom een schare, alzo dat zij ook
zelfs niet konden brood eten. 21 En als degenen,
die Hem bestonden, dit hoorden, gingen zij uit, om
Hem vast te houden; want zij zeiden: Hij is buiten Zijn
zinnen. 22 En de Schriftgeleerden, die van Jeruzalem
afgekomen waren, zeiden: Hij heeft Beelzebul, en
door den overste der duivelen werpt Hij de duivelen
uit. 23 En hen tot Zich geroepen hebbende, zeide Hij
tot hen in gelijkenissen: Hoe kan de satan den satan
uitwerpen? 24 En indien een koninkrijk tegen zichzelf
verdeeld is, zo kan dat koninkrijk niet bestaan. 25 En
indien een huis tegen zichzelf verdeeld is, zo kan
dat huis niet bestaan. 26 En indien de satan tegen
zichzelven opstaat, en verdeeld is, zo kan hij niet
bestaan, maar heeft een einde. 27 Er kan niemand in
het huis eens sterken ingaan en zijn vaten ontroven,
indien hij niet eerst den sterke bindt; en alsdan zal hij
zijn huis beroven. 28 Voorwaar, Ik zeg u, dat al de
zonden den kinderen der mensen zullen vergeven
worden, en allerlei lasteringen, waarmede zij zullen
gelasterd hebben; 29 Maar zo wie zal gelasterd
hebben tegen den Heiligen Geest, die heeft geen
vergeving in der eeuwigheid, maar hij is schuldig des
eeuwigen oordeels. (aiōn g165, aiōnios g166) 30 Want zij
zeiden: Hij heeft een onreinen geest. 31 Zo kwamen
dan Zijn broeders en Zijn moeder; en buiten staande,
zonden zij tot Hem, en riepen Hem. 32 En de schare
zat rondom Hem; en zij zeiden tot Hem: Zie, Uw
moeder en Uw broeders daar buiten zoeken U. 33 En
Hij antwoordde hun, zeggende: Wie is Mijn moeder,
of Mijn broeders? 34 En rondom overzien hebbende,
die om Hem zaten, zeide Hij: Ziet, Mijn moeder en
Mijn broeders. 35 Want zo wie den wil van God doet,
die is Mijn broeder, en Mijn zuster, en moeder.

4 En Hij begon wederom te leren omtrent de zee; en
er vergaderde een grote schare bij Hem, alzo dat
Hij, in het schip gegaan zijnde, nederzat op de zee;
en de gehele schare was op het land aan de zee. 2
En Hij leerde hun veel dingen door gelijkenissen, en
Hij zeide in Zijn lering tot hen: 3 Hoort toe: ziet, een
zaaier ging uit om te zaaien. 4 En het geschiedde
in het zaaien, dat het ene deel zaads viel bij den
weg; en de vogelen des hemels kwamen, en aten
het op. 5 En het andere viel op het steenachtige,
waar het niet veel aarde had; en het ging terstond op,
omdat het geen diepte van aarde had. 6 Maar als de
zon opgegaan was, zo is het verbrand geworden, en
omdat het geen wortel had, zo is het verdord. 7 En
het andere viel in de doornen, en de doornen wiesen
op, en verstikten hetzelve, en het gaf geen vrucht. 8
En het andere viel in de goede aarde, en gaf vrucht,
die opging en wies; en het ene droeg dertig-, en het
andere zestig-, en het andere honderdvoud. 9 En

Hij zeide tot hen: Wie oren heeft om te horen, die
hore. 10 En als Hij nu alleen was, vraagden Hem
degenen, die omtrent Hem waren, met de twaalven,
naar de gelijkenis. 11 En Hij zeide tot hen: Het is
u gegeven te verstaan de verborgenheid van het
Koninkrijk Gods; maar dengenen, die buiten zijn,
geschieden al deze dingen door gelijkenissen; 12
Opdat zij ziende zien, en niet bemerken, en horende
horen, en niet verstaan; opdat zij zich niet te eniger
tijd, bekeren en hun de zonden vergeven worden. 13
En Hij zeide tot hen: Weet gij deze gelijkenis niet,
en hoe zult gij al de gelijkenissen verstaan? 14 De
zaaier is, die het Woord zaait. 15 En dezen zijn,
die bij den weg bezaaid worden, waarin het Woord
gezaaid wordt; en als zij het gehoord hebben, zo
komt de satan terstond, en neemt het Woord weg,
hetwelk in hun harten gezaaid was. 16 En dezen zijn
desgelijks, die op de steenachtige plaatsen bezaaid
worden; welke, als zij het Woord gehoord hebben,
terstond hetzelve met vreugde ontvangen. 17 En
hebben geen wortel in zichzelven, maar zijn voor een
tijd; daarna, als verdrukking of vervolging komt om
des Woords wil, zo worden zij terstond geergerd. 18
En dezen zijn, die in de doornen bezaaid worden;
namelijk degenen, die het Woord horen; 19 En de
zorgvuldigheden dezer wereld, en de verleiding des
rijkdoms en de begeerlijkheden omtrent de andere
dingen, inkomende, verstikken het Woord, en het
wordt onvruchtbaar. (aiōn g165) 20 En dezen zijn, die in
de goede aarde bezaaid zijn, welke het Woord horen
en aannemen, en dragen vruchten, het ene dertig-,
en het andere zestig-, en het andere honderdvoud.
21 En Hij zeide tot hen: Komt ook de kaars, opdat zij
onder de koornmaat of onder het bed gezet worde?
Is het niet, opdat zij op den kandelaar gezet worde?
22 Want er is niets verborgen, dat niet geopenbaard
zal worden; en er is niets geschied, om verborgen te
zijn, maar opdat het in het openbaar zou komen. 23
Zo iemand oren heeft om te horen, die hore. 24 En
Hij zeide tot hen: Ziet, wat gij hoort. Met wat mate
gij meet, zal u gemeten worden, en u, die hoort,
zal meer toegelegd worden. 25 Want zo wie heeft,
dien zal gegeven worden; en wie niet heeft, van dien
zal genomen worden, ook dat hij heeft. 26 En Hij
zeide: Alzo is het Koninkrijk Gods, gelijk of een mens
het zaad in de aarde wierp; 27 En voorts sliep, en
opstond, nacht en dag; en het zaad uitsproot en lang
werd, dat hij zelf niet wist, hoe. 28 Want de aarde
brengt van zelve vruchten voort: eerst het kruid,
daarna de aar, daarna het volle koren in de aar. 29
En als de vrucht zich voordoet, terstond zendt hij de
sikkel daarin, omdat de oogst daar is. 30 En Hij zeide:
Waarbij zullen wij het Koninkrijk Gods vergelijken, of
met wat gelijkenis zullen wij hetzelve vergelijken?
31 Namelijk bij een mosterdzaad, hetwelk, wanneer
het in de aarde gezaaid wordt, het minste is van al
de zaden, die op de aarde zijn. 32 En wanneer het
gezaaid is, gaat het op, en wordt het meeste van al
de moeskruiden, en maakt grote takken, alzo dat
de vogelen des hemels onder zijn schaduw kunnen
nestelen. 33 En door vele zulke gelijkenissen sprak
Hij tot hen het Woord, naardat zij het horen konden.
34 En zonder gelijkenis sprak Hij tot hen niet; maar Hij
verklaarde alles Zijn discipelen in het bijzonder. 35
En op denzelfden dag, als het nu avond geworden
was, zeide Hij tot hen: Laat ons overvaren aan de
andere zijde. 36 En zij, de schare gelaten hebbende,
namen Hem mede, gelijk Hij in het schip was; en er
waren nog andere scheepjes met Hem. 37 En er
werd een grote storm van wind, en de baren sloegen
over in het schip, alzo dat het nu vol werd. 38 En Hij
was in het achterschip, slapende op een oorkussen;
en zij wekten Hem op, en zeiden tot Hem: Meester,
bekommert het U niet, dat wij vergaan? 39 En Hij
opgewekt zijnde, bestrafte den wind, en zeide tot de
zee: Zwijg, wees stil! En de wind ging liggen, en er
werd grote stilte. 40 En Hij zeide tot hen: Wat zijt
gij zo vreesachtig? Hebt gij geen geloof? 41 En zij
vreesden met grote vreze, en zeiden tot elkander:
Wie is toch Deze, dat ook de wind en de zee Hem
gehoorzaam zijn?

5 En zij kwamen over op de andere zijde der zee,
in het land der Gadarenen. 2 En zo Hij uit het
schip gegaan was, terstond ontmoette Hem, uit
de graven, een mens met een onreinen geest; 3
Dewelke zijn woning in de graven had, en niemand
kon hem binden, ook zelfs niet met ketenen. 4 Want
hij was menigmaal met boeien en ketenen gebonden
geweest, en de ketenen waren van hem in stukken
getrokken, en de boeien verbrijzeld, en niemand was
machtig om hem te temmen. 5 En hij was altijd, nacht
en dag, op de bergen en in de graven, roepende en
slaande zichzelven met stenen. 6 Als hij nu Jezus

van verre zag, liep hij toe, en aanbad Hem. 7 En met
een grote stem roepende, zeide hij: Wat heb ik met U
te doen, Jezus, Gij Zone Gods, des Allerhoogsten? Ik
bezweer U bij God, dat Gij mij niet pijnigt! 8 (Want
Hij zeide tot hem: Gij onreine geest, ga uit van den
mens!) 9 En Hij vraagde hem: Welke is uw naam? En
hij antwoordde, zeggende: Mijn naam is Legio; want
wij zijn velen. 10 En hij bad Hem zeer, dat Hij hen
buiten het land niet wegzond. 11 En aldaar aan de
bergen was een grote kudde zwijnen, weidende. 12
En al de duivelen baden Hem, zeggende: Zend ons
in die zwijnen, opdat wij in dezelve mogen varen. 13
En Jezus liet het hun terstond toe. En de onreine
geesten, uitgevaren zijnde, voeren in de zwijnen; en
de kudde stortte van de steilte af in de zee (daar
waren er nu omtrent twee duizend), en versmoorden
in de zee. 14 En die de zwijnen weidden zijn gevlucht,
en boodschapten zulks in de stad en op het land.
En zij gingen uit, om te zien, wat het was, dat er
geschied was. 15 En zij kwamen tot Jezus, en zagen
den bezetene zittende, en gekleed, en wel bij zijn
verstand, namelijk die het legioen gehad had, en
zij werden bevreesd. 16 En die het gezien hadden,
vertelden hun, wat den bezetene geschied was, en
ook van de zwijnen. 17 En zij begonnen Hem te
bidden, dat Hij van hun landpalen wegging. 18 En als
Hij in het schip ging, bad Hem degene, die bezeten
was geweest, dat hij met Hem mocht zijn. 19 Doch
Jezus liet hem dat niet toe, maar zeide tot hem: Ga
heen naar uw huis tot de uwen, en boodschap hun,
wat grote dingen u de Heere gedaan heeft, en hoe
Hij Zich uwer ontfermd heeft. 20 En hij ging heen,
en begon te verkondigen in het land van Dekapolis,
wat grote dingen hem Jezus gedaan had; en zij
verwonderden zich allen. 21 En als Jezus wederom
in het schip overgevaren was aan de andere zijde,
vergaderde een grote schare bij Hem; en Hij was bij
de zee. 22 En ziet, er kwam een van de oversten der
synagoge, met name Jairus; en Hem ziende, viel hij
aan Zijn voeten, 23 En bad Hem zeer, zeggende: Mijn
dochtertje is in haar uiterste; ik bid U, dat Gij komt en
de handen op haar legt, opdat zij behouden worde,
en zij zal leven. 24 En Hij ging met hem; en een
grote schare volgde Hem, en zij verdrongen Hem.
25 En een zekere vrouw, die twaalf jaren den vloed
des bloeds gehad had, 26 En veel geleden had van
vele medicijnmeesters, en al het hare daaraan ten
koste gelegd en geen baat gevonden had, maar met
welke het veeleer erger geworden was; 27 Deze van
Jezus horende, kwam onder de schare van achteren,
en raakte Zijn kleed aan; 28 Want zij zeide: Indien
ik maar Zijn klederen mag aanraken, zal ik gezond
worden. 29 En terstond is de fontein haars bloeds
opgedroogd, en zij gevoelde aan haar lichaam, dat zij
van die kwaal genezen was. 30 En terstond Jezus,
bekennende in Zichzelven de kracht, die van Hem
uitgegaan was, keerde Zich om in de schare, en
zeide: Wie heeft Mijn klederen aangeraakt? 31 En
Zijn discipelen zeiden tot Hem: Gij ziet, dat de schare
U verdringt, en zegt Gij: Wie heeft Mij aangeraakt?
32 En Hij zag rondom om haar te zien, die dat gedaan
had. 33 En de vrouw, vrezende en bevende, wetende,
wat aan haar geschied was, kwam en viel voor Hem
neder, en zeide Hem al de waarheid. 34 En Hij zeide
tot haar: Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga
heen in vrede, en zijt genezen van deze uw kwaal. 35
Terwijl Hij nog sprak, kwamen enigen van het huis
des oversten der synagoge, zeggende: Uw dochter is
gestorven; wat zijt gij den Meester nog moeilijk? 36
En Jezus, terstond gehoord hebbende het woord,
dat er gesproken werd, zeide tot den overste der
synagoge: Vrees niet; geloof alleenlijk. 37 En Hij liet
niemand toe Hem te volgen, dan Petrus, en Jakobus,
en Johannes, den broeder van Jakobus; 38 En kwam
in het huis des oversten der synagoge; en zag de
beroerte en degenen, die zeer weenden en huilden.
39 En ingegaan zijnde, zeide Hij tot hen: Wat maakt gij
beroerte, en wat weent gij? Het kind is niet gestorven,
maar het slaapt. 40 En zij belachten Hem; maar Hij,
als Hij hen allen had uitgedreven, nam bij Zich den
vader en de moeder des kinds, en degenen die met
Hem waren, en ging binnen, waar het kind lag. 41 En
Hij vatte de hand des kinds, en zeide tot haar: Talitha
kumi! hetwelk is, zijnde overgezet: Gij dochtertje (Ik
zeg u), sta op. 42 En terstond stond het dochtertje op,
en wandelde; want het was twaalf jaren oud; en zij
ontzetten zich met grote ontzetting. 43 En Hij gebood
hun zeer, dat niemand datzelve zou weten; en zeide,
dat men haar zou te eten geven.

6 En Hij ging van daar weg, en kwam in Zijn
vaderland, en Zijn discipelen volgden Hem. 2 En als
het sabbat geworden was, begon Hij in de synagoge
te leren; en velen, die Hem hoorden, ontzetten zich,

zeggende: Van waar komen Dezen deze dingen, en
wat wijsheid is dit, die Hem gegeven is, dat ook zulke
krachten door Zijn handen geschieden? 3 Is deze niet
de timmerman, de zoon van Maria, en de broeder
van Jakobus en Joses, en van Judas en Simon, en
zijn Zijn zusters niet hier bij ons? En zij werden aan
Hem geergerd. 4 En Jezus zeide tot hen: Een profeet
is niet ongeeerd dan in zijn vaderland en onder zijn
magen, en in zijn huis. 5 En Hij kon aldaar geen
kracht doen; dan Hij legde weinigen zieken de handen
op, en genas hen. 6 En Hij verwonderde Zich over
hun ongeloof, en omging de vlekken daar rondom,
lerende. 7 En Hij riep tot Zich de twaalven, en begon
hen uit te zenden twee en twee, en gaf hun macht
over de onreine geesten. 8 En Hij gebood hun, dat zij
niets zouden nemen tot den weg, dan alleenlijk een
staf, geen male, geen brood, geen geld in den gordel;
9 Maar dat zij schoenzolen zouden aanbinden, en
met geen twee rokken gekleed zijn. 10 En Hij zeide
tot hen: Zo waar gij in een huis zult ingaan, blijft
daar, totdat gij van daar uitgaat. 11 En zo wie u niet
zullen ontvangen, noch u horen, vertrekkende van
daar, schudt het stof af, dat onder aan uw voeten is,
hun tot een getuigenis. Voorwaar zeg Ik u: Het zal
Sodom en Gomorra verdragelijker zijn in den dag des
oordeels dan dezelve stad. 12 En uitgegaan zijnde,
predikten zij, dat zij zich zouden bekeren. 13 En zij
wierpen vele duivelen uit, en zalfden vele kranken
met olie, en maakten hen gezond. 14 En de koning
Herodes hoorde het (want Zijn Naam was openbaar
geworden), en zeide: Johannes, die daar doopte,
is van de doden opgewekt, en daarom werken die
krachten in Hem. 15 Anderen zeiden: Hij is Elias; en
anderen zeiden: Hij is een profeet, of als een der
profeten. 16 Maar als het Herodes hoorde, zeide hij:
Deze is Johannes, dien ik onthoofd heb; die is van de
doden opgewekt. 17 Want dezelve Herodes, enigen
uitgezonden hebbende, had Johannes gevangen
genomen, en hem in de gevangenis gebonden,
uit oorzaak van Herodias, de huisvrouw van zijn
broeder Filippus, omdat hij haar getrouwd had. 18
Want Johannes zeide tot Herodes: Het is u niet
geoorloofd de huisvrouw uws broeders te hebben. 19
En Herodias legde op hem toe; en wilde hem doden,
en konde niet; 20 Want Herodes vreesde Johannes,
wetende, dat hij een rechtvaardig en heilig man was,
en hield hem in waarde; en als hij hem hoorde, deed
hij vele dingen, en hoorde hem gaarne. 21 En als er
een welgelegen dag gekomen was, toen Herodes,
op den dag zijner geboorte, een maaltijd aanrichtte,
voor zijn groten, en de oversten over duizend, en de
voornaamsten van Galilea; 22 En als de dochter van
dezelve Herodias inkwam, en danste, en Herodes
en dengenen, die mede aanzaten, behaagde, zo
zeide de koning tot het dochtertje: Eis van mij, wat
gij ook wilt, en ik zal het u geven. 23 En hij zwoer
haar: Zo wat gij van mij zult eisen, zal ik u geven,
ook tot de helft mijns koninkrijks! 24 En zij, uitgegaan
zijnde, zeide tot haar moeder: Wat zal ik eisen? En
die zeide: Het hoofd van Johannes den Doper. 25 En
zij, terstond met haast ingaande tot den koning, heeft
het geeist, zeggende: Ik wil, dat gij mij nu terstond,
in een schotel, geeft het hoofd van Johannes den
Doper. 26 En de koning, zeer bedroefd geworden
zijnde, nochtans om de eden, en degenen, die mede
aanzaten, wilde hij haar hetzelve niet afslaan. 27
En de koning zond terstond een scherprechter, en
gebood zijn hoofd te brengen. Deze nu ging heen, en
onthoofdde hem in de gevangenis; 28 En bracht zijn
hoofd in een schotel, en gaf hetzelve het dochtertje,
en het dochtertje gaf hetzelve harer moeder. 29 En als
zijn discipelen dit hoorden, gingen zij en namen zijn
dood lichaam weg, en legden dat in een graf. 30 En de
apostelen kwamen weder tot Jezus, en boodschapten
Hem alles, beide wat zij gedaan hadden, en wat
zij geleerd hadden. 31 En Hij zeide tot hen: Komt
gijlieden in een woeste plaats hier alleen, en rust
een weinig; want er waren velen, die kwamen en
die gingen, en zij hadden zelfs geen gelegen tijd
om te eten. 32 En zij vertrokken in een schip, naar
een woeste plaats, alleen. 33 En de scharen zagen
hen heenvaren, en velen werden Hem kennende, en
liepen gezamenlijk te voet van alle steden derwaarts,
en kwamen hun voor, en gingen samen tot Hem. 34
En Jezus, uitgaande, zag een grote schare, en werd
innerlijk met ontferming bewogen over hen; want zij
waren als schapen, die geen herder hebben; en Hij
begon hun vele dingen te leren. 35 En als het nu laat
op den dag geworden was, kwamen Zijn discipelen
tot Hem, en zeiden: Deze plaats is woest, en het is nu
laat op den dag; 36 Laat ze van U, opdat zij heengaan
in de omliggende dorpen en vlekken, en broden voor
zichzelven mogen kopen; want zij hebben niet, wat zij
eten zullen. 37 Maar Hij, antwoordende, zeide tot hen:

Geeft gij hun te eten. En zij zeiden tot Hem: Zullen
wij heengaan, en kopen voor tweehonderd penningen
brood, en hun te eten geven? 38 En Hij zeide tot hen:
Hoeveel broden hebt gij? Gaat heen en beziet het.
En toen zij het vernomen hadden, zeiden zij: Vijf,
en twee vissen. 39 En Hij gebood hun, dat zij hen
allen zouden doen nederzitten bij waardschappen, op
het groene gras. 40 En zij zaten neder in gedeelten
bij honderd te zamen, en bij vijftig te zamen. 41 En
als Hij de vijf broden en de twee vissen genomen
had, zag Hij op naar den hemel, zegende en brak de
broden, en gaf ze Zijn discipelen, opdat zij ze hun
zouden voorleggen, en de twee vissen deelde Hij
voor allen. 42 En zij aten allen, en zijn verzadigd
geworden. 43 En zij namen op twaalf volle korven
brokken, en van de vissen. 44 En die daar de broden
gegeten hadden, waren omtrent vijf duizend mannen.
45 En terstond dwong Hij Zijn discipelen in het schip
te gaan, en voor henen te varen aan de andere zijde
tegen over Bethsaida, terwijl Hij de schare van Zich
zou laten. 46 En als Hij aan dezelve hun afscheid
gegeven had, ging Hij op den berg om te bidden.
47 En als het nu avond was geworden, zo was het
schip in het midden van de zee, en Hij was alleen op
het land. 48 En Hij zag, dat zij zich zeer pijnigden,
om het schip voort te krijgen; want de wind was
hun tegen; en omtrent de vierde wake des nachts,
kwam Hij tot hen, wandelende op de zee, en wilde
hen voorbijgaan. 49 En zij, ziende Hem wandelen
op de zee, meenden, dat het een spooksel was, en
schreeuwden zeer; 50 Want zij zagen Hem allen, en
werden ontroerd; en terstond sprak Hij met hen, en
zeide tot hen: Zijt welgemoed, Ik ben het; vreest niet.
51 En Hij klom tot hen in het schip, en de wind stilde;
en zij ontzetten zich bovenmate zeer in zichzelven, en
waren verwonderd. 52 Want zij hadden niet gelet op
het wonder der broden; want hun hart was verhard.
53 En als zij overgevaren waren, kwamen zij in het
land Gennesareth, en havenden aldaar. 54 En als
zij uit het schip gegaan waren, terstond werden zij
Hem kennende. 55 En het gehele omliggende land
doorlopende, begonnen zij op beddekens degenen,
die kwalijk gesteld waren, om te dragen, ter plaatse,
waar zij hoorden, dat Hij was. 56 En zo waar Hij
kwam, in vlekken, of steden, of dorpen, daar leiden
zij de kranken op de markten, en baden Hem, dat zij
maar den zoom Zijns kleeds aanraken mochten; en
zovelen, als er Hem aanraakten, werden gezond.

7 En tot Hem vergaderden de Farizeen, en sommigen
der Schriftgeleerden, die van Jeruzalem gekomen
waren; 2 En ziende, dat sommigen van Zijn discipelen
met onreine, dat is, met ongewassen handen brood
aten, berispten zij hen. 3 Want de Farizeen en al de
Joden eten niet, tenzij dat zij eerst de handen dikmaals
wassen, houdende de inzettingen der ouden. 4 En
van de markt komende, eten zij niet, tenzij dat zij eerst
gewassen zijn. En vele andere dingen zijn er, die
zij aangenomen hebben te houden, als namelijk de
wassingen der drinkbekers, en kannen, en koperen
vaten, en bedden. 5 Daarna vraagden Hem de
Farizeen en de Schriftgeleerden: Waarom wandelen
Uw discipelen niet naar de inzetting der ouden, maar
eten het brood met ongewassen handen? 6 Maar
Hij antwoordde en zeide tot hen: Wel heeft Jesaja,
van u, geveinsden, geprofeteerd, gelijk geschreven
is: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart
houdt zich verre van Mij. 7 Doch tevergeefs eren zij
Mij, lerende leringen, die geboden zijn der mensen;
8 Want, nalatende het gebod Gods, houdt gij de
inzettingen der mensen, als namelijk wassingen der
kannen en drinkbekers; en andere dergelijke dingen
doet gij vele. 9 En Hij zeide tot hen: Gij doet zeker
Gods gebod wel te niet, opdat gij uw inzettingen zoudt
onderhouden. 10 Want Mozes heeft gezegd: Eer uw
vader en uw moeder; en: wie vader of moeder vloekt,
die zal den dood sterven. 11 Maar gijlieden zegt: Zo
een mens tot vader of moeder zegt: Het is korban (dat
is te zeggen, een gave), zo wat u van mij zou kunnen
ten nutte komen, die voldoet. 12 En gij laat hem
niet meer toe, iets aan zijn vader of zijn moeder te
doen; 13 Makende alzo Gods woord krachteloos door
uw inzetting, die gij ingezet hebt; en vele dergelijke
dingen doet gij. 14 En tot Zich de ganse schare
geroepen hebbende, zeide Hij tot hen: Hoort Mij allen
en verstaat. 15 Er is niets van buiten den mens in
hem ingaande, hetwelk hem kan ontreinigen; maar
de dingen, die van hem uitgaan, die zijn het, welke
den mens ontreinigen. 16 Zo iemand oren heeft om
te horen, die hore. 17 En toen Hij van de schare in
huis gekomen was, vraagden Hem Zijn discipelen
van de gelijkenis. 18 En Hij zeide tot hen: Zijt ook
gij alzo onwetende? Verstaat gij niet, dat al wat van

buiten in den mens ingaat, hem niet kan ontreinigen?
19 Want het gaat niet in zijn hart, maar in den buik, en
gaat in de heimelijkheid uit, reinigende al de spijzen.
20 En Hij zeide: Hetgeen uitgaat uit den mens, dat
ontreinigt den mens. 21 Want van binnen uit het
hart der mensen komen voort kwade gedachten,
overspelen, hoererijen, doodslagen, 22 Dieverijen,
gierigheden, boosheden, bedrog, ontuchtigheid, een
boos oog, lastering, hovaardij, onverstand. 23 Al deze
boze dingen komen voort van binnen, en ontreinigen
den mens. 24 En van daar opstaande, ging Hij weg
naar de landpalen van Tyrus en Sidon; en in een huis
gegaan zijnde, wilde Hij niet, dat het iemand wist, en
Hij kon nochtans niet verborgen zijn. 25 Want een
vrouw, welker dochtertje een onreinen geest had, van
Hem gehoord hebbende, kwam en viel neder aan
Zijn voeten. 26 Deze nu was een Griekse vrouw, van
geboorte uit Syro-Fenicie; en zij bad Hem, dat Hij den
duivel uitwierp uit haar dochter. 27 Maar Jezus zeide
tot haar: Laat eerst de kinderen verzadigd worden;
want het is niet betamelijk dat men het brood der
kinderen neme, en den hondekens voor werpe. 28
Maar zij antwoordde en zeide tot Hem: Ja, Heere,
doch ook de hondekens eten onder de tafel van de
kruimkens der kinderen. 29 En Hij zeide tot haar: Om
dezes woords wil ga heen, de duivel is uit uw dochter
uitgevaren. 30 En als zij in haar huis kwam, vond zij,
dat de duivel uitgevaren was, en de dochter liggende
op het bed. 31 En Hij wederom weggegaan zijnde
van de landpalen van Tyrus en Sidon, kwam aan de
zee van Galilea, door het midden der landpalen van
Dekapolis. 32 En zij brachten tot Hem een dove, die
zwaarlijk sprak, en baden Hem, dat Hij de hand op
hem legde. 33 En hem van de schare alleen genomen
hebbende, stak Hij Zijn vingeren in zijn oren, en
gespogen hebbende, raakte Hij zijn tong aan; 34
En opwaarts ziende naar den hemel, zuchtte Hij, en
zeide tot hem: Effatha! dat is: wordt geopend! 35 En
terstond werden zijn oren geopend, en de band zijner
tong werd los, en hij sprak recht. 36 En Hij gebood
hunlieden, dat zij het niemand zeggen zouden; maar
wat Hij hun ook gebood, zo verkondigden zij het des
te meer. 37 En zij ontzetten zich bovenmate zeer,
zeggende: Hij heeft alles wel gedaan, en Hij maakt,
dat de doven horen, en de stommen spreken.

8 In dezelfde dagen, als er een geheel grote schare
was, en zij niet hadden, wat zij eten zouden, riep
Jezus Zijn discipelen tot Zich, en zeide tot hen: 2
Ik word innerlijk met ontferming bewogen over de
schare; want zij zijn nu drie dagen bij Mij gebleven,
en hebben niet, wat zij eten zouden. 3 En indien Ik
hen nuchteren naar hun huis laat gaan, zo zullen
zij op den weg bezwijken; want sommigen van hen
komen van verre. 4 En Zijn discipelen antwoordden
Hem: Van waar zal iemand dezen met broden hier in
de woestijn kunnen verzadigen? 5 En Hij vraagde
hun: Hoeveel broden hebt gij? En zij zeiden: Zeven. 6
En Hij gebood de schare neder te zitten op de aarde,
en Hij nam de zeven broden, en gedankt hebbende,
brak Hij ze, en gaf ze Zijn discipelen, opdat zij ze
zouden voorleggen; en zij leiden ze der schare voor.
7 En zij hadden weinige visjes; en als Hij gezegend
had, zeide Hij, dat zij ook die zouden voorleggen. 8
En zij hebben gegeten, en zijn verzadigd geworden,
en zij namen het overschot der brokken op, zeven
manden. 9 Die nu gegeten hadden, waren omtrent
vier duizend; en Hij liet hen gaan. 10 En terstond in
het schip gegaan zijnde met Zijn discipelen, is Hij
gekomen in de delen van Dalmanutha. 11 En de
Farizeen gingen uit, en begonnen met Hem te twisten,
begerende van Hem een teken van den hemel,
Hem verzoekende. 12 En Hij, zwaarlijk zuchtende
in Zijn geest, zeide: Wat begeert dit geslacht een
teken? Voorwaar, Ik zeg u: Zo aan dit geslacht een
teken gegeven zal worden! 13 En Hij verliet hen, en
wederom in het schip gegaan zijnde, voer Hij weg
naar de andere zijde. 14 En Zijn discipelen hadden
vergeten brood mede te nemen, en hadden niet dan
een brood met zich in het schip. 15 En Hij gebood
hun, zeggende: Ziet toe, wacht u van den zuurdesem
der Farizeen, en van den zuurdesem van Herodes.
16 En zij overleiden onder elkander, zeggende: Het is,
omdat wij geen broden hebben. 17 En Jezus, dat
bekennende, zeide tot hen: Wat overlegt gij, dat gij
geen broden hebt? Bemerkt gij nog niet, en verstaat
gij niet, hebt gij nog uw verharde hart? 18 Ogen
hebbende, ziet gij niet? En oren hebbende, hoort gij
niet? En gedenkt gij niet, 19 toen Ik de vijf broden
brak onder de vijf duizend mannen, hoeveel volle
korven met brokken gij opnaamt? Zij zeggen Hem:
Twaalf. 20 En toen Ik de zeven brak onder de vier
duizend mannen, hoeveel volle manden met brokken

gij opnaamt? En zij zeiden: Zeven. 21 En Hij zeide
tot hen: Hoe verstaat gij niet? 22 En Hij kwam te
Bethsaida; en zij brachten tot Hem een blinde, en
baden Hem, dat Hij hem aanraakte. 23 En de hand
des blinden genomen hebbende, leidde Hij hem uit
buiten het vlek, en spoog in zijn ogen, en leide de
handen op hem, en vraagde hem, of hij iets zag. 24
En hij, opziende, zeide: Ik zie de mensen, want ik zie
hen, als bomen, wandelen. 25 Daarna leide Hij de
handen wederom op zijn ogen, en deed hem opzien.
En hij werd hersteld, en zag hen allen ver en klaar.
26 En Hij zond hem naar zijn huis, zeggende: Ga niet
in het vlek, en zeg het niemand in het vlek. 27 En
Jezus ging uit en Zijn discipelen naar de vlekken
van Cesarea Filippi. En op den weg vraagde Hij
Zijn discipelen, zeggende tot hen: Wie zeggen de
mensen, dat Ik ben? 28 En zij antwoordden: Johannes
de Doper; en anderen: Elias; en anderen: Een van de
profeten. 29 En Hij zeide tot hen: Maar gijlieden, wie
zegt gij dat Ik ben? En Petrus, antwoordende, zeide
tot Hem: Gij zijt de Christus. 30 En Hij gebood hun
scherpelijk, dat zij het niemand zouden zeggen van
Hem. 31 En Hij begon hun te leren, dat de Zoon des
mensen veel moest lijden, en verworpen worden van
de ouderlingen, en overpriesters, en Schriftgeleerden,
en gedood worden, en na drie dagen wederom
opstaan. 32 En dit woord sprak Hij vrij uit; en Petrus,
Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem te
bestraffen; 33 Maar Hij, Zich omkerende, en Zijn
discipelen aanziende, bestrafte Petrus, zeggende:
Ga heen, achter Mij, satanas, want gij verzint niet
de dingen, die Gods zijn, maar die der mensen zijn.
34 En tot Zich geroepen hebbende de schare met
Zijn discipelen, zeide Hij tot hen: Zo wie achter Mij
wil komen, die verloochene zichzelven, en neme zijn
kruis op, en volge Mij. 35 Want zo wie zijn leven zal
willen behouden, die zal hetzelve verliezen; maar zo
wie zijn leven zal verliezen, om Mijnentwil, en om des
Evangelies wil, die zal hetzelve behouden. 36 Want
wat zou het den mens baten zo hij de gehele wereld
won, en zijner ziele schade leed? 37 Of wat zal een
mens geven, tot lossing van zijn ziel? 38 Want zo wie
zich Mijns en Mijner woorden zal geschaamd hebben,
in dit overspelig en zondig geslacht, diens zal Zich
de Zoon des mensen ook schamen, wanneer Hij zal
komen in de heerlijkheid Zijns Vaders, met de heilige
engelen.

9 En Hij zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat er
sommigen zijn van degenen, die hier staan, die
den dood niet zullen smaken, totdat zij zullen hebben
gezien, dat het Koninkrijk Gods met kracht gekomen
is. 2 En na zes dagen nam Jezus met Zich Petrus,
en Jakobus, en Johannes, en bracht hen op een
hogen berg bezijden alleen; en Hij werd voor hen
van gedaante veranderd. 3 En Zijn klederen werden
blinkende, zeer wit als sneeuw, hoedanige geen voller
op aarde zo wit maken kan. 4 En van hen werd
gezien Elias met Mozes, en zij spraken met Jezus. 5
En Petrus, antwoordende, zeide tot Jezus: Rabbi, het
is goed, dat wij hier zijn, en laat ons drie tabernakelen
maken, voor U een, en voor Mozes een, en voor
Elias een. 6 Want hij wist niet, wat hij zeide; want zij
waren zeer bevreesd. 7 En er kwam een wolk, die
hen overschaduwde, en een stem kwam uit de wolk,
zeggende: Deze is Mijn geliefde Zoon, hoort Hem! 8
En haastelijk rondom ziende, zagen zij niemand meer,
dan Jezus alleen bij zich. 9 En als zij van den berg
afkwamen, gebood Hij hun, dat zij niemand verhalen
zouden, hetgeen zij gezien hadden, dan wanneer de
Zoon des mensen uit de doden zou opgestaan zijn.
10 En zij behielden dit woord bij zichzelven, vragende
onder elkander, wat het was, uit de doden opstaan.
11 En zij vraagden Hem, zeggende: Waarom zeggen
de Schriftgeleerden, dat Elias eerst komen moet? 12
En Hij, antwoordende, zeide tot hen: Elias zal wel
eerst komen, en alles weder oprichten; en het zal
geschieden, gelijk geschreven is van den Zoon des
mensen, dat Hij veel lijden zal en veracht worden.
13 Maar Ik zeg u, dat ook Elias gekomen is, en zij
hebben hem gedaan al wat zij gewild hebben, gelijk
van hem geschreven is. 14 En als Hij bij de discipelen
gekomen was, zag Hij een grote schare rondom hen,
en enige Schriftgeleerden met hen twistende. 15
En terstond de gehele schare Hem ziende, werd
verbaasd, en toelopende groetten zij Hem. 16 En
Hij vraagde den Schriftgeleerden: Wat twist gij met
dezen? 17 En een uit de schare, antwoordende,
zeide: Meester, ik heb mijn zoon tot U gebracht, die
een stommen geest heeft. 18 En waar hij hem ook
aangrijpt, zo scheurt hij hem, en schuimt, en knerst
met zijn tanden, en verdort; en ik heb Uw discipelen
gezegd dat zij hem zouden uitwerpen, en zij hebben
niet gekund. 19 En Hij antwoordden hem, en zeide: O
ongelovig geslacht, hoe lang zal Ik nog bij ulieden zijn,

hoe lang zal Ik u nog verdragen? Brengt hem tot Mij.
20 En zij brachten denzelven tot Hem; en als hij Hem
zag, scheurde hem terstond de geest; en hij vallende
op de aarde, wentelde zich al schuimende. 21 En Hij
vraagde zijn vader: Hoe langen tijd is het, dat hem dit
overkomen is? En hij zeide: Van zijn kindsheid af.
22 En menigmaal heeft hij hem ook in het vuur en
in het water geworpen, om hem te verderven; maar
zo Gij iets kunt, wees met innerlijke ontferming over
ons bewogen, en help ons. 23 En Jezus zeide tot
hem: Zo gij kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk
dengene, die gelooft. 24 En terstond de vader des
kinds, roepende met tranen, zeide: Ik geloof, Heere!
kom mijn ongelovigheid te hulp. 25 En Jezus ziende,
dat de schare gezamenlijk toeliep, bestrafte den
onreinen geest, zeggende tot hem: Gij stomme en
dove geest! Ik beveel u, ga uit van hem, en kom
niet meer in hem. 26 En hij, roepende en hem zeer
scheurende, ging uit; en het kind werd als dood, alzo
dat velen zeiden, dat het gestorven was. 27 En Jezus,
hem bij de hand grijpende, richtte hem op; en hij
stond op. 28 En als Hij in huis gegaan was, vraagden
Hem Zijn discipelen alleen: Waarom hebben wij hem
niet kunnen uitwerpen? 29 En Hij zeide tot hen: Dit
geslacht kan nergens door uitgaan, dan door bidden
en vasten. 30 En van daar weggaande, reisden zij
door Galilea; en Hij wilde niet, dat het iemand wist.
31 Want Hij leerde Zijn discipelen, en zeide tot hen:
De Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de
handen der mensen, en zij zullen Hem doden, en
gedood zijnde, zal Hij ten derden dage wederopstaan.
32 Maar zij verstonden dat woord niet, en zij vreesden
Hem te vragen. 33 En Hij kwam te Kapernaum, en in
het huis gekomen zijnde, vraagde Hij hun: Waarvan
hadt gij woorden onder elkander op den weg? 34
Doch zij zwegen; want zij waren onder elkander in
woorden geweest op den weg, wie de meeste zou
zijn. 35 En nedergezeten zijnde, riep Hij de twaalven,
en zeide tot hen: Indien iemand wil de eerste zijn,
die zal de laatste van allen zijn, en aller dienaar. 36
En nemende een kindeken, stelde Hij dat midden
onder hen, en omving het met Zijn armen, en zeide
tot hen: 37 Zo wie een van zodanige kinderkens zal
ontvangen in Mijn Naam, die ontvangt Mij; en zo wie
Mij zal ontvangen, die ontvangt Mij niet, maar Dien,
Die Mij gezonden heeft. 38 En Johannes antwoordde
Hem, zeggende: Meester! wij hebben een gezien,
die de duivelen uitwierp in Uw Naam, welke ons niet
volgt; en wij hebben het hem verboden, omdat hij
ons niet volgt. 39 Doch Jezus zeide: Verbiedt hem
niet; want er is niemand, die een kracht doen zal in
Mijn Naam, en haastelijk van Mij zal kunnen kwalijk
spreken. 40 Want wie tegen ons niet is, die is voor
ons. 41 Want zo wie ulieden een beker water zal te
drinken geven in Mijn Naam, omdat gij discipelen
van Christus zijt, voorwaar zeg Ik u, hij zal zijn loon
geenszins verliezen. 42 En zo wie een van deze
kleinen, die in Mij geloven, ergert, het ware hem
beter, dat een molensteen om zijn hals gedaan ware,
en dat hij in de zee geworpen ware. 43 En indien uw
hand u ergert, houwt ze af; het is u beter verminkt tot
het leven in te gaan, dan de twee handen hebbende,
heen te gaan in de hel, in het onuitblusselijk vuur;
(Geenna g1067) 44 Waar hun worm niet sterft, en het
vuur niet uitgeblust wordt. 45 En indien uw voet u
ergert, houwt hem af; het is u beter kreupel tot het
leven in te gaan, dan de twee voeten hebbende,
geworpen te worden in de hel, in het onuitblusselijk
vuur; (Geenna g1067) 46 Waar hun worm niet sterft,
en het vuur niet uitgeblust wordt. 47 En indien uw
oog u ergert, werpt het uit; het is u beter maar een
oog hebbende in het Koninkrijk Gods in te gaan, dan
twee ogen hebbende, in het helse vuur geworpen te
worden; (Geenna g1067) 48 Waar hun worm niet sterft,
en het vuur niet uitgeblust wordt. 49 Want een ieder
zal met vuur gezouten worden, en iedere offerande
zal met zout gezouten worden. 50 Het zout is goed;
maar indien het zout onzout wordt, waarmede zult gij
dat smakelijk maken? Hebt zout in uzelven, en houdt
vrede onder elkander.

10 En van daar opgestaan zijnde, ging Hij naar de
landpalen van Judea, door de overzijde van de
Jordaan; en de scharen kwamen wederom samen
bij Hem, en gelijk Hij gewoon was, leerde Hij hen
wederom. 2 En de Farizeen, tot Hem komende,
vraagden Hem, of het een man geoorloofd is, zijn
vrouw te verlaten, Hem verzoekende. 3 Maar Hij
antwoordende, zeide tot hen: Wat heeft u Mozes
geboden? 4 En zij zeiden: Mozes heeft toegelaten
een scheidbrief te schrijven, en haar te verlaten. 5 En
Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Vanwege de
hardigheid uwer harten heeft hij ulieden dat gebod
geschreven. 6 Maar van het begin der schepping

heeft ze God man en vrouw gemaakt. 7 Daarom zal
een mens zijn vader en zijn moeder verlaten, en zal
zijn vrouw aanhangen; 8 En die twee zullen tot een
vlees zijn, alzo dat zij niet meer twee zijn, maar een
vlees. 9 Hetgeen dan God samengevoegd heeft,
scheide de mens niet. 10 En in het huis vraagden
Hem Zijn discipelen wederom van hetzelve. 11 En
Hij zeide tot hen: Zo wie zijn vrouw verlaat, en een
andere trouwt, die doet overspel tegen haar. 12 En
indien een vrouw haar man zal verlaten, en met
een anderen trouwen, die doet overspel. 13 En zij
brachten kinderkens tot Hem, opdat Hij ze aanraken
zou; en de discipelen bestraften degenen, die ze tot
Hem brachten. 14 Maar Jezus, dat ziende, nam het
zeer kwalijk, en zeide tot hen: Laat de kinderkens
tot Mij komen, en verhindert ze niet; want derzulken
is het Koninkrijk Gods. 15 Voorwaar zeg Ik u: Zo
wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt, gelijk een
kindeken, die zal in hetzelve geenszins ingaan. 16 En
Hij omving ze met Zijn armen, en de handen op hen
gelegd hebbende, zegende Hij dezelve. 17 En als
Hij uitging op den weg, liep een tot Hem, en voor
Hem op de knieen vallende, vraagde Hem: Goede
Meester! wat zal ik doen, opdat ik het eeuwige leven
beerve? **(aiōnios g166)** 18 En Jezus zeide tot hem:
Wat noemt gij Mij goed? Niemand is goed, dan Een,
namelijk God. 19 Gij weet de geboden: Gij zult geen
overspel doen; gij zult niet doden; gij zult niet stelen;
gij zult geen valse getuigenis geven; gij zult niemand
te kort doen; eer uw vader en uw moeder. 20 Doch
hij, antwoordende, zeide tot Hem: Meester! al deze
dingen heb ik onderhouden van mijn jonkheid af. 21
En Jezus, hem aanziende, beminde hem, en zeide tot
hem: Een ding ontbreekt u; ga heen, verkoop alles,
wat gij hebt, en geef het den armen, en gij zult een
schat hebben in den hemel; en kom herwaarts, neem
het kruis op, en volg Mij. 22 Maar hij, treurig geworden
zijnde over dat woord, ging bedroefd weg; want hij
had vele goederen. 23 En Jezus rondom ziende, zeide
tot Zijn discipelen: Hoe bezwaarlijk zullen degenen,
die goed hebben, in het Koninkrijk Gods inkomen! 24
En de discipelen werden verbaasd over deze Zijn
woorden. Maar Jezus wederom antwoordende, zeide
tot hen: Kinderen! Hoe zwaar is het, dat degenen, die
op het goed hun betrouwen zetten, in het Koninkrijk
Gods ingaan! 25 Het is lichter, dat een kemel ga
door het oog van een naald, dan dat een rijke in het
Koninkrijk Gods inga. 26 En zij werden nog meer
verslagen, zeggende tot elkander: Wie kan dan zalig
worden? 27 Doch Jezus, hen aanziende, zeide: Bij de
mensen is het onmogelijk, maar niet bij God; want
alle dingen zijn mogelijk bij God. 28 En Petrus begon
tot Hem te zeggen: Zie, wij hebben alles verlaten,
en zijn U gevolgd. 29 En Jezus, antwoordende,
zeide: Voorwaar zeg Ik ulieden: Er is niemand, die
verlaten heeft huis, of broeders, of zusters, of vader,
of moeder, of vrouw, of kinderen, of akkers, om
Mijnentwil en des Evangelies wil, 30 Of hij ontvangt
honderdvoud, nu in dezen tijd, huizen, en broeders,
en zusters, en moeders, en kinderen, en akkers,
met de vervolgingen, en in de toekomende eeuw
het eeuwige leven. **(aiōn g165, aiōnios g166)** 31 Maar
vele eersten zullen de laatsten zijn, en velen, die
de laatsten zijn, de eersten. 32 En zij waren op
den weg, gaande op naar Jeruzalem; en Jezus ging
voor hen; en zij waren verbaasd, en Hem volgende,
waren zij bevreesd. En de twaalven wederom tot
Zich nemende, begon Hij hun te zeggen de dingen,
die Hem overkomen zouden; 33 Zeggende: Ziet, wij
gaan op naar Jeruzalem, en de Zoon des mensen
zal den overpriesteren, en den Schriftgeleerden
overgeleverd worden, en zij zullen Hem ter dood
veroordelen, en Hem den heidenen overleveren;
34 En zij zullen Hem bespotten, en Hem geselen,
en Hem bespuwen, en Hem doden; en ten derden
dage zal Hij weder opstaan. 35 En tot Hem kwamen
Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeus,
zeggende: Meester! wij wilden wel, dat Gij ons deedt,
zo wat wij begeren zullen. 36 En Hij zeide tot hen: Wat
wilt gij, dat Ik u doe? 37 En zij zeiden tot Hem: Geef
ons, dat wij mogen zitten, de een aan Uw rechter-,
en de ander aan Uw linkerhand in Uw heerlijkheid.
38 Maar Jezus zeide tot hen: Gij weet niet, wat gij
begeert. Kunt gij den drinkbeker drinken, dien Ik
drink, en met den doop gedoopt worden, daar Ik
mede gedoopt word? 39 En zij zeiden tot Hem: Wij
kunnen. Doch Jezus zeide tot hen: Den drinkbeker,
dien Ik drink, zult gij wel drinken, en met den doop
gedoopt worden, daar Ik mede gedoopt word; 40
Maar het zitten tot Mijn rechter- en tot Mijn linkerhand
staat bij Mij niet te geven; maar het zal gegeven
worden dien het bereid is. 41 En als de andere
tien dit hoorden, begonnen zij het van Jakobus en
Johannes zeer kwalijk te nemen. 42 Maar Jezus,

het tot Zich geroepen hebbende, zeide tot hen: Gij
weet, dat degenen, die geacht worden oversten te
zijn der volken, heerschappij voeren over hen, en
hun groten gebruiken macht over hen. 43 Doch alzo
zal het onder u niet zijn; maar zo wie onder u groot
zal willen worden, die zal uw dienaar zijn. 44 En zo
wie van u de eerste zal willen worden, die zal aller
dienstknecht zijn. 45 Want ook de Zoon des mensen
is niet gekomen om gediend te worden, maar om te
dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor
velen. 46 En zij kwamen te Jericho. En als Hij en Zijn
discipelen, en een grote schare van Jericho uitging,
zat de zoon van Timeus, Bar-timeus, de blinde, aan
den weg, bedelende. 47 En horende, dat het Jezus
de Nazarener was, begon hij te roepen en te zeggen:
Jezus, Gij Zone Davids! ontferm U mijner. 48 En
velen bestraften hem, opdat hij zwijgen zou; maar
hij riep zoveel temeer: Gij Zone Davids! ontferm U
mijner. 49 En Jezus, stil staande, zeide, dat men hem
roepen zou; en zij riepen den blinde, zeggende tot
hem: Heb goeden moed; sta op; Hij roept u. 50 En
hij, zijn mantel afgeworpen hebbende, stond op, en
kwam tot Jezus. 51 En Jezus, antwoordende, zeide
tot hem: Wat wilt gij, dat Ik u doen zal? En de blinde
zeide tot Hem: Rabboni! dat ik ziende mag worden.
52 En Jezus zeide tot hem: Ga heen, uw geloof heeft
u behouden. En terstond werd hij ziende, en volgde
Jezus op den weg.

11 En toen zij Jeruzalem genaakten, te Beth-fage
en Bethanie, aan den Olijfberg, zond Hij twee
van Zijn discipelen uit, 2 En zeide tot hen: Gaat heen
in het vlek, dat tegen u over is; en terstond als gij in
hetzelve komt, zult gij vinden een veulen gebonden,
op hetwelk geen mens gezeten heeft, ontbindt het, en
brengt het. 3 En indien iemand tot u zegt: Waarom
doet gij dat? Zo zegt, dat de Heere hetzelve van node
heeft; en hij zal het terstond herwaarts zenden. 4
En zij gingen heen, en vonden het veulen gebonden
bij de deur, buiten aan de wegscheiding, en zij
ontbonden hetzelve. 5 En sommigen van degenen,
die aldaar stonden, zeiden tot hen: Wat doet gij, dat
gij het veulen ontbindt? 6 Doch zij zeiden tot hen,
gelijk Jezus bevolen had; en zij lieten ze gaan. 7 En
zij brachten het veulen tot Jezus, en wierpen hun
klederen daarop; en Hij zat op hetzelve. 8 En velen
spreidden hun klederen op den weg, en anderen
hieuwen meien van de bomen, en spreidden ze
op den weg. 9 En die voorgingen en die volgden
riepen, zeggende: Hosanna! gezegend is Hij, Die
komt in den Naam des Heeren! 10 Gezegend zij
het Koninkrijk van onzen vader David, hetwelk komt
in den Naam des Heeren! Hosanna in de hoogste
hemelen! 11 En Jezus kwam binnen Jeruzalem, en in
den tempel; en als Hij alles rondom bezien had, en
het nu avondstond was, ging Hij uit naar Bethanie
met de twaalven. 12 En des anderen daags, als zij uit
Bethanie gingen, hongerde Hem. 13 En ziende van
verre een vijgeboom, die bladeren had, ging Hij om
te zien, of Hij ook iets op denzelven zou vinden; en
daarbij gekomen zijnde, vond Hij niet dan bladeren;
want het was de tijd der vijgen niet. 14 En Jezus,
antwoordende, zeide tot denzelven: Niemand ete
enige vrucht meer van u in der eeuwigheid! En Zijn
discipelen hoorden het. (aiōn g165) 15 En zij kwamen
te Jeruzalem; en Jezus, in den tempel gegaan zijnde,
begon degenen, die in den tempel verkochten en
kochten, uit te drijven; en de tafelen der wisselaars,
en de zitstoelen dergenen, die de duiven verkochten,
keerde Hij om; 16 En liet niet toe, dat iemand enig vat
door den tempel droeg. 17 En Hij leerde, zeggende
tot hen: Is er niet geschreven: Mijn huis zal een huis
des gebeds genaamd worden allen volken? Maar gij
hebt dat tot een kuil der moordenaren gemaakt. 18
En de Schriftgeleerden en de overpriesters hoorden
dat, en zochten, hoe zij Hem doden zouden; want
zij vreesden Hem, omdat de ganse schare ontzet
was over Zijn leer. 19 En als het nu laat geworden
was, ging Hij uit buiten de stad. 20 En des morgens
vroeg voorbijgaande, zagen zij, dat de vijgeboom
verdord was, van de wortelen af. 21 En Petrus, zulks
indachtig geworden zijnde, zeide tot Hem: Rabbi! zie,
de vijgeboom, dien Gij vervloekt hebt, is verdord. 22
En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Hebt geloof
op God. 23 Want voorwaar zeg Ik u, dat, zo wie tot
dezen berg zal zeggen: Word opgeheven en in de
zee geworpen; en niet zal twijfelen in zijn hart, maar
zal geloven, dat hetgeen hij zegt, geschieden zal,
het zal hem geworden, zo wat hij zegt. 24 Daarom
zeg Ik u: Alle dingen, die gij biddende begeert,
gelooft, dat gij ze ontvangen zult, en zij zullen u
geworden. 25 En wanneer gij staat om te bidden,
vergeeft, indien gij iets hebt tegen iemand; opdat ook
uw Vader, Die in de hemelen is, ulieden uw misdaden

vergeve. 26 Maar indien gij niet vergeeft, zo zal uw
Vader, Die in de hemelen is, ook uw misdaden niet
vergeven. 27 En zij kwamen wederom te Jeruzalem.
En als Hij in den tempel wandelde, kwamen tot
Hem de overpriesters, en de Schriftgeleerden, en de
ouderlingen. 28 En zeiden tot Hem: Door wat macht
doet Gij deze dingen? En wie heeft U deze macht
gegeven, dat Gij deze dingen doen zoudt? 29 Maar
Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Ik zal u ook
een woord vragen; antwoordt Mij ook, en zo zal Ik u
zeggen, door wat macht Ik deze dingen doe: 30 De
doop van Johannes, was die uit den hemel, of uit de
mensen? Antwoordt Mij. 31 En zij overlegden onder
zich, zeggende: Indien wij zeggen: Uit den hemel,
zo zal Hij zeggen: Waarom hebt gij hem dan niet
geloofd? 32 Maar indien wij zeggen: Uit de mensen;
zo vrezen wij het volk; want zij hielden allen van
Johannes, dat hij waarlijk een profeet was. 33 En,
antwoordende, zeiden zij tot Jezus: Wij weten het
niet. En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Zo zeg
Ik u ook niet, door wat macht Ik deze dingen doe.

12 En Hij begon door gelijkenissen tot hen te
zeggen: Een mens plantte een wijngaard, en
zette een tuin daarom, en groef een wijnpersbak,
en bouwde een toren, en verhuurde dien aan de
landlieden, en reisde buiten 's lands. 2 En als het de
tijd was, zond hij een dienstknecht tot de landlieden,
opdat hij van de landlieden ontving van de vrucht
des wijngaards. 3 Maar zij namen en sloegen hem,
en zonden hem ledig heen. 4 En hij zond wederom
een anderen dienstknecht tot hen, en dien stenigden
zij, en wondden hem het hoofd, en zonden hem
henen, schandelijk behandeld zijnde. 5 En wederom
zond hij een anderen, en dien doodden zij; en
vele anderen, waarvan zij sommigen sloegen, en
sommigen doodden. 6 Als hij dan nog een zoon had,
die hem lief was, zo heeft hij ook dien ten laatste tot
hen gezonden, zeggende: Zij zullen immers mijn zoon
ontzien. 7 Maar die landlieden zeiden onder elkander:
Deze is de erfgenaam; komt, laat ons hem doden, en
de erfenis zal onze zijn. 8 En zij namen en doodden
hem, en wierpen hem uit, buiten den wijngaard. 9
Wat zal dan de heer des wijngaards doen? Hij zal
komen, en de landlieden verderven, en den wijngaard
aan anderen geven. 10 Hebt gij ook deze Schrift niet
gelezen: De steen, dien de bouwlieden verworpen
hebben, deze is geworden tot een hoofd des hoeks;
11 Van den Heere is dit geschied, en het is wonderlijk
in onze ogen? 12 En zij zochten Hem te vangen,
maar zij vreesden de schare; want zij verstonden,
dat Hij die gelijkenis op hen sprak; en zij verlieten
Hem en gingen weg. 13 En zij zonden tot Hem
enigen der Farizeen en der Herodianen, opdat zij
Hem in Zijn rede vangen zouden. 14 Dezen nu
kwamen en zeiden tot Hem: Meester! wij weten, dat
Gij waarachtig zijt, en naar niemand vraagt; want Gij
ziet den persoon der mensen niet aan, maar Gij leert
den weg Gods in der waarheid; is het geoorloofd, den
keizer schatting te geven, of niet? 15 Zullen wij geven,
of niet geven? En Hij, wetende hun geveinsdheid,
zeide tot hen: Wat verzoekt gij Mij? Brengt Mij een
penning, dat Ik hem zie. 16 En zij brachten een.
En Hij zeide tot hen: Wiens is dit beeld, en het
opschrift? en zij zeiden tot Hem: Des keizers. 17
En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Geeft dan
den keizer, dat des keizers is, en Gode, dat Gods
is. En zij verwonderden zich over Hem. 18 En de
Sadduceen kwamen tot Hem, welke zeggen, dat er
geen opstanding is, en vraagden Hem, zeggende:
19 Meester! Mozes heeft ons geschreven: Indien
iemands broeder sterft, en een vrouw achterlaat,
en geen kinderen nalaat, dat zijn broeder deszelfs
vrouw nemen zal en zijn broeder zaad verwekken.
20 Er waren nu zeven broeders, en de eerste nam
een vrouw, en stervende liet geen zaad na. 21 De
tweede nam haar ook, en is gestorven, en ook deze
liet geen zaad na; en de derde desgelijks. 22 En al de
zeven namen dezelve, en lieten geen zaad na; de
laatste van allen is ook de vrouw gestorven. 23 In de
opstanding dan, wanneer zij zullen opgestaan zijn,
wiens vrouw zal zij van dezen zijn? Want die zeven
hebben haar tot een vrouw gehad. 24 En Jezus,
antwoordende, zeide tot hen: Dwaalt gij niet, daarom,
dat gij de Schriften niet weet, noch de kracht Gods?
25 Want als zij uit de doden zullen opgestaan zijn, zo
trouwen zij niet, noch worden ten huwelijk gegeven;
maar zij zijn gelijk engelen, die in de hemelen zijn. 26
Doch aangaande de doden, dat zij opgewekt zullen
worden, hebt gij niet gelezen in het boek van Mozes,
hoe God in het doornenbos tot hem gesproken heeft,
zeggende: Ik ben de God Abrahams, en de God
Izaks, en de God Jakobs? 27 God is niet een God der
doden, maar een God der levenden. Gij dwaalt dan

zeer. 28 En een der Schriftgeleerden horende, dat
zij te zamen in woorden waren, en wetende, dat Hij
hun wel geantwoord had, kwam tot Hem, en vraagde
Hem: Welk is het eerste gebod van alle? 29 En Jezus
antwoordde hem: Het eerste van al de geboden is:
Hoor, Israel! de Heere, onze God, is een enig Heere.
30 En gij zult den Heere, uw God, liefhebben uit
geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel
uw verstand, en uit geheel uw kracht. Dit is het eerste
gebod. 31 En het tweede aan dit gelijk, is dit: Gij zult
uw naaste liefhebben als uzelven. Er is geen ander
gebod, groter dan deze. 32 En de schriftgeleerde
zeide tot Hem: Meester, Gij hebt wel in der waarheid
gezegd, dat er een enig God is, en er is geen ander
dan Hij; 33 En Hem lief te hebben uit geheel het hart,
en uit geheel het verstand, en uit geheel de ziel, en
uit geheel de kracht; en den naaste lief te hebben
als zichzelven, is meer dan al de brandofferen en de
slachtofferen. 34 En Jezus ziende, dat hij verstandelijk
geantwoord had, zeide tot hem: Gij zijt niet verre van
het Koninkrijk Gods. En niemand durfde Hem meer
vragen. 35 En Jezus antwoordde en zeide, lerende
in den tempel: Hoe zeggen de Schriftgeleerden, dat
de Christus een Zoon van David is? 36 Want David
zelf heeft door den Heiligen Geest gezegd: De Heere
heeft gezegd tot mijn Heere: Zit aan Mijn rechter
hand, totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een
voetbank Uwer voeten. 37 David dan zelf noemt Hem
zijn Heere, en hoe is Hij zijn Zoon? En de menigte
der schare hoorde Hem gaarne. 38 En Hij zeide tot
hen in Zijn leer: Wacht u voor de Schriftgeleerden, die
daar gaarne willen wandelen in lange klederen, en
gegroet zijn op de markten; 39 En de voorgestoelten
hebben in de synagogen, en de vooraanzittingen in
de maaltijden; 40 Welke de huizen der weduwen
opeten, en dat onder den schijn van lang te bidden.
Dezen zullen zwaarder oordeel ontvangen. 41 En
Jezus, gezeten zijnde tegenover de schatkist, zag,
hoe de schare geld wierp in de schatkist; en vele
rijken wierpen veel daarin. 42 En er kwam een arme
weduwe, die twee kleine penningen daarin wierp,
hetwelk is een oort. 43 En Jezus, Zijn discipelen tot
Zich geroepen hebbende, zeide tot hen: Voorwaar,
Ik zeg u, dat deze arme weduwe meer ingeworpen
heeft, dan allen, die in de schatkist geworpen hebben.
44 Want zij allen hebben van hun overvloed daarin
geworpen; maar deze heeft van haar gebrek, al wat
zij had, daarin geworpen, haar gansen leeftocht.

13 En als Hij uit den tempel ging, zeide een
van Zijn discipelen tot Hem: Meester, zie,
hoedanige stenen, en hoedanige gebouwen! 2 En
Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Ziet gij deze
grote gebouwen? Er zal niet een steen op den
anderen steen gelaten worden, die niet afgebroken
zal worden. 3 En als Hij gezeten was op den Olijfberg,
tegen den tempel over, vraagden Hem Petrus, en
Jakobus, en Johannes, en Andreas, alleen: 4 Zeg
ons, wanneer zullen deze dingen zijn? En welk is het
teken, wanneer deze dingen allen voleindigd zullen
worden? 5 En Jezus, hun antwoordende, begon te
zeggen: Ziet toe, dat u niemand verleide. 6 Want
velen zullen komen onder Mijn Naam, zeggende:
Ik ben de Christus; en zullen velen verleiden. 7 En
wanneer gij zult horen van oorlogen, en geruchten
van oorlogen, zo wordt niet verschrikt; want dit moet
geschieden; maar nog is het einde niet. 8 Want het
ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het
ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er
zullen aardbevingen zijn in verscheidene plaatsen, en
er zullen hongersnoden wezen, en beroerten. Deze
dingen zijn maar beginselen der smarten. 9 Maar ziet
gij voor uzelven toe; want zij zullen u overleveren in
de raadsvergaderingen, en in de synagogen; gij zult
geslagen worden, en voor stadhouders en koningen
zult gij gesteld worden, om Mijnentwil, hun tot een
getuigenis. 10 En het Evangelie moet eerst gepredikt
worden onder al de volken. 11 Doch wanneer zij u
leiden zullen, om u over te leveren, zo zijt te voren
niet bezorgd, wat gij spreken zult, en bedenkt het
niet; maar zo wat u in die ure gegeven zal worden,
spreekt dat; want gij zijt het niet, die spreekt, maar de
Heilige Geest. 12 En de ene broeder zal den anderen
overleveren tot den dood, en de vader het kind; en de
kinderen zullen opstaan tegen de ouders, en zullen
hen doden. 13 En gij zult gehaat worden van allen,
om Mijns Naams wil; maar wie volharden zal tot het
einde, die zal zalig worden. 14 Wanneer gij dan zult
zien den gruwel der verwoesting, waarvan door den
profeet Daniel gesproken is, staande waar het niet
behoort, (die het leest, die merke daarop!) alsdan,
die in Judea zijn, dat zij vlieden op de bergen. 15
En die op het dak is, kome niet af in het huis, en ga

niet in, om iets uit zijn huis weg te nemen. 16 En
die op den akker is, kere niet weder terug, om zijn
kleed te nemen. 17 Maar wee den bevruchten en den
zogenden vrouwen in die dagen! 18 Doch bidt, dat
uw vlucht niet geschiede des winters. 19 Want die
dagen zullen zulke verdrukking zijn, welker gelijke
niet geweest is van het begin der schepselen, die
God geschapen heeft, tot nu toe, en ook niet zijn
zal. 20 En indien de Heere de dagen niet verkort
had, geen vlees zou behouden worden; maar om
der uitverkorenen wil, die Hij heeft uitverkoren, heeft
Hij de dagen verkort. 21 En alsdan, zo iemand tot
ulieden zal zeggen: Ziet, hier is de Christus; of ziet,
Hij is daar; gelooft het niet. 22 Want er zullen valse
christussen, en valse profeten opstaan, en zullen
tekenen en wonderen doen, om te verleiden, indien
het mogelijk ware, ook de uitverkorenen. 23 Maar
gijlieden ziet toe; ziet, Ik heb u alles voorzegd! 24
Maar in die dagen, na die verdrukking, zal de zon
verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel
niet geven. 25 En de sterren des hemels zullen
daaruit vallen, en de krachten, die in de hemelen
zijn, zullen bewogen worden. 26 En alsdan zullen zij
den Zoon des mensen zien, komende in de wolken,
met grote kracht en heerlijkheid. 27 En alsdan zal
Hij Zijn engelen uitzenden, en zal Zijn uitverkorenen
bijeenvergaderen uit de vier winden, van het uiterste
der aarde, tot het uiterste des hemels. 28 En leert
van den vijgeboom deze gelijkenis; wanneer nu zijn
tak teder wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet
gij, dat de zomer nabij is. 29 Alzo ook gij, wanneer
gij deze dingen zult zien geschieden, zo weet, dat
het nabij, voor de deur is. 30 Voorwaar, Ik zeg u,
dat dit geslacht niet zal voorbijgaan, totdat al deze
dingen zullen geschied zijn. 31 De hemel en de
aarde zullen voorbijgaan; maar Mijn woorden zullen
geenszins voorbijgaan. 32 Maar van dien dag en
die ure weet niemand, noch de engelen, die in den
hemel zijn, noch de Zoon, dan de Vader. 33 Ziet toe,
waakt en bidt; want gij weet niet, wanneer de tijd
is. 34 Gelijk een mens, buiten 's lands reizende, zijn
huis verliet, en zijn dienstknechten macht gaf, en elk
zijn werk, en den deurwachter gebood, dat hij zou
waken; 35 Zo waakt dan (want gij weet niet, wanneer
de heer des huizes komen zal, des avonds laat, of
ter middernacht, of met het hanengekraai, of in den
morgenstond); 36 Opdat hij niet onvoorziens kome,
en u slapende vinde. 37 En hetgeen Ik u zeg, dat zeg
Ik allen: Waakt.

14 En het pascha, en het feest der ongehevelde
broden was na twee dagen. En de overpriesters
en de Schriftgeleerden zochten, hoe zij Hem met
listigheid vangen en doden zouden. 2 Maar zij zeiden:
Niet in het feest, opdat niet misschien oproer onder
het volk worde. 3 En als Hij te Bethanie was, in het
huis van Simon, den melaatse, daar Hij aan tafel zat,
kwam een vrouw, hebbende een albasten fles met
zalf van onvervalsten nardus, van groten prijs; en
de albasten fles gebroken hebbende, goot die op
Zijn hoofd. 4 En er waren sommigen, die dat zeer
kwalijk namen bij zichzelven, en zeiden: Waartoe is
dit verlies der zalf geschied? 5 Want dezelve had
kunnen boven de driehonderd penningen verkocht,
en die den armen gegeven worden; en zij vergrimden
tegen haar. 6 Maar Jezus zeide: Laat af van haar;
wat doet gij haar moeite aan? Zij heeft een goed werk
aan Mij gewrocht. 7 Want de armen hebt gij altijd met
u, en wanneer gij wilt, kunt gij hun weldoen; maar
Mij hebt gij niet altijd. 8 Zij heeft gedaan, hetgeen zij
konde; zij is voorgekomen, om Mijn lichaam te zalven,
tot een voorbereiding ter begrafenis. 9 Voorwaar zeg
Ik u: Alwaar dit Evangelie gepredikt zal worden in
de gehele wereld, daar zal ook tot haar gedachtenis
gesproken worden, van hetgeen zij gedaan heeft.
10 En Judas Iskariot, een van de twaalven, ging
heen tot de overpriesters, opdat hij Hem hun zou
overleveren. 11 En zij, dat horende, waren verblijd,
en beloofden hem geld te geven; en hij zocht, hoe
hij Hem bekwamelijk overleveren zou. 12 En op den
eersten dag der ongehevelde broden, wanneer zij
het pascha slachtten, zeiden Zijn discipelen tot Hem:
Waar wilt Gij, dat wij heengaan, en bereiden, dat
Gij het pascha eet? 13 En Hij zond twee van Zijn
discipelen uit, en zeide tot hen: Gaat henen in de
stad, en u zal een mens ontmoeten, dragende een
kruik water, volgt dien; 14 En zo waar hij ingaat, zegt
tot den heer des huizes: De Meester zegt: Waar is
de eetzaal, daar Ik het pascha met Mijn discipelen
eten zal? 15 En hij zal u wijzen een grote opperzaal,
toegerust en gereed; bereidt het ons aldaar. 16 En
Zijn discipelen gingen uit, en kwamen in de stad, en
vonden het, gelijk Hij hun gezegd had, en bereidden
het pascha. 17 En als het avond geworden was,

kwam Hij met de twaalven. 18 En als zij aanzaten
en aten, zeide Jezus: Voorwaar, Ik zeg u, dat een
van u, die met Mij eet, Mij zal verraden. 19 En zij
begonnen bedroefd te worden, en de een na den
ander tot Hem te zeggen: Ben ik het? En een ander:
Ben ik het? 20 Maar Hij antwoordde en zeide tot hen:
Het is een uit de twaalven, die met Mij in den schotel
indoopt. 21 De Zoon des mensen gaat wel heen,
gelijk van Hem geschreven is; maar wee dien mens,
door welken de Zoon des mensen verraden wordt!
Het ware hem goed, zo die mens niet geboren ware
geweest. 22 En als zij aten, nam Jezus brood, en als
Hij gezegend had, brak Hij het, en gaf het hun, en
zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam. 23 En Hij nam
den drinkbeker, en gedankt hebbende, gaf hun dien;
en zij dronken allen uit denzelven. 24 En Hij zeide
tot hen: Dat is Mijn bloed, het bloed des Nieuwen
Testaments, hetwelk voor velen vergoten wordt. 25
Voorwaar, Ik zeg u, dat Ik niet meer zal drinken van
de vrucht des wijnstoks, tot op dien dag, wanneer Ik
dezelve nieuw zal drinken in het Koninkrijk Gods. 26
En als zij den lofzang gezongen hadden, gingen zij
uit naar den Olijfberg. 27 En Jezus zeide tot hen: Gij
zult in dezen nacht allen aan Mij geergerd worden;
want er is geschreven: Ik zal den Herder slaan, en de
schapen zullen verstrooid worden. 28 Maar nadat Ik
zal opgestaan zijn, zal Ik u voorgaan naar Galilea. 29
En Petrus zeide tot Hem: Of zij ook allen geergerd
wierden, zo zal ik toch niet geergerd worden. 30 En
Jezus zeide tot hem: Voorwaar, Ik zeg u, dat heden
in dezen nacht, eer de haan tweemaal gekraaid zal
hebben, gij Mij driemaal zult verloochenen. 31 Maar
hij zeide nog des te meer: Al moest ik met U sterven,
zo zal ik U geenszins verloochenen! En insgelijks
zeiden zij ook allen. 32 En zij kwamen in een plaats,
welker naam was Gethsemane, en Hij zeide tot
Zijn discipelen: Zit hier neder, totdat Ik gebeden zal
hebben. 33 En Hij nam met Zich Petrus, en Jakobus,
en Johannes, en begon verbaasd en zeer beangst
te worden; 34 En zeide tot hen: Mijn ziel is geheel
bedroefd tot den dood toe; blijft hier, en waakt. 35 En
een weinig voortgegaan zijnde, viel Hij op de aarde,
en bad, zo het mogelijk ware, dat die ure van Hem
voorbijginge. 36 En Hij zeide: Abba, Vader! alle dingen
zijn U mogelijk; neem dezen drinkbeker van Mij weg,
doch niet wat Ik wil, maar wat Gij wilt. 37 En Hij kwam,
en vond hen slapende, en zeide tot Petrus: Simon!
slaapt gij? Kunt gij niet een uur waken? 38 Waakt en
bidt, opdat gij niet in verzoeking komt; de geest is
wel gewillig, maar het vlees is zwak. 39 En wederom
heengegaan zijnde, bad Hij, sprekende dezelfde
woorden. 40 En wedergekeerd zijnde, vond Hij hen
wederom slapende, want hun ogen waren bezwaard;
en zij wisten niet, wat zij Hem antwoorden zouden. 41
En Hij kwam ten derden male, en zeide tot hen: Slaapt
nu voort, en rust; het is genoeg, de ure is gekomen;
ziet, de Zoon des mensen wordt overgeleverd in de
handen der zondaren. 42 Staat op, laat ons gaan;
ziet, die Mij verraadt, is nabij. 43 En terstond, als
Hij nog sprak, kwam Judas aan, die een was van
de twaalven, en met hem een grote schare, met
zwaarden en stokken, gezonden van de overpriesters,
en de Schriftgeleerden, en de ouderlingen. 44 En die
Hem verried, had hun een gemeen teken gegeven,
zeggende: Dien ik kussen zal, Die is het, grijpt Hem,
en leidt Hem zekerlijk henen. 45 En als hij gekomen
was, ging hij terstond tot Hem, en zeide: Rabbi,
en kuste Hem. 46 En zij sloegen hun handen aan
Hem, en grepen Hem. 47 En een dergenen, die
daarbij stonden, het zwaard trekkende, sloeg den
dienstknecht des hogepriesters, en hieuw hem zijn
oor af. 48 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Zijt
gij uitgegaan, met zwaarden en stokken, als tegen
een moordenaar, om Mij te vangen? 49 Dagelijks was
Ik bij ulieden in den tempel, lerende, en gij hebt Mij
niet gegrepen; maar dit geschiedt, opdat de Schriften
vervuld zouden worden. 50 En zij, Hem verlatende,
zijn allen gevloden. 51 En een zeker jongeling volgde
Hem, hebbende een lijnwaad omgedaan over het
naakte lijf, en de jongelingen grepen hem. 52 En hij,
het lijnwaad verlatende, is naakt van hen gevloden.
53 En zij leidden Jezus henen tot den hogepriester;
en bij hem vergaderden al de overpriesters, en de
ouderlingen, en de Schriftgeleerden. 54 En Petrus
volgde Hem van verre, tot binnen in de zaal des
hogepriesters, en hij was mede zittende met de
dienaren, en zich warmende bij het vuur. 55 En de
overpriesters, en de gehele raad, zochten getuigenis
tegen Jezus, om Hem te doden, en vonden niet. 56
Want velen getuigden valselijk tegen Hem, en de
getuigenissen waren niet eenparig. 57 En enigen,
opstaande, getuigden valselijk tegen Hem, zeggende:
58 Wij hebben Hem horen zeggen: Ik zal dezen
tempel, die met handen gemaakt is, afbreken, en in

drie dagen een anderen, zonder handen gemaakt,
bouwen. 59 En ook alzo was hun getuigenis niet
eenparig. 60 En de hogepriester, in het midden
opstaande, vraagde Jezus, zeggende: Antwoordt Gij
niets? Wat getuigen dezen tegen U; 61 Maar Hij
zweeg stil, en antwoordde niets. Wederom vraagde
Hem de hogepriester, en zeide tot Hem: Zijt Gij de
Christus, de Zoon des gezegenden Gods? 62 En
Jezus zeide: Ik ben het. En gijlieden zult den Zoon
des mensen zien zitten ter rechter hand der kracht
Gods, en komen met de wolken des hemels. 63 En
de hogepriester, verscheurende zijn klederen, zeide:
Wat hebben wij nog getuigen van node? 64 Gij hebt
de gods lastering gehoord; wat dunkt ulieden? En zij
allen veroordeelden Hem, des doods schuldig te zijn.
65 En sommigen begonnen Hem te bespuwen, en Zijn
aangezicht te bedekken, en met vuisten te slaan, en
tot Hem te zeggen: Profeteer! En de dienaars gaven
Hem kinnebakslagen. 66 En als Petrus beneden in
de zaal was, kwam een van de dienstmaagden des
hogepriesters; 67 En ziende Petrus zich warmende,
zag zij hem aan, en zeide: Ook gij waart met Jezus
den Nazarener. 68 Maar hij heeft het geloochend,
zeggende: Ik ken Hem niet, en ik weet niet wat
gij zegt. En hij ging buiten in de voorzaal, en de
haan kraaide. 69 En de dienstmaagd, hem wederom
ziende, begon te zeggen tot degenen, die daarbij
stonden: Deze is een van die. 70 Maar hij loochende
het wederom. En een weinig daarna, die daarbij
stonden, zeiden wederom tot Petrus: Waarlijk, gij
zijt een van die; want gij zijt ook een Galileer, en
uw spraak gelijkt. 71 En hij begon zichzelven te
vervloeken en te zweren: Ik ken dezen Mens niet,
Dien gij zegt. 72 En de haan kraaide de tweede maal;
en Petrus werd indachtig het woord, hetwelk Jezus
tot hem gezegd had: Eer de haan tweemaal gekraaid
zal hebben, zult gij Mij driemaal verloochenen. En hij,
zich van daar makende, weende.

15 En terstond, des morgens vroeg, hielden de
overpriesters te zamen raad, met de ouderlingen
en Schriftgeleerden, en den gehelen raad, en
Jezus gebonden hebbende, brachten zij Hem heen,
en gaven Hem aan Pilatus over. 2 En Pilatus
vraagde Hem: Zijt Gij de Koning der Joden? En Hij
antwoordende, zeide tot hem: Gij zegt het. 3 En de
overpriesters beschuldigden Hem van vele zaken;
maar Hij antwoordde niets. 4 En Pilatus vraagde Hem
wederom, zeggende: Antwoordt Gij niet? Zie, hoe
vele zaken zij tegen U getuigen! 5 En Jezus heeft niet
meer geantwoord, zodat Pilatus zich verwonderde. 6
En op het feest liet hij hun een gevangene los, wien
zij ook begeerden. 7 En er was een, genaamd Bar-
abbas, gevangen met andere medeoproermakers,
die in het oproer een doodslag gedaan had. 8 En
de schare riep uit, en begon te begeren, dat hij
deed, gelijk hij hun altijd gedaan had. 9 En Pilatus
antwoordde hun, zeggende: Wilt gij, dat ik u den
Koning der Joden loslate? 10 (Want hij wist, dat de
overpriesters Hem door nijd overgeleverd hadden.)
11 Maar de overpriesters bewogen de schare, dat
hij hun liever Bar-abbas zou loslaten. 12 En Pilatus,
antwoordende, zeide wederom tot hen: Wat wilt gij
dan, dat ik met Hem doen zal, Dien gij een Koning
der Joden noemt? 13 En zij riepen wederom: Kruis
Hem. 14 Doch Pilatus zeide tot hen: Wat heeft Hij dan
kwaads gedaan? En zij riepen te meer: Kruis Hem!
15 Pilatus nu, willende der schare genoeg doen, heeft
hun Bar-abbas losgelaten, en gaf Jezus over, als hij
Hem gegeseld had, om gekruist te worden. 16 En de
krijgsknechten leidden Hem binnen in de zaal, welke
is het rechthuis, en riepen de ganse bende samen;
17 En deden Hem een purperen mantel aan, en een
doornenkroon gevlochten hebbende, zetten Hem die
op; 18 En begonnen Hem te groeten, zeggende:
Wees gegroet, Gij Koning der Joden! 19 En sloegen
Zijn hoofd met een rietstok, en bespogen Hem, en
vallende op de knieen, aanbaden Hem. 20 En als zij
Hem bespot hadden, deden zij Hem den purperen
mantel af, en deden Hem Zijn eigen klederen aan,
en leidden Hem uit, om Hem te kruisigen. 21 En zij
dwongen een Simon van Cyrene, die daar voorbijging,
komende van den akker, den vader van Alexander
en Rufus, dat hij Zijn kruis droeg. 22 En zij brachten
Hem tot de plaats Golgotha, hetwelk is, overgezet
zijnde, Hoofdschedelplaats. 23 En zij gaven Hem
gemirreden wijn te drinken; maar Hij nam dien niet.
24 En als zij Hem gekruisigd hadden, verdeelden
zij Zijn klederen, werpende het lot over dezelve,
wat een iegelijk wegnemen zou. 25 En het was de
derde ure, en zij kruisigden Hem. 26 En het opschrift
Zijner beschuldiging was boven Hem geschreven: DE
KONING DER JODEN. 27 En zij kruisigden met Hem
twee moordenaars, een aan Zijn rechter-, en een aan

Zijn linkerzijde. 28 En de Schrift is vervuld geworden,
die daar zegt: En Hij is met de misdadigers gerekend.
29 En die voorbijgingen, lasterden Hem, schuddende
hun hoofden, en zeggende: Ha! Gij, die den tempel
afbreekt, en in drie dagen opbouwt, 30 Behoud
Uzelven, en kom af van het kruis. 31 En insgelijks
ook de overpriesters, met de Schriftgeleerden, zeiden
tot elkander, al spottende: Hij heeft anderen verlost;
Zichzelven kan Hij niet verlossen. 32 De Christus,
de Koning Israels, kome nu af van het kruis, opdat
wij het zien en geloven mogen. Ook die met Hem
gekruist waren, smaadden Hem. 33 En als de zesde
ure gekomen was, werd er duisternis over de gehele
aarde, tot de negende ure toe. 34 En ter negender
ure, riep Jezus met een grote stem, zeggende: ELOI,
ELOI, LAMMA SABACHTANI, hetwelk is, overgezet
zijnde: Mijn God, Mijn God! Waarom hebt Gij Mij
verlaten? 35 En sommigen van die daarbij stonden,
dit horende, zeiden: Ziet, Hij roept Elias. 36 En er
liep een, en vulde een spons met edik, en stak ze
op een rietstok, en gaf Hem te drinken, zeggende:
Houdt stil, laat ons zien, of Elias komt, om Hem
af te nemen. 37 En Jezus, een grote stem van
Zich gegeven hebbende, gaf den geest. 38 En het
voorhangsel des tempels scheurde in tweeen, van
boven tot beneden. 39 En de hoofdman over honderd,
die daarbij tegenover Hem stond, ziende, dat Hij alzo
roepende den geest gegeven had, zeide: Waarlijk,
deze Mens was Gods Zoon! 40 En er waren ook
vrouwen, van verre dit aanschouwende, onder welke
ook was Maria Magdalena, en Maria, de moeder
van Jakobus, den kleine, en van Joses, en Salome;
41 Welke ook, toen Hij in Galilea was, Hem waren
gevolgd, en Hem gediend hadden; en vele andere
vrouwen, die met Hem naar Jeruzalem opgekomen
waren. 42 En als het nu avond was geworden, dewijl
het de voorbereiding was, welke is de voorsabbat;
43 Kwam Jozef, die van Arimathea was, een eerlijk
raadsheer, die ook zelf het Koninkrijk Gods was
verwachtende, en zich verstoutende, ging hij in tot
Pilatus, en begeerde het lichaam van Jezus. 44 En
Pilatus verwonderde zich, dat Hij alrede gestorven
was; en den hoofdman over honderd tot zich geroepen
hebbende, vraagde hem, of Hij lang gestorven was.
45 En als hij het van den hoofdman over honderd
verstaan had, schonk hij Jozef het lichaam. 46 En hij
kocht fijn lijnwaad, en Hem afgenomen hebbende,
wond Hem in dat fijne lijnwaad, en leide Hem in een
graf, hetwelk uit een steenrots gehouwen was; en hij
wentelde een steen tegen de deur des grafs. 47 En
Maria Magdalena, en Maria, de moeder van Joses,
aanschouwden, waar Hij gelegd werd.

16 En als de sabbat voorbijgegaan was, hadden
Maria Magdalena, en Maria, de moeder van
Jakobus, en Salome specerijen gekocht, opdat zij
kwamen en Hem zalfden. 2 En zeer vroeg op den
eersten dag der week, kwamen zij tot het graf, als de
zon opging; 3 En zeiden tot elkander: Wie zal ons
den steen van de deur des grafs afwentelen? 4 (En
opziende zagen zij, dat de steen afgewenteld was)
want hij was zeer groot. 5 En in het graf ingegaan
zijnde, zagen zij een jongeling, zittende ter rechter
zijde, bekleed met een wit lang kleed, en werden
verbaasd. 6 Maar hij zeide tot haar: Zijt niet verbaasd;
gij zoekt Jezus den Nazarener, Die gekruist was; Hij
is opgestaan; Hij is hier niet; ziet de plaats, waar
zij Hem gelegd hadden. 7 Doch gaat heen, zegt
Zijnen discipelen, en Petrus, dat Hij u voorgaat naar
Galilea; aldaar zult gij Hem zien, gelijk Hij ulieden
gezegd heeft. 8 En zij, haastelijk uitgegaan zijnde,
vloden van het graf, en beving en ontzetting had haar
bevangen; en zij zeiden niemand iets; want zij waren
bevreesd. **9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)** En als Jezus opgestaan
was, des morgens vroeg, op den eersten dag der
week, verscheen Hij eerst aan Maria Magdalena, uit
welke Hij zeven duivelen uitgeworpen had. 10 Deze,
heengaande, boodschapte het dengenen, die met
Hem geweest waren, welke treurden en weenden. 11
En als dezen hoorden, dat Hij leefde, en van haar
gezien was, geloofden zij het niet. 12 En na dezen is
Hij geopenbaard in een andere gedaante, aan twee
van hen, daar zij wandelden, en in het veld gingen.
13 Dezen, ook heengaande, boodschapten het aan de
anderen; maar zij geloofden ook die niet. 14 Daarna
is Hij geopenbaard aan de elven, daar zij aanzaten,
en verweet hun hun ongelovigheid en hardigheid
des harten, omdat zij niet geloofd hadden degenen,
die Hem gezien hadden, nadat Hij opgestaan was.
15 En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele
wereld, predikt het Evangelie aan alle kreaturen.
16 Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal
zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal

verdoemd worden. **17** En degenen, die geloofd zullen
hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam
zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen
zullen zij spreken. **18** Slangen zullen zij opnemen; en
al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal
hun niet schaden; op kranken zullen zij de handen
leggen, en zij zullen gezond worden. **19** De Heere
dan, nadat Hij tot hen gesproken had, is opgenomen
in den hemel, en is gezeten aan de rechter hand
Gods. **20** En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal,
en de Heere wrocht mede, en bevestigde het Woord
door tekenen, die daarop volgden. Amen.

Lukas

1 Nademaal velen ter hand genomen hebben, om
in orde te stellen een verhaal van de dingen, die
onder ons volkomen zekerheid hebben; 2 Gelijk ons
overgeleverd hebben, die van den beginne zelven
aanschouwers en dienaars des Woords geweest zijn;
3 Zo heeft het ook mij goed gedacht, hebbende alles
van voren aan naarstiglijk onderzocht, vervolgens
aan u te schrijven, voortreffelijke Theofilus! 4 Opdat
gij moogt kennen de zekerheid der dingen, waarvan
gij onderwezen zijt. 5 In de dagen van Herodes,
den koning van Judea, was een zeker priester, met
name Zacharias, van de dagorde van Abia; en zijn
vrouw was uit de dochteren van Aaron, en haar naam
Elizabet. 6 En zij waren beiden rechtvaardig voor
God, wandelende in al de geboden en rechten des
Heeren, onberispelijk. 7 En zij hadden geen kind,
omdat Elizabet onvruchtbaar was, en zij beiden verre
op hun dagen gekomen waren. 8 En het geschiedde,
dat, als hij het priesterambt bediende voor God, in
de beurt zijner dagorde. 9 Naar de gewoonte der
priesterlijke bediening, hem te lote was gevallen,
dat hij zoude ingaan in den tempel des Heeren om
te reukofferen. 10 En al de menigte des volks was
buiten, biddende, ten ure des reukoffers. 11 En van
hem werd gezien een engel des Heeren, staande
ter rechter zijde van het altaar des reukoffers. 12 En
Zacharias, hem ziende, werd ontroerd, en vreze is
op hem gevallen. 13 Maar de engel zeide tot hem:
Vrees niet, Zacharias! want uw gebed is verhoord, en
uw vrouw Elizabet zal u een zoon baren, en gij zult
zijn naam heten Johannes. 14 En u zal blijdschap
en verheuging zijn, en velen zullen zich over zijn
geboorte verblijden. 15 Want hij zal groot zijn voor
den Heere; noch wijn, noch sterken drank zal hij
drinken, en hij zal met den Heiligen Geest vervuld
worden, ook van zijner moeders lijf aan. 16 En hij zal
velen der kinderen Israels bekeren tot den Heere, hun
God. 17 En hij zal voor Hem heengaan, in den geest
en de kracht van Elias, om te bekeren de harten der
vaderen tot de kinderen, en de ongehoorzamen tot de
voorzichtigheid der rechtvaardigen, om den Heere te
bereiden een toegerust volk. 18 En Zacharias zeide
tot den engel: Waarbij zal ik dat weten? Want ik ben
oud, en mijn vrouw is verre op haar dagen gekomen.
19 En de engel antwoordde en zeide tot hem: Ik ben
Gabriel, die voor God sta, en ben uitgezonden, om
tot u te spreken, en u deze dingen te verkondigen. 20
En zie, gij zult zwijgen, en niet kunnen spreken, tot
op den dag, dat deze dingen geschied zullen zijn; om
dies wil, dat gij mijn woorden niet geloofd hebt, welke
vervuld zullen worden op hun tijd. 21 En het volk was
wachtende op Zacharias, en zij waren verwonderd,
dat hij zo lang vertoefde in den tempel. 22 En als hij
uitkwam, kon hij tot hen niet spreken; en zij bekenden,
dat hij een gezicht in den tempel gezien had. En hij
wenkte hun toe, en bleef stom. 23 En het geschiedde,
als de dagen zijner bediening vervuld waren, dat hij
naar zijn huis ging. 24 En na die dagen werd Elizabet,
zijn vrouw, bevrucht; en zij verborg zich vijf maanden,
zeggende: 25 Alzo heeft mij de Heere gedaan, in
de dagen, in welke Hij mij aangezien heeft, om mijn
versmaadheid onder de mensen weg te nemen. 26
En in de zesde maand werd de engel Gabriel van
God gezonden naar een stad in Galilea, genaamd
Nazareth; 27 Tot een maagd, die ondertrouwd was
met een man, wiens naam was Jozef, uit den huize
Davids; en de naam der maagd was Maria. 28 En
de engel tot haar ingekomen zijnde, zeide: Wees
gegroet, gij begenadigde; de Heere is met u; gij
zijt gezegend onder de vrouwen. 29 En als zij hem
zag, werd zij zeer ontroerd over dit zijn woord, en
overleide, hoedanig deze groetenis mocht zijn. 30 En
de engel zeide tot haar: Vrees niet, Maria, want gij
hebt genade bij God gevonden. 31 En zie, gij zult
bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn
naam heten JEZUS. 32 Deze zal groot zijn, en de
Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God,
de Heere, zal Hem den troon van Zijn vader David
geven. 33 En Hij zal over het huis Jakobs Koning
zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen
einde zijn. (aiōn g165) 34 En Maria zeide tot den engel:
Hoe zal dat wezen, dewijl ik geen man bekenne?
35 En de engel, antwoordende, zeide tot haar: De
Heilige Geest zal over u komen, en de kracht des
Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom ook,
dat Heilige, Dat uit u geboren zal worden, zal Gods
Zoon genaamd worden. 36 En zie, Elizabet, uw
nicht, is ook zelve bevrucht, met een zoon, in haar
ouderdom; en deze maand is haar, die onvruchtbaar
genaamd was, de zesde. 37 Want geen ding zal
bij God onmogelijk zijn. 38 En Maria zeide: Zie, de

dienstmaagd des Heeren; mij geschiede naar uw
woord. En de engel ging weg van haar. 39 En Maria,
opgestaan zijnde in diezelfde dagen, reisde met haast
naar het gebergte, in een stad van Juda; 40 En kwam
in het huis van Zacharias, en groette Elizabet. 41 En
het geschiedde, als Elizabet de groetenis van Maria
hoorde, zo sprong het kindeken op in haar buik; en
Elizabet werd vervuld met den Heiligen Geest; 42 En
riep uit met een grote stem, en zeide: Gezegend zijt
gij onder de vrouwen, en gezegend is de vrucht uws
buiks! 43 En van waar komt mij dit, dat de moeder
mijns Heeren tot mij komt? 44 Want zie, als de stem
uwer groetenis in mijn oren geschiedde, zo sprong
het kindeken van vreugde op in mijn buik. 45 En zalig
is zij, die geloofd heeft; want de dingen, die haar van
den Heere gezegd zijn, zullen volbracht worden. 46
En Maria zeide: Mijn ziel maakt groot den Heere; 47
En mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker;
48 Omdat Hij de nederheid Zijner dienstmaagd heeft
aangezien; want zie, van nu aan zullen mij zalig
spreken al de geslachten. 49 Want grote dingen heeft
aan mij gedaan Hij, Die machtig is, en heilig is Zijn
Naam. 50 En Zijn barmhartigheid is van geslacht
tot geslacht over degenen, die Hem vrezen. 51 Hij
heeft een krachtig werk gedaan door Zijn arm; Hij
heeft verstrooid de hoogmoedigen in de gedachten
hunner harten. 52 Hij heeft machtigen van de tronen
afgetrokken, en nederigen heeft Hij verhoogd. 53
Hongerigen heeft Hij met goederen vervuld; en rijken
heeft Hij ledig weggezonden. 54 Hij heeft Israel, Zijn
knecht, opgenomen, opdat Hij gedachtig ware der
barmhartigheid. 55 (Gelijk Hij gesproken heeft tot
onze vaderen, namelijk tot Abraham, en zijn zaad)
in eeuwigheid. (aiōn g165) 56 En Maria bleef bij haar
omtrent drie maanden, en keerde weder tot haar
huis. 57 En de tijd van Elizabet werd vervuld, dat
zij baren zoude, en zij baarde een zoon. 58 En die
daar rondom woonden, en haar magen hoorden,
dat de Heere Zijn barmhartigheid grotelijks aan haar
bewezen had, en waren met haar verblijd. 59 En het
geschiedde, dat zij op den achtsten dag kwamen, om
het kindeken te besnijden, en noemden het Zacharias,
naar den naam zijns vaders. 60 En zijn moeder
antwoordde en zeide: Niet alzo, maar hij zal Johannes
heten. 61 En zij zeiden tot haar: Er is niemand in
uw maagschap, die met dien naam genaamd wordt.
62 En zij wenkten zijn vader, hoe hij wilde, dat hij
genaamd zou worden. 63 En als hij een schrijftafeltje
geeist had, schreef hij, zeggende: Johannes is zijn
naam. En zij verwonderden zich allen. 64 En terstond
werd zijn mond geopend, en zijn tong losgemaakt; en
hij sprak, God lovende. 65 En er kwam vrees over
allen, die rondom hen woonden; en in het gehele
gebergte van Judea werd veel gesproken van al
deze dingen. 66 En allen, die het hoorden, namen
het ter harte, zeggende: Wat zal toch dit kindeken
wezen? En de hand des Heeren was met hem. 67 En
Zacharias, zijn vader, werd vervuld met den Heiligen
Geest, en profeteerde, zeggende: 68 Geloofd zij
de Heere, de God Israels, want Hij heeft bezocht,
en verlossing te weeg gebracht Zijn volke; 69 En
heeft een hoorn der zaligheid ons opgericht, in het
huis van David, Zijn knecht; 70 Gelijk Hij gesproken
heeft door den mond Zijner heilige profeten, die van
het begin der wereld geweest zijn; (aiōn g165) 71
Namelijk een verlossing van onze vijanden, en van
de hand al dergenen, die ons haten; 72 Opdat Hij
barmhartigheid deed aan onze vaderen, en gedachtig
ware aan Zijn heilig verbond; 73 En aan den eed,
dien Hij Abraham, onzen vader, gezworen heeft, om
ons te geven. 74 Dat wij, verlost zijnde uit de hand
onzer vijanden, Hem dienen zouden zonder vreze.
75 In heiligheid en gerechtigheid voor Hem, al de
dagen onzes levens. 76 En gij, kindeken, zult een
profeet des Allerhoogsten genaamd worden; want gij
zult voor het aangezicht des Heeren heengaan, om
Zijn wegen te bereiden; 77 Om Zijn volk kennis der
zaligheid te geven, in vergeving hunner zonden, 78
Door de innerlijke bewegingen der barmhartigheid
onzes Gods, met welke ons bezocht heeft de Opgang
uit de hoogte; 79 Om te verschijnen dengenen, die
gezeten zijn in duisternis en schaduw des doods; om
onze voeten te richten op den weg des vredes. 80 En
het kindeken wies op, en werd gesterkt in den geest,
en was in de woestijnen, tot den dag zijner vertoning
aan Israel.

2 En het geschiedde in diezelfde dagen, dat er
een gebod uitging van den Keizer Augustus, dat
de gehele wereld beschreven zou worden. 2 Deze
eerste beschrijving geschiedde, als Cyrenius over
Syrie stadhouder was. 3 En zij gingen allen om
beschreven te worden, een iegelijk naar zijn eigen
stad. 4 En Jozef ging ook op van Galilea, uit de

stad Nazareth, naar Judea, tot de stad Davids, die
Bethlehem genaamd wordt, (omdat hij uit het huis en
geslacht van David was); **5** Om beschreven te worden
met Maria, zijn ondertrouwde vrouw, welke bevrucht
was. **6** En het geschiedde, als zij daar waren, dat
de dagen vervuld werden, dat zij baren zoude. **7** En
zij baarde haar eerstgeboren Zoon, en wond Hem
in doeken, en leide Hem neder in de kribbe, omdat
voor henlieden geen plaats was in de herberg. **8**
En er waren herders in diezelfde landstreek, zich
houdende in het veld, en hielden de nachtwacht over
hun kudde. **9** En ziet, een engel des Heeren stond bij
hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen,
en zij vreesden met grote vreze. **10** En de engel zeide
tot hen: Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u grote
blijdschap, die al den volke wezen zal; **11** Namelijk dat
u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus,
de Heere, in de stad Davids. **12** En dit zal u het
teken zijn: gij zult het Kindeken vinden in doeken
gewonden, en liggende in de kribbe. **13** En van stonde
aan was er met den engel een menigte des hemelsen
heirlegers, prijzende God en zeggende: **14** Ere zij
God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in
de mensen een welbehagen. **15** En het geschiedde,
als de engelen van hen weggevaren waren naar den
hemel, dat de herders tot elkander zeiden: Laat ons
dan heengaan naar Bethlehem, en laat ons zien het
woord, dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft
verkondigd. **16** En zij kwamen met haast, en vonden
Maria en Jozef, en het Kindeken liggende in de kribbe.
17 En als zij Het gezien hadden, maakten zij alom
bekend het woord, dat hun van dit Kindeken gezegd
was. **18** En allen, die het hoorden, verwonderden zich
over hetgeen hun gezegd werd van de herders. **19**
Doch Maria bewaarde deze woorden alle te zamen,
overleggende die in haar hart. **20** En de herders
keerde wederom, verheerlijkende en prijzende God
over alles, wat zij gehoord en gezien hadden, gelijk
tot hen gesproken was. **21** En als acht dagen vervuld
waren, dat men het Kindeken besnijden zou, zo werd
Zijn Naam genaamd JEZUS, welke genaamd was
van den engel, eer Hij in het lichaam ontvangen
was. **22** En als de dagen harer reiniging vervuld
waren, naar de wet van Mozes, brachten zij Hem te
Jeruzalem, opdat zij Hem den Heere voorstelden; **23**
(Gelijk geschreven is in de wet des Heeren: Al wat
mannelijk is, dat de moeder opent, zal den Heere
heilig genaamd worden.) **24** En opdat zij offerande
gaven, naar hetgeen in de wet des Heeren gezegd
is, een paar tortelduiven, of twee jonge duiven. **25**
En ziet, er was een mens te Jeruzalem, wiens naam
was Simeon; en deze mens was rechtvaardig en
godvrezende; verwachtende de vertroosting Israels,
en de Heilige Geest was op hem. **26** En hem was
een Goddelijke openbaring gedaan door den Heiligen
Geest, dat hij den dood niet zien zoude, eer hij den
Christus des Heeren zou zien. **27** En hij kwam door
den Geest in den tempel. En als de ouders het
Kindeken Jezus inbrachten, om naar de gewoonte
der wet met Hem te doen; **28** Zo nam hij Hetzelve
in zijn armen, en loofde God, en zeide: **29** Nu laat
Gij, Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw
woord; **30** Want mijn ogen hebben Uw zaligheid
gezien, **31** Die Gij bereid hebt voor het aangezicht van
al de volken: **32** Een Licht tot verlichting der heidenen,
en tot heerlijkheid van Uw volk Israel. **33** En Jozef en
Zijn moeder verwonderden zich over hetgeen van
Hem gezegd werd. **34** En Simeon zegende henlieden,
en zeide tot Maria, Zijn moeder: Zie, Deze wordt
gezet tot een val en opstanding veler in Israel, en tot
een teken, dat wedersproken zal worden. **35** (En ook
een zwaard zal door uw eigen ziel gaan) opdat de
gedachten uit vele harten geopenbaard worden. **36**
En er was Anna, een profetesse, een dochter van
Fanuel, uit den stam van Aser; deze was tot groten
ouderdom gekomen, welke met haar man zeven jaren
had geleefd van haar maagdom af. **37** En zij was een
weduwe van omtrent vier en tachtig jaren, dewelke
niet week uit den tempel, met vasten en bidden, God
dienende nacht en dag. **38** En deze, te dierzelfder ure
daarbij komende, heeft insgelijks den Heere beleden,
en sprak van Hem tot allen, die de verlossing in
Jeruzalem verwachtten. **39** En als zij alles voleindigd
hadden, wat naar de wet des Heeren te doen was,
keerden zij weder naar Galilea, tot hun stad Nazareth.
40 En het Kindeken wies op, en werd gesterkt in
den geest, en vervuld met wijsheid; en de genade
Gods was over Hem. **41** En Zijn ouders reisden alle
jaar naar Jeruzalem, op het feest van pascha. **42**
En toen Hij twaalf jaren oud geworden was, en zij
naar Jeruzalem opgegaan waren, naar de gewoonte
van den feestdag; **43** En de dagen aldaar voleindigd
hadden, toen zij wederkeerden, bleef het Kind Jezus
te Jeruzalem, en Jozef en Zijn moeder wisten het

niet. 44 Maar menende, dat Hij in het gezelschap op
den weg was, gingen zij een dagreize, en zochten
Hem onder de magen, en onder de bekenden. 45 En
als zij Hem niet vonden, keerden zij wederom naar
Jeruzalem, Hem zoekende. 46 En het geschiedde,
na drie dagen, dat zij Hem vonden in den tempel,
zittende in het midden der leraren, hen horende, en
hen ondervragende. 47 En allen, die Hem hoorden,
ontzetten zich over Zijn verstand en antwoorden.
48 En zij, Hem ziende, werden verslagen; en Zijn
moeder zeide tot Hem: Kind! waarom hebt Gij ons zo
gedaan? Zie, Uw vader en ik hebben U met angst
gezocht. 49 En Hij zeide tot hen: Wat is het, dat gij
Mij gezocht hebt? Wist gij niet, dat Ik moet zijn in de
dingen Mijns Vaders? 50 En zij verstonden het woord
niet, dat Hij tot hen sprak. 51 En Hij ging met hen af,
en kwam te Nazareth, en was hun onderdanig. En
Zijn moeder bewaarde al deze dingen in haar hart. 52
En Jezus nam toe in wijsheid, en in grootte, en in
genade bij God en de mensen.

3 En in het vijftiende jaar der regering van den keizer
Tiberius, als Pontius Pilatus stadhouder was over
Judea, en Herodes een viervorst over Galilea, en
Filippus, zijn broeder, een viervorst over Iturea en over
het land Trachonitis, en Lysanias een viervorst over
Abilene; 2 Onder de hogepriesters Annas en Kajafas,
geschiedde het woord Gods tot Johannes, den zoon
van Zacharias, in de woestijn. 3 En hij kwam in al
het omliggende land der Jordaan, predikende den
doop der bekering tot vergeving der zonden. 4 Gelijk
geschreven is in het boek der woorden van Jesaja,
den profeet, zeggende: De stem des roependen in
de woestijn: Bereidt den weg des Heeren, maakt
Zijn paden recht! 5 Alle dal zal gevuld worden, en
alle berg en heuvel zal vernederd worden, en de
kromme wegen zullen tot een rechten weg worden,
en de oneffen tot effen wegen. 6 En alle vlees zal de
zaligheid Gods zien. 7 Hij zeide dan tot de scharen,
die uitkwamen, om van hem gedoopt te worden: Gij
adderengebroedsels, wie heeft u aangewezen te
vlieden van den toekomenden toorn? 8 Brengt dan
vruchten voort der bekering waardig; en begint niet
te zeggen bij uzelven: Wij hebben Abraham tot een
vader; want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen
Abraham kinderen kan verwekken. 9 En de bijl ligt ook
alrede aan den wortel der bomen; alle boom dan, die
geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen,
en in het vuur geworpen. 10 En de scharen vraagden
hem, zeggende: Wat zullen wij dan doen? 11 En hij,
antwoordende, zeide tot hen: Die twee rokken heeft,
dele hem mede, die geen heeft; en die spijze heeft,
doe desgelijks. 12 En er kwamen ook tollenaars om
gedoopt te worden, en zeiden tot hem: Meester! wat
zullen wij doen? 13 En hij zeide tot hen: Eist niet
meer, dan hetgeen u gezet is. 14 En hem vraagden
ook de krijgslieden, zeggende: En wij, wat zullen wij
doen? En hij zeide tot hen: Doet niemand overlast,
en ontvreemdt niemand het zijne met bedrog, en laat
u vergenoegen met uw bezoldigingen. 15 En als het
volk verwachtte, en allen in hun harten overleiden
van Johannes, of hij niet mogelijk de Christus ware;
16 Zo antwoordde Johannes aan allen, zeggende: Ik
doop u wel met water; maar Hij komt, Die sterker is
dan ik, Wien ik niet waardig ben den riem van Zijn
schoenen te ontbinden; Deze zal u dopen met den
Heiligen Geest en met vuur; 17 Wiens wan in Zijn
hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren, en de
tarwe zal Hij in Zijn schuur samenbrengen; maar het
kaf zal Hij met onuitblusselijk vuur verbranden. 18
Hij dan, ook nog vele andere dingen vermanende,
verkondigde den volke het Evangelie. 19 Maar als
Herodes, de viervorst van hem bestraft werd, om
Herodias' wil, de vrouw van Filippus, zijn broeder,
en over alle boze stukken, die Herodes deed, 20 Zo
heeft hij ook dit nog boven alles daar toegedaan, dat
hij Johannes in de gevangenis gesloten heeft. 21
En het geschiedde, toen al het volk gedoopt werd,
en Jezus ook gedoopt was, en bad, dat de hemel
geopend werd; 22 En dat de Heilige Geest op Hem
nederdaalde, in lichamelijke gedaante, gelijk een
duif; en dat er een stem geschiedde uit den hemel,
zeggende: Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in U heb Ik Mijn
welbehagen! 23 En Hij, Jezus, begon omtrent dertig
jaren oud te wezen, zijnde (alzo men meende) de
zoon van Jozef, den zoon van Heli, 24 Den zoon van
Matthat, den zoon van Levi, den zoon van Melchi,
den zoon van Janna, den zoon van Jozef, 25 Den
zoon van Mattathias, den zoon van Amos, den zoon
van Naum, den zoon van Esli, den zoon van Naggai,
26 Den zoon van Maath, den zoon van Mattathias,
den zoon van Semei, den zoon van Jozef, den zoon
van Juda, 27 Den zoon van Johannes, den zoon
van Rhesa, den zoon van Zorobabel, den zoon van

Salathiel, den zoon van Neri, 28 Den zoon van Melchi,
den zoon van Addi, den zoon van Kosam, den zoon
van Elmodam, den zoon van Er, 29 Den zoon van
Joses, den zoon van Eliezer, den zoon van Jorim,
den zoon van Matthat, den zoon van Levi, 30 Den
zoon van Simeon, den zoon van Juda, den zoon van
Jozef, den zoon van Jonan, den zoon van Eljakim, 31
Den zoon van Meleas, den zoon van Mainan, den
zoon van Mattatha, den zoon van Nathan, den zoon
van David, 32 Den zoon van Jesse, den zoon van
Obed, den zoon van Booz, den zoon van Salmon,
den zoon van Nahasson, 33 Den zoon van Aminadab,
den zoon van Aram, den zoon van Esrom, den zoon
van Fares, den zoon van Juda, 34 Den zoon van
Jakob, den zoon van Izak, den zoon van Abraham,
den zoon van Thara, den zoon van Nachor, 35 Den
zoon van Saruch, den zoon van Ragau, den zoon
van Falek, den zoon van Heber, den zoon van Sala,
36 Den zoon van Kainan, den zoon van Arfaxad, den
zoon van Sem, den zoon van Noe, den zoon van
Lamech, 37 Den zoon van Mathusala, den zoon van
Enoch, den zoon van Jared, den zoon van Malaleel,
den zoon van Kainan, 38 Den zoon van Enos, den
zoon van Seth, den zoon van Adam, den zoon van
God.

4 En Jezus, vol des Heiligen Geestes, keerde
wederom van de Jordaan, en werd door den
Geest geleid in de woestijn; 2 En werd veertig dagen
verzocht van den duivel; en at gans niet in die dagen,
en als dezelve geeindigd waren, zo hongerde Hem
ten laatste. 3 En de duivel zeide tot Hem: Indien Gij
Gods Zoon zijt, zeg tot dezen steen, dat hij brood
worde. 4 En Jezus antwoordde hem, zeggende: Er is
geschreven, dat de mens bij brood alleen niet zal
leven, maar bij alle woord Gods. 5 En als Hem de
duivel geleid had op een hogen berg, toonde hij Hem
al de koninkrijken der wereld, in een ogenblik tijds. 6
En de duivel zeide tot Hem: Ik zal U al deze macht,
en de heerlijkheid derzelver koninkrijken geven; want
zij is mij overgegeven, en ik geef ze, wien ik ook
wil; 7 Indien Gij dan mij zult aanbidden, zo zal het
alles Uw zijn. 8 En Jezus, antwoordende, zeide tot
hem: Ga weg van Mij, satan, want er is geschreven:
Gij zult den Heere, uw God, aanbidden, en Hem
alleen dienen. 9 En hij leidde Hem naar Jeruzalem,
en stelde Hem op de tinne des tempels, en zeide
tot Hem: Indien Gij de Zoon Gods zijt, werp Uzelven
van hier nederwaarts; 10 Want er is geschreven,
dat Hij Zijn engelen van U bevelen zal, dat zij U
bewaren zullen; 11 En dat zij U op de handen nemen
zullen, opdat Gij Uw voet niet te eniger tijd aan een
steen stoot. 12 En Jezus, antwoordende, zeide tot
hem: Er is gezegd: Gij zult den Heere, uw God,
niet verzoeken. 13 En als de duivel alle verzoeking
voleindigd had, week hij van Hem voor een tijd. 14 En
Jezus keerde wederom, door de kracht des Geestes,
naar Galilea; en het gerucht van Hem ging uit door
het gehele omliggende land. 15 En Hij leerde in hun
synagogen, en werd van allen geprezen. 16 En Hij
kwam te Nazareth, daar Hij opgevoed was, en ging,
naar Zijn gewoonte, op den dag des sabbats in de
synagoge; en stond op om te lezen. 17 En Hem werd
gegeven het boek van den profeet Jesaja; en als Hij
het boek opengedaan had, vond Hij de plaats, daar
geschreven was: 18 De Geest des Heeren is op Mij,
daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden,
om den armen het Evangelie te verkondigen, om
te genezen, die gebroken zijn van hart; Om den
gevangenen te prediken loslating, en den blinden
het gezicht, om de verslagenen heen te zenden in
vrijheid; 19 om te prediken het aangename jaar des
Heeren. 20 En als Hij het boek toegedaan en den
dienaar wedergegeven had, zat Hij neder; en de ogen
van allen in de synagoge waren op Hem geslagen.
21 En Hij begon tot hen te zeggen: Heden is deze
Schrift in uw oren vervuld. 22 En zij gaven Hem allen
getuigenis, en verwonderden zich over de aangename
woorden, die uit Zijn mond voortkwamen; en zeiden:
Is deze niet de Zoon van Jozef? 23 En Hij zeide tot
hen: Gij zult zonder twijfel tot Mij dit spreekwoord
zeggen: Medicijnmeester! genees Uzelven; al wat
wij gehoord hebben, dat in Kapernaum geschied is,
doe dat ook hier in Uw vaderland. 24 En Hij zeide:
Voorwaar Ik zeg u, dat geen profeet aangenaam is
in zijn vaderland. 25 Maar Ik zeg u in der waarheid:
Er waren vele weduwen in Israel in de dagen van
Elias, toen de hemel drie jaren en zes maanden
gesloten was, zodat er grote hongersnood werd over
het gehele land. 26 En tot geen van haar werd Elias
gezonden, dan naar Sarepta Sidonis, tot een vrouw,
die weduwe was. 27 En er waren vele melaatsen in
Israel, ten tijde van den profeet Elisa; en geen van
hen werd gereinigd, dan Naaman, de Syrier. 28 En

zij werden allen in de synagoge met toorn vervuld,
als zij dit hoorden. 29 En opstaande, wierpen zij
Hem uit, buiten de stad, en leidden Hem op den top
des bergs, op denwelken hun stad gebouwd was,
om Hem van de steilte af te werpen. 30 Maar Hij,
door het midden van hen doorgegaan zijnde, ging
weg. 31 En Hij kwam af te Kapernaum, een stad van
Galilea, en leerde hen op de sabbatdagen. 32 En zij
versloegen zich over Zijn leer, want Zijn woord was
met macht. 33 En in de synagoge was een mens,
hebbende een geest eens onreinen duivels; en hij
riep uit met grote stemme, 34 Zeggende: Laat af, wat
hebben wij met U te doen, Gij Jezus Nazarener? Zijt
Gij gekomen, om ons te verderven? Ik ken U, wie Gij
zijt, namelijk de Heilige Gods. 35 En Jezus bestrafte
hem, zeggende: Zwijg stil, en ga van hem uit. En
de duivel, hem in het midden geworpen hebbende,
voer van hem uit, zonder hem iets te beschadigen.
36 En er kwam een verbaasdheid over allen; en zij
spraken samen tot elkander, zeggende: Wat woord is
dit, dat Hij met macht en kracht den onreinen geesten
gebiedt, en zij varen uit? 37 En het gerucht van Hem
ging uit in alle plaatsen des omliggenden lands. 38
En Jezus, opgestaan zijnde uit de synagoge, ging in
het huis van Simon; en Simons vrouws moeder was
met een grote koorts bevangen, en zij baden Hem
voor haar. 39 En staande boven haar, bestrafte Hij de
koorts, en de koorts verliet haar; en zij van stonde
aan opstaande, diende henlieden. 40 En als de zon
onderging, brachten allen, die kranken hadden, met
verscheidene ziekten bevangen, die tot Hem, en Hij
leide een iegelijk van hen de handen op, en genas
dezelve. 41 En er voeren ook duivelen uit van velen,
roepende en zeggende: Gij zijt de Christus, de Zone
Gods! En hen bestraffende, liet Hij die niet spreken,
omdat zij wisten, dat Hij de Christus was. 42 En als
het dag werd, ging Hij uit, en trok naar een woeste
plaats; en de scharen zochten Hem, en kwamen tot
bij Hem, en hielden Hem op, dat Hij van hen niet
zou weggaan. 43 Maar Hij zeide tot hen: Ik moet
ook anderen steden het Evangelie van het Koninkrijk
Gods verkondigen; want daartoe ben Ik uitgezonden.
44 En Hij predikte in de synagogen van Galilea.

5 En het geschiedde, als de schare op Hem
aandrong, om het Woord Gods te horen, dat
Hij stond bij het meer Gennesareth. 2 En Hij zag
twee schepen aan den oever van het meer liggende,
en de vissers waren daaruit gegaan, en spoelden
de netten. 3 En Hij ging in een van die schepen,
hetwelk van Simon was, en bad hem, dat hij een
weinig van het land afstak; en nederzittende, leerde
Hij de scharen uit het schip. 4 En als Hij afliet van
spreken, zeide Hij tot Simon: Steek af naar de diepte,
en werp uw netten uit om te vangen. 5 En Simon
antwoordde en zeide tot Hem: Meester, wij hebben
den gehelen nacht over gearbeid, en niet gevangen;
doch op Uw woord zal ik het net uitwerpen. 6 En als
zij dat gedaan hadden, besloten zij een grote menigte
vissen, en hun net scheurde. 7 En zij wenkten hun
medegenoten, die in het andere schip waren, dat
zij hen zouden komen helpen. En zij kwamen, en
vulden beide de schepen, zodat zij bijna zonken. 8 En
Simon Petrus, dat ziende, viel neder aan de knieen
van Jezus, zeggende: Heere! ga uit van mij; want
ik ben een zondig mens. 9 Want verbaasdheid had
hem bevangen, en allen, die met hem waren, over de
vangst der vissen, die zij gevangen hadden; 10 En
desgelijks ook Jakobus en Johannes, de zonen van
Zebedeus, die medegenoten van Simon waren. En
Jezus zeide tot Simon: Vrees niet; van nu aan zult
gij mensen vangen. 11 En als zij de schepen aan
land gestuurd hadden, verlieten zij alles, en volgden
Hem. 12 En het geschiedde, als Hij in een dier
steden was, ziet, er was een man vol melaatsheid; en
Jezus ziende, viel hij op het aangezicht, en bad Hem,
zeggende: Heere! zo Gij wilt, Gij kunt mij reinigen.
13 En Hij, de hand uitstrekkende, raakte hem aan;
en zeide: Ik wil, word gereinigd! En terstond ging de
melaatsheid van hem. 14 En Hij gebood hem, dat
hij het niemand zeggen zou; maar ga heen, zeide
Hij, vertoon uzelven den priester, en offer voor uw
reiniging, gelijk Mozes geboden heeft, hun tot een
getuigenis. 15 Maar het gerucht van Hem ging te
meer voort; en vele scharen kwamen samen om Hem
te horen, en door Hem genezen te worden van hun
krankheden. 16 Maar Hij vertrok in de woestijnen, en
bad aldaar. 17 En het geschiedde in een dier dagen,
dat Hij leerde, en er zaten Farizeen en leraars der
wet, die van alle vlekken van Galilea, en Judea, en
Jeruzalem gekomen waren; en de kracht des Heeren
was er om hen te genezen. 18 En ziet, enige mannen
brachten op een bed een mens, die geraakt was, en
zochten hem in te brengen, en voor Hem te leggen.

19 En niet vindende, waardoor zij hem inbrengen
mochten, overmits de schare, zo klommen zij op
het dak, en lieten hem door de tichelen neder met
het beddeken, in het midden, voor Jezus. 20 En Hij
ziende hun geloof, zeide tot hem: Mens, uw zonden
zijn u vergeven. 21 En de Schriftgeleerden en de
Farizeen begonnen te overdenken, zeggende: Wie is
Deze, Die gods lastering spreekt? Wie kan de zonden
vergeven, dan God alleen? 22 Maar Jezus, hun
overdenkingen bekennende, antwoordde en zeide tot
hen: Wat overdenkt gij in uw harten? 23 Wat is lichter
te zeggen: Uw zonden zijn u vergeven, of te zeggen:
Sta op en wandel? 24 Doch opdat gij moogt weten,
dat de Zoon des mensen macht heeft op de aarde, de
zonde te vergeven (zeide Hij tot den geraakte): Ik zeg
u, sta op, en neem uw beddeken op, en ga heen naar
uw huis. 25 En hij, terstond voor Hem opstaande, en
opgenomen hebbende hetgeen, daar hij op gelegen
had, ging heen naar zijn huis, God verheerlijkende.
26 En ontzetting heeft hen allen bevangen, en zij
verheerlijkten God, en werden vervuld met vreze,
zeggende: Wij hebben heden ongelofelijke dingen
gezien. 27 En na dezen ging Hij uit, en zag een
tollenaar, met name Levi, zitten in het tolhuis, en
zeide tot hem: Volg Mij. 28 En hij, alles verlatende,
stond op en volgde Hem. 29 En Levi richtte Hem
een groten maaltijd aan, in zijn huis; en er was een
grote schare van tollenaren, en van anderen, die
met hen aanzaten. 30 En hun Schriftgeleerden en
de Farizeen murmureerden tegen Zijn discipelen,
zeggende: Waarom eet en drinkt gij met tollenaren en
zondaren? 31 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen:
Die gezond zijn, hebben den medicijnmeester niet
van node, maar die ziek zijn. 32 Ik ben niet gekomen
om te roepen rechtvaardigen, maar zondaren tot
bekering. 33 En zij zeiden tot Hem: Waarom vasten de
discipelen van Johannes dikmaals, en doen gebeden,
desgelijks ook de discipelen der Farizeen, maar de
Uwe eten en drinken? 34 Doch Hij zeide tot hen: Kunt
gij de bruiloftskinderen, terwijl de Bruidegom bij hen
is, doen vasten? 35 Maar de dagen zullen komen,
wanneer de Bruidegom van hen zal weggenomen
zijn, dan zullen zij vasten in die dagen. 36 En Hij zeide
ook tot hen een gelijkenis: Niemand zet een lap van
een nieuw kleed op een oud kleed; anders zo scheurt
ook dat nieuwe het oude, en de lap van het nieuwe
komt met het oude niet overeen. 37 En niemand doet
nieuwen wijn in oude leder zakken; anders zo zal de
nieuwe wijn de leder zakken doen bersten, en de
wijn zal uitgestort worden, en de leder zakken zullen
verderven. 38 Maar nieuwen wijn moet men in nieuwe
leder zakken doen, en zij worden beide te zamen
behouden. 39 En niemand, die ouden drinkt, begeert
terstond nieuwen; want hij zegt: De oude is beter.

6 En het geschiedde op den tweeden eersten
sabbat, dat Hij door het gezaaide ging; en Zijn
discipelen plukten aren, en aten ze, die wrijvende met
de handen. 2 En sommigen der Farizeen zeiden tot
hen: Waarom doet gij, wat niet geoorloofd is te doen
op de sabbatten? 3 En Jezus, hun antwoordende,
zeide: Hebt gij ook dat niet gelezen, hetwelk David
deed, wanneer hem hongerde, en dengenen, die met
hem waren? 4 Hoe hij ingegaan is in het huis Gods,
en de toonbroden genomen en gegeten heeft, en ook
gegeven dengenen, die met hem waren, welke niet
zijn geoorloofd te eten, dan alleen den priesteren. 5
En Hij zeide tot hen: De Zoon des mensen is een
Heere ook van den sabbat. 6 En het geschiedde ook
op een anderen sabbat, dat Hij in de synagoge ging,
en leerde. En daar was een mens, en zijn rechterhand
was dor. 7 En de Schriftgeleerden en de Farizeen
namen Hem waar, of Hij op den sabbat genezen zou;
opdat zij enige beschuldiging tegen Hem mochten
vinden. 8 Doch Hij kende hun gedachten, en zeide tot
den mens, die de dorre hand had: Rijs op, en sta in
het midden. En hij opgestaan zijnde, stond over einde.
9 Zo zeide dan Jezus tot hen: Ik zal u vragen: Wat is
geoorloofd op de sabbatten, goed te doen, of kwaad
te doen, een mens te behouden, of te verderven? 10
En hen allen rondom aangezien hebbende, zeide Hij
tot den mens: Strek uw hand uit. En hij deed alzo; en
zijn hand werd hersteld, gezond gelijk de andere. 11
En zij werden vervuld met uitzinnigheid, en spraken
samen met elkander, wat zij Jezus doen zouden.
12 En het geschiedde in die dagen, dat Hij uitging
naar den berg, om te bidden, en Hij bleef den nacht
over in het gebed tot God. 13 En als het dag was
geworden, riep Hij Zijn discipelen tot Zich, en verkoos
er twaalf uit hen, die Hij ook apostelen noemde: 14
Namelijk Simon, welken Hij ook Petrus noemde; en
Andreas zijn broeder, Jakobus en Johannes, Filippus
en Bartholomeus; 15 Mattheus en Thomas, Jakobus,
den zoon van Alfeus, en Simon genaamd Zelotes; 16

Judas Jakobi, en Judas Iskariot, die ook de verrader
geworden is. 17 En met hen afgekomen zijnde, stond
Hij op een vlakke plaats, en met Hem de schare
Zijner discipelen, en een grote menigte des volks van
geheel Judea en Jeruzalem, en van den zeekant van
Tyrus en Sidon; Die gekomen waren, om Hem te
horen, en om van hun ziekten genezen te worden,
18 en die van onreine geesten gekweld waren; en
zij werden genezen. 19 En al de schare zocht Hem
aan te raken; want er ging kracht van Hem uit, en Hij
genas ze allen. 20 En Hij, Zijn ogen opslaande over
Zijn discipelen, zeide: Zalig zijt gij, armen, want uwer
is het Koninkrijk Gods. 21 Zalig zijt gij, die nu hongert;
want gij zult verzadigd worden. Zalig zijt gij, die nu
weent; want gij zult lachen. 22 Zalig zijt gij, wanneer
u de mensen haten, en wanneer zij u afscheiden,
en smaden, en uw naam als kwaad verwerpen, om
des Zoons des mensen wil. 23 Verblijdt u in dien
dag, en zijt vrolijk; want, ziet, uw loon is groot in
den hemel; want hun vaders deden desgelijks den
profeten. 24 Maar wee u, gij rijken, want gij hebt uw
troost weg. 25 Wee u, die verzadigd zijt, want gij zult
hongeren. Wee u, die nu lacht, want gij zult treuren
en wenen. 26 Wee u, wanneer al de mensen wel
van u spreken, want hun vaders deden desgelijks
den valsen profeten. 27 Maar Ik zeg ulieden, die dit
hoort: Hebt uw vijanden lief; doet wel dengenen, die u
haten. 28 Zegent degenen, die u vervloeken, en bidt
voor degenen, die u geweld doen. 29 Dengene, die u
aan de wang slaat, biedt ook de andere; en dengene,
die u den mantel neemt, verhindert ook den rok niet te
nemen. 30 Maar geeft een iegelijk, die van u begeert;
en van dengene, die het uwe neemt, eist niet weder.
31 En gelijk gij wilt, dat u de mensen doen zullen, doet
gij hun ook desgelijks. 32 En indien gij liefhebt, die u
liefhebben, wat dank hebt gij? Want ook de zondaars
hebben lief degenen, die hen liefhebben. 33 En indien
gij goed doet dengenen, die u goed doen, wat dank
hebt gij? Want ook de zondaars doen hetzelfde. 34
En indien gij leent dengenen, van welke gij hoopt
weder te ontvangen, wat dank hebt gij? Want ook de
zondaars lenen den zondaren, opdat zij evengelijk
weder mogen ontvangen. 35 Maar hebt uw vijanden
lief, en doet goed, en leent, zonder iets weder te
hopen; en uw loon zal groot zijn, en gij zult kinderen
des Allerhoogsten zijn; want Hij is goedertieren over
de ondankbaren en bozen. 36 Weest dan barmhartig,
gelijk ook uw Vader barmhartig is. 37 En oordeelt
niet, en gij zult niet geoordeeld worden; verdoemt
niet, en gij zult niet verdoemd worden; laat los, en gij
zult losgelaten worden. 38 Geeft, en u zal gegeven
worden; een goede, neergedrukte, en geschudde en
overlopende maat zal men in uw schoot geven; want
met dezelfde maat, waarmede gijlieden meet, zal
ulieden wedergemeten worden. 39 En Hij zeide tot
hen een gelijkenis: Kan ook wel een blinde een blinde
op den weg leiden? Zullen zij niet beiden in de gracht
vallen? 40 De discipel is niet boven zijn meester;
maar een iegelijk volmaakt discipel zal zijn gelijk zijn
meester. 41 En wat ziet gij den splinter, die in uws
broeders oog is, en den balk, die in uw eigen oog
is, merkt gij niet? 42 Of hoe kunt gij tot uw broeder
zeggen: Broeder, laat toe, dat ik den splinter, die in
uw oog is, uitdoe; daar gij zelf den balk, die in uw oog
is, niet ziet? Gij geveinsde! doe eerst den balk uit
uw oog, en dan zult gij bezien, om den splinter uit te
doen, die in uws broeders oog is. 43 Want het is geen
goede boom, die kwade vrucht voortbrengt, en geen
kwade boom, die goede vrucht voortbrengt; 44 Want
ieder boom wordt uit zijn eigen vrucht gekend; want
men leest geen vijgen van doornen, en men snijdt
geen druif van bramen. 45 De goede mens brengt
het goede voort uit den goeden schat zijns harten;
en de kwade mens brengt het kwade voort uit den
kwaden schat zijns harten; want uit den overvloed
des harten spreekt zijn mond. 46 En wat noemt gij
Mij, Heere, Heere! en doet niet hetgeen Ik zeg? 47
Een iegelijk, die tot Mij komt, en Mijn woorden hoort,
en dezelve doet, Ik zal u tonen, wien hij gelijk is.
48 Hij is gelijk een mens, die een huis bouwde, en
groef, en verdiepte, en leide het fondament op een
steenrots; als nu de hoge vloed kwam, zo sloeg de
waterstroom tegen dat huis aan, en kon het niet
bewegen; want het was op de steenrots gegrond. 49
Maar die ze gehoord, en niet gedaan zal hebben, is
gelijk een mens, die een huis bouwde op de aarde
zonder fondament; tegen hetwelk de waterstroom
aansloeg, en het viel terstond, en de val van datzelve
huis was groot.

7 Nadat Hij nu al Zijn woorden voleindigd had, ten
aanhore des volks, ging Hij in te Kapernaum. 2
En een dienstknecht van een zeker hoofdman over
honderd, die hem zeer waard was, krank zijnde, lag op

zijn sterven. 3 En van Jezus gehoord hebbende, zond
hij tot Hem de ouderlingen der Joden, Hem biddende,
dat Hij wilde komen, en zijn dienstknecht gezond
maken. 4 Dezen nu, tot Jezus gekomen zijnde, baden
Hem ernstelijk, zeggende: Hij is waardig, dat Gij hem
dat doet; 5 Want hij heeft ons volk lief, en heeft zelf
ons de synagoge gebouwd. 6 En Jezus ging met hen.
En als Hij nu niet verre van het huis was, zond de
hoofdman over honderd tot Hem enige vrienden, en
zeide tot Hem: Heere, neem de moeite niet; want
ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak zoudt
inkomen. 7 Daarom heb ik ook mijzelven niet waardig
geacht, om tot U te komen; maar zeg het met een
woord, en mijn knecht zal genezen worden. 8 Want
ik ben ook een mens, onder de macht van anderen
gesteld, hebbende krijgsknechten onder mij, en ik
zeg tot dezen: Ga, en hij gaat; en tot den anderen:
Kom! en hij komt; en tot mijn dienstknecht: Doe dat!
en hij doet het. 9 En Jezus, dit horende, verwonderde
Zich over hem; en Zich omkerende, zeide tot de
schare, die Hem volgde: Ik zeg ulieden: Ik heb zo
groot een geloof zelfs in Israel niet gevonden. 10 En
die gezonden waren, wedergekeerd zijnde in het huis,
vonden den kranken dienstknecht gezond. 11 En
het geschiedde op den volgenden dag, dat Hij ging
naar een stad, genaamd Nain, en met Hem gingen
velen van Zijn discipelen, en een grote schare. 12
En als Hij de poort der stad genaakte, zie daar, een
dode werd uitgedragen, die een eniggeboren zoon
zijner moeder was, en zij was weduwe en een grote
schare van de stad was met haar. 13 En de Heere,
haar ziende, werd innerlijk met ontferming over haar
bewogen, en zeide tot haar: Ween niet. 14 En Hij ging
toe, en raakte de baar aan; (de dragers nu stonden
stil) en Hij zeide: Jongeling, Ik zeg u, sta op! 15 En
de dode zat overeind, en begon te spreken. En Hij
gaf hem aan zijn moeder. 16 En vreze beving hen
allen, en zij verheerlijkten God, zeggende: Een groot
Profeet is onder ons opgestaan, en God heeft Zijn
volk bezocht. 17 En dit gerucht van Hem ging uit in
geheel Judea, en in al het omliggende land. 18 En de
discipelen van Johannes boodschapten hem van al
deze dingen. 19 En Johannes, zekere twee van zijn
discipelen tot zich geroepen hebbende, zond hen tot
Jezus, zeggende: Zijt Gij Degene, Die komen zou, of
verwachten wij een anderen? 20 En als de mannen
tot Hem gekomen waren, zeiden zij: Johannes de
Doper heeft ons tot U afgezonden, zeggende: Zijt Gij,
Die komen zou, of verwachten wij een anderen? 21
En in dezelfde ure genas Hij er velen van ziekten en
kwalen, en boze geesten; en velen blinden gaf Hij
het gezicht. 22 En Jezus, antwoordende, zeide tot
hen: Gaat heen, en boodschapt Johannes weder de
dingen, die gij gezien en gehoord hebt, namelijk dat
de blinden ziende worden, de kreupelen wandelen,
de melaatsen gereinigd worden, de doven horen, de
doden opgewekt worden, den armen het Evangelie
verkondigd wordt. 23 En zalig is hij, die aan Mij niet zal
geergerd worden. 24 Als nu de boden van Johannes
weggegaan waren, begon Hij tot de scharen van
Johannes te zeggen: Wat zijt gij uitgegaan in de
woestijn te aanschouwen? Een riet, dat van den wind
ginds en weder bewogen wordt? 25 Maar wat zijt gij
uitgegaan te zien? Een mens, met zachte klederen
bekleed? Ziet, die in heerlijke kleding en wellust zijn,
die zijn in de koninklijke hoven. 26 Maar wat zijt gij
uitgegaan te zien? Een profeet? Ja, Ik zeg u, ook veel
meer dan een profeet. 27 Deze is het, van welken
geschreven is: Ziet, Ik zende Mijn engel voor uw
aangezicht, die Uw weg voor U heen bereiden zal. 28
Want Ik zeg ulieden: Onder die van vrouwen geboren
zijn, is niemand meerder profeet, dan Johannes de
Doper; maar de minste in het Koninkrijk Gods is
meerder dan hij. 29 En al het volk, Hem horende,
en de tollenaars, die met den doop van Johannes
gedoopt waren, rechtvaardigden God. 30 Maar de
Farizeen en de wetgeleerden hebben den raad Gods
tegen zichzelven verworpen, van hem niet gedoopt
zijnde. 31 En de Heere zeide: Bij wien zal Ik dan de
mensen van dit geslacht vergelijken, en wien zijn
zij gelijk? 32 Zij zijn gelijk aan de kinderen, die op
de markt zitten, en elkander toeroepen, en zeggen:
Wij hebben u op de fluit gespeeld, en gij hebt niet
gedanst; wij hebben u klaagliederen gezongen, en gij
hebt niet geweend. 33 Want Johannes de Doper is
gekomen, noch brood etende, noch wijn drinkende;
en gij zegt: Hij heeft den duivel. 34 De Zoon des
mensen is gekomen, etende en drinkende, en gij
zegt: Ziet daar, een Mens, Die een vraat en wijnzuiper
is, een Vriend van tollenaren en zondaren. 35 Doch
de wijsheid is gerechtvaardigd geworden van al haar
kinderen. 36 En een der Farizeen bad Hem, dat Hij
met hem ate; en ingegaan zijnde in des Farizeers
huis, zat Hij aan. 37 En ziet, een vrouw in de stad,

welke een zondares was, verstaande, dat Hij in des
Farizeers huis aanzat, bracht een albasten fles met
zalf. 38 En staande achter Zijn voeten, wenende,
begon zij Zijn voeten nat te maken met tranen, en
zij droogde ze af met het haar van haar hoofd, en
kuste Zijn voeten, en zalfde ze met de zalf. 39 En
de Farizeer, die Hem genood had, zulks ziende,
sprak bij zichzelven, zeggende: Deze, indien Hij
een profeet ware, zou wel weten, wat en hoedanige
vrouw deze is, die Hem aanraakt; want zij is een
zondares. 40 En Jezus antwoordende, zeide tot hem:
Simon! Ik heb u wat te zeggen. En hij sprak: Meester!
zeg het. 41 Jezus zeide: Een zeker schuldheer had
twee schuldenaars; de een was schuldig vijfhonderd
penningen, en de andere vijftig; 42 En als zij niet
hadden om te betalen, schold hij het hun beiden kwijt.
Zeg dan, wie van dezen zal hem meer liefhebben?
43 En Simon, antwoordende, zeide: Ik acht, dat hij
het is, dien hij het meeste kwijtgescholden heeft. En
Hij zeide tot hem: Gij hebt recht geoordeeld. 44 En
Hij, Zich omkerende naar de vrouw, zeide tot Simon:
Ziet gij deze vrouw? Ik ben in uw huis gekomen;
water hebt gij niet tot Mijn voeten gegeven; maar
deze heeft Mijn voeten met tranen nat gemaakt, en
met het haar van haar hoofd afgedroogd. 45 Gij
hebt Mij geen kus gegeven; maar deze, van dat zij
ingekomen is, heeft niet afgelaten Mijn voeten te
kussen. 46 Met olie hebt gij Mijn hoofd niet gezalfd;
maar deze heeft Mijn voeten met zalf gezalfd. 47
Daarom zeg Ik u: Haar zonden zijn haar vergeven,
die vele waren; want zij heeft veel liefgehad; maar
dien weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief. 48
En Hij zeide tot haar: Uw zonden zijn u vergeven.
49 En die mede aanzaten, begonnen te zeggen bij
zichzelven: Wie is Deze, Die ook de zonden vergeeft?
50 Maar Hij zeide tot de vrouw: Uw geloof heeft u
behouden; ga heen in vrede.

8 En het geschiedde daarna, dat Hij reisde van
de ene stad en vlek tot de andere, predikende
en verkondigende het Evangelie van het Koninkrijk
Gods; en de twaalven waren met Hem; 2 En sommige
vrouwen, die van boze geesten en krankheden
genezen waren, namelijk Maria, genaamd Magdalena,
van welke zeven duivelen uitgegaan waren; 3 En
Johanna, de huisvrouw van Chusas, den rentmeester
van Herodes, en Susanna, en vele anderen, die Hem
dienden van haar goederen. 4 Als nu een grote
schare bijeenvergaderde, en zij van alle steden tot
Hem kwamen, zo zeide Hij door gelijkenis: 5 Een
zaaier ging uit, om zijn zaad te zaaien; en als hij
zaaide, viel het ene bij den weg, en werd vertreden,
en de vogelen des hemels aten dat op. 6 En het
andere viel op een steenrots, en opgewassen zijnde,
is het verdord, omdat het geen vochtigheid had. 7 En
het andere viel in het midden van de doornen, en de
doornen mede opwassende, verstikten hetzelve. 8 En
het andere viel op de goede aarde, en opgewassen
zijnde, bracht het honderdvoudige vrucht voort. Dit
zeggende, riep Hij: Wie oren heeft, om te horen, die
hore. 9 En Zijn discipelen vraagden Hem, zeggende:
Wat mag deze gelijkenis wezen? 10 En Hij zeide: U is
het gegeven, de verborgenheden van het Koninkrijk
Gods te verstaan; maar tot de anderen spreek Ik in
gelijkenissen, opdat zij ziende niet zien, en horende
niet verstaan. 11 Dit is nu de gelijkenis: Het zaad
is het Woord Gods. 12 En die bij den weg bezaaid
worden, zijn dezen, die horen; daarna komt de duivel,
en neemt het Woord uit hun hart weg, opdat zij
niet zouden geloven, en zalig worden. 13 En die
op de steenrots bezaaid worden, zijn dezen, die,
wanneer zij het gehoord hebben, het Woord met
vreugde ontvangen; en dezen hebben geen wortel,
die maar voor een tijd geloven, en in den tijd der
verzoeking wijken zij af. 14 En dat in de doornen
valt, zijn dezen, die gehoord hebben, en heengaande
verstikt worden door de zorgvuldigheden, en rijkdom,
en wellusten des levens, en voldragen geen vrucht.
15 En dat in de goede aarde valt, zijn dezen, die, het
Woord gehoord hebbende, hetzelve in een eerlijk en
goed hart bewaren, en in volstandigheid vruchten
voortbrengen. 16 En niemand, die een kaars ontsteekt,
bedekt dezelve met een vat, of zet ze onder een
bed; maar zet ze op een kandelaar, opdat degenen,
die inkomen, het licht zien mogen. 17 Want er is
niets verborgen, dat niet openbaar zal worden; noch
heimelijk, dat niet bekend zal worden, en in het
openbaar komen. 18 Ziet dan, hoe gij hoort; want zo
wie heeft, dien zal gegeven worden; en zo wie niet
heeft, ook hetgeen hij meent te hebben, zal van hem
genomen worden. 19 En Zijn moeder en Zijn broeders
kwamen tot Hem, en konden bij Hem niet komen,
vanwege de schare. 20 En Hem werd geboodschapt
van enigen, die zeiden: Uw moeder en Uw broeders

staan daar buiten, begerende U te zien. 21 Maar
Hij antwoordde en zeide tot hen: Mijn moeder en
Mijn broeders zijn dezen, die Gods Woord horen, en
datzelve doen. 22 En het geschiedde in een van die
dagen, dat Hij in een schip ging, en Zijn discipelen
met Hem; en Hij zeide tot hen: Laat ons overvaren
aan de andere zijde van het meer. En zij staken af.
23 En als zij voeren, viel Hij in slaap; en er kwam
een storm van wind op het meer, en zij werden vol
waters, en waren in nood. 24 En zij gingen tot Hem,
en wekten Hem op, zeggende: Meester, Meester,
wij vergaan! en Hij, opgestaan zijnde, bestrafte den
wind en de watergolven, en zij hielden op, en er
werd stilte. 25 En Hij zeide tot hen: Waar is uw
geloof? Maar zij, bevreesd zijnde, verwonderden zich,
zeggende tot elkander: Wie is toch Deze, dat Hij
ook de winden en het water gebiedt, en zij zijn Hem
gehoorzaam? 26 En zij voeren voort naar het land
der Gadarenen, hetwelk is tegenover Galilea. 27 En
als Hij aan het land uitgegaan was, ontmoette Hem
een zeker man uit de stad, die van over langen tijd
met duivelen was bezeten geweest; en was met geen
klederen gekleed, en bleef in geen huis, maar in de
graven. 28 En hij, Jezus ziende, en zeer roepende,
viel voor Hem neder, en zeide met een grote stem:
Wat heb ik met U te doen, Jezus, Gij Zone Gods,
des Allerhoogsten, ik bid U, dat Gij mij niet pijnigt! 29
Want Hij had den onreinen geest geboden, dat hij van
den mens zou uitvaren; want hij had hem menigen
tijd bevangen gehad; en hij werd met ketenen en met
boeien gebonden, om bewaard te zijn; en hij verbrak
de banden, en werd van den duivel gedreven in de
woestijnen. 30 En Jezus vraagde hem, zeggende:
Welke is uw naam? En hij zeide: Legio. Want vele
duivelen waren in hem gevaren. 31 En zij baden Hem,
dat Hij hun niet gebieden zou in den afgrond heen te
varen. (Abyssos g12) 32 En aldaar was een kudde veler
zwijnen, weidende op den berg; en zij baden Hem, dat
Hij hun wilde toelaten in dezelve te varen. En Hij liet
het hun toe. 33 En de duivelen, uitvarende van den
mens, voeren in de zwijnen; en de kudde stortte van
de steilte af in het meer; en versmoorde. 34 En die ze
weidden, ziende hetgeen geschied was, zijn gevlucht;
en heengaande boodschapten het in de stad, en op
het land. 35 En zij gingen uit, om te zien hetgeen
geschied was, en kwamen tot Jezus, en vonden den
mens, van welken de duivelen uitgevaren waren,
zittend aan de voeten van Jezus, gekleed en wel bij
zijn verstand; en zij werden bevreesd. 36 En ook, die
het gezien hadden, verhaalden hun, hoe de bezetene
was verlost geworden. 37 En de gehele menigte van
het omliggende land der Gadarenen baden Hem, dat
Hij van hen wegging; want zij waren met grote vreze
bevangen. En Hij, in het schip gegaan zijnde, keerde
wederom. 38 En de man, van welken de duivelen
uitgevaren waren, bad Hem, dat hij mocht bij Hem
zijn. Maar Jezus liet hem van Zich gaan, zeggende:
39 Keer weder naar uw huis, en vertel, wat grote
dingen u God gedaan heeft. En hij ging heen door
de gehele stad, verkondigende, wat grote dingen
Jezus hem gedaan had. 40 En het geschiedde, als
Jezus wederkeerde, dat Hem de schare ontving;
want zij waren allen Hem verwachtende. 41 En
ziet, er kwam een man, wiens naam was Jairus,
en hij was een overste der synagoge; en hij viel
aan de voeten van Jezus, en bad Hem, dat Hij in
zijn huis wilde komen. 42 Want hij had een enige
dochter, van omtrent twaalf jaren, en deze lag op
haar sterven. En als Hij heenging, zo verdrongen
Hem de scharen. 43 En een vrouw, die twaalf jaren
lang den vloed des bloeds gehad had, welke al haar
leeftocht aan medicijnmeesters ten koste gelegd had;
en van niemand had kunnen genezen worden, 44
Van achteren tot Hem komende, raakte den zoom
Zijns kleeds aan; en terstond stelpte de vloed haars
bloeds. 45 En Jezus zeide: Wie is het, die Mij heeft
aangeraakt? En als zij het allen miszaakten, zeide
Petrus en die met hem waren: Meester, de scharen
drukken en verdringen U, en zegt Gij: Wie is het, die
Mij aangeraakt heeft? 46 En Jezus zeide: Iemand
heeft Mij aangeraakt; want Ik heb bekend, dat kracht
van Mij uitgegaan is. 47 De vrouw nu, ziende, dat
zij niet verborgen was, kwam bevende, en voor
Hem nedervallende, verklaarde Hem voor al het
volk, om wat oorzaak zij Hem aangeraakt had, en
hoe zij terstond genezen was. 48 En Hij zeide tot
haar: Dochter, wees welgemoed, uw geloof heeft u
behouden; ga heen in vrede. 49 Als Hij nog sprak,
kwam er een van het huis des oversten der synagoge,
zeggende tot hem: Uw dochter is gestorven; zijt
den Meester niet moeielijk. 50 Maar Jezus, dat
horende, antwoordde hem, zeggende: Vrees niet,
geloof alleenlijk, en zij zal behouden worden. 51 En
als Hij in het huis kwam, liet Hij niemand inkomen,

dan Petrus, en Jakobus, en Johannes, en den vader
en de moeder des kinds. 52 En zij schreiden allen, en
maakten misbaar over hetzelve. En Hij zeide: Schreit
niet; zij is niet gestorven; maar zij slaapt. 53 En zij
belachten Hem, wetende, dat zij gestorven was. 54
Maar als Hij ze allen uitgedreven had, greep Hij haar
hand en riep, zeggende: Kind, sta op! 55 En haar
geest keerde weder, en zij is terstond opgestaan; en
Hij gebood, dat men haar te eten geven zoude. 56 En
haar ouders ontzetten zich; en Hij beval hun, dat zij
niemand zouden zeggen hetgeen geschied was.

9 En Zijn twaalf discipelen samengeroepen
hebbende, gaf Hij hun kracht en macht over
al de duivelen, en om ziekten te genezen. 2 En
Hij zond hen heen, om te prediken het Koninkrijk
Gods, en de kranken gezond te maken. 3 En Hij
zeide tot hen: Neemt niets mede tot den weg, noch
staven, noch male, noch brood, noch geld; noch
iemand van u zal twee rokken hebben. 4 En in
wat huis gij ook zult ingaan, blijft aldaar, en gaat
van daar uit. 5 En zo wie u niet zullen ontvangen,
uitgaande van die stad, schudt ook het stof af van
uw voeten, tot een getuigenis tegen hen. 6 En zij,
uitgaande, doorgingen al de vlekken, verkondigende
het Evangelie, en genezende de zieken overal. 7
En Herodes, de viervorst, hoorde al de dingen, die
van Hem geschiedden; en was twijfelmoedig, omdat
van sommigen gezegd werd, dat Johannes van de
doden was opgestaan; 8 En van sommigen, dat
Elias verschenen was; en van anderen, dat een
profeet van de ouden was opgestaan. 9 En Herodes
zeide: Johannes heb ik onthoofd; wie is nu Deze,
van Welken ik zulke dingen hoor? En hij zocht Hem
te zien. 10 En de apostelen, wedergekeerd zijnde,
verhaalden Hem al wat zij gedaan hadden. En Hij
nam hen mede en vertrok alleen in een woeste plaats
der stad, genaamd Bethsaida. 11 En de scharen,
dat verstaande, volgden Hem; en Hij ontving ze,
en sprak tot hen van het Koninkrijk Gods; en die
genezing van node hadden, maakte Hij gezond. 12
En de dag begon te dalen; en de twaalven, tot Hem
komende, zeiden tot Hem: Laat de schare van U,
opdat zij, heengaande in de omliggende vlekken
en in de dorpen, herberg nemen mogen, en spijze
vinden; want wij zijn hier in een woeste plaats. 13
Maar Hij zeide tot hen: Geeft gij hun te eten. En zij
zeiden: Wij hebben niet meer dan vijf broden, en
twee vissen; tenzij dan dat wij heengaan en spijs
kopen voor al dit volk; 14 Want er waren omtrent vijf
duizend mannen. Doch Hij zeide tot Zijn discipelen:
Doet hen nederzitten bij zaten, elk van vijftig. 15 En
zij deden alzo, en deden hen allen nederzitten. 16
En Hij, de vijf broden en de twee vissen genomen
hebbende, zag op naar den hemel, en zegende
die, en brak ze, en gaf ze den discipelen, om der
schare voor te leggen. 17 En zij aten en werden allen
verzadigd; en er werd opgenomen, hetgeen hun van
de brokken overgeschoten was, twaalf korven. 18
En het geschiedde, als Hij alleen was biddende, dat
de discipelen met Hem waren, en Hij vraagde hen,
zeggende: Wie zeggen de scharen, dat Ik ben? 19
En zij, antwoordende, zeiden: Johannes de Doper;
en anderen: Elias; en anderen: Dat enig profeet
van de ouden opgestaan is. 20 En Hij zeide tot
hen: Maar gijlieden, wie zegt gij, dat Ik ben? En
Petrus, antwoordende, zeide: De Christus Gods. 21
En Hij gebood hun scherpelijk en beval, dat zij dit
niemand zeggen zouden; 22 Zeggende: De Zoon des
mensen moet veel lijden, en verworpen worden van de
ouderlingen, en overpriesters, en Schriftgeleerden, en
gedood en ten derden dage opgewekt worden. 23 En
Hij zeide tot allen: Zo iemand achter Mij wil komen, die
verloochene zichzelven, en neme zijn kruis dagelijks
op, en volge Mij. 24 Want zo wie zijn leven behouden
wil, die zal het verliezen; maar zo wie zijn leven
verliezen zal, om Mijnentwil, die zal het behouden. 25
Want wat baat het een mens, die de gehele wereld
zou winnen, en zichzelven verliezen, of schade zijns
zelfs lijden? 26 Want zo wie zich Mijns en Mijner
woorden zal geschaamd hebben, diens zal de Zoon
des mensen Zich schamen, wanneer Hij komen zal in
Zijn heerlijkheid, en in de heerlijkheid des Vaders, en
der heilige engelen. 27 En Ik zeg u waarlijk: Er zijn
sommigen dergenen, die hier staan, die den dood niet
zullen smaken, totdat zij het Koninkrijk Gods zullen
gezien hebben. 28 En het geschiedde, omtrent acht
dagen na deze woorden, dat Hij medenam Petrus,
en Johannes, en Jakobus, en klom op den berg,
om te bidden. 29 En als Hij bad, werd de gedaante
Zijns aangezichts veranderd, en Zijn kleding wit en
zeer blinkende. 30 En ziet, twee mannen spraken
met Hem, welke waren Mozes en Elias. 31 Dewelke,
gezien zijnde in heerlijkheid, zeiden Zijn uitgang, dien

Hij zoude volbrengen te Jeruzalem. 32 Petrus nu,
en die met hem waren, waren met slaap bezwaard;
en ontwaakt zijnde, zagen zij Zijn heerlijkheid, en
de twee mannen, die bij Hem stonden. 33 En het
geschiedde, als zij van Hem afscheidden, zo zeide
Petrus tot Jezus: Meester, het is goed, dat wij hier
zijn; en laat ons drie tabernakelen maken, voor U een,
en voor Mozes een, en voor Elias een; niet wetende,
wat hij zeide. 34 Als hij nu dit zeide, kwam een wolk,
en overschaduwde hen; en zij werden bevreesd, als
die in de wolk ingingen. 35 En er geschiedde een
stem uit de wolk, zeggende: Deze is Mijn geliefde
Zoon; hoort Hem! 36 En als de stem geschiedde, zo
werd Jezus alleen gevonden. En zij zwegen stil, en
verhaalden in die dagen niemand iets van hetgeen
zij gezien hadden. 37 En het geschiedde des daags
daaraan, als zij van den berg afkwamen, dat Hem
een grote schare in het gemoet kwam. 38 En ziet,
een man van de schare riep uit, zeggende: Meester,
ik bid U, zie toch mijn zoon aan; want hij is mij een
eniggeborene. 39 En zie, een geest neemt hem, en
van stonde aan roept hij, en hij scheurt hem, dat hij
schuimt, en wijkt nauwelijks van hem, en verplettert
hem. 40 En ik heb Uw discipelen gebeden, dat zij
hem zouden uitwerpen, en zij hebben niet gekund.
41 En Jezus, antwoordende, zeide: O ongelovig en
verkeerd geslacht, hoe lang zal Ik nog bij ulieden zijn,
en ulieden verdragen? Breng uw zoon hier. 42 En
nog, als hij naar Hem toekwam, scheurde hem de
duivel, en verscheurde hem; maar Jezus bestrafte
den onreinen geest, en maakte het kind gezond, en
gaf hem zijn vader weder. 43 En zij werden allen
verslagen over de grootdadigheid Gods. En als zij
allen zich verwonderden over al de dingen, die Jezus
gedaan had, zeide Hij tot Zijn discipelen: 44 Legt gij
deze woorden in uw oren: Want de Zoon des mensen
zal overgeleverd worden in der mensen handen. 45
Maar zij verstonden dit woord niet, en het was voor
hen verborgen, alzo dat zij het niet begrepen; en
zij vreesden van dat woord Hem te vragen. 46 En
er rees een overlegging onder hen, namelijk, wie
van hen de meeste ware. 47 Maar Jezus, ziende de
overlegging hunner harten, nam een kindeken, en
stelde dat bij Zich; 48 En zeide tot hen: Zo wie dit
kindeken ontvangen zal in Mijn Naam, die ontvangt
Mij; en zo wie Mij ontvangen zal, ontvangt Hem, Die
Mij gezonden heeft. Want die de minste onder u allen
is, die zal groot zijn. 49 En Johannes antwoordde
en zeide: Meester! wij hebben een gezien, die in
Uw Naam de duivelen uitwierp, en wij hebben het
hem verboden, omdat hij U met ons niet volgt. 50 En
Jezus zeide tot hem: Verbied het niet; want wie tegen
ons niet is, die is voor ons. 51 En het geschiedde,
als de dagen Zijner opneming vervuld werden, zo
richtte Hij Zijn aangezicht, om naar Jeruzalem te
reizen. 52 En Hij zond boden uit voor Zijn aangezicht;
en zij, heengereisd zijnde, kwamen in een vlek der
Samaritanen, om voor Hem herberg te bereiden. 53
En zij ontvingen Hem niet, omdat Zijn aangezicht
was als reizende naar Jeruzalem. 54 Als nu Zijn
discipelen, Jakobus en Johannes, dat zagen, zeiden
zij: Heere, wilt Gij, dat wij zeggen, dat vuur van den
hemel nederdale, en dezen verslinde, gelijk ook Elias
gedaan heeft? 55 Maar Zich omkerende, bestrafte Hij
hen, en zeide: Gij weet niet van hoedanigen geest gij
zijt. 56 Want de Zoon des mensen is niet gekomen
om der mensen zielen te verderven, maar om te
behouden. En zij gingen naar een ander vlek. 57 En
het geschiedde op den weg, als zij reisden, dat een
tot Hem zeide: Heere, ik zal U volgen, waar Gij ook
heengaat. 58 En Jezus zeide tot hem: De vossen
hebben holen, en de vogelen des hemels nesten;
maar de Zoon des mensen heeft niet, waar Hij het
hoofd nederlegge. 59 En Hij zeide tot een anderen:
Volg Mij. Doch hij zeide: Heere, laat mij toe, dat ik
heenga, en eerst mijn vader begrave. 60 Maar Jezus
zeide tot hem: Laat de doden hun doden begraven;
doch gij, ga heen en verkondig het Koninkrijk Gods.
61 En ook een ander zeide: Heere, ik zal U volgen;
maar laat mij eerst toe, dat ik afscheid neme van
degenen, die in mijn huis zijn. 62 En Jezus zeide tot
hem: Niemand, die zijn hand aan den ploeg slaat,
en ziet naar hetgeen achter is, is bekwaam tot het
Koninkrijk Gods.

10 En na dezen stelde de Heere nog andere
zeventig, en zond hen heen voor Zijn aangezicht,
twee en twee, in iedere stad en plaats, daar Hij komen
zou. 2 Hij zeide dan tot hen: De oogst is wel groot,
maar de arbeiders zijn weinige; daarom, bidt den
Heere des oogstes, dat Hij arbeiders in Zijn oogst
uitstote. 3 Gaat henen; ziet, Ik zend u als lammeren
in het midden der wolven. 4 Draagt geen buidel,
noch male, noch schoenen; en groet niemand op

den weg. 5 En in wat huis gij zult ingaan, zegt eerst:
Vrede zij dezen huize! 6 En indien aldaar een zoon
des vredes is, zo zal uw vrede op hem rusten; maar
indien niet, zo zal uw vrede tot u wederkeren. 7 En
blijft in datzelve huis, etende en drinkende, hetgeen
van hen voorgezet wordt; want de arbeider is zijn
loon waardig; gaat niet over van het ene huis in het
andere huis. 8 En in wat stad gij zult ingaan, en zij u
ontvangen, eet hetgeen ulieden voorgezet wordt. 9
En geneest de kranken, die daarin zijn, en zegt tot
hen: Het Koninkrijk Gods is nabij u gekomen. 10 Maar
in wat stad gij zult ingaan, en zij u niet ontvangen,
uitgaande op haar straten, zo zegt: 11 Ook het stof,
dat uit uw stad aan ons kleeft, schudden wij af op
ulieden; nochtans zo weet dit, dat het Koninkrijk
Gods nabij u gekomen is. 12 En Ik zeg u, dat het
dien van Sodom verdragelijker wezen zal in dien
dag, dan dezelve stad. 13 Wee u, Chorazin, wee u,
Bethsaida, want zo in Tyrus en Sidon de krachten
geschied waren, die in u geschied zijn, zij zouden
eertijds, in zak en as zittende, zich bekeerd hebben.
14 Doch het zal Tyrus en Sidon verdragelijker zijn in
het oordeel, dan ulieden. 15 En gij, Kapernaum, die
tot den hemel toe verhoogd zijt, gij zult tot de hel toe
nedergestoten worden. **(Hadēs g86)** 16 Wie u hoort, die
hoort Mij; en wie u verwerpt, die verwerpt Mij; en wie
Mij verwerpt, die verwerpt Dengene, Die Mij gezonden
heeft. 17 En de zeventigen zijn wedergekeerd met
blijdschap, zeggende: Heere, ook de duivelen zijn
ons onderworpen, in Uw Naam. 18 En Hij zeide tot
hen: Ik zag den satan, als een bliksem, uit den hemel
vallen. 19 Ziet, Ik geve u de macht, om op slangen
en schorpioenen te treden, en over alle kracht des
vijands; en geen ding zal u enigszins beschadigen.
20 Doch verblijdt u daarin niet, dat de geesten u
onderworpen zijn; maar verblijdt u veel meer, dat uw
namen geschreven zijn in de hemelen. 21 Te dier
ure verheugde Zich Jezus in den geest, en zeide:
Ik dank U, Vader! Heere des hemels en der aarde;
dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen
verborgen hebt, en hebt dezelve den kinderkens
geopenbaard; ja, Vader, want alzo is geweest het
welbehagen voor U. 22 Alle dingen zijn Mij van Mijn
Vader overgegeven; en niemand weet, wie de Zoon
is, dan de Vader; en wie de Vader is, dan de Zoon,
en dien het de Zoon zal willen openbaren. 23 En
Zich kerende naar de discipelen, zeide Hij tot hen
alleen: Zalig zijn de ogen, die zien, hetgeen gij ziet. 24
Want Ik zeg u, dat vele profeten en koningen hebben
begeerd te zien, hetgeen gij ziet, en hebben het niet
gezien; en te horen, hetgeen gij hoort, en hebben
het niet gehoord. 25 En ziet, een zeker wetgeleerde
stond op, Hem verzoekende, en zeggende: Meester,
wat doende zal ik het eeuwige leven beerven? **(aiōnios
g166)** 26 En Hij zeide tot hem: Wat is in de wet
geschreven? Hoe leest gij? 27 En hij, antwoordende,
zeide: Gij zult den Heere, uw God, liefhebben, uit
geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel
uw kracht, en uit geheel uw verstand; en uw naaste
als uzelven. 28 En Hij zeide tot hem: Gij hebt recht
geantwoord; doe dat, en gij zult leven. 29 Maar hij,
willende zichzelven rechtvaardigen, zeide tot Jezus:
En wie is mijn naaste? 30 En Jezus, antwoordende,
zeide: Een zeker mens kwam af van Jeruzalem naar
Jericho, en viel onder de moordenaars, welke, hem
ook uitgetogen, en daartoe zware slagen gegeven
hebbende, heengingen, en lieten hem half dood
liggen. 31 En bij geval kwam een zeker priester
denzelven weg af, en hem ziende, ging hij tegenover
hem voorbij. 32 En desgelijks ook een Leviet, als
hij was bij die plaats, kwam hij, en zag hem, en
ging tegenover hem voorbij. 33 Maar een zeker
Samaritaan, reizende, kwam omtrent hem, en hem
ziende, werd hij met innerlijke ontferming bewogen.
34 En hij, tot hem gaande, verbond zijn wonden,
gietende daarin olie en wijn; en hem heffende op zijn
eigen beest, voerde hem in de herberg en verzorgde
hem. 35 En des anderen daags weggaande, langde
hij twee penningen uit, en gaf ze den waard, en zeide
tot hem: Draag zorg voor hem: en zo wat gij meer aan
hem ten koste zult leggen, dat zal ik u wedergeven,
als ik wederkom. 36 Wie dan van deze drie dunkt
u de naaste geweest te zijn desgenen, die onder
de moordenaars gevallen was? 37 En hij zeide: Die
barmhartigheid aan hem gedaan heeft. Zo zeide dan
Jezus tot hem: Ga heen, en doe gij desgelijks. 38
En het geschiedde, als zij reisden, dat Hij kwam in
een vlek; en een zekere vrouw, met name Martha,
ontving Hem in haar huis. 39 En deze had een zuster,
genaamd Maria, welke ook, zittende aan de voeten
van Jezus, Zijn woord hoorde. 40 Doch Martha was
zeer bezig met veel dienens, en daarbij komende,
zeide zij: Heere, trekt Gij U dat niet aan, dat mijn
zuster mij alleen laat dienen? Zeg dan haar, dat zij

mij helpe. 41 En Jezus, antwoordende, zeide tot haar:
Martha, Martha, gij bekommert en ontrust u over vele
dingen; 42 Maar een ding is nodig; doch Maria heeft
het goede deel uitgekozen, hetwelk van haar niet zal
weggenomen worden.

11 En het geschiedde, toen Hij in een zekere plaats
was biddende, als Hij ophield, dat een van Zijn
discipelen tot Hem zeide: Heere, leer ons bidden,
gelijk ook Johannes zijn discipelen geleerd heeft.
2 En Hij zeide tot hen: Wanneer gij bidt, zo zegt:
Onze Vader, Die in de hemelen zijt! Uw Naam worde
geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede,
gelijk in den hemel, alzo ook op de aarde. 3 Geef ons
elken dag ons dagelijks brood. 4 En vergeef ons onze
zonden; want ook wij vergeven aan een iegelijk, die
ons schuldig is. En leid ons niet in verzoeking, maar
verlos ons van den boze. 5 En Hij zeide tot hen: Wie
van u zal een vriend hebben, en zal ter middernacht
tot hem gaan, en tot hem zeggen: Vriend! leen mij
drie broden; 6 Overmits mijn vriend van de reis tot mij
gekomen is, en ik heb niet, dat ik hem voorzette; 7
En dat die van binnen, antwoordende, zou zeggen:
Doe mij geen moeite aan; de deur is nu gesloten,
en mijn kinderen zijn met mij in de slaapkamer; ik
kan niet opstaan, om u te geven. 8 Ik zeg ulieden:
Hoewel hij niet zou opstaan en hem geven, omdat hij
zijn vriend is, nochtans om zijner onbeschaamdheid
wil, zal hij opstaan, en hem geven zoveel als hij er
behoeft. 9 En Ik zeg ulieden: Bidt, en u zal gegeven
worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal
opengedaan worden. 10 Want een iegelijk, die bidt,
die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt,
dien zal opengedaan worden. 11 En wat vader onder
u, dien de zoon om brood bidt, zal hem een steen
geven, of ook om een vis, zal hem voor een vis een
slang geven? 12 Of zo hij ook om een ei zou bidden,
zal hij hem een schorpioen geven? 13 Indien dan
gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te
geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader den
Heiligen Geest geven dengenen, die Hem bidden?
14 En Hij wierp een duivel uit, en die was stom. En
het geschiedde, als de duivel uitgevaren was, dat de
stomme sprak; en de scharen verwonderden zich.
15 Maar sommigen van hen zeiden: Hij werpt de
duivelen uit door Beelzebul, den overste der duivelen.
16 En anderen, Hem verzoekende, begeerden van
Hem een teken uit den hemel. 17 Maar Hij, kennende
hun gedachten, zeide tot hen: Een ieder koninkrijk,
dat tegen zichzelf verdeeld is, wordt verwoest; en een
huis, tegen zichzelf verdeeld zijnde, valt. 18 Indien nu
ook de satan tegen zichzelven verdeeld is, hoe zal
zijn rijk bestaan? Dewijl gij zegt, dat Ik door Beelzebul
de duivelen uitwerp. 19 En indien Ik door Beelzebul de
duivelen uitwerp, door wien werpen ze uw zonen uit?
Daarom zullen dezen uw rechters zijn. 20 Maar indien
Ik door den vinger Gods de duivelen uitwerp, zo is
dan het Koninkrijk Gods tot u gekomen. 21 Wanneer
een sterke gewapende zijn hof bewaart, zo is al wat
hij heeft in vrede. 22 Maar als een daarover komt,
die sterker is dan hij, en hem overwint, die neemt
zijn gehele wapenrusting, daar hij op vertrouwde, en
deelt zijn roof uit. 23 Wie met Mij niet is, die is tegen
Mij; en wie met Mij niet vergadert, die verstrooit. 24
Wanneer de onreine geest van den mens uitgevaren
is, zo gaat hij door dorre plaatsen, zoekende rust; en
die niet vindende, zegt hij: Ik zal wederkeren in mijn
huis, daar ik uitgevaren ben. 25 En komende, vindt hij
het met bezemen gekeerd en versierd. 26 Dan gaat
hij heen, en neemt met zich zeven andere geesten,
bozer dan hij zelf is, en ingegaan zijnde, wonen zij
aldaar; en het laatste van dien mens wordt erger dan
het eerste. 27 En het geschiedde, als Hij deze dingen
sprak, dat een zekere vrouw, de stem verheffende
uit de schare, tot Hem zeide: Zalig is de buik, die U
gedragen heeft, en de borsten, die Gij hebt gezogen.
28 Maar Hij zeide: Ja, zalig zijn degenen, die het
Woord Gods horen, en hetzelve bewaren. 29 En als
de scharen dicht bijeenvergaderden, begon Hij te
zeggen: Dit is een boos geslacht; het verzoekt een
teken, en hetzelve zal geen teken gegeven worden,
dan het teken van Jonas, den profeet. 30 Want gelijk
Jonas den Ninevieten een teken geweest is, alzo
zal ook de Zoon des mensen zijn dezen geslachte.
31 De koningin van het Zuiden zal opstaan in het
oordeel met de mannen van dit geslacht, en zal ze
veroordelen; want zij is gekomen van de einden der
aarde, om te horen de wijsheid van Salomo; en ziet,
meer dan Salomo is hier. 32 De mannen van Nineve,
zullen opstaan in het oordeel met dit geslacht, en
zullen hetzelve veroordelen; want zij hebben zich
bekeerd op de prediking van Jonas; en ziet, meer
dan Jonas is hier! 33 En niemand, die een kaars
ontsteekt, zet die in het verborgen, noch onder een

koornmaat, maar op een kandelaar, opdat degenen, die inkomen, het licht zien mogen. **34** De kaars des lichaams is het oog: wanneer dan uw oog eenvoudig is, zo is ook uw gehele lichaam verlicht; maar zo het boos is, zo is ook uw gehele lichaam duister. **35** Zie dan toe, dat niet het licht, hetwelk in u is, duisternis zij. **36** Indien dan uw lichaam geheel verlicht is, niet hebbende enig deel, dat duister is, zo zal het geheel verlicht zijn, gelijk wanneer de kaars met het schijnsel u verlicht. **37** Als Hij nu dit sprak, bad Hem een zeker Farizeer, dat Hij bij hem het middagmaal wilde eten; en ingegaan zijnde, zat Hij aan. **38** En de Farizeer, dat ziende, verwonderde zich, dat Hij niet eerst, voor het middagmaal, Zich gewassen had. **39** En de Heere zeide tot hem: Nu gij Farizeen, gij reinigt het buitenste des drinkbekers en des schotels; maar het binnenste van u is vol van roof en boosheid. **40** Gij onverstandigen! Die het buitenste heeft gemaakt, heeft Hij ook niet het binnenste gemaakt? **41** Doch geeft tot aalmoes, hetgeen daarin is; en ziet, alles is u rein. **42** Maar wee u, Farizeen, want gij vertient munte, en ruite, en alle moeskruid, en gij gaat voorbij het oordeel en de liefde Gods. Dit moest men doen, en het andere niet nalaten. **43** Wee u, Farizeen, want gij bemint het voorgestoelte in de synagogen, en de begroetingen op de markten. **44** Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden, want gij zijt gelijk de graven, die niet openbaar zijn, en de mensen, die daarover wandelen, weten het niet. **45** En een van de wetgeleerden, antwoordende, zeide tot Hem: Meester! als Gij deze dingen zegt, zo doet Gij ook ons smaadheid aan. **46** Doch Hij zeide: Wee ook u, wetgeleerden! want gij belast de mensen met lasten, zwaar om te dragen, en zelven raakt gij die lasten niet aan met een van uw vingeren. **47** Wee u, want gij bouwt de graven der profeten, en uw vaders hebben dezelve gedood. **48** Zo getuigt gij dan, dat gij mede behagen hebt aan de werken uwer vaderen; want zij hebben ze gedood, en gij bouwt hun graven. **49** Waarom ook de wijsheid Gods zegt: Ik zal profeten en apostelen tot hen zenden, en van die zullen zij sommigen doden, en sommigen zullen zij uitjagen; **50** Opdat van dit geslacht afgeeist worde het bloed van al de profeten, dat vergoten is van de grondlegging der wereld af. **51** Van het bloed van Abel, tot het bloed van Zacharia, die gedood is tussen het altaar en het huis Gods; ja, zeg Ik u, het zal afgeeist worden van dit geslacht! **52** Wee u, gij wetgeleerden, want gij hebt den sleutel der kennis weggenomen; gijzelven zijt niet ingegaan, en die ingingen, hebt gij verhinderd. **53** En als Hij deze dingen tot hen zeide, begonnen de Schriftgeleerden en Farizeen hard aan te houden, en Hem van vele dingen te doen spreken; **54** Hem lagen leggende, en zoekende iets uit Zijn mond te bejagen, opdat zij Hem beschuldigen mochten.

12 Daarentussen als vele duizenden der schare bijeenvergaderd waren, zodat zij elkander vertraden, begon Hij te zeggen tot Zijn discipelen: Vooreerst wacht uzelven voor den zuurdesem der Farizeen, welke is geveinsdheid. **2** En er is niets bedekt, dat niet zal ontdekt worden, en verborgen, dat niet zal geweten worden. **3** Daarom, al wat gij in de duisternis gezegd hebt, zal in het licht gehoord worden; en wat gij in het oor gesproken hebt, in de binnenkamers, zal op de daken gepredikt worden. **4** En Ik zeg u, Mijn vrienden: Vreest u niet voor degenen, die het lichaam doden, en daarna niet meer kunnen doen. **5** Maar Ik zal u tonen, Wien gij vrezen zult: vreest Dien, Die, nadat Hij gedood heeft, ook macht heeft in de hel te werpen; ja, Ik zeg u, vreest Dien! **(Geenna g1067)** **6** Worden niet vijf musjes verkocht voor twee penningskens? En niet een van die is voor God vergeten. **7** Ja, ook de haren uws hoofds zijn alle geteld. Vreest dan niet; gij gaat vele musjes te boven. **8** En Ik zeg u: Een iegelijk, die Mij belijden zal voor de mensen, dien zal ook de Zoon des mensen belijden voor de engelen Gods. **9** Maar wie Mij verloochenen zal voor de mensen, die zal verloochend worden voor de engelen Gods. **10** En een iegelijk, die enig woord spreken zal tegen den Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar wie tegen den Heiligen Geest gelasterd zal hebben, dien zal het niet vergeven worden. **11** En wanneer zij u heenbrengen zullen in de synagogen, en tot de overheden en de machten, zo zijt niet bezorgd, hoe of wat gij tot verantwoording zeggen, of wat gij spreken zult; **12** Want de Heilige Geest zal u in dezelve ure leren, hetgeen gij spreken moet. **13** En een uit de schare zeide tot Hem: Meester, zeg mijn broeder, dat hij met mij de erfenis dele. **14** Maar Hij zeide tot hem: Mens, wie heeft Mij tot een rechter of scheidsman over ulieden gesteld? **15** En Hij zeide tot hen: Ziet toe en wacht u van de gierigheid; want het is niet

in den overvloed gelegen, dat iemand leeft uit zijn
goederen. **16** En Hij zeide tot hen een gelijkenis, en
sprak: Eens rijken mensen land had wel gedragen;
17 En hij overleide bij zichzelven, zeggende: Wat zal
ik doen, want ik heb niet, waarin ik mijn vruchten zal
verzamelen. **18** En hij zeide: Dit zal ik doen; ik zal mijn
schuren afbreken, en grotere bouwen, en zal aldaar
verzamelen al dit mijn gewas, en deze mijn goederen;
19 En ik zal tot mijn ziel zeggen: Ziel! gij hebt vele
goederen, die opgelegd zijn voor vele jaren, neem
rust, eet, drink, wees vrolijk. **20** Maar God zeide tot
hem: Gij dwaas! in dezen nacht zal men uw ziel van
u afeisen; en hetgeen gij bereid hebt, wiens zal het
zijn? **21** Alzo is het met dien, die zichzelven schatten
vergadert, en niet rijk is in God. **22** En Hij zeide tot Zijn
discipelen: Daarom zeg Ik u: Zijt niet bezorgd voor
uw leven, wat gij eten zult, noch voor het lichaam,
waarmede gij u kleden zult. **23** Het leven is meer
dan het voedsel, en het lichaam dan de kleding. **24**
Aanmerkt de raven, dat zij niet zaaien, noch maaien,
welke geen spijskamer noch schuur hebben, en God
voedt dezelve; hoeveel gaat gij de vogelen te boven?
25 Wie toch van u kan, met bezorgd te zijn, een el tot
zijn lengte toedoen? **26** Indien gij dan ook het minste
niet kunt, wat zijt gij voor de andere dingen bezorgd?
27 Aanmerkt de lelien, hoe zij wassen; zij arbeiden
niet, en spinnen niet; en Ik zeg u: ook Salomo in
al zijn heerlijkheid is niet bekleed geweest als een
van deze. **28** Indien nu God het gras dat heden op
het veld is, en morgen in den oven geworpen wordt,
alzo bekleedt, hoeveel meer u, gij kleingelovigen!
29 En gijlieden, vraagt niet, wat gij eten, of wat gij
drinken zult; en weest niet wankelmoedig. **30** Want
al deze dingen zoeken de volken der wereld; maar
uw Vader weet, dat gij deze dingen behoeft. **31**
Maar zoekt het Koninkrijk Gods, en al deze dingen
zullen u toegeworpen worden. **32** Vreest niet, gij
klein kuddeken, want het is uws Vaders welbehagen,
ulieden het Koninkrijk te geven. **33** Verkoopt hetgeen
gij hebt, en geeft aalmoes. Maakt uzelven buidels,
die niet verouden, een schat, die niet afneemt, in
de hemelen, daar de dief niet bijkomt, noch de mot
verderft. **34** Want waar uw schat is, aldaar zal ook uw
hart zijn. **35** Laat uw lendenen omgord zijn, en de
kaarsen brandende. **36** En zijt gij den mensen gelijk,
die op hun heer wachten, wanneer hij wederkomen
zal van de bruiloft, opdat, als hij komt en klopt, zij
hem terstond mogen opendoen. **37** Zalig zijn die
dienstknechten, welke de heer, als hij komt, zal
wakende vinden. Voorwaar, Ik zeg u, dat hij zich zal
omgorden, en zal hen doen aanzitten, en bijkomende,
zal hij hen dienen. **38** En zo hij komt in de tweede
nacht wake, en komt in de derde wake, en vindt hen
alzo, zalig zijn dezelve dienstknechten. **39** Maar weet
dit, dat, indien de heer des huizes geweten had, in
welke ure de dief zou komen, hij zou gewaakt hebben,
en zou zijn huis niet hebben laten doorgraven. **40**
Gij dan, zijt ook bereid; want in welke ure gij het
niet meent, zal de Zoon des mensen komen. **41** En
Petrus zeide tot Hem: Heere! zegt Gij deze gelijkenis
tot ons, of ook tot allen? **42** En de Heere zeide: Wie
is dan de getrouwe en voorzichtige huisbezorger,
dien de heer over zijn dienstboden zal zetten, om
hun ter rechter tijd het bescheiden deel spijze te
geven? **43** Zalig is de dienstknecht, welken zijn heer,
als hij komt, zal vinden, alzo doende. **44** Waarlijk,
Ik zeg ulieden, dat hij hem over al zijn goederen
zetten zal. **45** Maar indien dezelve dienstknecht in
zijn hart zou zeggen: Mijn heer vertoeft te komen;
en zou beginnen de knechten en de dienstmaagden
te slaan, en te eten en te drinken, en dronken te
worden; **46** Zo zal de heer deszelven dienstknechts
komen ten dage, in welken hij hem niet verwacht,
en ter ure, die hij niet weet; en zal hem afscheiden,
en zal zijn deel zetten met de ontrouwen. **47** En
die dienstknecht, welke geweten heeft den wil zijns
heeren, en zich niet bereid, noch naar zijn wil gedaan
heeft, die zal met vele slagen geslagen worden. **48**
Maar die denzelven niet geweten heeft, en gedaan
heeft dingen, die slagen waardig zijn, die zal met
weinige slagen geslagen worden. En een iegelijk,
wien veel gegeven is, van dien zal veel geeist worden;
en wien men veel vertrouwd heeft, van dien zal men
overvloediger eisen. **49** Ik ben gekomen, om vuur
op de aarde te werpen; en wat wil Ik, indien het
alrede ontstoken is? **50** Maar Ik moet met een doop
gedoopt worden; en hoe worde Ik geperst, totdat het
volbracht zij! **51** Meent gij, dat Ik gekomen ben, om
vrede te geven op de aarde? Neen, zeg Ik u, maar
veeleer verdeeldheid. **52** Want van nu aan zullen
er vijf in een huis verdeeld zijn, drie tegen twee, en
twee tegen drie. **53** De vader zal tegen den zoon
verdeeld zijn, en de zoon tegen den vader; de moeder
tegen de dochter; en de dochter tegen de moeder;

de schoonmoeder tegen haar schoondochter, en
de schoondochter tegen haar schoonmoeder. 54
En Hij zeide ook tot de scharen: Wanneer gij een
wolk ziet opgaan van het westen, terstond zegt
gijlieden: Er komt regen; en het geschiedt alzo. 55 En
wanneer gij den zuidenwind ziet waaien, zo zegt gij:
Er zal hitte zijn; en het geschiedt. 56 Gij geveinsden,
het aanschijn der aarde en des hemels weet gij te
beproeven; en hoe beproeft gij dezen tijd niet? 57 En
waarom oordeelt gij ook van uzelven niet, hetgeen
recht is? 58 Want als gij heengaat met uw wederpartij
voor de overheid, zo doet naarstigheid op den weg,
om van hem verlost te worden; opdat hij misschien
u niet voor den rechter trekke, en de rechter u den
gerechtsdienaar overlevere, en de gerechtsdienaar
u in de gevangenis werpe. 59 Ik zeg u: Gij zult van
daar geenszins uitgaan, totdat gij ook het laatste
penningsken betaald zult hebben.

13 En er waren te dierzelfder tijd enigen
tegenwoordig, die Hem boodschapten van de
Galileers, welker bloed Pilatus met hun offeranden
gemengd had. 2 En Jezus antwoordde, en zeide
tot hen: Meent gij, dat deze Galileers zondaars
zijn geweest boven al de Galileers, omdat zij zulks
geleden hebben? 3 Ik zeg u: Neen zij; maar indien gij
u niet bekeert, zo zult gij allen desgelijks vergaan.
4 Of die achttien, op welke de toren in Siloam viel,
en doodde ze; meent gij, dat deze schuldenaars
zijn geweest, boven alle mensen, die in Jeruzalem
wonen? 5 Ik zeg u: Neen zij; maar indien gij u niet
bekeert, zo zult gij allen insgelijks vergaan. 6 En
Hij zeide deze gelijkenis: Een zeker man had een
vijgeboom, geplant in zijn wijngaard; en hij kwam en
zocht vrucht daarop, en vond ze niet. 7 En hij zeide
tot den wijngaardenier: Zie, ik kome nu drie jaren,
zoekende vrucht op dezen vijgeboom, en vind ze
niet; houw hem uit; waartoe beslaat hij ook onnuttelijk
de aarde? 8 En hij, antwoordende, zeide tot hem:
Heer, laat hem ook nog dit jaar, totdat ik om hem
gegraven en mest gelegd zal hebben; 9 En indien
hij vrucht zal voortbrengen, laat hem staan; maar
indien niet, zo zult gij hem namaals uithouwen. 10
En Hij leerde op den sabbat in een der synagogen.
11 En ziet, er was een vrouw, die een geest der
krankheid achttien jaren lang gehad had, en zij was
samengebogen, en kon zich ganselijk niet oprichten.
12 En Jezus, haar ziende, riep haar tot Zich, en zeide
tot haar: Vrouw, gij zijt verlost van uw krankheid.
13 En Hij legde de handen op haar; en zij werd
terstond weder recht, en verheerlijkte God. 14 En de
overste der synagoge, kwalijk nemende, dat Jezus
op den sabbat genezen had, antwoordde en zeide
tot de schare: Er zijn zes dagen, in welke men moet
werken; komt dan in dezelve, en laat u genezen,
en niet op den dag des sabbats. 15 De Heere dan
antwoordde hem en zeide: Gij geveinsde, maakt
niet een iegelijk van u op den sabbat zijn os of ezel
van de kribbe los, en leidt hem heen om te doen
drinken? 16 En deze, die een dochter Abrahams is,
welke de satan, ziet, nu achttien jaren gebonden
had, moest die niet losgemaakt worden van dezen
band, op den dag des sabbats? 17 En als Hij dit
zeide, werden zij allen beschaamd, die zich tegen
Hem stelden; en al de schare verblijdde zich over al
de heerlijke dingen, die van Hem geschiedden. 18
En Hij zeide: Wien is het Koninkrijk Gods gelijk, en
waarbij zal Ik hetzelve vergelijken? 19 Het is gelijk
aan een mostaardzaad, hetwelk een mens genomen
en in zijn hof geworpen heeft; en het wies op, en
werd tot een groten boom, en de vogelen des hemels
nestelden in zijn takken. 20 En Hij zeide wederom:
Waarbij zal Ik het Koninkrijk Gods vergelijken? 21 Het
is gelijk aan een zuurdesem, welken een vrouw nam,
en verborg in drie maten meels, totdat het geheel
gezuurd was. 22 En Hij reisde van de ene stad en
vlek tot de andere, lerende, en richtende Zijn reis naar
Jeruzalem. 23 En er zeide een tot Hem: Heere, zijn
er ook weinigen, die zalig worden? En Hij zeide tot
hen: 24 Strijdt om in te gaan door de enge poort; want
velen, zeg Ik u, zullen zoeken in te gaan, en zullen
niet kunnen; 25 Namelijk nadat de Heer des huizes
zal opgestaan zijn, en de deur zal gesloten hebben,
en gij zult beginnen buiten te staan, en aan de deur te
kloppen, zeggende: Heere, Heere, doe ons open! en
Hij zal antwoorden en tot u zeggen: Ik ken u niet, van
waar gij zijt. 26 Alsdan zult gij beginnen te zeggen:
Wij hebben in Uw tegenwoordigheid gegeten en
gedronken, en Gij hebt in onze straten geleerd. 27 En
Hij zal zeggen: Ik zeg u, Ik ken u niet, van waar gij zijt;
wijkt van Mij af, alle gij werkers der ongerechtigheid!
28 Aldaar zal zijn wening en knersing der tanden,
wanneer gij zult zien Abraham, en Izak, en Jakob, en
al de profeten in het Koninkrijk Gods, maar ulieden

buiten uitgeworpen. 29 En daar zullen er komen van
Oosten en Westen, en van Noorden en Zuiden, en
zullen aanzitten in het Koninkrijk Gods. 30 En ziet,
er zijn laatsten, die de eersten zullen zijn; en er zijn
eersten, die de laatsten zullen zijn. 31 Te dienzelfden
dage kwamen er enige Farizeen, zeggende tot Hem:
Ga weg, en vertrek van hier; want Herodes wil U
doden. 32 En Hij zeide tot hen: Gaat heen, en zegt
dien vos: Zie, Ik werp duivelen uit, en maak gezond,
heden en morgen, en ten derden dage worde Ik
voleindigd. 33 Doch Ik moet heden, en morgen, en
den volgenden dag reizen; want het gebeurt niet,
dat een profeet gedood wordt buiten Jeruzalem. 34
Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en
stenigt, die tot u gezonden zijn, hoe menigmaal heb
Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkerwijs
een hen haar kiekens onder de vleugelen vergadert;
en gijlieden hebt niet gewild? 35 Ziet, uw huis wordt
ulieden woest gelaten. En voorwaar, Ik zeg u, dat
gij Mij niet zult zien, totdat de tijd zal gekomen zijn,
als gij zult zeggen: Gezegend is Hij, Die komt in den
Naam des Heeren!

14 En het geschiedde, als Hij gekomen was in het
huis van een der oversten der Farizeen, op den
sabbat, om brood te eten, dat zij Hem waarnamen.
2 En ziet, er was een zeker waterzuchtig mens
voor Hem. 3 En Jezus, antwoordende, zeide tot
de wetgeleerden en Farizeen, en sprak: Is het ook
geoorloofd op den sabbat gezond te maken? 4 Maar
zij zwegen stil. En Hij nam hem, en genas hem, en
liet hem gaan. 5 En Hij, hun antwoordende, zeide:
Wiens ezel of os van ulieden zal in een put vallen, en
die hem niet terstond zal uittrekken op den dag des
sabbats? 6 En zij konden Hem daarop niet weder
antwoorden. 7 En Hij zeide tot de genoden een
gelijkenis, aanmerkende, hoe zij de vooraanzittingen
verkozen; zeggende tot hen: 8 Wanneer gij van
iemand ter bruiloft genood zult zijn, zo zet u niet in de
eerste zitplaats; opdat niet misschien een waardiger
dan gij van hem genood zij; 9 En hij, komende, die
u en hem genood heeft, tot u zegge: Geef dezen
plaats; en gij alsdan zoudt beginnen met schaamte
de laatste plaats te houden. 10 Maar wanneer gij
genood zult zijn, ga heen en zet u in de laatste
plaats; opdat, wanneer hij komt, die u genood heeft,
hij tot u zegge: Vriend, ga hoger op. Alsdan zal
het u eer zijn voor degenen, die met u aanzitten.
11 Want een iegelijk, die zichzelven verhoogt, zal
vernederd worden; en die zichzelven vernedert, zal
verhoogd worden. 12 En Hij zeide ook tot dengene,
die Hem genood had: Wanneer gij een middagmaal
of avondmaal zult houden, zo roep niet uw vrienden,
noch uw broeders, noch uw magen, noch uw rijke
geburen; opdat ook dezelve u niet te eniger tijd
wedernoden, en u vergelding geschiede. 13 Maar
wanneer gij een maaltijd zult houden, zo nood armen,
verminkten, kreupelen, blinden; 14 En gij zult zalig
zijn, omdat zij niet hebben, om u te vergelden; want
het zal u vergolden worden in de opstanding der
rechtvaardigen. 15 En als een van degenen, die
mede aanzaten, deze dingen hoorde, zeide hij tot
Hem: Zalig is hij, die brood eet in het Koninkrijk
Gods. 16 Maar Hij zeide tot hem: Een zeker mens
bereidde een groot avondmaal, en hij noodde er
velen. 17 En hij zond zijn dienstknecht uit ten ure
des avondmaals, om den genoden te zeggen: Komt,
want alle dingen zijn nu gereed. 18 En zij begonnen
allen zich eendrachtelijk te ontschuldigen. De eerste
zeide tot hem: Ik heb een akker gekocht, en het is
nodig, dat ik uitga, en hem bezie; ik bid u, houd
mij voor verontschuldigd. 19 En een ander zeide: Ik
heb vijf juk ossen gekocht, en ik ga heen, om die te
beproeven; ik bid u, houd mij voor verontschuldigd. 20
En een ander zeide: Ik heb een vrouw getrouwd, en
daarom kan ik niet komen. 21 En dezelve dienstknecht
weder gekomen zijnde, boodschapte deze dingen
zijn heer. Toen werd de heer des huizes toornig, en
zeide tot zijn dienstknecht: Ga haastelijk uit in de
straten en wijken der stad, en breng de armen, en
verminkten, en kreupelen, en blinden hier in. 22 En
de dienstknecht zeide: Heere, het is geschied, gelijk
gij bevolen hebt, en nog is er plaats. 23 En de heer
zeide tot den dienstknecht: Ga uit in de wegen en
heggen; en dwing ze in te komen, opdat mijn huis vol
worde; 24 Want ik zeg ulieden, dat niemand van die
mannen, die genood waren, mijn avondmaal smaken
zal. 25 En vele scharen gingen met Hem; en Hij, Zich
omkerende, zeide tot hen: 26 Indien iemand tot Mij
komt en niet haat zijn vader, en moeder, en vrouw,
en kinderen, en broeders, en zusters, ja, ook zelfs
zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn. 27 En
wie zijn kruis niet draagt, en Mij navolgt, die kan Mijn
discipel niet zijn. 28 Want wie van u, willende een

toren bouwen, zit niet eerst neder, en overrekent de
kosten, of hij ook heeft, hetgeen tot volmaking nodig
is? 29 Opdat niet misschien, als hij het fondament
gelegd heeft, en niet kan voleindigen, allen, die het
zien, hem beginnen te bespotten. 30 Zeggende:
Deze mens heeft begonnen te bouwen, en heeft niet
kunnen voleindigen. 31 Of wat koning, gaande naar
den krijg, om tegen een anderen koning te slaan, zit
niet eerst neder, en beraadslaagt, of hij machtig is met
tien duizend te ontmoeten dengene, die met twintig
duizend tegen hem komt? 32 Anderszins zendt hij
gezanten uit, terwijl degene nog verre is, en begeert,
hetgeen tot vrede dient. 33 Alzo dan een iegelijk van
u, die niet verlaat alles, wat hij heeft, die kan Mijn
discipel niet zijn. 34 Het zout is goed; maar indien
het zout smakeloos geworden is, waarmede zal het
smakelijk gemaakt worden? 35 Het is noch tot het
land, noch tot den mesthoop bekwaam; men werpt
het weg. Wie oren heeft, om te horen, die hore.

15 En al de tollenaars en de zondaars naderden
tot Hem, om Hem te horen. 2 En de Farizeen
en de Schriftgeleerden murmureerden, zeggende:
Deze ontvangt de zondaars, en eet met hen. 3 En Hij
sprak tot hen deze gelijkenis, zeggende: 4 Wat mens
onder u, hebbende honderd schapen; en een van
die verliezende, verlaat niet de negen en negentig
in de woestijn, en gaat naar het verlorene, totdat hij
hetzelve vinde? 5 En als hij het gevonden heeft, legt
hij het op zijn schouders, verblijd zijnde. 6 En te huis
komende, roept hij de vrienden en de geburen samen,
zeggende tot hen: Weest blijde met mij; want ik heb
mijn schaap gevonden, dat verloren was. 7 Ik zeg
ulieden, dat er alzo blijdschap zal zijn in den hemel
over een zondaar, die zich bekeert, meer dan over
negen en negentig rechtvaardigen, die de bekering
niet van node hebben. 8 Of wat vrouw, hebbende tien
penningen, indien zij een penning verliest, ontsteekt
niet een kaars, en keert het huis met bezemen, en
zoekt naarstiglijk, totdat zij dien vindt? 9 En als zij
dien gevonden heeft, roept zij de vriendinnen en de
geburinnen samen, zeggende: Weest blijde met mij;
want ik heb den penning gevonden, dien ik verloren
had. 10 Alzo, zeg Ik ulieden, is er blijdschap voor de
engelen Gods over een zondaar, die zich bekeert. 11
En Hij zeide: Een zeker mens had twee zonen. 12
En de jongste van hen zeide tot den vader: Vader,
geef mij het deel des goeds, dat mij toekomt. En hij
deelde hun het goed. 13 En niet vele dagen daarna,
de jongste zoon, alles bijeenvergaderd hebbende, is
weggereisd in een ver gelegen land, en heeft aldaar
zijn goed doorgebracht, levende overdadiglijk. 14
En als hij het alles verteerd had, werd er een grote
hongersnood in datzelve land, en hij begon gebrek te
lijden. 15 En hij ging heen, en voegde zich bij een van
de burgers deszelven lands; en die zond hem op zijn
land om de zwijnen te weiden. 16 En hij begeerde zijn
buik te vullen met den draf, dien de zwijnen aten; en
niemand gaf hem dien. 17 En tot zichzelven gekomen
zijnde, zeide hij: Hoe vele huurlingen mijns vaders
hebben overvloed van brood, en ik verga van honger!
18 Ik zal opstaan en tot mijn vader gaan, en ik zal
tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen den
Hemel, en voor u; 19 En ik ben niet meer waardig uw
zoon genaamd te worden; maak mij als een van uw
huurlingen. 20 En opstaande ging hij naar zijn vader.
En als hij nog ver van hem was, zag hem zijn vader,
en werd met innerlijke ontferming bewogen; en toe
lopende, viel hem om zijn hals, en kuste hem. 21 En
de zoon zeide tot hem: Vader, ik heb gezondigd tegen
den Hemel, en voor u, en ben niet meer waardig uw
zoon genaamd te worden. 22 Maar de vader zeide tot
zijn dienstknechten: Brengt hier voor het beste kleed,
en doet het hem aan, en geeft hem een ring aan
zijn hand, en schoenen aan de voeten; 23 En brengt
het gemeste kalf, en slacht het; en laat ons eten en
vrolijk zijn. 24 Want deze mijn zoon was dood, en is
weder levend geworden; en hij was verloren, en is
gevonden! En zij begonnen vrolijk te zijn. 25 En zijn
oudste zoon was in het veld; en als hij kwam, en het
huis genaakte, hoorde hij het gezang en het gerei, 26
En tot zich geroepen hebbende een van de knechten,
vraagde, wat dat mocht zijn. 27 En deze zeide tot
hem: Uw broeder is gekomen, en uw vader heeft
het gemeste kalf geslacht, omdat hij hem gezond
weder ontvangen heeft. 28 Maar hij werd toornig,
en wilde niet ingaan. Zo ging dan zijn vader uit, en
bad hem. 29 Doch hij, antwoordende, zeide tot den
vader: Zie, ik dien u nu zo vele jaren, en heb nooit
uw gebod overtreden, en gij hebt mij nooit een bokje
gegeven, opdat ik met mijn vrienden mocht vrolijk
zijn. 30 Maar als deze uw zoon gekomen is, die uw
goed met hoeren doorgebracht heeft, zo hebt gij hem
het gemeste kalf geslacht. 31 En hij zeide tot hem:

Kind, gij zijt altijd bij mij, en al het mijne is uwe. 32 Men behoorde dan vrolijk en blijde te zijn; want deze uw broeder was dood, en is weder levend geworden; en hij was verloren, en is gevonden.

16 En Hij zeide ook tot Zijn discipelen: Er was een zeker rijk mens, welke een rentmeester had; en deze werd bij hem verklaagd, als die zijn goederen doorbracht. 2 En hij riep hem, en zeide tot hem: Hoe hoor ik dit van u? Geef rekenschap van uw rentmeesterschap; want gij zult niet meer kunnen rentmeester zijn. 3 En de rentmeester zeide bij zichzelven: Wat zal ik doen, dewijl mijn heer dit rentmeesterschap van mij neemt? Graven kan ik niet; te bedelen schaam ik mij. 4 Ik weet, wat ik doen zal, opdat, wanneer ik van het rentmeesterschap afgezet zal wezen, zij mij in hun huizen ontvangen. 5 En hij riep tot zich een iegelijk van de schuldenaars zijns heeren, en zeide tot den eersten: Hoeveel zijt gij mijn heer schuldig? 6 En hij zeide: Honderd vaten olie. En hij zeide tot hem: Neem uw handschrift, en nederzittende, schrijf haastelijk vijftig. 7 Daarna zeide hij tot een anderen: En gij, hoeveel zijt gij schuldig? En hij zeide: Honderd mudden tarwe. En hij zeide tot hem: Neem uw handschrift, en schrijf tachtig. 8 En de heer prees den onrechtvaardigen rentmeester, omdat hij voorzichtiglijk gedaan had; want de kinderen dezer wereld zijn voorzichtiger, dan de kinderen des lichts, in hun geslacht. **(aiōn g165)** 9 En Ik zeg ulieden: Maakt uzelven vrienden uit den onrechtvaardigen Mammon, opdat, wanneer u ontbreken zal, zij u mogen ontvangen in de eeuwige tabernakelen. **(aiōnios g166)** 10 Die getrouw is in het minste, die is ook in het grote getrouw; en die in het minste onrechtvaardig is, die is ook in het grote onrechtvaardig. 11 Zo gij dan in den onrechtvaardigen Mammon niet getrouw zijt geweest, wie zal u het ware vertrouwen? 12 En zo gij in eens anders goed niet getrouw zijt geweest, wie zal u het uwe geven? 13 Geen huisknecht kan twee heren dienen; want of hij zal den enen haten, en den anderen liefhebben, of hij zal den enen aanhangen, en den anderen verachten; gij kunt God niet dienen en den Mammon. 14 En al deze dingen hoorden ook de Farizeen, die geldgierig waren, en zij beschimpten Hem. 15 En Hij zeide tot hen: Gij zijt het, die uzelven rechtvaardigt voor de mensen; maar God kent uw harten; want dat hoog is onder de mensen, is een gruwel voor God. 16 De wet en de profeten zijn tot op Johannes; van dien tijd af wordt het Koninkrijk Gods verkondigd, en een iegelijk doet geweld op hetzelve. 17 En het is lichter, dat de hemel en de aarde voorbijgaan, dan dat een tittel der wet valle. 18 Een iegelijk, die zijn vrouw verlaat, en een andere trouwt, die doet overspel; en een iegelijk, die de verlatene van den man trouwt, die doet ook overspel. 19 En er was een zeker rijk mens, en was gekleed met purper en zeer fijn lijnwaad, levende allen dag vrolijk en prachtig. 20 En er was een zeker bedelaar, met name Lazarus, welke lag voor zijn poort vol zweren; 21 En begeerde verzadigd te worden van de kruimkens, die van de tafel des rijken vielen; maar ook de honden kwamen en lekten zijn zweren. 22 En het geschiedde, dat de bedelaar stierf, en van de engelen gedragen werd in den schoot van Abraham. 23 En de rijke stierf ook, en werd begraven. En als hij in de hel zijn ogen ophief, zijnde in de pijn, zag hij Abraham van verre, en Lazarus in zijn schoot. **(Hadēs g86)** 24 En hij riep en zeide: Vader Abraham, ontferm u mijner, en zend Lazarus, dat hij het uiterste zijns vingers in het water dope, en verkoele mijn tong; want ik lijde smarten in deze vlam. 25 Maar Abraham zeide: Kind, gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven, en Lazarus desgelijks het kwade; en nu wordt hij vertroost, en gij lijdt smarten. 26 En boven dit alles, tussen ons en ulieden is een grote klove gevestigd, zodat degenen, die van hier tot u willen overgaan, niet zouden kunnen, noch ook die daar zijn, van daar tot ons overkomen. 27 En hij zeide: Ik bid u dan, vader, dat gij hem zendt tot mijns vaders huis; 28 Want ik heb vijf broeders; dat hij hun dit betuige, opdat ook zij niet komen in deze plaats der pijniging. 29 Abraham zeide tot hem: Zij hebben Mozes en de profeten, dat zij die horen. 30 En hij zeide: Neen, vader Abraham, maar zo iemand van de doden tot hen heenging, zij zouden zich bekeren. 31 Doch Abraham zeide tot hem: Indien zij Mozes en de profeten niet horen, zo zullen zij ook, al waren het, dat er iemand uit de doden opstond, zich niet laten gezeggen.

17 En Hij zeide tot de discipelen: Het kan niet wezen, dat er geen ergernissen komen; doch wee hem, door welken zij komen; 2 Het zoude hem nuttiger zijn, dat een molensteen om zijn hals gedaan

ware, en hij in de zee geworpen, dan dat hij een
van deze kleinen zou ergeren. 3 Wacht uzelven. En
indien uw broeder tegen u zondigt, zo bestraf hem;
en indien het hem leed is, zo vergeef het hem. 4
En indien hij zevenmaal daags tegen u zondigt, en
zevenmaal daags tot u wederkeert, zeggende: Het
is mij leed; zo zult gij het hem vergeven. 5 En de
apostelen zeiden tot den Heere: Vermeerder ons
het geloof. 6 En de Heere zeide: Zo gij een geloof
hadt als een mostaardzaad, gij zoudt tegen dezen
moerbezienboom zeggen: Word ontworteld, en in
de zee geplant, en hij zou u gehoorzaam zijn. 7 En
wie van u heeft een dienstknecht ploegende, of de
beesten hoedende, die tot hem, als hij van den akker
inkomt, terstond zal zeggen: Kom bij, en zit aan? 8
Maar zal hij niet tot hem zeggen: Bereid, dat ik te
avond zal eten, en omgord u, en dien mij, totdat ik
zal gegeten en gedronken hebben; en eet en drink
gij daarna? 9 Dankt hij ook denzelven dienstknecht
omdat hij gedaan heeft, hetgeen hem bevolen was?
Ik meen, neen. 10 Alzo ook gij, wanneer gij zult
gedaan hebben al hetgeen u bevolen is, zo zegt: Wij
zijn onnutte dienstknechten; want wij hebben maar
gedaan, hetgeen wij schuldig waren te doen. 11 En
het geschiedde, als Hij naar Jeruzalem reisde, dat Hij
door het midden van Samaria en Galilea ging. 12 En
als Hij in een zeker vlek kwam, ontmoetten Hem tien
melaatse mannen, welke stonden van verre; 13 En
zij verhieven hun stem, zeggende: Jezus, Meester!
ontferm U onzer! 14 En als Hij hen zag, zeide Hij tot
hen: Gaat heen en vertoont uzelven den priesteren.
En het geschiedde, terwijl zij heengingen, dat zij
gereinigd werden. 15 En een van hen, ziende, dat hij
genezen was, keerde wederom, met grote stemme
God verheerlijkende. 16 En hij viel op het aangezicht
voor Zijn voeten, Hem dankende; en dezelve was
een Samaritaan; 17 En Jezus, antwoordende, zeide:
Zijn niet de tien gereinigd geworden, en waar zijn de
negen? 18 En zijn er geen gevonden, die wederkeren,
om Gode eer te geven, dan deze vreemdeling? 19
En Hij zeide tot hem: Sta op, en ga heen; uw geloof
heeft u behouden. 20 En gevraagd zijnde van de
Farizeen, wanneer het Koninkrijk Gods komen zou,
heeft Hij hun geantwoord en gezegd: Het Koninkrijk
Gods komt niet met uiterlijk gelaat. 21 En men zal
niet zeggen: Ziet hier, of ziet daar, want, ziet, het
Koninkrijk Gods is binnen ulieden. 22 En Hij zeide
tot de discipelen: Er zullen dagen komen, wanneer
gij zult begeren een der dagen van den Zoon des
mensen te zien, en gij zult dien niet zien. 23 En zij
zullen tot u zeggen: Ziet hier, of ziet daar is Hij; gaat
niet heen, en volgt niet. 24 Want gelijk de bliksem,
die van het ene einde onder den hemel bliksemt, tot
het andere onder den hemel schijnt, alzo zal ook de
Zoon des mensen wezen in Zijn dag. 25 Maar eerst
moet Hij veel lijden, en verworpen worden van dit
geslacht. 26 En gelijk het geschied is in de dagen
van Noach, alzo zal het ook zijn in de dagen van
den Zoon des mensen. 27 Zij aten, zij dronken, zij
namen ten huwelijk, zij werden ten huwelijk gegeven,
tot den dag, op welken Noach in de ark ging, en de
zondvloed kwam, en verdierf ze allen. 28 Desgelijks
ook, gelijk het geschiedde in de dagen van Lot;
zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij
plantten, zij bouwden; 29 Maar op den dag, op welken
Lot van Sodom uitging, regende het vuur en sulfer
van den hemel, en verdierf ze allen. 30 Even alzo zal
het zijn in den dag, op welken de Zoon des mensen
geopenbaard zal worden. 31 In dienzelven dag, wie
op het dak zal zijn, en zijn huisraad in huis, die kome
niet af, om hetzelve weg te nemen; en wie op den
akker zijn zal, die kere desgelijks niet naar hetgeen,
dat achter is. 32 Gedenkt aan de vrouw van Lot. 33
Zo wie zijn leven zal zoeken te behouden, die zal het
verliezen; en zo wie hetzelve zal verliezen, die zal het
in het leven behouden. 34 Ik zeg u: In dien nacht
zullen twee op een bed zijn; de een zal aangenomen,
en de ander zal verlaten worden. 35 Twee vrouwen
zullen te zamen malen; de ene zal aangenomen, en
de andere zal verlaten worden. 36 Twee zullen op
den akker zijn; de een zal aangenomen, en de ander
zal verlaten worden. 37 En zij antwoordden en zeiden
tot Hem: Waar, Heere? En Hij zeide tot hen: Waar
het lichaam is, aldaar zullen de arenden vergaderd
worden.

18 En Hij zeide ook een gelijkenis tot hen, daartoe
strekkende, dat men altijd bidden moet, en niet
vertragen; 2 Zeggende: Er was een zeker rechter
in een stad, die God niet vreesde, en geen mens
ontzag. 3 En er was een zekere weduwe in dezelfde
stad, en zij kwam tot hem, zeggende: Doe mij recht
tegen mijn wederpartij. 4 En hij wilde voor een langen
tijd niet; maar daarna zeide hij bij zichzelven: Hoewel

ik God niet vreze, en geen mens ontzie; 5 Nochtans,
omdat deze weduwe mij moeielijk valt, zo zal ik haar
recht doen, opdat zij niet eindelijk kome, en mij het
hoofd breke. 6 En de Heere zeide: Hoort, wat de
onrechtvaardige rechter zegt. 7 Zal God dan geen
recht doen Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot
Hem roepen, hoewel Hij lankmoedig is over hen?
8 Ik zeg u, dat Hij hun haastelijk recht doen zal.
Doch de Zoon des mensen, als Hij komt, zal Hij ook
geloof vinden op de aarde? 9 En Hij zeide ook tot
sommigen, die bij zichzelven vertrouwden, dat zij
rechtvaardig waren, en de anderen niets achtten,
deze gelijkenis: 10 Twee mensen gingen op in den
tempel om te bidden, de een was een Farizeer, en de
ander een tollenaar. 11 De Farizeer, staande, bad
dit bij zichzelven: O God! ik dank U, dat ik niet ben
gelijk de andere mensen, rovers, onrechtvaardigen,
overspelers; of ook gelijk deze tollenaar. 12 Ik vast
tweemaal per week; ik geef tienden van alles, wat ik
bezit. 13 En de tollenaar, van verre staande, wilde
ook zelfs de ogen niet opheffen naar den hemel,
maar sloeg op zijn borst, zeggende: O God! wees mij
zondaar genadig! 14 Ik zeg ulieden: Deze ging af
gerechtvaardigd in zijn huis, meer dan die; want een
ieder, die zichzelven verhoogt, zal vernederd worden,
en die zichzelven vernedert, zal verhoogd worden. 15
En zij brachten ook de kinderkens tot Hem, opdat
Hij die zou aanraken; en de discipelen, dat ziende,
bestraften dezelve. 16 Maar Jezus riep dezelve
kinderkens tot Zich, en zeide: Laat de kinderkens tot
Mij komen, en verhindert hen niet; want derzulken is
het Koninkrijk Gods. 17 Voorwaar, zeg Ik u: Zo wie het
Koninkrijk Gods niet zal ontvangen als een kindeken,
die zal geenszins in hetzelve komen. 18 En een zeker
overste vraagde Hem, zeggende: Goede Meester,
wat doende zal ik het eeuwige leven beerven? (aiōnios
g166) 19 En Jezus zeide tot hem: Wat noemt gij Mij
goed? Niemand is goed, dan Een, namelijk God. 20
Gij weet de geboden: Gij zult geen overspel doen; gij
zult niet doden; gij zult niet stelen; gij zult geen valse
getuigenis geven; eer uw vader en uw moeder. 21 En
hij zeide: Al deze dingen heb ik onderhouden van
mijn jonkheid aan. 22 Doch Jezus, dit horende, zeide
tot hem: Nog een ding ontbreekt u; verkoop alles, wat
gij hebt, en deel het onder de armen, en gij zult een
schat hebben in den hemel; en kom herwaarts, volg
Mij. 23 Maar als hij dit hoorde, werd hij geheel droevig;
want hij was zeer rijk. 24 Jezus nu, ziende, dat hij
geheel droevig geworden was, zeide: Hoe bezwaarlijk
zullen degenen, die goed hebben, in het Koninkrijk
Gods ingaan! 25 Want het is lichter, dat een kemel
ga door het oog van een naald, dan dat een rijke
in het Koninkrijk Gods inga. 26 En die dit hoorden,
zeiden: Wie kan dan zalig worden? 27 En Hij zeide:
De dingen, die onmogelijk zijn bij de mensen, zijn
mogelijk bij God. 28 En Petrus zeide: Zie, wij hebben
alles verlaten, en zijn U gevolgd. 29 En Hij zeide
tot hen: Voorwaar, Ik zeg ulieden, dat er niemand
is, die verlaten heeft huis, of ouders, of broeders, of
vrouw, of kinderen, om het Koninkrijk Gods; 30 Die
niet zal veelvoudig weder ontvangen in dezen tijd,
en in de toekomende eeuw het eeuwige leven. (aiōn
g165, aiōnios g166) 31 En Hij nam de twaalven bij Zich,
en zeide tot hen: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem,
en het zal alles volbracht worden aan den Zoon des
mensen, wat geschreven is door de profeten. 32
Want Hij zal den heidenen overgeleverd worden,
en Hij zal bespot worden, en smadelijk behandeld
worden, en bespogen worden. 33 En Hem gegeseld
hebbende, zullen zij Hem doden; en ten derden dage
zal Hij wederopstaan. 34 En zij verstonden geen van
deze dingen; en dit woord was voor hen verborgen,
en zij verstonden niet, hetgeen gezegd werd. 35 En
het geschiedde, als Hij nabij Jericho kwam, dat een
zeker blinde aan den weg zat, bedelende. 36 En
deze, horende de schare voorbijgaan, vraagde, wat
dat ware. 37 En zij boodschapten hem, dat Jezus
de Nazarener voorbijging. 38 En hij riep, zeggende:
Jezus, Gij Zone Davids, ontferm U mijner! 39 En die
voorbijgingen, bestraften hem, opdat hij zwijgen zou;
maar hij riep zoveel te meer: Zone Davids, ontferm
U mijner! 40 En Jezus, stilstaande, beval, dat men
denzelven tot Hem brengen zou; en als hij nabij Hem
gekomen was, vraagde Hij hem, 41 Zeggende: Wat
wilt gij, dat Ik u doen zal? En hij zeide: Heere! dat ik
ziende mag worden. 42 En Jezus zeide tot hem: Word
ziende; uw geloof heeft u behouden. 43 En terstond
werd hij ziende, en volgde Hem, God verheerlijkende.
En al het volk, dat ziende, gaf Gode lof.

19 En Jezus, ingekomen zijnde, ging door Jericho.
2 En zie, er was een man, met name geheten
Zacheus; en deze was een overste der tollenaren,
en hij was rijk; 3 En zocht Jezus te zien, wie Hij

was; en kon niet vanwege de schare, omdat hij klein
van persoon was. 4 En vooruitlopende, klom hij op
een wilden vijgeboom, opdat hij Hem mocht zien;
want Hij zou door dien weg voorbijgaan. 5 En als
Jezus aan die plaats kwam, opwaarts ziende, zag
Hij hem, en zeide tot hem: Zacheus! haast u, en
kom af; want Ik moet heden in uw huis blijven. 6 En
hij haastte zich en kwam af, en ontving Hem met
blijdschap. 7 En allen, die het zagen, murmureerden,
zeggende: Hij is tot een zondigen man ingegaan, om
te herbergen. 8 En Zacheus stond, en zeide tot den
Heere: Zie, de helft van mijn goederen, Heere, geef
ik den armen; en indien ik iemand iets door bedrog
ontvreemd heb, dat geef ik vierdubbel weder. 9 En
Jezus zeide tot hem: Heden is dezen huize zaligheid
geschied, nademaal ook deze een zoon van Abraham
is. 10 Want de Zoon des mensen is gekomen, om
te zoeken en zalig te maken, dat verloren was. 11
En als zij dat hoorden, voegde Hij daarbij, en zeide
een gelijkenis; omdat Hij nabij Jeruzalem was, en
omdat zij meenden, dat het Koninkrijk Gods terstond
zou openbaar worden. 12 Hij zeide dan: Een zeker
welgeboren man reisde in een ver gelegen land, om
voor zichzelven een koninkrijk te ontvangen, en dan
weder te keren. 13 En geroepen hebbende zijn tien
dienstknechten, gaf hij hun tien ponden, en zeide
tot hen: Doet handeling, totdat ik kome. 14 En zijn
burgers haatten hem, en zonden hem gezanten na,
zeggende: Wij willen niet, dat deze over ons koning
zij. 15 En het geschiedde, toen hij wederkwam, als hij
het koninkrijk ontvangen had, dat hij zeide, dat die
dienstknechten tot hem zouden geroepen worden,
wien hij het geld gegeven had; opdat hij weten mocht,
wat een iegelijk met handelen gewonnen had. 16
En de eerste kwam, en zeide: Heer, uw pond heeft
tien ponden daartoe gewonnen. 17 En hij zeide tot
hem: Wel, gij goede dienstknecht, dewijl gij in het
minste getrouw zijt geweest, zo heb macht over tien
steden. 18 En de tweede kwam, en zeide: Heer, uw
pond heeft vijf ponden gewonnen. 19 En hij zeide
ook tot dezen: En gij, wees over vijf steden. 20 En
een ander kwam, zeggende: Heer, zie hier uw pond,
hetwelk ik in een zweetdoek weggelegd had; 21 Want
ik vreesde u, omdat gij een straf mens zijt; gij neemt
weg, wat gij niet gelegd hebt, en gij maait, wat gij
niet gezaaid hebt. 22 Maar hij zeide tot hem: Uit uw
mond zal ik u oordelen, gij boze dienstknecht! Gij
wist, dat ik een straf mens ben, nemende weg, wat ik
niet gelegd heb, en maaiende, wat ik niet gezaaid
heb. 23 Waarom hebt gij dan mijn geld niet in de bank
gegeven, en ik, komende, had hetzelve met woeker
mogen eisen? 24 En hij zeide tot degenen, die bij
hem stonden: Neemt dat pond van hem weg, en geeft
het dien, die de tien ponden heeft. 25 En zij zeiden tot
hem: Heer, hij heeft tien ponden. 26 Want ik zeg u,
dat een iegelijk, die heeft, zal gegeven worden; maar
van degene, die niet heeft, van dien zal genomen
worden ook wat hij heeft. 27 Doch deze mijn vijanden,
die niet hebben gewild, dat ik over hen koning zoude
zijn, brengt ze hier, en slaat ze hier voor mij dood. 28
En dit gezegd hebbende, reisde Hij voor hen heen,
en ging op naar Jeruzalem. 29 En het geschiedde, als
Hij nabij Beth-fage en Bethanie gekomen was, aan
den berg, genaamd den Olijfberg, dat Hij twee van
Zijn discipelen uitzond, 30 Zeggende: Gaat henen in
dat vlek, dat tegenover is; in hetwelk inkomende, zult
gij een veulen gebonden vinden, waarop geen mens
ooit heeft gezeten; ontbindt hetzelve, en brengt het.
31 En indien iemand u vraagt: Waarom ontbindt gij
dat, zo zult gij alzo tot hem zeggen: Omdat het de
Heere van node heeft. 32 En die uitgezonden waren,
heengegaan zijnde, vonden het, gelijk Hij hun gezegd
had. 33 En als zij het veulen ontbonden, zeiden de
heren van hetzelve tot hen: Waarom ontbindt gij het
veulen? 34 En zij zeiden: De Heere heeft het van
node. 35 En zij brachten hetzelve tot Jezus. En hun
klederen op het veulen geworpen hebbende, zetten
zij Jezus daarop. 36 En als Hij voort reisde, spreidden
zij hun klederen onder Hem op den weg. 37 En
als Hij nu genaakte aan den afgang des Olijfbergs,
begon al de menigte der discipelen zich te verblijden,
en God te loven met grote stemme, vanwege al de
krachtige daden, die zij gezien hadden; 38 Zeggende:
Gezegend is de Koning, Die daar komt in den Naam
des Heeren! Vrede zij in den hemel, en heerlijkheid in
de hoogste plaatsen! 39 En sommigen der Farizeen
uit de schare zeiden tot Hem: Meester, bestraf Uw
discipelen. 40 En Hij, antwoordende, zeide tot hen:
Ik zeg ulieden, dat, zo deze zwijgen, de stenen
haast roepen zullen. 41 En als Hij nabij kwam, en
de stad zag, weende Hij over haar, 42 Zeggende:
Och, of gij ook bekendet, ook nog in dezen uw dag,
hetgeen tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen
voor uw ogen. 43 Want er zullen dagen over u

komen, dat uw vijanden een begraving rondom u
zullen opwerpen, en zullen u omsingelen, en u van
alle zijden benauwen; 44 En zullen u tot den grond
nederwerpen, en uw kinderen in u; en zij zullen in
u den enen steen op den anderen steen niet laten;
daarom dat gij den tijd uwer bezoeking niet bekend
hebt. 45 En gegaan zijnde in den tempel, begon
Hij uit te drijven degenen, die daarin verkochten en
kochten, 46 Zeggende tot hen: Er is geschreven: Mijn
huis is een huis des gebeds; maar gij hebt dat tot
een kuil der moordenaren gemaakt. 47 En Hij leerde
dagelijks in den tempel; en de overpriesters, en de
Schriftgeleerden, en de oversten des volks zochten
Hem te doden. 48 En zij vonden niet, wat zij doen
zouden; want al het volk hing Hem aan, en hoorde
Hem.

20 En het geschiedde in een van die dagen,
als Hij in den tempel het volk leerde, en
het Evangelie verkondigde, dat de overpriesters,
en Schriftgeleerden, met de ouderlingen daarover
kwamen, 2 En spraken tot Hem zeggende: Zeg
ons, door wat macht Gij deze dingen doet; of wie
Hij is, Die U deze macht heeft gegeven? 3 En Hij,
antwoordende, zeide tot hen: Ik zal u ook een woord
vragen, en zegt Mij: 4 De doop van Johannes,
was die uit den Hemel, of uit de mensen? 5 En zij
overleiden onder zich, zeggende: Indien wij zeggen:
Uit den Hemel; zo zal Hij zeggen: Waarom hebt gij
dan hem niet geloofd? 6 En indien wij zeggen: Uit
de mensen; zo zal ons al het volk stenigen; want zij
houden voor zeker, dat Johannes een profeet was.
7 En zij antwoordden, dat zij niet wisten, vanwaar
die was. 8 En Jezus zeide tot hen: Zo zeg Ik u ook
niet, door wat macht Ik deze dingen doe. 9 En Hij
begon tot het volk deze gelijkenis te zeggen: Een
zeker mens plantte een wijngaard, en hij verhuurde
dien aan landlieden, en trok een langen tijd buiten
's lands. 10 En als het de tijd was, zond hij tot
de landlieden een dienstknecht, opdat zij hem van
de vrucht des wijngaards geven zouden; maar de
landlieden sloegen denzelven, en zonden hem ledig
heen. 11 En wederom zond hij nog een anderen
dienstknecht; maar ook dien geslagen en smadelijk
behandeld hebbende, zonden zij hem ledig heen.
12 En wederom zond hij nog een derden; maar zij
verwondden ook dezen, en wierpen hem uit. 13 En
de heer des wijngaards zeide: Wat zal ik doen? Ik zal
mijn geliefden zoon zenden; mogelijk dezen ziende,
zullen zij hem ontzien. 14 Maar als de landlieden
hem zagen, overleiden zij onder elkander, en zeiden:
Deze is de erfgenaam; komt, laat ons hem doden,
opdat de erfenis onze worde. 15 En als zij hem buiten
den wijngaard uitgeworpen hadden, doodden zij hem.
Wat zal dan de heer des wijngaards hun doen? 16 Hij
zal komen en deze landlieden verderven, en zal den
wijngaard aan anderen geven. En als zij dat hoorden,
zeiden zij: Dat zij verre! 17 Maar Hij zag hen aan,
en zeide: Wat is dan dit, hetwelk geschreven staat:
De steen, dien de bouwlieden verworpen hebben,
deze is tot een hoofd des hoeks geworden? 18 Een
iegelijk, die op dien steen valt, zal verpletterd worden,
en op wien hij valt, dien zal hij vermorzelen. 19 En
de overpriesteren en de Schriftgeleerden zochten te
dierzelver ure de handen aan Hem te slaan; maar
zij vreesden het volk; want zij verstonden, dat Hij
deze gelijkenis tegen hen gesproken had. 20 En zij
namen Hem waar, en zonden verspieders uit, die
zichzelven veinsden rechtvaardig te zijn; opdat zij
Hem in Zijn rede vangen mochten, om Hem aan
de heerschappij en de macht des stadhouders over
te leveren. 21 En zij vraagden Hem, zeggende:
Meester, wij weten, dat Gij recht spreekt en leert, en
den persoon niet aanneemt, maar den weg Gods
leert in der waarheid. 22 Is het ons geoorloofd den
keizer schatting te geven, of niet? 23 En Hij, hun
arglistigheid bemerkende, zeide tot hen: Wat verzoekt
gij Mij? 24 Toont Mij een penning; wiens beeld en
opschrift heeft hij? En zij, antwoordende, zeiden:
Des keizers. 25 En Hij zeide tot hen: Geeft dan den
keizer, dat des keizers is, en Gode, dat Gods is. 26
En zij konden Hem in Zijn woord niet vatten voor
het volk; en zich verwonderende over Zijn antwoord,
zwegen zij stil. 27 En tot Hem kwamen sommigen der
Sadduceen, welke tegensprekende zeggen, dat er
geen opstanding is, en vraagden Hem, 28 Zeggende:
Meester! Mozes heeft ons geschreven: Zo iemands
broeder sterft, die een vrouw heeft, en hij sterft zonder
kinderen, dat zijn broeder de vrouw nemen zal, en
zijn broeder zaad verwekken. 29 Er waren nu zeven
broeders; en de eerste nam een vrouw, en hij stierf
zonder kinderen. 30 En de tweede nam die vrouw,
en ook deze stierf zonder kinderen. 31 En de derde
nam dezelve vrouw; en desgelijks ook de zeven, en

hebben geen kinderen nagelaten, en zijn gestorven.
32 En ten laatste na allen stierf ook de vrouw. 33 In
de opstanding dan, wiens vrouw van dezen zal zij
zijn? Want die zeven hebben dezelve tot een vrouw
gehad. 34 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen:
De kinderen dezer eeuw trouwen, en worden ten
huwelijk uitgegeven; (aiōn g165) 35 Maar die waardig
zullen geacht zijn die eeuw te verwerven en de
opstanding uit de doden, zullen noch trouwen, noch
ten huwelijk uitgegeven worden; (aiōn g165) 36 Want zij
kunnen niet meer sterven, want zij zijn den engelen
gelijk; en zij zijn kinderen Gods, dewijl zij kinderen
der opstanding zijn. 37 En dat de doden opgewekt
zullen worden, heeft ook Mozes aangewezen bij
het doornenbos, als hij den Heere noemt den God
Abrahams, en den God Izaks, en den God Jakobs.
38 God nu is niet een God der doden, maar der
levenden; want zij leven Hem allen. 39 En sommigen
der Schriftgeleerden, antwoordende, zeiden: Meester!
Gij hebt wel gezegd. 40 En zij durfden Hem niet meer
iets vragen. 41 En Hij zeide tot hen: Hoe zeggen
zij, dat de Christus Davids Zoon is? 42 En David
zelf zegt in het boek der psalmen: De Heere heeft
gezegd tot mijn Heere: Zit aan Mijn rechter hand,
43 Totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een
voetbank Uwer voeten. 44 David dan noemt Hem zijn
Heere; en hoe is Hij zijn Zoon? 45 En daar al het volk
het hoorde, zeide Hij tot Zijn discipelen: 46 Wacht u
van de Schriftgeleerden, die daar willen wandelen
in lange klederen, en beminnen de groetingen op
de markten, en de voorgestoelten in de synagogen,
en de vooraanzittingen in de maaltijden; 47 Die
der weduwen huizen opeten, en onder een schijn
lange gebeden doen; dezen zullen zwaarder oordeel
ontvangen.

21 En opziende, zag Hij de rijken hun gaven in de
schatkist werpen. 2 En Hij zag ook een zekere
arme weduwe twee kleine penningen daarin werpen.
3 En Hij zeide: Waarlijk, Ik zeg u, dat deze arme
weduwe meer dan allen heeft ingeworpen. 4 Want
die allen hebben van hun overvloed geworpen tot de
gaven Gods; maar deze heeft van haar gebrek, al
den leeftocht, dien zij had, daarin geworpen. 5 En
als sommigen zeiden van den tempel, dat hij met
schone stenen en begiftigingen versierd was, zeide
Hij: 6 Wat deze dingen aangaat, die gij aanschouwt,
er zullen dagen komen, in welke niet een steen
op den anderen steen zal gelaten worden, die niet
zal worden afgebroken. 7 En zij vraagden Hem,
zeggende: Meester, wanneer zullen dan deze dingen
zijn, en welk is het teken, wanneer deze dingen
zullen geschieden? 8 En Hij zeide: Ziet, dat gij niet
verleid wordt; want velen zullen er komen onder
Mijn Naam, zeggende: Ik ben de Christus; en de
tijd is nabij gekomen, gaat dan hen niet na. 9 En
wanneer gij zult horen van oorlogen en beroerten, zo
wordt niet verschrikt; want deze dingen moeten eerst
geschieden; maar nog is terstond het einde niet. 10
Toen zeide Hij tot hen: Het ene volk zal tegen het
andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het
andere koninkrijk. 11 En er zullen grote aardbevingen
wezen in verscheidene plaatsen, en hongersnoden,
en pestilentien; er zullen ook schrikkelijke dingen, en
grote tekenen van den hemel geschieden. 12 Maar
voor dit alles, zullen zij hun handen aan ulieden slaan,
en u vervolgen, u overleverende in de synagogen en
gevangenissen; en gij zult getrokken worden voor
koningen en stadhouders, om Mijns Naams wil. 13 En
dit zal u overkomen tot een getuigenis. 14 Neemt dan
in uw harten voor, van te voren niet te overdenken,
hoe gij u verantwoorden zult; 15 Want Ik zal u
mond en wijsheid geven, welke niet zullen kunnen
tegenspreken, noch wederstaan allen, die zich tegen
u zetten. 16 En gij zult overgeleverd worden ook van
ouders, en broeders, en magen, en vrienden; en zij
zullen er sommigen uit u doden. 17 En gij zult van
allen gehaat worden om Mijns Naams wil. 18 Doch
niet een haar uit uw hoofd zal verloren gaan. 19 Bezit
uw zielen in uw lijdzaamheid. 20 Maar wanneer gij
zien zult, dat Jeruzalem van heirlegers omsingeld
wordt, zo weet alsdan, dat haar verwoesting nabij
gekomen is. 21 Alsdan die in Judea zijn, dat zij
vlieden naar de bergen; en die in het midden van
dezelve zijn, dat zij daaruit trekken; en die op de
velden zijn, dat zij in dezelve niet komen. 22 Want
deze zijn dagen der wraak, opdat alles vervuld worde,
dat geschreven is. 23 Doch wee den bevruchten en
den zogenden vrouwen in die dagen, want er zal
grote nood zijn in het land, en toorn over dit volk. 24
En zij zullen vallen door de scherpte des zwaards, en
gevankelijk weggevoerd worden onder alle volken; en
Jeruzalem zal van de heidenen vertreden worden,
totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn. 25

En er zullen tekenen zijn in de zon, en maan, en
sterren, en op de aarde benauwdheid der volken
met twijfelmoedigheid, als de zee en watergolven
groot geluid zullen geven; 26 En den mensen het hart
zal bezwijken van vrees en verwachting der dingen,
die het aardrijk zullen overkomen; want de krachten
der hemelen zullen bewogen worden. 27 En alsdan
zullen zij den Zoon des mensen zien komen in een
wolk, met grote kracht en heerlijkheid. 28 Als nu deze
dingen beginnen te geschieden, zo ziet omhoog,
en heft uw hoofden opwaarts, omdat uw verlossing
nabij is. 29 En Hij zeide tot hen een gelijkenis: Ziet
den vijgeboom, en al de bomen. 30 Wanneer zij nu
uitspruiten, en gij dat ziet, zo weet gij uit uzelven, dat
de zomer nu nabij is. 31 Alzo ook gij, wanneer gij
deze dingen zult zien geschieden, zo weet, dat het
Koninkrijk Gods nabij is. 32 Voorwaar Ik zeg u, dat
dit geslacht geenszins zal voorbijgaan, totdat alles
zal geschied zijn. 33 De hemel en de aarde zullen
voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen geenszins
voorbijgaan. 34 En wacht uzelven, dat uw harten
niet te eniger tijd bezwaard worden met brasserij en
dronkenschap, en zorgvuldigheden dezes levens, en
dat u die dag niet onvoorziens over kome. 35 Want
gelijk een strik zal hij komen over al degenen, die op
den gansen aardbodem gezeten zijn. 36 Waakt dan
te aller tijd, biddende, dat gij moogt waardig geacht
worden te ontvlieden al deze dingen, die geschieden
zullen, en te staan voor den Zoon des mensen. 37
Des daags nu was Hij lerende in den tempel; maar
des nachts ging Hij uit, en vernachtte op den berg,
genaamd den Olijf berg. 38 En al het volk kwam des
morgens vroeg tot Hem in den tempel, om Hem te
horen.

22 En het feest der ongehevelde broden, genaamd
pascha, was nabij. 2 En de overpriesters en de
Schriftgeleerden zochten, hoe zij Hem ombrengen
zouden; want zij vreesden het volk. 3 En de satan
voer in Judas, die toegenaamd was Iskariot, zijnde uit
het getal der twaalven. 4 En hij ging heen en sprak
met de overpriesters en de hoofdmannen, hoe hij
Hem hun zou overleveren. 5 En zij waren verblijd,
en zijn het eens geworden, dat zij hem geld geven
zouden. 6 En hij beloofde het, en zocht gelegenheid,
om Hem hun over te leveren, zonder oproer. 7 En de
dag der ongehevelde broden kwam, op denwelken
het pascha moest geslacht worden. 8 En Hij zond
Petrus en Johannes uit, zeggende: Gaat heen, en
bereidt ons het pascha, opdat wij het eten mogen.
9 En zij zeiden tot Hem: Waar wilt Gij, dat wij het
bereiden? 10 En Hij zeide tot hen: Ziet, als gij in de
stad zult gekomen zijn, zo zal u een mens ontmoeten,
dragende een kruik waters; volgt hem in het huis,
daar hij ingaat. 11 En gij zult zeggen tot den huisvader
van dat huis: De Meester zegt u: Waar is de eetzaal,
daar Ik het pascha met Mijn discipelen eten zal? 12
En hij zal u een grote toegeruste opperzaal wijzen,
bereidt het aldaar. 13 En zij, heengaande, vonden
het, gelijk Hij hun gezegd had, en bereidden het
pascha. 14 En als de ure gekomen was, zat Hij aan,
en de twaalf apostelen met Hem. 15 En Hij zeide
tot hen: Ik heb grotelijks begeerd, dit pascha met
u te eten, eer dat Ik lijde; 16 Want Ik zeg u, dat
Ik niet meer daarvan eten zal, totdat het vervuld
zal zijn in het Koninkrijk Gods. 17 En als Hij een
drinkbeker genomen had, en gedankt had, zeide Hij:
Neemt dezen, en deelt hem onder ulieden. 18 Want
Ik zeg u, dat Ik niet drinken zal van de vrucht des
wijnstoks, totdat het Koninkrijk Gods zal gekomen
zijn. 19 En Hij nam brood, en als Hij gedankt had,
brak Hij het, en gaf het hun, zeggende: Dat is Mijn
lichaam, hetwelk voor u gegeven wordt; doet dat tot
Mijn gedachtenis. 20 Desgelijks ook den drinkbeker
na het avondmaal, zeggende: Deze drinkbeker is
het nieuwe testament in Mijn bloed, hetwelk voor u
vergoten wordt. 21 Doch ziet, de hand desgenen, die
Mij verraadt, is met Mij aan de tafel. 22 En de Zoon
des mensen gaat wel heen, gelijk besloten is; doch
wee dien mens, door welken Hij verraden wordt! 23
En zij begonnen onder elkander te vragen, wie van
hen het toch mocht zijn, die dat doen zou. 24 En er
werd ook twisting onder hen, wie van hen scheen de
meeste te zijn. 25 En Hij zeide tot hen: De koningen
der volken heersen over hen; en die macht over hen
hebben, worden weldadige heren genaamd. 26 Doch
gij niet alzo; maar de meeste onder u, die zij gelijk
de minste, en die voorganger is, als een die dient.
27 Want wie is meerder, die aanzit, of die dient? Is
het niet die aanzit? Maar Ik ben in het midden van
u, als een die dient. 28 En gij zijt degenen, die met
Mij steeds gebleven zijt in Mijn verzoekingen. 29
En Ik verordineer u het Koninkrijk, gelijkerwijs Mijn
Vader dat Mij verordineerd heeft; 30 Opdat gij eet

en drinkt aan Mijn tafel in Mijn Koninkrijk, en zit op
tronen, oordelende de twaalf geslachten Israels. 31
En de Heere zeide: Simon, Simon, ziet, de satan
heeft ulieden zeer begeerd om te ziften als de tarwe;
32 Maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet
ophoude; en gij, als gij eens zult bekeerd zijn, zo
versterk uw broeders. 33 En hij zeide tot Hem: Heere,
ik ben bereid, met U ook in de gevangenis en in den
dood te gaan. 34 Maar Hij zeide: Ik zeg u, Petrus,
de haan zal heden niet kraaien, eer gij driemaal
zult verloochend hebben, dat gij Mij kent. 35 En Hij
zeide tot hen: Als Ik u uitzond, zonder buidel, en
male, en schoenen, heeft u ook iets ontbroken? En
zij zeiden: Niets. 36 Hij zeide dan tot hen: Maar nu,
wie een buidel heeft, die neme hem, desgelijks ook
een male; en die geen heeft, die verkope zijn kleed,
en kope een zwaard. 37 Want Ik zeg u, dat nog dit,
hetwelk geschreven is, in Mij moet volbracht worden,
namelijk: En Hij is met de misdadigen gerekend. Want
ook die dingen, die van Mij geschreven zijn, hebben
een einde. 38 En zij zeiden: Heere! zie hier twee
zwaarden. En Hij zeide tot hen: Het is genoeg. 39 En
uitgaande, vertrok Hij, gelijk Hij gewoon was, naar
den Olijfberg; en Hem volgden ook Zijn discipelen. 40
En als Hij aan die plaats gekomen was, zeide Hij tot
hen: Bidt, dat gij niet in verzoeking komt. 41 En Hij
scheidde Zich van hen af, omtrent een steenworp; en
knielde neder en bad, 42 Zeggende: Vader, of Gij
wildet dezen drinkbeker van Mij wegnemen, doch
niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede. 43 En van
Hem werd gezien een engel uit den hemel, die Hem
versterkte. 44 En in zwaren strijd zijnde, bad Hij te
ernstiger. En zijn zweet werd gelijk grote droppelen
bloeds, die op de aarde afliepen. 45 En als Hij van het
gebed opgestaan was, kwam Hij tot Zijn discipelen,
en vond hen slapende van droefheid. 46 En Hij zeide
tot hen: Wat slaapt gij? Staat op en bidt, opdat gij
niet in verzoeking komt. 47 En als Hij nog sprak,
ziet daar een schare; en een van de twaalven, die
genaamd was Judas, ging hun voor, en kwam bij
Jezus, om Hem te kussen. 48 En Jezus zeide tot
hem: Judas, verraadt gij den Zoon des mensen met
een kus? 49 En die bij Hem waren, ziende, wat er
geschieden zou, zeiden tot Hem: Heere, zullen wij
met het zwaard slaan? 50 En een uit hen sloeg den
dienstknecht des hogepriesters, en hieuw hem zijn
rechteroor af. 51 En Jezus, antwoordende, zeide: Laat
hen tot hiertoe geworden; en raakte zijn oor aan, en
heelde hem. 52 En Jezus zeide tot de overpriesters,
en de hoofdmannen des tempels, en ouderlingen, die
tegen Hem gekomen waren: Zijt gij uitgegaan met
zwaarden en stokken als tegen een moordenaar? 53
Als Ik dagelijks met u was in den tempel, zo hebt
gij de handen tegen Mij niet uitgestoken; maar dit is
uw ure, en de macht der duisternis. 54 En zij grepen
Hem en leidden Hem weg, en brachten Hem in het
huis des hogepriesters. En Petrus volgde van verre.
55 En als zij vuur ontstoken hadden in het midden van
de zaal, en zij te zamen nederzaten, zat Petrus in
het midden van hen. 56 En een zekere dienstmaagd,
ziende hem bij het vuur zitten, en haar ogen op hem
houdende, zeide: Ook deze was met Hem. 57 Maar
hij verloochende Hem, zeggende: Vrouw, ik ken Hem
niet. 58 En kort daarna een ander, hem ziende, zeide:
Ook gij zijt van die. Maar Petrus zeide: Mens, ik ben
niet. 59 En als het omtrent een uur geleden was,
bevestigde dat een ander, zeggende: In der waarheid,
ook deze was met Hem; want hij is ook een Galileer.
60 Maar Petrus zeide: Mens, ik weet niet, wat gij zegt.
En terstond, als hij nog sprak, kraaide de haan. 61 En
de Heere, Zich omkerende, zag Petrus aan; en Petrus
werd indachtig het woord des Heeren, hoe Hij hem
gezegd had: Eer de haan zal gekraaid hebben, zult gij
Mij driemaal verloochenen. 62 En Petrus, naar buiten
gaande, weende bitterlijk. 63 En de mannen, die Jezus
hielden, bespotten Hem, en sloegen Hem. 64 En als
zij Hem overdekt hadden, sloegen zij Hem op het
aangezicht, en vraagden Hem, zeggende: Profeteer,
wie het is, die U geslagen heeft? 65 En vele andere
dingen zeiden zij tegen Hem, lasterende. 66 En als
het dag geworden was, vergaderden de ouderlingen
des volks, en de overpriesters en Schriftgeleerden,
en brachten Hem in hun raad, 67 Zeggende: Zijt Gij
de Christus, zeg het ons. En Hij zeide tot hen: Indien
Ik het u zeg, gij zult het niet geloven; 68 En indien Ik
ook vraag, gij zult Mij niet antwoorden, of loslaten; 69
Van nu aan zal de Zoon des mensen gezeten zijn aan
de rechter hand der kracht Gods. 70 En zij zeiden
allen: Zijt Gij dan de Zoon Gods? En Hij zeide tot
hen: Gij zegt, dat Ik het ben. 71 En zij zeiden: Wat
hebben wij nog getuigenis van node? Want wij zelven
hebben het uit Zijn mond gehoord.

23 En de gehele menigte van hen stond op, en
leidde Hem tot Pilatus. 2 En zij begonnen Hem
te beschuldigen, zeggende: Wij hebben bevonden,
dat Deze het volk verkeert, en verbiedt den keizer
schattingen te geven, zeggende, dat Hij Zelf Christus,
de Koning is. 3 En Pilatus vraagde Hem, zeggende:
Zijt Gij de Koning der Joden? En Hij antwoordde
hem en zeide: Gij zegt het. 4 En Pilatus zeide tot
de overpriesters en de scharen: Ik vind geen schuld
in dezen Mens. 5 En zij hielden te sterker aan,
zeggende: Hij beroert het volk, lerende door geheel
Judea, begonnen hebbende van Galilea tot hier toe.
6 Als nu Pilatus van Galilea hoorde, vraagde hij,
of die Mens een Galileer was? 7 En verstaande,
dat Hij uit het gebied van Herodes was, zond hij
Hem heen tot Herodes, die ook zelf in die dagen
binnen Jeruzalem was. 8 En als Herodes Jezus zag,
werd hij zeer verblijd; want hij was van over lang
begerig geweest Hem te zien, omdat hij veel van
Hem hoorde; en hoopte enig teken te zien, dat van
Hem gedaan zou worden. 9 En hij vraagde Hem met
vele woorden; doch Hij antwoordde hem niets. 10
En de overpriesters en de Schriftgeleerden stonden,
en beschuldigden Hem heftiglijk. 11 En Herodes met
zijn krijgslieden Hem veracht en bespot hebbende,
deed Hem een blinkend kleed aan, en zond Hem
weder tot Pilatus. 12 En op denzelfde dag werden
Pilatus en Herodes vrienden met elkander; want zij
waren te voren in vijandschap tegen den anderen.
13 En als Pilatus de overpriesters, en de oversten,
en het volk bijeengeroepen had, zeide hij tot hen:
14 Gij hebt dezen Mens tot mij gebracht, als een,
die het volk afkerig maakt; en ziet, ik heb Hem in
uw tegenwoordigheid ondervraagd, en heb in dezen
Mens geen schuld gevonden, van hetgeen daar gij
Hem mede beschuldigt; 15 Ja, ook Herodes niet;
want ik heb ulieden tot hem gezonden, en ziet, er is
van Hem niets gedaan, dat des doods waardig is.
16 Zo zal ik Hem dan kastijden en loslaten. 17 En
hij moest hun op het feest een loslaten. 18 Doch
al de menigte riep gelijkelijk, zeggende: Weg met
Dezen, en laat ons Bar-abbas los. 19 Dewelke was
om zeker oproer, dat in de stad geschied was, en
om een doodslag, in de gevangenis geworpen. 20
Pilatus dan riep hun wederom toe, willende Jezus
loslaten. 21 Maar zij riepen daartegen, zeggende:
Kruis Hem, kruis Hem! 22 En hij zeide ten derden
male tot hen: Wat heeft Deze dan kwaads gedaan?
Ik heb geen schuld des doods in Hem gevonden.
Zo zal ik Hem dan kastijden en loslaten. 23 Maar zij
hielden aan met groot geroep, eisende, dat Hij zou
gekruist worden; en hun en der overpriesteren geroep
werd geweldiger. 24 En Pilatus oordeelde, dat hun eis
geschieden zou. 25 En hij liet hun los dengene, die
om oproer en doodslag in de gevangenis geworpen
was, welken zij geeist hadden; maar Jezus gaf hij
over tot hun wil. 26 En als zij Hem wegleidden, namen
zij een Simon van Cyrene, komende van den akker,
en legden hem het kruis op, dat hij het achter Jezus
droeg. 27 En een grote menigte van volk en van
vrouwen volgde Hem, welke ook weenden en Hem
beklaagden. 28 En Jezus, Zich tot haar kerende,
zeide: Gij dochters van Jeruzalem! weent niet over
Mij, maar weent over uzelven, en over uw kinderen.
29 Want ziet, er komen dagen, in welke men zeggen
zal: Zalig zijn de onvruchtbaren, en de buiken, die
niet gebaard hebben, en de borsten, die niet gezoogd
hebben. 30 Alsdan zullen zij beginnen te zeggen tot
de bergen: Valt op ons; en tot de heuvelen: Bedekt
ons. 31 Want indien zij dit doen aan het groene
hout, wat zal aan het dorre geschieden? 32 En er
werden ook twee anderen, zijnde kwaaddoeners,
geleid, om met Hem gedood te worden. 33 En toen zij
kwamen op de plaats, genaamd Hoofdschedel plaats,
kruisigden zij Hem aldaar, en de kwaaddoeners,
den een ter rechter zijde en den ander ter linker
zijde. 34 En Jezus zeide: Vader, vergeef het hun;
want zij weten niet, wat zij doen. En verdelende
Zijn klederen, wierpen zij het lot. 35 En het volk
stond en zag het aan. En ook de oversten met
hen beschimpten Hem, zeggende: Anderen heeft
Hij verlost, dat Hij nu Zichzelven verlosse, zo Hij is
de Christus, de Uitverkorene Gods. 36 En ook de
krijgsknechten, tot Hem komende, bespotten Hem,
en brachten Hem edik; 37 En zeiden: Indien gij de
Koning der Joden zijt, zo verlos Uzelven. 38 En
er was ook een opschrift boven Hem geschreven,
met Griekse, en Romeinse en Hebreeuwse letters:
DEZE IS DE KONING DER JODEN. 39 En een der
kwaaddoeners, die gehangen waren, lasterde Hem,
zeggende: Indien Gij de Christus zijt, verlos Uzelven
en ons. 40 Maar de andere, antwoordende, bestrafte
hem, zeggende: Vreest gij ook God niet, daar gij in
hetzelfde oordeel zijt? 41 En wij toch rechtvaardiglijk;

want wij ontvangen straf, waardig hetgeen wij gedaan
hebben; maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan.
42 En hij zeide tot Jezus: Heere, gedenk mijner,
als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn. 43 En
Jezus zeide tot hem: Voorwaar, zeg Ik u: Heden
zult gij met Mij in het Paradijs zijn. 44 En het was
omtrent de zesde ure, en er werd duisternis over de
gehele aarde, tot de negende ure toe. 45 En de zon
werd verduisterd, en het voorhangsel des tempels
scheurde midden door. 46 En Jezus, roepende met
grote stemme, zeide: Vader, in Uw handen beveel
Ik Mijn geest. En als Hij dat gezegd had, gaf Hij
den geest. 47 Als nu de hoofdman over honderd
zag, wat er geschied was, verheerlijkte hij God, en
zeide: Waarlijk, deze Mens was rechtvaardig. 48 En
al de scharen, die samengekomen waren om dit te
aanschouwen, ziende de dingen, die geschied waren,
keerden wederom, slaande op hun borsten. 49 En al
Zijn bekenden stonden van verre, ook de vrouwen,
die Hem te zamen gevolgd waren van Galilea, en
zagen dit aan. 50 En zie, een man, met name Jozef,
zijnde een raadsheer, een goed en rechtvaardig man,
51 (Deze had niet mede bewilligd in hun raad en
handel) van Arimathea, een stad der Joden, en die
ook zelf het Koninkrijk Gods verwachtte; 52 Deze
ging tot Pilatus, en begeerde het lichaam van Jezus.
53 En als hij hetzelve afgenomen had, wond hij dat
in een fijn lijnwaad, en legde het in een graf, in een
rots gehouwen, waarin nog nooit iemand gelegd
was. 54 En het was de dag der voorbereiding, en
de sabbat kwam aan. 55 En ook de vrouwen, die
met Hem gekomen waren uit Galilea, volgden na
en aanschouwden het graf, en hoe Zijn lichaam
gelegd werd. 56 En wedergekeerd zijnde, bereidden
zij specerijen en zalven; en op den sabbat rustten zij
naar het gebod.

24 En op den eersten dag der week, zeer vroeg
in den morgenstond, gingen zij naar het graf,
dragende de specerijen, die zij bereid hadden, en
sommigen met haar. 2 En zij vonden den steen
afgewenteld van het graf. 3 En ingegaan zijnde,
vonden zij het lichaam van den Heere Jezus niet.
4 En het geschiedde, als zij daarover twijfelmoedig
waren, zie, twee mannen stonden bij haar in blinkende
klederen. 5 En als zij zeer bevreesd werden, en
het aangezicht naar de aarde neigden, zeiden zij
tot haar: Wat zoekt gij den Levende bij de doden?
6 Hij is hier niet, maar Hij is opgestaan. Gedenkt,
hoe Hij tot u gesproken heeft, als Hij nog in Galilea
was, 7 Zeggende: De Zoon des mensen moet
overgeleverd worden in de handen der zondige
mensen, en gekruisigd worden, en ten derden dage
wederopstaan. 8 En zij werden indachtig Zijner
woorden. 9 En wedergekeerd zijnde van het graf,
boodschapten zij al deze dingen aan de elven, en aan
al de anderen. 10 En deze waren Maria Magdalena,
en Johanna, en Maria, de moeder van Jakobus,
en de andere met haar, die dit tot de apostelen
zeiden. 11 En haar woorden schenen voor hen als
ijdel geklap, en zij geloofden haar niet. 12 Doch
Petrus opstaande, liep tot het graf, en nederbukkende,
zag hij de linnen doeken, liggende alleen, en ging
weg, zich verwonderende bij zichzelven van hetgeen
geschied was. 13 En zie, twee van hen gingen op
denzelfden dag naar een vlek, dat zestig stadien
van Jeruzalem was, welks naam was Emmaus; 14
En zij spraken samen onder elkander van al deze
dingen, die er gebeurd waren. 15 En het geschiedde,
terwijl zij samen spraken, en elkander ondervraagden,
dat Jezus Zelf bij hen kwam, en met hen ging. 16
En hun ogen werden gehouden, dat zij Hem niet
kenden. 17 En Hij zeide tot hen: Wat redenen zijn dit,
die gij, wandelende, onder elkander verhandelt, en
waarom ziet gij droevig? 18 En de een, wiens naam
was Kleopas, antwoordende, zeide tot Hem: Zijt Gij
alleen een vreemdeling te Jeruzalem, en weet niet de
dingen, die deze dagen daarin geschied zijn? 19 En
Hij zeide tot hen: Welke? En zij zeiden tot Hem: De
dingen aangaande Jezus den Nazarener, Welke een
Profeet was, krachtig in werken en woorden, voor
God en al het volk. 20 En hoe onze overpriesters
en oversten Denzelven overgeleverd hebben tot
het oordeel des doods, en Hem gekruisigd hebben.
21 En wij hoopten, dat Hij was Degene, Die Israel
verlossen zou. Doch ook, benevens dit alles, is het
heden de derde dag, van dat deze dingen geschied
zijn. 22 Maar ook sommige vrouwen uit ons hebben
ons ontsteld, die vroeg in den morgenstond aan het
graf geweest zijn; 23 En Zijn lichaam niet vindende,
kwamen zij en zeiden, dat zij ook een gezicht van
engelen gezien hadden, die zeggen, dat Hij leeft. 24
En sommigen dergenen, die met ons zijn, gingen
heen tot het graf, en bevonden het alzo, gelijk ook

de vrouwen gezegd hadden; maar Hem zagen zij
niet. 25 En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en
tragen van hart, om te geloven al hetgeen de profeten
gesproken hebben! 26 Moest de Christus niet deze
dingen lijden, en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan? 27
En begonnen hebbende van Mozes en van al de
profeten, legde Hij hun uit, in al de Schriften, hetgeen
van Hem geschreven was. 28 En zij kwamen nabij
het vlek, daar zij naar toegingen; en Hij hield Zich,
alsof Hij verder gaan zou. 29 En zij dwongen Hem,
zeggende: Blijf met ons; want het is bij den avond,
en de dag is gedaald. En Hij ging in, om met hen
te blijven. 30 En het geschiedde, als Hij met hen
aanzat, nam Hij het brood, en zegende het, en als Hij
het gebroken had, gaf Hij het hun. 31 En hun ogen
werden geopend, en zij kenden Hem; en Hij kwam
weg uit hun gezicht. 32 En zij zeiden tot elkander: Was
ons hart niet brandende in ons, als Hij tot ons sprak
op den weg, en als Hij ons de Schriften opende? 33
En zij, opstaande ter zelfder ure, keerden weder naar
Jeruzalem, en vonden de elven samenvergaderd,
en die met hen waren; 34 Welke zeiden: De Heere
is waarlijk opgestaan, en is van Simon gezien. 35
En zij vertelden, hetgeen op den weg geschied was,
en hoe Hij hun bekend was geworden in het breken
des broods. 36 En als zij van deze dingen spraken,
stond Jezus Zelf in het midden van hen, en zeide
tot hen: Vrede zij ulieden! 37 En zij verschrikt en
zeer bevreesd geworden zijnde, meenden, dat zij
een geest zagen. 38 En Hij zeide tot hen: Wat zijt gij
ontroerd, en waarom klimmen zulke overleggingen in
uw harten? 39 Ziet Mijn handen en Mijn voeten; want
Ik ben het Zelf; tast Mij aan, en ziet; want een geest
heeft geen vlees en benen, gelijk gij ziet, dat Ik heb.
40 En als Hij dit zeide, toonde Hij hun de handen en
de voeten. 41 En toen zij het van blijdschap nog niet
geloofden, en zich verwonderden, zeide Hij tot hen:
Hebt gij hier iets om te eten? 42 En zij gaven Hem een
stuk van een gebraden vis, en van honigraten. 43 En
Hij nam het, en at het voor hun ogen. 44 En Hij zeide
tot hen: Dit zijn de woorden, die Ik tot u sprak, als Ik
nog met u was, namelijk dat het alles moest vervuld
worden, wat van Mij geschreven is in de Wet van
Mozes, en de Profeten, en Psalmen. 45 Toen opende
Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden.
46 En zeide tot hen: Alzo is er geschreven, en alzo
moest de Christus lijden, en van de doden opstaan
ten derden dage. 47 En in Zijn Naam gepredikt
worden bekering en vergeving der zonden, onder
alle volken, beginnende van Jeruzalem. 48 En gij zijt
getuigen van deze dingen. 49 En ziet, Ik zende de
belofte Mijns Vaders op u; maar blijft gij in de stad
Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht
uit de hoogte. 50 En Hij leidde hen buiten tot aan
Bethanie, en Zijn handen opheffende, zegende Hij
hen. 51 En het geschiedde, als Hij hen zegende, dat
Hij van hen scheidde, en werd opgenomen in den
hemel. 52 En zij aanbaden Hem, en keerden weder
naar Jeruzalem met grote blijdschap. 53 En zij waren
allen tijd in den tempel, lovende en dankende God.
Amen.

Johannes

1 In den beginne was het Woord, en het Woord
was bij God, en het Woord was God. 2 Dit was
in den beginne bij God. 3 Alle dingen zijn door
Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding
gemaakt, dat gemaakt is. 4 In Hetzelve was het
Leven, en het Leven was het Licht der mensen. 5
En het Licht schijnt in de duisternis, en de duisternis
heeft hetzelve niet begrepen. 6 Er was een mens
van God gezonden, wiens naam was Johannes. 7
Deze kwam tot een getuigenis, om van het Licht te
getuigen, opdat zij allen door hem geloven zouden. 8
Hij was het Licht niet, maar was gezonden, opdat hij
van het Licht getuigen zou. 9 Dit was het waarachtige
Licht, Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende
in de wereld. 10 Hij was in de wereld, en de wereld
is door Hem gemaakt; en de wereld heeft Hem niet
gekend. 11 Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen
hebben Hem niet aangenomen. 12 Maar zovelen Hem
aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven
kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam
geloven; 13 Welke niet uit den bloede, noch uit den wil
des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit God
geboren zijn. 14 En het Woord is vlees geworden,
en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn
heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des
Eniggeborenen van den Vader), vol van genade en
waarheid. 15 Johannes getuigt van Hem, en heeft
geroepen, zeggende: Deze was het, van Welken ik
zeide: Die na mij komt, is voor mij geworden, want Hij
was eer dan ik. 16 En uit Zijn volheid hebben wij allen
ontvangen, ook genade voor genade. 17 Want de wet
is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid is
door Jezus Christus geworden. 18 Niemand heeft ooit
God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in den schoot
des Vaders is, Die heeft Hem ons verklaard. 19 En
dit is de getuigenis van Johannes, toen de Joden
enige priesters en Levieten afzonden van Jeruzalem,
opdat zij hem zouden vragen: Wie zijt gij? 20 En hij
beleed en loochende het niet; en beleed: Ik ben de
Christus niet. 21 En zij vraagden hem: Wat dan?
Zijt gij Elias? En hij zeide: Ik ben die niet. Zijt gij
de profeet? En hij antwoordde: Neen. 22 Zij zeiden
dan tot hem: Wie zijt gij? opdat wij antwoord geven
mogen dengenen, die ons gezonden hebben; wat
zegt gij van uzelven? 23 Hij zeide: Ik ben de stem des
roependen in de woestijn: Maakt den weg des Heeren
recht, gelijk Jesaja, de profeet, gesproken heeft. 24
En de afgezondenen waren uit de Farizeen; 25 En zij
vraagden hem en spraken tot hem: Waarom doopt gij
dan, zo gij de Christus niet zijt, noch Elias, noch de
profeet? 26 Johannes antwoordde hun, zeggende: Ik
doop met water, maar Hij staat midden onder ulieden,
Dien gij niet kent; 27 Dezelve is het, Die na mij komt,
Welke voor mij geworden is, Wien ik niet waardig
ben, dat ik Zijn schoenriem zou ontbinden. 28 Deze
dingen zijn geschied in Bethabara, over de Jordaan,
waar Johannes was dopende. 29 Des anderen daags
zag Johannes Jezus tot zich komende, en zeide: Zie
het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt!
30 Deze is het, van Welken ik gezegd heb: Na mij
komt een Man, Die voor mij geworden is, want Hij
was eer dan ik. 31 En ik kende Hem niet; maar opdat
Hij aan Israel zou geopenbaard worden, daarom
ben ik gekomen, dopende met het water. 32 En
Johannes getuigde, zeggende: Ik heb den Geest
zien nederdalen uit den hemel, gelijk een duif, en
bleef op Hem. 33 En ik kende Hem niet; maar Die
mij gezonden heeft, om te dopen met water, Die
had mij gezegd: Op Welken gij den Geest zult zien
nederdalen, en op Hem blijven, Deze is het, Die
met den Heiligen Geest doopt. 34 En ik heb gezien,
en heb getuigd, dat Deze de Zoon van God is. 35
Des anderen daags wederom stond Johannes, en
twee uit zijn discipelen. 36 En ziende op Jezus, daar
wandelende, zeide hij: Ziet, het Lam Gods! 37 En
die twee discipelen hoorden hem dat spreken, en
zij volgden Jezus. 38 En Jezus Zich omkerende, en
ziende hen volgen, zeide tot hen: Wat zoekt gij? En
zij zeiden tot Hem: Rabbi! (hetwelk is te zeggen,
overgezet zijnde, Meester) waar woont Gij? 39 Hij
zeide tot hen: Komt en ziet! Zij kwamen en zagen,
waar Hij woonde, en bleven dien dag bij Hem. En het
was omtrent de tiende ure. 40 Andreas, de broeder
van Simon Petrus, was een van de twee, die het
van Johannes gehoord hadden, en Hem gevolgd
waren. 41 Deze vond eerst zijn broeder Simon, en
zeide tot hem: Wij hebben gevonden den Messias,
hetwelk is, overgezet zijnde, de Christus. 42 En hij
leidde hem tot Jezus. En Jezus, hem aanziende,
zeide: Gij zijt Simon, de zoon van Jonas; gij zult
genaamd worden Cefas, hetwelk overgezet wordt

Petrus. 43 Des anderen daags wilde Jezus heengaan
naar Galilea, en vond Filippus, en zeide tot hem: Volg
Mij. 44 Filippus nu was van Bethsaida, uit de stad
van Andreas en Petrus. 45 Filippus vond Nathanael
en zeide tot hem: Wij hebben Dien gevonden, van
Welken Mozes in de wet geschreven heeft, en de
profeten, namelijk Jezus, den zoon van Jozef, van
Nazareth. 46 En Nathanael zeide tot hem: Kan uit
Nazareth iets goeds zijn? Filippus zeide tot hem: Kom
en zie. 47 Jezus zag Nathanael tot Zich komen, en
zeide van hem: Zie, waarlijk een Israeliet, in welken
geen bedrog is. 48 Nathanael zeide tot Hem: Van
waar kent Gij mij? Jezus antwoordde en zeide tot
hem: Eer u Filippus riep, daar gij onder den vijgeboom
waart, zag Ik u. 49 Nathanael antwoordde en zeide tot
Hem: Rabbi! Gij zijt de Zone Gods, Gij zijt de Koning
Israels. 50 Jezus antwoordde en zeide tot hem:
Omdat Ik u gezegd heb: Ik zag u onder de vijgeboom,
zo gelooft gij; gij zult grotere dingen zien dan deze.
51 En Hij zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik
ulieden: Van nu aan zult gij den hemel zien geopend,
en de engelen Gods opklimmende en nederdalende
op den Zoon des mensen.

2 En op den derden dag was er een bruiloft te Kana
in Galilea; en de moeder van Jezus was aldaar.
2 En Jezus was ook genood, en Zijn discipelen,
tot de bruiloft. 3 En als er wijn ontbrak, zeide de
moeder van Jezus tot Hem: Zij hebben geen wijn.
4 Jezus zeide tot haar: Vrouw, wat heb Ik met u te
doen? Mijn ure is nog niet gekomen. 5 Zijn moeder
zeide tot de dienaars: Zo wat Hij ulieden zal zeggen,
doet dat. 6 En aldaar waren zes stenen watervaten
gesteld, naar de reiniging der Joden, elk houdende
twee of drie metreten. 7 Jezus zeide tot hen: Vult
de watervaten met water. En zij vulden ze tot boven
toe. 8 En Hij zeide tot hen: Schept nu, en draagt
het tot den hofmeester; en zij droegen het. 9 Als nu
de hofmeester het water, dat wijn geworden was,
geproefd had (en hij wist niet, van waar de wijn was;
maar de dienaren, die het water geschept hadden,
wisten het), zo riep de hofmeester den bruidegom. 10
En zeide tot hem: Alle man zet eerst den goeden wijn
op, en wanneer men wel gedronken heeft, alsdan
den minderen; maar gij hebt den goeden wijn tot nu
toe bewaard. 11 Dit beginsel der tekenen heeft Jezus
gedaan te Kana in Galilea, en heeft Zijn heerlijkheid
geopenbaard; en Zijn discipelen geloofden in Hem.
12 Daarna ging Hij af naar Kapernaum, Hij, en Zijn
moeder, en Zijn broeders, en Zijn discipelen; en zij
bleven aldaar niet vele dagen. 13 En het pascha der
Joden was nabij, en Jezus ging op naar Jeruzalem.
14 En Hij vond in den tempel, die ossen, en schapen,
en duiven verkochten, en de wisselaars daar zittende.
15 En een gesel van touwtjes gemaakt hebbende,
dreef Hij ze allen uit den tempel, ook de schapen en
de ossen; en het geld der wisselaren stortte Hij uit, en
keerde de tafelen om. 16 En Hij zeide tot degenen,
die de duiven verkochten: Neemt deze dingen van
hier weg; maakt niet het huis Mijns Vaders tot een
huis van koophandel. 17 En Zijn discipelen werden
indachtig, dat er geschreven is: De ijver van Uw huis
heeft mij verslonden. 18 De Joden antwoordden dan,
en zeiden tot Hem: Wat teken toont Gij ons, dat Gij
deze dingen doet? 19 Jezus antwoordde en zeide tot
hen: Breekt dezen tempel, en in drie dagen zal Ik
denzelven oprichten. 20 De Joden zeiden dan: Zes
en veertig jaren is over dezen tempel gebouwd, en
Gij, zult Gij dien in drie dagen oprichten? 21 Maar Hij
zeide dit van den tempel Zijns lichaams. 22 Daarom,
als Hij opgestaan was van de doden, werden Zijn
discipelen gedachtig, dat Hij dit tot hen gezegd had,
en zij geloofden de Schrift, en het woord, dat Jezus
gesproken had. 23 En als Hij te Jeruzalem was,
op het pascha, in het feest, geloofden velen in Zijn
Naam, ziende Zijn tekenen, die Hij deed. 24 Maar
Jezus Zelf betrouwde hun Zichzelven niet, omdat Hij
hen allen kende, 25 En omdat Hij niet van node had,
dat iemand getuigen zou van den mens; want Hij Zelf
wist, wat in den mens was.

3 En er was een mens uit de Farizeen, wiens naam
was Nicodemus, een overste der Joden; 2 Deze
kwam des nachts tot Jezus, en zeide tot Hem: Rabbi,
wij weten, dat Gij zijt een Leraar van God gekomen;
want niemand kan deze tekenen doen, die Gij doet,
zo God met hem niet is. 3 Jezus antwoordde en
zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij
dat iemand wederom geboren worde, hij kan het
Koninkrijk Gods niet zien. 4 Nicodemus zeide tot
Hem: Hoe kan een mens geboren worden, nu oud
zijnde? Kan hij ook andermaal in zijner moeders buik
ingaan, en geboren worden? 5 Jezus antwoordde:
Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren

wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk
Gods niet ingaan. 6 Hetgeen uit het vlees geboren
is, dat is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren
is, dat is geest. 7 Verwonder u niet, dat Ik u gezegd
heb: Gijlieden moet wederom geboren worden. 8
De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn
geluid; maar gij weet niet, van waar hij komt, en waar
hij heen gaat; alzo is een iegelijk, die uit den Geest
geboren is. 9 Nicodemus antwoordde en zeide tot
Hem: Hoe kunnen deze dingen geschieden? 10 Jezus
antwoordde en zeide tot hem: Zijt gij een leraar van
Israel, en weet gij deze dingen niet? 11 Voorwaar,
voorwaar zeg Ik u: Wij spreken, wat Wij weten, en
getuigen, wat Wij gezien hebben; en gijlieden neemt
Onze getuigenis niet aan. 12 Indien Ik ulieden de
aardse dingen gezegd heb, en gij niet gelooft, hoe
zult gij geloven, indien Ik ulieden de hemelse zou
zeggen? 13 En niemand is opgevaren in den hemel,
dan Die uit den hemel nedergekomen is, namelijk
de Zoon des mensen, Die in den hemel is. 14 En
gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft,
alzo moet de Zoon des mensen verhoogd worden; 15
Opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve,
maar het eeuwige leven hebbe. (aiōnios g166) 16 Want
alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn
eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk
die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige
leven hebbe. (aiōnios g166) 17 Want God heeft Zijn
Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld
veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem
zou behouden worden. 18 Die in Hem gelooft, wordt
niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede
veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam
des eniggeboren Zoons van God. 19 En dit is het
oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en
de mensen hebben de duisternis liever gehad dan
het licht; want hun werken waren boos. 20 Want een
iegelijk, die kwaad doet, haat het licht, en komt tot het
licht niet, opdat zijn werken niet bestraft worden. 21
Maar die de waarheid doet, komt tot het licht, opdat
zijn werken openbaar worden, dat zij in God gedaan
zijn. 22 Na dezen kwam Jezus en Zijn discipelen
in het land van Judea, en onthield Zich aldaar met
hen, en doopte. 23 En Johannes doopte ook in Enon
bij Salim, dewijl aldaar vele wateren waren; en zij
kwamen daar, en werden gedoopt. 24 Want Johannes
was nog niet in de gevangenis geworpen. 25 Er
rees dan een vraag van enigen uit de discipelen van
Johannes met de Joden over de reiniging. 26 En zij
kwamen tot Johannes, en zeiden tot hem: Rabbi, Die
met u was over de Jordaan, Welken gij getuigenis
gaaft, zie, Die doopt, en zij komen allen tot Hem.
27 Johannes antwoordde en zeide: Een mens kan
geen ding aannemen, zo het hem uit den hemel niet
gegeven zij. 28 Gijzelven zijt mijn getuigen, dat ik
gezegd heb: Ik ben de Christus niet; maar dat ik voor
Hem heen uitgezonden ben. 29 Die de bruid heeft,
is de bruidegom, maar de vriend des bruidegoms,
die staat en hem hoort, verblijdt zich met blijdschap
om de stem des bruidegoms. Zo is dan deze mijn
blijdschap vervuld geworden. 30 Hij moet wassen,
maar ik minder worden. 31 Die van boven komt,
is boven allen; die uit de aarde is voortgekomen,
die is uit de aarde, en spreekt uit de aarde. Die
uit den hemel komt, is boven allen. 32 En hetgeen
Hij gezien en gehoord heeft, dat getuigt Hij; en Zijn
getuigenis neemt niemand aan. 33 Die Zijn getuigenis
aangenomen heeft, die heeft verzegeld, dat God
waarachtig is. 34 Want Dien God gezonden heeft, Die
spreekt de woorden Gods; want God geeft Hem den
Geest niet met mate. 35 De Vader heeft den Zoon lief,
en heeft alle dingen in Zijn hand gegeven. 36 Die in
den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar
die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet
zien, maar de toorn Gods blijft op hem. (aiōnios g166)

4 Als dan de Heere verstond, dat de Farizeen
gehoord hadden, dat Jezus meer discipelen
maakte en doopte dan Johannes; 2 (Hoewel Jezus
zelf niet doopte, maar Zijn discipelen), 3 Zo verliet
Hij Judea, en ging wederom heen naar Galilea. 4
En Hij moest door Samaria gaan. 5 Hij kwam dan in
een stad van Samaria, genaamd Sichar, nabij het
stuk land, hetwelk Jakob zijn zoon Jozef gaf. 6 En
aldaar was de fontein Jakobs. Jezus dan, vermoeid
zijnde van de reize, zat alzo neder nevens de fontein.
Het was omtrent de zesde ure. 7 Er kwam een
vrouw uit Samaria om water te putten. Jezus zeide
tot haar: Geef Mij te drinken. 8 (Want Zijn discipelen
waren heengegaan in de stad, opdat zij zouden spijze
kopen.) 9 Zo zeide dan de Samaritaanse vrouw
tot Hem: Hoe begeert Gij, Die een Jood zijt, van
mij te drinken, die een Samaritaanse vrouw ben?
Want de Joden houden geen gemeenschap met

de Samaritanen. 10 Jezus antwoordde en zeide tot
haar: Indien gij de gave Gods kendet, en Wie Hij
is, Die tot u zegt: Geef Mij te drinken, zo zoudt gij
van Hem hebben begeerd, en Hij zoude u levend
water gegeven hebben. 11 De vrouw zeide tot Hem:
Heere! Gij hebt niet om mede te putten, en de put is
diep; van waar hebt Gij dan het levend water? 12 Zijt
Gij meerder dan onze vader Jakob, die ons den put
gegeven heeft, en hijzelf heeft daaruit gedronken, en
zijn kinderen en zijn vee? 13 Jezus antwoordde, en
zeide tot haar: Een ieder, die van dit water drinkt,
zal wederom dorsten; 14 Maar zo wie gedronken zal
hebben van het water, dat Ik hem geven zal, dien zal
in eeuwigheid niet dorsten; maar het water, dat Ik
hem zal geven, zal in hem worden een fontein van
water, springende tot in het eeuwige leven. **(aiōn g165, aiōnios g166)** 15 De vrouw zeide tot Hem: Heere, geef
mij dat water, opdat mij niet dorste, en ik hier niet
moet komen, om te putten. 16 Jezus zeide tot haar:
Ga heen, roep uw man, en kom hier. 17 De vrouw
antwoordde en zeide: Ik heb geen man. Jezus zeide
tot haar: Gij hebt wel gezegd: Ik heb geen man. 18
Want gij hebt vijf mannen gehad, en dien gij nu hebt,
is uw man niet; dat hebt gij met waarheid gezegd. 19
De vrouw zeide tot Hem: Heere, ik zie, dat Gij een
profeet zijt. 20 Onze vaders hebben op dezen berg
aangebeden; en gijlieden zegt, dat te Jeruzalem de
plaats is, waar men moet aanbidden. 21 Jezus zeide
tot haar: Vrouw, geloof Mij, de ure komt, wanneer
gijlieden, noch op dezen berg, noch te Jeruzalem,
den Vader zult aanbidden. 22 Gijlieden aanbidt, wat
gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten; want
de zaligheid is uit de Joden. 23 Maar de ure komt,
en is nu, wanneer de ware aanbidders den Vader
aanbidden zullen in geest en waarheid; want de Vader
zoekt ook dezulken, die Hem alzo aanbidden. 24 God
is een Geest, en die Hem aanbidden, moeten Hem
aanbidden in geest en waarheid. 25 De vrouw zeide
tot Hem: Ik weet, dat de Messias komt (Die genaamd
wordt Christus); wanneer Die zal gekomen zijn, zo
zal Hij ons alle dingen verkondigen. 26 Jezus zeide
tot haar: Ik ben het, Die met u spreek. 27 En daarop
kwamen Zijn discipelen en verwonderden zich, dat Hij
met een vrouw sprak. Nochtans zeide niemand: Wat
vraagt Gij, of: Wat spreekt Gij met haar? 28 Zo verliet
de vrouw dan haar watervat, en ging heen in de stad
en zeide tot de lieden: 29 Komt, ziet een Mens, Die
mij gezegd heeft alles, wat ik gedaan heb; is Deze
niet de Christus? 30 Zij dan gingen uit de stad, en
kwamen tot Hem. 31 En ondertussen baden Hem de
discipelen, zeggende: Rabbi, eet. 32 Maar Hij zeide
tot hen: Ik heb een spijs om te eten, die gij niet weet.
33 Zo zeiden dan de discipelen tegen elkander: Heeft
Hem iemand te eten gebracht? 34 Jezus zeide tot
hen: Mijn spijs is, dat Ik doe den wil Desgenen, Die
Mij gezonden heeft, en Zijn werk volbrenge. 35 Zegt
gijlieden niet: Het zijn nog vier maanden, en dan
komt de oogst? Ziet, Ik zeg u: Heft uw ogen op en
aanschouwt de landen; want zij zijn alrede wit om te
oogsten. 36 En die maait, ontvangt loon, en vergadert
vrucht ten eeuwigen leven; opdat zich te zamen
verblijde, beide, die zaait en die maait. **(aiōnios g166)**
37 Want hierin is die spreuk waarachtig: Een ander is
het, die zaait, en een ander, die maait. 38 Ik heb u
uitgezonden, om te maaien, hetgeen gij niet bearbeid
hebt; anderen hebben het bearbeid, en gij zijt tot
hun arbeid ingegaan. 39 En velen der Samaritanen
uit die stad geloofden in Hem, om het woord der
vrouw, die getuigde: Hij heeft mij gezegd alles, wat
ik gedaan heb. 40 Als dan de Samaritanen tot Hem
gekomen waren, baden zij Hem, dat Hij bij hen bleef;
en Hij bleef aldaar twee dagen. 41 En er geloofden
er veel meer om Zijns woords wil; 42 En zeiden tot
de vrouw: Wij geloven niet meer om uws zeggens
wil; want wij zelven hebben Hem gehoord, en weten,
dat Deze waarlijk is de Christus, de Zaligmaker der
wereld. 43 En na de twee dagen ging Hij van daar
en ging heen naar Galilea; 44 Want Jezus heeft Zelf
getuigd, dat een profeet in zijn eigen vaderland geen
eer heeft. 45 Als Hij dan in Galilea kwam, ontvingen
Hem de Galileers, gezien hebbende al de dingen,
die Hij te Jeruzalem op het feest gedaan had; want
ook zij waren tot het feest gegaan. 46 Zo kwam dan
Jezus wederom te Kana in Galilea, waar Hij het water
wijn gemaakt had. En er was een zeker koninklijk
hoveling, wiens zoon krank was, te Kapernaum. 47
Deze, gehoord hebbende, dat Jezus uit Judea in
Galilea kwam, ging tot Hem, en bad Hem, dat Hij
afkwame, en zijn zoon gezond maakte; want hij lag
op zijn sterven. 48 Jezus dan zeide tot hem: Tenzij
dat gijlieden tekenen en wonderen ziet, zo zult gij niet
geloven. 49 De koninklijke hoveling zeide tot Hem:
Heere, kom af, eer mijn kind sterft. 50 Jezus zeide tot
hem: Ga heen, uw zoon leeft. En de mens geloofde

het woord, dat Jezus tot hem zeide, en ging heen. 51
En als hij nu afging, kwamen hem zijn dienstknechten
tegemoet, en boodschapten, zeggende: Uw kind leeft!
52 Zo vraagde hij dan van hen de ure, in welke het
beter met hem geworden was. En zij zeiden tot hem:
Gisteren te zeven ure verliet hem de koorts. 53 De
vader bekende dan, dat het in dezelve ure was, in
dewelke Jezus tot hem gezegd had: Uw zoon leeft.
En hij geloofde zelf, en zijn gehele huis. 54 Dit tweede
teken heeft Jezus wederom gedaan, als Hij uit Judea
in Galilea gekomen was.

5 Na dezen was een feest der Joden, en Jezus
ging op naar Jeruzalem. 2 En er is te Jeruzalem
aan de Schaaps poort, een badwater, hetwelk in het
Hebreeuws toegenaamd wordt Bethesda, hebbende
vijf zalen. 3 In dezelve lag een grote menigte van
kranken, blinden, kreupelen, verdorden, wachtende
op de roering des waters. 4 Want een engel daalde
neder op zekeren tijd in dat badwater, en beroerde
het water; die dan eerst daarin kwam, na de beroering
van het water, die werd gezond, van wat ziekte hij
ook bevangen was. 5 En aldaar was een zeker
mens, die acht en dertig jaren krank gelegen had.
6 Jezus, ziende dezen liggen, en wetende, dat hij
nu langen tijd gelegen had, zeide tot hem: Wilt gij
gezond worden? 7 De kranke antwoordde Hem:
Heere, ik heb geen mens, om mij te werpen in het
badwater, wanneer het water beroerd wordt; en terwijl
ik kom, zo daalt een ander voor mij neder. 8 Jezus
zeide tot hem: Sta op, neem uw beddeken op, en
wandel. 9 En terstond werd de mens gezond, en
nam zijn beddeken op en wandelde. En het was
sabbat op denzelven dag. 10 De Joden zeiden dan
tot dengene, die genezen was: Het is sabbat; het
is u niet geoorloofd het beddeken te dragen. 11 Hij
antwoordde hun: Die mij gezond gemaakt heeft, Die
heeft mij gezegd: Neem uw beddeken op, en wandel.
12 Zij vraagden hem dan: Wie is de Mens, Die u
gezegd heeft: Neem uw beddeken op, en wandel?
13 En die gezond gemaakt was, wist niet, Wie Hij
was; want Jezus was ontweken, alzo er een grote
schare in die plaats was. 14 Daarna vond hem Jezus
in den tempel, en zeide tot hem: Zie, gij zijt gezond
geworden; zondig niet meer, opdat u niet wat ergers
geschiede. 15 De mens ging heen, en boodschapte
den Joden, dat het Jezus was, Die hem gezond
gemaakt had. 16 En daarom vervolgden de Joden
Jezus, en zochten Hem te doden, omdat Hij deze
dingen op den sabbat deed. 17 En Jezus antwoordde
hun: Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk ook.
18 Daarom zochten dan de Joden te meer Hem te
doden, omdat Hij niet alleen den sabbat brak, maar
ook zeide, dat God Zijn eigen Vader was, Zichzelven
Gode evengelijk makende. 19 Jezus dan antwoordde
en zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De
Zoon kan niets van Zichzelven doen, tenzij Hij den
Vader dat ziet doen; want zo wat Die doet, hetzelve
doet ook de Zoon desgelijks. 20 Want de Vader heeft
den Zoon lief, en toont Hem alles, wat Hij doet; en Hij
zal Hem groter werken tonen dan deze, opdat gij u
verwondert. 21 Want gelijk de Vader de doden opwekt
en levend maakt, alzo maakt ook de Zoon levend,
Die Hij wil. 22 Want ook de Vader oordeelt niemand,
maar heeft al het oordeel den Zoon gegeven; 23
Opdat zij allen den Zoon eren, gelijk zij den Vader
eren. Die den Zoon niet eert, eert den Vader niet,
Die Hem gezonden heeft. 24 Voorwaar, voorwaar
zeg Ik u: Die Mijn woord hoort, en gelooft Hem, Die
Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, en
komt niet in de verdoemenis, maar is uit den dood
overgegaan in het leven. (aiōnios g166) 25 Voorwaar,
voorwaar zeg Ik u: De ure komt, en is nu, wanneer
de doden zullen horen de stem des Zoons Gods, en
die ze gehoord hebben, zullen leven. 26 Want gelijk
de Vader het leven heeft in Zichzelven, alzo heeft
Hij ook den Zoon gegeven, het leven te hebben in
Zichzelven; 27 En heeft Hem macht gegeven, ook
gericht te houden, omdat Hij des mensen Zoon is.
28 Verwondert u daar niet over, want de ure komt,
in dewelke allen, die in de graven zijn, Zijn stem
zullen horen; 29 En zullen uitgaan, die het goede
gedaan hebben, tot de opstanding des levens, en
die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding
der verdoemenis. 30 Ik kan van Mijzelven niets
doen. Gelijk Ik hoor, oordeel Ik, en Mijn oordeel is
rechtvaardig; want Ik zoek niet Mijn wil, maar den wil
des Vaders, Die Mij gezonden heeft. 31 Indien Ik van
Mijzelven getuig, Mijn getuigenis is niet waarachtig.
32 Er is een ander, die van Mij getuigt, en Ik weet, dat
de getuigenis, welke hij van Mij getuigt, waarachtig
is. 33 Gijlieden hebt tot Johannes gezonden, en hij
heeft der waarheid getuigenis gegeven. 34 Doch
Ik neem geen getuigenis van een mens; maar dit

zeg Ik, opdat gijlieden zoudt behouden worden. 35
Hij was een brandende en lichtende kaars; en gij
hebt ulieden voor een korten tijd in zijn licht willen
verheugen. 36 Maar Ik heb een getuigenis meerder,
dan die van Johannes; want de werken, die Mij de
Vader gegeven heeft, om die te volbrengen, dezelve
werken, die Ik doe, getuigen van Mij, dat Mij de Vader
gezonden heeft. 37 En de Vader, Die Mij gezonden
heeft, Die heeft Zelf van Mij getuigd. Gij hebt noch
Zijn stem ooit gehoord, noch Zijn gedaante gezien.
38 En Zijn woord hebt gij niet in u blijvende; want
gij gelooft Dien niet, Dien Hij gezonden heeft. 39
Onderzoekt de Schriften; want gij meent in dezelve
het eeuwige leven te hebben; en die zijn het, die
van Mij getuigen. (aiōnios g166) 40 En gij wilt tot Mij
niet komen, opdat gij het leven moogt hebben. 41 Ik
neem geen eer van mensen; 42 Maar Ik ken ulieden,
dat gij de liefde Gods in uzelven niet hebt. 43 Ik ben
gekomen in den Naam Mijns Vaders, en gij neemt
Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam,
dien zult gij aannemen. 44 Hoe kunt gij geloven,
gij, die eer van elkander neemt, en de eer, die van
God alleen is, niet zoekt? 45 Meent niet, dat Ik u
verklagen zal bij den Vader; die u verklaagt, is Mozes,
op welken gij gehoopt hebt. 46 Want indien gij Mozes
geloofdet, zo zoudt gij Mij geloven; want hij heeft
van Mij geschreven. 47 Maar zo gij zijn Schriften niet
gelooft, hoe zult gij Mijn woorden geloven?

6 Na dezen vertrok Jezus over de zee van Galilea,
welke is de zee van Tiberias. 2 En Hem volgde
een grote schare, omdat zij Zijn tekenen zagen, die
Hij deed aan de kranken. 3 En Jezus ging op den
berg, en zat aldaar neder met Zijn discipelen. 4 En
het pascha, het feest der Joden, was nabij. 5 Jezus
dan, de ogen opheffende, en ziende, dat een grote
schare tot Hem kwam, zeide tot Filippus: Van waar
zullen wij broden kopen, opdat deze eten mogen? 6
(Doch dit zeide Hij, hem beproevende; want Hij wist
Zelf, wat Hij doen zou.) 7 Filippus antwoordde Hem:
Voor tweehonderd penningen brood is voor dezen
niet genoeg, opdat een iegelijk van hen een weinig
neme. 8 Een van Zijn discipelen, namelijk Andreas,
de broeder van Simon Petrus, zeide tot Hem: 9 Hier
is een jongsken, dat vijf gerstebroden heeft, en twee
visjes; maar wat zijn deze onder zo velen? 10 En
Jezus zeide: Doet de mensen nederzitten. En er was
veel gras in die plaats. Zo zaten dan de mannen
neder, omtrent vijf duizend in getal. 11 En Jezus
nam de broden, en gedankt hebbende, deelde Hij
ze den discipelen, en de discipelen dengenen, die
nedergezeten waren; desgelijks ook van de visjes,
zoveel zij wilden. 12 En als zij verzadigd waren, zeide
Hij tot Zijn discipelen: Vergadert de overgeschoten
brokken, opdat er niets verloren ga. 13 Zij vergaderden
ze dan, en vulden twaalf korven met brokken van
de vijf gerstebroden, welke overgeschoten waren
dengenen, die gegeten hadden. 14 De mensen dan,
gezien hebbende het teken, dat Jezus gedaan had,
zeiden: Deze is waarlijk de Profeet, Die in de wereld
komen zou. 15 Jezus dan, wetende, dat zij zouden
komen, en Hem met geweld nemen, opdat zij Hem
Koning maakten, ontweek wederom op den berg,
Hij Zelf alleen. 16 En als het avond geworden was,
gingen Zijn discipelen af naar de zee. 17 En in het
schip gegaan zijnde, kwamen zij over de zee naar
Kapernaum. En het was alrede duister geworden, en
Jezus was tot hen niet gekomen. 18 En de zee verhief
zich, overmits er een grote wind waaide. 19 En als zij
omtrent vijf en twintig of dertig stadien gevaren waren,
zagen zij Jezus, wandelende op de zee, en komende
bij het schip; en zij werden bevreesd. 20 Maar Hij
zeide tot hen: Ik ben het; zijt niet bevreesd. 21 Zij
hebben dan Hem gewilliglijk in het schip genomen;
en terstond kwam het schip aan het land, daar zij
naar toe voeren. 22 Des anderen daags de schare,
die aan de andere zijde der zee stond, ziende, dat
aldaar geen ander scheepje was dan dat ene, daar
Zijn discipelen ingegaan waren, en dat Jezus met Zijn
discipelen in dat scheepje niet was gegaan, maar dat
Zijn discipelen alleen weggevaren waren; 23 (Doch
er kwamen andere scheepjes van Tiberias, nabij de
plaats, waar zij het brood gegeten hadden, als de
Heere gedankt had.) 24 Toen dan de schare zag, dat
Jezus aldaar niet was, noch Zijn discipelen, zo gingen
zij ook in de schepen, en kwamen te Kapernaum,
zoekende Jezus. 25 En als zij Hem gevonden hadden
over de zee, zeiden zij tot Hem: Rabbi, wanneer
zijt Gij hier gekomen? 26 Jezus antwoordde hun en
zeide: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: gij zoekt Mij, niet
omdat gij tekenen gezien hebt, maar omdat gij van
de broden gegeten hebt, en verzadigd zijt. 27 Werkt
niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die
blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des

mensen ulieden geven zal; want Dezen heeft God
de Vader verzegeld. (aiōnios g166) 28 Zij zeiden dan
tot Hem: Wat zullen wij doen, opdat wij de werken
Gods mogen werken? 29 Jezus antwoordde en zeide
tot hen: Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem,
Dien Hij gezonden heeft. 30 Zij zeiden dan tot Hem:
Wat teken doet Gij dan, opdat wij het mogen zien, en
U geloven? Wat werkt Gij? 31 Onze vaders hebben
het Manna gegeten in de woestijn; gelijk geschreven
is: Hij gaf hun het brood uit den hemel te eten. 32
Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg
Ik u: Mozes heeft u niet gegeven het brood uit den
hemel; maar Mijn Vader geeft u dat ware Brood uit
den hemel. 33 Want het Brood Gods is Hij, Die uit
den hemel nederdaalt, en Die der wereld het leven
geeft. 34 Zij zeiden dan tot Hem: Heere, geef ons
altijd dit Brood. 35 En Jezus zeide tot hen: Ik ben
het Brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins
hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer
dorsten. 36 Maar Ik heb u gezegd, dat gij Mij ook
gezien hebt, en gij gelooft niet. 37 Al wat Mij de Vader
geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik
geenszins uitwerpen. 38 Want Ik ben uit den hemel
nedergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar
den wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft. 39 En dit
is de wil des Vaders, Die Mij gezonden heeft, dat al
wat Hij Mij gegeven heeft, Ik daaruit niet verlieze,
maar hetzelve opwekke ten uitersten dage. 40 En dit
is de wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft, dat een
iegelijk, die den Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft,
het eeuwige leven hebbe; en Ik zal hem opwekken
ten uitersten dage. (aiōnios g166) 41 De Joden dan
murmureerden over Hem, omdat Hij gezegd had: Ik
ben het Brood, Dat uit den hemel nedergedaald is. 42
En zij zeiden: Is deze niet Jezus, de Zoon van Jozef,
Wiens vader en moeder wij kennen? Hoe zegt Deze
dan: Ik ben uit den hemel nedergedaald? 43 Jezus
antwoordde dan, en zeide tot hen: Murmureert niet
onder elkander. 44 Niemand kan tot Mij komen, tenzij
dat de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke;
en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage. 45 Er is
geschreven in de profeten: En zij zullen allen van God
geleerd zijn. Een iegelijk dan, die het van den Vader
gehoord en geleerd heeft, die komt tot Mij. 46 Niet dat
iemand den Vader gezien heeft, dan Die van God is;
Deze heeft den Vader gezien. 47 Voorwaar, voorwaar
zeg Ik u: Die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven.
(aiōnios g166) 48 Ik ben het Brood des levens. 49 Uw
vaders hebben het Manna gegeten in de woestijn,
en zij zijn gestorven. 50 Dit is het Brood, dat uit den
hemel nederdaalt, opdat de mens daarvan ete, en
niet sterve. 51 Ik ben dat levende Brood, dat uit den
hemel nedergedaald is; zo iemand van dit Brood
eet, die zal in der eeuwigheid leven. En het Brood,
dat Ik geven zal, is Mijn vlees, hetwelk Ik geven zal
voor het leven der wereld. (aiōn g165) 52 De Joden
dan streden onder elkander, zeggende: Hoe kan ons
deze Zijn vlees te eten geven? 53 Jezus dan zeide
tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Tenzij
dat gij het vlees des Zoons des mensen eet, en Zijn
bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelven. 54
Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die heeft het
eeuwige leven; en Ik zal hem opwekken ten uitersten
dage. (aiōnios g166) 55 Want Mijn vlees is waarlijk
Spijs, en Mijn bloed is waarlijk Drank. 56 Die Mijn
vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij, en Ik in
hem. 57 Gelijkerwijs Mij de levende Vader gezonden
heeft, en Ik leve door den Vader; alzo die Mij eet,
dezelve zal leven door Mij. 58 Dit is het Brood, dat
uit den hemel nedergedaald is; niet gelijk uw vaders
het Manna gegeten hebben, en zijn gestorven. Die
dit Brood eet, zal in der eeuwigheid leven. (aiōn g165)
59 Deze dingen zeide Hij in de synagoge, lerende
te Kapernaum. 60 Velen dan van Zijn discipelen, dit
horende, zeiden: Deze rede is hard; wie kan dezelve
horen? 61 Jezus nu, wetende bij Zichzelven, dat Zijn
discipelen daarover murmureerden, zeide tot hen:
Ergert ulieden dit? 62 Wat zou het dan zijn, zo gij
den Zoon des mensen zaagt opvaren, daar Hij te
voren was? 63 De Geest is het, Die levend maakt;
het vlees is niet nut. De woorden, die Ik tot u spreek,
zijn geest en zijn leven. 64 Maar er zijn sommigen
van ulieden, die niet geloven. Want Jezus wist van
den beginne, wie zij waren, die niet geloofden, en
wie hij was, die Hem verraden zou. 65 En Hij zeide:
Daarom heb Ik u gezegd, dat niemand tot Mij komen
kan, tenzij dat het hem gegeven zij van Mijn Vader.
66 Van toen af gingen velen Zijner discipelen terug, en
wandelden niet meer met Hem. 67 Jezus dan zeide
tot de twaalven: Wilt gijlieden ook niet weggaan?
68 Simon Petrus dan antwoordde Hem: Heere, tot
Wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des
eeuwigen levens. (aiōnios g166) 69 En wij hebben
geloofd en bekend, dat Gij zijt de Christus, de Zoon

des levenden Gods. 70 Jezus antwoordde hun: Heb
Ik niet u twaalf uitverkoren? En een uit u is een duivel.
71 En Hij zeide dit van Judas, Simons zoon, Iskariot;
want deze zou Hem verraden, zijnde een van de
twaalven.

7 En na dezen wandelde Jezus in Galilea; want Hij
wilde in Judea niet wandelen, omdat de Joden
Hem zochten te doden. 2 En het feest der Joden,
namelijk de loof huttenzetting, was nabij. 3 Zo zeiden
dan Zijn broeders tot Hem: Vertrek van hier, en ga
heen in Judea, opdat ook Uw discipelen Uw werken
mogen aanschouwen, die Gij doet. 4 Want niemand
doet iets in het verborgen, en zoekt zelf, dat men
openlijk van hem spreke. Indien Gij deze dingen doet,
zo openbaar Uzelven aan de wereld. 5 Want ook Zijn
broeders geloofden niet in Hem. 6 Jezus dan zeide
tot hen: Mijn tijd is nog niet hier, maar uw tijd is altijd
bereid. 7 De wereld kan ulieden niet haten, maar Mij
haat zij, omdat Ik van dezelve getuig, dat haar werken
boos zijn. 8 Gaat gijlieden op tot dit feest; Ik ga nog
niet op tot dit feest; want Mijn tijd is nog niet vervuld.
9 En als Hij deze dingen tot hen gezegd had, bleef Hij
in Galilea. 10 Maar als Zijn broeders opgegaan waren,
toen ging Hij ook Zelf op tot het feest, niet openlijk,
maar als in het verborgen. 11 De Joden dan zochten
Hem in het feest, en zeiden: Waar is Hij? 12 En er
was veel gemurmels van Hem onder de scharen.
Sommigen zeiden: Hij is goed; en anderen zeiden:
Neen, maar Hij verleidt de schare. 13 Nochtans sprak
niemand vrijmoediglijk van Hem, om de vrees der
Joden. 14 Doch als het nu in het midden van het feest
was, zo ging Jezus op in den tempel, en leerde. 15 En
de Joden verwonderden zich, zeggende: Hoe weet
Deze de Schriften, daar Hij ze niet geleerd heeft? 16
Jezus antwoordde hun, en zeide: Mijn leer is Mijne
niet, maar Desgenen, Die Mij gezonden heeft. 17 Zo
iemand wil Deszelfs wil doen, die zal van deze leer
bekennen, of zij uit God is, dan of Ik van Mijzelven
spreek. 18 Die van zichzelven spreekt, zoekt zijn
eigen eer; maar Die de eer zoekt Desgenen, Die
Hem gezonden heeft, Die is waarachtig, en geen
ongerechtigheid is in Hem. 19 Heeft Mozes u niet de
wet gegeven? En niemand van u doet de wet. Wat
zoekt gij Mij te doden? 20 De schare antwoordde en
zeide: Gij hebt den duivel; wie zoekt U te doden? 21
Jezus antwoordde en zeide tot hen: Een werk heb Ik
gedaan, en gij verwondert u allen. 22 Daarom heeft
Mozes ulieden de besnijdenis gegeven (niet dat zij
uit Mozes is, maar uit de vaderen), en gij besnijdt
een mens op den sabbat. 23 Indien een mens de
besnijdenis ontvangt op den sabbat, opdat de wet
van Mozes niet gebroken worde; zijt gij toornig op Mij,
dat Ik een gehelen mens gezond gemaakt heb op
den sabbat? 24 Oordeelt niet naar het aanzien, maar
oordeelt een rechtvaardig oordeel. 25 Sommigen
dan uit die van Jeruzalem zeiden: Is Deze niet,
Dien zij zoeken te doden? 26 En ziet, Hij spreekt
vrijmoediglijk, en zij zeggen Hem niets. Zouden nu
wel de oversten waarlijk weten, dat Deze waarlijk
is de Christus? 27 Doch van Dezen weten wij, van
waar Hij is; maar de Christus, wanneer Hij komen
zal, zo zal niemand weten, van waar Hij is. 28 Jezus
dan riep in den tempel, lerende en zeggende: En gij
kent Mij, en gij weet, van waar Ik ben; en Ik ben van
Mijzelven niet gekomen, maar Hij is waarachtig, Die
Mij gezonden heeft, Welken gijlieden niet kent. 29
Maar Ik ken Hem; want Ik ben van Hem, en Hij heeft
Mij gezonden. 30 Zij zochten Hem dan te grijpen;
maar niemand sloeg de hand aan Hem; want Zijn ure
was nog niet gekomen. 31 En velen uit de schare
geloofden in Hem, en zeiden: Wanneer de Christus
zal gekomen zijn, zal Hij ook meer tekenen doen
dan die, welke Deze gedaan heeft? 32 De Farizeen
hoorden, dat de schare dit van Hem murmelde; en
de Farizeen en de overpriesters zonden dienaren,
opdat zij Hem grijpen zouden. 33 Jezus dan zeide
tot hen: Nog een kleinen tijd ben Ik bij u, en Ik ga
heen tot Dengene, Die Mij gezonden heeft. 34 Gij
zult Mij zoeken, en gij zult Mij niet vinden; en waar Ik
ben, kunt gij niet komen. 35 De Joden dan zeiden
tot elkander: Waar zal Deze heengaan, dat wij Hem
niet zullen vinden? Zal Hij tot de verstrooide Grieken
gaan, en de Grieken leren? 36 Wat is dit voor een
rede, die Hij gezegd heeft: Gij zult Mij zoeken, en zult
Mij niet vinden; en waar Ik ben, kunt gij niet komen?
37 En op den laatsten dag, zijnde de grote dag van
het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand
dorst, die kome tot Mij en drinke. 38 Die in Mij gelooft,
gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden
waters zullen uit zijn buik vloeien. 39 (En dit zeide Hij
van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in
Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet,
overmits Jezus nog niet verheerlijkt was.) 40 Velen

dan uit de schare, deze rede horende, zeiden: Deze
is waarlijk de Profeet. 41 Anderen zeiden: Deze is de
Christus. En anderen zeiden: Zal dan de Christus
uit Galilea komen? 42 Zegt de Schrift niet, dat de
Christus komen zal uit den zade Davids, en van
het vlek Bethlehem, waar David was? 43 Er werd
dan tweedracht onder de schare, om Zijnentwil. 44
En sommigen van hen wilden Hem grijpen; maar
niemand sloeg de handen aan Hem. 45 De dienaars
dan kwamen tot de overpriesters en Farizeen; en die
zeiden tot hen: Waarom hebt gij Hem niet gebracht?
46 De dienaars antwoordden: Nooit heeft een mens
alzo gesproken, gelijk deze Mens. 47 De Farizeen
dan antwoordden hun: Zijt ook gijlieden verleid? 48
Heeft iemand uit de oversten in Hem geloofd, of uit
de Farizeen? 49 Maar deze schare, die de wet niet
weet, is vervloekt. 50 Nicodemus zeide tot hen, welke
des nachts tot Hem gekomen was, zijnde een uit hen:
51 Oordeelt ook onze wet den mens, tenzij dat zij
eerst van hem gehoord heeft, en verstaat, wat hij
doet? 52 Zij antwoordden en zeiden tot hem: Zijt gij
ook uit Galilea? Onderzoek en zie, dat uit Galilea
geen profeet opgestaan is. 53 En een iegelijk ging
heen naar zijn huis.

8 Maar Jezus ging naar den Olijfberg. 2 En des
morgens vroeg kwam Hij wederom in den tempel,
en al het volk kwam tot Hem; en nedergezeten zijnde,
leerde Hij hen. 3 En de Schriftgeleerden en de
Farizeen brachten tot Hem een vrouw, in overspel
gegrepen. 4 En haar gesteld hebbende in het midden,
zeiden zij tot Hem: Meester, deze vrouw is op de daad
zelve gegrepen, overspel begaande. 5 En Mozes
heeft ons in de wet geboden, dat dezulken gestenigd
zullen worden; Gij dan, wat zegt Gij? 6 En dit zeiden
zij, Hem verzoekende, opdat zij iets hadden, om
Hem te beschuldigen. Maar Jezus, nederbukkende,
schreef met den vinger in de aarde. 7 En als zij
Hem bleven vragen, richtte Hij Zich op, en zeide tot
hen: Die van ulieden zonder zonde is, werpe eerst
den steen op haar. 8 En wederom nederbukkende,
schreef Hij in de aarde. 9 Maar zij, dit horende, en
van hun geweten overtuigd zijnde, gingen uit, de een
na den andere, beginnende van de oudsten tot de
laatsten; en Jezus werd alleen gelaten; en de vrouw
in het midden staande. 10 En Jezus, Zich oprichtende,
en niemand ziende dan de vrouw, zeide tot haar:
Vrouw, waar zijn deze uw beschuldigers? Heeft u
niemand veroordeeld? 11 En zij zeide: Niemand,
Heere! En Jezus zeide tot haar: Zo veroordeel Ik u
ook niet; ga heen, en zondig niet meer. 12 Jezus dan
sprak wederom tot henlieden, zeggende: Ik ben het
licht der wereld; die Mij volgt, zal in de duisternis
niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben.
13 De Farizeen dan zeiden tot Hem: Gij getuigt van
Uzelven; Uw getuigenis is niet waarachtig. 14 Jezus
antwoordde, en zeide tot hen: Hoewel Ik van Mijzelven
getuig, zo is nochtans Mijn getuigenis waarachtig;
want Ik weet, van waar Ik gekomen ben, en waar Ik
heenga; maar gijlieden weet niet, van waar Ik kom,
en waar Ik heenga. 15 Gij oordeelt naar het vlees;
Ik oordeel niemand. 16 En indien Ik ook oordeel,
Mijn oordeel is waarachtig; want Ik ben niet alleen,
maar Ik en de Vader, Die Mij gezonden heeft. 17 En
er is ook in uw wet geschreven, dat de getuigenis
van twee mensen waarachtig is. 18 Ik ben het, Die
van Mijzelven getuig, en de Vader, Die Mij gezonden
heeft, getuigt van Mij. 19 Zij dan zeiden tot Hem: Waar
is Uw Vader? Jezus antwoordde: Gij kent noch Mij,
noch Mijn Vader; indien gij Mij kendet, zo zoudt gij ook
Mijn Vader kennen. 20 Deze woorden sprak Jezus
bij de schatkist, lerende in den tempel; en niemand
greep Hem; want Zijn ure was nog niet gekomen. 21
Jezus dan zeide wederom tot hen: Ik ga heen, en gij
zult Mij zoeken, en in uw zonden zult gij sterven; waar
Ik heenga, kunt gijlieden niet komen. 22 De Joden
dan zeiden: Zal Hij ook Zichzelven doden, omdat Hij
zegt: Waar Ik heenga, kunt gijlieden niet komen? 23
En Hij zeide tot hen: Gijlieden zijt van beneden, Ik
ben van boven; gij zijt uit deze wereld, Ik ben niet
uit deze wereld. 24 Ik heb u dan gezegd, dat gij in
uw zonden zult sterven; want indien gij niet gelooft,
dat Ik Die ben, gij zult in uw zonden sterven. 25 Zij
zeiden dan tot Hem: Wie zijt Gij? En Jezus zeide tot
hen: Wat Ik van den beginne ulieden ook zegge. 26
Ik heb vele dingen van u te zeggen en te oordelen;
maar Die Mij gezonden heeft, is waarachtig; en de
dingen, die Ik van Hem gehoord heb, dezelve spreek
Ik tot de wereld. 27 Zij verstonden niet, dat Hij hun
van den Vader sprak. 28 Jezus dan zeide tot hen:
Wanneer gij den Zoon des mensen zult verhoogd
hebben, dan zult gij verstaan, dat Ik Die ben, en
dat Ik van Mijzelven niets doe; maar deze dingen
spreek Ik, gelijk Mijn Vader Mij geleerd heeft. 29 En

Die Mij gezonden heeft, is met Mij. De Vader heeft
Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd, wat Hem
behagelijk is. 30 Als Hij deze dingen sprak, geloofden
velen in Hem. 31 Jezus dan zeide tot de Joden,
die in Hem geloofden: Indien gijlieden in Mijn woord
blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen; 32 En zult de
waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.
33 Zij antwoordden Hem: Wij zijn Abrahams zaad,
en hebben nooit iemand gediend; hoe zegt Gij dan:
Gij zult vrij worden? 34 Jezus antwoordde hun:
Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Een iegelijk, die de
zonde doet, is een dienstknecht der zonde. 35 En
de dienstknecht blijft niet eeuwiglijk in het huis, de
zoon blijft er eeuwiglijk. (aiōn g165) 36 Indien dan de
Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij
zijn. 37 Ik weet, dat gij Abrahams zaad zijt; maar gij
zoekt Mij te doden; want Mijn woord heeft in u geen
plaats. 38 Ik spreek wat Ik bij Mijn Vader gezien heb;
gij doet dan ook, wat gij bij uw vader gezien hebt.
39 Zij antwoordden en zeiden tot Hem: Abraham is
onze vader. Jezus zeide tot hen: Indien gij Abrahams
kinderen waart, zo zoudt gij de werken van Abraham
doen. 40 Maar nu zoekt gij Mij te doden, een Mens,
Die u de waarheid gesproken heb, welke Ik van God
gehoord heb. Dat deed Abraham niet. 41 Gij doet
de werken uws vaders. Zij zeiden dan tot Hem: Wij
zijn niet geboren uit hoererij; wij hebben een Vader,
namelijk God. 42 Jezus dan zeide tot hen: Indien God
uw Vader ware, zo zoudt gij Mij liefhebben; want Ik
ben van God uitgegaan; en kom van Hem. Want Ik
ben ook van Mijzelven niet gekomen, maar Hij heeft
Mij gezonden. 43 Waarom kent gij Mijn spraak niet?
Het is, omdat gij Mijn woord niet kunt horen. 44 Gij
zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten uws
vaders doen; die was een mensenmoorder van den
beginne, en is in de waarheid niet staande gebleven;
want geen waarheid is in hem. Wanneer hij de leugen
spreekt, zo spreekt hij uit zijn eigen; want hij is een
leugenaar, en de vader derzelve leugen. 45 Maar
Mij, omdat Ik u de waarheid zeg, gelooft gij niet. 46
Wie van u overtuigt Mij van zonde? En indien Ik de
waarheid zeg, waarom gelooft gij Mij niet? 47 Die
uit God is, hoort de woorden Gods; daarom hoort
gijlieden niet, omdat gij uit God niet zijt. 48 De Joden
dan antwoordden en zeiden tot Hem: Zeggen wij niet
wel, dat Gij een Samaritaan zijt, en den duivel hebt?
49 Jezus antwoordde: Ik heb den duivel niet; maar Ik
eer Mijn Vader, en gij onteert Mij. 50 Doch Ik zoek
Mijn eer niet; er is Een, Die ze zoekt en oordeelt. 51
Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand Mijn woord
zal bewaard hebben, die zal den dood niet zien in
der eeuwigheid. (aiōn g165) 52 De Joden dan zeiden
tot Hem: Nu bekennen wij, dat Gij den duivel hebt.
Abraham is gestorven, en de profeten; en zegt Gij:
Zo iemand Mijn woord bewaard zal hebben, die zal
den dood niet smaken in der eeuwigheid? (aiōn g165)
53 Zijt Gij meerder, dan onze vader Abraham, welke
gestorven is, en de profeten zijn gestorven; wien
maakt Gij Uzelven? 54 Jezus antwoordde: Indien Ik
Mijzelven eer, zo is Mijn eer niets; Mijn Vader is het,
Die Mij eert, Welken gij zegt, dat uw God is. 55 En gij
kent Hem niet, maar Ik ken Hem; en indien Ik zeg,
dat Ik Hem niet ken, zo zal Ik ulieden gelijk zijn, dat is
een leugenaar; maar Ik ken Hem, en bewaar Zijn
woord. 56 Abraham, uw vader, heeft met verheuging
verlangd, opdat hij Mijn dag zien zou; en hij heeft
hem gezien, en is verblijd geweest. 57 De Joden dan
zeiden tot Hem: Gij hebt nog geen vijftig jaren, en
hebt Gij Abraham gezien? 58 Jezus zeide tot hen:
Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Eer Abraham was, ben
Ik. 59 Zij namen dan stenen op, dat zij ze op Hem
wierpen. Maar Jezus verborg Zich, en ging uit den
tempel, gaande door het midden van hen; en ging
alzo voorbij.

9 En voorbijgaande, zag Hij een mens, blind van de
geboorte af. 2 En Zijn discipelen vraagden Hem,
zeggende: Rabbi, wie heeft er gezondigd, deze, of
zijn ouders, dat hij blind zou geboren worden? 3
Jezus antwoordde: Noch deze heeft gezondigd, noch
zijn ouders, maar dit is geschied, opdat de werken
Gods in hem zouden geopenbaard worden. 4 Ik moet
werken de werken Desgenen, Die Mij gezonden heeft,
zolang het dag is; de nacht komt, wanneer niemand
werken kan. 5 Zolang Ik in de wereld ben, zo ben Ik
het Licht der wereld. 6 Dit gezegd hebbende, spoog
Hij op de aarde, en maakte slijk uit dat speeksel, en
streek dat slijk op de ogen des blinden; 7 En zeide tot
hem: Ga heen, was u in het badwater Siloam (hetwelk
overgezet wordt: uitgezonden). Hij dan ging heen en
wies zich, en kwam ziende. 8 De geburen dan, en
die hem te voren gezien hadden, dat hij blind was,
zeiden: Is deze niet, die zat en bedelde? 9 Anderen
zeiden: Hij is het; en anderen: Hij is hem gelijk. Hij

zeide: Ik ben het. 10 Zij dan zeiden tot hem: Hoe zijn
u de ogen geopend? 11 Hij antwoordde en zeide: De
Mens, genaamd Jezus, maakte slijk, en bestreek mijn
ogen, en zeide tot mij: Ga heen naar het badwater
Siloam, en was u. En ik ging heen, en wies mij, en ik
werd ziende. 12 Zij dan zeiden tot hem: Waar is Die?
Hij zeide: Ik weet het niet. 13 Zij brachten hem tot de
Farizeen, hem namelijk, die te voren blind geweest
was. 14 En het was sabbat, als Jezus het slijk maakte,
en zijn ogen opende. 15 De Farizeen dan vraagden
hem ook wederom, hoe hij ziende geworden was. En
hij zeide tot hen: Hij legde slijk op mijn ogen, en ik
wies mij, en ik zie. 16 Sommigen dan uit de Farizeen
zeiden: Deze Mens is van God niet, want Hij houdt
den sabbat niet. Anderen zeiden: Hoe kan een mens,
die een zondaar is, zulke tekenen doen? En er was
tweedracht onder hen. 17 Zij zeiden wederom tot den
blinde: Gij, wat zegt gij van Hem; dewijl Hij uw ogen
geopend heeft? En hij zeide: Hij is een Profeet. 18
De Joden dan geloofden van hem niet, dat hij blind
geweest was, en ziende was geworden, totdat zij
geroepen hadden de ouders desgenen, die ziende
geworden was. 19 En zij vraagden hun, zeggende: Is
deze uw zoon, welken gij zegt, dat blind geboren is?
Hoe ziet hij dan nu? 20 Zijn ouders antwoordden hun
en zeiden: Wij weten, dat deze onze zoon is, en dat
hij blind geboren is; 21 Maar hoe hij nu ziet, weten
wij niet; of wie zijn ogen geopend heeft, weten wij
niet; hij heeft zijn ouderdom, vraagt hemzelven; hij
zal van zichzelven spreken. 22 Dit zeiden zijn ouders,
omdat zij de Joden vreesden; want de Joden hadden
alrede te zamen een besluit gemaakt, zo iemand
Hem beleed Christus te zijn, dat die uit de synagoge
zou geworpen worden. 23 Daarom zeiden zijn ouders:
Hij heeft zijn ouderdom, vraagt hemzelven. 24 Zij
dan riepen voor de tweede maal den mens, die blind
geweest was, en zeiden tot hem: Geef God de eer;
wij weten, dat deze Mens een zondaar is. 25 Hij dan
antwoordde en zeide: Of Hij een zondaar is, weet
ik niet; een ding weet ik, dat ik blind was, en nu
zie. 26 En zij zeiden wederom tot hem: Wat heeft
Hij u gedaan? Hoe heeft Hij uw ogen geopend? 27
Hij antwoordde hun: Ik heb het u alrede gezegd, en
gij hebt het niet gehoord; wat wilt gij het wederom
horen? Wilt gijlieden ook Zijn discipelen worden? 28
Zij gaven hem dan scheldwoorden, en zeiden: Gij
zijt Zijn discipel; maar wij zijn discipelen van Mozes.
29 Wij weten, dat God tot Mozes gesproken heeft;
maar Dezen weten wij niet, van waar Hij is. 30 De
mens antwoordde, en zeide tot hen: Hierin is immers
wat wonders, dat gij niet weet, van waar Hij is, en
nochtans heeft Hij mijn ogen geopend. 31 En wij
weten, dat God de zondaars niet hoort; maar zo
iemand godvruchtig is, en Zijn wil doet, dien hoort Hij.
32 Van alle eeuw is het niet gehoord, dat iemand eens
blindgeborenen ogen geopend heeft. (aiōn g165) 33
Indien Deze van God niet ware, Hij zou niets kunnen
doen. 34 Zij antwoordden, en zeiden tot hem: Gij
zijt geheel in zonden geboren, en leert gij ons? En
zij wierpen hem uit. 35 Jezus hoorde, dat zij hem
uitgeworpen hadden, en hem vindende, zeide Hij
tot hem: Gelooft gij in den Zoon van God? 36 Hij
antwoordde en zeide: Wie is Hij, Heere, opdat ik in
Hem moge geloven? 37 En Jezus zeide tot Hem: En
gij hebt Hem gezien, en Die met u spreekt, Dezelve
is het. 38 En hij zeide: Ik geloof, Heere! En hij aanbad
Hem. 39 En Jezus zeide: Ik ben tot een oordeel in
deze wereld gekomen, opdat degenen, die niet zien,
zien mogen, en die zien, blind worden. 40 En dit
hoorden enigen uit de Farizeen, die bij Hem waren,
en zeiden tot Hem: Zijn wij dan ook blind? 41 Jezus
zeide tot hen: Indien gij blind waart, zo zoudt gij geen
zonde hebben; maar nu zegt gij: Wij zien; zo blijft dan
uw zonde.

10 Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Die niet
ingaat door de deur in den stal der schapen,
maar van elders inklimt, die is een dief en moordenaar.
2 Maar die door de deur ingaat, is een herder der
schapen. 3 Dezen doet de deurwachter open, en de
schapen horen zijn stem; en hij roept zijn schapen
bij name, en leidt ze uit. 4 En wanneer hij zijn
schapen uitgedreven heeft, zo gaat hij voor hen heen;
en de schapen volgen hem, overmits zij zijn stem
kennen. 5 Maar een vreemde zullen zij geenszins
volgen, maar zullen van hem vlieden; overmits zij de
stem des vreemden niet kennen. 6 Deze gelijkenis
zeide Jezus tot hen; maar zij verstonden niet, wat
het was, dat Hij tot hen sprak. 7 Jezus dan zeide
wederom tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik
ben de Deur der schapen. 8 Allen, zovelen als er
voor Mij zijn gekomen, zijn dieven en moordenaars;
maar de schapen hebben hen niet gehoord. 9 Ik
ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal

behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan, en
weide vinden. 10 De dief komt niet, dan opdat hij
stele, en slachte, en verderve; Ik ben gekomen, opdat
zij het leven hebben, en overvloed hebben. 11 Ik
ben de goede Herder; de goede herder stelt zijn
leven voor de schapen. 12 Maar de huurling, en die
geen herder is, wien de schapen niet eigen zijn, ziet
den wolf komen, en verlaat de schapen, en vliedt;
en de wolf grijpt ze, en verstrooit de schapen. 13
En de huurling vliedt, overmits hij een huurling is,
en heeft geen zorg voor de schapen. 14 Ik ben de
goede Herder; en Ik ken de Mijnen, en worde van
de Mijnen gekend. 15 Gelijkerwijs de Vader Mij kent,
alzo ken Ik ook den Vader; en Ik stel Mijn leven voor
de schapen. 16 Ik heb nog andere schapen, die van
dezen stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen;
en zij zullen Mijn stem horen; en het zal worden
een kudde, en een Herder. 17 Daarom heeft mij
de Vader lief, overmits Ik Mijn leven afleg, opdat Ik
hetzelve wederom neme. 18 Niemand neemt hetzelve
van Mij, maar Ik leg het van Mijzelven af; Ik heb
macht hetzelve af te leggen, en heb macht hetzelve
wederom te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader
ontvangen. 19 Er werd dan wederom tweedracht
onder de Joden, om dezer woorden wil. 20 En velen
van hen zeiden: Hij heeft den duivel, en is uitzinnig;
wat hoort gij Hem? 21 Anderen zeiden: Dit zijn geen
woorden eens bezetenen; kan ook de duivel der
blinden ogen openen? 22 En het was het feest der
vernieuwing des tempels te Jeruzalem; en het was
winter. 23 En Jezus wandelde in den tempel, in het
voorhof van Salomo. 24 De Joden dan omringden
Hem, en zeiden tot Hem: Hoe lang houdt Gij onze
ziel op? Indien Gij de Christus zijt, zeg het ons vrijuit.
25 Jezus antwoordde hun: Ik heb het u gezegd, en gij
gelooft het niet. De werken, die Ik doe in den Naam
Mijns Vaders, die getuigen van Mij. 26 Maar gijlieden
gelooft niet; want gij zijt niet van Mijn schapen, gelijk
Ik u gezegd heb. 27 Mijn schapen horen Mijn stem,
en Ik ken dezelve, en zij volgen Mij. 28 En Ik geef hun
het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in
der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand
rukken. **(aiōn g165, aiōnios g166)** 29 Mijn Vader, die ze
Mij gegeven heeft, is meerder dan allen; en niemand
kan ze rukken uit de hand Mijns Vaders. 30 Ik en de
Vader zijn een. 31 De Joden dan namen wederom
stenen op, om Hem te stenigen. 32 Jezus antwoordde
hun: Ik heb u vele treffelijke werken getoond van Mijn
Vader; om welk werk van die stenigt gij Mij? 33 De
Joden antwoordden Hem, zeggende: Wij stenigen U
niet over enig goed werk, maar over gods lastering,
en omdat Gij, een Mens zijnde, Uzelven God maakt.
34 Jezus antwoordde hun: Is er niet geschreven in uw
wet: Ik heb gezegd, gij zijt goden? 35 Indien de wet
die goden genaamd heeft, tot welke het woord Gods
geschied is, en de Schrift niet kan gebroken worden;
36 Zegt gijlieden tot Mij, Dien de Vader geheiligd en in
de wereld gezonden heeft: Gij lastert God; omdat
Ik gezegd heb: Ik ben Gods Zoon? 37 Indien Ik niet
doe de werken Mijns Vaders, zo gelooft Mij niet;
38 Maar indien Ik ze doe, en zo gij Mij niet gelooft,
zo gelooft de werken; opdat gij moogt bekennen
en geloven, dat de Vader in Mij is, en Ik in Hem.
39 Zij zochten dan wederom Hem te grijpen, en Hij
ontging uit hun hand. 40 En Hij ging wederom over de
Jordaan, tot de plaats, waar Johannes eerst doopte;
en Hij bleef aldaar. 41 En velen kwamen tot Hem, en
zeiden: Johannes deed wel geen teken; maar alles,
wat Johannes van Dezen zeide, was waar. 42 En
velen geloofden aldaar in Hem.

11 En er was een zeker man krank, genaamd
Lazarus, van Bethanie, uit het vlek van Maria
en haar zuster Martha. 2 (Maria nu was degene,
die den Heere gezalfd heeft met zalf, en Zijn voeten
afgedroogd heeft met haar haren; welker broeder
Lazarus krank was.) 3 Zijn zusters dan zonden tot
Hem, zeggende: Heere, zie, dien Gij liefhebt, is krank.
4 En Jezus, dat horende, zeide: Deze krankheid is
niet tot den dood, maar ter heerlijkheid Gods; opdat
de Zone Gods door dezelve verheerlijkt worde. 5
Jezus nu had Martha, en haar zuster, en Lazarus lief.
6 Als Hij dan gehoord had, dat hij krank was, toen
bleef Hij nog twee dagen in de plaats, waar Hij was.
7 Daarna zeide Hij verder tot de discipelen: Laat ons
wederom naar Judea gaan. 8 De discipelen zeiden
tot Hem: Rabbi! de Joden hebben U nu onlangs
gezocht te stenigen, en gaat Gij wederom derwaarts?
9 Jezus antwoordde: Zijn er niet twaalf uren in den
dag? Indien iemand in den dag wandelt, zo stoot
hij zich niet, overmits hij het licht dezer wereld ziet;
10 Maar indien iemand in den nacht wandelt, zo
stoot hij zich, overmits het licht in hem niet is. 11
Dit sprak Hij; en daarna zeide Hij tot hen: Lazarus,

onze vriend, slaapt; maar Ik ga heen, om hem uit den
slaap op te wekken. 12 Zijn discipelen dan zeiden:
Heere, indien hij slaapt, zo zal hij gezond worden.
13 Doch Jezus had gesproken van zijn dood; maar
zij meenden, dat Hij sprak van de rust des slaaps.
14 Toen zeide dan Jezus tot hen vrijuit: Lazarus is
gestorven. 15 En Ik ben blijde om uwentwil, dat Ik
daar niet geweest ben, opdat gij geloven moogt; doch
laat ons tot hem gaan. 16 Thomas dan, genaamd
Didymus, zeide tot zijn mededisciplelen: Laat ons ook
gaan, opdat wij met Hem sterven. 17 Jezus dan,
gekomen zijnde, vond, dat hij nu vier dagen in het graf
geweest was. 18 (Bethanie nu was nabij Jeruzalem,
omtrent vijftien stadien van daar.) 19 En velen uit de
Joden waren gekomen tot Martha en Maria, opdat
zij haar vertroosten zouden over haar broeder. 20
Martha dan, als zij hoorde, dat Jezus kwam, ging
Hem tegemoet; doch Maria bleef in huis zitten. 21
Zo zeide Martha dan tot Jezus: Heere, waart Gij
hier geweest, zo ware mijn broeder niet gestorven;
22 Maar ook nu weet ik, dat alles, wat Gij van God
begeren zult, God U het geven zal. 23 Jezus zeide tot
haar: Uw broeder zal wederopstaan. 24 Martha zeide
tot Hem: Ik weet, dat hij opstaan zal in de opstanding
ten laatsten dage. 25 Jezus zeide tot haar: Ik ben de
Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven,
al ware hij ook gestorven; 26 En een iegelijk, die leeft,
en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid.
Gelooft gij dat? (aiōn g165) 27 Zij zeide tot Hem: Ja,
Heere; ik heb geloofd, dat Gij zijt de Christus, de Zone
Gods, Die in de wereld komen zou. 28 En dit gezegd
hebbende, ging zij heen, en riep Maria, haar zuster,
heimelijk, zeggende: De Meester is daar, en Hij roept
u. 29 Deze, als zij dat hoorde, stond haastelijk op, en
ging tot Hem. 30 (Jezus nu was nog in het vlek niet
gekomen, maar was in de plaats, waar Hem Martha
tegemoet gekomen was.) 31 De Joden dan, die met
haar in het huis waren, en haar vertroostten, ziende
Maria, dat zij haastelijk opstond en uitging, volgden
haar, zeggende: Zij gaat naar het graf, opdat zij
aldaar wene. 32 Maria dan, als zij kwam, waar Jezus
was, en Hem zag, viel aan Zijn voeten, zeggende tot
Hem: Heere, indien Gij hier geweest waart, zo ware
mijn broeder niet gestorven. 33 Jezus dan, als Hij
haar zag wenen, en de Joden, die met haar kwamen,
ook wenen, werd zeer bewogen in den geest, en
ontroerde Zichzelven; 34 En zeide: Waar hebt gij hem
gelegd? Zij zeiden tot Hem: Heere, kom en zie het. 35
Jezus weende. 36 De Joden dan zeiden: Ziet, hoe lief
Hij hem had! 37 En sommigen uit hen zeiden: Kon Hij,
Die de ogen des blinden geopend heeft, niet maken,
dat ook deze niet gestorven ware? 38 Jezus dan
wederom in Zichzelven zeer bewogen zijnde, kwam
tot het graf; en het was een spelonk, en een steen
was daarop gelegd. 39 Jezus zeide: Neemt den steen
weg. Martha, de zuster des gestorvenen, zeide tot
Hem: Heere, hij riekt nu al, want hij heeft vier dagen
aldaar gelegen. 40 Jezus zeide tot haar: Heb Ik u niet
gezegd, dat, zo gij gelooft, gij de heerlijkheid Gods
zien zult? 41 Zij namen dan den steen weg, waar de
gestorvene lag. En Jezus hief de ogen opwaarts, en
zeide: Vader, Ik dank U, dat Gij Mij gehoord hebt.
42 Doch Ik wist, dat Gij Mij altijd hoort; maar om
der schare wil, die rondom staat, heb Ik dit gezegd,
opdat zij zouden geloven, dat Gij Mij gezonden hebt.
43 En als Hij dit gezegd had, riep Hij met grote
stemme: Lazarus, kom uit! 44 En de gestorvene
kwam uit, gebonden aan handen en voeten met
grafdoeken, en zijn aangezicht was omwonden met
een zweetdoek. Jezus zeide tot hen: Ontbindt hem,
en laat hem heengaan. 45 Velen dan uit de Joden, die
tot Maria gekomen waren, en aanschouwd hadden,
hetgeen Jezus gedaan had, geloofden in Hem. 46
Maar sommigen van hen gingen tot de Farizeen, en
zeiden tot hen, hetgeen Jezus gedaan had. 47 De
overpriesters dan en de Farizeen vergaderden den
raad, en zeiden: Wat zullen wij doen? want deze
Mens doet vele tekenen. 48 Indien wij Hem alzo laten
geworden, zij zullen allen in Hem geloven, en de
Romeinen zullen komen, en wegnemen beide onze
plaats en volk. 49 En een uit hen, namelijk Kajafas,
die deszelven jaars hogepriester was, zeide tot hen:
Gij verstaat niets; 50 En gij overlegt niet, dat het ons
nut is, dat een mens sterve voor het volk, en het
gehele volk niet verloren ga. 51 En dit zeide hij niet uit
zichzelven; maar, zijnde hogepriester deszelven jaars,
profeteerde hij, dat Jezus sterven zou voor het volk;
52 En niet alleen voor dat volk, maar opdat Hij ook
de kinderen Gods, die verstrooid waren, tot een zou
vergaderen. 53 Van dien dag dan af beraadslaagden
zij te zamen, dat zij Hem doden zouden. 54 Jezus dan
wandelde niet meer vrijelijk onder de Joden; maar
ging van daar naar het land bij de woestijn, naar de
stad, genaamd Efraim, en verkeerde aldaar met Zijn

discipelen. 55 En het pascha der Joden was nabij, en
velen uit dat land gingen op naar Jeruzalem, voor het
pascha, opdat zij zichzelven reinigden. 56 Zij zochten
dan Jezus, en zeiden onder elkander, staande in den
tempel: Wat dunkt u? Dunkt u, dat Hij niet komen zal
tot het feest? 57 De overpriesters nu en de Farizeen
hadden een gebod gegeven, dat, zo iemand wist,
waar Hij was, hij het zou te kennen geven, opdat zij
Hem mochten vangen.

12 Jezus dan kwam zes dagen voor het pascha te
Bethanie, daar Lazarus was, die gestorven was
geweest, welken Hij opgewekt had uit de doden. 2
Zij bereidden Hem dan aldaar een avondmaal, en
Martha diende; en Lazarus was een van degenen, die
met Hem aanzaten. 3 Maria dan, genomen hebbende
een pond zalf van onvervalsten, zeer kostelijken
nardus, heeft de voeten van Jezus gezalfd, en met
haar haren Zijn voeten afgedroogd; en het huis werd
vervuld van den reuk der zalf. 4 Zo zeide dan een
van Zijn discipelen, namelijk Judas, Simons zoon,
Iskariot, die Hem verraden zou: 5 Waarom is deze
zalf niet verkocht voor driehonderd penningen, en
den armen gegeven? 6 En dit zeide hij, niet omdat
hij bezorgd was voor de armen, maar omdat hij
een dief was, en de beurs had, en droeg hetgeen
gegeven werd. 7 Jezus dan zeide: Laat af van
haar; zij heeft dit bewaard tegen den dag Mijner
begrafenis. 8 Want de armen hebt gijlieden altijd met
u, maar Mij hebt gij niet altijd. 9 Een grote schare
dan der Joden verstond, dat Hij aldaar was; en zij
kwamen, niet alleen om Jezus' wil, maar opdat zij ook
Lazarus zouden zien, dien Hij uit de doden opgewekt
had. 10 En de overpriesters beraadslaagden, dat zij
ook Lazarus doden zouden. 11 Want velen van de
Joden gingen heen om zijnentwil, en geloofden in
Jezus. 12 Des anderen daags, een grote schare,
die tot het feest gekomen was, horende, dat Jezus
naar Jeruzalem kwam, 13 Namen de takken van
palmbomen, en gingen uit Hem tegemoet, en riepen:
Hosanna! Gezegend is Hij, Die komt in den Naam
des Heeren, Hij, Die is de Koning Israels! 14 En
Jezus vond een jongen ezel, en zat daarop, gelijk
geschreven is: 15 Vrees niet, gij dochter Sions, zie,
uw Koning komt, zittende op het veulen ener ezelin.
16 Doch dit verstonden Zijn discipelen in het eerst
niet; maar als Jezus verheerlijkt was, toen werden zij
indachtig, dat dit van Hem geschreven was, en dat
zij Hem dit gedaan hadden. 17 De schare dan, die
met Hem was, getuigde dat Hij Lazarus uit het graf
geroepen, en hem uit de doden opgewekt had. 18
Daarom ging ook de schare Hem tegemoet, overmits
zij gehoord had, dat Hij dat teken gedaan had. 19
De Farizeen dan zeiden onder elkander: Ziet gij wel,
dat gij gans niet vordert? Ziet, de gehele wereld
gaat Hem na. 20 En er waren sommige Grieken uit
degenen, die opgekomen waren, opdat zij op het
feest zouden aanbidden; 21 Dezen dan gingen tot
Filippus, die van Bethsaida in Galilea was, en baden
hem, zeggende: Heere, wij wilden Jezus wel zien. 22
Filippus kwam en zeide het Andreas; en Andreas en
Filippus wederom zeiden het Jezus. 23 Maar Jezus
antwoordde hun, zeggende: De ure is gekomen, dat
de Zoon des mensen zal verheerlijkt worden. 24
Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan
in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelve alleen;
maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort.
25 Die zijn leven liefheeft, zal hetzelve verliezen;
en die zijn leven haat in deze wereld, zal hetzelve
bewaren tot het eeuwige leven. (aiōnios g166) 26 Zo
iemand Mij dient, die volge Mij; en waar Ik ben, aldaar
zal ook Mijn dienaar zijn. En zo iemand Mij dient, de
Vader zal hem eren. 27 Nu is Mijn ziel ontroerd; en
wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure!
Maar hierom ben Ik in deze ure gekomen. 28 Vader,
verheerlijk Uw Naam. Er kwam dan een stem uit
den hemel, zeggende: En Ik heb Hem verheerlijkt,
en Ik zal Hem wederom verheerlijken. 29 De schare
dan, die daar stond, en dit hoorde, zeide, dat er
een donderslag geschied was. Anderen zeiden: Een
engel heeft tot Hem gesproken. 30 Jezus antwoordde
en zeide: Niet om Mijnentwil is deze stem geschied,
maar om uwentwil. 31 Nu is het oordeel dezer wereld;
nu zal de overste dezer wereld buiten geworpen
worden. 32 En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal
verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken. 33 (En
dit zeide Hij, betekenende, hoedanigen dood Hij
sterven zou.) 34 De schare antwoordde Hem: Wij
hebben uit de wet gehoord, dat de Christus blijft in
der eeuwigheid; en hoe zegt Gij, dat de Zoon des
mensen moet verhoogd worden? Wie is deze Zoon
des mensen? (aiōn g165) 35 Jezus dan zeide tot hen:
Nog een kleinen tijd is het Licht bij ulieden; wandelt,
terwijl gij het Licht hebt, opdat de duisternis u niet

bevange. En die in de duisternis wandelt, weet niet,
waar hij heengaat. 36 Terwijl gij het Licht hebt, gelooft
in het Licht, opdat gij kinderen des Lichts moogt zijn.
Deze dingen sprak Jezus; en weggaande verborg Hij
Zich van hen. 37 En hoewel Hij zovele tekenen voor
hen gedaan had, nochtans geloofden zij in Hem niet;
38 Opdat het woord van Jesaja, den profeet, vervuld
werd, dat hij gesproken heeft: Heere, wie heeft onze
prediking geloofd, en wien is de arm des Heeren
geopenbaard? 39 Daarom konden zij niet geloven,
dewijl Jesaja wederom gezegd heeft: 40 Hij heeft hun
ogen verblind, en hun hart verhard; opdat zij met
de ogen niet zien, en met het hart niet verstaan, en
zij bekeerd worden, en Ik hen geneze. 41 Dit zeide
Jesaja, toen hij Zijn heerlijkheid zag, en van Hem
sprak. 42 Nochtans geloofden ook zelfs velen uit de
oversten in Hem; maar om der Farizeen wil beleden
zij het niet; opdat zij uit de synagoge niet zouden
geworpen worden. 43 Want zij hadden de eer der
mensen lief, meer dan de eer van God. 44 En Jezus
riep, en zeide: Die in Mij gelooft, gelooft in Mij niet,
maar in Dengene, Die Mij gezonden heeft. 45 En die
Mij ziet, die ziet Dengene, Die Mij gezonden heeft. 46
Ik ben een Licht, in de wereld gekomen, opdat een
iegelijk, die in Mij gelooft, in de duisternis niet blijve.
47 En indien iemand Mijn woorden gehoord, en niet
geloofd zal hebben, Ik oordeel hem niet; want Ik ben
niet gekomen, opdat Ik de wereld oordele, maar opdat
Ik de wereld zalig make. 48 Die Mij verwerpt, en Mijn
woorden niet ontvangt, heeft, die hem oordeelt; het
woord, dat Ik gesproken heb, dat zal hem oordelen
ten laatsten dage. 49 Want Ik heb uit Mijzelven niet
gesproken; maar de Vader, Die Mij gezonden heeft,
Die heeft Mij een gebod gegeven, wat Ik zeggen
zal, en wat Ik spreken zal. 50 En Ik weet, dat Zijn
gebod het eeuwige leven is. Hetgeen Ik dan spreek,
dat spreek Ik alzo, gelijk Mij de Vader gezegd heeft.
(aiōnios g166)

13 En voor het feest van het pascha, Jezus
wetende, dat Zijn ure gekomen was, dat Hij uit
deze wereld zou overgaan tot den Vader, alzo Hij de
Zijnen, die in de wereld waren, liefgehad had, zo heeft
Hij hen liefgehad tot het einde. 2 En als het avondmaal
gedaan was, toen nu de duivel in het hart van Judas,
Simons zoon, Iskariot, gegeven had, dat hij Hem
verraden zou), 3 Jezus, wetende, dat de Vader Hem
alle dingen in de handen gegeven had, en dat Hij van
God uitgegaan was, en tot God heenging, 4 Stond
op van het avondmaal, en legde Zijn klederen af, en
nemende een linnen doek, omgordde Zichzelven. 5
Daarna goot Hij water in het bekken, en begon de
voeten der discipelen te wassen, en af te drogen
met den linnen doek, waarmede Hij omgord was.
6 Hij dan kwam tot Simon Petrus; en die zeide tot
Hem: Heere, zult Gij mij de voeten wassen? 7 Jezus
antwoordde en zeide tot hem: Wat Ik doe, weet gij nu
niet, maar gij zult het na dezen verstaan. 8 Petrus
zeide tot Hem: Gij zult mijn voeten niet wassen in
der eeuwigheid! Jezus antwoordde hem: Indien Ik u
niet wasse, gij hebt geen deel met Mij. **(aiōn g165)** 9
Simon Petrus zeide tot Hem: Heere, niet alleen mijn
voeten, maar ook de handen en het hoofd. 10 Jezus
zeide tot hem: Die gewassen is, heeft niet van node,
dan de voeten te wassen, maar is geheel rein. En
gijlieden zijt rein, doch niet allen. 11 Want Hij wist,
wie Hem verraden zou; daarom zeide Hij: Gij zijt niet
allen rein. 12 Als Hij dan hun voeten gewassen, en
Zijn klederen genomen had, zat Hij wederom aan,
en zeide tot hen: Verstaat gij, wat Ik ulieden gedaan
heb? 13 Gij heet Mij Meester en Heere; en gij zegt
wel, want Ik ben het. 14 Indien dan Ik, de Heere en
de Meester, uw voeten gewassen heb, zo zijt gij ook
schuldig, elkanders voeten te wassen. 15 Want Ik
heb u een voorbeeld gegeven, opdat, gelijkerwijs
Ik u gedaan heb, gijlieden ook doet. 16 Voorwaar,
voorwaar zeg Ik u: Een dienstknecht is niet meerder
dan zijn heer, noch een gezant meerder, dan die hem
gezonden heeft. 17 Indien gij deze dingen weet, zalig
zijt gij, zo gij dezelve doet. 18 Ik zeg niet van u allen:
Ik weet, welke Ik uitverkoren heb; maar dit geschiedt,
opdat de Schrift vervuld worde: Die met Mij het brood
eet, heeft tegen Mij zijn verzenen opgeheven. 19 Van
nu zeg Ik het ulieden, eer het geschied is, opdat,
wanneer het geschied zal zijn, gij geloven moogt, dat
Ik het ben. 20 Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo Ik
iemand zende, wie dien ontvangt, die ontvangt Mij, en
wie Mij ontvangt, die ontvangt Hem, Die Mij gezonden
heeft. 21 Jezus, deze dingen gezegd hebbende,
werd ontroerd in den geest, en betuigde, en zeide:
Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, dat een van ulieden
Mij zal verraden. 22 De discipelen dan zagen op
elkander, twijfelende, van wien Hij dat zeide. 23 En
een van Zijn discipelen was aanzittende in den schoot

van Jezus, welken Jezus liefhad. 24 Simon Petrus
dan wenkte dezen, dat hij vragen zou, wie hij toch
ware, van welken Hij dit zeide. 25 En deze, vallende
op de borst van Jezus, zeide tot Hem: Heere, wie
is het? 26 Jezus antwoordde: Deze is het, dien Ik
de bete, als Ik ze ingedoopt heb, geven zal. En als
Hij de bete ingedoopt had, gaf Hij ze Judas, Simons
zoon, Iskariot. 27 En na de bete, toen voer de satan
in hem. Jezus dan zeide tot hem: Wat gij doet, doe
het haastelijk. 28 En dit verstond niemand dergenen,
die aanzaten, waartoe Hij hem dat zeide. 29 Want
sommigen meenden, dewijl Judas de beurs had, dat
hem Jezus zeide: Koop, hetgeen wij van node hebben
tot het feest, of, dat hij den armen wat geven zou. 30
Hij dan, de bete genomen hebbende, ging terstond
uit. En het was nacht. 31 Als hij dan uitgegaan was,
zeide Jezus: Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt,
en God is in Hem verheerlijkt. 32 Indien God in Hem
verheerlijkt is, zo zal ook God Hem verheerlijken in
Zichzelven, en Hij zal Hem terstond verheerlijken. 33
Kinderkens, nog een kleinen tijd ben Ik bij u. Gij zult
Mij zoeken, en gelijk Ik den Joden gezegd heb: Waar
Ik heenga, kunt gij niet komen; alzo zeg Ik ulieden nu
ook. 34 Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander
liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander
liefhebt. 35 Hieraan zullen zij allen bekennen, dat gij
Mijn discipelen zijt, zo gij liefde hebt onder elkander.
36 Simon Petrus zeide tot Hem: Heere, waar gaat
Gij heen? Jezus antwoordde hem: Waar Ik heenga,
kunt gij Mij nu niet volgen; maar gij zult Mij namaals
volgen. 37 Petrus zeide tot Hem: Heere, waarom kan
ik U nu niet volgen? Ik zal mijn leven voor U zetten.
38 Jezus antwoordde hem: Zult gij uw leven voor Mij
zetten? Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: De haan zal
niet kraaien, totdat gij Mij driemaal verloochend zult
hebben.

14 Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft
in God, gelooft ook in Mij. 2 In het huis Mijns
Vaders zijn vele woningen; anderszins zo zou Ik het u
gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden.
3 En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats
zal bereid hebben, zo kome Ik weder en zal u tot Mij
nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben. 4 En
waar Ik heenga, weet gij, en den weg weet gij. 5
Thomas zeide tot Hem: Heere, wij weten niet, waar
Gij heengaat; en hoe kunnen wij den weg weten? 6
Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid,
en het Leven. Niemand komt tot den Vader, dan door
Mij. 7 Indien gijlieden Mij gekend hadt, zo zoudt gij
ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu kent gij
Hem, en hebt Hem gezien. 8 Filippus zeide tot Hem:
Heere, toon ons den Vader, en het is ons genoeg.
9 Jezus zeide tot hem: Ben Ik zo langen tijd met
ulieden, en hebt gij Mij niet gekend, Filippus? Die Mij
gezien heeft, die heeft den Vader gezien; en hoe zegt
gij: Toon ons den Vader? 10 Gelooft gij niet, dat Ik in
den Vader ben, en de Vader in Mij is? De woorden,
die Ik tot ulieden spreek, spreek Ik van Mijzelven
niet, maar de Vader, Die in Mij blijft, Dezelve doet
de werken. 11 Gelooft Mij, dat Ik in den Vader ben
en de Vader in Mij is; en indien niet, zo gelooft Mij
om de werken zelve. 12 Voorwaar, voorwaar zeg Ik
ulieden: Die in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal
hij ook doen, en zal meerder doen, dan deze; want
Ik ga heen tot Mijn Vader. 13 En zo wat gij begeren
zult in Mijn Naam, dat zal Ik doen; opdat de Vader in
den Zoon verheerlijkt worde. 14 Zo gij iets begeren
zult in Mijn Naam, Ik zal het doen. 15 Indien gij Mij
liefhebt, zo bewaart Mijn geboden. 16 En Ik zal den
Vader bidden, en Hij zal u een anderen Trooster
geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid; (aiōn
g165) 17 Namelijk den Geest der waarheid, Welken de
wereld niet kan ontvangen; want zij ziet Hem niet, en
kent Hem niet; maar gij kent Hem; want Hij blijft bij
ulieden, en zal in u zijn. 18 Ik zal u geen wezen laten;
Ik kom weder tot u. 19 Nog een kleinen tijd, en de
wereld zal Mij niet meer zien; maar gij zult Mij zien;
want Ik leef, en gij zult leven. 20 In dien dag zult gij
bekennen, dat Ik in Mijn Vader ben, en gij in Mij, en Ik
in u. 21 Die Mijn geboden heeft, en dezelve bewaart,
die is het, die Mij liefheeft; en die Mij liefheeft, zal van
Mijn Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben,
en Ik zal Mijzelven aan hem openbaren. 22 Judas,
niet de Iskariot, zeide tot Hem: Heere, wat is het, dat
Gij Uzelven aan ons zult openbaren, en niet aan de
wereld? 23 Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zo
iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren;
en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot
hem komen, en zullen woning bij hem maken. 24 Die
Mij niet liefheeft, die bewaart Mijn woorden niet; en
het woord dat gijlieden hoort, is het Mijne niet, maar
des Vaders, Die Mij gezonden heeft. 25 Deze dingen
heb Ik tot u gesproken, bij u blijvende. 26 Maar de

Trooster, de Heilige Geest, Welken de Vader zenden
zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren, en zal u
indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb. 27 Vrede
laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de
wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet
ontroerd en zij niet versaagd. 28 Gij hebt gehoord,
dat Ik tot u gezegd heb: Ik ga heen, en kom weder
tot u. Indien gij Mij liefhadt, zo zoudt gij u verblijden,
omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen tot den Vader; want
Mijn Vader is meerder dan Ik. 29 En nu heb Ik het
u gezegd, eer het geschied is; opdat, wanneer het
geschied zal zijn, gij geloven moogt. 30 Ik zal niet
meer veel met u spreken; want de overste dezer
wereld komt, en heeft aan Mij niets. 31 Maar opdat de
wereld wete, dat Ik den Vader liefheb, en alzo doe,
gelijkerwijs Mij de Vader geboden heeft. Staat op,
laat ons van hier gaan.

15 Ik ben de ware Wijnstok, en Mijn Vader is de
Landman. 2 Alle rank, die in Mij geen vrucht
draagt, die neemt Hij weg; en al wie vrucht draagt,
die reinigt Hij, opdat zij meer vrucht drage. 3 Gijlieden
zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken
heb. 4 Blijft in Mij, en Ik in u. Gelijkerwijs de rank
geen vrucht kan dragen van zichzelve, zo zij niet in
den wijnstok blijft; alzo ook gij niet, zo gij in Mij niet
blijft. 5 Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in
Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want
zonder Mij kunt gij niets doen. 6 Zo iemand in Mij
niet blijft, die is buiten geworpen, gelijkerwijs de rank,
en is verdord; en men vergadert dezelve, en men
werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand. 7 Indien
gij in Mij blijft, en Mijn woorden in u blijven, zo wat
gij wilt, zult gij begeren, en het zal u geschieden. 8
Hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht
draagt; en gij zult Mijn discipelen zijn. 9 Gelijkerwijs
de Vader Mij liefgehad heeft, heb Ik ook u liefgehad;
blijft in deze Mijn liefde. 10 Indien gij Mijn geboden
bewaart, zo zult gij in Mijn liefde blijven; gelijkerwijs Ik
de geboden Mijns Vaders bewaard heb, en blijf in
Zijn liefde. 11 Deze dingen heb Ik tot u gesproken,
opdat Mijn blijdschap in u blijve, en uw blijdschap
vervuld worde. 12 Dit is Mijn gebod, dat gij elkander
liefhebt, gelijkerwijs Ik u liefgehad heb. 13 Niemand
heeft meerder liefde dan deze, dat iemand zijn leven
zette voor zijn vrienden. 14 Gij zijt Mijn vrienden, zo
gij doet wat Ik u gebiede. 15 Ik heet u niet meer
dienstknechten; want de dienstknecht weet niet, wat
zijn heer doet; maar Ik heb u vrienden genoemd;
want al wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, dat heb
Ik u bekend gemaakt. 16 Gij hebt Mij niet uitverkoren,
maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u gesteld, dat gij
zoudt heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht
blijve; opdat, zo wat gij van den Vader begeren zult
in Mijn Naam, Hij u dat geve. 17 Dit gebied Ik u,
opdat gij elkander liefhebt. 18 Indien u de wereld
haat, zo weet, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft. 19
Indien gij van de wereld waart, zo zou de wereld het
hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet
zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom
haat u de wereld. 20 Gedenk des woords, dat Ik u
gezegd heb: Een dienstknecht is niet meerder dan
zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook
u vervolgen; indien zij Mijn woord bewaard hebben,
zij zullen ook het uwe bewaren. 21 Maar al deze
dingen zullen zij doen om Mijns Naams wil, omdat zij
Hem niet kennen, Die Mij gezonden heeft. 22 Indien
Ik niet gekomen ware, en tot hen gesproken had,
zij hadden geen zonde; maar nu hebben zij geen
voorwendsel voor hun zonde. 23 Die Mij haat, die
haat ook Mijn Vader. 24 Indien Ik de werken onder
hen niet had gedaan, die niemand anders gedaan
heeft, zij hadden geen zonde; maar nu hebben zij ze
gezien, en beiden Mij en Mijn Vader gehaat. 25 Maar
dit geschiedt, opdat het woord vervuld worde, dat in
hun wet geschreven is: Zij hebben mij zonder oorzaak
gehaat. 26 Maar wanneer de Trooster zal gekomen
zijn, Dien Ik u zenden zal van den Vader, namelijk de
Geest der waarheid, Die van den Vader uitgaat, Die
zal van Mij getuigen. 27 En gij zult ook getuigen, want
gij zijt van den beginne met Mij geweest.

16 Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat
gij niet geergerd wordt. 2 Zij zullen u uit de
synagogen werpen; ja, de ure komt, dat een iegelijk,
die u zal doden, zal menen Gode een dienst te doen.
3 En deze dingen zullen zij u doen, omdat zij den
Vader niet gekend hebben, noch Mij. 4 Maar deze
dingen heb Ik tot u gesproken, opdat, wanneer de ure
zal gekomen zijn, gij dezelve moogt gedenken, dat Ik
ze u gezegd heb; doch deze dingen heb Ik u van het
begin niet gezegd, omdat Ik bij ulieden was. 5 En nu
ga Ik heen tot Dengene, die Mij gezonden heeft, en
niemand van u vraagt Mij: Waar gaat Gij henen? 6

Maar omdat Ik deze dingen tot u gesproken heb, zo
heeft de droefheid uw hart vervuld. 7 Doch Ik zeg u
de waarheid: Het is u nut, dat Ik wegga; want indien
Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen;
maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden.
8 En Die gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen
van zonde, en van gerechtigheid, en van oordeel:
9 Van zonde, omdat zij in Mij niet geloven; 10 En
van gerechtigheid, omdat Ik tot Mijn Vader heenga,
en gij zult Mij niet meer zien; 11 En van oordeel,
omdat de overste dezer wereld geoordeeld is. 12 Nog
vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die
nu niet dragen. 13 Maar wanneer Die zal gekomen
zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in
al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelven
niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben,
zal Hij spreken, en de toekomende dingen zal Hij u
verkondigen. 14 Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal
het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen.
15 Al wat de Vader heeft, is Mijn; daarom heb Ik
gezegd, dat Hij het uit het Mijne zal nemen, en u
verkondigen. 16 Een kleinen tijd, en gij zult Mij niet
zien; en wederom een kleinen tijd, en gij zult Mij zien,
want Ik ga heen tot den Vader. 17 Sommigen dan uit
Zijn discipelen zeiden tot elkander: Wat is dit, dat Hij
tot ons zegt: Een kleinen tijd, en gij zult Mij niet zien;
en wederom een kleinen tijd, en gij zult Mij zien; en:
Want Ik ga heen tot den Vader? 18 Zij zeiden dan:
Wat is dit, dat Hij zegt: Een kleinen tijd? Wij weten
niet, wat Hij zegt. 19 Jezus dan bekende, dat zij Hem
wilden vragen, en zeide tot hen: Vraagt gij daarvan
onder elkander, dat Ik gezegd heb: Een kleinen tijd,
en gij zult Mij niet zien, en wederom een kleinen
tijd, en gij zult Mij zien? 20 Voorwaar, voorwaar, Ik
zeg u, dat gij zult schreien, en klagelijk wenen, maar
de wereld zal zich verblijden; en gij zult bedroefd
zijn, maar uw droefheid zal tot blijdschap worden. 21
Een vrouw, wanneer zij baart, heeft droefheid, dewijl
haar ure gekomen is; maar wanneer zij het kindeken
gebaard heeft, zo gedenkt zij de benauwdheid niet
meer, om de blijdschap, dat een mens ter wereld
geboren is. 22 En gij dan hebt nu wel droefheid; maar
Ik zal u wederom zien, en uw hart zal zich verblijden,
en niemand zal uw blijdschap van u wegnemen. 23
En in dien dag zult gij Mij niets vragen. Voorwaar,
voorwaar Ik zeg u: Al wat gij den Vader zult bidden in
Mijn Naam, dat zal Hij u geven. 24 Tot nog toe hebt gij
niet gebeden in Mijn Naam; bidt, en gij zult ontvangen,
opdat uw blijdschap vervuld zij. 25 Deze dingen heb
Ik door gelijkenissen tot u gesproken; maar de ure
komt, dat Ik niet meer door gelijkenissen tot u spreken
zal, maar u vrijuit van den Vader zal verkondigen. 26
In dien dag zult gij in Mijn Naam bidden; en Ik zeg u
niet, dat Ik den Vader voor u bidden zal; 27 Want de
Vader Zelf heeft u lief, dewijl gij Mij liefgehad hebt, en
hebt geloofd, dat Ik van God ben uitgegaan. 28 Ik
ben van den Vader uitgegaan, en ben in de wereld
gekomen; wederom verlaat Ik de wereld, en ga heen
tot den Vader. 29 Zijn discipelen zeiden tot Hem: Zie,
nu spreekt Gij vrijuit, en zegt geen gelijkenis. 30 Nu
weten wij, dat Gij alle dingen weet, en Gij hebt niet
van node, dat U iemand vrage. Hierom geloven wij,
dat Gij van God uitgegaan zijt. 31 Jezus antwoordde
hun: Gelooft gij nu? 32 Ziet, de ure komt, en is nu
gekomen, dat gij zult verstrooid worden, een iegelijk
naar het zijne, en gij Mij alleen zult laten; en nochtans
ben Ik niet alleen; want de Vader is met Mij. 33 Deze
dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede
hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar
hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen.

17 Dit heeft Jezus gesproken, en Hij hief Zijn ogen
op naar den hemel, en zeide: Vader, de ure is
gekomen, verheerlijk Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U
verheerlijke. 2 Gelijkerwijs Gij Hem macht gegeven
hebt over alle vlees, opdat al wat Gij Hem gegeven
hebt, Hij hun het eeuwige leven geve. (aiōnios g166) 3
En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den
enigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien
Gij gezonden hebt. (aiōnios g166) 4 Ik heb U verheerlijkt
op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij
gegeven hebt om te doen; 5 En nu verheerlijk Mij,
Gij Vader, bij Uzelven, met de heerlijkheid, die Ik
bij U had, eer de wereld was. 6 Ik heb Uw Naam
geopenbaard den mensen, die Gij Mij uit de wereld
gegeven hebt. Zij waren Uw, en Gij hebt Mij dezelve
gegeven; en zij hebben Uw woord bewaard. 7 Nu
hebben zij bekend, dat alles, wat Gij Mij gegeven
hebt, van U is. 8 Want de woorden, die Gij Mij
gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en zij hebben
ze ontvangen, en zij hebben waarlijk bekend, dat Ik
van U uitgegaan ben, en hebben geloofd, dat Gij Mij
gezonden hebt. 9 Ik bid voor hen; Ik bid niet voor
de wereld, maar voor degenen, die Gij Mij gegeven

hebt, want zij zijn Uw. 10 En al het Mijne is Uw, en
het Uwe is Mijn; en Ik ben in hen verheerlijkt. 11
En Ik ben niet meer in de wereld, maar deze zijn in
de wereld, en Ik kome tot U, Heilige Vader, bewaar
ze in Uw Naam, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij
een zijn, gelijk als Wij. 12 Toen Ik met hen in de
wereld was, bewaarde Ik ze in Uw Naam. Die Gij Mij
gegeven hebt, heb Ik bewaard, en niemand uit hen is
verloren gegaan, dan de zoon der verderfenis, opdat
de Schrift vervuld worde. 13 Maar nu kom Ik tot U,
en spreek dit in de wereld, opdat zij Mijn blijdschap
vervuld mogen hebben in zichzelven. 14 Ik heb hun
Uw woord gegeven; en de wereld heeft ze gehaat,
omdat zij van de wereld niet zijn, gelijk als Ik van
de wereld niet ben. 15 Ik bid niet, dat Gij hen uit de
wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart van den
boze. 16 Zij zijn niet van de wereld, gelijkerwijs Ik
van de wereld niet ben. 17 Heilig ze in Uw waarheid;
Uw woord is de waarheid. 18 Gelijkerwijs Gij Mij
gezonden hebt in de wereld, alzo heb Ik hen ook in
de wereld gezonden. 19 En Ik heilige Mijzelven voor
hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid.
20 En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor
degenen, die door hun woord in Mij geloven zullen.
21 Opdat zij allen een zijn, gelijkerwijs Gij, Vader, in
Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons een zijn; opdat
de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. 22
En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die Gij Mij
gegeven hebt; opdat zij een zijn, gelijk als Wij Een
zijn; 23 Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt
zijn in een, en opdat de wereld bekenne, dat Gij Mij
gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij
liefgehad hebt. 24 Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook
die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij
Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij
gegeven hebt; want Gij hebt Mij liefgehad, voor de
grondlegging der wereld. 25 Rechtvaardige Vader, de
wereld heeft U niet gekend; maar Ik heb U gekend,
en dezen hebben bekend, dat Gij Mij gezonden hebt.
26 En Ik heb hun Uw Naam bekend gemaakt, en zal
Hem bekend maken; opdat de liefde, waarmede Gij
Mij liefgehad hebt, in hen zij, en Ik in hen.

18 Jezus, dit gezegd hebbende, ging uit met Zijn
discipelen over de beek Kedron, waar een hof
was, in welken Hij ging, en Zijn discipelen. 2 En
Judas, die Hem verried, wist ook die plaats, dewijl
Jezus aldaar dikwijls vergaderd was geweest met
Zijn discipelen. 3 Judas dan, genomen hebbende
de bende krijgsknechten en enige dienaars van
de overpriesters en Farizeen, kwam aldaar met
lantaarnen, en fakkelen, en wapenen. 4 Jezus dan,
wetende alles, wat over Hem komen zou, ging uit,
en zeide tot hen: Wien zoekt gij? 5 Zij antwoordden
Hem: Jezus den Nazarener. Jezus zeide tot hen: Ik
ben het. En Judas, die Hem verried, stond ook bij
hen. 6 Als Hij dan tot hen zeide: Ik ben het; gingen
zij achterwaarts, en vielen ter aarde. 7 Hij vraagde
hun dan wederom: Wien zoekt gij? En zij zeiden:
Jezus den Nazarener. 8 Jezus antwoordde: Ik heb u
gezegd, dat Ik het ben. Indien gij dan Mij zoekt, zo
laat dezen heengaan. 9 Opdat het woord vervuld zou
worden, dat Hij gezegd had: Uit degenen, die Gij Mij
gegeven hebt, heb Ik niemand verloren. 10 Simon
Petrus dan, hebbende een zwaard, trok hetzelve uit,
en sloeg des hogepriesters dienstknecht, en hieuw
zijn rechteroor af. En de naam van den dienstknecht
was Malchus. 11 Jezus dan zeide tot Petrus: Steek
uw zwaard in de schede. Den drinkbeker, dien Mij de
Vader gegeven heeft, zal Ik dien niet drinken? 12
De bende dan, en de overste over duizend, en de
dienaars der Joden namen Jezus gezamenlijk, en
bonden Hem; 13 En leidden Hem henen, eerst tot
Annas; want hij was de vrouws vader van Kajafas,
welke deszelven jaars hogepriester was. 14 Kajafas
nu was degene, die den Joden geraden had, dat het
nut was, dat een Mens voor het volk stierve. 15 En
Simon Petrus volgde Jezus, en een ander discipel.
Deze discipel nu was den hogepriester bekend, en
ging met Jezus in des hogepriesters zaal. 16 En
Petrus stond buiten aan de deur. De andere discipel
dan, die den hogepriester bekend was, ging uit, en
sprak met de deurwaarster, en bracht Petrus in.
17 De dienstmaagd dan, die de deurwaarster was,
zeide tot Petrus: Zijt ook gij niet uit de discipelen
van dezen Mens? Hij zeide: Ik ben niet. 18 En de
dienstknechten en de dienaars stonden, hebbende
een kolenvuur gemaakt, omdat het koud was, en
warmden zich. Petrus stond bij hen, en warmde
zich. 19 De hogepriester dan vraagde Jezus van Zijn
discipelen, en van Zijn leer. 20 Jezus antwoordde
hem: Ik heb vrijuit gesproken tot de wereld; Ik heb
allen tijd geleerd in de synagoge en in den tempel,
waar de Joden van alle plaatsen samenkomen; en

in het verborgen heb Ik niets gesproken. 21 Wat
ondervraagt gij Mij? Ondervraag degenen, die het
gehoord hebben, wat Ik tot hen gesproken heb;
zie, dezen weten, wat Ik gezegd heb. 22 En als
Hij dit zeide, gaf een van de dienaren, die daarbij
stond, Jezus een kinnebakslag, zeggende: Antwoordt
Gij alzo den hogepriester? 23 Jezus antwoordde
hem: Indien Ik kwalijk gesproken heb, betuig van het
kwade; en indien wel, waarom slaat gij Mij? 24 (Annas
dan had Hem gebonden gezonden tot Kajafas, den
hogepriester.) 25 En Simon Petrus stond en warmde
zich. Zij zeiden dan tot hem: Zijt gij ook niet uit Zijn
discipelen? Hij loochende het, en zeide: Ik ben niet.
26 Een van de dienstknechten des hogepriesters,
die maagschap was van dengene, dien Petrus het
oor afgehouwen had, zeide: Heb ik u niet gezien
in den hof met Hem? 27 Petrus dan loochende
het wederom. En terstond kraaide de haan. 28 Zij
dan leidden Jezus van Kajafas in het rechthuis. En
het was 's morgens vroeg; en zij gingen niet in het
rechthuis, opdat zij niet verontreinigd zouden worden,
maar opdat zij het pascha eten mochten. 29 Pilatus
dan ging tot hen uit, en zeide: Wat beschuldiging
brengt gij tegen dezen Mens? 30 Zij antwoordden
en zeiden tot hem: Indien Deze geen kwaaddoener
ware, zo zouden wij Hem u niet overgeleverd hebben.
31 Pilatus dan zeide tot hen: Neemt gij Hem, en
oordeelt Hem naar uw wet. De Joden dan zeiden tot
hem: Het is ons niet geoorloofd iemand te doden.
32 Opdat het woord van Jezus vervuld wierd, dat
Hij gezegd had, betekenende, hoedanigen dood Hij
sterven zoude. 33 Pilatus dan ging wederom in het
rechthuis, en riep Jezus, en zeide tot Hem: Zijt Gij
de Koning der Joden? 34 Jezus antwoordde hem:
Zegt gij dit van uzelven, of hebben het u anderen
van Mij gezegd? 35 Pilatus antwoordde: Ben ik een
Jood? Uw volk en de overpriesters hebben U aan
mij overgeleverd; wat hebt Gij gedaan? 36 Jezus
antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld.
Indien Mijn Koninkrijk van deze wereld ware, zo
zouden Mijn dienaren gestreden hebben, opdat Ik
den Joden niet ware overgeleverd; maar nu is Mijn
Koninkrijk niet van hier. 37 Pilatus dan zeide tot Hem:
Zijt Gij dan een Koning? Jezus antwoordde: Gij zegt,
dat Ik een Koning ben. Hiertoe ben Ik geboren en
hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik der
waarheid getuigenis geven zou. Een iegelijk, die uit
de waarheid is, hoort Mijn stem. 38 Pilatus zeide tot
Hem: Wat is waarheid? En als hij dat gezegd had,
ging hij wederom uit tot de Joden, en zeide tot hen:
Ik vind geen schuld in Hem. 39 Doch gij hebt een
gewoonte, dat ik u op het pascha een loslate. Wilt gij
dan, dat ik u den Koning der Joden loslate? 40 Zij dan
riepen allen wederom, zeggende: Niet Dezen, maar
Bar-abbas! En Bar-abbas was een moordenaar.

19 Toen nam Pilatus dan Jezus, en geselde Hem.
2 En de krijgsknechten, een kroon van doornen
gevlochten hebbende, zetten die op Zijn hoofd, en
wierpen Hem een purperen kleed om; 3 En zeiden:
Wees gegroet, Gij Koning der Joden! En zij gaven
Hem kinnebakslagen. 4 Pilatus dan kwam wederom
uit, en zeide tot hen: Ziet, ik breng Hem tot ulieden
uit, opdat gij wetet, dat ik in Hem geen schuld vinde.
5 Jezus dan kwam uit, dragende de doornenkroon, en
het purperen kleed. En Pilatus zeide tot hen: Ziet,
de Mens! 6 Als Hem dan de overpriesters en de
dienaars zagen, riepen zij, zeggende: Kruis Hem,
kruis Hem; Pilatus zeide tot hen: Neemt gijlieden
Hem en kruist Hem; want ik vind in Hem geen schuld.
7 De Joden antwoordden hem: Wij hebben een wet,
en naar onze wet moet Hij sterven, want Hij heeft
Zichzelven Gods Zoon gemaakt. 8 Toen Pilatus dan
dit woord hoorde, werd hij meer bevreesd; 9 En ging
wederom in het rechthuis, en zeide tot Jezus: Van
waar zijt Gij? Maar Jezus gaf hem geen antwoord. 10
Pilatus dan zeide tot Hem: Spreekt Gij tot mij niet?
Weet Gij niet, dat ik macht heb U te kruisigen, en
macht heb U los te laten? 11 Jezus antwoordde: Gij
zoudt geen macht hebben tegen Mij, indien het u
niet van boven gegeven ware; daarom die Mij aan u
heeft overgeleverd, heeft groter zonde. 12 Van toen af
zocht Pilatus Hem los te laten; maar de Joden riepen,
zeggende: Indien gij Dezen loslaat, zo zijt gij des
keizers vriend niet; een iegelijk, die zichzelven koning
maakt, wederspreekt den keizer. 13 Als Pilatus dan
dit woord hoorde, bracht hij Jezus uit, en zat neder op
den rechterstoel, in de plaats, genaamd Lithostrotos,
en in het Hebreeuws Gabbatha. 14 En het was de
voorbereiding van het pascha, en omtrent de zesde
ure; en hij zeide tot de Joden: Ziet, uw Koning! 15
Maar zij riepen: Neem weg, neem weg, kruis Hem!
Pilatus zeide tot hen: Zal ik uw Koning kruisigen? De
overpriesters antwoordden: Wij hebben geen koning,

dan den keizer. 16 Toen gaf hij Hem dan hun over,
opdat Hij gekruist zou worden. En zij namen Jezus,
en leidden Hem weg. 17 En Hij, dragende Zijn kruis,
ging uit naar de plaats, genaamd Hoofdschedelplaats,
welke in het Hebreeuws genaamd wordt Golgotha; 18
Alwaar zij Hem kruisten, en met Hem twee anderen,
aan elke zijde een, en Jezus in het midden. 19
En Pilatus schreef ook een opschrift, en zette dat
op het kruis; en er was geschreven: JEZUS, DE
NAZARENER, DE KONING DER JODEN. 20 Dit
opschrift dan lazen velen van de Joden; want de
plaats, waar Jezus gekruist werd, was nabij de stad;
en het was geschreven in het Hebreeuws, in het
Grieks, en in het Latijn. 21 De overpriesters dan der
Joden zeiden tot Pilatus: Schrijf niet: De Koning der
Joden; maar, dat Hij gezegd heeft: Ik ben de Koning
der Joden. 22 Pilatus antwoordde: Wat ik geschreven
heb, dat heb ik geschreven. 23 De krijgsknechten dan,
als zij Jezus gekruist hadden, namen Zijn klederen,
(en maakten vier delen, voor elken krijgsknecht een
deel) en den rok. De rok nu was zonder naad, van
boven af geheel geweven. 24 Zij dan zeiden tot
elkander: Laat ons dien niet scheuren, maar laat ons
daarover loten, wiens die zijn zal; opdat de Schrift
vervuld worde, die zegt: Zij hebben Mijn klederen
onder zich verdeeld, en over Mijn kleding hebben zij
het lot geworpen. Dit hebben dan de krijgsknechten
gedaan. 25 En bij het kruis van Jezus stonden Zijn
moeder en Zijner moeders zuster, Maria, de vrouw
van Klopas, en Maria Magdalena. 26 Jezus nu, ziende
Zijn moeder, en den discipel, dien Hij liefhad, daarbij
staande, zeide tot Zijn moeder: Vrouw, zie, uw zoon.
27 Daarna zeide Hij tot den discipel: Zie, uw moeder.
En van die ure aan nam haar de discipel in zijn huis.
28 Hierna Jezus, wetende, dat nu alles volbracht was,
opdat de Schrift zou vervuld worden, zeide: Mij dorst.
29 Daar stond dan een vat vol ediks, en zij vulden
een spons met edik, en omlegden ze met hysop, en
brachten ze aan Zijn mond. 30 Toen Jezus dan den
edik genomen had, zeide Hij: Het is volbracht! En het
hoofd buigende, gaf den geest. 31 De Joden dan,
opdat de lichamen niet aan het kruis zouden blijven
op den sabbat, dewijl het de voorbereiding was (want
die dag des sabbats was groot), baden Pilatus, dat
hun benen zouden gebroken, en zij weggenomen
worden. 32 De krijgsknechten dan kwamen, en braken
wel de benen des eersten, en des anderen, die met
Hem gekruist was; 33 Maar komende tot Jezus, als
zij zagen, dat Hij nu gestorven was, zo braken zij Zijn
benen niet. 34 Maar een der krijgsknechten doorstak
Zijn zijde met een speer, en terstond kwam er bloed
en water uit. 35 En die het gezien heeft, die heeft
het getuigd, en zijn getuigenis is waarachtig; en hij
weet, dat hij zegt, hetgeen waar is, opdat ook gij
geloven moogt. 36 Want deze dingen zijn geschied,
opdat de Schrift vervuld worde: Geen been van Hem
zal verbroken worden. 37 En wederom zegt een
andere Schrift: Zij zullen zien, in Welken zij gestoken
hebben. 38 En daarna Jozef van Arimathea (die een
discipel van Jezus was, maar bedekt om de vreze
der Joden), bad Pilatus, dat hij mocht het lichaam
van Jezus wegnemen; en Pilatus liet het toe. Hij
dan ging en nam het lichaam van Jezus weg. 39 En
Nicodemus kwam ook (die des nachts tot Jezus eerst
gekomen was), brengende een mengsel van mirre
en aloe; omtrent honderd ponden gewichts. 40 Zij
namen dan het lichaam van Jezus, en bonden dat in
linnen doeken met de specerijen, gelijk de Joden de
gewoonte hebben van begraven. 41 En er was in de
plaats, waar Hij gekruist was, een hof, en in den hof
een nieuw graf, in hetwelk nog nooit iemand gelegd
was geweest. 42 Aldaar dan legden zij Jezus, om de
voorbereiding der Joden, overmits het graf nabij was.

20 En op den eersten dag der week ging Maria
Magdalena vroeg, als het nog duister was, naar
het graf; en zag den steen van het graf weggenomen.
2 Zij liep dan, en kwam tot Simon Petrus en tot den
anderen discipel, welken Jezus liefhad, en zeide tot
hen: Zij hebben den Heere weggenomen uit het graf,
en wij weten niet, waar zij Hem gelegd hebben. 3
Petrus dan ging uit, en de andere discipel, en zij
kwamen tot het graf. 4 En deze twee liepen tegelijk;
en de andere discipel liep vooruit, sneller dan Petrus,
en kwam eerst tot het graf. 5 En als hij nederbukte,
zag hij de doeken liggen; nochtans ging hij er niet
in. 6 Simon Petrus dan kwam en volgde hem, en
ging in het graf, en zag de doeken liggen. 7 En den
zweetdoek, die op Zijn hoofd geweest was, zag hij
niet bij de doeken liggen, maar in het bijzonder in een
andere plaats samengerold. 8 Toen ging dan ook de
andere discipel er in, die eerst tot het graf gekomen
was, en zag het, en geloofde. 9 Want zij wisten nog
de Schrift niet, dat Hij van de doden moest opstaan.

10 De discipelen dan gingen wederom naar huis. 11
En Maria stond buiten bij het graf, wenende. Als zij
dan weende, bukte zij in het graf; 12 En zag twee
engelen in witte klederen zitten, een aan het hoofd,
en een aan de voeten, waar het lichaam van Jezus
gelegen had. 13 En die zeiden tot haar: Vrouw! wat
weent gij? Zij zeide tot hen: Omdat zij mijn Heere
weggenomen hebben, en ik weet niet, waar zij Hem
gelegd hebben. 14 En als zij dit gezegd had, keerde
zij zich achterwaarts, en zag Jezus staan, en zij wist
niet, dat het Jezus was. 15 Jezus zeide tot haar:
Vrouw, wat weent gij? Wien zoekt gij? Zij, menende,
dat het de hovenier was, zeide tot Hem: Heere, zo
gij Hem weg gedragen hebt, zeg mij, waar gij Hem
gelegd hebt, en ik zal Hem wegnemen. 16 Jezus
zeide tot haar: Maria! Zij, zich omkerende, zeide
tot Hem: Rabbouni, hetwelk is gezegd, Meester. 17
Jezus zeide tot haar: Raak Mij niet aan, want Ik ben
nog niet opgevaren tot Mijn Vader; maar ga heen tot
Mijn broeders, en zeg hun: Ik vare op tot Mijn Vader
en uw Vader, en tot Mijn God en uw God. 18 Maria
Magdalena ging en boodschapte den discipelen, dat
zij den Heere gezien had, en dat Hij haar dit gezegd
had. 19 Als het dan avond was, op denzelven eersten
dag der week, en als de deuren gesloten waren,
waar de discipelen vergaderd waren om de vreze
der Joden, kwam Jezus en stond in het midden, en
zeide tot hen: Vrede zij ulieden! 20 En dit gezegd
hebbende, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde.
De discipelen dan werden verblijd, als zij den Heere
zagen. 21 Jezus dan zeide wederom tot hen: Vrede
zij ulieden, gelijkerwijs Mij de Vader gezonden heeft,
zende Ik ook ulieden. 22 En als Hij dit gezegd had,
blies Hij op hen, en zeide tot hen: Ontvangt den
Heiligen Geest. 23 Zo gij iemands zonden vergeeft,
dien worden zij vergeven; zo gij iemands zonden
houdt, dien zijn zij gehouden. 24 En Thomas, een
van de twaalven, gezegd Didymus, was met hen niet,
toen Jezus daar kwam. 25 De andere discipelen dan
zeiden tot hem: Wij hebben den Heere gezien. Doch
hij zeide tot hen: Indien ik in Zijn handen niet zie het
teken der nagelen, en mijn vinger steke in het teken
der nagelen, en steke mijn hand in Zijn zijde, ik zal
geenszins geloven. 26 En na acht dagen waren Zijn
discipelen wederom binnen, en Thomas met hen;
en Jezus kwam, als de deuren gesloten waren, en
stond in het midden, en zeide: Vrede zij ulieden! 27
Daarna zeide Hij tot Thomas: Breng uw vinger hier,
en zie Mijn handen, en breng uw hand, en steek ze
in Mijn zijde; en zijt niet ongelovig, maar gelovig.
28 En Thomas antwoordde en zeide tot Hem: Mijn
Heere en mijn God! 29 Jezus zeide tot hem: Omdat
gij Mij gezien hebt, Thomas, zo hebt gij geloofd; zalig
zijn zij, die niet zullen gezien hebben, en nochtans
zullen geloofd hebben. 30 Jezus dan heeft nog wel
vele andere tekenen in de tegenwoordigheid Zijner
discipelen gedaan, die niet zijn geschreven in dit
boek; 31 Maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft,
dat Jezus is de Christus, de Zone Gods; en opdat gij,
gelovende, het leven hebt in Zijn Naam.

21 Na dezen openbaarde Jezus Zichzelven
wederom den discipelen aan de zee van
Tiberias. En Hij openbaarde Zich aldus: 2 Er waren te
zamen Simon Petrus, en Thomas, gezegd Didymus,
en Nathanael, die van Kana in Galilea was, en de
zonen van Zebedeus, en twee anderen van Zijn
discipelen. 3 Simon Petrus zeide tot hen: Ik ga
vissen. Zij zeiden tot hem: Wij gaan ook met u. Zij
gingen uit, en traden terstond in het schip; en in dien
nacht vingen zij niets. 4 En als het nu morgenstond
geworden was, stond Jezus op den oever; doch de
discipelen wisten niet, dat het Jezus was. 5 Jezus dan
zeide tot hen: Kinderkens, hebt gij niet enige toespijs?
Zij antwoordden Hem: Neen. 6 En Hij zeide tot hen:
Werpt het net aan de rechterzijde van het schip, en gij
zult vinden. Zij wierpen het dan, en konden hetzelve
niet meer trekken vanwege de menigte der vissen.
7 De discipel dan, welken Jezus liefhad, zeide tot
Petrus: Het is de Heere! Simon Petrus dan, horende,
dat het de Heere was, omgordde het opperkleed
(want hij was naakt), en wierp zichzelven in de zee. 8
En de andere discipelen kwamen met het scheepje
(want zij waren niet verre van het land, maar omtrent
tweehonderd ellen), slepende het net met de vissen.
9 Als zij dan aan het land gegaan waren, zagen zij
een kolenvuur liggen, en vis daarop liggen, en brood.
10 Jezus zeide tot hen: Brengt van den vissen, die gij
nu gevangen hebt. 11 Simon Petrus ging op, en trok
het net op het land, vol grote vissen, tot honderd drie
en vijftig; en hoewel er zovele waren, zo scheurde
het net niet. 12 Jezus zeide tot hen: Komt herwaarts,
houdt het middagmaal. En niemand van de discipelen
durfde Hem vragen: Wie zijt Gij? wetende, dat het de

Heere was. 13 Jezus dan kwam, en nam het brood,
en gaf het hun, en den vis desgelijks. 14 Dit was nu de
derde maal, dat Jezus Zijn discipelen geopenbaard
is, nadat Hij van de doden opgewekt was. 15 Toen zij
dan het middagmaal gehouden hadden, zeide Jezus
tot Simon Petrus: Simon, zoon van Jonas, hebt gij
Mij liever dan dezen? Hij zeide tot Hem: Ja, Heere!
Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Weid
Mijn lammeren. 16 Hij zeide wederom tot hem ten
tweeden maal: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij
lief? Hij zeide tot Hem: Ja, Heere, gij weet, dat ik U
liefheb. Hij zeide tot hem: Hoed Mijn schapen. 17
Hij zeide tot hem ten derden maal: Simon, zoon van
Jonas, hebt gij Mij lief? Petrus werd bedroefd, omdat
Hij ten derden maal tot hem zeide: Hebt gij Mij lief,
en zeide tot Hem: Heere! Gij weet alle dingen, Gij
weet, dat ik U liefheb. Jezus zeide tot hem: Weid
Mijn schapen. 18 Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: Toen
gij jonger waart, gorddet gij uzelven, en wandeldet,
alwaar gij wildet; maar wanneer gij zult oud geworden
zijn, zo zult gij uw handen uitstrekken, en een ander
zal u gorden, en brengen, waar gij niet wilt. 19 En dit
zeide Hij, betekenende, met hoedanigen dood hij God
verheerlijken zou. En dit gesproken hebbende, zeide
Hij tot hem: Volg Mij. 20 En Petrus, zich omkerende,
zag den discipel volgen, welken Jezus liefhad, die
ook in het avondmaal op Zijn borst gevallen was, en
gezegd had: Heere! wie is het, die U verraden zal? 21
Als Petrus dezen zag, zeide hij tot Jezus: Heere, maar
wat zal deze? 22 Jezus zeide tot hem: Indien Ik wil,
dat hij blijve, totdat Ik kome, wat gaat het u aan? Volg
gij Mij. 23 Dit woord dan ging uit onder de broederen,
dat deze discipel niet zou sterven. En Jezus had
tot hem niet gezegd, dat hij niet sterven zou, maar:
Indien Ik wil, dat hij blijve, totdat Ik kome, wat gaat
het u aan? 24 Deze is de discipel, die van deze
dingen getuigt, en deze dingen geschreven heeft; en
wij weten, dat zijn getuigenis waarachtig is. 25 En
er zijn nog vele andere dingen, die Jezus gedaan
heeft, welke, zo zij elk bijzonder geschreven wierden,
ik acht, dat ook de wereld zelve de geschrevene
boeken niet zou bevatten. Amen.

Handelingen

1 Het eerste boek heb ik gemaakt, o Theofilus,
van al hetgeen Jezus begonnen heeft beide te
doen en te leren; **2** Tot op den dag, in welken Hij
opgenomen is, nadat Hij door den Heiligen Geest
aan de apostelen, die Hij uitverkoren had, bevelen
had gegeven. **3** Aan welke Hij ook, nadat Hij geleden
had, Zichzelven levend vertoond heeft, met vele
gewisse kentekenen, veertig dagen lang, zijnde van
hen gezien, en sprekende van de dingen, die het
Koninkrijk Gods aangaan. **4** En als Hij met hen
vergaderd was, beval Hij hun, dat zij van Jeruzalem
niet scheiden zouden, maar verwachten de belofte
des Vaders, die gij, zeide Hij, van Mij gehoord hebt. **5**
Want Johannes doopte wel met water, maar gij zult
met den Heiligen Geest gedoopt worden, niet lang na
deze dagen. **6** Zij dan, die samengekomen waren,
vraagden Hem, zeggende: Heere, zult Gij in dezen
tijd aan Israel het Koninkrijk wederoprichten? **7** En Hij
zeide tot hen: Het komt u niet toe, te weten de tijden
of gelegenheden, die de Vader in Zijn eigen macht
gesteld heeft; **8** Maar gij zult ontvangen de kracht
des Heiligen Geestes, Die over u komen zal; en gij
zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel
Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde.
9 En als Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen, daar
zij het zagen, en een wolk nam Hem weg van hun
ogen. **10** En alzo zij hun ogen naar den hemel hielden,
terwijl Hij heenvoer, ziet, twee mannen stonden bij
hen in witte kleding; **11** Welke ook zeiden: Gij Galilese
mannen, wat staat gij en ziet op naar den hemel?
Deze Jezus, Die van u opgenomen is in den hemel,
zal alzo komen, gelijkerwijs gij Hem naar den hemel
hebt zien heenvaren. **12** Toen keerden zij wederom
naar Jeruzalem, van den berg, die genaamd wordt
de Olijf berg, welke is nabij Jeruzalem, liggende
van daar een sabbatsreize. **13** En als zij ingekomen
waren, gingen zij op in de opperzaal, waar zij bleven,
namelijk Petrus en Jakobus, en Johannes en Andreas,
Filippus en Thomas, Bartholomeus en Mattheus,
Jakobus, de zoon van Alfeus, en Simon Zelotes,
en Judas, de broeder van Jakobus. **14** Deze allen
waren eendrachtelijk volhardende in het bidden en
smeken, met de vrouwen, en Maria, de moeder van
Jezus, en met Zijn broederen. **15** En in dezelve dagen
stond Petrus op in het midden der discipelen, en
sprak (er was nu een schare bijeen van omtrent
honderd en twintig personen): **16** Mannen broeders,
deze Schrift moest vervuld worden, welke de Heilige
Geest door den mond Davids voorzegd heeft van
Judas, die de leidsman geweest is dergenen, die
Jezus vingen; **17** Want hij was met ons gerekend,
en had het lot dezer bediening verkregen. **18** Deze
dan heeft verworven een akker, door het loon der
ongerechtigheid, en voorwaarts overgevallen zijnde,
is midden opgeborsten, en al zijn ingewanden zijn
uitgestort. **19** En het is bekend geworden allen, die te
Jeruzalem wonen, alzo dat die akker in hun eigen
taal genoemd wordt Akeldama, dat is, een akker des
bloeds. **20** Want er staat geschreven in het boek
der Psalmen; Zijn woonstede worde woest, en er zij
niemand die in dezelve wone. En: Een ander neme
zijn opzienersambt. **21** Het is dan nodig, dat van de
mannen, die met ons omgegaan hebben al den tijd,
in welken de Heere Jezus onder ons in- en uitgegaan
is, **22** Beginnende van den doop van Johannes,
tot den dag toe, in welken Hij van ons opgenomen
is, een derzelven met ons getuige worde van Zijn
opstanding. **23** En zij stelden er twee, Jozef, genaamd
Barsabas, die toegenaamd was Justus, en Matthias.
24 En zij baden en zeiden: Gij Heere! Gij Kenner
der harten van allen, wijs van deze twee een aan,
dien Gij uitverkoren hebt; **25** Om te ontvangen het
lot dezer bediening en des apostelschaps, waarvan
Judas afgeweken is, dat hij heenging in zijn eigen
plaats. **26** En zij wierpen hun loten; en het lot viel op
Matthias, en hij werd met gemene toestemming tot
de elf apostelen gekozen.

2 En als de dag van het Pinkster feest vervuld
werd, waren zij allen eendrachtelijk bijeen. **2** En er
geschiedde haastelijk uit den hemel een geluid, gelijk
als van een geweldigen, gedreven wind, en vervulde
het gehele huis, waar zij zaten. **3** En van hen werden
gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op
een iegelijk van hen. **4** En zij werden allen vervuld
met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken
met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te
spreken. **5** En er waren Joden, te Jeruzalem wonende,
godvruchtige mannen van allen volke dergenen, die
onder den hemel zijn. **6** En als deze stem geschied
was, kwam de menigte samen, en werd beroerd, want

een iegelijk hoorde hen in zijn eigen taal spreken. 7
En zij ontzetten zich allen, en verwonderden zich,
zeggende tot elkander: Ziet, zijn niet alle dezen, die
daar spreken, Galileers? 8 En hoe horen wij hen een
iegelijk in onze eigen taal, in welke wij geboren zijn?
9 Parthers, en Meders, en Elamieten, en de inwoners
zijn van Mesopotamie, en Judea, en Cappadocie,
Pontus en Azie. 10 En Frygie, en Pamfylie, Egypte,
en de delen van Libye, hetwelk bij Cyrene ligt, en
uitlandse Romeinen, beiden Joden en Jodengenoten;
11 Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze talen
de grote werken Gods spreken. 12 En zij ontzetten
zich allen, en werden twijfelmoedig, zeggende, de
een tegen den ander: Wat wil toch dit zijn? 13 En
anderen, spottende, zeiden: Zij zijn vol zoeten wijns.
14 Maar Petrus, staande met de elven, verhief zijn
stem, en sprak tot hen: Gij Joodse mannen, en gij
allen, die te Jeruzalem woont, dit zij u bekend, en laat
mijn woorden tot uw oren ingaan. 15 Want deze zijn
niet dronken, gelijk gij vermoedt; want het is eerst
de derde ure van de dag. 16 Maar dit is het, wat
gesproken is door den profeet Joel: 17 En het zal zijn
in de laatste dagen, (zegt God) Ik zal uitstorten van
Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters
zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten
zien, en uw ouden zullen dromen dromen. 18 En ook
op Mijn dienstknechten, en op Mijn dienstmaagden,
zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten, en zij
zullen profeteren. 19 En Ik zal wonderen geven in
den hemel boven, en tekenen op de aarde beneden,
bloed en vuur, en rookdamp. 20 De zon zal veranderd
worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat
de grote en doorluchtige dag des Heeren komt.
21 En het zal zijn, dat een iegelijk, die den Naam
des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden. 22 Gij
Israelietische mannen, hoort deze woorden: Jezus
den Nazarener, een Man van God, onder ulieden
betoond door krachten, en wonderen, en tekenen,
die God door Hem gedaan heeft, in het midden van
u, gelijk ook gijzelven weet; 23 Dezen, door den
bepaalden raad en voorkennis Gods overgegeven
zijnde, hebt gij genomen, en door de handen der
onrechtvaardigen aan het kruis gehecht en gedood;
24 Welken God opgewekt heeft, de smarten des doods
ontbonden hebbende, alzo het niet mogelijk was, dat
Hij van denzelven dood zou gehouden worden. 25
Want David zegt van Hem: Ik zag den Heere allen tijd
voor mij; want Hij is aan mijn rechter hand, opdat ik
niet bewogen worde. 26 Daarom is mijn hart verblijd;
en mijn tong verheugt zich; ja, ook mijn vlees zal
rusten in hope; 27 Want Gij zult mijn ziel in de hel
niet verlaten, noch zult Uw Heilige over geven, om
verderving te zien. **(Hadēs g86)** 28 Gij hebt mij de wegen
des levens bekend gemaakt; Gij zult mij vervullen
met verheuging door Uw aangezicht. 29 Gij mannen
broeders, het is mij geoorloofd vrij uit tot u te spreken
van den patriarch David, dat hij beide gestorven en
begraven is, en zijn graf is onder ons tot op dezen
dag. 30 Alzo hij dan een profeet was, en wist, dat
God hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht
zijner lenden, zoveel het vlees aangaat, den Christus
verwekken zou, om Hem op zijn troon te zetten; 31 Zo
heeft hij, dit voorziende, gesproken van de opstanding
van Christus, dat Zijn ziel niet is verlaten in de hel,
noch Zijn vlees verderving heeft gezien. **(Hadēs g86)**
32 Dezen Jezus heeft God opgewekt; waarvan wij
allen getuigen zijn. 33 Hij dan, door de rechter hand
Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen
Geestes, ontvangen hebbende van den Vader, heeft
dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort. 34 Want David
is niet opgevaren in de hemelen; maar hij zegt: De
Heere heeft gesproken tot Mijn Heere: Zit aan Mijn
rechter hand. 35 Totdat Ik Uw vijanden zal gezet
hebben tot een voetbank Uwer voeten. 36 Zo wete
dan zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot
een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen
Jezus, Dien gij gekruist hebt. 37 En als zij dit hoorden,
werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus
en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen
broeders? 38 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u,
en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam
van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij
zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. 39
Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen,
die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze
God, toe roepen zal. 40 En met veel meer andere
woorden betuigde hij, en vermaande hen, zeggende:
Wordt behouden van dit verkeerd geslacht! 41 Die
dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt;
en er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent
drie duizend zielen. 42 En zij waren volhardende in
de leer der apostelen, en in de gemeenschap, en
in de breking des broods, en in de gebeden. 43 En
een vreze kwam over alle ziel; en vele wonderen

en tekenen geschiedden door de apostelen. 44 En
allen, die geloofden, waren bijeen, en hadden alle
dingen gemeen; 45 En zij verkochten hun goederen
en have, en verdeelden dezelve aan allen, naar dat
elk van node had. 46 En dagelijks eendrachtelijk
in den tempel volhardende, en van huis tot huis
brood brekende, aten zij te zamen met verheuging en
eenvoudigheid des harten; 47 En prezen God, en
hadden genade bij het ganse volk. En de Heere deed
dagelijks tot de Gemeente, die zalig werden.

3 Petrus nu en Johannes gingen te zamen op
naar den tempel, omtrent de ure des gebeds,
zijnde de negende ure; 2 En een zeker man, die
kreupel was van zijner moeders lijf, werd gedragen,
welken zij dagelijks zetten aan de deur des tempels,
genaamd de Schone, om een aalmoes te begeren van
degenen, die in den tempel gingen; 3 Welke, Petrus
en Johannes ziende, als zij in den tempel zouden
ingaan, bad, dat hij een aalmoes mocht ontvangen.
4 En Petrus, sterk op hem ziende, met Johannes,
zeide: Zie op ons. 5 En hij hield de ogen op hen,
verwachtende, dat hij iets van hen zou ontvangen. 6
En Petrus zeide: Zilver en goud heb ik niet, maar
hetgeen ik heb, dat geve ik u; in den Naam van Jezus
Christus, den Nazarener, sta op en wandel! 7 En hem
grijpende bij de rechterhand richtte hij hem op, en
terstond werden zijn voeten en enkelen vast. 8 En hij,
opspringende, stond en wandelde, en ging met hen in
den tempel, wandelende en springende, en lovende
God. 9 En al het volk zag hem wandelen en God
loven. 10 En zij kenden hem, dat hij die was, die om
een aalmoes gezeten had aan de Schone poort des
tempels; en zij werden vervuld met verbaasdheid en
ontzetting over hetgeen hem geschied was. 11 En als
de kreupele, die gezond gemaakt was, aan Petrus
en Johannes vasthield, liep al het volk gezamenlijk
tot hen in het voorhof, hetwelk Salomo's voorhof
genaamd wordt, verbaasd zijnde. 12 En Petrus, dat
ziende, antwoordde tot het volk: Gij Israelietische
mannen, wat verwondert gij u over dit, of wat ziet gij
zo sterk op ons, alsof wij door onze eigen kracht of
godzaligheid dezen hadden doen wandelen? 13 De
God Abrahams, en Izaks, en Jakobs, de God onzer
vaderen, heeft Zijn Kind Jezus verheerlijkt, Welken gij
overgeleverd hebt, en hebt Hem verloochend, voor
het aangezicht van Pilatus, als hij oordeelde, dat men
Hem zoude loslaten. 14 Maar gij hebt den Heilige en
Rechtvaardige verloochend, en hebt begeerd, dat u
een man, die een doodslager was, zou geschonken
worden; 15 En den Vorst des levens hebt gij gedood,
Welken God opgewekt heeft uit de doden; waarvan
wij getuigen zijn. 16 En door het geloof in Zijn Naam
heeft Zijn Naam dezen gesterkt, dien gij ziet en
kent; en het geloof, dat door Hem is, heeft hem
deze volmaakte gezondheid gegeven, in uw aller
tegenwoordigheid. 17 En nu, broeders, ik weet, dat
gij het door onwetendheid gedaan hebt, gelijk als
ook uw oversten. 18 Maar God heeft alzo vervuld,
hetgeen Hij door den mond van al Zijn profeten te
voren verkondigd had, dat de Christus lijden zou. 19
Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen
uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling
zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren,
20 En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die
u tevoren gepredikt is; 21 Welken de hemel moet
ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller
dingen, die God gesproken heeft door den mond
van al Zijn heilige profeten van alle eeuw. (aiōn g165)
22 Want Mozes heeft tot de vaderen gezegd: De
Heere, uw God, zal u een Profeet verwekken, uit uw
broederen, gelijk mij; Dien zult gij horen, in alles, wat
Hij tot u spreken zal. 23 En het zal geschieden, dat
alle ziel, die dezen Profeet niet zal gehoord hebben,
uitgeroeid zal worden uit den volke. 24 En ook al de
profeten, van Samuel aan, en die daarna gevolgd
zijn, zovelen als er hebben gesproken, die hebben
ook deze dagen te voren verkondigd. 25 Gijlieden
zijt kinderen der profeten, en des verbonds, hetwelk
God met onze vaderen opgericht heeft, zeggende
tot Abraham: En in uw zade zullen alle geslachten
der aarde gezegend worden. 26 God, opgewekt
hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Denzelven eerst tot
u gezonden, dat Hij ulieden zegenen zou, daarin dat
Hij een iegelijk van u afkere van uw boosheden.

4 En terwijl zij tot het volk spraken, kwamen daarover
tot hen de priesters, en de hoofdman des tempels,
en de Sadduceen; 2 Zeer ontevreden zijnde, omdat
zij het volk leerden, en verkondigden in Jezus de
opstanding uit de doden. 3 En zij sloegen de handen
aan hen, en zetten ze in bewaring tot den anderen
dag; want het was nu avond. 4 En velen van degenen,
die het woord gehoord hadden, geloofden; en het

getal der mannen werd omtrent vijf duizend. 5 En het
geschiedde des anderen daags, dat hun oversten
en ouderlingen en Schriftgeleerden te Jeruzalem
vergaderden; 6 En Annas, de hogepriester, en
Kajafas, en Johannes, en Alexander, en zovele er
van het hogepriesterlijk geslacht waren. 7 En als
zij hen in het midden gesteld hadden, vraagden zij:
Door wat kracht, of door wat naam hebt gijlieden dit
gedaan? 8 Toen zeide Petrus, vervuld zijnde met den
Heiligen Geest, tot hen: Gij oversten des volks, en gij
ouderlingen van Israel! 9 Alzo wij heden rechterlijk
onderzocht worden over de weldaad aan een krank
mens geschied, waardoor hij gezond geworden is; 10
Zo zij u allen kennelijk, en het ganse volk Israel, dat
door den Naam van Jezus Christus, den Nazarener,
Dien gij gekruist hebt, Welken God van de doden
heeft opgewekt, door Hem, zeg ik, staat deze hier
voor u gezond. 11 Deze is de Steen, Die van u,
de bouwlieden, veracht is, Welke tot een hoofd des
hoeks geworden is. 12 En de zaligheid is in geen
Anderen; want er is ook onder den hemel geen
andere Naam, Die onder de mensen gegeven is,
door Welken wij moeten zalig worden. 13 Zij nu,
ziende de vrijmoedigheid van Petrus en Johannes, en
vernemende, dat zij ongeleerde en slechte mensen
waren, verwonderden zich, en kenden hen, dat zij met
Jezus geweest waren. 14 En ziende den mens bij hen
staan, die genezen was, hadden zij niets daartegen
te zeggen. 15 En hun geboden hebbende uit te gaan
buiten den raad, overlegden zij met elkander, 16
Zeggende: Wat zullen wij dezen mensen doen? Want
dat er een bekend teken door hen geschied is, is
openbaar aan allen, die te Jeruzalem wonen, en
wij kunnen het niet loochenen. 17 Maar opdat het
niet meer en meer onder het volk verspreid worde,
laat ons hen scherpelijk dreigen, dat zij niet meer
tot enig mens in dezen Naam spreken. 18 En als zij
hen geroepen hadden, zeiden zij hun aan, dat zij
ganselijk niet zouden spreken, noch leren, in den
Naam van Jezus. 19 Maar Petrus en Johannes,
antwoordende, zeiden tot hen: Oordeelt gij, of het
recht is voor God, ulieden meer te horen dan God.
20 Want wij kunnen niet laten te spreken, hetgeen
wij gezien en gehoord hebben. 21 Maar zij dreigden
hen nog meer, en lieten ze gaan, niets vindende, hoe
zij hen straffen zouden, om des volks wil; want zij
verheerlijkten allen God over hetgeen er geschied
was. 22 Want de mens was meer dan veertig jaren
oud, aan welken dit teken der genezing geschied
was. 23 En zij, losgelaten zijnde, kwamen tot de
hunnen, en verkondigden al wat de overpriesters en
de ouderlingen tot hen gezegd hadden. 24 En als
dezen dat hoorden, hieven zij eendrachtelijk hun stem
op tot God, en zeiden: Heere! Gij zijt de God, Die
gemaakt hebt den hemel, en de aarde, en de zee, en
alle dingen, die in dezelve zijn. 25 Die door den mond
van David Uw knecht, gezegd hebt: Waarom woeden
de heidenen, en hebben de volken ijdele dingen
bedacht? 26 De koningen der aarde zijn te zamen
opgestaan, en de oversten zijn bijeenvergaderd tegen
den Heere, en tegen Zijn Gezalfde. 27 Want in der
waarheid zijn vergaderd tegen Uw heilig Kind Jezus,
Welken Gij gezalfd hebt, beiden Herodes en Pontius
Pilatus, met de heidenen en de volken Israels; 28 Om
te doen al wat Uw hand en Uw raad te voren bepaald
had, dat geschieden zou. 29 En nu dan, Heere, zie op
hun dreigingen, en geef Uw dienstknechten met alle
vrijmoedigheid Uw woord te spreken; 30 Daarin, dat
Gij Uw hand uitstrekt tot genezing, en dat tekenen
en wonderen geschieden door den Naam van Uw
heilig Kind Jezus. 31 En als zij gebeden hadden, werd
de plaats, in welke zij vergaderd waren, bewogen.
En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest,
en spraken het Woord Gods met vrijmoedigheid. 32
En de menigte van degenen, die geloofden, was
een hart en een ziel; en niemand zeide, dat iets van
hetgeen hij had, zijn eigen ware, maar alle dingen
waren hun gemeen. 33 En de apostelen gaven met
grote kracht getuigenis van de opstanding van den
Heere Jezus; en er was grote genade over hen allen.
34 Want er was ook niemand onder hen, die gebrek
had; want zovelen als er bezitters waren van landen
of huizen, die verkochten zij, en brachten den prijs
der verkochte goederen, en legden dien aan de
voeten der apostelen. 35 En aan een iegelijk werd
uitgedeeld, naar dat elk van node had. 36 En Joses,
van de apostelen toegenaamd Barnabas (hetwelk
is, overgezet zijnde, een zoon der vertroosting), een
Leviet, van geboorte uit Cyprus, 37 Alzo hij een akker
had, verkocht dien, en bracht het geld, en legde het
aan de voeten der apostelen.

5 En een zeker man, met name Ananias, met Saffira,
zijn vrouw, verkocht een have; 2 En onttrok van

den prijs, ook met medeweten zijner vrouw; en bracht
een zeker deel, en legde dat aan de voeten der
apostelen. 3 En Petrus zeide: Ananias, waarom heeft
de satan uw hart vervuld, dat gij den Heiligen Geest
liegen zoudt, en onttrekken van den prijs des lands?
4 Zo het gebleven ware, bleef het niet uw, en verkocht
zijnde, was het niet in uw macht? Wat is het, dat gij
deze daad in uw hart hebt voorgenomen? Gij hebt
den mensen niet gelogen, maar Gode. 5 En Ananias,
deze woorden horende, viel neder en gaf den geest.
En er kwam grote vrees over allen, die dit hoorden.
6 En de jongelingen, opstaande, schikten hem toe,
en droegen hem uit, en begroeven hem. 7 En het
was omtrent drie uren daarna, dat ook zijn vrouw
daar inkwam, niet wetende, wat er geschied was; 8
En Petrus antwoordde haar: Zeg mij, hebt gijlieden
het land voor zoveel verkocht? En zij zeide: Ja, voor
zoveel. 9 En Petrus zeide tot haar: Wat is het, dat
gij onder u hebt overeengestemd te verzoeken den
Geest des Heeren? Zie, de voeten dergenen, die
uw man begraven hebben, zijn voor de deur, en
zullen u uitdragen. 10 En zij viel terstond neder voor
zijn voeten, en gaf den geest. En de jongelingen
ingekomen zijnde, vonden haar dood en droegen ze
uit, en begroeven haar bij haar man. 11 En er kwam
grote vreze over de gehele Gemeente, en over allen,
die dit hoorden. 12 En door de handen der apostelen
geschiedden vele tekenen en wonderen onder het
volk; en zij waren allen eendrachtelijk in het voorhof
van Salomo. 13 En van de anderen durfde niemand
zich bij hen voegen; maar het volk hield hen in grote
achting. 14 En er werden meer en meer toegedaan,
die den Heere geloofden, menigten beide van mannen
en van vrouwen; 15 Alzo dat zij de kranken uitdroegen
op de straten, en legden op bedden en beddekens,
opdat, als Petrus kwam, ook maar de schaduw
iemand van hen beschaduwen mocht. 16 En ook de
menigte uit de omliggende steden kwam gezamenlijk
te Jeruzalem, brengende kranken, en die van onreine
geesten gekweld waren; welke allen genezen werden.
17 En de hogepriester stond op, en allen, die met
hem waren (welke was de sekte der Sadduceen),
en werden vervuld met nijdigheid; 18 En sloegen
hun handen aan de apostelen, en zetten hen in de
gemene gevangenis. 19 Maar de engel des Heeren
opende des nachts de deuren der gevangenis en
leidde hen uit, en zeide: 20 Gaat heen, en staat, en
spreekt in den tempel tot het volk al de woorden
dezes levens. 21 Als zij nu dit gehoord hadden,
gingen zij tegen den morgenstond in den tempel,
en leerden. Maar de hogepriester, en die met hem
waren, gekomen zijnde, riepen den raad te zamen, en
al de oudsten der kinderen Israels, en zonden naar
den kerker, om hen te halen. 22 Doch als de dienaars
daar kwamen, vonden zij hen in de gevangenis
niet, maar keerden wederom, en boodschapten dit.
23 Zeggende: Wij vonden wel den kerker met alle
verzekerdheid toegesloten, en de wachters buiten
staande voor de deuren; maar als wij die geopend
hadden, vonden wij niemand daarbinnen. 24 Toen nu
de hoge priester en de hoofdman des tempels, en
de overpriesters deze woorden hoorden, werden zij
twijfelmoedig over hen, wat toch dit worden zou. 25
En er kwam een, en boodschapte hun, zeggende:
Ziet, de mannen, die gij in de gevangenis gezet
hebt, staan in den tempel, en leren het volk. 26 Toen
ging de hoofdman heen, met de dienaren, en bracht
hen, doch niet met geweld (want zij vreesden het
volk, opdat zij niet gestenigd wierden). 27 En als
zij hen gebracht hadden, stelden zij hen voor den
raad; en de hogepriester vraagde hun, en zeide: 28
Hebben wij u niet ernstiglijk aangezegd, dat gij in
dezen Naam niet zoudt leren? En ziet, gij hebt met
deze uw leer Jeruzalem vervuld, en gij wilt het bloed
van dezen Mens over ons brengen. 29 Maar Petrus
en de apostelen antwoordden, en zeiden: Men moet
Gode meer gehoorzaam zijn, dan den mensen. 30 De
God onzer vaderen heeft Jezus opgewekt, Welken gij
omgebracht hebt, hangende Hem aan het hout. 31
Deze heeft God door Zijn rechter hand verhoogd tot
een Vorst en Zaligmaker, om Israel te geven bekering
en vergeving der zonden. 32 En wij zijn Zijn getuigen
van deze woorden; en ook de Heilige Geest, Welken
God gegeven heeft dengenen, die Hem gehoorzaam
zijn. 33 Als zij nu dit hoorden, barstte hun het hart, en
zij hielden raad, om hen te doden. 34 Maar een zeker
Farizeer stond op in den raad, met name Gamaliel,
een leraar der wet, in waarde gehouden bij al het
volk, en gebood, dat men de apostelen een weinig
zou doen buiten staan. 35 En hij zeide tot hen: Gij
Israelietische mannen, ziet voor u, wat gij doen zult
aangaande deze mensen. 36 Want voor deze dagen
stond Theudas op, zeggende, dat hij wat was, dien
een getal van omtrent vierhonderd mannen aanhing;

welke is omgebracht, en allen, die hem gehoor gaven,
zijn verstrooid en tot niet geworden. 37 Na hem stond
op Judas, de Galileer in de dagen der beschrijving,
en maakte veel volks afvallig achter zich; en deze
is ook vergaan, en allen, die hem gehoor gaven,
zijn verstrooid geworden. 38 En nu zeg ik ulieden:
Houdt af van deze mensen, en laat hen gaan; want
indien deze raad, of dit werk uit mensen is, zo zal
het gebroken worden. 39 Maar indien het uit God is,
zo kunt gij dat niet breken; opdat gij niet misschien
bevonden wordt ook tegen God te strijden. 40 En zij
gaven hem gehoor; en als zij de apostelen tot zich
geroepen hadden, geselden zij dezelve, en geboden
hun, dat zij niet zouden spreken in den Naam van
Jezus; en lieten hen gaan. 41 Zij dan gingen heen
van het aangezicht des raads, verblijd zijnde, dat
zij waren waardig geacht geweest, om Zijns Naams
wil smaadheid te lijden. 42 En zij hielden niet op,
allen dag, in den tempel en bij de huizen, te leren, en
Jezus Christus te verkondigen.

6 En in dezelfde dagen, als de discipelen
vermenigvuldigden, ontstond een murmurering der
Grieksen tegen de Hebreen, omdat hun weduwen
in de dagelijkse bediening verzuimd werden. 2 En
de twaalven riepen de menigte der discipelen tot
zich, en zeiden: Het is niet behoorlijk, dat wij het
Woord Gods nalaten, en de tafelen dienen. 3 Ziet
dan om, broeders, naar zeven mannen uit u, die
goede getuigenis hebben, vol des Heiligen Geestes
en der wijsheid, welke wij mogen stellen over deze
nodige zaak. 4 Maar wij zullen volharden in het
gebed, en in de bediening des Woords. 5 En dit
woord behaagde aan al de menigte; en zij verkoren
Stefanus, een man vol des geloofs en des Heiligen
Geestes, en Filippus, en Prochorus, en Nicanor, en
Timon, en Parmenas, en Nicolaus, een Jodengenoot
van Antiochie; 6 Welken zij voor de apostelen stelden;
en dezen, als zij gebeden hadden, legden hun de
handen op. 7 En het woord Gods wies, en het
getal der discipelen vermenigvuldigde te Jeruzalem
zeer; en een grote schare der priesteren werd den
gelove gehoorzaam. 8 En Stefanus, vol van geloof
en kracht, deed wonderen en grote tekenen onder
het volk. 9 En er stonden op sommigen, die waren
van de synagoge, genaamd der Libertijnen, en der
Cyreneers, en der Alexandrijnen, en dergenen, die
van Cilicie en Azie waren, en twistten met Stefanus.
10 En zij konden niet wederstaan de wijsheid en
den Geest, door Welken hij sprak. 11 Toen maakten
zij mannen uit, die zeiden: Wij hebben hem horen
spreken lasterlijke woorden tegen Mozes en God.
12 En zij beroerden het volk, en de ouderlingen en
de Schriftgeleerden; en hem aanvallende grepen zij
hem, en leidden hem voor den raad; 13 En stelden
valse getuigen, die zeiden: Deze mens houdt niet
op lasterlijke woorden te spreken tegen deze heilige
plaats en de wet. 14 Want wij hebben hem horen
zeggen, dat deze Jezus, de Nazarener, deze plaats
zal verbreken, en dat Hij de zeden veranderen zal,
die ons Mozes overgeleverd heeft. 15 En allen, die in
den raad zaten, de ogen op hem houdende, zagen
zijn aangezicht als het aangezicht eens engels.

7 En de hogepriester zeide: Zijn dan deze dingen
alzo? 2 En hij zeide: Gij mannen broeders en
vaders, hoort toe: de God der heerlijkheid verscheen
onzen vader Abraham, nog zijnde in Mesopotamie,
eer hij woonde in Charran; 3 En zeide tot hem:
Ga uit uw land en uit uw maagschap, en kom in
een land, dat Ik u wijzen zal. 4 Toen ging hij uit
het land der Chaldeen, en woonde in Charran. En
van daar, nadat zijn vader gestorven was, bracht
Hij hem over in dit land, daar gij nu in woont. 5
En Hij gaf hem geen erfdeel in hetzelve, ook niet
een voetstap; en beloofde, dat Hij hem het zelve
tot een bezitting geven zou, en zijn zade na hem,
als hij nog geen kind had. 6 En God sprak alzo,
dat zijn zaad vreemdeling zijn zoude in een vreemd
land, en dat zij het zouden dienstbaar maken, en
kwalijk handelen, vierhonderd jaren. 7 En het volk,
dat zij dienen zullen, zal Ik oordelen, sprak God; en
daarna zullen zij uitgaan, en zij zullen Mij dienen
in deze plaats. 8 En Hij gaf hem het verbond der
besnijdenis; en alzo gewon hij Izak, en besneed hem
op den achtsten dag; en Izak gewon Jakob, en Jakob
de twaalf patriarchen. 9 En de patriarchen, nijdig
zijnde, verkochten Jozef, om naar Egypte gebracht
te worden; en God was met hem, 10 En verloste
hem uit al zijn verdrukkingen, en gaf hem genade
en wijsheid voor Farao, den koning van Egypteland;
en hij stelde hem tot een overste over Egypte, en
zijn gehele huis. 11 En er kwam een hongersnood
over het gehele land van Egypte en Kanaan, en grote

benauwdheid; en onze vaders vonden geen spijs. 12
Maar als Jakob hoorde, dat in Egypte koren was,
zond hij onze vaders de eerste maal uit. 13 En in de
tweede reize werd Jozef zijn broederen bekend; en
het geslacht van Jozef werd aan Farao openbaar. 14
En Jozef zond heen, en ontbood zijn vader Jakob, en
al zijn geslacht, bestaande in vijf en zeventig zielen.
15 En Jakob kwam af in Egypte, en stierf, hijzelf en
onze vaders. 16 En zij werden overgebracht naar
Sichem, en gelegd in het graf, hetwelk Abraham
gekocht had voor een som gelds, van de zonen van
Emmor, den vader van Sichem. 17 Maar als nu de
tijd der belofte, die God aan Abraham gezworen
had, genaakte, wies het volk en vermenigvuldigde in
Egypte; 18 Totdat een ander koning opstond, die Jozef
niet gekend had. 19 Deze gebruikte listigheid tegen
ons geslacht, en handelde kwalijk met onze vaderen,
zodat zij hun jonge kinderen moesten wegwerpen,
opdat zij niet zouden voorttelen. 20 In welken tijd
Mozes werd geboren, en was uitnemend schoon;
welke drie maanden opgevoed werd in het huis zijns
vaders. 21 En als hij weggeworpen was, nam hem de
dochter van Farao op, en voedde hem voor zichzelve
op tot een zoon. 22 En Mozes werd onderwezen in
alle wijsheid der Egyptenaren; en was machtig in
woorden en in werken. 23 Als hem nu de tijd van
veertig jaren vervuld was, kwam hem in zijn hart,
zijn broeders, de kinderen Israels, te bezoeken. 24
En ziende een, die onrecht leed, beschermde hij
hem, en wreekte dengene, dien overlast geschiedde,
en versloeg den Egyptenaar. 25 En hij meende, dat
zijn broeders zouden verstaan, dat God door zijn
hand hun verlossing geven zou; maar zij hebben
het niet verstaan. 26 En den volgenden dag werd
hij van hen gezien, daar zij vochten; en hij drong
ze tot vrede, zeggende: Mannen, gij zijt broeders;
waarom doet gij elkander ongelijk? 27 En die zijn
naaste ongelijk deed, verstiet hem, zeggende: Wie
heeft u tot een overste en rechter over ons gesteld?
28 Wilt gij mij ook ombrengen, gelijkerwijs gij gisteren
den Egyptenaar omgebracht hebt? 29 En Mozes
vluchtte op dat woord en werd een vreemdeling in
het land Madiam, waar hij twee zonen gewon. 30
En als veertig jaren vervuld waren, verscheen hem
de Engel des Heeren, in de woestijn van den berg
Sinai, in een vlammig vuur van het doornenbos. 31
Mozes nu, dat ziende, verwonderde zich over het
gezicht; en als hij derwaarts ging, om dat te bezien,
zo geschiedde een stem des Heeren tot hem, 32
Zeggende: Ik ben de God uwer vaderen, de God
Abrahams, en de God Izaks, en de God Jakobs.
En Mozes werd zeer bevende, en durfde het niet
bezien. 33 En de Heere zeide tot hem: Ontbind de
schoenen van uw voeten; want de plaats in welke
gij staat, is heilig land. 34 Ik heb merkelijk gezien
de mishandeling Mijns volks, dat in Egypte is, en Ik
heb hun zuchten gehoord en ben nedergekomen, om
hen daaruit te verlossen; en nu, kom herwaarts, Ik
zal u naar Egypte zenden. 35 Dezen Mozes, welken
zij verloochend hadden, zeggende: Wie heeft u tot
een overste en rechter gesteld? dezen, zeg ik, heeft
God tot een overste en verlosser gezonden, door de
hand des Engels, Die hem verschenen was in het
doornenbos. 36 Deze heeft hen uitgeleid, doende
wonderen en tekenen in het land van Egypte, en
in de Rode zee, en in de woestijn, veertig jaren.
37 Deze is de Mozes, die tot de kinderen Israels
gezegd heeft: De Heere, uw God, zal u een Profeet
verwekken uit uw broederen, gelijk mij; Dien zult gij
horen. 38 Deze is het, die in de vergadering des volks
in de woestijn was met den Engel, Die tot hem sprak
op den berg Sinai, en met onze vaderen; welke de
levende woorden ontving, om ons die te geven. 39
Denwelken onze vaders niet wilden gehoorzaam zijn,
maar verwierpen hem, en keerden met hun harten
weder naar Egypte; 40 Zeggende tot Aaron: Maak
ons goden, die voor ons heengaan; want wat dezen
Mozes aangaat, die ons uit het land van Egypte
geleid heeft, wij weten niet, wat hem geschied is. 41
En zij maakten een kalf in die dagen, en brachten
offerande tot den afgod, en verheugden zich in de
werken hunner handen. 42 En God keerde Zich, en
gaf hen over, dat zij het heir des hemels dienden,
gelijk geschreven is in het boek der profeten: Hebt
gij ook slachtofferen en offeranden Mij opgeofferd,
veertig jaren in de woestijn, gij huis Israels? 43 Ja,
gij hebt opgenomen den tabernakel van Moloch, en
het gesternte van uw god Remfan, de afbeeldingen,
die gij gemaakt hebt, om die te aanbidden; en Ik
zal u overvoeren op gene zijde van Babylon. 44 De
tabernakel der getuigenis was onder onze vaderen
in de woestijn, gelijk geordineerd had Hij, Die tot
Mozes zeide, dat hij denzelven maken zou naar de
afbeelding, die hij gezien had; 45 Welken ook onze

vaders ontvangen hebbende, met Jozua gebracht
hebben in het land, dat de heidenen bezaten, die God
verdreven heeft van het aangezicht onzer vaderen,
tot de dagen van David toe; **46** Dewelke voor God
genade gevonden heeft, en begeerd heeft te vinden
een woonstede voor den God Jakobs. **47** En Salomo
bouwde Hem een huis. **48** Maar de Allerhoogste
woont niet in tempelen met handen gemaakt; gelijk
de profeet zegt: **49** De hemel is Mij een troon, en de
aarde een voetbank Mijner voeten. Hoedanig huis zult
gij Mij bouwen, zegt de Heere, of welke is de plaats
Mijner ruste? **50** Heeft niet Mijn hand al deze dingen
gemaakt? **51** Gij hardnekkigen en onbesnedenen
van hart en oren, gij wederstaat altijd den Heiligen
Geest; gelijk uw vaders, alzo ook gij. **52** Wien van
de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? En zij
hebben gedood degenen, die te voren verkondigd
hebben de komst des Rechtvaardigen, van Welken
gijlieden nu verraders en moordenaars geworden zijt.
53 Gij, die de wet ontvangen hebt door bestellingen
der engelen, en hebt ze niet gehouden! **54** Als zij nu
dit hoorden, berstten hun harten, en zij knersten de
tanden tegen hem. **55** Maar hij, vol zijnde des Heiligen
Geestes, en de ogen houdende naar den hemel, zag
de heerlijkheid Gods, en Jezus, staande ter rechter
hand Gods. **56** En hij zeide: Ziet, ik zie de hemelen
geopend, en den Zoon des mensen, staande ter
rechter hand Gods. **57** Maar zij, roepende met grote
stemme, stopten hun oren, en vielen eendrachtelijk op
hem aan; **58** En wierpen hem ter stad uit, en stenigden
hem; en de getuigen legden hun klederen af aan
de voeten eens jongelings, genaamd Saulus. **59** En
zij stenigden Stefanus, aanroepende en zeggende:
Heere Jezus, ontvang mijn geest. **60** En vallende
op de knieen, riep hij met grote stem: Heere, reken
hun deze zonde niet toe! En als hij dat gezegd had,
ontsliep hij.

8 En Saulus had mede een welbehagen aan zijn
dood. En er werd te dien dage een grote vervolging
tegen de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij
werden allen verstrooid door de landen van Judea
en Samaria, behalve de apostelen. **2** En enige
godvruchtige mannen droegen Stefanus te zamen ten
grave en maakten groten rouw over hem. **3** En Saulus
verwoestte de Gemeente, gaande in de huizen; en
trekkende mannen en vrouwen, leverde hen over in
de gevangenis. **4** Zij dan nu, die verstrooid waren,
gingen het land door, en verkondigden het Woord.
5 En Filippus kwam af in de stad van Samaria, en
predikte hun Christus. **6** En de scharen hielden
zich eendrachtelijk aan hetgeen van Filippus gezegd
werd, dewijl zij hoorden en zagen de tekenen, die hij
deed. **7** Want van velen, die onreine geesten hadden,
gingen dezelve uit, roepende met grote stem; en
vele geraakten en kreupelen werden genezen. **8**
En er werd grote blijdschap in die stad. **9** En een
zeker man, met name Simon, was te voren in de
stad plegende toverij, en verrukkende de zinnen des
volks van Samaria, zeggende van zichzelven, dat
hij wat groots was. **10** Welken zij allen aanhingen,
van den kleine tot den grote, zeggende: Deze is de
grote kracht Gods. **11** En zij hingen hem aan, omdat
hij een langen tijd met toverijen hun zinnen verrukt
had. **12** Maar toen zij Filippus geloofden, die het
Evangelie van het Koninkrijk Gods, en van den Naam
van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt,
beiden, mannen en vrouwen. **13** En Simon geloofde
ook zelf, en gedoopt zijnde, bleef gedurig bij Filippus;
en ziende de tekenen en grote krachten, die er
geschiedden, ontzette hij zich. **14** Als nu de apostelen,
die te Jeruzalem waren, hoorden, dat Samaria het
Woord Gods aangenomen had, zonden zij tot hen
Petrus en Johannes; **15** Dewelken, afgekomen zijnde,
baden voor hen, dat zij den Heiligen Geest ontvangen
mochten. **16** (Want Hij was nog op niemand van hen
gevallen, maar zij waren alleenlijk gedoopt in den
Naam van den Heere Jezus.) **17** Toen legden zij de
handen op hen, en zij ontvingen den Heiligen Geest.
18 En als Simon zag, dat, door de oplegging van
de handen der apostelen de Heilige Geest gegeven
werd, zo bood hij hun geld aan, **19** Zeggende: Geeft
ook mij deze macht, opdat, zo wien ik de handen
opleg, hij den Heiligen Geest ontvange. **20** Maar
Petrus zeide tot hem: Uw geld zij met u ten verderve,
omdat gij gemeend hebt, dat de gave Gods door
geld verkregen wordt! **21** Gij hebt geen deel noch
lot in dit woord: want uw hart is niet recht voor
God. **22** Bekeer u dan van deze uw boosheid, en bid
God, of misschien u deze overlegging uws harten
vergeven wierd. **23** Want ik zie, dat gij zijt in een gans
bittere gal en samenknoping der ongerechtigheid.
24 Doch Simon, antwoordende, zeide: Bidt gijlieden
voor mij tot den Heere, opdat niets over mij kome van

hetgeen gij gezegd hebt. 25 Zij dan nu, als zij het
Woord des Heeren betuigd en gesproken hadden,
keerden wederom naar Jeruzalem, en verkondigden
het Evangelie in vele vlekken der Samaritanen. 26 En
een engel des Heeren sprak tot Filippus, zeggende:
Sta op, en ga heen tegen het zuiden, op den weg, die
van Jeruzalem afdaalt naar Gaza, welke woest is. 27
En hij stond op en ging heen; en ziet, een Moorman,
een kamerling, en een machtig heer van Candace, de
koningin der Moren, die over al haar schat was, welke
was gekomen om aan te bidden te Jeruzalem; 28 En
hij keerde wederom, en zat op zijn wagen, en las den
profeet Jesaja. 29 En de Geest zeide tot Filippus:
Ga toe, en voeg u bij dezen wagen. 30 En Filippus
liep toe, en hoorde hem den profeet Jesaja lezen, en
zeide: Verstaat gij ook, hetgeen gij leest? 31 En hij
zeide: Hoe zou ik toch kunnen, zo mij niet iemand
onderricht? En hij bad Filippus, dat hij zou opkomen,
en bij hem zitten. 32 En de plaats der Schriftuur, die
hij las, was deze: Hij is gelijk een schaap ter slachting
geleid; en gelijk een lam stemmeloos is voor dien,
die het scheert, alzo doet Hij Zijn mond niet open.
33 In Zijn vernedering is Zijn oordeel weggenomen;
en wie zal Zijn geslacht verhalen? Want Zijn leven
wordt van de aarde weggenomen. 34 En de kamerling
antwoordde Filippus en zeide: Ik bid u, van Wien zegt
de profeet dit, van zichzelven, of van iemand anders?
35 En Filippus deed zijn mond open en beginnende
van diezelfde Schrift, verkondigde hem Jezus. 36
En alzo zij over weg reisden, kwamen zij aan een
zeker water; en de kamerling zeide: Ziedaar water;
wat verhindert mij gedoopt te worden? 37 En Filippus
zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het
geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof,
dat Jezus Christus de Zoon van God is. 38 En hij
gebood den wagen stil te houden; en zij daalden
beiden af in het water, zo Filippus als de kamerling,
en hij doopte hem. 39 En toen zij uit het water waren
opgekomen, nam de Geest des Heeren Filippus
weg, en de kamerling zag hem niet meer; want hij
reisde zijn weg met blijdschap. 40 Maar Filippus
werd gevonden, te Azote; en het land doorgaande,
verkondigde hij het Evangelie in alle steden, totdat hij
te Cesarea kwam.

9 En Saulus, blazende nog dreiging en moord tegen
de discipelen des Heeren, ging tot de hogepriester,
2 En begeerde brieven van hem naar Damaskus, aan
de synagogen, opdat, zo hij enigen, die van dien weg
waren, vond, hij dezelve, beiden mannen en vrouwen,
zou gebonden brengen naar Jeruzalem. 3 En als
hij reisde, is het geschied, dat hij nabij Damaskus
kwam, en hem omscheen snellijk een licht van den
hemel; 4 En ter aarde gevallen zijnde, hoorde hij
een stem, die tot hem zeide: Saul, Saul! wat vervolgt
gij Mij? 5 En hij zeide: Wie zijt Gij, Heere? En de
Heere zeide: Ik ben Jezus, Dien gij vervolgt. Het is
u hard, de verzenen tegen de prikkels te slaan. 6
En hij, bevende en verbaasd zijnde, zeide: Heere,
wat wilt Gij, dat ik doen zal? En de Heere zeide
tot hem: Sta op, en ga in de stad, en u zal aldaar
gezegd worden, wat gij doen moet. 7 En de mannen,
die met hem over weg reisden, stonden verbaasd,
horende wel de stem, maar niemand ziende. 8 En
Saulus stond op van de aarde; en als hij zijn ogen
opendeed, zag hij niemand. En zij, hem bij de hand
leidende, brachten hem te Damaskus. 9 En hij was
drie dagen, dat hij niet zag, en at niet, en dronk niet.
10 En er was een zeker discipel te Damaskus, met
name Ananias; en de Heere zeide tot hem in een
gezicht: Ananias! En hij zeide: Zie, hier ben ik, Heere!
11 En de Heere zeide tot hem: Sta op, en ga in de
straat, genaamd de Rechte, en vraag in het huis van
Judas naar een, met name Saulus, van Tarsen; want
zie, hij bidt. 12 En hij heeft in een gezicht gezien, dat
een man, met name Ananias, inkwam, en hem de
hand oplegde, opdat hij wederom ziende werd. 13 En
Ananias antwoordde: Heere! ik heb uit velen gehoord
van dezen man, hoeveel kwaad hij Uw heiligen in
Jeruzalem gedaan heeft; 14 En heeft hier macht van
de overpriesters, om te binden allen, die Uw Naam
aanroepen. 15 Maar de Heere zeide tot hem: Ga
heen; want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn
Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen,
en de kinderen Israels. 16 Want Ik zal hem tonen,
hoeveel hij lijden moet om Mijn Naam. 17 En Ananias
ging heen en kwam in het huis; en de handen op hem
leggende, zeide hij: Saul, broeder! de Heere heeft mij
gezonden, namelijk Jezus, Die u verschenen is op
den weg, dien gij kwaamt, opdat gij weder ziende en
met den Heiligen Geest vervuld zoudt worden. 18 En
terstond vielen af van zijn ogen gelijk als schellen,
en hij werd terstond wederom ziende; en stond op,
en werd gedoopt. 19 En als hij spijze genomen had,

werd hij versterkt. En Saulus was sommige dagen
bij de discipelen, die te Damaskus waren. 20 En hij
predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij
de Zoon van God is. 21 En zij ontzetten zich allen,
die het hoorden, en zeiden: Is deze niet degene, die
te Jeruzalem verstoorde, wie dezen Naam aanriepen,
en die daarom hier gekomen is, opdat hij dezelve
gebonden zou brengen tot de overpriesters? 22 Doch
Saulus werd meer en meer bekrachtigd, en overtuigde
de Joden, die te Damaskus woonden, bewijzende, dat
deze de Christus is. 23 En als vele dagen verlopen
waren, zo hielden de Joden te zamen raad, om hem
te doden. 24 Maar hun lage werd Saulus bekend;
en zij bewaarden de poorten, beide des daags en
des nachts, opdat zij hem doden mochten. 25 Doch
de discipelen namen hem des nachts, en lieten hem
neder door den muur, hem aflatende in een mand. 26
Saulus nu, te Jeruzalem gekomen zijnde, poogde
zich bij de discipelen te voegen; maar zij vreesden
hem allen, niet gelovende, dat hij een discipel was.
27 Maar Barnabas, hem tot zich nemende, leidde
hem tot de apostelen, en verhaalde hun, hoe hij op
den weg den Heere gezien had, en dat Hij tot hem
gesproken had; en hoe hij te Damaskus vrijmoediglijk
gesproken had in den Naam van Jezus. 28 En hij was
met hen ingaande en uitgaande te Jeruzalem; 29 En
vrijmoediglijk sprekende in den Naam van den Heere
Jezus, sprak hij ook, en handelde tegen de Griekse
Joden; maar deze trachtten hem te doden. 30 Doch de
broeders, dit verstaande geleidden hem tot Cesarea,
en zonden hem af naar Tarsen. 31 De Gemeenten
dan, door geheel Judea, en Galilea, en Samaria,
hadden vrede, en werden gesticht; en wandelende
in de vreze des Heeren, en de vertroosting des
Heiligen Geestes, werden vermenigvuldigd. 32 En
het geschiedde, als Petrus alom doortrok, dat hij ook
afkwam tot de heiligen, die te Lydda woonden. 33 En
aldaar vond hij een zeker mens, met name Eneas,
die acht jaren te bed gelegen had, welke geraakt
was. 34 En Petrus zeide tot hem: Eneas! Jezus
Christus maakt u gezond; sta op en spreid uzelven
het bed. En hij stond terstond op. 35 En zij zagen
hem allen, die te Lydda en Sarona woonden, dewelke
zich bekeerden tot den Heere. 36 En te Joppe was
een zekere discipelin, met name Tabitha, hetwelk
overgezet zijnde, is gezegd Dorkas. Deze was vol
van goede werken en aalmoezen, die zij deed. 37 En
het geschiedde in die dagen, dat zij krank werd en
stierf; en als zij haar gewassen hadden, legden zij
haar in de opperzaal. 38 En alzo Lydda nabij Joppe
was, de discipelen, horende, dat Petrus aldaar was,
zonden twee mannen tot hem, biddende, dat hij niet
zou vertoeven tot hen over te komen. 39 En Petrus
stond op, en ging met hen; welken zij, als hij daar
gekomen was, in de opperzaal leidden. En al de
weduwen stonden bij hem, wenende, en tonende de
rokken en klederen, die Dorkas gemaakt had, als zij
bij haar was. 40 Maar Petrus, hebbende hen allen
uitgedreven, knielde neder en bad: en zich kerende
tot het lichaam, zeide hij: Tabitha, sta op! En zij deed
haar ogen open, en Petrus gezien hebbende, zat zij
over einde. 41 En hij gaf haar de hand, en richtte
haar op, en de heiligen en de weduwen geroepen
hebbende, stelde hij haar levend voor hen. 42 En dit
werd bekend door geheel Joppe, en velen geloofden
in den Heere. 43 En het geschiedde, dat hij vele
dagen te Joppe bleef, bij een zekeren Simon, een
lederbereider

10 En er was een zeker man te Cesarea, met
name Cornelius, een hoofdman over honderd,
uit de bende, genaamd de Italiaanse; 2 Godzalig
en vrezende God, met geheel zijn huis, en doende
vele aalmoezen aan het volk, en God geduriglijk
biddende. 3 Deze zag in een gezicht klaarlijk, omtrent
de negende ure des daags, een engel Gods tot hem
inkomen, en tot hem zeggende: Cornelius! 4 En
hij, de ogen op hem houdende, en zeer bevreesd
geworden zijnde, zeide: Wat is het Heere? En hij
zeide tot hem: Uw gebeden en uw aalmoezen zijn
tot gedachtenis opgekomen voor God. 5 En nu,
zend mannen naar Joppe, en ontbied Simon, die
toegenaamd wordt Petrus. 6 Deze ligt te huis bij een
Simon, lederbereider, die zijn huis heeft bij de zee;
deze zal u zeggen, wat gij doen moet. 7 En als de
engel, die tot Cornelius sprak, weggegaan was, riep
hij twee van zijn huisknechten, en een godzaligen
krijgsknecht van degenen, die gedurig bij hem waren;
8 En als hij hun alles verhaald had, zond hij hen
naar Joppe. 9 En des anderen daags, terwijl deze
reisden, en nabij de stad kwamen, klom Petrus op het
dak, om te bidden, omtrent de zesde ure. 10 En hij
werd hongerig, en begeerde te eten. En terwijl zij het
bereidden, viel over hem een vertrekking van zinnen.

11 En hij zag den hemel geopend, en een zeker vat
tot hem nederdalen, gelijk een groot linnen laken, aan
de vier hoeken gebonden, en nedergelaten op de
aarde; 12 In hetwelk waren al de viervoetige dieren
der aarde, en de wilde, en de kruipende dieren,
en de vogelen des hemels. 13 En er geschiedde
een stem tot hem: Sta op, Petrus! slacht en eet.
14 Maar Petrus zeide: Geenszins, Heere! want ik
heb nooit gegeten iets, dat gemeen of onrein was.
15 En een stem geschiedde wederom ten tweeden
male tot hem: Hetgeen God gereinigd heeft, zult gij
niet gemeen maken. 16 En dit geschiedde tot drie
maal; en het vat werd wederom opgenomen in den
hemel. 17 En alzo Petrus in zichzelven twijfelde, wat
toch het gezicht mocht zijn, dat hij gezien had, ziet,
de mannen, die van Cornelius afgezonden waren,
gevraagd hebbende naar het huis van Simon, stonden
aan de poort. 18 En iemand geroepen hebbende,
vraagden zij, of Simon, toegenaamd Petrus, daar te
huis lag. 19 En als Petrus over dat gezicht dacht,
zeide de Geest tot hem: Zie, drie mannen zoeken
u; 20 Daarom sta op, en ga af, en reis met hen, niet
twijfelende; want ik heb hen gezonden. 21 En Petrus
ging af tot de mannen die van Cornelius tot hem
gezonden waren, en zeide: Ziet, ik ben het, dien gij
zoekt; wat is de oorzaak, waarom gij hier zijt? 22 En
zij zeiden: Cornelius, een hoofdman over honderd,
een rechtvaardig man, en vrezende God, en die
goede getuigenis heeft van het ganse volk der Joden,
is door Goddelijke openbaring vermaand van een
heiligen engel, dat hij u zou ontbieden te zijnen huize,
en dat hij van u woorden der zaligheid zou horen.
23 Als hij hen dan ingeroepen had, ontving hij ze in
huis. Doch des anderen daags ging Petrus met hen
heen, en sommigen der broederen, die van Joppe
waren, gingen met hem. 24 En des anderen daags
kwamen zij te Cesarea. En Cornelius verwachtte hen,
samengeroepen hebbende die van zijn maagschap
en bijzonderste vrienden. 25 En als het geschiedde,
dat Petrus inkwam, ging hem Cornelius tegemoet,
en vallende aan zijn voeten, aanbad hij. 26 Maar
Petrus richtte hem op, zeggende: Sta op, ik ben
ook zelf een mens. 27 En met hem sprekende,
ging hij in, en vond er velen, die samengekomen
waren. 28 En hij zeide tot hen: Gij weet, hoe het
een Joodsen man ongeoorloofd is, zich te voegen
of te gaan tot een vreemde; doch God heeft mij
getoond, dat ik geen mens zou gemeen of onrein
heten. 29 Daarom ben ik ook zonder tegenspreken
gekomen, ontboden zijnde. Zo vraag ik dan, om wat
reden gijlieden mij hebt ontboden. 30 En Cornelius
zeide: Over vier dagen was ik vastende tot deze ure
toe, en ter negende ure bad ik in mijn huis. En ziet,
een man stond voor mij, in een blinkend kleed, 31
en zeide: Cornelius! uw gebed is verhoord, en uw
aalmoezen zijn voor God gedacht geworden. 32 Zend
dan naar Joppe, en ontbied Simon, die toegenaamd
wordt Petrus; deze ligt te huis in het huis van Simon,
den lederbereider, aan de zee, welke, hier gekomen
zijnde, tot u spreken zal. 33 Zo heb ik dan van stonde
aan tot u gezonden, en gij hebt welgedaan, dat gij hier
gekomen zijt. Wij zijn dan allen nu hier tegenwoordig
voor God, om te horen al hetgeen u van God bevolen
is. 34 En Petrus, den mond opendoende, zeide: Ik
verneem in der waarheid, dat God geen aannemer
des persoons is; 35 Maar in allen volke, die Hem
vreest en gerechtigheid werkt, is Hem aangenaam. 36
Dit is het woord, dat Hij gezonden heeft den kinderen
Israels, verkondigende vrede door Jezus Christus;
deze is een Heere van allen. 37 Gijlieden weet de
zaak, die geschied is door geheel Judea, beginnende
van Galilea, na den doop, welken Johannes gepredikt
heeft; 38 Belangende Jezus van Nazareth, hoe Hem
God gezalfd heeft met den Heiligen Geest en met
kracht; Welke het land doorgegaan is, goeddoende,
en genezende allen, die van den duivel overweldigd
waren; want God was met Hem. 39 En wij zijn
getuigen van al hetgeen Hij gedaan heeft, beide in
het Joodse land en te Jeruzalem; Welken zij gedood
hebben, Hem hangende aan het hout. 40 Dezen heeft
God opgewekt ten derden dage, en gegeven, dat Hij
openbaar zou worden; 41 Niet al den volke, maar den
getuigen, die van God te voren verkoren waren, ons
namelijk, die met Hem gegeten en gedronken hebben,
nadat Hij uit de doden opgestaan was. 42 En heeft
ons geboden den volke te prediken, en te betuigen,
dat Hij is Degene, Die van God verordend is tot een
Rechter van levenden en doden. 43 Dezen geven
getuigenis al de profeten, dat een iegelijk, die in Hem
gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijn
Naam. 44 Als Petrus nog deze woorden sprak, viel
de Heilige Geest op allen, die het Woord hoorden.
45 En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren,
zovelen als met Petrus gekomen waren, ontzetten

zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de
heidenen uitgestort werd. 46 Want zij hoorden hen
spreken met vreemde talen, en God groot maken.
Toen antwoordde Petrus: 47 Kan ook iemand het
water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden,
welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk
als ook wij? 48 En hij beval, dat zij zouden gedoopt
worden in den Naam des Heeren. Toen baden zij
hem, dat hij enige dagen bij hen wilde blijven.

11 De apostelen nu, en de broeders, die in Judea
waren, hebben gehoord, dat ook de heidenen
het Woord Gods aangenomen hadden. 2 En toen
Petrus opgegaan was naar Jeruzalem, twistten tegen
hem degenen, die uit de besnijdenis waren, 3
Zeggende: Gij zijt ingegaan tot mannen, die de
voorhuid hebben, en hebt met hen gegeten. 4 Maar
Petrus, beginnende, verhaalde het hun vervolgens,
zeggende: 5 Ik was in de stad Joppe, biddende
en zag in een vertrekking van zinnen een gezicht,
namelijk een zeker vat, gelijk een groot linnen laken,
nederdalende, bij de vier hoeken nedergelaten uit den
hemel, en het kwam tot bij mij; 6 Op welk laken als ik
de ogen hield, zo merkte ik, en zag de viervoetige
dieren der aarde, en de wilde, en de kruipende dieren,
en de vogelen des hemels. 7 En ik hoorde een stem,
die tot mij zeide: Sta op, Petrus, slacht en eet. 8 Maar
ik zeide: Geenszins, Heere, want nooit is iets, dat
gemeen of onrein was, in mijn mond ingegaan. 9
Doch de stem antwoordde mij ten tweeden male uit
den hemel: Hetgeen God gereinigd heeft, zult gij niet
gemeen maken. 10 En dit geschiedde tot driemaal;
en alles werd wederom opgetrokken in den hemel.
11 En ziet, ter zelfder ure stonden er drie mannen
voor het huis, daar ik in was, die van Cesarea tot
mij afgezonden waren. 12 En de Geest zeide tot mij,
dat ik met hen gaan zou, niet twijfelende. En met mij
gingen ook deze zes broeders, en wij zijn in des man
huis ingegaan. 13 En hij heeft ons verhaald, hoe hij
een engel gezien had, die in zijn huis stond, en tot
hem zeide: Zend mannen naar Joppe, en ontbied
Simon, die toegenaamd is Petrus; 14 Die woorden
tot u zal spreken, door welke gij zult zalig worden,
en al uw huis. 15 En als ik begon te spreken, viel
de Heilige Geest op hen, gelijk ook op ons in het
begin. 16 En ik werd gedachtig aan het woord des
Heeren, hoe Hij zeide: Johannes doopte wel met
water, maar gijlieden zult gedoopt worden met den
Heiligen Geest. 17 Indien dan God hun evengelijke
gave gegeven heeft, als ook ons, die in de Heere
Jezus Christus geloofd hebben, wie was ik toch, die
God konde weren? 18 En als zij dit hoorden, waren zij
tevreden, en verheerlijkten God, zeggende: Zo heeft
dan God ook den heidenen de bekering gegeven ten
leven! 19 Degenen nu, die verstrooid waren door
de verdrukking, die over Stefanus geschied was,
gingen het land door tot Fenicie toe, en Cyprus,
en Antiochie, tot niemand het Woord sprekende,
dan alleen tot de Joden. 20 En er waren enige
Cyprische en Cyreneische mannen uit hen, welken te
Antiochie gekomen zijnde, spraken tot de Grieksen,
verkondigende den Heere Jezus. 21 En de hand des
Heeren was met hen; en een groot getal geloofde,
en bekeerde zich tot den Heere. 22 En het gerucht
van hen kwam tot de oren der Gemeente, die te
Jeruzalem was; en zij zonden Barnabas uit, dat hij
het land doorging tot Antiochie toe. 23 Dewelke, daar
gekomen zijnde, en de genade Gods ziende, werd
verblijd, en vermaande hen allen, dat zij met een
voornemen des harten bij den Heere zouden blijven.
24 Want hij was een goed man, en vol des Heiligen
Geestes en des geloofs; en er werd een grote schare
den Heere toegevoegd. 25 En Barnabas ging uit
naar Tarsen, om Saulus te zoeken; 26 en als hij hem
gevonden had, bracht hij hem te Antiochie. En het is
geschied, dat zij een geheel jaar samen vergaderden
in de Gemeente, en een grote schare leerden; en dat
de discipelen eerst te Antiochie Christenen genaamd
werden. 27 En in dezelfde dagen kwamen enige
profeten af van Jeruzalem te Antiochie. 28 En een uit
hen, met name Agabus, stond op, en gaf te kennen
door den Geest, dat er een grote hongersnood zou
wezen over de gehele wereld; dewelke ook gekomen
is onder den keizer Claudius. 29 En naardat een
iegelijk der discipelen vermocht, besloot elk van hen
iets te zenden ten dienste der broederen, die in Judea
woonden. 30 Hetwelk zij ook deden, en zonden het
tot de ouderlingen, door de hand van Barnabas en
Saulus.

12 En omtrent denzelfden tijd sloeg de koning
Herodes de handen aan sommigen van de
Gemeente, om die kwalijk te handelen. 2 En hij
doodde Jakobus, den broeder van Johannes, met

het zwaard. 3 En toen hij zag, dat het den Joden
behagelijk was, voer hij voort, om ook Petrus te
vangen (en het waren de dagen der ongehevelde
broden); 4 Denwelken ook gegrepen hebbende, hij
in de gevangenis zette, en gaf hem over aan vier
wachten, elk van vier krijgsknechten, om hem te
bewaren, willende na het paas feest hem voorbrengen
voor het volk. 5 Petrus dan werd in de gevangenis
bewaard; maar van de Gemeente werd een gedurig
gebed tot God voor hem gedaan. 6 Toen hem nu
Herodes zou voorbrengen, sliep Petrus dienzelfden
nacht tussen twee krijgsknechten, gebonden met twee
ketenen; en de wachters voor de deur bewaarden de
gevangenis. 7 En ziet, een engel des Heeren stond
daar, en een licht scheen in de woning, en slaande
de zijde van Petrus, wekte hij hem op, zeggende: Sta
haastelijk op. En zijn ketenen vielen af van de handen.
8 En de engel zeide tot hem: Omgord u, en bind uw
schoenzolen aan. En hij deed alzo. En hij zeide tot
hem: Werp uw mantel om, en volg mij. 9 En uitgaande
volgde hij hem, en wist niet, dat het waarachtig
was, hetgeen door den engel geschiedde, maar hij
meende, dat hij een gezicht zag. 10 En als zij door de
eerste en tweede wacht gegaan waren, kwamen zij
aan de ijzeren poort, die naar de stad leidt; dewelke
van zelve hun geopend werd. En uitgegaan zijnde,
gingen zij een straat voort, en terstond scheidde de
engel van hem. 11 En Petrus, tot zichzelven gekomen
zijnde, zeide: Nu weet ik waarachtiglijk dat de Heere
Zijn engel uitgezonden heeft, en mij verlost heeft
uit de hand van Herodes, en uit al de verwachting
van het volk der Joden. 12 En als hij alles overlegd
had, ging hij naar het huis van Maria, de moeder
van Johannes, die toegenaamd was Markus, alwaar
velen samenvergaderd en biddende waren. 13 En als
Petrus aan de deur van de voorpoort klopte, kwam
een dienstmaagd voor om te luisteren, met name
Rhode. 14 En zij de stem van Petrus bekennende,
deed van blijdschap de voorpoort niet open, maar
liep naar binnen en boodschapte, dat Petrus voor
aan de voorpoort stond. 15 En zij zeiden tot haar: Gij
raast. Doch zij bleef er sterk bij, dat het alzo was.
En zij zeiden: Het is zijn engel. 16 Maar Petrus bleef
kloppende: en als zij opengedaan hadden, zagen zij
hem, en ontzetten zich. 17 En als hij hen met de hand
gewenkt had, dat zij zwijgen zouden, verhaalde hij
hun, hoe hem de Heere uit de gevangenis uitgeleid
had, en zeide: Boodschapt dit aan Jakobus en de
broederen. En hij uitgegaan zijnde, reisde naar een
andere plaats. 18 En als het dag was geworden,
was er geen kleine beroerte onder de krijgsknechten,
wat toch aan Petrus mocht geschied zijn. 19 En
als Herodes hem gezocht had, en niet vond, en de
wachters rechtelijk ondervraagd had, gebood hij, dat
zij weggeleid zouden worden. En hij vertrok van Judea
naar Cesarea, en hield zich aldaar. 20 En Herodes
had in den zin tegen de Tyriers en Sidoniers te krijgen;
maar zij kwamen eendrachtelijk tot hem, en Blastus,
die des konings kamerling was, overreed hebbende,
begeerden vrede, omdat hun land gespijzigd werd
van des konings land. 21 En op een gezetten dag,
Herodes, een koninklijk kleed aangedaan hebbende,
en op den rechterstoel gezeten zijnde, deed een rede
tot hen. 22 En het volk riep hem toe: Een stem Gods,
en niet eens mensen! 23 En van stonde aan sloeg
hem een engel des Heeren, daarom dat hij Gode de
eer niet gaf; en hij werd van de wormen gegeten,
en gaf den geest. 24 En het Woord Gods wies, en
vermenigvuldigde. 25 Barnabas nu en Saulus keerden
wederom van Jeruzalem, als zij den dienst volbracht
hadden, medegenomen hebbende ook Johannes, die
toegenaamd werd Markus.

13 En er waren te Antiochie, in de Gemeente, die
daar was, enige profeten en leraars, namelijk
Barnabas, en Simeon, genaamd Niger, en Lucius
van Cyrene, en Manahen, die met Herodes den
viervorst opgevoed was, en Saulus. 2 En als zij den
Heere dienden, en vastten, zeide de Heilige Geest:
Zondert Mij af beiden Barnabas en Saulus tot het
werk, waartoe Ik hen geroepen heb. 3 Toen vastten
en baden zij, en hun de handen opgelegd hebbende,
lieten zij hen gaan. 4 Dezen dan, uitgezonden zijnde
van den Heiligen Geest, kwamen af tot Seleucie, en
van daar scheepten zij af naar Cyprus. 5 En gekomen
zijnde te Salamis, verkondigden zij het woord Gods in
de synagogen der Joden; en zij hadden ook Johannes
tot een dienaar. 6 En als zij het eiland doorgegaan
waren tot Pafos toe, vonden zij een zekeren tovenaar,
een valse profeet, een Jood, wiens naam was Bar-
Jezus; 7 Welke was bij den stadhouder Sergius
Paulus, een verstandigen man. Deze, Barnabas en
Saulus tot zich geroepen hebbende, zocht zeer het
Woord Gods te horen. 8 Maar Elymas, de tovenaar

(want alzo wordt zijn naam overgezet), wederstond
hen, zoekende den stadhouder van het geloof af te
keren. 9 Doch Saulus (die ook Paulus genaamd is),
vervuld met den Heiligen Geest, en de ogen op hem
houdende, zeide: 10 O gij kind des duivels, vol van
alle bedrog, en van alle arglistigheid, vijand van alle
gerechtigheid, zult gij niet ophouden te verkeren de
rechte wegen des Heeren? 11 En nu zie, de hand
des Heeren is tegen u, en gij zult blind zijn, en de
zon niet zien voor een tijd. En van stonde aan viel op
hem donkerheid en duisternis: en rondom gaande,
zocht hij, die hem met de hand mochten leiden.
12 Als de stadhouder zag, hetgeen geschied was,
toen geloofde hij, verslagen zijnde over de leer des
Heeren. 13 En Paulus, en die met hem waren, van
Pafos afgevaren zijnde, kwamen te Perge, een stad
in Pamfylie. Maar Johannes, van hen scheidende,
keerde weder naar Jeruzalem. 14 En zij, van Perge
het land doorgaande, kwamen te Antiochie, een stad
in Pisidie; en gegaan zijnde in de synagoge op den
dag des sabbats, zaten zij neder. 15 En na het lezen
der wet en der profeten, zonden de oversten der
synagogen tot hen, zeggende: Mannen broeders,
indien er enig woord van vertroosting tot het volk in
u is, zo spreekt. 16 En Paulus stond op, en wenkte
met de hand, en zeide: Gij Israelietische mannen,
en gij, die God vreest, hoort toe. 17 De God van dit
volk Israel heeft onze vaderen uitverkoren, en het
volk verhoogd, als zij vreemdelingen waren in het
land Egypte, en heeft hen met een hogen arm daaruit
geleid. 18 En heeft omtrent den tijd van veertig jaren
hun zeden verdragen in de woestijn. 19 En zeven
volken uitgeroeid hebbende in het land Kanaan, heeft
Hij hun door het lot het land derzelve uitgedeeld.
20 En daarna omtrent vierhonderd en vijftig jaren,
gaf Hij hun rechters, tot op Samuel, den profeet.
21 En van toen aan begeerden zij een koning; en
God gaf hun Saul, den zoon van Kis, een man uit
den stam van Benjamin, veertig jaren. 22 En dezen
afgezet hebbende, verwekte Hij hun David tot een
koning; denwelken Hij ook getuigenis gaf, en zeide:
Ik heb gevonden David, den zoon van Jesse; een
man naar Mijn hart, die al Mijn wil zal doen. 23 Van
het zaad dezes heeft God Israel, naar de belofte,
verwekt den Zaligmaker Jezus; 24 Als Johannes eerst
al den volke Israels voor Zijn aankomst, gepredikt
had den doop der bekering. 25 Doch als Johannes
den loop vervulde, zeide hij: Wien meent gijlieden,
dat ik ben? Ik ben de Christus niet; maar ziet, Hij
komt na mij, Wien ik niet waardig ben de schoenen
Zijner voeten te ontbinden. 26 Mannen broeders,
kinderen van het geslacht Abrahams, en die onder
u God vrezen, tot u is het woord dezer zaligheid
gezonden. 27 Want die te Jeruzalem wonen, en
hun oversten, Dezen niet kennende, hebben ook
de stemmen der profeten, die op elken sabbat dag
gelezen worden, Hem veroordelende, vervuld; 28
En geen oorzaak des doods vindende, hebben zij
van Pilatus begeerd, dat Hij zou gedood worden.
29 En als zij alles volbracht hadden, wat van Hem
geschreven was, namen zij Hem af van het hout, en
legden Hem in het graf. 30 Maar God heeft Hem uit
de doden opgewekt; 31 Welke gezien is geweest, vele
dagen lang, van degenen, die met Hem opgekomen
waren van Galilea tot Jeruzalem, die Zijn getuigen
zijn bij het volk. 32 En wij verkondigen u de belofte,
die tot de vaderen geschied is, 33 dat namelijk God
dezelve vervuld heeft aan ons, hun kinderen, als
Hij Jezus verwekt heeft. Gelijk ook in den tweeden
psalm geschreven staat: Gij zijt Mijn Zoon, heden
heb Ik U gegenereerd. 34 En dat Hij Hem uit de
doden heeft opgewekt, alzo dat Hij niet meer zal
tot verderving keren, heeft Hij aldus gezegd: Ik zal
ulieden de weldadigheden Davids geven, die getrouw
zijn; 35 Waarom hij ook in een anderen psalm zegt:
Gij zult Uw Heilige niet over geven, om verderving
te zien. 36 Want David, als hij in zijn tijd den raad
Gods gediend had, is ontslapen, en is bij zijn vaderen
gelegd; en heeft wel verderving gezien; 37 Maar Hij,
Dien God opgewekt heeft, heeft geen verderving
gezien. 38 Zo zij u dan bekend, mannen broeders,
dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd
wordt; 39 En dat van alles, waarvan gij niet kondet
gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door
Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt.
40 Ziet dan toe, dat over ulieden niet kome, hetgeen
gezegd is in de profeten: 41 Ziet, gij verachters, en
verwondert u, en verdwijnt; want Ik werk een werk in
uw dagen, een werk, hetwelk gij niet zult geloven, zo
het u iemand verhaalt. 42 En als de Joden uitgegaan
waren uit de synagoge, baden de heidenen, dat
tegen den naasten sabbat hun dezelfde woorden
zouden gesproken worden. 43 En als de synagoge
gescheiden was, volgden velen van de Joden en van

de godsdienstige Jodengenoten Paulus en Barnabas;
welke tot hen spraken, en hen vermaanden te blijven
bij de genade Gods. 44 En op den volgenden
sabbat kwam bijna de gehele stad samen, om
het Woord Gods te horen. 45 Doch de Joden, de
scharen ziende, werden met nijdigheid vervuld, en
wederspraken, hetgeen van Paulus gezegd werd,
wedersprekende en lasterende. 46 Maar Paulus en
Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het
was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken
zou worden; doch nademaal gij hetzelve verstoot, en
uzelven des eeuwigen levens niet waardig oordeelt,
ziet, wij keren ons tot de heidenen. (aiōnios g166) 47
Want alzo heeft ons de Heere geboden, zeggende: Ik
heb u gesteld tot een licht der heidenen, opdat gij
zoudt zijn tot zaligheid, tot aan het uiterste der aarde.
48 Als nu de heidenen dit hoorden, verblijdden zij zich,
en prezen het Woord des Heeren; en er geloofden
zovelen, als er geordineerd waren tot het eeuwige
leven. (aiōnios g166) 49 En het Woord des Heeren werd
door het gehele land uitgebreid. 50 Maar de Joden
maakten op de godsdienstige en eerlijke vrouwen,
en de voornaamsten van de stad, en verwekten
vervolging tegen Paulus en Barnabas, en wierpen ze
uit hun landpalen. 51 Doch zij schudden het stof van
hun voeten af tegen dezelve, en kwamen te Ikonium.
52 En de discipelen werden vervuld met blijdschap en
met den Heiligen Geest.

14 En het geschiedde te Ikonium, dat zij te
zamen gingen in de synagoge der Joden, en
alzo spraken, dat een grote menigte, beiden van
Joden en Grieken, geloofde. 2 Maar de Joden, die
ongehoorzaam waren, verwekten en verbitterden
de zielen der heidenen tegen de broeders. 3 Zij
verkeerden dan aldaar een langen tijd, vrijmoediglijk
sprekende in den Heere, Die getuigenis gaf aan
het Woord Zijner genade, en gaf, dat tekenen en
wonderen geschiedden door hun handen. 4 En de
menigte der stad werd verdeeld, en sommigen waren
met de Joden, en sommigen met de apostelen. 5 En
als er een oploop geschiedde, beiden van heidenen en
van Joden, met hun oversten, om hun smaadheid aan
te doen, en hen te stenigen, 6 Zijn zij, alles overlegd
hebbende, gevlucht naar de steden van Lykaonie,
namelijk Lystre en Derbe, en het omliggende land;
7 En verkondigden aldaar het Evangelie. 8 En een
zeker man, te Lystre, zat onmachtig aan de voeten,
kreupel zijnde van zijner moeders lijf, die nooit had
gewandeld. 9 Deze hoorde Paulus spreken; welke de
ogen op hem houdende, en ziende, dat hij geloof
had om gezond te worden, 10 Zeide met grote
stem: Sta recht op uw voeten! En hij sprong op
en wandelde. 11 En de scharen, ziende, hetgeen
Paulus gedaan had, verhieven hun stemmen, en
zeiden in het Lycaonisch: De goden zijn den mensen
gelijk geworden, en tot ons nedergekomen. 12 En zij
noemden Barnabas Jupiter, en Paulus Mercurius,
omdat hij het woord voerde. 13 En de priester van
Jupiter, die voor hun stad was, als hij ossen en
kransen aan de voorpoorten gebracht had, wilde
hij offeren met de scharen. 14 Maar de apostelen,
Barnabas en Paulus, dat horende, scheurden hun
klederen, en sprongen onder de schare, roepende,
15 En zeggende: Mannen, waarom doet gij deze
dingen? Wij zijn ook mensen van gelijke bewegingen
als gij, en verkondigen ulieden, dat gij u zoudt van
deze ijdele dingen bekeren tot den levenden God,
Die gemaakt heeft den hemel, en de aarde, en de
zee, en al hetgeen in dezelve is; 16 Welke in de
verledene tijden al de heidenen heeft laten wandelen
in hun wegen; 17 Hoewel Hij nochtans Zichzelven
niet onbetuigd gelaten heeft, goed doende van den
hemel, ons regen en vruchtbare tijden gevende,
vervullende onze harten met spijs en vrolijkheid. 18 En
dit zeggende, wederhielden zij nauwelijks de scharen,
dat zij hun niet offerden. 19 Maar daarover kwamen
Joden van Antiochie en Ikonium, en overreedden de
scharen, en stenigden Paulus, en sleepten hem buiten
de stad, menende, dat hij dood was. 20 Doch als
hem de discipelen omringd hadden, stond hij op, en
kwam in de stad; en des anderen daags ging hij met
Barnabas uit naar Derbe. 21 En als zij derzelve stad
het Evangelie verkondigd en vele discipelen gemaakt
hadden, keerden zij weder naar Lystre, en Ikonium, en
Antiochie; 22 Versterkende de zielen der discipelen,
en vermanende, dat zij zouden blijven in het geloof,
en dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in
het Koninkrijk Gods. 23 En als zij in elke Gemeente,
met opsteken der handen, ouderlingen verkoren
hadden, gebeden hebbende met vasten, bevalen
zij hen den Heere, in Welken zij geloofd hadden.
24 En Pisidie doorgereisd hebbende, kwamen zij in
Pamfylie. 25 En als zij te Perge het Woord gesproken

hadden, kwamen zij af naar Attalie. 26 En van daar
scheepten zij af naar Antiochie, van waar zij der
genade Gods bevolen waren geweest tot het werk,
dat zij volbracht hadden. 27 En daar gekomen zijnde,
en de Gemeente vergaderd hebbende, verhaalden
zij, wat grote dingen God met hen gedaan had, en
dat Hij den heidenen de deur des geloofs geopend
had. 28 En zij verkeerden aldaar geen kleinen tijd
met de discipelen.

15 En sommigen, die afgekomen waren van Judea,
leerden de broederen, zeggende: Indien gij
niet besneden wordt naar de wijze van Mozes, zo
kunt gij niet zalig worden. 2 Als er dan geen kleine
wederstand en twisting geschiedde bij Paulus en
Barnabas tegen hen, zo hebben zij geordineerd,
dat Paulus en Barnabas, en enige anderen uit hen,
zouden opgaan tot de apostelen en ouderlingen
naar Jeruzalem, over deze vraag. 3 Zij dan, van de
Gemeente uitgeleid zijnde, reisden door Fenicie en
Samarie, verhalende de bekering der heidenen; en
deden al den broederen grote blijdschap aan. 4 En te
Jeruzalem gekomen zijnde, werden zij ontvangen van
de Gemeente, en de apostelen, en de ouderlingen;
en zij verkondigden, wat grote dingen God met hen
gedaan had. 5 Maar, zeiden zij, er zijn sommigen
opgestaan van die van de sekte der Farizeen, die
gelovig zijn geworden, zeggende, dat men hen
moet besnijden, en gebieden de wet van Mozes te
onderhouden. 6 En de apostelen en de ouderlingen
vergaderden te zamen, om op deze zaak te letten.
7 En als daarover grote twisting geschiedde, stond
Petrus op en zeide tot hen: Mannen broeders, gij
weet, dat God van over langen tijd onder ons mij
verkoren heeft, dat de heidenen door mijn mond het
woord des Evangelies zouden horen, en geloven. 8
En God, de Kenner der harten, heeft hun getuigenis
gegeven, hun gevende den Heiligen Geest, gelijk
als ook ons; 9 En heeft geen onderscheid gemaakt
tussen ons en hen, gereinigd hebbende hun harten
door het geloof. 10 Nu dan, wat verzoekt gij God, om
een juk op den hals der discipelen te leggen, hetwelk
noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen?
11 Maar wij geloven, door de genade van den Heere
Jezus Christus, zalig te worden, op zulke wijze als
ook zij. 12 En al de menigte zweeg stil, en zij hoorden
Barnabas en Paulus verhalen, wat grote tekenen en
wonderen God door hen onder de heidenen gedaan
had. 13 En nadat deze zwegen, antwoordde Jakobus,
zeggende: Mannen broeders, hoort mij. 14 Simeon
heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft
bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn
Naam. 15 En hiermede stemmen overeen de woorden
der profeten, gelijk geschreven is: 16 Na dezen zal Ik
wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van
David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken
is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder
oprichten. 17 Opdat de overblijvende mensen den
Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn
Naam aangeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles
doet. 18 Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid
bekend. **(aiōn g165)** 19 Daarom oordeel ik, dat men
degenen, die uit de heidenen zich tot God bekeren,
niet beroere; 20 Maar hun zal aanschrijven, dat zij
zich onthouden van de dingen, die door de afgoden
besmet zijn, en van hoererij, en van het verstikte, en
van bloed. 21 Want Mozes heeft er van oude tijden in
elke stad, die hem prediken, en hij wordt op elken
sabbat in de synagogen gelezen. 22 Toen heeft het
den apostelen en den ouderlingen, met de gehele
Gemeente, goed gedacht, enige mannen uit zich te
verkiezen, en met Paulus en Barnabas te zenden
naar Antiochie: namelijk Judas, die toegenaamd wordt
Barsabas, en Silas, mannen, die voorgangers waren
onder de broeders. 23 En zij schreven door hen dit
navolgende: De apostelen, en de ouderlingen, en de
broeders wensen den broederen uit de heidenen, die
in Antiochie, en Syrie, en Cilicie zijn, zaligheid. 24
Nademaal wij gehoord hebben, dat sommigen, die van
ons uitgegaan zijn, u met woorden ontroerd hebben
en uw zielen wankelende gemaakt, zeggende, dat
gij moet besneden worden, en de wet onderhouden;
welken wij dat niet bevolen hadden; 25 Zo heeft het
ons eendrachtelijk te zamen zijnde, goed gedacht,
enige mannen te verkiezen, en tot u te zenden, met
onze geliefden, Barnabas en Paulus. 26 Mensen,
die hun zielen overgegeven hebben voor den Naam
van onzen Heere Jezus Christus. 27 Wij hebben
dan Judas en Silas gezonden, die ook met den
mond hetzelfde zullen verkondigen. 28 Want het
heeft den Heiligen Geest en ons goed gedacht,
ulieden geen meerderen last op te leggen dan deze
noodzakelijke dingen: 29 Namelijk, dat gij u onthoudt
van hetgeen den afgoden geofferd is, en van bloed,

en van het verstikte, en van hoererij; van welke
dingen, indien gij uzelven wacht, zo zult gij weldoen.
Vaart wel. 30 Dezen dan, hun afscheid ontvangen
hebbende, kwamen te Antiochie; en de menigte
vergaderd hebbende, gaven zij den brief over. 31 En
zij, dien gelezen hebbende, verblijdden zich over de
vertroosting. 32 Judas nu en Silas, die ook zelven
profeten waren, vermaanden de broeders met vele
woorden, en versterkten hen. 33 En als zij daar een
tijd lang vertoefd hadden, lieten hen de broeders
wederom gaan met vrede, tot de apostelen. 34 Maar
het dacht Silas goed aldaar te blijven. 35 En Paulus
en Barnabas onthielden zich te Antiochie, lerende
en verkondigende met nog vele anderen, het Woord
des Heeren. 36 En na enige dagen zeide Paulus tot
Barnabas: Laat ons nu wederkeren, en bezoeken
onze broeders in elke stad, in welke wij het Woord
des Heeren verkondigd hebben, hoe zij het hebben.
37 En Barnabas ried, dat zij Johannes, die genaamd
is Markus, zouden medenemen. 38 Maar Paulus
achtte billijk, dat men dien niet zoude medenemen,
die van Pamfylie af van hen was afgeweken, en met
hen niet was gegaan tot het werk. 39 Er ontstond dan
een verbittering, alzo dat zij van elkander gescheiden
zijn, en dat Barnabas Markus medenam, en naar
Cyprus afscheepte; 40 Maar Paulus verkoos Silas,
en reisde heen, der genade Gods van de broederen
bevolen zijnde. 41 En hij doorreisde Syrie en Cilicie,
versterkende de Gemeenten.

16 En hij kwam te Derbe en Lystre. En ziet, aldaar
was een zeker discipel, met name Timotheus,
zoon van een gelovige Joodse vrouw, maar van
een Grieksen vader; 2 Welken goeden getuigenis
gegeven werd van de broederen te Lystre en Ikonium.
3 Deze wilde Paulus, dat met hem zou reizen; en
hij nam en besneed hem, om der Joden wil, die
in die plaatsen waren; want zij kenden allen zijn
vader, dat hij een Griek was. 4 En alzo zij de steden
doorreisden, gaven zij hun de verordeningen over,
die van de apostelen en de ouderlingen te Jeruzalem
goed gevonden waren, om die te onderhouden. 5 De
Gemeenten dan werden bevestigd in het geloof, en
werden dagelijks overvloediger in getal. 6 En als zij
Frygie, en het land van Galatie doorgereisd hadden,
werden zij van den Heiligen Geest verhinderd het
Woord in Azie te spreken. 7 En aan Mysie gekomen
zijnde, poogden zij naar Bithynie te reizen; en de
Geest liet het hun niet toe. 8 En zij, Mysie voorbij
gereisd zijnde, kwamen af tot Troas. 9 En van Paulus
werd in den nacht een gezicht gezien: er was een
Macedonisch man staande, die hem bad en zeide:
Kom over in Macedonie, en help ons. 10 Als hij
nu dit gezicht gezien had, zo zochten wij terstond
naar Macedonie te reizen, besluitende daaruit, dat
ons de Heere geroepen had, om denzelven het
Evangelie te verkondigen. 11 Van Troas dan afgevaren
zijnde, liepen wij recht naar Samothrace, en den
volgende dag naar Neapolis. 12 En van daar naar
Filippi, welke is de eerste stad van dit deel van
Macedonie, een kolonie. En wij onthielden ons in die
stad ettelijke dagen. 13 En op den dag des sabbats
gingen wij buiten de stad aan de rivier, waar het
gebed placht te geschieden; en nedergezeten zijnde,
spraken wij tot de vrouwen, die samengekomen
waren. 14 En een zekere vrouw, met name Lydia,
een purperverkoopster, van de stad Thyatira, die
God diende, hoorde ons; welker hart de Heere heeft
geopend, dat zij acht nam op hetgeen van Paulus
gesproken werd. 15 En als zij gedoopt was, en
haar huis, bad zij ons, zeggende: Indien gij hebt
geoordeeld, dat ik den Heere getrouw ben, zo komt
in mijn huis, en blijft er. En zij dwong ons. 16 En het
geschiedde, als wij tot het gebed heengingen, dat een
zekere dienstmaagd, hebbende een waarzeggenden
geest, ons ontmoette, welke haar heren groot gewin
toebracht met waarzeggen. 17 Dezelve volgde Paulus
en ons achterna, en riep, zeggende: Deze mensen
zijn dienstknechten Gods des Allerhoogsten, die ons
den weg der zaligheid verkondigen. 18 En dit deed zij
vele dagen lang. Maar Paulus, daarover ontevreden
zijnde, keerde zich om, en zeide tot den geest: Ik
gebied u in den Naam van Jezus Christus, dat gij van
haar uitgaat. En hij ging uit ter zelfder ure. 19 Als nu de
heren van dezelve zagen, dat de hoop huns gewins
weg was, grepen zij Paulus en Silas, en trokken hen
naar de markt voor de oversten. 20 En als zij hen tot
de hoofdmannen gebracht hadden, zeiden zij: Deze
mensen beroeren onze stad, daar zij Joden zijn. 21
En zij verkondigen zeden, die ons niet geoorloofd zijn
aan te nemen noch te doen, alzo wij Romeinen zijn.
22 En de schare stond gezamenlijk tegen hen op;
en de hoofdmannen, hun de klederen afgescheurd
hebbende, bevalen hen te geselen. 23 En als zij

hun vele slagen gegeven hadden, wierpen zij hen
in de gevangenis, en geboden den stokbewaarder,
dat hij hen zekerlijk bewaren zou. 24 Dewelke, zulk
een gebod ontvangen hebbende, wierp hen in den
binnensten kerker, en verzekerde hun voeten in de
stok. 25 En omtrent den middernacht baden Paulus en
Silas, en zongen Gode lofzangen en de gevangenen
hoorden naar hen. 26 En er geschiedde snellijk
een grote aardbeving, alzo dat de fundamenten des
kerkers bewogen werden; en terstond werden al de
deuren geopend, en de banden van allen werden los.
27 En de stokbewaarder, wakker geworden zijnde,
en ziende de deuren der gevangenis geopend, trok
een zwaard, en zou zichzelven omgebracht hebben,
menende, dat de gevangenen ontvloden waren. 28
Maar Paulus riep met grote stem, zeggende: Doe
uzelven geen kwaad; want wij zijn allen hier. 29 En
als hij licht geeist had, sprong hij in, en werd zeer
bevende, en viel voor Paulus en Silas neder aan de
voeten; 30 En hen buiten gebracht hebbende, zeide
hij: Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig
worde? 31 En zij zeiden: Geloof in den Heere Jezus
Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis. 32
En zij spraken tot hem het woord des Heeren, en
tot allen, die in zijn huis waren. 33 En hij nam hen
tot zich in dezelve ure des nachts, en wies hen van
de striemen; en hij werd terstond gedoopt, en al de
zijnen. 34 En hij bracht hen in zijn huis, en zette
hun de tafel voor, en verheugde zich, dat hij met al
zijn huis aan God gelovig geworden was. 35 En als
het dag geworden was, zonden de hoofdmannen de
stadsdienaars, zeggende: Laat die mensen los. 36
En de stokbewaarder boodschapte deze woorden
aan Paulus, zeggende: De hoofdmannen hebben
gezonden, dat gij zoudt losgelaten worden; gaat
dan nu uit, en reist heen in vrede. 37 Maar Paulus
zeide tot hen: Zij hebben ons, die Romeinen zijn,
onveroordeeld in het openbaar gegeseld, en in de
gevangenis geworpen, en werpen zij ons nu heimelijk
daaruit? Niet alzo; maar dat zij zelven komen, en ons
uitleiden. 38 En de stadsdienaars boodschapten deze
woorden wederom den hoofdmannen; en zij werden
bevreesd, horende, dat zij Romeinen waren. 39 En zij,
komende, baden hen, en als zij hen uitgeleid hadden,
begeerden zij, dat zij uit de stad gaan zouden. 40 En
uitgegaan zijnde uit de gevangenis, gingen zij in tot
Lydia; en de broeders gezien hebbende, vertroostten
zij dezelve, en gingen uit de stad.

17 En door Amfipolis en Apollonia hun
weg genomen hebbende, kwamen zij te
Thessalonica, alwaar een synagoge der Joden was.
2 En Paulus, gelijk hij gewoon was, ging tot hen
in, en drie sabbatten lang handelde hij met hen
uit de Schriften, 3 Dezelve openende, en voor
ogen stellende, dat de Christus moest lijden en
opstaan uit de doden, en dat deze Jezus is de
Christus, Dien ik, zeide hij, ulieden verkondige. 4 En
sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en
Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken
een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen
niet weinige. 5 Maar de Joden, die ongehoorzaam
waren, dit benijdende, namen tot zich enige boze
mannen uit de marktboeven, en maakten, dat het
volk te hoop liep, en beroerden de stad; en op het
huis van Jason aanvallende, zochten zij hen tot het
volk te brengen. 6 En als zij hen niet vonden, trokken
zij Jason en enige broeders voor de oversten der
stad, roepende: Dezen, die de wereld in roer hebben
gesteld, zijn ook hier gekomen; 7 Welke Jason in zijn
huis genomen heeft; en alle dezen doen tegen de
geboden des keizers, zeggende, dat er een andere
Koning is, namelijk een Jezus. 8 En zij beroerden de
schare, en de oversten der stad, die dit hoorden. 9
Doch als zij van Jason en de anderen vergenoeging
ontvangen hadden, lieten zij hen gaan. 10 En de
broeders zonden terstond des nachts Paulus en Silas
weg naar Berea; welke, daar gekomen zijnde, gingen
heen naar de synagoge der Joden; 11 En dezen
waren edeler, dan die te Thessalonica waren, als
die het woord ontvingen met alle toegenegenheid,
onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen
alzo waren. 12 Velen dan uit hen geloofden, en van
de Griekse eerlijke vrouwen en van de mannen niet
weinige. 13 Maar als de Joden van Thessalonica
verstonden, dat het Woord Gods ook te Berea van
Paulus verkondigd werd, kwamen zij ook daar en
bewogen de scharen. 14 Doch de broeders zonden
toen van stonde aan Paulus weg, dat hij ging als naar
de zee; maar Silas en Timotheus bleven aldaar. 15
En die Paulus geleidden, brachten hem tot Athene
toe; en als zij bevel gekregen hadden aan Silas
en Timotheus, dat zij op het spoedigste tot hem

zouden komen, vertrokken zij. 16 En terwijl Paulus
hen te Athene verwachtte, werd zijn geest in hem
ontstoken, ziende, dat de stad zo zeer afgodisch
was. 17 Hij handelde dan in de synagoge met de
Joden, en met degenen, die godsdienstig waren,
en op de markt alle dagen met degenen, die hem
voorkwamen. 18 En sommigen van de Epikureische
en Stoische wijsgeren streden met hem; en sommigen
zeiden: Wat wil toch deze klapper zeggen? Maar
anderen zeiden: Hij schijnt een verkondiger te zijn
van vreemde goden; omdat hij hun Jezus en de
opstanding verkondigde. 19 En zij namen hem, en
brachten hem op de plaats, genaamd Areopagus,
zeggende: Kunnen wij niet weten, welke deze nieuwe
leer zij, daar gij van spreekt? 20 Want gij brengt enige
vreemde dingen voor onze oren; wij willen dan weten,
wat toch dit zijn wil. 21 (Die van Athene nu allen, en de
vreemdelingen, die zich daar onthielden, besteedden
hun tijd tot niets anders dan om wat nieuws te zeggen
en te horen.) 22 En Paulus, staande in het midden van
de plaats, genaamd Areopagus, zeide: Gij mannen
van Athene! ik bemerke, dat gij alleszins gelijk als
godsdienstiger zijt. 23 Want de stad doorgaande,
en aanschouwende uw heiligdommen, heb ik ook
een altaar gevonden, op hetwelk een opschrift stond:
DEN ONBEKENDEN GOD. Dezen dan, Dien gij niet
kennende dient, verkondig ik ulieden. 24 De God,
Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is;
Deze, zijnde een Heere des hemels en der aarde,
woont niet in tempelen met handen gemaakt; 25 En
wordt ook van mensenhanden niet gediend, als iets
behoevende, alzo Hij Zelf allen het leven, en den
adem, en alle dingen geeft; 26 En heeft uit een bloede
het ganse geslacht der mensen gemaakt, om op den
gehelen aardbodem te wonen, bescheiden hebbende
de tijden te voren geordineerd, en de bepalingen van
hun woning; 27 Opdat zij den Heere zouden zoeken,
of zij Hem immers tasten en vinden mochten; hoewel
Hij niet verre is van een iegelijk van ons. 28 Want in
Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij; gelijk
ook enigen van uw poeten gezegd hebben: Want
wij zijn ook Zijn geslacht. 29 Wij dan, zijnde Gods
geslacht, moeten niet menen, dat de Godheid goud,
of zilver, of steen gelijk zij, welke door mensenkunst
en bedenking gesneden zijn. 30 God dan, de tijden
der onwetendheid overzien hebbende, verkondigt nu
allen mensen alom, dat zij zich bekeren. 31 Daarom
dat Hij een dag gesteld heeft, op welken Hij den
aardbodem rechtvaardiglijk zal oordelen, door een
Man, Dien Hij daartoe geordineerd heeft, verzekering
daarvan doende aan allen, dewijl Hij Hem uit de
doden opgewekt heeft. 32 Als zij nu van de opstanding
der doden hoorden, spotten sommigen daarmede;
en sommigen zeiden: Wij zullen u wederom hiervan
horen. 33 En alzo is Paulus uit het midden van hen
uitgegaan. 34 Doch sommige mannen hingen hem
aan, en geloofden; onder welke was ook Dionysius,
de Areopagiet, en een vrouw, met name Damaris, en
anderen met dezelve.

18 En na dezen scheidde Paulus van Athene en
kwam te Korinthe; 2 En vond een zekeren
Jood, met name Aquila, van geboorte uit Pontus,
die onlangs van Italie gekomen was, en Priscilla,
zijn vrouw, (omdat Claudius bevolen had, dat al de
Joden uit Rome vertrekken zouden), en hij ging
tot hen; 3 En omdat hij van hetzelfde handwerk
was, bleef hij bij hen, en wrocht; want zij waren
tentenmakers van handwerk. 4 En hij handelde op
elken sabbat in de synagoge, en bewoog tot het
geloof Joden en Grieken. 5 En als Silas en Timotheus
van Macedonie afgekomen waren, werd Paulus door
den Geest gedrongen, betuigende den Joden, dat
Jezus is de Christus. 6 Maar als zij wederstonden
en lasterden, schudde hij zijn klederen af, en zeide
tot hen: Uw bloed zij op uw hoofd; ik ben rein; en
van nu voortaan zal ik tot de heidenen heengaan.
7 En vandaar gegaan zijnde, kwam hij in het huis
van een man, met name Justus, die God diende,
wiens huis paalde aan de synagoge. 8 En Crispus,
de overste der synagoge, geloofde aan den Heere
met geheel zijn huis; en velen van de Korinthiers,
hem horende, geloofden, en werden gedoopt. 9 En
de Heere zeide tot Paulus door een gezicht in den
nacht: Zijt niet bevreesd, maar spreek en zwijg niet.
10 Want Ik ben met u, en niemand zal de hand aan
u leggen om u kwaad te doen; want Ik heb veel
volks in deze stad. 11 En hij onthield zich aldaar een
jaar en zes maanden, lerende onder hen het Woord
Gods. 12 Maar als Gallio stadhouder van Achaje was,
stonden de Joden eendrachtelijk tegen Paulus op, en
brachten hem voor den rechterstoel. 13 Zeggende:
Deze raadt den mensen aan, dat zij God zouden
dienen tegen de wet. 14 En als Paulus zijn mond

zou opendoen, zeide Gallio tot de Joden: Zo er enig
ongelijk, of kwaad stuk begaan ware, o Joden, zo
zou ik met reden ulieden verdragen; 15 Maar indien
er geschil is over een woord, en namen, en over
de wet, die onder u is, zo zult gij zelven toezien;
want ik wil over deze dingen geen rechter zijn. 16
En hij dreef hen weg van den rechterstoel. 17 Maar
al de Grieken namen Sosthenes, den overste der
synagoge, en sloegen hem voor den rechterstoel; en
Gallio trok zich geen van deze dingen aan. 18 En
als Paulus er nog vele dagen gebleven was, nam hij
afscheid van de broederen, en scheepte van daar
naar Syrie; en Priscilla en Aquila met hem, zijn hoofd
te Kenchreen geschoren hebbende; want hij had een
gelofte gedaan. 19 En hij kwam te Efeze aan, en liet
hen aldaar; maar hij ging in de synagoge, en handelde
met de Joden. 20 En als zij baden, dat hij langer bij
hen blijven zoude, bewilligde hij het niet. 21 Maar hij
nam afscheid van hen, zeggende: Ik moet ganselijk
het toekomende feest te Jeruzalem houden; doch ik
zal tot u wederkeren, zo God wil. En hij voer weg
van Efeze. 22 En als hij te Cesarea was gekomen,
ging hij op naar Jeruzalem, en de Gemeente gegroet
hebbende, ging hij af naar Antiochie. 23 En als
hij aldaar enigen tijd geweest was, ging hij weg,
en doorreisde vervolgens het land van Galatie en
Frygie, versterkende al de discipelen. 24 En een
zeker Jood, met name Apollos, van geboorte een
Alexandrier, een welsprekend man, kwam te Efeze,
machtig zijnde in de Schriften. 25 Deze was in den
weg des Heeren onderwezen; en vurig zijnde van
geest, sprak hij en leerde naarstiglijk de zaken des
Heeren, wetende alleenlijk den doop van Johannes.
26 En deze begon vrijmoediglijk te spreken in de
synagoge. En als hem Aquila en Priscilla gehoord
hadden, namen zij hem tot zich, en legden hem den
weg Gods bescheidenlijker uit. 27 En als hij wilde
naar Achaje reizen, de broeders, hem vermaand
hebbende, schreven aan de discipelen, dat zij hem
ontvangen zouden; welke, daar gekomen zijnde, heeft
veel toegebracht aan degenen, die geloofden door de
genade. 28 Want hij overtuigde de Joden met groten
ernst in het openbaar, bewijzende door de Schriften,
dat Jezus de Christus was.

19 En het geschiedde, terwijl Apollos te Korinthe
was, dat Paulus, de bovenste delen des lands
doorreisd hebbende, te Efeze kwam; en enige
discipelen aldaar vindende, 2 Zeide hij tot hen: Hebt
gij den Heiligen Geest ontvangen, als gij geloofd
hebt? En zij zeiden tot hem: Wij hebben zelfs niet
gehoord, of er een Heiligen Geest is. 3 En hij zeide tot
hen: Waarin zijt gij dan gedoopt? En zij zeiden: In den
doop van Johannes. 4 Maar Paulus zeide: Johannes
heeft wel gedoopt den doop der bekering, zeggende
tot het volk, dat zij geloven zouden in Dengene, Die
na hem kwam, dat is, in Christus Jezus. 5 En die
hem hoorden werden gedoopt in den Naam van
den Heere Jezus. 6 En als Paulus hun de handen
opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en
zij spraken met vreemde talen, en profeteerden.
7 En alle dezen waren omtrent twaalf mannen. 8
En hij ging in de synagoge, en sprak vrijmoediglijk,
drie maanden lang met hen handelende, en hun
aanradende de zaken van het Koninkrijk Gods. 9 Maar
als sommigen verhard werden, en ongehoorzaam
waren, kwaadsprekende van den weg des Heeren
voor de menigte, week hij van hen, en scheidde de
discipelen af, dagelijks handelende in de school van
zekeren Tyrannus. 10 En dit geschiedde twee jaren
lang, alzo dat allen, die in Azie woonden, het Woord
van den Heere Jezus hoorden, beiden Joden en
Grieken. 11 En God deed ongewone krachten door
de handen van Paulus; 12 Alzo dat ook van zijn lijf
op de kranken gedragen werden de zweetdoeken of
gordeldoeken, en dat de ziekten van hen weken, en de
boze geesten van hen uitvoeren. 13 En sommigen van
de omzwervende Joden, zijnde duivel bezweerders,
hebben zich onderwonden den Naam van den Heere
Jezus te noemen over degenen, die boze geesten
hadden, zeggende: Wij bezweren u bij Jezus, Dien
Paulus predikt! 14 Dezen nu waren zekere zeven
zonen van Sceva, een Joodsen overpriester, die dit
deden. 15 Maar de boze geest, antwoordende, zeide:
Jezus ken ik, en Paulus weet ik; maar gijlieden, wie
zijt gij? 16 En de mens, in welken de boze geest
was, sprong op hen, en hen meester geworden
zijnde, kreeg de overhand tegen hen, alzo dat zij
naakt en gewond uit dat huis ontvloden. 17 En dit
werd allen bekend, beiden Joden en Grieken, die
te Efeze woonden; en er viel een vreze over hen
allen, en de Naam van den Heere Jezus werd groot
gemaakt. 18 En velen dergenen, die geloofden,
kwamen, belijdende en verkondigende hun daden.

19 Velen ook dergenen, die ijdele kunsten gepleegd
hadden, brachten de boeken bijeen, en verbrandden
ze in aller tegenwoordigheid; en berekenden de
waarde derzelve, en bevonden vijftig duizend zilveren
penningen. 20 Alzo wies het Woord des Heeren met
macht, en nam de overhand. 21 En als deze dingen
volbracht waren, nam Paulus voor in den Geest,
Macedonie en Achaje doorgegaan hebbende, naar
Jeruzalem te reizen, zeggende: Nadat ik aldaar zal
geweest zijn, moet ik ook Rome zien. 22 En als hij
naar Macedonie gezonden had twee van degenen, die
hem dienden, namelijk Timotheus en Erastus, bleef hij
zelf een tijd lang in Azie. 23 Maar op dienzelfden tijd
ontstond er geen kleine beroerte, vanwege den weg
des Heeren. 24 Want een, met name Demetrius, een
zilversmid, die kleine zilveren tempelen van Diana
maakte, bracht dien van die kunst geen klein gewin
toe; 25 Welke hij samenvergaderd hebbende, met de
handwerkers van dergelijke dingen, zeide: Mannen,
gij weet, dat wij uit dit gewin onze welvaart hebben;
26 En gij ziet en hoort, dat deze Paulus veel volk, niet
alleen van Efeze, maar ook bijna van geheel Azie,
overreed en afgekeerd heeft, zeggende, dat het geen
goden zijn, die met handen gemaakt worden. 27 En
wij zijn niet alleen in gevaar, dat dit deel in verachting
kome, maar dat ook de tempel van de grote godin
Diana als niets geacht zal worden, en dat ook haar
majesteit zal ten ondergaan, aan welke gans Azie en
de gehele wereld godsdienst bewijst. 28 Als zij nu dit
hoorden, werden zij vol van toornigheid, en riepen,
zeggende: Groot is de Diana de Efezeren! 29 En de
gehele stad werd vol verwarring; en zij liepen met een
gedruis eendrachtelijk naar de schouwplaats, met
zich trekkende Gajus en Aristarchus, Macedoniers,
metgezellen van Paulus op de reis. 30 En als Paulus
tot het volk wilde ingaan, lieten het hem de discipelen
niet toe. 31 En sommigen ook der oversten van
Azie, die hem vrienden waren, zonden tot hem,
en baden, dat hij zichzelven op de schouwplaats
niet zou begeven. 32 Zij riepen dan de ene dit,
de andere wat anders; want de vergadering was
verward en het meerder deel wist niet, om wat
oorzaak zij samengekomen waren. 33 En zij deden
Alexander uit de schare voortkomen, alzo hem de
Joden voortstieten. En Alexander gewenkt hebbende
met de hand, wilde bij het volk verantwoording doen.
34 Maar als zij verstonden, dat hij een Jood was,
werd er een stem van allen, roepende omtrent twee
uren lang: Groot is de Diana der Efezeren! 35 En als
de stads schrijver de schare gestild had, zeide hij:
Gij mannen van Efeze! wat mens is er toch, die niet
weet, dat de stad der Efezeren de kerkbewaarster zij
van de grote godin Diana, en van het beeld, dat uit
den hemel gevallen is? 36 Dewijl dan deze dingen
onwedersprekelijk zijn, zo is het behoorlijk dat gij stil
zijt, en niets onbedachts doet. 37 Want gij hebt deze
mannen hier gebracht, die noch kerkrovers zijn, noch
uw godin lasteren. 38 Indien dan nu Demetrius, en
die met hem van de kunst zijn, tegen iemand enige
zaak hebben, de rechtsdagen worden gehouden, en
er zijn stadhouders; laat hen elkander verklagen. 39
En indien gij iets van andere dingen verzoekt, dat zal
in een wettelijke vergadering beslecht worden. 40
Want wij staan in gevaar, dat wij van oproer zullen
verklaagd worden om den dag van heden, alzo er
geen oorzaak is, waardoor wij reden zullen kunnen
geven van dezen oploop. 41 En dit gezegd hebbende,
liet hij de vergadering gaan.

20 Nadat nu het oproer gestild was, Paulus,
de discipelen tot zich geroepen en gegroet
hebbende, ging uit om naar Macedonie te reizen. 2
En als hij die delen doorgereisd, en hen met vele
redenen vermaand had, kwam hij in Griekenland. 3
En als hij aldaar drie maanden overgebracht had, en
hem van de Joden lagen gelegd werden, als hij naar
Syrie zoude varen, zo werd hij van zin weder te keren
door Macedonie. 4 En hem vergezelschapte tot in
Azie Sopater van Berea; en van de Thessalonicensen
Aristarchus en Sekundus; en Gajus van Derbe, en
Timotheus en van die van Azie Tychikus en Trofimus.
5 Dezen, vooraf heengegaan zijnde, wachtten ons
te Troas. 6 Wij nu scheepten af van Filippi na de
dagen der ongehevelde broden, en kwamen in vijf
dagen bij hen te Troas, alwaar wij ons zeven dagen
onthielden. 7 En op den eersten dag der week,
als de discipelen bijeengekomen waren om brood
te breken, handelde Paulus met hen, zullende des
anderen daags verreizen; en hij strekte zijne rede uit
tot den middernacht. 8 En er waren vele lichten in de
opperzaal waar zij vergaderd waren. 9 En een zeker
jongeling, met name Eutychus, zat in het venster en
met een diepen slaap overvallen zijnde, alzo Paulus
lang tot hen sprak, door den slaap nederstortende,

viel van de derde zoldering nederwaarts, en werd
dood opgenomen. 10 Doch Paulus, afgekomen zijnde,
viel op hem, en hem omvangende, zeide hij: Weest
niet beroerd; want zijn ziel is in hem. 11 En als hij
weder boven gegaan was, en brood gebroken en wat
gegeten had, en lang, tot den dageraad toe, met hen
gesproken had, vertrok hij alzo. 12 En zij brachten den
knecht levende, en waren bovenmate vertroost. 13
Maar wij, vooruit naar het schip gegaan zijnde, voeren
af naar Assus, waar wij Paulus zouden innemen;
want hij had het alzo bevolen, en hij zelf zou te voet
gaan. 14 En als hij zich te Assus bij ons gevoegd had,
namen wij hem in, en kwamen te Mitylene. 15 En van
daar afgescheept zijnde, kwamen wij den volgenden
dag tegen Chios over, en des anderen daags legden
wij aan te Samos, en bleven te Trogyllion, en den dag
daaraan kwamen wij te Milete. 16 Want Paulus had
voorgenomen Efeze voorbij te varen, opdat hij niet
den tijd in Azie zou verslijten; want hij spoedde zich,
om (zo het hem mogelijk ware) op den pinksterdag te
Jeruzalem te zijn. 17 Maar hij zond van Milete naar
Efeze, en hij ontbood de ouderlingen der Gemeente.
18 En als zij tot hem gekomen waren, zeide hij tot
hen: Gijlieden weet, van den eersten dag af, dat ik
in Azie ben aangekomen, hoe ik bij u den gansen
tijd geweest ben; 19 Dienende den Heere met alle
ootmoedigheid, en vele tranen, en verzoekingen, die
mij overkomen zijn door de lagen der Joden; 20 Hoe
ik niets achtergehouden heb van hetgeen nuttig was,
dat ik u niet zou verkondigd en u geleerd hebben,
in het openbaar en bij de huizen; 21 Betuigende,
beiden Joden en Grieken, de bekering tot God en
het geloof in onzen Heere Jezus Christus. 22 En nu
ziet, ik, gebonden zijnde door den Geest, reis naar
Jeruzalem, niet wetende, wat mij daar ontmoeten
zal; 23 Dan dat de Heilige Geest van stad tot stad
betuigt, zeggende, dat mij banden en verdrukkingen
aanstaande zijn. 24 Maar ik acht op geen ding, noch
houde mijn leven dierbaar voor mijzelven, opdat ik
mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den
dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen
heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods.
25 En nu ziet, ik weet, dat gij allen, waar ik doorgegaan
ben, predikende het Koninkrijk Gods, mijn aangezicht
niet meer zien zult. 26 Daarom betuig ik ulieden op
dezen huidigen dag, dat ik rein ben van het bloed
van u allen. 27 Want ik heb niet achtergehouden, dat
ik u niet zou verkondigd hebben al den raad Gods.
28 Zo hebt dan acht op uzelven, en op de gehele
kudde, over dewelke u de Heilige Geest tot opzieners
gesteld heeft, om de Gemeente Gods te weiden,
welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed. 29
Want dit weet ik, dat na mijn vertrek zware wolven
tot u inkomen zullen, die de kudde niet sparen. 30
En uit uzelven zullen mannen opstaan, sprekende
verkeerde dingen, om de discipelen af te trekken
achter zich. 31 Daarom waakt, en gedenkt, dat ik drie
jaren lang nacht en dag, niet opgehouden heb een
iegelijk met tranen te vermanen. 32 En nu, broeders,
ik bevele u Gode, en den woorde Zijner genade, Die
machtig is u op te bouwen, en u een erfdeel te geven
onder al de geheiligden. 33 Ik heb niemands zilver, of
goud, of kleding begeerd. 34 En gijzelve weet, dat
deze handen tot mijn nooddruft, en dergenen, die
met mij waren, gediend hebben. 35 Ik heb u in alles
getoond, dat men, alzo arbeidende, de zwakken moet
opnemen, en gedenken aan de woorden van den
Heere Jezus, dat Hij gezegd heeft: Het is zaliger te
geven, dan te ontvangen. 36 En als hij dit gezegd
had, heeft hij nederknielende met hen allen gebeden.
37 En er werd een groot geween van hen allen; en zij,
vallende om den hals van Paulus, kusten hem; 38
Zeer bedroefd zijnde, allermeest over het woord, dat
hij gezegd had, dat zij zijn aangezicht niet meer zien
zouden; en zij geleidden hem naar het schip.

21 En als het geschiedde, dat wij van hen
gescheiden en afgevaren waren, zo liepen wij
rechtuit en kwamen te Kos, en den dag daaraan
te Rhodus, en van daar te Patara. 2 En een schip
gevonden hebbende, dat naar Fenicie overvoer,
gingen wij er in en voeren af. 3 En als wij Cyprus
in het gezicht gekregen, en dat aan de linker hand
gelaten hadden, voeren wij naar Syrie, en kwamen
aan te Tyrus; want het schip zoude aldaar den last
ontladen. 4 En de discipelen gevonden hebbende,
bleven wij daar zeven dagen; dewelke tot Paulus
zeiden door den Geest, dat hij niet zou opgaan
naar Jeruzalem. 5 Toen het nu geschiedde, dat wij
deze dagen doorgebracht hadden, gingen wij uit, en
reisden voort; en zij geleidden ons allen met vrouwen
en kinderen tot buiten de stad; en aan den oever
nederknielende, hebben wij gebeden. 6 En als wij
elkander gegroet hadden, gingen wij in het schip;

maar zijlieden keerden wederom, elk naar het zijne.
7 Wij nu, de scheepvaart volbracht hebbende van
Tyrus, kwamen aan te Ptolemais, en de broeders
gegroet hebbende, bleven een dag bij hen. 8 En des
anderen daags, Paulus en wij, die met hem waren,
gingen van daar en kwamen te Cesarea; en gegaan
zijnde in het huis van Filippus, den evangelist (die een
was van de zeven), bleven wij bij hem. 9 Deze nu had
vier dochters, nog maagden, die profeteerden. 10 En
als wij daar vele dagen gebleven waren, kwam er een
zeker profeet af van Judea, met name Agabus; 11 En
hij kwam tot ons, en nam den gordel van Paulus, en
zichzelven handen en voeten gebonden hebbende,
zeide: Dit zegt de Heilige Geest: Den man, wiens
deze gordel is, zullen de Joden alzo te Jeruzalem
binden, en overleveren in de handen der heidenen. 12
Als wij nu dit hoorden, baden beiden wij en die van die
plaats waren, dat hij niet zou opgaan naar Jeruzalem.
13 Maar Paulus antwoordde: Wat doet gij, dat gij
weent, en mijn hart week maakt? Want ik ben bereid
niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven
te Jeruzalem voor den Naam van den Heere Jezus.
14 En als hij zich niet liet afraden, hielden wij ons
tevreden, zeggende: De wil des Heeren geschiede.
15 En na die dagen maakten wij ons gereed, en
gingen op naar Jeruzalem. 16 En met ons gingen ook
sommigen der discipelen van Cesarea, leidende met
zich een zekeren Mnason, van Cyprus, een ouden
discipel, bij dewelken wij zouden te huis liggen. 17 En
als wij te Jeruzalem gekomen waren, ontvingen ons
de broeders blijdelijk. 18 En den volgenden dag ging
Paulus met ons in tot Jakobus; en al de ouderlingen
waren daar gekomen. 19 En als hij hen gegroet had,
verhaalde hij van stuk tot stuk, wat God onder de
heidenen door zijn dienst gedaan had. 20 En zij, dat
gehoord hebbende, loofden den Heere, en zeiden tot
hem: Gij ziet, broeder, hoevele duizenden van Joden
er zijn, die geloven; en zij zijn allen ijveraars van de
wet. 21 En zij zijn aangaande u bericht, dat gij al de
Joden, die onder de heidenen zijn, leert van Mozes
afvallen, zeggende: dat zij de kinderen niet zouden
besnijden, noch naar de wijze der wet wandelen.
22 Wat is er dan te doen? Het is gans nodig, dat
de menigte samenkome; want zij zullen horen, dat
gij gekomen zijt. 23 Doe dan hetgeen wij u zeggen:
Wij hebben vier mannen, die een gelofte gedaan
hebben. 24 Neem dezen tot u, en heilig u met hen,
en doe de onkosten nevens hen, opdat zij het hoofd
bescheren mogen; en alle mogen weten, dat er niets
is aan hetgeen, waarvan zij, aangaande u, bericht
zijn; maar dat gij alzo wandelt, dat gij ook zelve
de wet onderhoudt. 25 Doch van de heidenen, die
geloven, hebben wij geschreven en goed gevonden,
dat zij niets dergelijks zouden onderhouden, dan dat
zij zich wachten van hetgeen den afgoden geofferd
is, en van bloed, en van het verstikte, en van hoererij.
26 Toen nam Paulus de mannen met zich, en den
dag daaraan met hen geheiligd zijnde, ging hij in den
tempel, en verkondigde, dat de dagen der heiliging
vervuld waren, blijvende daar, totdat voor een iegelijk
van hen de offerande opgeofferd was. 27 Als nu
de zeven dagen zouden voleindigd worden, zagen
hem de Joden van Azie in den tempel, en beroerden
al het volk, en sloegen de handen aan hem, 28
Roepende: Gij Israelietische mannen, komt te hulp!
Deze is de mens, die tegen het volk, en de wet, en
deze plaats allen man overal leert; en bovendien
heeft hij ook Grieken in den tempel gebracht, en heeft
deze heilige plaats ontheiligd. 29 Want zij hadden
te voren Trofimus, den Efezier, met hem in de stad
gezien, welken zij meenden, dat Paulus in den tempel
gebracht had. 30 En de gehele stad kwam in roer en
het volk liep samen; en zij grepen Paulus, en trokken
hem buiten den tempel; en terstond werden de deuren
gesloten. 31 En als zij hem zochten te doden, kwam
het gerucht tot den overste der bende, dat geheel
Jeruzalem in verwarring was. 32 Welke terstond
krijgsknechten en hoofdmannen over honderd tot zich
nam, en liep af naar hen toe. Zij nu, den oversten en
de krijgsknechten ziende, hielden op van Paulus te
slaan. 33 Toen naderde de overste en greep hem, en
beval, dat men hem met twee ketenen zou binden;
en vraagde, wie hij was, en wat hij gedaan had. 34
En onder de schare riep de ene dit, de andere wat
anders. Doch als hij de zekerheid niet kon weten
vanwege de beroerte, beval hij, dat men hem in
de legerplaats zou brengen. 35 En als hij aan de
trappen gekomen was, gebeurde het, dat hij van de
krijgsknechten gedragen werd vanwege het geweld
der schare. 36 Want de menigte des volks volgde,
al roepende: Weg met hem! 37 En als Paulus nu in
de legerplaats zou geleid worden, zeide hij tot den
overste: Is het mij geoorloofd tot u wat te spreken?
En hij zeide: Kent gij Grieks? 38 Zijt gij dan niet de

Egyptenaar, die voor deze dagen oproer verwekte,
en de vier duizend moordenaars naar de woestijn
uitleidde? 39 Maar Paulus zeide: Ik ben een Joods
man van Tarsen, een burger van geen onvermaarde
stad in Cilicie, en ik bid u, laat mij toe tot het volk te
spreken. 40 En als hij het toegelaten had, Paulus,
staande op de trappen, wenkte met de hand tot het
volk; en als er grote stilte geworden was, sprak hij
hen aan in de Hebreeuwse taal, zeggende:

22 Mannen broeders en vaders, hoort mijn
verantwoording, die ik tegenwoordig tot u doen
zal. 2 (Als zij nu hoorden, dat hij in de Hebreeuwse
taal hen aansprak, hielden zij zich te meer stil.
En hij zeide:) 3 Ik ben een Joods man, en te
Tarsen in Cilicie geboren, opgevoed in deze stad,
aan de voeten van Gamaliel onderwezen naar de
bescheidenste wijze der vaderlijke wet, zijnde een
ijveraar Gods, gelijkerwijs gij allen heden zijt; 4 Die
dezen weg vervolgd heb tot den dood, bindende en
in de gevangenissen overleverende beiden mannen
en vrouwen. 5 Gelijk mij ook de hogepriester getuige
is, en de gehele raad der ouderlingen; van dewelke ik
ook brieven genomen hebbende tot de broeders, ben
naar Damaskus gereisd, om ook degenen, die daar
waren, gebonden te brengen naar Jeruzalem, opdat
zij gestraft zouden worden. 6 Maar het geschiedde
mij, als ik reisde, en Damaskus genaakte, omtrent
den middag, dat snellijk uit den hemel een groot licht
mij rondom omscheen. 7 En ik viel ter aarde, en
ik hoorde een stem, tot mij zeggende: Saul, Saul,
wat vervolgt gij Mij? 8 En ik antwoordde: Wie zijt
Gij, Heere? En Hij zeide tot mij: Ik ben Jezus, de
Nazarener, Welken gij vervolgt. 9 En die met mij
waren, zagen wel het licht, en werden zeer bevreesd;
maar de stem Desgenen, Die tot mij sprak, hoorden
zij niet. 10 En ik zeide: Heere! wat zal ik doen? En
de Heere zeide tot mij: Sta op, en ga heen naar
Damaskus; en aldaar zal met u gesproken worden,
van al hetgeen u geordineerd is te doen. 11 En
als ik vanwege de heerlijkheid deszelven lichts niet
zag, zo werd ik bij de hand geleid van degenen, die
met mij waren, en kwam te Damaskus. 12 En een
zekere Ananias, een godvruchtig man naar de wet,
goede getuigenis hebbende van al de Joden, die daar
woonden, 13 Kwam tot mij, en bij mij staande, zeide
tot mij: Saul, broeder, word weder ziende! En ter
zelfder ure werd ik ziende op hem. 14 En hij zeide: De
God onzer vaderen heeft u te voren verordineerd, om
Zijn wil te kennen, en den Rechtvaardige te zien, en
de stem uit Zijn mond te horen. 15 Want gij zult Hem
getuige zijn bij alle mensen, van hetgeen gij gezien en
gehoord hebt. 16 En nu, wat vertoeft gij? Sta op, en
laat u dopen, en uw zonden afwassen, aanroepende
den Naam des Heeren. 17 En het gebeurde mij, als ik
te Jeruzalem wedergekeerd was, en in den tempel
bad, dat ik in een vertrekking van zinnen was; 18
En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u,
en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw
getuigenis van Mij niet aannemen. 19 En ik zeide:
Heere, zij weten, dat ik in de gevangenis wierp, en in
de synagogen geselde, die in U geloofden; 20 En toen
het bloed van Stefanus, Uw getuige, vergoten werd,
dat ik daar ook bij stond, en mede een welbehagen
had in zijn dood, en de klederen bewaarde dergenen,
die hem doodden. 21 En Hij zeide tot mij: Ga heen;
want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden. 22 Zij
hoorden hem nu tot dit woord toe; en zij verhieven
hun stem, zeggende: Weg van de aarde met zulk
een, want het is niet behoorlijk, dat hij leve. 23 En als
zij riepen, en de klederen van zich smeten, en stof in
de lucht wierpen; 24 Zo beval de overste, dat men
hem in de legerplaats zou brengen, en zeide, dat
men hem met geselen onderzoeken zou, opdat hij
verstaan mocht, om wat oorzaak zij alzo over hem
riepen. 25 En alzo zij hem met de riemen uitrekten,
zeide Paulus tot den hoofdman over honderd, die
daar stond: Is het ulieden geoorloofd een Romeinsen
mens, en dien onveroordeeld, te geselen? 26 Als nu
de hoofdman over honderd dat hoorde, ging hij toe,
en boodschapte het den overste, zeggende: Zie, wat
gij te doen hebt; want deze mens is een Romein. 27
En de overste kwam toe, en zeide tot hem: Zeg mij,
zijt gij een Romein? En hij zeide: Ja. 28 En de overste
antwoordde: Ik heb dit burgerrecht voor een grote
som gelds verkregen. En Paulus zeide: Maar ik ben
ook een burger geboren. 29 Terstond dan lieten zij
van hem af, die hem zouden onderzocht hebben. En
de overste werd ook bevreesd, toen hij verstond, dat
hij een Romein was, en dat hij hem had gebonden.
30 En des anderen daags, willende de zekerheid
weten, waarom hij van de Joden beschuldigd werd,
maakte hij hem los van de banden, en beval, dat de
overpriesters en hun gehele raad zouden komen; en

Paulus afgebracht hebbende, stelde hij hem voor hen.

23 En Paulus, de ogen op den raad houdende, zeide: Mannen broeders! ik heb met alle goed geweten voor God gewandeld tot op dezen dag. **2** Maar de hogepriester Ananias beval dengenen, die bij hem stonden, dat zij hem op den mond zouden slaan. **3** Toen zeide Paulus tot hem: God zal u slaan, gij gewitte wand! Zit gij ook om mij te oordelen naar de wet, en beveelt gij, tegen de wet, dat men mij zal slaan? **4** En die daarbij stonden, zeiden: Scheldt gij den hogepriester Gods? **5** En Paulus zeide: Ik wist niet, broeders! dat het de hogepriester was; want er is geschreven: Den overste uws volks zult gij niet vloeken. **6** En Paulus wetende dat het ene deel was van de Sadduceen, en het andere van de Farizeen, riep in den raad: Mannen broeders, ik ben een Farizeer, eens Farizeers zoon; ik word over de hoop en opstanding der doden geoordeeld. **7** En als hij dit gesproken had, ontstond er tweedracht tussen de Farizeen en de Sadduceen, en de menigte werd verdeeld. **8** Want de Sadduceen zeggen, dat er geen opstanding is, noch engel, noch geest, maar de Farizeen belijden het beide. **9** En er geschiedde een groot geroep; en de Schriftgeleerden van de zijde der Farizeen stonden op, en streden, zeggende: Wij vinden geen kwaad in dezen mens; en indien een geest tot hem gesproken heeft, of een engel, laat ons tegen God niet strijden. **10** En als er grote tweedracht ontstaan was, de overste, vrezende, dat Paulus van hen verscheurd mocht worden, gebood, dat het krijgsvolk zou afkomen, en hem uit het midden van hen wegrukken, en in de legerplaats brengen. **11** En den volgenden nacht stond de Heere bij hem, en zeide: Heb goeden moed, Paulus, want gelijk gij te Jeruzalem van Mij betuigd hebt alzo moet gij ook te Rome getuigen. **12** En als het dag geworden was, maakten sommigen van de Joden een samenrotting, en vervloekten zichzelven, zeggende, dat zij noch eten noch drinken zouden, totdat zij Paulus zouden gedood hebben. **13** En zij waren meer dan veertig, die dezen eed te zamen gedaan hadden; **14** Dewelke gingen tot de overpriesters en de ouderlingen, en zeiden: Wij hebben ons zelven met vervloeking vervloekt, niets te zullen nuttigen, totdat wij Paulus zullen gedood hebben. **15** Gij dan nu, laat den overste weten met den raad, dat hij hem morgen tot u afbrenge, alsof gij nadere kennis zoudt nemen van zijn zaken; en wij zijn bereid hem om te brengen, eer hij bij u komt. **16** En als de zoon van Paulus' zuster deze lage gehoord had, kwam hij daar, en ging in de legerplaats, en boodschapte het Paulus. **17** En Paulus riep tot zich een van de hoofdmannen over honderd, en zeide: Leid dezen jongeling heen tot den overste; want hij heeft hem wat te boodschappen. **18** Deze dan nam hem en bracht hem tot den overste, en zeide: Paulus, de gevangene, heeft mij tot zich geroepen, en begeerd, dat ik dezen jongeling tot u zou brengen, die u wat heeft te zeggen. **19** De overste nu nam hem bij de hand, en bezijden gegaan zijnde, vraagde hij: Wat is het dat gij mij hebt te boodschappen? **20** En hij zeide: De Joden zijn overeengekomen, om van u te begeren, dat gij Paulus morgen in den raad zoudt afbrengen, alsof zij iets van hem nader zouden onderzoeken. **21** Doch geloof hen niet; want meer dan veertig mannen uit hen leggen hem lagen, welke zichzelven met een vervloeking verbonden hebben noch te eten noch te drinken, totdat zij hem zullen omgebracht hebben; en zij zijn nu gereed, verwachtende de toezegging van u. **22** De overste dan liet den jongeling gaan, hem gebiedende: Zeg niemand voort, dat gij mij zulks geopenbaard hebt. **23** En zekere twee van de hoofdmannen over honderd tot zich geroepen hebbende, zeide hij: Maakt tweehonderd krijgsknechten gereed, opdat zij naar Cesarea trekken, en zeventig ruiters, en tweehonderd schutters, tegen de derde ure des nachts; **24** En laat ze zadel beesten bestellen, opdat zij Paulus daarop zetten, en behouden overbrengen tot den stadhouder Felix. **25** En hij schreef een brief, hebbende dezen inhoud: **26** Claudius Lysias aan den machtigsten stadhouder Felix groetenis. **27** Alzo deze man van de Joden gegrepen was, en van hen omgebracht zou geworden zijn, ben ik daarover gekomen met het krijgsvolk, en heb hem hun ontnomen, bericht zijnde, dat hij een Romein is. **28** En willende de zaak weten, waarover zij hem beschuldigden, bracht ik hem af in hun raad; **29** Welken ik bevond beschuldigd te worden over vragen hunner wet; maar geen beschuldiging tegen hem te zijn, die den dood of banden waardig is. **30** En als mij te kennen gegeven was, dat van de Joden een lage tegen deze man gelegd zou worden, zo heb ik hem terstond aan u gezonden;

gebiedende ook den beschuldigers voor u te zeggen,
hetgeen zij tegen hem hadden. Vaarwel. 31 De
krijgsknechten dan, gelijk hun bevolen was, namen
Paulus, en brachten hem des nachts tot Antipatris. 32
En des anderen daags, latende de ruiters met hem
trekken, keerden zij wederom naar de legerplaats.
33 Dewelken als zij te Cesarea gekomen waren,
en den brief den stadhouder overgeleverd hadden,
hebben zij ook Paulus voor hem gesteld. 34 En de
stadhouder, den brief gelezen hebbende, vraagde,
uit wat provincie hij was; en verstaande, dat hij van
Cilicie was, 35 Zeide hij: Ik zal u horen, als ook uw
beschuldigers hier zullen gekomen zijn. En hij beval,
dat hij in het rechthuis van Herodes zou bewaard
worden.

24 En vijf dagen daarna kwam de hogepriester
Ananias af met de ouderlingen, en een zekeren
voorspraak, genaamd Tertullus, dewelke verschenen
voor den stadhouder tegen Paulus. 2 En als hij
geroepen was, begon Tertullus hem te beschuldigen,
zeggende: Dat wij grote vrede door u bekomen, en
dat vele loffelijke diensten dezen volke geschieden
door uw voorzichtigheid, 3 machtigste Felix, nemen
wij ganselijk en overal met alle dankbaarheid aan. 4
Maar opdat ik u niet lang ophoude, ik bid u, dat gij
ons, naar uw bescheidenheid, kortelijk hoort. 5 Want
wij hebben dezen man bevonden te zijn een pest,
en een, die oproer verwekt onder al de Joden, door
de ganse wereld, en een oppersten voorstander van
de sekte der Nazarenen. 6 Die ook gepoogd heeft
den tempel te ontheiligen, welken wij ook gegrepen
hebben, en naar onze wet hebben willen oordelen. 7
Maar Lysias, de overste, daarover komende, heeft
hem met groot geweld uit onze handen weggebracht;
8 Gebiedende zijn beschuldigers tot u te komen;
van dewelken gij zelf, hem onderzocht hebbende,
zult kunnen verstaan al hetgeen, waarvan wij hem
beschuldigen. 9 En ook de Joden stemden het toe,
zeggende, dat deze dingen alzo waren. 10 Maar
Paulus, als hem de stadhouder gewenkt had, dat
hij zou spreken, antwoordde: Dewijl ik weet, dat
gij nu vele jaren over dit volk rechter zijt geweest,
zo verantwoord ik mijzelven met des te beteren
moed. 11 Alzo gij kunt weten, dat het niet meer dan
twaalf dagen zijn, van dat ik ben opgekomen om
te aanbidden te Jeruzalem; 12 En zij hebben mij
noch in den tempel gevonden tot iemand sprekende,
of enige samenrotting des volks makende, noch in
de synagogen, noch in de stad; 13 En zij kunnen
niet bewijzen, waarvan zij mij nu beschuldigen. 14
Maar dit beken ik u, dat ik naar dien weg, welken
zij sekte noemen, den God der vaderen alzo diene,
gelovende alles, wat in de wet en in de profeten
geschreven is; 15 Hebbende hoop op God, welke
dezen ook zelf verwachten, dat er een opstanding der
doden wezen zal, beiden der rechtvaardigen en der
onrechtvaardigen. 16 En hierin oefen ik mijzelven, om
altijd een onergerlijk geweten te hebben bij God en
de mensen. 17 Doch na vele jaren ben ik gekomen
om aalmoezen te doen aan mijn volk, en offeranden.
18 Waarover mij gevonden hebben, geheiligd zijnde,
in den tempel, niet met volk, noch met beroerte,
enige Joden uit Azie; 19 Welke behoorden hier voor u
tegenwoordig te zijn, en mij te beschuldigen, indien
zij iets hadden tegen mij. 20 Of dat dezen zelf zeggen
of zij enig onrecht in mij gevonden hebben, als ik voor
den raad stond; 21 Dan van dit enig woord, hetwelk
ik riep, staande onder hen: Over de opstanding der
doden word ik heden van ulieden geoordeeld! 22 Toen
nu Felix dit gehoord had, stelde hij hen uit, zeggende:
Als ik nader wetenschap van dezen weg zal hebben,
wanneer Lysias, de overste, zal afgekomen zijn,
zo zal ik volle kennis nemen van uw zaken. 23 En
hij beval den hoofdman over honderd, dat Paulus
zou bewaard worden, en verlichting hebben, en
dat hij niemand van de zijnen zou beletten hem te
dienen, of tot hem te komen. 24 En na sommige
dagen, Felix, daar gekomen zijnde met Drusilla,
zijn vrouw, die een Jodin was, ontbood Paulus, en
hoorde hem van het geloof in Christus. 25 En als
hij handelde van rechtvaardigheid, en matigheid, en
van het toekomende oordeel, Felix, zeer bevreesd
geworden zijnde, antwoordde: Voor ditmaal ga heen;
en als ik gelegenen tijd zal hebben bekomen, zo zal
ik u tot mij roepen. 26 En tegelijk ook hopende, dat
hem van Paulus geld gegeven zou worden, opdat hij
hem losliet; waarom hij hem ook dikwijls ontbood,
en sprak met hem. 27 Maar als twee jaren vervuld
waren, kreeg Felix Porcius Festus in zijn plaats; en
Felix, willende den Joden gunst bewijzen, liet Paulus
gevangen.

25 Festus dan, in de provincie gekomen zijnde, ging
na drie dagen van Cesarea op naar Jeruzalem.
2 En de hogepriester, en de voornaamsten der Joden,
verschenen voor hem tegen Paulus en baden hem,
3 Begerende gunst tegen hem, opdat hij hem zou
doen komen te Jeruzalem; en leggende een lage,
om hem op den weg om te brengen. **4** Doch Festus
antwoordde, dat Paulus te Cesarea bewaard werd,
en dat hij zelf haast derwaarts zou verreizen. **5** Die
dan, zeide hij, onder u kunnen, dat zij mede afreizen,
en zo er iets onbehoorlijks in dezen man is, dat zij
hem beschuldigen. **6** En als hij onder hen niet meer
dan tien dagen doorgebracht had, kwam hij af naar
Cesarea; en des anderen daags, op den rechterstoel
gezeten zijnde, beval hij, dat Paulus zou voor gebracht
worden. **7** En als hij daar gekomen was, stonden de
Joden, die van Jeruzalem afgekomen waren, rondom
hem, vele en zware beschuldigingen tegen Paulus
voortbrengende, die zij niet konden bewijzen; **8** Dewijl
hij, verantwoordende, zeide: Ik heb noch tegen de wet
der Joden, noch tegen den tempel, noch tegen den
keizer iets gezondigd. **9** Maar Festus, willende den
Joden gunst bewijzen, antwoordde Paulus, en zeide:
Wilt gij naar Jeruzalem opgaan, en aldaar voor mij
over deze dingen geoordeeld worden? **10** En Paulus
zeide: Ik sta voor den rechterstoel des keizers, waar
ik geoordeeld moet worden; den Joden heb ik geen
onrecht gedaan; gelijk gij ook zeer wel weet. **11** Want
indien ik onrecht doe, en iets des doods waardig
gedaan heb, ik weiger niet te sterven; maar indien er
niets is van hetgeen, waarvan dezen mij beschuldigen,
zo kan niemand mij hun uit gunst overgeven. Ik
beroep mij op den keizer. **12** Toen antwoordde Festus,
als hij met den raad gesproken had: Hebt gij u op
den keizer beroepen? Gij zult tot den keizer gaan. **13**
En als enige dagen voorbijgegaan waren, kwamen
de koning Agrippa en Bernice te Cesarea, om Festus
te begroeten. **14** En toen zij aldaar vele dagen
doorgebracht hadden, heeft Festus de zaken van
Paulus aan den koning verhaald, zeggende: Hier is
een zeker man van Felix gevangen gelaten; **15** Om
wiens wil, als ik te Jeruzalem was, de overpriesters
en de ouderlingen der Joden verschenen, begerende
vonnis tegen hem; **16** Aan dewelke ik antwoordde,
dat de Romeinen de gewoonte niet hebben, enigen
mens uit gunst ter dood over te geven, eer de
beschuldigde de beschuldigers tegenwoordig heeft,
en plaats van verantwoording gekregen heeft over
de beschuldiging. **17** Als zij dan gezamenlijk alhier
gekomen waren, zo heb ik, geen uitstel nemende,
des daags daaraan op den rechterstoel gezeten, en
beval, dat de man zoude voor gebracht worden; **18**
Over welken de beschuldigers, hier staande, geen
zaak hebben voorgebracht, waarvan ik vermoedde;
19 Maar hadden tegen hem enige vragen van hun
godsdienst, en van zekeren Jezus, Die gestorven
was, Welken Paulus zeide te leven. **20** En als ik
over de onderzoeking van deze zaak in twijfeling
was, zeide ik, of hij wilde gaan naar Jeruzalem, en
aldaar over deze dingen geoordeeld worden. **21** En
als Paulus zich beriep, dat men hem tot de kennis
des keizers bewaren zou, zo heb ik bevolen, dat hij
bewaard zoude worden, ter tijd toe, dat ik hem tot den
keizer zenden zou. **22** En Agrippa zeide tot Festus:
Ik wilde ook zelf dien mens wel horen. En hij zeide:
Morgen zult gij hem horen. **23** Des anderen daags
dan, als Agrippa gekomen was en Bernice, met grote
pracht, en als zij ingegaan waren in het rechthuis,
met de oversten over duizend, en de mannen, die
de voornaamsten de stad waren, werd Paulus op
bevel van Festus voor gebracht. **24** En Festus zeide:
Koning Agrippa, en gij mannen allen, die met ons hier
tegenwoordig zijt, gij ziet dezen, van welken mij de
ganse menigte der Joden heeft aangesproken, beide
te Jeruzalem en hier, roepende, dat hij niet meer
behoort te leven. **25** Maar ik bevonden hebbende, dat
hij niets des doods waardig gedaan had, en dewijl
hij ook zelf zich op den keizer beroepen heeft, heb
besloten hem te zenden. **26** Van welken ik niets
zekers heb aan den heer te schrijven; daarom heb ik
hem voor ulieden voorgebracht, en meest voor u,
koning Agrippa, opdat ik, na gedane onderzoeking,
wat heb te schrijven. **27** Want het dunkt mij tegen
rede, een gevangene te zenden, en niet ook de
beschuldigingen, die tegen hem zijn, te kennen te
geven.

26 En Agrippa zeide tot Paulus: Het is u geoorloofd
voor uzelven te spreken. Toen strekte Paulus
de hand uit, en verantwoordde zich aldus: **2** Ik acht
mijzelven gelukkig, o koning Agrippa, dat ik mij heden
voor u zal verantwoorden van alles, waarover ik van
de Joden beschuldigd word; **3** Allermeest, dewijl
ik weet, dat gij kennis hebt van alle gewoonten en

vragen, die onder de Joden zijn. Daarom bid ik u,
dat gij mij lankmoediglijk hoort. 4 Mijn leven dan
van der jonkheid aan, hetwelk van den beginne
onder mijn volk te Jeruzalem geweest is, weten al de
Joden; 5 Als die van over lang mij te voren gekend
hebben (indien zij het wilden getuigen), dat ik, naar
de bescheidenste sekte van onzen godsdienst, als
een Farizeer geleefd heb. 6 En nu sta ik, en word
geoordeeld over de hoop der belofte, die van God tot
de vaderen geschied is; 7 Tot dewelke onze twaalf
geslachten, geduriglijk nacht en dag God dienende,
verhopen te komen; over welke hoop ik, o koning
Agrippa, van de Joden word beschuldigd. 8 Wat?
wordt het bij ulieden ongelofelijk geoordeeld, dat God
de doden opwekt? 9 Ik meende waarlijk bij mijzelven,
dat ik tegen den Naam van Jezus van Nazareth vele
wederpartijdige dingen moest doen. 10 Hetwelk ik
ook gedaan heb te Jeruzalem, en ik heb velen van
de heiligen in de gevangenissen gesloten, de macht
van de overpriesters ontvangen hebbende; en als
zij omgebracht werden, stemde ik het toe. 11 En
door al de synagogen heb ik hen dikwijls gestraft,
en gedwongen te lasteren; en boven mate tegen
hen woedende, heb ik hen vervolgd, ook tot in de
buiten landse steden. 12 Waarover ook als ik naar
Damaskus reisde, met macht en last, welk ik van
de overpriesters had, 13 Zag ik, o koning, in het
midden van den dag, op den weg een licht, boven
den glans der zon, van den hemel mij en degenen,
die met mij reisden, omschijnende. 14 En als wij allen
ter aarde nedergevallen waren, hoorde ik een stem,
tot mij sprekende, en zeggende in de Hebreeuwse
taal: Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij? Het is u hard,
tegen de prikkels de verzenen te slaan. 15 En ik
zeide: Wie zijt Gij, Heere? En Hij zeide: Ik ben Jezus,
Dien gij vervolgt. 16 Maar richt u op, en sta op uw
voeten; want hiertoe ben Ik u verschenen, om u
te stellen tot een dienaar en getuige der dingen,
beide die gij gezien hebt en in welke Ik u nog zal
verschijnen; 17 Verlossende u van dit volk, en van
de heidenen, tot dewelke Ik u nu zende; 18 Om
hun ogen te openen, en hen te bekeren van de
duisternis tot het licht, en van de macht des satans
tot God; opdat zij vergeving der zonden ontvangen,
en een erfdeel onder de geheiligden, door het geloof
in Mij. 19 Daarom, o koning Agrippa, ben ik dat
Hemels gezicht niet ongehoorzaam geweest; 20
Maar heb eerst dengenen, die te Damaskus waren,
en te Jeruzalem, en in het gehele land van Judea,
en den heidenen verkondigd, dat zij zich zouden
beteren, en tot God bekeren, werken doende der
bekering waardig. 21 Om dezer zaken wil hebben mij
de Joden in den tempel gegrepen en gepoogd om te
brengen. 22 Dan, hulp van God verkregen hebbende,
sta ik tot op dezen dag, betuigende beiden klein en
groot; niets zeggende buiten hetgeen de profeten en
Mozes gesproken hebben, dat geschieden zoude; 23
Namelijk dat de Christus lijden moest, en dat Hij, de
Eerste uit de opstanding der doden zijnde, een licht
zou verkondigen dezen volke, en den heidenen. 24
En als hij deze dingen tot verantwoording sprak, zeide
Festus met grote stem: Gij raast, Paulus, de grote
geleerdheid brengt u tot razernij! 25 Maar hij zeide: Ik
raas niet, machtigste Festus, maar ik spreek woorden
van waarheid en van een gezond verstand; 26 Want
de koning weet van deze dingen, tot welken ik ook
vrijmoedigheid gebruikende spreek; want ik geloof
niet, dat hem iets van deze dingen verborgen is; want
dit is in geen hoek geschied. 27 Gelooft gij, o koning
Agrippa, de profeten? Ik weet dat gij ze gelooft. 28 En
Agrippa zeide tot Paulus: Gij beweegt mij bijna een
Christen te worden. 29 En Paulus zeide: Ik wenste
wel van God, dat, en bijna en geheellijk, niet alleen
gij, maar ook allen, die mij heden horen, zodanigen
wierden, gelijk als ik ben, uitgenomen deze banden.
30 En als hij dit gezegd had, stond de koning op, en
de stadhouder, en Bernice, en die met hen gezeten
waren; 31 En aan een zijde gegaan zijnde, spraken
zij tot elkander, zeggende: Deze mens doet niets des
doods of der banden waardig. 32 En Agrippa zeide
tot Festus: Deze mens kon losgelaten worden, indien
hij zich op den keizer niet had beroepen.

27 En als het besloten was, dat wij naar Italie
zouden afvaren, leverden zij Paulus en enige
andere gevangenen, over aan een hoofdman over
honderd, met name Julius van de keizerlijke bende. 2
En in een Adramyttenisch schip gegaan zijnde, alzo
wij de plaatsen langs Azie bevaren zouden, voeren wij
af; en Aristarchus, de Macedonier van Thessalonica,
was met ons. 3 En des anderen daags kwamen
wij aan te Sidon. En Julius, vriendelijk met Paulus
handelende, liet hem toe tot de vrienden te gaan, om
van hen bezorgd te worden. 4 En van daar afgevaren

zijnde, voeren wij onder Cyprus heen, omdat de
winden ons tegen waren. 5 En de zee, die langs
Cilicie en Pamfylie is, doorgevaren zijnde, kwamen wij
aan te Myra in Lycie. 6 En de hoofdman, aldaar een
schip gevonden hebbende van Alexandrie, dat naar
Italie voer, deed ons in hetzelve overgaan. 7 En als
wij vele dagen langzaam voortvoeren, en nauwelijks
tegenover Knidus gekomen waren, overmits het ons
de wind niet toeliet, zo voeren wij onder Kreta heen,
tegenover Salmone. 8 En hetzelve nauwelijks voorbij
zeilende, kwamen wij in een zekere plaats genaamd
Schonehavens, waar de stad Lasea nabij was. 9 En
als veel tijd verlopen, en de vaart nu zorgelijk was,
omdat ook de vasten nu voorbij was, vermaande
hen Paulus, 10 En zeide tot hen: Mannen, ik zie,
dat de vaart zal geschieden met hinder en grote
schade, niet alleen van de lading en van het schip,
maar ook van ons leven. 11 Doch de hoofdman
geloofde meer den stuurman en den schipper, dan
hetgeen van Paulus gezegd werd. 12 En alzo de
haven ongelegen was om te overwinteren, vond
het meerder deel geraden ook van daar te varen,
of zij enigszins te Fenix konden aankomen om te
overwinteren, zijnde een haven in Kreta, strekkende
tegen het zuidwesten en tegen het noordwesten. 13
En alzo de zuidenwind zachtelijk waaide, meenden zij
hun voornemen verkregen te hebben, en afgevaren
zijnde, zeilden zij dicht voorbij Kreta henen. 14 Maar
niet lang daarna, sloeg tegen hetzelve een stormwind,
genaamd Euroklydon. 15 En als het schip daarmede
weggerukt werd, en niet kon tegen den wind opzeilen,
gaven wij het op, en dreven heen. 16 En lopende
onder een zeker eilandje, genaamd Klauda, konden
wij nauwelijks de boot machtig worden. 17 Dewelke
opgehaald hebbende, gebruikten zij alle behulpselen,
het schip ondergordende; en alzo zij vreesden, dat
zij op de droogte Syrtis vervallen zouden, streken
zij het zeil, en dreven alzo henen. 18 En alzo wij
van het onweder geweldiglijk geslingerd werden,
deden zij den volgende dag een uitworp; 19 En den
derden dag wierpen wij met onze eigen handen het
scheepsgereedschap uit. 20 En als noch zon noch
gesternten verschenen in vele dagen, en geen klein
onweder ons drukte, zo werd ons voort alle hoop van
behouden te worden benomen. 21 En als men langen
tijd zonder eten geweest was, toen stond Paulus op
in het midden van hen, en zeide: O mannen, men
behoorde mij wel gehoor gegeven te hebben, en van
Kreta niet afgevaren te zijn, en dezen hinder en deze
schade verhoed te hebben; 22 Doch alsnu vermaan ik
ulieden goedsmoeds te zijn; want er zal geen verlies
geschieden van iemands leven onder u, maar alleen
van het schip. 23 Want dezen zelfden nacht heeft bij
mij gestaan een engel Gods, Wiens ik ben, Welken
ook ik dien, 24 Zeggende: Vrees niet, Paulus, gij moet
voor den keizer gesteld worden; en zie, God heeft u
geschonken allen, die met u varen. 25 Daarom zijt
goedsmoeds, mannen, want ik geloof Gode, dat het
alzo zijn zal, gelijkerwijs het mij gezegd is. 26 Doch
wij moeten op een zeker eiland vervallen. 27 Als nu
de veertiende nacht gekomen was, alzo wij in de
Adriatische zee herwaarts en derwaarts gedreven
werden, omtrent het midden des nachts, vermoedden
de scheepslieden, dat hun enig land naderde. 28
En het dieplood uitgeworpen hebbende, vonden zij
twintig vademen; en een weinig voortgevaren zijnde,
wierpen zij wederom het dieplood uit, en vonden
vijftien vademen; 29 En vrezende, dat zij ergens op
harde plaatsen vervallen mochten, wierpen zij vier
ankers van het achterschip uit, en wensten, dat het
dag werd. 30 Maar als de scheepslieden zochten uit
het schip te vlieden, en de boot nederlieten in de
zee, onder den schijn, alsof zij uit het voorschip de
ankers zouden uitbrengen, 31 Zeide Paulus tot den
hoofdman en tot de krijgsknechten: Indien dezen in
het schip niet blijven, gij kunt niet behouden worden.
32 Toen hieuwen de krijgsknechten de touwen af van
de boot, en lieten haar vallen. 33 En ondertussen dat
het dag zou worden, vermaande Paulus hen allen,
dat zij zouden spijze nemen, en zeide: Het is heden
de veertiende dag, dat gij verwachtende blijft zonder
eten, en niets hebt genomen. 34 Daarom vermaan ik
u spijze te nemen, want dat dient tot uw behouding;
want niemand van u zal een haar van het hoofd
vallen. 35 En als hij dit gezegd had en brood genomen
had, dankte hij God in aller tegenwoordigheid; en
hetzelve gebroken hebbende, begon hij te eten. 36
En zij allen, goedsmoeds geworden zijnde, namen
ook zelven spijze. 37 Wij waren nu in het schip in
alles tweehonderd zes en zeventig zielen. 38 En
als zij met spijze verzadigd waren, lichtten zij het
schip, en wierpen het koren uit in de zee. 39 En
toen het dag werd, kenden zij het land niet; maar
zij merkten een zekeren inham, die een oever had,

tegen denwelken zij geraden vonden, zo zij konden,
het schip aan te zetten. 40 En als zij de ankers
opgehaald hadden, gaven zij het schip aan de zee
over, meteen de roerbanden losmakende; en het
razeil naar den wind opgehaald hebbende, hielden
zij het naar den oever toe. 41 Maar vervallende op
een plaats, die de zee aan beide zijden had, zetten
zij het schip daarop; en het voorschip, vastzittende,
bleef onbewegelijk, maar het achterschip brak van het
geweld der baren. 42 De raadslag nu der krijgslieden
was, dat zij de gevangenen zouden doden, opdat
niemand, ontzwommen zijnde, zoude ontvlieden. 43
Maar de hoofdman, willen Paulus behouden, belette
hun dat voornemen, en beval, dat degenen, die
zwemmen konden, zich eerst zouden afwerpen, en
te land komen; 44 En de anderen, sommigen op
planken, en sommigen op enige stukken van het
schip. En alzo is het geschied, dat zij allen behouden
aan het land gekomen zijn.

28 En als zij ontkomen waren, toen verstonden zij,
dat het eiland Melite heette. 2 En de barbaren
bewezen ons geen gemene vriendelijkheid; want een
groot vuur ontstoken hebbende, namen zij ons allen
in, om den regen, die overkwam, en om de koude. 3
En als Paulus een hoop rijzen bijeengeraapt en op het
vuur gelegd had, kwam er een adder uit door de hitte,
en vatte zijn hand. 4 En als de barbaren het beest
zagen aan zijn hand hangen, zeiden zij tot elkander:
Deze mens is gewisselijk een doodslager, welken de
wraak niet laat leven, daar hij uit de zee ontkomen
is. 5 Maar hij schudde het beest af in het vuur, en
leed niets kwaads. 6 En zij verwachtten, dat hij zou
opzwellen, of terstond dood nedervallen. Maar als zij
lang gewacht hadden, en zagen, dat geen ongemak
hem overkwam, werden zij veranderd, en zeiden,
dat hij een god was. 7 En hier, omtrent dezelfde
plaats, had de voornaamste van het eiland, met name
Publius, zijn landhoeven, die ons ontving, en drie
dagen vriendelijk herbergde. 8 En het geschiedde,
dat de vader van Publius, met koortsen en den roden
loop bevangen zijnde, te bed lag; tot denwelken
Paulus inging, en als hij gebeden had, legde hij de
handen op hem, en maakte hem gezond. 9 Als dit
dan geschied was, kwamen ook tot hem de anderen,
die krankheden hadden in het eiland, en werden
genezen. 10 Die ons ook eerden met veel eer, en
als wij vertrekken zouden, bestelden zij ons hetgeen
van node was. 11 En na drie maanden voeren wij
af in een schip van Alexandrie, dat in het eiland
overwinterd had, hebbende tot een teken, Kastor
en Pollux. 12 En als wij te Syrakuse aangekomen
waren, bleven wij aldaar drie dagen; 13 Van waar wij
omvoeren, en kwamen aan te Regium; en alzo, na
een dag, de wind zuid werd, kwamen wij den tweeden
dag te Puteoli; 14 Alwaar wij broeders vonden, en
werden gebeden, zeven dagen bij hen te blijven; en
alzo gingen wij naar Rome. 15 En vandaar kwamen
de broeders, van onze zaken gehoord hebbende,
ons tegemoet tot Appiusmarkt, en de drie tabernen;
welke Paulus ziende, dankte hij God en greep moed.
16 En toen wij te Rome gekomen waren, gaf de
hoofdman de gevangenen over aan den overste
des legers; maar aan Paulus werd toegelaten op
zichzelven te wonen met den krijgsknecht, die hem
bewaarde. 17 En het geschiedde na drie dagen dat
Paulus samenriep degenen, die de voornaamsten der
Joden waren. En als zij samengekomen waren, zeide
hij tot hen: Mannen broeders, ik, die niets gedaan
heb tegen het volk of de vaderlijke gewoonten,
ben gebonden uit Jeruzalem overgeleverd in de
handen der Romeinen; 18 Dewelken, mij onderzocht
hebbende, wilden mij loslaten, omdat geen schuld
des doods in mij was. 19 Maar als de Joden zulks
tegenspraken, werd ik genoodzaakt mij op den keizer
te beroepen; doch niet, alsof ik iets had, mijn volk
te beschuldigen. 20 Om deze oorzaak dan heb ik u
bij mij geroepen, om u te zien en aan te spreken;
want vanwege de hope Israels ben ik met deze keten
omvangen. 21 Maar zij zeiden tot hem: Wij hebben
noch brieven u aangaande van Judea ontvangen;
noch iemand van de broeders, hier gekomen zijnde,
heeft van u iets kwaads geboodschapt of gesproken.
22 Maar wij begeren wel van u te horen, wat gij
gevoelt; want wat deze sekte aangaat, ons is bekend,
dat zij overal tegengesproken wordt. 23 En als zij
hem een dag gesteld hadden, kwamen er velen in
zijn woonplaats; denwelken hij het Koninkrijk Gods
uitlegde, en betuigde, en poogde hen te bewegen tot
het geloof in Jezus, beide uit de wet van Mozes en
de profeten, van des morgens vroeg tot den avond
toe. 24 En sommigen geloofden wel, hetgeen gezegd
werd, maar sommigen geloofden niet. 25 En tegen
elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit

ene woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige
Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze
vaderen, **26** Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg:
Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan;
en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken. **27**
Want het hart dezes volks is dik geworden, en met
de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen
hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd
met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en
met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen
geneze. **28** Het zij u dan bekend, dat de zaligheid
Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen
horen. **29** En als hij dit gezegd had, gingen de Joden
weg, veel twisting hebbenden onder elkander. **30** En
Paulus bleef twee gehele jaren in zijn eigen gehuurde
woning; en ontving allen, die tot hem kwamen; **31**
Predikende het Koninkrijk Gods, en lerende van
den Heere Jezus Christus met alle vrijmoedigheid,
onverhinderd.

Romeinen

1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een
geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie
van God, 2 (Hetwelk Hij te voren beloofd had door
Zijn profeten, in de heilige Schriften). 3 Van Zijn
Zoon, (Die geworden is uit het zaad van David, naar
het vlees; 4 Die krachtelijk bewezen is te zijn de
Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit
de opstanding der doden) namelijk Jezus Christus,
onzen Heere: 5 (Door Welken wij hebben ontvangen
genade en het apostelschap, tot gehoorzaamheid
des geloofs onder al de heidenen, voor Zijn Naam;
6 Onder welken gij ook zijt, geroepenen van Jezus
Christus!) 7 Allen, die te Rome zijt, geliefden Gods,
en geroepen heiligen, genade zij u, en vrede van
God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.
8 Eerstelijk dank ik mijn God door Jezus Christus
over u allen, dat uw geloof verkondigd wordt in de
gehele wereld. 9 Want God is mijn Getuige, Welken
ik diene in mijn geest, in het Evangelie Zijns Zoons,
hoe ik zonder nalaten uwer gedenke; 10 Allen tijd
in mijn gebeden biddende, of mogelijk mij nog te
eniger tijd goede gelegenheid gegeven wierd, door
den wil van God, om tot ulieden te komen. 11 Want ik
verlang om u te zien, opdat ik u enige geestelijke
gave mocht mededelen, ten einde gij versterkt zoudt
worden; 12 Dat is, om mede vertroost te worden
onder u, door het onderlinge geloof, zo het uwe als
het mijne. 13 Doch ik wil niet, dat u onbekend zij,
broeders, dat ik menigmaal voorgenomen heb tot u
te komen (en ben tot nog toe verhinderd geweest),
opdat ik ook onder u enige vrucht zou hebben,
gelijk als ook onder de andere heidenen. 14 Beiden
Grieken en Barbaren, beiden wijzen en onwijzen
ben ik een schuldenaar. 15 Alzo hetgeen in mij is,
dat is volvaardig, om u ook, die te Rome zijt, het
Evangelie te verkondigen. 16 Want ik schaam mij des
Evangelies van Christus niet; want het is een kracht
Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den
Jood, en ook den Griek. 17 Want de rechtvaardigheid
Gods wordt in hetzelve geopenbaard uit geloof tot
geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige
zal uit het geloof leven. 18 Want de toorn Gods wordt
geopenbaard van den hemel over alle goddeloosheid,
en ongerechtigheid der mensen, als die de waarheid
in ongerechtigheid ten onder houden. 19 Overmits
hetgeen van God kennelijk is, in hen openbaar is;
want God heeft het hun geopenbaard. 20 Want Zijn
onzienlijke dingen worden, van de schepping der
wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien,
beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat
zij niet te verontschuldigen zouden zijn. **(aïdios g126)**
21 Omdat zij, God kennende, Hem als God niet
hebben verheerlijkt of gedankt; maar zijn verijdeld
geworden in hun overleggingen en hun onverstandig
hart is verduisterd geworden; 22 Zich uitgevende
voor wijzen, zijn zij dwaas geworden; 23 En hebben
de heerlijkheid des onverderfelijken Gods veranderd
in de gelijkenis eens beelds van een verderfelijk
mens, en van gevogelte, en van viervoetige en
kruipende gedierten. 24 Daarom heeft God hen ook
overgegeven in de begeerlijkheden hunner harten
tot onreinigheid, om hun lichamen onder elkander
te onteren; 25 Als die de waarheid Gods veranderd
hebben in de leugen, en het schepsel geeerd en
gediend hebben boven den Schepper, Die te prijzen is
in der eeuwigheid, amen. **(aiōn g165)** 26 Daarom heeft
God hen overgegeven tot oneerlijke bewegingen;
want ook hun vrouwen hebben het natuurlijk gebruik
veranderd in het gebruik tegen nature; 27 En
insgelijks ook de mannen, nalatende het natuurlijk
gebruik der vrouw, zijn verhit geworden in hun lust
tegen elkander, mannen met mannen schandelijkheid
bedrijvende, en de vergelding van hun dwaling, die
daartoe behoorde, in zichzelven ontvangende. 28
En gelijk het hun niet goed gedacht heeft God in
erkentenis te houden, zo heeft God hen overgegeven
in een verkeerden zin, om te doen dingen, die niet
betamen; 29 Vervuld zijnde met alle ongerechtigheid,
hoererij, boosheid, gierigheid, kwaadheid, vol van
nijdigheid, moord, twist, bedrog, kwaadaardigheid;
Oorblazers, 30 achterklappers, haters Gods,
smaders, hovaardigen, laatdunkenden, vinders van
kwade dingen, den ouderen ongehoorzaam; 31
Onverstandigen, verbondbrekers, zonder natuurlijke
liefde, onverzoenlijken, onbarmhartigen; 32 Dewelken,
daar zij het recht Gods weten, (namelijk, dat degenen,
die zulke dingen doen, des doods waardig zijn) niet
alleen dezelve doen, maar ook mede een welgevallen
hebben in degenen, die ze doen.

2 Daarom zijt gij niet te verontschuldigen, o mens,
wie gij zijt, die anderen oordeelt; want waarin
gij een ander oordeelt, veroordeelt gij uzelven;
want gij, die anderen oordeelt, doet dezelfde
dingen. **2** En wij weten, dat het oordeel Gods
naar waarheid is, over degenen, die zulke dingen
doen. **3** En denkt gij dit, o mens, die oordeelt
dengenen, die zulke dingen doen, en dezelve doet,
dat gij het oordeel Gods zult ontvlieden? **4** Of
veracht gij den rijkdom Zijner goedertierenheid, en
verdraagzaamheid, en lankmoedigheid, niet wetende,
dat de goedertierenheid Gods u tot bekering leidt?
5 Maar naar uw hardigheid, en onbekeerlijk hart,
vergadert gij uzelven toorn als een schat, in den dag
des toorns, en der openbaring van het rechtvaardig
oordeel Gods. **6** Welke een iegelijk vergelden
zal naar zijn werken; **7** Dengenen wel, die met
volharding in goeddoen, heerlijkheid, en eer, en
onverderfelijkheid zoeken, het eeuwige leven; **(aiōnios g166)**
8 Maar dengenen, die twistgierig zijn, en die der
waarheid ongehoorzaam, doch der ongerechtigheid
gehoorzaam zijn, zal verbolgenheid en toorn vergolden
worden; **9** Verdrukking en benauwdheid over alle ziel
des mensen, die het kwade werkt, eerst van den
Jood, en ook van den Griek; **10** Maar heerlijkheid,
en eer, en vrede een iegelijk, die het goede werkt,
eerst den Jood, en ook den Griek. **11** Want er is
geen aanneming des persoons bij God. **12** Want
zovelen, als er zonder wet gezondigd hebben, zullen
ook zonder wet verloren gaan; en zovelen, als er
onder de wet gezondigd hebben, zullen door de
wet geoordeeld worden; **13** (Want de hoorders der
wet zijn niet rechtvaardig voor God, maar de daders
der wet zullen gerechtvaardigd worden; **14** Want
wanneer de heidenen, die de wet niet hebben, van
nature de dingen doen, die der wet zijn, deze, de
wet niet hebbende, zijn zichzelven een wet; **15**
Als die betonen het werk der wet geschreven in
hun harten, hun geweten medegetuigende, en de
gedachten onder elkander hen beschuldigende, of
ook ontschuldigende). **16** In den dag wanneer God de
verborgene dingen der mensen zal oordelen door
Jezus Christus, naar mijn Evangelie. **17** Zie, gij wordt
een Jood genaamd en rust op de wet; en roemt op
God, **18** En gij weet Zijn wil, en beproeft de dingen,
die daarvan verschillen, zijnde onderwezen uit de
wet; **19** En gij betrouwt uzelven te zijn een leidsman
der blinden, een licht dergenen, die in duisternis zijn;
20 Een onderrichter der onwijzen, en een leermeester
der onwetenden, hebbende de gedaante der kennis
en der waarheid in de wet. **21** Die dan een anderen
leert, leert gij uzelven niet? Die predikt, dat men niet
stelen zal, steelt gij? **22** Die zegt, dat men geen
overspel doen zal, doet gij overspel? Die van de
afgoden een gruwel hebt, berooft gij het heilige?
23 Die op de wet roemt, onteert gij God door de
overtreding der wet? **24** Want de Naam van God
wordt om uwentwil gelasterd onder de heidenen, gelijk
geschreven is. **25** Want de besnijdenis is wel nut,
indien gij de wet doet; maar indien gij een overtreder
der wet zijt, zo is uw besnijdenis voorhuid geworden.
26 Indien dan de voorhuid de rechten der wet bewaart,
zal niet zijn voorhuid tot een besnijdenis gerekend
worden? **27** En zal de voorhuid, die uit de natuur is,
als zij de wet volbrengt, u niet oordelen, die door de
letter en besnijdenis een overtreder der wet zijt? **28**
Want die is niet een Jood, die het in het openbaar is;
noch die is de besnijdenis, die het in het openbaar in
het vlees is; **29** Maar die is een Jood, die het in het
verborgen is, en de besnijdenis des harten, in den
geest, niet in de letter, is de besnijdenis; wiens lof
niet is uit de mensen, maar uit God.

3 Welk is dan het voordeel van den Jood? Of welk
is de nuttigheid der besnijdenis? **2** Vele in alle
manier; want dit is wel het eerste, dat hun de Woorden
Gods zijn toebetrouwd. **3** Want wat is het, al zijn
sommigen ongelovig geweest? Zal hun ongelovigheid
het geloof van God te niet doen? **4** Dat zij verre. Doch
God zij waarachtig, maar alle mens leugenachtig;
gelijk als geschreven is: Opdat Gij gerechtvaardigd
wordt in Uw woorden, en overwint, wanneer Gij
oordeelt. **5** Indien nu onze ongerechtigheid Gods
gerechtigheid bevestigt, wat zullen wij zeggen? Is
God onrechtvaardig, als Hij toorn over ons brengt? (Ik
spreek naar den mens.) **6** Dat zij verre, anderszins
hoe zal God de wereld oordelen? **7** Want indien de
waarheid Gods door mijn leugen overvloediger is
geworden, tot Zijn heerlijkheid, wat word ik ook nog
als een zondaar geoordeeld? **8** En zeggen wij niet
liever (gelijk wij gelasterd worden, en gelijk sommigen
zeggen, dat wij zeggen): Laat ons het kwade doen,
opdat het goede daaruit kome? Welker verdoemenis
rechtvaardig is. **9** Wat dan? Zijn wij uitnemender?

Ganselijk niet; want wij hebben te voren beschuldigd
beiden Joden en Grieken, dat zij allen onder de
zonde zijn; 10 Gelijk geschreven is: Er is niemand
rechtvaardig, ook niet een; 11 Er is niemand, die
verstandig is, er is niemand, die God zoekt. 12 Allen
zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij onnut geworden;
er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot een
toe. 13 Hun keel is een geopend graf; met hun tongen
plegen zij bedrog; slangenvenijn is onder hun lippen.
14 Welker mond vol is van vervloeking en bitterheid;
15 Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten; 16
Vernieling en ellendigheid is in hun wegen; 17 En den
weg des vredes hebben zij niet gekend. 18 Er is geen
vreze Gods voor hun ogen. 19 Wij weten nu, dat al
wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder
de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de
gehele wereld voor God verdoemelijk zij. 20 Daarom
zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd
worden, voor Hem; want door de wet is de kennis
der zonde. 21 Maar nu is de rechtvaardigheid Gods
geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende
getuigenis van de wet en de profeten: 22 Namelijk
de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus
Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want
er is geen onderscheid. 23 Want zij hebben allen
gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods; 24 En
worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade,
door de verlossing, die in Christus Jezus is; 25
Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening,
door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn
rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die
te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid
Gods; 26 Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in
dezen tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij,
en rechtvaardigende dengene, die uit het geloof van
Jezus is. 27 Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten.
Door wat wet? Der werken? Neen, maar door de wet
des geloofs. 28 Wij besluiten dan, dat de mens door
het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken
der wet. 29 Is God een God der Joden alleen? en is
Hij het niet ook der heidenen? Ja, ook der heidenen;
30 Nademaal Hij een enig God is, Die de besnijdenis
rechtvaardigen zal uit het geloof, en de voorhuid door
het geloof. 31 Doen wij dan de wet te niet door het
geloof? Dat zij verre; maar wij bevestigen de wet.

4 Wat zullen wij dan zeggen, dat Abraham, onze
vader, verkregen heeft naar het vlees? 2 Want
indien Abraham uit de werken gerechtvaardigd is, zo
heeft hij roem, maar niet bij God. 3 Want wat zegt de
Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem
gerekend tot rechtvaardigheid. 4 Nu dengene, die
werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade,
maar naar schuld. 5 Doch dengene, die niet werkt,
maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt,
wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid. 6
Gelijk ook David den mens zalig spreekt, welken
God de rechtvaardigheid toerekent zonder werken; 7
Zeggende: Zalig zijn zij, welker ongerechtigheden
vergeven zijn, en welker zonden bedekt zijn; 8
Zalig is de man, welken de Heere de zonden niet
toerekent. 9 Deze zaligspreking dan, is die alleen
over de besnijdenis, of ook over de voorhuid? Want
wij zeggen, dat Abraham het geloof gerekend is tot
rechtvaardigheid. 10 Hoe is het hem dan toegerekend?
Als hij in de besnijdenis was, of in de voorhuid? Niet
in de besnijdenis, maar in de voorhuid. 11 En hij
heeft het teken der besnijdenis ontvangen tot een
zegel der rechtvaardigheid des geloofs, die hem in
de voorhuid was toegerekend: opdat hij zou zijn een
vader van allen, die geloven in de voorhuid zijnde,
ten einde ook hun de rechtvaardigheid toegerekend
worde; 12 En een vader der besnijdenis, dengenen
namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar
die ook wandelen in de voetstappen des geloofs van
onzen vader Abraham, hetwelk in de voorhuid was.
13 Want de belofte is niet door de wet aan Abraham
of zijn zaad geschied, namelijk, dat hij een erfgenaam
der wereld zou zijn, maar door de rechtvaardigheid
des geloofs. 14 Want indien degenen, die uit de wet
zijn, erfgenamen zijn, zo is het geloof ijdel geworden,
en de beloftenis te niet gedaan. 15 Want de wet
werkt toorn; want waar geen wet is, daar is ook geen
overtreding. 16 Daarom is zij uit het geloof, opdat
zij naar genade zij; ten einde de belofte vast zij al
den zade, niet alleen dat uit de wet is, maar ook
dat uit het geloof Abrahams is, welke een vader is
van ons allen; 17 (Gelijk geschreven staat: Ik heb u
tot een vader van vele volken gesteld) voor Hem,
aan Welken hij geloofd heeft, namelijk God, Die de
doden levend maakt, en roept de dingen, die niet
zijn, alsof zij waren; 18 Welke tegen hoop op hoop
geloofd heeft, dat hij zou worden een vader van vele

volken; volgens hetgeen gezegd was: Alzo zal uw
zaad wezen. 19 En niet verzwakt zijnde in het geloof,
heeft hij zijn eigen lichaam niet aangemerkt, dat
alrede verstorven was, alzo hij omtrent honderd jaren
oud was, noch ook dat de moeder in Sara verstorven
was. 20 En hij heeft aan de beloftenis Gods niet
getwijfeld door ongeloof; maar is gesterkt geweest
in het geloof, gevende God de eer; 21 En ten volle
verzekerd zijnde, dat hetgeen beloofd was, Hij ook
machtig was te doen. 22 Daarom is het hem ook tot
rechtvaardigheid gerekend. 23 Nu is het niet alleen om
zijnentwil geschreven, dat het hem toegerekend is; 24
Maar ook om onzentwil, welken het zal toegerekend
worden, namelijk dengenen, die geloven in Hem, Die
Jezus, onzen Heere, uit de doden opgewekt heeft; 25
Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt
om onze rechtvaardigmaking.

5 Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof,
hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus
Christus; 2 Door Welken wij ook de toeleiding hebben
door het geloof tot deze genade, in welke wij staan,
en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods. 3 En niet
alleenlijk dit, maar wij roemen ook in de verdrukkingen,
wetende, dat de verdrukking lijdzaamheid werkt;
4 En de lijdzaamheid bevinding, en de bevinding
hoop; 5 En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde
Gods in onze harten uitgestort is door den Heiligen
Geest, Die ons is gegeven. 6 Want Christus, als
wij nog krachteloos waren, is te Zijner tijd voor de
goddelozen gestorven. 7 Want nauwelijks zal iemand
voor een rechtvaardige sterven; want voor den goede
zal mogelijk iemand ook bestaan te sterven. 8 Maar
God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus
voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren.
9 Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door
Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden
van den toorn. 10 Want indien wij, vijanden zijnde,
met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons,
veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden
worden door Zijn leven. 11 En niet alleenlijk dit, maar
wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus
Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen
hebben. 12 Daarom, gelijk door een mens de zonde
in de wereld ingekomen is, en door de zonde de
dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgegaan
is, in welken allen gezondigd hebben. 13 Want tot
de wet was de zonde in de wereld; maar de zonde
wordt niet toegerekend, als er geen wet is. 14 Maar
de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes toe,
ook over degenen, die niet gezondigd hadden in
de gelijkheid der overtreding van Adam, welke een
voorbeeld is Desgenen, Die komen zou. 15 Doch niet,
gelijk de misdaad, alzo is ook de genadegift, want
indien, door de misdaad van een, velen gestorven
zijn, zo is veel meer de genade Gods, en de gave
door de genade, die daar is van een mens Jezus
Christus, overvloedig geweest over velen. 16 En niet,
gelijk de schuld was door den een, die gezondigd
heeft, alzo is de gift; want de schuld is wel uit een
misdaad tot verdoemenis, maar de genadegift is
uit vele misdaden tot rechtvaardigmaking. 17 Want
indien door de misdaad van een de dood geheerst
heeft door dien enen, veel meer zullen degenen,
die den overvloed der genade en der gave der
rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen
door dien Enen, namelijk Jezus Christus. 18 Zo dan,
gelijk door een misdaad de schuld gekomen is over
alle mensen tot verdoemenis; alzo ook door een
rechtvaardigheid komt de genade over alle mensen
tot rechtvaardigmaking des levens. 19 Want gelijk
door de ongehoorzaamheid van dien enen mens
velen tot zondaars gesteld zijn geworden, alzo zullen
ook door de gehoorzaamheid van Enen velen tot
rechtvaardigen gesteld worden. 20 Maar de wet is
bovendien ingekomen, opdat de misdaad te meerder
worde; en waar de zonde meerder geworden is, daar is
de genade veel meer overvloedig geweest; 21 Opdat,
gelijk de zonde geheerst heeft tot den dood, alzo ook
de genade zou heersen door rechtvaardigheid tot het
eeuwige leven, door Jezus Christus onzen Heere.
(aiōnios g166)

6 Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde
blijven, opdat de genade te meerder worde? 2
Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe
zullen wij nog in dezelve leven? 3 Of weet gij niet,
dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn,
wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met
Hem begraven, door den doop in den dood, opdat,
gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de
heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid
des levens wandelen zouden. 5 Want indien wij met
Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns

doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking
Zijner opstanding; 6 Dit wetende, dat onze oude
mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der
zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer
de zonde dienen. 7 Want die gestorven is, die is
gerechtvaardigd van de zonde. 8 Indien wij nu met
Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook
met Hem zullen leven; 9 Wetende, dat Christus,
opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de
dood heerst niet meer over Hem. 10 Want dat Hij
gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven;
en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode. 11 Alzo ook
gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde
dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus,
onzen Heere. 12 Dat dan de zonde niet heerse in
uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de
begeerlijkheden deszelven lichaams. 13 En stelt uwe
leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid;
maar stelt uzelven Gode, als uit de doden levende
geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen
der gerechtigheid. 14 Want de zonde zal over u niet
heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder
de genade. 15 Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat
wij niet zijn onder de wet, maar onder de genade?
Dat zij verre. 16 Weet gij niet, dat wien gij uzelven
stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij
dienstknechten zijt desgenen, dien gij gehoorzaamt,
of der zonde tot den dood, of der gehoorzaamheid
tot gerechtigheid? 17 Maar Gode zij dank, dat gij
wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij
nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het
voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt;
18 En vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gemaakt
dienstknechten der gerechtigheid. 19 Ik spreek op
menselijke wijze, om der zwakheid uws vleses wil;
want gelijk gij uw leden gesteld hebt, om dienstbaar
te zijn der onreinigheid en der ongerechtigheid, tot
ongerechtigheid, alzo stelt nu uw leden, om dienstbaar
te zijn der gerechtigheid, tot heiligmaking. 20 Want
toen gij dienstknechten waart der zonde, zo waart
gij vrij van de gerechtigheid. 21 Wat vrucht dan hadt
gij toen van die dingen, waarover gij u nu schaamt?
Want het einde derzelve is de dood. 22 Maar nu, van
de zonde vrijgemaakt zijnde, en Gode dienstbaar
gemaakt zijnde, hebt gij uw vrucht tot heiligmaking,
en het einde het eeuwige leven. **(aiōnios g166)** 23
Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de
genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus
Christus, onzen Heere. **(aiōnios g166)**

7 Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot
degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst
over den mens, zo langen tijd als hij leeft? 2 Want een
vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden
man verbonden door de wet; maar indien de man
gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des
mans. 3 Daarom dan, indien zij eens anderen mans
wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster
genaamd worden; maar indien de man gestorven is,
zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij geen overspeelster
is, als zij eens anderen mans wordt. 4 Zo dan, mijn
broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam
van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen,
namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is,
opdat wij Gode vruchten dragen zouden. 5 Want
toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen
der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om
den dood vruchten te dragen. 6 Maar nu zijn wij
vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven
zijn, onder welken wij gehouden waren; alzo dat wij
dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de
oudheid der letter. 7 Wat zullen wij dan zeggen? Is de
wet zonde? Dat zij verre. Ja, ik kende de zonde niet
dan door de wet; want ook had ik de begeerlijkheid
niet geweten zonde te zijn, indien de wet niet zeide:
Gij zult niet begeren. 8 Maar de zonde, oorzaak
genomen hebbende door het gebod, heeft in mij alle
begeerlijkheid gewrocht; want zonder de wet is de
zonde dood. 9 En zonder de wet, zo leefde ik eertijds;
maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder
levend geworden, doch ik ben gestorven. 10 En het
gebod, dat ten leven was, hetzelve is mij ten dood
bevonden. 11 Want de zonde, oorzaak genomen
hebbende door het gebod, heeft mij verleid, en door
hetzelve gedood. 12 Alzo is dan de wet heilig, en
het gebod is heilig, en rechtvaardig, en goed. 13 Is
dan het goede mij de dood geworden? Dat zij verre.
Maar de zonde is mij de dood geworden; opdat zij
zou openbaar worden zonde te zijn; werkende mij
door het goede den dood; opdat de zonde boven
mate wierd zondigende door het gebod. 14 Want wij
weten, dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk,
verkocht onder de zonde. 15 Want hetgeen ik doe,
dat ken ik niet; want hetgeen ik wil, dat doe ik niet,

maar hetgeen ik haat, dat doe ik. 16 En indien ik
hetgene doe, dat ik niet wil, zo stem ik de wet toe, dat
zij goed is. 17 Ik dan doe datzelve nu niet meer, maar
de zonde, die in mij woont. 18 Want ik weet, dat in
mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het
willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind
ik niet. 19 Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar
het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. 20 Indien ik
hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelve niet
meer, maar de zonde, die in mij woont. 21 Zo vind ik
dan deze wet in mij; als ik het goede wil doen, dat het
kwade mij bijligt. 22 Want ik heb een vermaak in de
wet Gods, naar den inwendigen mens; 23 Maar ik zie
een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de
wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder
de wet der zonde, die in mijn leden is. 24 Ik ellendig
mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes
doods? 25 Ik dank God, door Jezus Christus, onzen
Heere. Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de
wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde.

8 Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen,
die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees
wandelen, maar naar den Geest. 2 Want de wet
des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij
vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods.
3 Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij
door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon
zendende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat
voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees. 4
Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons,
die niet naar het vlees wandelen, maar naar den
Geest. 5 Want die naar het vlees zijn, bedenken,
dat des vleses is; maar die naar den Geest zijn,
bedenken, dat des Geestes is. 6 Want het bedenken
des vleses is de dood; maar het bedenken des
Geestes is het leven en vrede; 7 Daarom dat het
bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want
het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan
ook niet. 8 En die in het vlees zijn, kunnen Gode
niet behagen. 9 Doch gijlieden zijt niet in het vlees,
maar in den Geest, zo anders de Geest Gods in
u woont. Maar zo iemand den Geest van Christus
niet heeft, die komt Hem niet toe. 10 En indien
Christus in ulieden is, zo is wel het lichaam dood
om der zonden wil; maar de geest is leven om der
gerechtigheid wil. 11 En indien de Geest Desgenen,
Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont,
zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft,
ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn
Geest, Die in u woont. 12 Zo dan, broeders, wij zijn
schuldenaars niet aan het vlees, om naar het vlees
te leven. 13 Want indien gij naar het vlees leeft, zo
zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de
werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven. 14
Want zovelen als er door den Geest Gods geleid
worden, die zijn kinderen Gods. 15 Want gij hebt niet
ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom
tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der
aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen:
Abba, Vader! 16 Dezelve Geest getuigt met onzen
geest, dat wij kinderen Gods zijn. 17 En indien wij
kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen
van God, en medeerfgenamen van Christus; zo wij
anders met Hem lijden, opdat wij ook met Hem
verheerlijkt worden. 18 Want ik houde het daarvoor,
dat het lijden dezes tegenwoordigen tijds niet is te
waarderen tegen de heerlijkheid, die aan ons zal
geopenbaard worden. 19 Want het schepsel, als
met opgestoken hoofde, verwacht de openbaring der
kinderen Gods. 20 Want het schepsel is der ijdelheid
onderworpen, niet gewillig, maar om diens wil, die
het der ijdelheid onderworpen heeft; 21 Op hoop, dat
ook het schepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de
dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid der
heerlijkheid der kinderen Gods. 22 Want wij weten,
dat het ganse schepsel te zamen zucht, en te zamen
als in barensnood is tot nu toe. 23 En niet alleen
dit, maar ook wij zelven, die de eerstelingen des
Geestes hebben, wij ook zelven, zeg ik, zuchten in
onszelven, verwachtende de aanneming tot kinderen,
namelijk de verlossing onzes lichaams. 24 Want
wij zijn in hope zalig geworden. De hoop nu, die
gezien wordt, is geen hoop; want hetgeen iemand
ziet, waarom zal hij het ook hopen? 25 Maar indien
wij hopen, hetgeen wij niet zien, zo verwachten wij
het met lijdzaamheid. 26 En desgelijks komt ook
de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij
weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort,
maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke
zuchtingen. 27 En Die de harten doorzoekt, weet,
welke de mening des Geestes zij, dewijl Hij naar God
voor de heiligen bidt. 28 En wij weten, dat dengenen,
die God liefhebben, alle dingen medewerken ten

goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen
geroepen zijn. 29 Want die Hij te voren gekend
heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den
beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de
Eerstgeborene zij onder vele broederen. 30 En die
Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook
geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft
Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd
heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt. 31 Wat zullen
wij dan tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons
is, wie zal tegen ons zijn? 32 Die ook Zijn eigen
Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons
allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem
niet alle dingen schenken? 33 Wie zal beschuldiging
inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het,
Die rechtvaardig maakt. 34 Wie is het, die verdoemt?
Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die
ook opgewekt is, Die ook ter rechter hand Gods is,
Die ook voor ons bidt. 35 Wie zal ons scheiden van
de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid,
of vervolging, of honger, naaktheid, of gevaar, of
zwaard? 36 (Gelijk geschreven is: Want om Uwentwil
worden wij den gansen dag gedood; wij zijn geacht
als schapen ter slachting.) 37 Maar in dit alles zijn wij
meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad
heeft. 38 Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch
leven, noch engelen, noch overheden, noch machten,
noch tegenwoordige, noch toekomende dingen, 39
Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel
ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is
in Christus Jezus, onzen Heere.

9 Ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet (mijn
geweten mij mede getuigenis gevende door den
Heiligen Geest), 2 Dat het mij een grote droefheid, en
mijn hart een gedurige smart is. 3 Want ik zou zelf
wel wensen verbannen te zijn van Christus, voor mijn
broederen, die mijn maagschap zijn naar het vlees; 4
Welke Israelieten zijn, welker is de aanneming tot
kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de
wetgeving, en de dienst van God, en de beloftenissen;
5 Welker zijn de vaders, en uit welke Christus is,
zoveel het vlees aangaat, Dewelke is God boven allen
te prijzen in der eeuwigheid. Amen. (aiōn g165) 6 Doch
ik zeg dit niet, alsof het woord Gods ware uitgevallen;
want die zijn niet allen Israel, die uit Israel zijn. 7
Noch omdat zij Abrahams zaad zijn, zijn zij allen
kinderen; maar: In Izaak zal u het zaad genoemd
worden. 8 Dat is, niet de kinderen des vleses, die
zijn kinderen Gods; maar de kinderen der beloftenis
worden voor het zaad gerekend. 9 Want dit is het
woord der beloftenis: Omtrent dezen tijd zal Ik komen,
en Sara zal een zoon hebben. 10 En niet alleenlijk
deze, maar ook Rebekka is daarvan een bewijs, als
zij uit een bevrucht was, namelijk Izaak, onzen vader.
11 Want als de kinderen nog niet geboren waren,
noch iets goeds of kwaads gedaan hadden, opdat
het voornemen Gods, dat naar de verkiezing is, vast
bleve, niet uit de werken, maar uit den Roepende;
12 Zo werd tot haar gezegd: De meerdere zal den
mindere dienen. 13 Gelijk geschreven is: Jakob heb
Ik liefgehad, en Ezau heb Ik gehaat. 14 Wat zullen
wij dan zeggen? Is er onrechtvaardigheid bij God?
Dat zij verre. 15 Want Hij zegt tot Mozes: Ik zal Mij
ontfermen, diens Ik Mij ontferm, en zal barmhartig
zijn, dien Ik barmhartig ben. 16 Zo is het dan niet
desgenen, die wil, noch desgenen, die loopt, maar
des ontfermenden Gods. 17 Want de Schrift zegt
tot Farao: Tot ditzelve heb Ik u verwekt, opdat Ik
in u Mijn kracht bewijzen zou, en opdat Mijn Naam
verkondigd worde op de ganse aarde. 18 Zo ontfermt
Hij Zich dan, diens Hij wil, en verhardt, dien Hij wil.
19 Gij zult dan tot mij zeggen: Wat klaagt Hij dan
nog? Want wie heeft Zijn wil wederstaan? 20 Maar
toch, o mens, wie zijt gij, die tegen God antwoordt?
Zal ook het maaksel tot dengenen, die het gemaakt
heeft, zeggen: Waarom hebt gij mij alzo gemaakt?
21 Of heeft de pottenbakker geen macht over het
leem, om uit denzelfden klomp te maken, het ene
vat ter ere, en het andere ter onere? 22 En of God,
willende Zijn toorn bewijzen, en Zijn macht bekend
maken, met vele lankmoedigheid verdragen heeft
de vaten des toorns, tot het verderf toebereid; 23
En opdat Hij zou bekend maken den rijkdom Zijner
heerlijkheid over de vaten der barmhartigheid, die Hij
te voren bereid heeft tot heerlijkheid? 24 Welke Hij
ook geroepen heeft, namelijk ons, niet alleen uit de
Joden, maar ook uit de heidenen. 25 Gelijk Hij ook in
Hosea zegt: Ik zal hetgeen Mijn volk niet was, Mijn
volk noemen, en die niet bemind was, Mijn beminde.
26 En het zal zijn, in de plaats, waar tot hen gezegd
was: Gijlieden zijt Mijn volk niet, aldaar zullen zij
kinderen des levenden Gods genaamd worden. 27
En Jesaja roept over Israel: Al ware het getal der

kinderen Israels gelijk het zand der zee, zo zal het
overblijfsel behouden worden. 28 Want Hij voleindt
een zaak en snijdt ze af in rechtvaardigheid; want de
Heere zal een afgesneden zaak doen op de aarde.
29 En gelijk Jesaja te voren gezegd heeft: Indien de
Heere Sebaoth ons geen zaad had overgelaten, zo
waren wij als Sodom geworden, en Gomorra gelijk
gemaakt geweest. 30 Wat zullen wij dan zeggen? Dat
de heidenen, die de rechtvaardigheid niet zochten,
de rechtvaardigheid verkregen hebben, doch de
rechtvaardigheid, die uit het geloof is. 31 Maar Israel,
die de wet der rechtvaardigheid zocht, is tot de wet
der rechtvaardigheid niet gekomen. 32 Waarom?
Omdat zij die zochten niet uit het geloof, maar als uit
de werken der wet, want zij hebben zich gestoten aan
den steen des aanstoots; 33 Gelijk geschreven is:
Ziet, Ik leg in Sion een steen des aanstoots, en een
rots der ergernis; en een iegelijk, die in Hem gelooft,
zal niet beschaamd worden.

10 Broeders, de toegenegenheid mijns harten, en
het gebed, dat ik tot God voor Israel doe, is
tot hun zaligheid. 2 Want ik geef hun getuigenis,
dat zij een ijver tot God hebben, maar niet met
verstand. 3 Want alzo zij de rechtvaardigheid Gods
niet kennen, en hun eigen gerechtigheid zoeken op
te richten, zo zijn zij der rechtvaardigheid Gods niet
onderworpen. 4 Want het einde der wet is Christus,
tot rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft. 5 Want
Mozes beschrijft de rechtvaardigheid, die uit de wet
is, zeggende: De mens, die deze dingen doet, zal
door dezelve leven. 6 Maar de rechtvaardigheid,
die uit het geloof is, spreekt aldus: Zeg niet in uw
hart: Wie zal in den hemel opklimmen? Hetzelve
is Christus van boven afbrengen. 7 Of, wie zal in
den afgrond nederdalen? Hetzelve is Christus uit de
doden opbrengen. **(Abyssos g12)** 8 Maar wat zegt zij?
Nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit
is het Woord des geloofs, hetwelk wij prediken. 9
Namelijk, indien gij met uw mond zult belijden den
Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem
uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden.
10 Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid
en met den mond belijdt men ter zaligheid. 11 Want
de Schrift zegt: Een iegelijk, die in Hem gelooft, die
zal niet beschaamd worden. 12 Want er is geen
onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want
eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die
Hem aanroepen. 13 Want een iegelijk, die den Naam
des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden. 14 Hoe
zullen zij dan Hem aanroepen, in Welken zij niet
geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven,
van Welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen
zij horen, zonder die hun predikt? 15 En hoe zullen
zij prediken, indien zij niet gezonden worden? Gelijk
geschreven is: Hoe liefelijk zijn de voeten dergenen,
die vrede verkondigen, dergenen, die het goede
verkondigen! 16 Doch zij zijn niet allen het Evangelie
gehoorzaam geweest; want Jesaja zegt: Heere, wie
heeft onze prediking geloofd? 17 Zo is dan het geloof
uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods,
18 Maar ik zeg: Hebben zij het niet gehoord? Ja toch,
hun geluid is over de gehele aarde uitgegaan, en hun
woorden tot de einden der wereld. 19 Maar ik zeg:
Heeft Israel het niet verstaan? Mozes zegt eerst: Ik
zal ulieden tot jaloersheid verwekken door degenen,
die geen volk zijn; door een onverstandig volk zal ik
u tot toorn verwekken. 20 En Jesaja verstout zich,
en zegt: Ik ben gevonden van degenen, die Mij niet
zochten; Ik ben openbaar geworden dengenen, die
naar Mij niet vraagden. 21 Maar tegen Israel zegt Hij:
Den gehelen dag heb Ik Mijn handen uitgestrekt tot
een ongehoorzaam en tegensprekend volk.

11 Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Dat
zij verre; want ik ben ook een Israeliet, uit het
zaad Abrahams, van den stam Benjamin. 2 God
heeft Zijn volk niet verstoten, hetwelk Hij te voren
gekend heeft. Of weet gij niet, wat de Schrift zegt van
Elia, hoe hij God aanspreekt tegen Israel, zeggende:
3 Heere! zij hebben Uw profeten gedood, en Uw
altaren omgeworpen; en ik ben alleen overgebleven
en zij zoeken mijn ziel. 4 Maar wat zegt tot hem
het Goddelijk antwoord? Ik heb Mijzelven nog zeven
duizend mannen overgelaten, die de knie voor het
beeld van Baal niet gebogen hebben. 5 Alzo is er
dan ook in dezen tegenwoordigen tijd een overblijfsel
geworden, naar de verkiezing der genade. 6 En
indien het door genade is, zo is het niet meer uit
de werken; anderszins is de genade geen genade
meer; en indien het is uit de werken, zo is het geen
genade meer; anderszins is het werk geen werk
meer. 7 Wat dan? Hetgeen Israel zoekt, dat heeft het
niet verkregen; maar de uitverkorenen hebben het

verkregen, en de anderen zijn verhard geworden. 8
(Gelijk geschreven is: God heeft hun gegeven een
geest des diepen slaaps; ogen om niet te zien, en
oren om niet te horen) tot op den huidigen dag. 9 En
David zegt: Hun tafel worde tot een strik, en tot een
val, en tot een aanstoot, en tot een vergelding voor
hen. 10 Dat hun ogen verduisterd worden, om niet
te zien; en verkrom hun rug allen tijd. 11 Zo zeg ik
dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden?
Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid
den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te
verwekken. 12 En indien hun val de rijkdom is der
wereld, en hun vermindering de rijkdom der heidenen,
hoeveel te meer hun volheid! 13 Want ik spreek tot u,
heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben;
ik maak mijn bediening heerlijk; 14 Of ik enigszins
mijn vlees tot jaloersheid verwekken, en enigen uit
hen behouden mocht. 15 Want indien hun verwerping
de verzoening is der wereld, wat zal de aanneming
wezen, anders dan het leven uit de doden? 16 En
indien de eerstelingen heilig zijn, zo is ook het deeg
heilig, en indien de wortel heilig is, zo zijn ook de
takken heilig. 17 En zo enige der takken afgebroken
zijn, en gij, een wilde olijfboom zijnde, in derzelver
plaats zijt ingeent, en des wortels en der vettigheid
des olijfbooms mede deelachtig zijt geworden, 18 Zo
roem niet tegen de takken; en indien gij daartegen
roemt, gij draagt den wortel niet, maar de wortel u. 19
Gij zult dan zeggen: De takken zijn afgebroken, opdat
ik zou ingeent worden. 20 Het is wel; zij zijn door
ongeloof afgebroken, en gij staat door het geloof.
Zijt niet hooggevoelende, maar vrees. 21 Want is
het, dat God de natuurlijke takken niet gespaard
heeft, zie toe, dat Hij ook mogelijk u niet spare. 22
Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van
God; de strengheid wel over degenen, die gevallen
zijn, maar de goedertierenheid over u, indien gij in
de goedertierenheid blijft; anderszins zult ook gij
afgehouwen worden. 23 Maar ook zij, indien zij in
het ongeloof niet blijven, zullen ingeent worden; want
God is machtig om dezelve weder in te enten. 24
Want indien gij afgehouwen zijt uit den olijfboom, die
van nature wild was, en tegen nature in den goeden
olijfboom ingeent; hoeveel te meer zullen deze, die
natuurlijke takken zijn, in hun eigen olijfboom geent
worden? 25 Want ik wil niet, broeders, dat u deze
verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt,
bij uzelven), dat de verharding voor een deel over
Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen
zal ingegaan zijn. 26 En alzo zal geheel Israel zalig
worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit
Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden
van Jakob. 27 En dit is hun een verbond van Mij,
als Ik hun zonden zal wegnemen. 28 Zo zijn zij wel
vijanden aangaande het Evangelie, om uwentwil,
maar aangaande de verkiezing zijn zij beminden,
om der vaderen wil; 29 Want de genadegiften en de
roeping Gods zijn onberouwelijk. 30 Want gelijkerwijs
ook gijlieden eertijds Gode ongehoorzaam geweest
zijt, maar nu barmhartigheid verkregen hebt door
dezer ongehoorzaamheid; 31 Alzo zijn ook dezen
nu ongehoorzaam geweest, opdat ook zij door uw
barmhartigheid zouden barmhartigheid verkrijgen. 32
Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid
besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn.
(eleēsē g1653) 33 O diepte des rijkdoms, beide der
wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk
zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen! 34
Want wie heeft den zin des Heeren gekend? Of wie
is Zijn raadsman geweest? 35 Of wie heeft Hem eerst
gegeven, en het zal hem wedervergolden worden?
36 Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle
dingen. Hem zij de heerlijkheid in der eeuwigheid.
Amen. (aiōn g165)

12 Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen
Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende,
heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke
is uw redelijke godsdienst. 2 En wordt dezer
wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door
de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt
beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en
volmaakte wil van God zij. (aiōn g165) 3 Want door
de genade, die mij gegeven is, zeg ik een iegelijk,
die onder u is, dat hij niet wijs zij boven hetgeen
men behoort wijs te zijn; maar dat hij wijs zij tot
matigheid, gelijk als God een iegelijk de mate des
geloofs gedeeld heeft. 4 Want gelijk wij in een
lichaam vele leden hebben, en de leden alle niet
dezelfde werking hebben; 5 Alzo zijn wij velen een
lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij elkanders
leden. 6 Hebbende nu verscheidene gaven, naar
de genade, die ons gegeven is, 7 Zo laat ons die
gaven besteden, hetzij profetie, naar de mate des

geloofs; hetzij bediening, in het bedienen; hetzij die
leert, in het leren; 8 Hetzij die vermaant, in het
vermanen; die uitdeelt, in eenvoudigheid; die een
voorstander is, in naarstigheid; die barmhartigheid
doet, in blijmoedigheid. 9 De liefde zij ongeveinsd.
Hebt een afkeer van het boze, en hangt het goede
aan. 10 Hebt elkander hartelijk lief met broederlijke
liefde; met eer de een den ander voorgaande. 11
Zijt niet traag in het benaarstigen. Zijt vurig van
geest. Dient den Heere. 12 Verblijdt u in de hoop. Zijt
geduldig in de verdrukking. Volhardt in het gebed. 13
Deelt mede tot de behoeften der heiligen. Tracht naar
herbergzaamheid. 14 Zegent hen, die u vervolgen;
zegent en vervloekt niet. 15 Verblijdt u met de blijden;
en weent met de wenenden. 16 Weest eensgezind
onder elkander. Tracht niet naar de hoge dingen,
maar voegt u tot de nederige. Zijt niet wijs bij uzelven.
17 Vergeldt niemand kwaad voor kwaad. Bezorgt
hetgeen eerlijk is voor alle mensen. 18 Indien het
mogelijk is, zoveel in u is, houdt vrede met alle
mensen. 19 Wreekt uzelven niet, beminden, maar
geeft den toorn plaats; want er is geschreven: Mij
komt de wraak toe; Ik zal het vergelden, zegt de
Heere. 20 Indien dan uw vijand hongert, zo spijzigt
hem; indien hem dorst, zo geeft hem te drinken;
want dat doende, zult gij kolen vuurs op zijn hoofd
hopen. 21 Wordt van het kwade niet overwonnen,
maar overwint het kwade door het goede.

13 Alle ziel zij den machten, over haar gesteld,
onderworpen; want er is geen macht dan van
God, en de machten, die er zijn, die zijn van God
geordineerd. 2 Alzo dat die zich tegen de macht
stelt, de ordinantie van God wederstaat; en die ze
wederstaan, zullen over zichzelven een oordeel halen.
3 Want de oversten zijn niet tot een vreze den goeden
werken, maar den kwaden. Wilt gij nu de macht
niet vrezen, doe het goede, en gij zult lof van haar
hebben; 4 Want zij is Gods dienares, u ten goede.
Maar indien gij kwaad doet, zo vrees; want zij draagt
het zwaard niet te vergeefs; want zij is Gods dienares,
een wreekster tot straf dengene, die kwaad doet. 5
Daarom is het nodig onderworpen te zijn, niet alleen
om der straffe, maar ook om des gewetens wil. 6
Want daarom betaalt gij ook schattingen; want zij
zijn dienaars van God, in ditzelve geduriglijk bezig
zijnde. 7 Zo geeft dan een iegelijk, wat gij schuldig zijt;
schatting, dien gij de schatting, tol, dien gij den tol,
vreze, dien gij de vreze, eer, dien gij de eer schuldig
zijt. 8 Zijt niemand iets schuldig, dan elkander lief
te hebben; want die den ander liefheeft, die heeft
de wet vervuld. 9 Want dit: Gij zult geen overspel
doen, gij zult niet doden, gij zult niet stelen, gij zult
geen valse getuigenis geven, gij zult niet begeren;
en zo er enig ander gebod is, wordt in dit woord als
in een hoofdsom begrepen, namelijk in dit: Gij zult
uw naaste liefhebben gelijk uzelven. 10 De liefde
doet den naaste geen kwaad. Zo is dan de liefde de
vervulling der wet. 11 En dit zeg ik te meer, dewijl wij
de gelegenheid des tijds weten, dat het de ure is,
dat wij nu uit den slaap opwaken; want de zaligheid
is ons nu nader, dan toen wij eerst geloofd hebben.
12 De nacht is voorbijgegaan, en de dag is nabij
gekomen. Laat ons dan afleggen de werken der
duisternis, en aandoen de wapenen des lichts. 13
Laat ons, als in den dag, eerlijk wandelen; niet in
brasserijen en dronkenschappen, niet in slaapkameren
en ontuchtigheden, niet in twist en nijdigheid; 14 Maar
doet aan den Heere Jezus Christus, en verzorgt het
vlees niet tot begeerlijkheden.

14 Dengene nu, die zwak is in het geloof, neemt
aan, maar niet tot twistige samensprekingen. 2
De een gelooft wel, dat men alles eten mag, maar die
zwak is, eet moeskruiden. 3 Die daar eet, verachte
hem niet, die niet eet; en die niet eet, oordele hem
niet, die daar eet; want God heeft hem aangenomen.
4 Wie zijt gij, die eens anderen huisknecht oordeelt?
Hij staat, of hij valt zijn eigen heer; doch hij zal
vastgesteld worden, want God is machtig hem vast
te stellen. 5 De een acht wel den enen dag boven
den anderen dag; maar de ander acht al de dagen
gelijk. Een iegelijk zij in zijn eigen gemoed ten volle
verzekerd. 6 Die den dag waarneemt, die neemt hem
waar den Heere; en die den dag niet waarneemt, die
neemt hem niet waar den Heere. Die daar eet, die
eet zulks den Heere, want hij dankt God; en die niet
eet, die eet zulks den Heere niet, en hij dankt God. 7
Want niemand van ons leeft zichzelven, en niemand
sterft zichzelven. 8 Want hetzij dat wij leven, wij leven
den Heere; hetzij dat wij sterven, wij sterven den
Heere. Hetzij dan dat wij leven, hetzij dat wij sterven,
wij zijn des Heeren. 9 Want daartoe is Christus ook
gestorven, en opgestaan, en weder levend geworden,

opdat Hij beiden over doden en levenden heersen
zou. 10 Maar gij, wat oordeelt gij uw broeder? Of ook
gij, wat veracht gij uw broeder? Want wij zullen allen
voor den rechterstoel van Christus gesteld worden. 11
Want er is geschreven: Ik leef, zegt de Heere; voor Mij
zal alle knie zich buigen, en alle tong zal God belijden.
12 Zo dan een iegelijk van ons zal voor zichzelven
Gode rekenschap geven. 13 Laat ons dan elkander
niet meer oordelen; maar oordeelt dit liever, namelijk,
dat gij den broeder geen aanstoot of ergernis geeft.
14 Ik weet en ben verzekerd in den Heere Jezus, dat
geen ding onrein is in zichzelven; dan die acht iets
onrein te zijn, dien is het onrein. 15 Maar indien uw
broeder om der spijze wil bedroefd wordt, zo wandelt
gij niet meer naar liefde. Verderf dien niet met uw
spijze, voor welken Christus gestorven is. 16 Dat dan
uw goed niet gelasterd worde. 17 Want het Koninkrijk
Gods is niet spijs en drank, maar rechtvaardigheid,
en vrede, en blijdschap, door den Heiligen Geest.
18 Want die Christus in deze dingen dient, is Gode
welbehagelijk, en aangenaam den mensen. 19 Zo
dan laat ons najagen, hetgeen tot den vrede, en
hetgeen tot de stichting onder elkander dient. 20
Verbreek het werk van God niet om der spijze wil. Alle
dingen zijn wel rein; maar het is kwaad den mens, die
met aanstoot eet. 21 Het is goed geen vlees te eten,
noch wijn te drinken, noch iets, waaraan uw broeder
zich stoot, of geergerd wordt, of waarin hij zwak is.
22 Hebt gij geloof? hebt dat bij uzelven voor God.
Zalig is hij, die zichzelven niet oordeelt in hetgeen hij
voor goed houdt. 23 Maar die twijfelt, indien hij eet, is
veroordeeld, omdat hij niet uit het geloof eet. En al
wat uit het geloof niet is, dat is zonde.

15 Maar wij, die sterk zijn, zijn schuldig de
zwakheden der onsterken te dragen, en niet
onszelven te behagen. 2 Dat dan een iegelijk van
ons zijn naaste behage ten goede, tot stichting. 3
Want ook Christus heeft Zichzelven niet behaagd,
maar gelijk geschreven is: De smadingen dergenen,
die U smaden, zijn op Mij gevallen. 4 Want al wat
te voren geschreven is, dat is tot onze lering te
voren geschreven, opdat wij, door lijdzaamheid en
vertroosting der Schriften, hoop hebben zouden. 5
Doch de God der lijdzaamheid en der vertroosting
geve u, dat gij eensgezind zijt onder elkander naar
Christus Jezus; 6 Opdat gij eendrachtelijk, met
een mond, moogt verheerlijken den God en Vader
van onzen Heere Jezus Christus. 7 Daarom neemt
elkander aan, gelijk ook Christus ons aangenomen
heeft, tot de heerlijkheid Gods. 8 En ik zeg, dat Jezus
Christus een dienaar geworden is der besnijdenis,
vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou
de beloftenissen der vaderen; 9 En de heidenen God
vanwege de barmhartigheid zouden verheerlijken;
gelijk geschreven is: Daarom zal ik U belijden onder
de heidenen, en Uw Naam lofzingen. 10 En wederom
zegt Hij: Weest vrolijk, gij heidenen met Zijn volk!
11 En wederom: Looft den Heere, al gij heidenen,
en prijst Hem, al gij volken! 12 En wederom zegt
Jesaja: Er zal zijn de wortel van Jessai, en Die
opstaat, om over de heidenen te gebieden; op Hem
zullen de heidenen hopen. 13 De God nu der hoop
vervulle ulieden met alle blijdschap en vrede in het
geloven, opdat gij overvloedig moogt zijn in de hoop,
door de kracht des Heiligen Geestes. 14 Doch, mijn
broeders, ook ik zelf ben verzekerd van u, dat gij
ook zelven vol zijt van goedheid, vervuld met alle
kennis, machtig om ook elkander te vermanen. 15
Maar ik heb u eensdeels te stoutelijker geschreven,
broeders, u als wederom dit indachtig makende,
om de genade, die mij van God gegeven is; 16
Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder
de heidenen, het Evangelie van God bedienende,
opdat de offerande der heidenen aangenaam worde,
geheiligd door den Heiligen Geest. 17 Zo heb ik
dan roem in Christus Jezus in die dingen, die God
aangaan. 18 Want ik zou niet durven iets zeggen,
hetwelk Christus door mij niet gewrocht heeft, tot
gehoorzaamheid der heidenen, met woorden en
werken; 19 Door kracht van tekenen en wonderheden,
en door de kracht van den Geest Gods, zodat ik,
van Jeruzalem af, en rondom, tot Illyrikum toe, het
Evangelie van Christus vervuld heb. 20 En alzo
zeer begerig geweest ben om het Evangelie te
verkondigen, niet waar Christus genoemd was, opdat
ik niet op eens anders fondament zou bouwen; 21
Maar gelijk geschreven is: Denwelken van Hem niet
was geboodschapt, die zullen het zien; en dewelke
het niet gehoord hebben, die zullen het verstaan.
22 Waarom ik ook menigmaal verhinderd geweest
ben tot u te komen. 23 Maar nu geen plaats meer
hebbende in deze gewesten, en van over vele jaren
groot verlangen hebbende, om tot u te komen, 24

Zo zal ik, wanneer ik naar Spanje reis, tot u komen;
want ik hoop in het doorreizen u te zien, en van u
derwaarts geleid te worden, als ik eerst van ulieder
tegenwoordigheid eensdeels verzadigd zal zijn. **25**
Maar nu reis ik naar Jeruzalem, dienende de heiligen.
26 Want het heeft dien van Macedonie en Achaje
goed gedacht een gemene handreiking te doen aan
de armen onder de heiligen, die te Jeruzalem zijn.
27 Want het heeft hun zo goed gedacht; ook zijn zij
hun schuldenaars; want indien de heidenen hunner
geestelijke goederen deelachtig zijn geworden, zo
zijn zij ook schuldig hen van lichamelijke goederen
te dienen. **28** Als ik dan dit volbracht, en hun deze
vrucht verzegeld zal hebben, zo zal ik door ulieder
stad naar Spanje afkomen. **29** En ik weet, dat ik,
tot u komende, met vollen zegen des Evangelies
van Christus komen zal. **30** En ik bid u, broeders,
door onzen Heere Jezus Christus, en door de liefde
des Geestes, dat gij met mij strijdt in de gebeden
tot God voor mij; **31** Opdat ik mag bevrijd worden
van de ongehoorzamen in Judea, en dat deze mijn
dienst, dien ik aan Jeruzalem doe, aangenaam zij den
heiligen; **32** Opdat ik met blijdschap, door den wil van
God, tot u mag komen, en met u verkwikt worden. **33**
En de God des vredes zij met u allen. Amen.

16 En ik beveel u Febe, onze zuster, die een
dienares is der Gemeente, die te Kenchreen
is; **2** Opdat gij haar ontvangt in den Heere, gelijk het
den heiligen betaamt, en haar bijstaat, in wat zaak
zij u zou mogen van doen hebben; want zij is een
voorstandster geweest van velen, ook van mijzelven.
3 Groet Priscilla en Aquila, mijn medewerkers in
Christus Jezus; **4** Die voor mijn leven hun hals
gesteld hebben; denwelken niet alleen ik danke,
maar ook al de Gemeenten der heidenen. **5** Groet
ook de Gemeente in hun huis. Groet Epenetus, mijn
beminde, die de eersteling is van Achaje in Christus.
6 Groet Maria, die veel voor ons gearbeid heeft. **7**
Groet Andronikus en Junias, mijn magen, en mijn
medegevangenen, welke vermaard zijn onder de
apostelen, die ook voor mij in Christus geweest zijn.
8 Groet Amplias, mijn beminde in den Heere. **9**
Groet Urbanus, onzen medearbeider in Christus, en
Stachys, mijn beminde. **10** Groet Apelles, die beproefd
is in Christus. Groet hen, die van het huisgezin van
Aristobulus zijn. **11** Groet Herodion, die van mijn
maagschap is. Groet hen, die van het huisgezin
van Narcissus zijn, degenen namelijk, die in den
Heere zijn. **12** Groet Tryfena en Tryfosa, vrouwen die
in den Heere arbeiden. Groet Persis, de beminde
zuster, die veel gearbeid heeft in den Heere. **13** Groet
Rufus, den uitverkorene in den Heere, en zijn moeder
en de mijne. **14** Groet Asynkritus, Flegon, Hermas,
Patrobas, Hermes, en de broeders, die met hen zijn.
15 Groet Filologus en Julia, Nereus en zijn zuster,
en Olympas, en al de heiligen, die met henlieden
zijn. **16** Groet elkander met een heiligen kus. De
Gemeenten van Christus groeten ulieden. **17** En ik bid
u, broeders, neemt acht op degenen, die tweedracht
en ergernissen aanrichten tegen de leer, die gij van
ons geleerd hebt; en wijkt af van dezelve. **18** Want
dezulken dienen onzen Heere Jezus Christus niet,
maar hun buik; en verleiden door schoonspreken
en prijzen de harten der eenvoudigen. **19** Want uw
gehoorzaamheid is tot kennis van allen gekomen. Ik
verblijde mij dan uwenthalve; en ik wil, dat gij wijs
zijt in het goede, doch onnozel in het kwade. **20** En
de God des vredes zal den satan haast onder uw
voeten verpletteren. De genade van onzen Heere
Jezus Christus zij met ulieden. Amen. **21** U groeten,
Timotheus, mijn medearbeider, en Lucius, en Jason,
en Socipater, mijn bloedverwanten. **22** Ik, Tertius,
die den brief geschreven heb, groet u in den Heere.
23 U groet Gajus, de huiswaard van mij en van de
gehele Gemeente. U groet Erastus, de rentmeester
der stad, en de broeder Quartus. **24** De genade van
onzen Heere Jezus Christus zij met u allen. Amen.
25 Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn
Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar
de openbaring der verborgenheid, die van de tijden
der eeuwen verzwegen is geweest; **(aiōnios g166)** **26**
Maar nu geopenbaard is, en door de profetische
Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot
gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen
bekend is gemaakt; **(aiōnios g166)** **27** Den zelven alleen
wijzen God zij door Jezus Christus de heerlijkheid in
der eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)**

1 Corinthiërs

1 Paulus, een geroepen apostel van Jezus Christus,
door den wil van God, en Sosthenes, de broeder,
2 Aan de Gemeente Gods, die te Korinthe is, den
geheiligden in Christus Jezus, den geroepenen
heiligen, met allen, die den Naam van onzen Heere
Jezus Christus aanroepen in alle plaats, beide hun
en onzen Heere; **3** Genade zij u en vrede van God
onzen Vader, en den Heere Jezus Christus. **4** Ik
dank mijn God allen tijd over u, vanwege de genade
Gods, die u gegeven is in Christus Jezus; **5** Dat gij in
alles rijk zijt geworden in Hem, in alle rede en alle
kennis; **6** Gelijk de getuigenis van Christus bevestigd
is onder u; **7** Alzo dat het u aan gene gave ontbreekt,
verwachtende de openbaring van onzen Heere Jezus
Christus. **8** Welke God u ook zal bevestigen tot het
einde toe, om onstraffelijk te zijn in den dag van
onzen Heere Jezus Christus. **9** God is getrouw, door
Welken gij geroepen zijt tot de gemeenschap van Zijn
Zoon Jezus Christus, onzen Heere. **10** Maar ik bid u,
broeders, door den Naam van onzen Heere Jezus
Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat onder
u geen scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd
zijt in eenzelfden zin, en in een zelfde gevoelen. **11**
Want mij is van u bekend gemaakt, mijn broeders,
door die van het huisgezin van Chloe zijn, dat er
twisten onder u zijn. **12** En dit zeg ik, dat een iegelijk
van u zegt: Ik ben van Paulus, en ik van Apollos; en ik
van Cefas; en ik van Christus. **13** Is Christus gedeeld?
Is Paulus voor u gekruist? Of zijt gij in Paulus naam
gedoopt? **14** Ik dank God, dat ik niemand van ulieden
gedoopt heb, dan Krispus en Gajus; **15** Opdat niet
iemand zegge, dat ik in mijn naam gedoopt heb. **16**
Doch ik heb ook het huisgezin van Stefanus gedoopt;
voorts weet ik niet, of ik iemand anders gedoopt
heb. **17** Want Christus heeft mij niet gezonden, om
te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen;
niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van
Christus niet verijdeld worde. **18** Want het woord
des kruises is wel dengenen, die verloren gaan,
dwaasheid; maar ons, die behouden worden, is het
een kracht Gods; **19** Want er is geschreven: Ik zal de
wijsheid der wijzen doen vergaan, en het verstand
der verstandigen zal Ik te niet maken. **20** Waar is
de wijze? Waar is de schriftgeleerde? Waar is de
onderzoeker dezer eeuw? Heeft God de wijsheid
dezer wereld niet dwaas gemaakt? **(aiōn g165)** **21** Want
nademaal, in de wijsheid Gods, de wereld God niet
heeft gekend door de wijsheid, zo heeft het Gode
behaagd, door de dwaasheid der prediking, zalig te
maken, die geloven; **22** Overmits de Joden een teken
begeren, en de Grieken wijsheid zoeken; **23** Doch
wij prediken Christus, den Gekruisigde, den Joden
wel een ergernis, en den Grieken een dwaasheid;
24 Maar hun, die geroepen zijn, beiden Joden en
Grieken, prediken wij Christus, de kracht Gods, en de
wijsheid Gods. **25** Want het dwaze Gods is wijzer
dan de mensen; en het zwakke Gods is sterker dan
de mensen. **26** Want gij ziet uw roeping, broeders,
dat gij niet vele wijzen zijt naar het vlees, niet vele
machtigen, niet vele edelen. **27** Maar het dwaze der
wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen
beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God
uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen; **28**
En het onedele der wereld, en het verachte heeft God
uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen
iets is, te niet zou maken; **29** Opdat geen vlees zou
roemen voor Hem. **30** Maar uit Hem zijt gij in Christus
Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en
rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing; **31**
Opdat het zij, gelijk geschreven is: Die roemt, roeme
in den Heere.

2 En ik, broeders, als ik tot u ben gekomen, ben niet
gekomen met uitnemendheid van woorden, of van
wijsheid, u verkondigende de getuigenis van God. **2**
Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder
u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd. **3** En ik
was bij ulieden in zwakheid, en in vreze, en in vele
beving. **4** En mijn rede, en mijn prediking was niet in
bewegelijke woorden der menselijke wijsheid, maar
in betoning des geestes en der kracht; **5** Opdat uw
geloof niet zou zijn in wijsheid der mensen, maar in
de kracht Gods. **6** En wij spreken wijsheid onder de
volmaakten; doch een wijsheid, niet dezer wereld,
noch der oversten dezer wereld, die te niet worden;
(aiōn g165) **7** Maar wij spreken de wijsheid Gods,
bestaande in verborgenheid, die bedekt was, welke
God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van
ons, eer de wereld was; **(aiōn g165)** **8** Welke niemand
van de oversten dezer wereld gekend heeft; want
indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere

der heerlijkheid niet gekruist hebben. (aiōn g165) 9
Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet
heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het
hart des mensen niet is opgeklommen, hetgeen God
bereid heeft dien, die Hem liefhebben. 10 Doch God
heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest; want
de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten
Gods. 11 Want wie van de mensen weet, hetgeen
des mensen is, dan de geest des mensen, die in hem
is? Alzo weet ook niemand, hetgeen Gods is, dan de
Geest Gods. 12 Doch wij hebben niet ontvangen den
geest der wereld, maar den Geest, Die uit God is,
opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God
geschonken zijn; 13 Dewelke wij ook spreken, niet
met woorden, die de menselijke wijsheid leert, maar
met woorden, die de Heilige Geest leert, geestelijke
dingen met geestelijke samenvoegende. 14 Maar
de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die des
Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid,
en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk
onderscheiden worden. 15 Doch de geestelijke mens
onderscheidt wel alle dingen, maar hij zelf wordt van
niemand onderscheiden. 16 Want wie heeft den zin
des Heeren gekend, die Hem zou onderrichten? Maar
wij hebben den zin van Christus.

3 En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot
geestelijken, maar als tot vleselijken, als tot jonge
kinderen in Christus. 2 Ik heb u met melk gevoed,
en niet met vaste spijs; want gij vermocht toen nog
niet; ja, gij vermoogt ook nu nog niet. 3 Want gij zijt
nog vleselijk; want dewijl onder u nijd is, en twist,
en tweedracht, zijt gij niet vleselijk, en wandelt gij
niet naar den mens? 4 Want als de een zegt: Ik ben
van Paulus; en een ander: Ik ben van Apollos; zijt gij
niet vleselijk? 5 Wie is dan Paulus, en wie is Apollos,
anders dan dienaars, door welke gij geloofd hebt,
en dat, gelijk de Heere aan een iegelijk gegeven
heeft? 6 Ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt;
maar God heeft den wasdom gegeven. 7 Zo is dan
noch hij, die plant, iets, noch hij, die nat maakt, maar
God, Die den wasdom geeft. 8 En die plant, en die
nat maakt, zijn een; maar een iegelijk zal zijn loon
ontvangen naar zijn arbeid. 9 Want wij zijn Gods
medearbeiders; Gods akkerwerk, Gods gebouw zijt
gij. 10 Naar de genade Gods, die mij gegeven is, heb
ik als een wijs bouwmeester het fondament gelegd;
en een ander bouwt daarop. Maar een iegelijk zie
toe, hoe hij daarop bouwe. 11 Want niemand kan
een ander fondament leggen, dan hetgeen gelegd is,
hetwelk is Jezus Christus. 12 En indien iemand op dit
fondament bouwt: goud, zilver, kostelijke stenen, hout,
hooi, stoppelen; 13 Eens iegelijks werk zal openbaar
worden; want de dag zal het verklaren, dewijl het
door vuur ontdekt wordt; en hoedanig eens iegelijks
werk is, zal het vuur beproeven. 14 Zo iemands
werk blijft, dat hij daarop gebouwd heeft, die zal loon
ontvangen. 15 Zo iemands werk zal verbrand worden,
die zal schade lijden; maar zelf zal hij behouden
worden, doch alzo als door vuur. 16 Weet gij niet, dat
gij Gods tempel zijt, en de Geest Gods in ulieden
woont? 17 Zo iemand den tempel Gods schendt, dien
zal God schenden; want de tempel Gods is heilig,
welke gij zijt. 18 Niemand bedriege zichzelven. Zo
iemand onder u dunkt, dat hij wijs is in deze wereld,
die worde dwaas, opdat hij wijs moge worden. (aiōn
g165) 19 Want de wijsheid dezer wereld is dwaasheid
bij God; want er is geschreven: Hij vat de wijzen in
hun arglistigheid; 20 En wederom: De Heere kent de
overleggingen der wijzen, dat zij ijdel zijn. 21 Niemand
dan roeme op mensen; want alles is uwe. 22 Hetzij
Paulus, hetzij Apollos, hetzij Cefas, hetzij de wereld,
hetzij leven, hetzij dood, hetzij tegenwoordige, hetzij
toekomende dingen, zij zijn alle uwe. 23 Doch gij zijt
van Christus, en Christus is Gods.

4 Alzo houde ons een ieder mens, als dienaars van
Christus, en uitdelers der verborgenheden Gods. 2
En voorts wordt in de uitdelers vereist, dat elk getrouw
bevonden worde. 3 Doch mij is voor het minste, dat ik
van ulieden geoordeeld worde, of van een menselijk
oordeel; ja, ik oordeel ook mijzelven niet. 4 Want ik
ben mijzelven van geen ding bewust; doch ik ben
daardoor niet gerechtvaardigd; maar Die mij oordeelt,
is de Heere. 5 Zo dan oordeelt niets voor den tijd,
totdat de Heere zal gekomen zijn, Welke ook in het
licht zal brengen, hetgeen in de duisternis verborgen
is, en openbaren de raadslagen der harten; en als
dan zal een iegelijk lof hebben van God. 6 En deze
dingen, broeders, heb ik op mijzelven en Apollos
bij gelijkenis toegepast, om uwentwil; opdat gij aan
ons zoudt leren, niet te gevoelen boven hetgeen
geschreven is, dat gij niet, de een om eens anders
wil, opgeblazen wordt tegen den ander. 7 Want wie

onderscheidt u? En wat hebt gij, dat gij niet hebt
ontvangen? En zo gij het ook ontvangen hebt, wat
roemt gij, alsof gij het niet ontvangen hadt? 8 Alrede
zijt gij verzadigd, alrede zijt gij rijk geworden, zonder
ons hebt gij geheerst; en och, of gij heerstet, opdat
ook wij met u heersen mochten! 9 Want ik acht, dat
God ons, die de laatste apostelen zijn, ten toon heeft
gesteld als tot den dood verwezen; want wij zijn een
schouwspel geworden der wereld, en den engelen,
en den mensen. 10 Wij zijn dwazen om Christus' wil,
maar gij zijt wijzen in Christus; wij zijn zwakken, maar
gij sterken; gij zijt heerlijken, maar wij verachten. 11
Tot op deze tegenwoordige ure lijden wij honger,
en lijden wij dorst, en zijn naakt, en worden met
vuisten geslagen, en hebben geen vaste woonplaats;
12 En arbeiden, werkende met onze eigen handen;
wij worden gescholden, en wij zegenen; wij worden
vervolgd, en wij verdragen; 13 Wij worden gelasterd,
en wij bidden; wij zijn geworden als uitvaagsels der
wereld en aller afschrapsel tot nu toe. 14 Ik schrijf
deze dingen niet om u te beschamen, maar als mijn
lieve kinderen vermaan ik u. 15 Want al hadt gij tien
duizend leermeesters in Christus, zo hebt gij toch niet
vele vaders; want in Christus Jezus heb ik u door
het Evangelie geteeld. 16 Zo vermaan ik u dan: zijt
mijn navolgers. 17 Daarom heb ik Timotheus tot u
gezonden, die mijn lieve en getrouwe zoon is in den
Heere, welke u zal indachtig maken mijn wegen, die
in Christus zijn, gelijkerwijs ik alom in alle Gemeenten
leer. 18 Doch sommigen zijn opgeblazen, alsof ik tot
ulieden niet komen zou. 19 Maar ik zal haast tot u
komen, zo de Heere wil, en ik zal dan verstaan, niet
de woorden dergenen, die opgeblazen zijn, maar de
kracht. 20 Want het Koninkrijk Gods is niet gelegen in
woorden, maar in kracht. 21 Wat wilt gij? Zal ik met
de roede tot u komen, of in liefde en in den geest der
zachtmoedigheid?

5 Men hoort ganselijk, dat er hoererij onder u is,
en zodanige hoererij, die ook onder de heidenen
niet genoemd wordt, alzo dat er een zijns vaders
huisvrouw heeft. 2 En zijt gij nog opgeblazen, en
hebt niet veel meer leed gedragen, opdat hij uit het
midden van u weggedaan worde, die deze daad
begaan heeft? 3 Doch ik, als wel met het lichaam
afwezend, maar tegenwoordig zijnde met den geest,
heb alrede, als of ik tegenwoordig ware, dengene, die
dat alzo bedreven heeft, besloten, 4 In den Naam
van onzen Heere Jezus Christus, als gijlieden en mijn
geest samen vergaderd zullen zijn, met de kracht van
onzen Heere Jezus Christus, 5 Denzulken over te
geven aan den satan, tot verderf des vleses, opdat
de geest behouden moge worden in den dag van
den Heere Jezus. 6 Uw roem is niet goed. Weet
gij niet, dat een weinig zuurdesem het gehele deeg
zuur maakt? 7 Zuivert dan den ouden zuurdesem
uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt, gelijk gij
ongezuurd zijt. Want ook ons Pascha is voor ons
geslacht, namelijk Christus. 8 Zo dan laat ons feest
houden, niet in den ouden zuurdesem, noch in den
zuurdesem der kwaadheid en der boosheid, maar
in de ongezuurde broden der oprechtheid en der
waarheid. 9 Ik heb u geschreven in den brief, dat
gij u niet zoudt vermengen met de hoereerders; 10
Doch niet geheellijk met de hoereerders dezer wereld,
of met de gierigaards, of met de rovers, of met de
afgodendienaars; want anders zoudt gij moeten uit de
wereld gaan. 11 Maar nu heb ik u geschreven, dat gij
u niet zult vermengen, namelijk indien iemand, een
broeder genaamd zijnde, een hoereerder is, of een
gierigaard, of een afgodendienaar, of een lasteraar,
of een dronkaard, of een rover; dat gij met zodanig
een ook niet zult eten. 12 Want wat heb ik ook die
buiten zijn te oordelen? Oordeelt gijlieden niet die
binnen zijn? 13 Maar die buiten zijn oordeelt God. En
doet gij dezen boze uit ulieden weg.

6 Durft iemand van ulieden, die een zaak heeft tegen
een ander, te recht gaan voor de onrechtvaardigen,
en niet voor de heiligen? 2 Weet gij niet, dat de
heiligen de wereld oordelen zullen? En indien door
u de wereld geoordeeld wordt, zijt gij onwaardig de
minste gerechtzaken? 3 Weet gij niet, dat wij de
engelen oordelen zullen? Hoeveel te meer de zaken,
die dit leven aangaan? 4 Zo gij dan gerechtzaken
hebt, die dit leven aangaan, zet die daarover, die
in de Gemeente minst geacht zijn. 5 Ik zeg u dit
tot schaamte. Is er dan alzo onder u geen, die wijs
is, ook niet een, die zou kunnen oordelen tussen
zijn broeders? 6 Maar de ene broeder gaat met den
anderen broeder te recht, en dat voor ongelovigen. 7
Zo is er dan nu ganselijk gebrek onder u, dat gij met
elkander rechtzaken hebt. Waarom lijdt gij niet liever
ongelijk? Waarom lijdt gij niet liever schade? 8 Maar

gijlieden doet ongelijk, en doet schade, en dat den
broederen. 9 Of weet gij niet, dat de onrechtvaardigen
het Koninkrijk Gods niet zullen beerven? Dwaalt
niet; noch hoereerders, noch afgodendienaars, noch
overspelers, noch ontuchtigen, noch die bij mannen
liggen, 10 noch dieven, noch gierigaards, noch
dronkaards, geen lasteraars, geen rovers zullen
het Koninkrijk Gods beerven. 11 En dit waart gij
sommigen; maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt
geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd, in den Naam
van den Heere Jezus, en door den Geest onzes Gods;
12 Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar alle dingen
zijn niet oorbaar; alle dingen zijn mij geoorloofd, maar
ik zal onder de macht van geen mij laten brengen.
13 De spijzen zijn voor de buik, en de buik is voor
de spijzen; maar God zal beide dezen en die te niet
doen. Doch het lichaam is niet voor de hoererij, maar
voor den Heere en de Heere voor het lichaam. 14
En God heeft ook den Heere opgewekt, en zal ons
opwekken door Zijn kracht. 15 Weet gij niet, dat uw
lichamen leden van Christus zijn? Zal ik dan de leden
van Christus nemen, en maken ze leden ener hoer?
Dat zij verre. 16 Of weet gij niet, dat die de hoer
aanhangt, een lichaam met haar is? Want die twee,
zegt Hij, zullen tot een vlees wezen. 17 Maar die den
Heere aanhangt, is een geest met Hem. 18 Vliedt de
hoererij. Alle zonde, die de mens doet, is buiten het
lichaam, maar die hoererij bedrijft, zondigt tegen zijn
eigen lichaam. 19 Of weet gij niet, dat ulieder lichaam
een tempel is van den Heiligen Geest, Die in u is,
Dien gij van God hebt, en dat gij uws zelfs niet zijt?
20 Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God
in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn.

7 Aangaande nu de dingen, waarvan gij mij
geschreven hebt; het is een mens goed geen
vrouw aan te raken. 2 Maar om der hoererijen wil zal
een iegelijk man zijn eigen vrouw hebben, en een
iegelijke vrouw zal haar eigen man hebben. 3 De man
zal aan de vrouw de schuldige goedwilligheid betalen;
en desgelijks ook de vrouw aan den man. 4 De vrouw
heeft de macht niet over haar eigen lichaam, maar de
man; en desgelijks ook de man heeft de macht niet
over zijn eigen lichaam, maar de vrouw. 5 Onttrekt
u elkander niet, tenzij dan met beider toestemming
voor een tijd, opdat gij u tot vasten en bidden moogt
verledigen; en komt wederom bijeen, opdat u de
satan niet verzoeke, omdat gij u niet kunt onthouden.
6 Doch dit zeg ik uit toelating, niet uit bevel. 7 Want ik
wilde, dat alle mensen waren, gelijk als ikzelf ben;
maar een iegelijk heeft zijn eigen gave van God, de
een wel aldus, maar de andere alzo. 8 Doch ik zeg
den ongetrouwden, en den weduwen: Het is hun
goed, indien zij blijven, gelijk als ik. 9 Maar indien zij
zich niet kunnen onthouden, dat zij trouwen; want
het is beter te trouwen dan te branden. 10 Doch den
getrouwden gebiede niet ik, maar de Heere, dat de
vrouw van den man niet scheide. 11 En indien zij
ook scheidt, dat zij ongetrouwd blijve, of met den
man verzoene; en dat de man de vrouw niet verlate.
12 Maar den anderen zeg ik, niet de Heere: Indien
enig broeder een ongelovige vrouw heeft, en dezelve
tevreden is bij hem te wonen, dat hij ze niet verlate; 13
En een vrouw, die een ongelovigen man heeft, en hij
tevreden is bij haar te wonen, dat zij hem niet verlate.
14 Want de ongelovige man is geheiligd door de
vrouw, en de ongelovige vrouw is geheiligd door den
man; want anders waren uw kinderen onrein, maar nu
zijn zij heilig. 15 Maar indien de ongelovige scheidt,
dat hij scheide. De broeder of de zuster wordt in
zodanige gevallen niet dienstbaar gemaakt; maar God
heeft ons tot vrede geroepen. 16 Want wat weet gij,
vrouw, of gij den man zult zalig maken? Of wat weet
gij, man, of gij de vrouw zult zalig maken? 17 Doch
gelijk God aan een iegelijk heeft uitgedeeld, gelijk
de Heere een iegelijk geroepen heeft, dat hij alzo
wandele; en alzo verordene ik in al de Gemeenten.
18 Is iemand, besneden zijnde, geroepen, die late zich
geen voorhuid aantrekken; is iemand, in de voorhuid
zijnde, geroepen, die late zich niet besnijden. 19 De
besnijdenis is niets, en de voorhuid is niets, maar
de onderhouding der geboden Gods. 20 Een iegelijk
blijve in die beroeping, daar hij in geroepen is. 21 Zijt
gij, een dienstknecht zijnde, geroepen, laat u dat niet
bekommeren; maar indien gij ook kunt vrij worden,
gebruik dat liever. 22 Want die in den Heere geroepen
is, een dienstknecht zijnde, die is een vrijgelatene des
Heeren; desgelijks ook, die vrij zijnde geroepen is,
die is een dienstknecht van Christus. 23 Gij zijt duur
gekocht, wordt geen dienstknechten der mensen. 24
Een iegelijk, waarin hij geroepen is, broeders, die
blijve in hetzelve bij God. 25 Aangaande de maagden
nu, heb ik geen bevel des Heeren; maar ik zeg mijn
gevoelen, als die barmhartigheid van den Heere

gekregen heb, om getrouw te zijn. 26 Ik houde dan
dit goed te zijn, om den aanstaanden nood, dat het,
zeg ik, den mens goed is alzo te zijn. 27 Zijt gij aan
een vrouw verbonden, zoek geen ontbinding; zijt gij
ongebonden van een vrouw, zoek geen vrouw. 28
Maar indien gij ook trouwt, gij zondigt niet; en indien
een maagd trouwt, zij zondigt niet. Doch dezulken
zullen verdrukking hebben in het vlees; en ik spare
ulieden. 29 Maar dit zeg ik, broeders, dat de tijd voorts
kort is; opdat ook die vrouwen hebben, zouden zijn als
niet hebbende; 30 En die wenen, als niet wenende;
en die blijde zijn, als niet blijde zijnde; en die kopen,
als niet bezittende; 31 En die deze wereld gebruiken,
als niet misbruikende; want de gedaante dezer wereld
gaat voorbij. 32 En ik wil, dat gij zonder bekommernis
zijt. De ongetrouwde bekommert zich met de dingen
des Heeren, hoe hij den Heere zal behagen; 33 Maar
die getrouwd is, bekommert zich met de dingen der
wereld, hoe hij de vrouw zal behagen. 34 Een vrouw
en een maagd zijn onderscheiden. De ongetrouwde
bekommert zich met de dingen des Heeren, opdat
zij heilig zij, beide aan lichaam en aan geest; maar
die getrouwd is, bekommert zich met de dingen der
wereld, hoe zij den man zal behagen. 35 En dit zeg ik
tot uw eigen voordeel; niet opdat ik een strik over u
zou werpen, maar om u te leiden tot hetgeen wel
voegt, en bekwaam is, om den Heere wel aan te
hangen, zonder herwaarts en derwaarts getrokken te
worden. 36 Maar zo iemand acht, dat hij ongevoegelijk
handelt met zijn maagd, indien zij over den jeugdigen
tijd gaat, en het alzo moet geschieden; die doe wat hij
wil, hij zondigt niet; dat zij trouwen. 37 Doch die vast
staat in zijn hart, geen noodzaak hebbende, maar
macht heeft over zijn eigen wil, en dit in zijn hart
besloten heeft, dat hij zijn maagd zal bewaren, die
doet wel. 38 Alzo dan, die haar ten huwelijk uitgeeft,
die doet wel; en die ze ten huwelijk niet uitgeeft, die
doet beter. 39 Een vrouw is door de wet verbonden,
zo langen tijd haar man leeft; maar indien haar man
ontslapen is, zo is zij vrij, om te trouwen, dien zij
wil, alleenlijk in den Heere. 40 Maar zij is gelukkiger,
indien zij alzo blijft, naar mijn gevoelen. En ik meen
ook den Geest Gods te hebben.

8 Aangaande nu de dingen, die den afgoden geofferd
zijn, wij weten, dat wij allen te zamen kennis
hebben. De kennis maakt opgeblazen, maar de liefde
sticht. 2 En zo iemand meent iets te weten, die heeft
nog niets gekend, gelijk men behoort te kennen.
3 Maar zo iemand God liefheeft, die is van Hem
gekend. 4 Aangaande dan het eten der dingen, die
den afgoden geofferd zijn, wij weten, dat een afgod
niets is in de wereld, en dat er geen ander God
is dan een. 5 Want hoewel er ook zijn, die goden
genaamd worden, hetzij in den hemel, hetzij op de
aarde (gelijk er vele goden en vele heren zijn), 6
Nochtans hebben wij maar een God, den Vader, uit
Welken alle dingen zijn, en wij tot Hem; en maar een
Heere, Jezus Christus, door Welken alle dingen zijn,
en wij door Hem. 7 Doch in allen is de kennis niet;
maar sommigen, met een geweten des afgods tot
nog toe, eten als iets dat den afgoden geofferd is;
en hun geweten, zwak zijnde, wordt bevlekt. 8 De
spijze nu maakt ons Gode niet aangenaam; want
hetzij dat wij eten, wij hebben geen overvloed; en
hetzij dat wij niet eten, wij hebben geen gebrek. 9
Maar ziet toe, dat deze uw macht niet enigerwijze
een aanstoot worde dengenen, die zwak zijn. 10
Want zo iemand u, die de kennis hebt, ziet in der
afgoden tempel aanzitten, zal het geweten deszelven,
die zwak is, niet gestijfd worden, om te eten de
dingen, die den afgoden geofferd zijn? 11 En zal
de broeder, die zwak is, door uw kennis verloren
gaan, om welken Christus gestorven is? 12 Doch
gijlieden, alzo tegen de broeders zondigende, en hun
zwak geweten kwetsende, zondigt tegen Christus. 13
Daarom, indien de spijs mijn broeder ergert, zo zal ik
in eeuwigheid geen vlees eten, opdat ik mijn broeder
niet ergere. **(aiōn g165)**

9 Ben ik niet een apostel? Ben ik niet vrij? Heb ik niet
Jezus Christus, onzen Heere, gezien? Zijt gijlieden
niet mijn werk in den Heere? 2 Zo ik anderen geen
apostel ben, nochtans ben ik het ulieden; want het
zegel mijns apostelschaps zijt gijlieden in den Heere.
3 Mijn verantwoording aan degenen, die onderzoek
over mij doen, is deze. 4 Hebben wij niet macht, om te
eten en te drinken? 5 Hebben wij niet macht, om een
vrouw, een zuster zijnde, met ons om te leiden, gelijk
ook de andere apostelen, en de broeders des Heeren,
en Cefas? 6 Of hebben alleen ik en Barnabas geen
macht van niet te werken? 7 Wie dient ooit in den
krijg op eigen bezoldiging? Wie plant een wijngaard,
en eet niet van zijn vrucht? Of wie weidt een kudde,

en eet niet van de melk der kudde? 8 Spreek ik
dit naar den mens, of zegt ook de wet hetzelfde
niet? 9 Want in de wet van Mozes is geschreven: Gij
zult een dorsenden os niet muilbanden. Zorgt ook
God voor de ossen? 10 Of zegt Hij dat ganselijk om
onzentwil? Want om onzentwil is dat geschreven;
overmits die ploegt, op hoop moet ploegen, en die op
hoop dorst, moet zijn hoop deelachtig worden. 11
Indien wij ulieden het geestelijke gezaaid hebben, is
het een grote zaak, zo wij het uwe, dat lichamelijk
is, maaien? 12 Indien anderen deze macht over u
deelachtig zijn, waarom niet veel meer wij? Doch wij
hebben deze macht niet gebruikt, maar wij verdragen
het al, opdat wij niet enige verhindering geven aan
het Evangelie van Christus. 13 Weet gij niet, dat
degenen, die de heilige dingen bedienen, van het
heilige eten? en die steeds bij het altaar zijn, met het
altaar delen? 14 Alzo heeft ook de Heere geordineerd
dengenen, die het Evangelie verkondigen, dat zij van
het Evangelie leven. 15 Maar ik heb geen van deze
dingen gebruikt. En ik heb dit niet geschreven, opdat
het alzo aan mij geschieden zou; want het ware mij
beter te sterven, dan dat iemand dezen mijn roem
zou ijdel maken. 16 Want indien ik het Evangelie
verkondige, het is mij geen roem; want de nood is
mij opgelegd. En wee mij, indien ik het Evangelie
niet verkondig! 17 Want indien ik dat gewillig doe,
zo heb ik loon, maar indien onwillig, de uitdeling is
mij evenwel toebetrouwd. 18 Wat loon heb ik dan?
Namelijk dat ik, het Evangelie verkondigende, het
Evangelie van Christus kosteloos stelle, om mijn
macht in het Evangelie niet te misbruiken. 19 Want
daar ik van allen vrij was, heb ik mijzelven allen
dienstbaar gemaakt, opdat ik er meer zou winnen. 20
En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat
ik de Joden winnen zou; dengenen, die onder de wet
zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat
ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou. 21
Degenen, die zonder de wet zijn, ben ik geworden
als zonder de wet zijnde (Gode nochtans zijnde niet
zonder de wet, maar voor Christus onder de wet),
opdat ik degenen, die zonder de wet zijn, winnen zou.
22 Ik ben den zwakken geworden als een zwakke,
opdat ik de zwakken winnen zou; allen ben ik alles
geworden, opdat ik immers enigen behouden zou. 23
En dit doe ik om des Evangelies wil, opdat ik hetzelve
mede deelachtig zou worden. 24 Weet gijlieden niet,
dat die in de loopbaan lopen, allen wel lopen, maar
dat een den prijs ontvangt? Loopt alzo, dat gij dien
moogt verkrijgen. 25 En een iegelijk, die om prijs
strijdt, onthoudt zich in alles. Dezen dan doen wel dit,
opdat zij een verderfelijke kroon zouden ontvangen,
maar wij een onverderfelijke. 26 Ik loop dan alzo, niet
als op het onzekere; ik kamp alzo, niet als de lucht
slaande; 27 Maar ik bedwing mijn lichaam, en breng
het tot dienstbaarheid, opdat ik niet enigszins, daar ik
anderen gepredikt heb, zelf verwerpelijk worde.

10 En ik wil niet, broeders, dat gij onwetende zijt,
dat onze vaders allen onder de wolk waren,
en allen door de zee doorgegaan zijn; 2 En allen in
Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee; 3 En
allen dezelfde geestelijke spijs gegeten hebben; 4
En allen denzelfden geestelijken drank gedronken
hebben; want zij dronken uit de geestelijke steenrots,
die volgde; en de steenrots was Christus. 5 Maar in
het meerder deel van hen heeft God geen welgevallen
gehad; want zij zijn in de woestijn ter nedergeslagen.
6 En deze dingen zijn geschied ons tot voorbeelden,
opdat wij geen lust tot het kwaad zouden hebben,
gelijkerwijs als zij lust gehad hebben. 7 En wordt
geen afgodendienaars, gelijkerwijs als sommigen
van hen, gelijk geschreven staat: Het volk zat neder
om te eten, en om te drinken, en zij stonden op
om te spelen. 8 En laat ons niet hoereren, gelijk
sommigen van hen gehoereerd hebben, en er vielen
op een dag drie en twintig duizend. 9 En laat ons
Christus niet verzoeken, gelijk ook sommigen van hen
verzocht hebben, en werden van de slagen vernield.
10 En murmureert niet, gelijk ook sommigen van hen
gemurmureerd hebben, en werden vernield van den
verderver. 11 En deze dingen alle zijn hunlieden
overkomen tot voorbeelden; en zijn beschreven tot
waarschuwing van ons, op dewelke de einden der
eeuwen gekomen zijn. (aiōn g165) 12 Zo dan, die
meent te staan, zie toe, dat hij niet valle. 13 Ulieden
heeft geen verzoeking bevangen dan menselijke;
doch God is getrouw, Die u niet zal laten verzocht
worden boven hetgeen gij vermoogt; maar Hij zal met
de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze
kunt verdragen. 14 Daarom, mijn geliefden, vliedt van
den afgodendienst. 15 Als tot verstandigen spreek ik;
oordeelt gij, hetgeen ik zeg. 16 De drinkbeker der
dankzegging, dien wij dankzeggende zegenen, is die

niet een gemeenschap des bloeds van Christus? Het
brood, dat wij breken, is dat niet een gemeenschap
des lichaams van Christus? 17 Want een brood is
het, zo zijn wij velen een lichaam, dewijl wij allen
eens broods deelachtig zijn. 18 Ziet Israel, dat naar
het vlees is; hebben niet degenen, die de offeranden
eten, gemeenschap met het altaar? 19 Wat zeg ik
dan? Dat een afgod iets is, of dat het afgodenoffer iets
is? 20 Ja, ik zeg, dat hetgeen de heidenen offeren, zij
den duivelen offeren, en niet Gode; en ik wil niet,
dat gij met de duivelen gemeenschap hebt. 21 Gij
kunt den drinkbeker des Heeren niet drinken, en den
drinkbeker der duivelen; gij kunt niet deelachtig zijn
aan de tafel des Heeren, en aan de tafel der duivelen.
22 Of tergen wij den Heere? Zijn wij sterker dan Hij?
23 Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar alle dingen
zijn niet oorbaar; alle dingen zijn mij geoorloofd, maar
alle dingen stichten niet. 24 Niemand zoeke dat zijns
zelfs is; maar een iegelijk zoeke dat des anderen
is. 25 Eet al wat in het vleeshuis verkocht wordt,
niets ondervragende, om des gewetens wil; 26 Want
de aarde is des Heeren, en de volheid derzelve. 27
En indien u iemand van de ongelovigen noodt, en
gij daar gaan wilt, eet al wat ulieden voorgesteld
wordt, niets ondervragende, om des gewetens wil. 28
Maar zo iemand tot ulieden zegt: Dat is afgodenoffer;
eet het niet, om desgenen wil, die u dat te kennen
gegeven heeft, en om des gewetens wil. Want de
aarde is des Heeren, en de volheid derzelve. 29 Doch
ik zeg: om het geweten, niet van uzelven, maar des
anderen; want waarom wordt mijn vrijheid geoordeeld
van een ander geweten? 30 En indien ik door genade
der spijze deelachtig ben, waarom word ik gelasterd
over hetgeen, waarvoor ik dankzeg? 31 Hetzij dan
dat gijlieden eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij
iets anders doet, doet het al ter ere Gods. 32 Weest
zonder aanstoot te geven, en den Joden, en den
Grieken, en der Gemeente Gods. 33 Gelijkerwijs ik
ook in alles allen behaag, niet zoekende mijn eigen
voordeel, maar het voordeel van velen, opdat zij
mochten behouden worden.

11 Weest mijn navolgers, gelijkerwijs ook ik van
Christus. 2 En ik prijs u, broeders, dat gij in
alles mijner gedachtig zijt, en de inzettingen behoudt,
gelijk ik die u overgegeven heb. 3 Doch ik wil, dat
gij weet, dat Christus het Hoofd is eens iegelijken
mans, en de man het hoofd der vrouw, en God het
Hoofd van Christus. 4 Een iegelijk man, die bidt of
profeteert, hebbende iets op het hoofd, die onteert
zijn eigen hoofd; 5 Maar een iegelijke vrouw, die bidt
of profeteert met ongedekten hoofde, onteert haar
eigen hoofd; want het is een en hetzelfde, alsof haar
het haar afgesneden ware. 6 Want indien een vrouw
niet gedekt is, dat zij ook geschoren worde; maar
indien het lelijk is voor een vrouw geschoren te zijn, of
het haar afgesneden te hebben, dat zij zich dekke. 7
Want de man moet het hoofd niet dekken, overmits hij
het beeld en de heerlijkheid Gods is; maar de vrouw
is de heerlijkheid des mans. 8 Want de man is uit de
vrouw niet, maar de vrouw is uit den man. 9 Want
ook is de man niet geschapen om de vrouw, maar
de vrouw om den man. 10 Daarom moet de vrouw
een macht op het hoofd hebben, om der engelen wil.
11 Nochtans is noch de man zonder de vrouw, noch
de vrouw zonder den man, in den Heere. 12 Want
gelijkerwijs de vrouw uit den man is, alzo is ook de
man door de vrouw; doch alle dingen zijn uit God.
13 Oordeelt gij onder uzelven: is het betamelijk, dat
de vrouw ongedekt God bidde? 14 Of leert u ook de
natuur zelve niet, dat zo een man lang haar draagt,
het hem een oneer is? 15 Maar zo een vrouw lang
haar draagt, dat het haar een eer is; omdat het lange
haar voor een deksel haar is gegeven? 16 Doch indien
iemand schijnt twistgierig te zijn, wij hebben zulke
gewoonten niet, noch de Gemeenten Gods. 17 Dit
nu, hetgeen ik u aanzegge, prijs ik niet, namelijk dat
gij niet tot beter, maar tot erger samenkomt. 18 Want
eerstelijk, als gij samenkomt in de Gemeente, zo hoor
ik, dat er scheuringen zijn onder u; en ik geloof het ten
dele; 19 Want er moeten ook ketterijen onder u zijn,
opdat degenen, die oprecht zijn, openbaar mogen
worden onder u. 20 Als gij dan bijeen samenkomt,
dat is niet des Heeren avondmaal eten. 21 Want
in het eten neemt een iegelijk te voren zijn eigen
avondmaal; en deze is hongerig, en de andere is
dronken. 22 Hebt gij dan geen huizen, om er te eten
en te drinken? Of veracht gij de Gemeente Gods,
en beschaamt gij degenen, die niet hebben? Wat
zal ik u zeggen? Zal ik u prijzen? In dezen prijs ik
u niet. 23 Want ik heb van den Heere ontvangen,
hetgeen ik ook u overgegeven heb, dat de Heere
Jezus in den nacht, in welken Hij verraden werd, het
brood nam; 24 En als Hij gedankt had, brak Hij het,

en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam, dat voor u
gebroken wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis. 25
Desgelijks nam Hij ook den drinkbeker, na het eten
des avondmaals, en zeide: Deze drinkbeker is het
Nieuwe Testament in Mijn bloed. Doet dat, zo dikwijls
als gij dien zult drinken, tot Mijn gedachtenis. 26
Want zo dikwijls als gij dit brood zult eten, en dezen
drinkbeker zult drinken, zo verkondigt den dood des
Heeren, totdat Hij komt. 27 Zo dan, wie onwaardiglijk
dit brood eet, of den drinkbeker des Heeren drinkt,
die zal schuldig zijn aan het lichaam en bloed des
Heeren. 28 Maar de mens beproeve zichzelven, en
ete alzo van het brood, en drinke van den drinkbeker.
29 Want die onwaardiglijk eet en drinkt, die eet en
drinkt zichzelven een oordeel, niet onderscheidende
het lichaam des Heeren. 30 Daarom zijn onder u
vele zwakken en kranken, en velen slapen. 31 Want
indien wij onszelven oordeelden, zo zouden wij niet
geoordeeld worden. 32 Maar als wij geoordeeld
worden, zo worden wij van den Heere getuchtigd,
opdat wij met de wereld niet zouden veroordeeld
worden. 33 Zo dan, mijn broeders, als gij samenkomt
om te eten, verwacht elkander. 34 Doch zo iemand
hongert, dat hij te huis ete, opdat gij niet tot een
oordeel samenkomt. De overige dingen nu zal ik
verordenen, als ik zal gekomen zijn.

12 En van de geestelijke gaven, broeders, wil
ik niet, dat gij onwetende zijt. 2 Gij weet,
dat gij heidenen waart, tot de stomme afgoden
heengetrokken, naar dat gij geleid werdt. 3 Daarom
maak ik u bekend, dat niemand, die door den Geest
Gods spreekt, Jezus een vervloeking noemt; en
niemand kan zeggen, Jezus den Heere te zijn, dan
door den Heiligen Geest. 4 En er is verscheidenheid
der gaven, doch het is dezelfde Geest; 5 En er is
verscheidenheid der bedieningen, en het is dezelfde
Heere; 6 En er is verscheidenheid der werkingen,
doch het is dezelfde God, Die alles in allen werkt.
7 Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des
Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is. 8 Want
dezen wordt door den Geest gegeven het woord
der wijsheid, en een ander het woord der kennis,
door denzelfden Geest; 9 En een ander het geloof,
door denzelfden Geest; en een ander de gaven
der gezondmakingen, door denzelfden Geest. 10
En een ander de werkingen der krachten; en een
ander profetie; en een ander onderscheidingen der
geesten; en een ander menigerlei talen; en een ander
uitlegging der talen. 11 Doch deze dingen alle werkt
een en dezelfde Geest, delende aan een iegelijk in
het bijzonder, gelijkerwijs Hij wil. 12 Want gelijk het
lichaam een is, en vele leden heeft, en al de leden
van dit ene lichaam, vele zijnde, maar een lichaam
zijn, alzo ook Christus. 13 Want ook wij allen zijn door
een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden,
hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en
wij zijn allen tot een Geest gedrenkt. 14 Want ook het
lichaam is niet een lid, maar vele leden. 15 Indien
de voet zeide: Dewijl ik de hand niet ben, zo ben
ik van het lichaam niet; is hij daarom niet van het
lichaam? 16 En indien het oor zeide: Dewijl ik het
oog niet ben, zo ben ik van het lichaam niet; is het
daarom niet van het lichaam? 17 Ware het gehele
lichaam het oog, waar zou het gehoor zijn? Ware
het gehele lichaam gehoor, waar zou de reuk zijn?
18 Maar nu heeft God de leden gezet, een iegelijk
van dezelve in het lichaam, gelijk Hij gewild heeft. 19
Waren zij alle maar een lid, waar zou het lichaam
zijn? 20 Maar nu zijn er wel vele leden, doch maar
een lichaam. 21 En het oog kan niet zeggen tot de
hand: Ik heb u niet van node; of wederom het hoofd
tot de voeten: Ik heb u niet van node. 22 Ja veeleer,
de leden, die ons dunken de zwakste des lichaams
te zijn, die zijn nodig. 23 En die ons dunken de
minst eerlijke leden des lichaams te zijn, denzelven
doen wij overvloediger eer aan; en onze onsierlijke
leden hebben overvloediger versiering. 24 Doch onze
sierlijke hebben het niet van node; maar God heeft het
lichaam alzo samengevoegd, gevende overvloediger
eer aan hetgeen gebrek aan dezelve heeft; 25 Opdat
geen tweedracht in het lichaam zij, maar de leden
voor elkander gelijke zorg zouden dragen. 26 En
hetzij dat een lid lijdt, zo lijden al de leden mede;
hetzij dat een lid verheerlijkt wordt, zo verblijden zich
al de leden mede. 27 En gijlieden zijt het lichaam van
Christus, en leden in het bijzonder. 28 En God heeft
er sommigen in de Gemeente gesteld, ten eerste
apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars,
daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen,
behulpsels, regeringen, menigerlei talen. 29 Zijn zij
allen apostelen? Zijn zij allen profeten? Zijn zij allen
leraars? Zijn zij allen krachten? 30 Hebben zij allen
gaven der gezondmakingen? Spreken zij allen met

menigerlei talen? Zijn zij allen uitleggers? 31 Doch
ijvert naar de beste gaven; en ik wijs u een weg, die
nog uitnemender is.

13 Al ware het, dat ik de talen der mensen en der
engelen sprak, en de liefde niet had, zo ware ik
een klinkend metaal, of luidende schel geworden. 2
En al ware het dat ik de gave der profetie had, en
wist al de verborgenheden en al de wetenschap;
en al ware het, dat ik al het geloof had, zodat ik
bergen verzette, en de liefde niet had, zo ware ik
niets. 3 En al ware het, dat ik al mijn goederen tot
onderhoud der armen uitdeelde, en al ware het, dat ik
mijn lichaam overgaf, opdat ik verbrand zou worden,
en had de liefde niet, zo zou het mij geen nuttigheid
geven. 4 De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren;
de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet
lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen; 5 Zij handelt
niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelve niet, zij wordt
niet verbitterd, zij denkt geen kwaad; 6 Zij verblijdt
zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich
in de waarheid; 7 Zij bedekt alle dingen, zij gelooft
alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle
dingen. 8 De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij
profetieen, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij
talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet
gedaan worden. 9 Want wij kennen ten dele, en wij
profeteren ten dele; 10 Doch wanneer het volmaakte
zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet
gedaan worden. 11 Toen ik een kind was, sprak ik als
een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik
als een kind; maar wanneer ik een man geworden
ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds
was. 12 Want wij zien nu door een spiegel in een
duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht
tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal
ik kennen, gelijk ook ik gekend ben. 13 En nu blijft
geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste
van deze is de liefde.

14 Jaagt de liefde na, en ijvert om de geestelijke
gaven, maar meest, dat gij moogt profeteren.
2 Want die een vreemde taal spreekt, spreekt niet
den mensen, maar Gode; want niemand verstaat het,
doch met den geest spreekt hij verborgenheden. 3
Maar die profeteert, spreekt den mensen stichting,
en vermaning en vertroosting. 4 Die een vreemde
taal spreekt, die sticht zichzelven; maar die profeteert
die sticht de Gemeente. 5 En ik wil wel, dat gij
allen in vreemde talen spreekt, maar meer, dat gij
profeteert; want die profeteert, is meerder dan die
vreemde talen spreekt, tenzij dan, dat hij het uitlegge,
opdat de Gemeente stichting moge ontvangen. 6
En nu, broeders, indien ik tot u kwam, en sprak
vreemde talen, wat nuttigheid zou ik u doen, zo ik
tot u niet sprak, of in openbaring, of in kennis, of
in profetie of in lering? 7 Zelfs ook de levenloze
dingen, die geluid geven, hetzij fluit, hetzij citer, zo
zij geen onderscheid met hun klank geven, hoe
zal bekend worden, hetgeen op de fluit of op de
citer gespeeld wordt? 8 Want ook indien de bazuin
een onzeker geluid geeft, wie zal zich tot den krijg
bereiden? 9 Alzo ook gijlieden, indien gij niet door
de taal een duidelijke rede geeft, hoe zal verstaan
worden hetgeen gesproken wordt? Want gij zult
zijn als die in de lucht spreekt. 10 Er zijn, naar het
voorvalt, zo vele soorten van stemmen in de wereld,
en geen derzelve is zonder stem. 11 Indien ik dan
de kracht der stem niet weet, zo zal ik hem, die
spreekt, barbaars zijn; en hij, die spreekt, zal bij mij
barbaars zijn. 12 Alzo ook gij, dewijl gij ijverig zijt naar
geestelijke gaven, zo zoekt dat gij moogt overvloedig
zijn tot stichting der Gemeente. 13 Daarom, die in
een vreemde taal spreekt, die bidde, dat hij het
moge uitleggen. 14 Want indien ik in een vreemde
taal bid, mijn geest bidt wel, maar mijn verstand
is vruchteloos. 15 Wat is het dan? Ik zal wel met
den geest bidden, maar ik zal ook met het verstand
bidden; ik zal wel met den geest zingen, maar ik zal
ook met het verstand zingen. 16 Anderszins, indien
gij dankzegt met den geest, hoe zal degene, die de
plaats eens ongeleerden vervult, amen zeggen op
uw dankzegging, dewijl hij niet weet, wat gij zegt?
17 Want gij dankzegt wel behoorlijk, maar de ander
wordt niet gesticht. 18 Ik dank mijn God, dat ik meer
vreemde talen spreek, dan gij allen; 19 Maar ik wil
liever in de Gemeente vijf woorden spreken met mijn
verstand, opdat ik ook anderen moge onderwijzen,
dan tien duizend woorden in een vreemde taal. 20
Broeders, wordt geen kinderen in het verstand, maar
zijt kinderen in de boosheid, en wordt in het verstand
volwassen. 21 In de wet is geschreven: Ik zal door
lieden van andere talen, en door andere lippen tot dit
volk spreken, en ook alzo zullen zij Mij niet horen,

zegt de Heere. 22 Zo dan, de vreemde talen zijn
tot een teken niet dengenen, die geloven, maar den
ongelovigen; en de profetie niet den ongelovigen,
maar dengenen, die geloven. 23 Indien dan de
gehele Gemeente bijeenvergaderd ware, en zij allen
in vreemde talen spraken, en enige ongeleerden of
ongelovigen inkwamen, zouden zij niet zeggen, dat gij
uitzinnig waart? 24 Maar indien zij allen profeteerden,
en een ongelovige of ongeleerde inkwame, die wordt
van allen overtuigd, en hij wordt van allen geoordeeld.
25 En alzo worden de verborgene dingen zijns harten
openbaar; en alzo, vallende op zijn aangezicht, zal hij
God aanbidden, en verkondigen, dat God waarlijk
onder u is. 26 Wat is het dan, broeders? Wanneer gij
samenkomt, een iegelijk van u, heeft hij een psalm,
heeft hij een leer, heeft hij een vreemde taal, heeft
hij een openbaring, heeft hij een uitlegging; laat alle
dingen geschieden tot stichting; 27 En zo iemand
een vreemde taal spreekt, dat het door twee, of ten
meeste drie geschiede, en bij beurte; en dat een het
uitlegge. 28 Maar indien er geen uitlegger is, dat hij
zwijge in de Gemeente; doch dat hij tot zichzelven
spreke, en tot God. 29 En dat twee of drie profeten
spreken, en dat de anderen oordelen. 30 Doch indien
een ander, die er zit, iets geopenbaard is, dat de
eerste zwijge. 31 Want gij kunt allen, de een na
den ander profeteren, opdat zij allen leren, en allen
getroost worden. 32 En de geesten der profeten zijn
den profeten onderworpen. 33 Want God is geen
God van verwarring, maar van vrede, gelijk in al de
Gemeenten der heiligen. 34 Dat uw vrouwen in de
Gemeenten zwijgen; want het is haar niet toegelaten
te spreken, maar bevolen onderworpen te zijn, gelijk
ook de wet zegt. 35 En zo zij iets willen leren, laat
haar te huis haar eigen mannen vragen; want het
staat lelijk voor de vrouwen, dat zij in de Gemeente
spreken. 36 Is het Woord Gods van u uitgegaan? Of
is het tot u alleen gekomen? 37 Indien iemand meent
een profeet te zijn, of geestelijke, die erkenne, dat,
hetgeen ik u schrijf, des Heeren geboden zijn. 38
Maar zo iemand onwetend is, die zij onwetend. 39 Zo
dan, broeders, ijvert om te profeteren, en verhindert
niet in vreemde talen te spreken. 40 Laat alle dingen
eerlijk en met orde geschieden.

15 Voorts, broeders, ik maak u bekend het
Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk
gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat;
2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het
behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd
heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. 3
Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen
ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor
onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is
begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage,
naar de Schriften; 5 En dat Hij is van Cefas gezien,
daarna van de twaalven. 6 Daarna is Hij gezien
van meer dan vijfhonderd broeders op eenmaal, van
welken het meren deel nog over is, en sommigen ook
zijn ontslapen. 7 Daarna is Hij gezien van Jakobus,
daarna van al de apostelen. 8 En ten laatste van
allen is Hij ook van mij, als van een ontijdig geborene,
gezien. 9 Want ik ben de minste van de apostelen,
die niet waardig ben een apostel genaamd te worden,
daarom dat ik de Gemeente Gods vervolgd heb. 10
Doch door de genade Gods ben ik, dat ik ben; en Zijn
genade, die aan mij bewezen is, is niet ijdel geweest,
maar ik heb overvloediger gearbeid dan zij allen;
doch niet ik, maar de genade Gods, Die met mij is.
11 Hetzij dan ik, hetzij zijlieden, alzo prediken wij, en
alzo hebt gij geloofd. 12 Indien nu Christus gepredikt
wordt, dat Hij uit de doden opgewekt is, hoe zeggen
sommigen onder u, dat er geen opstanding der doden
is? 13 En indien er geen opstanding der doden is, zo
is Christus ook niet opgewekt. 14 En indien Christus
niet opgewekt is, zo is dan onze prediking ijdel, en
ijdel is ook uw geloof. 15 En zo worden wij ook
bevonden valse getuigen Gods; want wij hebben
van God getuigd, dat Hij Christus opgewekt heeft,
Dien Hij niet heeft opgewekt, zo namelijk de doden
niet opgewekt worden. 16 Want indien de doden niet
opgewekt worden, zo is ook Christus niet opgewekt.
17 En indien Christus niet opgewekt is, zo is uw
geloof tevergeefs, zo zijt gij nog in uw zonden. 18 Zo
zijn dan ook verloren, die in Christus ontslapen zijn.
19 Indien wij alleenlijk in dit leven op Christus zijn
hopende, zo zijn wij de ellendigste van alle mensen.
20 Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, en is
de Eersteling geworden dergenen, die ontslapen zijn.
21 Want dewijl de dood door een mens is, zo is ook
de opstanding der doden door een Mens. 22 Want
gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in
Christus allen levend gemaakt worden. 23 Maar een
iegelijk in zijn orde: de eersteling Christus, daarna

die van Christus zijn, in Zijn toekomst. 24 Daarna
zal het einde zijn, wanneer Hij het Koninkrijk aan
God en den Vader zal overgegeven hebben; wanneer
Hij zal te niet gedaan hebben alle heerschappij, en
alle macht en kracht. 25 Want Hij moet als Koning
heersen, totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten
zal gelegd hebben. 26 De laatste vijand, die te niet
gedaan wordt, is de dood. 27 Want Hij heeft alle
dingen Zijn voeten onderworpen. Doch wanneer Hij
zegt, dat Hem alle dingen onderworpen zijn, zo is
het openbaar, dat Hij uitgenomen wordt, Die Hem
alle dingen onderworpen heeft. 28 En wanneer Hem
alle dingen zullen onderworpen zijn, dan zal ook de
Zoon Zelf onderworpen worden Dien, Die Hem alle
dingen onderworpen heeft, opdat God zij alles in
allen. 29 Anders, wat zullen zij doen, die voor de
doden gedoopt worden, indien de doden ganselijk
niet opgewekt worden? Waarom worden zij voor de
doden ook gedoopt? 30 Waarom zijn ook wij alle
ure in gevaar? 31 Ik sterf alle dagen, hetwelk ik
betuig bij onzen roem, dien ik heb in Christus Jezus,
onzen Heere. 32 Zo ik, naar den mens, tegen de
beesten gevochten heb te Efeze, wat nuttigheid is
het mij, indien de doden niet opgewekt worden?
Laat ons eten en drinken, want morgen sterven wij.
33 Dwaalt niet. Kwade samensprekingen verderven
goede zeden. 34 Waakt op rechtvaardiglijk, en zondigt
niet. Want sommigen hebben de kennis van God
niet. Ik zeg het u tot schaamte. 35 Maar, zal iemand
zeggen: Hoe zullen de doden opgewekt worden, en
met hoedanig een lichaam zullen zij komen? 36 Gij
dwaas, hetgeen gij zaait, wordt niet levend, tenzij dat
het gestorven is; 37 En hetgeen gij zaait, daarvan
zaait gij het lichaam niet, dat worden zal, maar een
bloot graan, naar het voorvalt, van tarwe, of van
enig der andere granen. 38 Maar God geeft hetzelve
een lichaam, gelijk Hij wil, en aan een iegelijk zaad
zijn eigen lichaam. 39 Alle vlees is niet hetzelfde
vlees; maar een ander is het vlees der mensen, en
een ander is het vlees der beesten, en een ander
der vissen, en een ander der vogelen. 40 En er zijn
hemelse lichamen, en er zijn aardse lichamen; maar
een andere is de heerlijkheid der hemelse, en een
andere der aardse. 41 Een andere is de heerlijkheid
der zon, en een andere is de heerlijkheid der maan,
en een andere is de heerlijkheid der sterren; want
de ene ster verschilt in heerlijkheid van de andere
ster. 42 Alzo zal ook de opstanding der doden zijn.
Het lichaam wordt gezaaid in verderfelijkheid, het
wordt opgewekt in onverderfelijkheid; 43 Het wordt
gezaaid in oneer, het wordt opgewekt in heerlijkheid;
het wordt gezaaid in zwakheid, het wordt opgewekt in
kracht. 44 Een natuurlijk lichaam wordt er gezaaid,
een geestelijk lichaam wordt er opgewekt. Er is een
natuurlijk lichaam, en er is een geestelijk lichaam. 45
Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is
geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een
levendmakenden Geest. 46 Doch het geestelijke is
niet eerst, maar het natuurlijke, daarna het geestelijke.
47 De eerste mens is uit de aarde, aards; de tweede
Mens is de Heere uit den Hemel. 48 Hoedanig de
aardse is, zodanige zijn ook de aardsen; en hoedanig
de hemelse is, zodanige zijn ook de hemelsen. 49
En gelijkerwijs wij het beeld des aardsen gedragen
hebben, alzo zullen wij ook het beeld des Hemelsen
dragen. 50 Doch dit zeg ik, broeders, dat vlees en
bloed het Koninkrijk Gods niet beerven kunnen, en
de verderfelijkheid beerft de onverderfelijkheid niet.
51 Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel
niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd
worden; 52 In een punt des tijds, in een ogenblik, met
de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan, en de
doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij
zullen veranderd worden. 53 Want dit verderfelijke
moet onverderfelijkheid aandoen, en dit sterfelijke
moet onsterfelijkheid aandoen. 54 En wanneer dit
verderfelijke zal onverderfelijkheid aangedaan hebben,
en dit sterfelijke zal onsterfelijkheid aangedaan
hebben, alsdan zal het woord geschieden, dat
geschreven is: De dood is verslonden tot overwinning.
55 Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw
overwinning? (Hadēs g86) 56 De prikkel nu des doods
is de zonde; en de kracht der zonde is de wet. 57
Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft
door onzen Heere Jezus Christus. 58 Zo dan, mijn
geliefde broeders! Zijt standvastig, onbewegelijk, altijd
overvloedig zijnde in het werk des Heeren, als die
weet, dat uw arbeid niet ijdel is in den Heere.

16 Aangaande nu de verzameling, die voor
de heiligen geschiedt, gelijk als ik aan de
Gemeenten in Galatie verordend heb, doet ook gij
alzo. 2 Op elken eersten dag der week, legge een
iegelijk van u iets bij zichzelven weg, vergaderende

een schat, naar dat hij welvaren verkregen heeft;
opdat de verzamelingen alsdan niet eerst geschieden,
wanneer ik gekomen zal zijn. **3** En wanneer ik daar zal
gekomen zijn, zal ik hen, die gij zult bekwaam achten
door brieven, zenden, om uw gave naar Jeruzalem
over te dragen. **4** En indien het der moeite waardig
mocht zijn, dat ik ook zelf reizen zou, zo zullen zij
met mij reizen. **5** Doch ik zal tot u komen, wanneer
ik Macedonie zal doorgegaan zijn, (want ik zal door
Macedonie gaan) **6** En ik zal mogelijk bij u blijven,
of ook overwinteren, opdat gij mij moogt geleiden,
waar ik zal henenreizen. **7** Want ik wil u nu niet zien
in het voorbijgaan, maar ik hoop enigen tijd bij u te
blijven, indien het de Heere zal toelaten. **8** Maar ik
zal te Efeze blijven tot den pinkster dag. **9** Want mij
is een grote en krachtige deur geopend, en er zijn
vele tegenstanders. **10** Zo nu Timotheus komt, ziet,
dat hij buiten vreze bij u zij; want hij werkt het werk
des Heeren, gelijk als ik. **11** Dat hem dan niemand
verachte; maar geleidt hem in vrede, opdat hij tot mij
kome; want ik verwacht hem met de broederen. **12**
En wat aangaat Apollos, den broeder, ik heb hem
zeer gebeden, dat hij met de broederen tot u komen
zou; maar het was ganselijk zijn wil niet, dat hij nu
zou komen; doch hij zal komen, wanneer het hem
wel gelegen zal zijn. **13** Waakt, staat in het geloof,
houdt u mannelijk, zijt sterk. **14** Dat al uw dingen in de
liefde geschieden. **15** En ik bid u, broeders, gij kent
het huis van Stefanas, dat het is de eersteling van
Achaje, en dat zij zichzelven den heiligen ten dienst
hebben geschikt; **16** Dat gij ook u aan de zodanigen
onderwerpt, en aan een iegelijk, die medewerkt en
arbeidt. **17** En ik verblijde mij over de aankomst van
Stefanas, en Fortunatus, en Achaikus, want dezen
hebben vervuld hetgeen mij aan u ontbrak; **18** Want zij
hebben mijn geest verkwikt, en ook den uwen. Erkent
dan de zodanigen. **19** U groeten de Gemeenten
van Azie. U groeten zeer in den Heere Aquila en
Priscilla, met de Gemeente, die te hunnen huize is.
20 U groeten al de broeders. Groet elkander met een
heiligen kus. **21** De groetenis met mijn hand van
Paulus. **22** Indien iemand den Heere Jezus Christus
niet liefheeft, die zij een vervloeking; Maran-atha! **23**
De genade van den Heere Jezus Christus zij met u.
24 Mijn liefde zij met u allen in Christus Jezus. Amen.

2 Corinthiërs

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, door
den wil van God, en Timotheus, de broeder, aan
de Gemeente Gods, die te Korinthe is, met al de
heiligen, die in geheel Achaje zijn: 2 Genade zij u en
vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus
Christus. 3 Geloofd zij de God en Vader van onzen
Heere Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden,
en de God aller vertroosting; 4 Die ons vertroost
in al onze verdrukking, opdat wij zouden kunnen
vertroosten degenen, die in allerlei verdrukking zijn,
door de vertroosting, met welke wij zelven van God
vertroost worden. 5 Want gelijk het lijden van Christus
overvloedig is in ons, alzo is ook door Christus onze
vertroosting overvloedig. 6 Doch hetzij dat wij verdrukt
worden, het is tot uw vertroosting en zaligheid, die
gewrocht wordt in de lijdzaamheid van hetzelfde
lijden, hetwelk wij ook lijden; hetzij dat wij vertroost
worden, het is tot uw vertroosting en zaligheid; 7 En
onze hoop van u is vast, als die weten, dat, gelijk
gij gemeenschap hebt aan het lijden, gij ook alzo
gemeenschap hebt aan de vertroosting. 8 Want wij
willen niet, broeders, dat gij onwetende zijt van onze
verdrukking, die ons in Azie overkomen is, dat wij
uitnemend zeer bezwaard zijn geweest boven onze
macht, alzo dat wij zeer in twijfel waren, ook van
het leven. 9 Ja, wij hadden al zelven in onszelven
het vonnis des doods, opdat wij niet op onszelven
vertrouwen zouden, maar op God, Die de doden
verwekt; 10 Die ons uit zo groten dood verlost heeft,
en nog verlost; op Welken wij hopen, dat Hij ons ook
nog verlossen zal. 11 Alzo gijlieden ook medearbeidt
voor ons door het gebed, opdat over de gave, door
vele personen aan ons teweeggebracht ook voor
ons dankzegging door velen gedaan worde. 12 Want
onze roem is deze, namelijk de getuigenis van ons
geweten, dat wij in eenvoudigheid en oprechtheid
Gods, niet in vleselijke wijsheid, maar in de genade
Gods, in de wereld verkeerd hebben, en allermeest
bij ulieden. 13 Want wij schrijven u geen andere
dingen, dan die gij kent, of ook erkent; en ik hoop,
dat gij ze ook tot het einde toe erkennen zult; 14
Gelijkerwijs gij ook ten dele ons erkend hebt, dat wij
uw roem zijn, gelijk gij ook de onze zijt, in den dag
van den Heere Jezus. 15 En op dit betrouwen wilde
ik te voren tot u komen, opdat gij een tweede genade
zoudt hebben; 16 En door uw stad naar Macedonie
gaan, en wederom van Macedonie tot u komen, en
van ulieden naar Judea geleid worden. 17 Als ik dan
dit voorgenomen heb, heb ik ook lichtvaardigheid
gebruikt? Of neem ik het naar het vlees voor, hetgeen
ik voorneem, opdat bij mij zou wezen, ja, ja, en
neen, neen? 18 Doch God is getrouw, dat ons woord,
hetwelk tot u is geschied, niet is geweest ja en
neen. 19 Want de Zoon van God, Jezus Christus,
Die onder u door ons is gepredikt, namelijk door
mij, en Silvanus, en Timotheus, was niet ja en neen,
maar is geweest ja in Hem. 20 Want zovele beloften
Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem
amen, Gode tot heerlijkheid door ons. 21 Maar Die
ons met u bevestigt in Christus, en Die ons gezalfd
heeft, is God; 22 Die ons ook heeft verzegeld, en
het onderpand des Geestes in onze harten gegeven.
23 Doch ik aanroepe God tot een Getuige over mijn
ziel, dat ik, om u te sparen, nog te Korinthe niet ben
gekomen. 24 Niet dat wij heerschappij voeren over uw
geloof, maar wij zijn medewerkers uwer blijdschap;
want gij staat door het geloof.

2 Maar ik heb dit bij mijzelven voorgenomen, dat
ik niet wederom in droefheid tot u komen zou. 2
Want indien ik ulieden bedroef, wie is het toch, die mij
zal vrolijk maken, dan degene, die van mij bedroefd
is geworden? 3 En ditzelfde heb ik u geschreven,
opdat ik, daar komende, niet zou droefheid hebben
van degenen, van welke ik moest verblijd worden;
vertrouwende van u allen, dat mijn blijdschap uw
aller blijdschap is. 4 Want ik heb ulieden uit vele
verdrukking en benauwdheid des harten, met vele
tranen geschreven, niet opdat gij zoudt bedroefd
worden, maar opdat gij de liefde zoudt verstaan, die
ik overvloediglijk tot u heb. 5 Doch indien iemand
bedroefd heeft, die heeft niet mij bedroefd, maar ten
dele (opdat ik hem niet bezware) ulieden allen. 6 Den
zodanige is deze bestraffing genoeg, die van velen
geschied is. 7 Alzo dat gij daarentegen hem liever
moet vergeven en vertroosten, opdat de zodanige
door al te overvloedige droefheid niet enigszins worde
verslonden. 8 Daarom bid ik u, dat gij de liefde aan
hem bevestigt. 9 Want daartoe heb ik ook geschreven,
opdat ik uw beproeving mocht verstaan, of gij in
alles gehoorzaam zijt. 10 Dien gij nu iets vergeeft,

dien vergeef ik ook; want zo ik ook iets vergeven
heb, dien ik vergeven heb, heb ik het vergeven om
uwentwil, voor het aangezicht van Christus, 11 opdat
de satan over ons geen voordeel krijge; Want zijn
gedachten zijn ons niet onbekend. 12 Voorts, als
ik te Troas kwam, om het Evangelie van Christus
te prediken, en als mij een deur geopend was in
den Heere, 13 zo heb ik geen rust gehad voor mijn
geest, omdat ik Titus, mijn broeder, niet vond; Maar,
afscheid van hen genomen hebbende, vertrok ik
naar Macedonie. 14 En Gode zij dank, Die ons allen
tijd doet triomferen in Christus, en den reuk Zijner
kennis door ons openbaar maakt in alle plaatsen.
15 Want wij zijn Gode een goede reuk van Christus,
in degenen, die zalig worden, en in degenen, die
verloren gaan; 16 Dezen wel een reuk des doods ten
dode; maar genen een reuk des levens ten leven.
En wie is tot deze dingen bekwaam? 17 Want wij
dragen niet, gelijk velen, het Woord Gods te koop,
maar als uit oprechtheid, maar als uit God, in de
tegenwoordigheid Gods, spreken wij het in Christus.

3 Beginnen wij onszelven wederom u aan te prijzen?
Of behoeven wij ook, gelijk sommigen, brieven van
voorschrijving aan u, of brieven van voorschrijving
van u? 2 Gijlieden zijt onze brief, geschreven in onze
harten, bekend en gelezen van alle mensen; 3 Als die
openbaar zijt geworden, dat gij een brief van Christus
zijt, en door onzen dienst bereid, die geschreven is
niet met inkt, maar door den Geest des levenden
Gods, niet in stenen tafelen, maar in vlezen tafelen
des harten. 4 En zodanig een vertrouwen hebben wij
door Christus bij God. 5 Niet dat wij van onszelven
bekwaam zijn iets te denken, als uit onszelven; maar
onze bekwaamheid is uit God; 6 Die ons ook bekwaam
gemaakt heeft, om te zijn dienaars des Nieuwen
Testaments, niet der letter, maar des Geestes; want
de letter doodt, maar de Geest maakt levend. 7 En
indien de bediening des doods in letteren bestaande,
en in stenen ingedrukt, in heerlijkheid is geweest,
alzo dat de kinderen Israels het aangezicht van
Mozes niet konden sterk aanzien, om de heerlijkheid
zijns aangezichts, die te niet gedaan zou worden. 8
Hoe zal niet veel meer de bediening des Geestes
in heerlijkheid zijn? 9 Want indien de bediening
der verdoemenis heerlijkheid geweest is, veel meer
is de bediening der rechtvaardigheid overvloedig
in heerlijkheid. 10 Want ook het verheerlijkte is
zelfs niet verheerlijkt in dezen dele, ten aanzien
van deze uitnemende heerlijkheid. 11 Want indien
hetgeen te niet gedaan wordt, in heerlijkheid was,
veel meer is, hetgeen blijft, in heerlijkheid. 12 Dewijl
wij dan zodanige hoop hebben, zo gebruiken wij
vele vrijmoedigheid in het spreken; 13 En doen niet
gelijkerwijs Mozes, die een deksel op zijn aangezicht
leide, opdat de kinderen Israels niet zouden sterk zien
op het einde van hetgeen te niet gedaan wordt. 14
Maar hun zinnen zijn verhard geworden; want tot op
den dag van heden blijft hetzelfde deksel in het lezen
des Ouden Testaments, zonder ontdekt te worden,
hetwelk door Christus te niet gedaan wordt. 15 Maar
tot den huidigen dag toe, wanneer Mozes gelezen
wordt, ligt een deksel op hun hart. 16 Doch zo wanneer
het tot den Heere zal bekeerd zijn, zo wordt het
deksel weggenomen. 17 De Heere nu is de Geest; en
waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid. 18 En
wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid
des Heeren als in een spiegel aanschouwende,
worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd,
van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren
Geest.

4 Daarom dewijl wij deze bediening hebben, naar de
barmhartigheid, die ons geschied is, zo vertragen
wij niet; 2 Maar wij hebben verworpen de bedekselen
der schande, niet wandelende in arglistigheid, noch
het Woord Gods vervalsende, maar door openbaring
der waarheid onszelven aangenaam makende bij
alle gewetens der mensen, in de tegenwoordigheid
Gods. 3 Doch indien ook ons Evangelie bedekt is,
zo is het bedekt in degenen, die verloren gaan; 4 In
dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft,
namelijk der ongelovigen, opdat hen niet bestrale de
verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van
Christus, Die het Beeld Gods is. (aiōn g165) 5 Want
wij prediken niet onszelven, maar Christus Jezus,
den Heere; en onszelven, dat wij uw dienaars zijn
om Jezus' wil. 6 Want God, Die gezegd heeft, dat
het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene,
Die in onze harten geschenen heeft, om te geven
verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het
aangezicht van Jezus Christus. 7 Maar wij hebben
dezen schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid
der kracht zij van God, en niet uit ons; 8 Als die in alles

verdrukt worden, doch niet benauwd; twijfelmoedig,
doch niet mismoedig; 9 Vervolgd, doch niet daarin
verlaten; nedergeworpen, doch niet verdorven; 10
Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam
omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons
lichaam zou geopenbaard worden. 11 Want wij, die
leven, worden altijd in den dood overgegeven om
Jezus' wil; opdat ook het leven van Jezus in ons
sterfelijk vlees zou geopenbaard worden. 12 Zo dan,
de dood werkt wel in ons, maar het leven in ulieden.
13 Dewijl wij nu denzelfden Geest des geloofs hebben,
gelijk er geschreven is: Ik heb geloofd, daarom heb
ik gesproken; zo geloven wij ook, daarom spreken
wij ook; 14 Wetende, dat Hij, Die den Heere Jezus
opgewekt heeft, ook ons door Jezus zal opwekken,
en met ulieden daar zal stellen. 15 Want al deze
dingen zijn om uwentwil, opdat de vermenigvuldigde
genade, door de dankzegging van velen, overvloedig
worde ter heerlijkheid Gods. 16 Daarom vertragen wij
niet; maar hoewel onze uitwendige mens verdorven
wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd
van dag tot dag. 17 Want onze lichte verdrukking,
die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een gans zeer
uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid; **(aiōnios
g166)** 18 Dewijl wij niet aanmerken de dingen, die
men ziet, maar de dingen, die men niet ziet; want de
dingen, die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die
men niet ziet, zijn eeuwig. **(aiōnios g166)**

5 Want wij weten, dat, zo ons aardse huis dezes
tabernakels gebroken wordt, wij een gebouw van
God hebben, een huis niet met handen gemaakt,
maar eeuwig in de hemelen. **(aiōnios g166)** 2 Want
ook in dezen zuchten wij, verlangende met onze
woonstede, die uit den hemel is, overkleed te worden.
3 Zo wij ook bekleed en niet naakt zullen gevonden
worden. 4 Want ook wij, die in dezen tabernakel
zijn, zuchten, bezwaard zijnde; nademaal wij niet
willen ontkleed, maar overkleed worden, opdat het
sterfelijke van het leven verslonden worde. 5 Die ons
nu tot ditzelfde bereid heeft, is God, Die ons ook het
onderpand des Geestes gegeven heeft. 6 Wij hebben
dan altijd goeden moed, en weten, dat wij, inwonende
in het lichaam, uitwonen van den Heere; 7 (Want wij
wandelen door geloof en niet door aanschouwen.)
8 Maar wij hebben goeden moed, en hebben meer
behagen om uit het lichaam uit te wonen, en bij
den Heere in te wonen. 9 Daarom zijn wij ook zeer
begerig, hetzij inwonende, hetzij uitwonende, om
Hem welbehagelijk te zijn. 10 Want wij allen moeten
geopenbaard worden voor den rechterstoel van
Christus, opdat een iegelijk wegdrage, hetgeen door
het lichaam geschiedt, naardat hij gedaan heeft, hetzij
goed, hetzij kwaad. 11 Wij dan, wetende den schrik
des Heeren, bewegen de mensen tot het geloof, en
zijn Gode openbaar geworden; doch ik hoop ook in
uw gewetens geopenbaard te zijn. 12 Want wij prijzen
onszelven u niet wederom aan, maar wij geven u
oorzaak van roem over ons, opdat gij stof zoudt
hebben tegen degenen, die in het aangezicht roemen
en niet in het hart. 13 Want hetzij dat wij uitzinnig
zijn, wij zijn het Gode; hetzij dat wij gematigd van
zinnen zijn, wij zijn het ulieden. 14 Want de liefde van
Christus dringt ons; Als die dit oordelen, dat, indien
Een voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven
zijn. 15 En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen,
die leven, niet meer zichzelven zouden leven, maar
Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is. 16 Zo
dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees;
en indien wij ook Christus naar het vlees gekend
hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar
het vlees. 17 Zo dan, indien iemand in Christus is, die
is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan,
ziet, het is alles nieuw geworden. 18 En al deze
dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelven verzoend
heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der
verzoening gegeven heeft. 19 Want God was in
Christus de wereld met Zichzelven verzoenende, hun
zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord
der verzoening in ons gelegd. 20 Zo zijn wij dan
gezanten van Christus wege, alsof God door ons
bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God
verzoenen. 21 Want Dien, Die geen zonde gekend
heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij
zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

6 En wij, als medearbeidende, bidden u ook, dat gij
de genade Gods niet tevergeefs moogt ontvangen
hebben. 2 Want Hij zegt: In den aangenamen tijd
heb Ik u verhoord, en in den dag der zaligheid heb Ik
u geholpen. Ziet, nu is het de welaangename tijd,
ziet, nu is het de dag der zaligheid! 3 Wij geven
geen aanstoot in enig ding, opdat de bediening
niet gelasterd worde. 4 Maar wij, als dienaars van

God, maken onszelven in alles aangenaam, in vele
verdraagzaamheid, in verdrukkingen, in noden, in
benauwdheden, 5 In slagen, in gevangenissen, in
beroerten, in arbeid, in waken, in vasten, 6 In reinheid,
in kennis, in lankmoedigheid, in goedertierenheid,
in den Heiligen Geest, in ongeveinsde liefde. 7
In het woord der waarheid, in de kracht van God,
door de wapenen der gerechtigheid aan de rechter-
en aan de linkerzijde; 8 Door eer en oneer, door
kwaad gerucht en goed gerucht; als verleiders,
en nochtans waarachtigen; 9 Als onbekenden, en
nochtans bekend; als stervenden, en ziet, wij leven;
als getuchtigd, en niet gedood; 10 Als droevig zijnde,
doch altijd blijde; als arm, doch velen rijk makende;
als niets hebbende, en nochtans alles bezittende. 11
Onze mond is opengedaan tegen u, o Korinthiers, ons
hart is uitgebreid. 12 Gij zijt niet nauw in ons, maar
gij zijt nauw in uw ingewanden. 13 Nu, om dezelfde
vergelding te doen, (ik spreek als tot mijn kinderen)
zo wordt gij ook uitgebreid. 14 Trekt niet een ander
juk aan met de ongelovigen; want wat mededeel
heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en
wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis?
15 En wat samenstemming heeft Christus met Belial,
of wat deel heeft de gelovige met den ongelovige? 16
Of wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de
afgoden? Want gij zijt de tempel des levenden Gods;
gelijkerwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen,
en Ik zal onder hen wandelen; en Ik zal hun God zijn,
en zij zullen Mij een Volk zijn. 17 Daarom gaat uit het
midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en
raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden
aannemen. 18 En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij
zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere,
de Almachtige.

7 Dewijl wij dan deze beloften hebben, geliefden, laat
ons onszelven reinigen van alle besmetting des
vleses en des geestes, voleindigende de heiligmaking
in de vreze Gods. 2 Geeft ons plaats; wij hebben
niemand verongelijkt, wij hebben niemand verdorven,
wij hebben bij niemand ons voordeel gezocht. 3
Ik zeg dit niet tot uw veroordeling; want ik heb
te voren gezegd, dat gij in onze harten zijt, om
samen te sterven en samen te leven. 4 Ik heb vele
vrijmoedigheid in het spreken tegen u, ik heb veel
roems over u; ik ben vervuld met vertroosting; ik ben
zeer overvloedig van blijdschap in al onze verdrukking.
5 Want ook, als wij in Macedonie gekomen zijn, zo
heeft ons vlees geen rust gehad; maar wij waren
in alles verdrukt; van buiten was strijd, van binnen
vrees. 6 Doch God, Die de nederigen vertroost, heeft
ons getroost door de komst van Titus. 7 En niet
alleen door zijn komst, maar ook door de vertroosting,
met welke hij over u vertroost is geweest, als hij
ons verhaalde uw verlangen, uw kermen, uw ijver
voor mij; alzo dat ik te meer verblijd ben geweest.
8 Want hoewel ik u in den zendbrief bedroefd heb,
het berouwt mij niet, hoewel het mij berouwd heeft;
want ik zie, dat dezelve zendbrief, hoewel voor een
kleinen tijd, u bedroefd heeft. 9 Nu verblijde ik mij,
niet omdat gij bedroefd zijt geweest, maar omdat
gij bedroefd zijt geweest tot bekering; want gij zijt
bedroefd geweest naar God, zodat gij in geen ding
schade van ons geleden hebt. 10 Want de droefheid
naar God werkt een onberouwelijke bekering tot
zaligheid; maar de droefheid der wereld werkt den
dood. 11 Want ziet, ditzelfde dat gij naar God zijt
bedroefd geworden, hoe grote naarstigheid heeft het
in u gewrocht? Ja, verantwoording, ja, onlust, ja,
vrees, ja, verlangen, ja, ijver, ja, wraak; in alles hebt gij
uzelven bewezen rein te zijn in deze zaak. 12 Hoewel
ik dan aan u geschreven heb, dat is niet om diens
wil, die onrecht gedaan had, noch om diens wil, die
onrecht gedaan was; maar opdat onze vlijtigheid voor
u bij u openbaar zou worden, in de tegenwoordigheid
Gods. 13 Daarom zijn wij vertroost geworden over
uw vertroosting; en zijn nog overvloediger verblijd
geworden over de blijdschap van Titus, omdat zijn
geest van u allen verkwikt is geworden. 14 Want
indien ik iets bij hem over u geroemd heb, zo ben
ik niet beschaamd geworden; maar gelijk wij alles
met waarheid tot u gesproken hebben, alzo is ook
onze roem, dien ik bij Titus geroemd heb, waarheid
geworden. 15 En zijn innerlijke bewegingen zijn te
overvloediger jegens u, als hij u aller gehoorzaamheid
overdenkt, hoe gij hem met vreze en beven hebt
ontvangen. 16 Ik verblijde mij dan, dat ik in alles van
u vertrouwen mag hebben.

8 Voorts maken wij u bekend, broeders, de genade
van God, die in de Gemeenten van Macedonie
gegeven is. 2 Dat in vele beproeving der verdrukking
de overvloed hunner blijdschap, en hun zeer diepe

armoede overvloedig geweest is tot den rijkdom
hunner goeddadigheid. 3 Want zij zijn naar vermogen
(ik betuig het), ja, boven vermogen gewillig geweest;
4 Ons met vele vermaning biddende, dat wij wilden
aannemen de gave en de gemeenschap dezer
bediening, die voor de heiligen geschiedt. 5 En zij
deden niet alleen, gelijk wij gehoopt hadden, maar
gaven zichzelven eerst aan den Heere en daarna
aan ons, door den wil van God. 6 Alzo dat wij Titus
vermaanden, dat, gelijk hij te voren begonnen had, hij
ook alzo nog deze gave bij u voleinden zou. 7 Zo
dan, gelijk gij in alles overvloedig zijt, in geloof, en
in woord, en in kennis, en in alle naarstigheid, en
in uw liefde tot ons, ziet, dat gij ook in deze gave
overvloedig zijt. 8 Ik zeg dit niet als gebiedende,
maar als door de naarstigheid van anderen ook de
oprechtheid uwer liefde beproevende. 9 Want gij weet
de genade van onzen Heere Jezus Christus, dat
Hij om uwentwil is arm geworden, daar Hij rijk was,
opdat gij door Zijn armoede zoudt rijk worden. 10 En
ik zeg in dezen mijn mening; want dit is u oorbaar,
als die niet alleen het doen, maar ook het willen van
over een jaar te voren hebt begonnen. 11 Maar nu
voleindigt ook het doen; opdat, gelijk als er geweest
is de volvaardigheid des gemoeds om te willen, er
ook alzo zij het voleindigen uit hetgeen gij hebt. 12
Want indien te voren de volvaardigheid des gemoeds
daar is, zo is iemand aangenaam naar hetgeen hij
heeft, niet naar hetgeen hij niet heeft. 13 Want dit zeg
ik niet, opdat anderen zouden verlichting hebben,
en gij verdrukking; 14 Maar opdat uit gelijkheid, in
dezen tegenwoordigen tijd, uw overvloed zij om hun
gebrek te vervullen; opdat ook hun overvloed zij om
uw gebrek te vervullen, opdat er gelijkheid worde.
15 Gelijk geschreven is: Die veel verzameld had,
had niet over; en die weinig verzameld had, had
niet te weinig. 16 Doch Gode zij dank, Die dezelfde
naarstigheid voor u in het hart van Titus gegeven
heeft; 17 Dat hij de vermaning heeft aangenomen, en
zeer naarstig zijnde, gewillig tot u gereisd is. 18 En
wij hebben ook met hem gezonden den broeder, die
lof heeft in het Evangelie door al de Gemeenten; 19
En dat niet alleen, maar hij is ook van de Gemeenten
verkoren, om met ons te reizen met deze gave, die
van ons bediend wordt tot de heerlijkheid des Heeren
Zelven, en de volvaardigheid uws gemoeds; 20 Dit
verhoedende, dat ons niemand moge lasteren in
dezen overvloed, die van ons wordt bediend; 21 Als
die bezorgen, hetgeen eerlijk is, niet alleen voor den
Heere, maar ook voor de mensen. 22 Wij hebben ook
met hen gezonden onzen broeder, welken wij in vele
dingen dikmaals beproefd hebben, dat hij naarstig
is; en nu veel naarstiger, door het groot vertrouwen,
dat hij heeft tot ulieden. 23 Hetzij dan Titus, hij is
mijn metgezel en medearbeider bij u; hetzij onze
broeders, zij zijn afgezanten der Gemeenten, en een
eer van Christus. 24 Bewijst dan aan hen de bewijzing
uwer liefde, en van onzen roem van u, ook voor het
aangezicht der Gemeenten.

9 Want van de bediening, die voor de heiligen
geschiedt, is mij onnodig aan u te schrijven. 2
Want ik weet de volvaardigheid uws gemoeds, van
welke ik roem over u bij de Macedoniers, dat Achaje
van over een jaar bereid is geweest; en de ijver, van u
begonnen, heeft er velen verwekt. 3 Maar ik heb deze
broeders gezonden, opdat onze roem, dien wij over u
hebben, niet zou ijdel gemaakt worden in dezen dele;
opdat (gelijk ik gezegd heb) gij bereid moogt zijn; 4 En
dat niet mogelijk, zo de Macedoniers met mij kwamen,
en u onbereid vonden, wij (opdat wij niet zeggen,
gij) beschaamd worden in dezen vasten grond der
roeming. 5 Ik heb dan nodig geacht deze broeders
te vermanen, dat zij eerst tot u zouden komen, en
voorbereiden uw te voren aangedienden zegen; opdat
die gereed zij, alzo als een zegen, en niet als een
vrekheid. 6 En dit zeg ik: Die spaarzamelijk zaait, zal
ook spaarzamelijk maaien; en die in zegeningen zaait,
zal ook in zegeningen maaien. 7 Een iegelijk doe,
gelijk hij in zijn hart, voorneemt; niet uit droefheid,
of uit nooddwang; want God heeft een blijmoedigen
gever lief. 8 En God is machtig alle genade te doen
overvloedig zijn in u; opdat gij in alles te allen tijd,
alle genoegzaamheid hebbende, tot alle goed werk
overvloedig moogt zijn. 9 Gelijk er geschreven is: Hij
heeft gestrooid, hij heeft den armen gegeven; Zijn
gerechtigheid blijft in der eeuwigheid. (aiōn g165) 10
Doch Die het zaad den zaaier verleent, Die verlene
ook brood tot spijze, en vermenigvuldige uw gezaaisel,
en vermeerdere de vruchten uwer gerechtigheid;
11 Dat gij in alles rijk wordt tot alle goeddadigheid,
welke door ons werkt dankzegging tot God. 12 Want
de bediening van dezen dienst vervult niet alleen
het gebrek der heiligen, maar is ook overvloedig

door vele dankzeggingen tot God; 13 Dewijl zij door
de beproeving dezer bediening God verheerlijken
over de onderwerping uwer belijdenis onder het
Evangelie van Christus, en over de goeddadigheid
der mededeling aan hen en aan allen; 14 En door
hun gebed voor u, welke naar u verlangen, om de
uitnemende genade Gods over u. 15 Doch Gode zij
dank voor Zijn onuitsprekelijke gave.

10 Voorts ik Paulus zelf bid u, door de
zachtmoedigheid en goedertierenheid van
Christus, die, tegenwoordig zijnde, wel gering ben
onder u, maar afwezend stout ben tegen u; 2 Ik bid
dan, dat ik, tegenwoordig zijnde, niet stout moge zijn
met die vrijmoedigheid, waarmede ik geacht word
stoutelijk gehandeld te hebben tegen sommigen,
die ons achten, alsof wij naar het vlees wandelden.
3 Want wandelende in het vlees, voeren wij den
krijg niet naar het vlees; 4 Want de wapenen van
onzen krijg zijn niet vleselijk, maar krachtig door
God, tot nederwerping der sterkten; 5 Dewijl wij
de overleggingen ter nederwerpen, en alle hoogte,
die zich verheft tegen de kennis van God, en alle
gedachte gevangen leiden tot de gehoorzaamheid
van Christus; 6 En gereed hebbende, hetgeen dient
om te wreken alle ongehoorzaamheid, wanneer uw
gehoorzaamheid zal vervuld zijn. 7 Ziet gij aan wat
voor ogen is? Indien iemand bij zichzelven betrouwt,
dat hij van Christus is, die denke dit wederom uit
zichzelven, dat gelijkerwijs hij van Christus is, alzo
ook wij van Christus zijn. 8 Want indien ik ook
iets overvloediger zou roemen van onze macht,
welke de Heere ons gegeven heeft tot stichting, en
niet tot uw nederwerping, zo zal ik niet beschaamd
worden; 9 Opdat ik niet zou schijnen, alsof ik u door
de brieven wilde verschrikken. 10 Want de brieven
(zeggen zij) zijn wel gewichtig en krachtig; maar
de tegenwoordigheid des lichaams is zwak, en de
rede is verachtelijk. 11 Dezulke bedenke dit, dat
hoedanigen wij zijn in het woord door brieven, als wij
afwezig zijn, wij ook zodanigen zijn inderdaad, als wij
tegenwoordig zijn. 12 Want wij durven onszelven niet
rekenen of vergelijken met sommigen, die zichzelven
prijzen; maar deze verstaan niet, dat zij zichzelven
met zichzelven meten, en zichzelven met zichzelven
vergelijken. 13 Doch wij zullen niet roemen buiten de
maat; maar dat wij, naar de maat des regels, welke
maat ons God toegedeeld heeft, ook tot u toe zijn
gekomen. 14 Want wij strekken onszelven niet te
wijd uit, als die tot u niet zouden komen; want wij
zijn ook gekomen tot u toe, in het Evangelie van
Christus; 15 Niet roemende buiten de maat in anderer
lieden arbeid, maar hebbende hoop, als uw geloof zal
gewassen zijn, dat wij onder ulieden overvloediglijk
zullen vergroot worden naar onzen regel; 16 Om het
Evangelie te verkondigen in de plaatsen, die op gene
zijde van u gelegen zijn; niet om te roemen in eens
anders regel over hetgeen alrede bereid is. 17 Doch
wie roemt, die roeme in den Heere. 18 Want niet die
zichzelven prijst, maar dien de Heere prijst, die is
beproefd.

11 Och, of gij mij een weinig verdroegt in de
onwijsheid; ja ook, verdraagt mij! 2 Want ik ben
ijverig over u met een ijver Gods; want ik heb ulieden
toebereid, om u als een reine maagd aan een man
voor te stellen, namelijk aan Christus. 3 Doch ik vrees,
dat niet enigszins, gelijk de slang Eva door haar
arglistigheid bedrogen heeft, alzo uw zinnen bedorven
worden, om af te wijken van de eenvoudigheid, die
in Christus is. 4 Want indien degene, die komt,
een anderen Jezus predikte, dien wij niet gepredikt
hebben, of indien gij een anderen geest ontvingt,
dien gij niet hebt ontvangen, of een ander Evangelie,
dat gij niet hebt aangenomen, zo verdroegt gij hem
met recht. 5 Want ik acht, dat ik nergens minder in
ben geweest dan de uitnemendste apostelen. 6 En
indien ik ook slecht ben in woorden, nochtans ben ik
het niet in wetenschap; maar alleszins zijn wij in alle
dingen onder u openbaar geworden. 7 Heb ik zonde
gedaan, als ik mijzelven vernederd heb, opdat gij
zoudt verhoogd worden, overmits ik u het Evangelie
Gods om niet verkondigd heb? 8 Ik heb andere
Gemeenten beroofd, bezoldiging van haar nemende,
om u te bedienen; 9 en als ik bij u tegenwoordig
was en gebrek had, ben ik niemand lastig gevallen.
Want mijn gebrek hebben de broeders vervuld, die
van Macedonie kwamen; en ik heb mijzelven in
alles gehouden zonder u te bezwaren, en zal mij
nog alzo houden. 10 De waarheid van Christus is
in mij, dat deze roem in de gewesten van Achaje
aan mij niet zal verhinderd worden. 11 Waarom?
Is het, omdat ik u niet liefheb? God weet het! 12
Maar wat ik doe, dat zal ik nog doen, om de oorzaak

af te snijden dengenen, die oorzaak hebben willen,
opdat zij in hetgeen zij roemen, bevonden mochten
worden gelijk als wij. 13 Want zulke valse apostelen
zijn bedriegelijke arbeiders, zich veranderende in
apostelen van Christus. 14 En het is geen wonder;
want de satan zelf verandert zich in een engel des
lichts. 15 Zo is het dan niets groots, indien ook zijn
dienaars zich veranderen, als waren zij dienaars der
gerechtigheid; van welke het einde zal zijn naar hun
werken. 16 Ik zeg wederom, dat niemand mene,
dat ik onwijs ben; doch zo niet, neemt mij dan aan
als een onwijze, opdat ik ook een weinig moge
roemen. 17 Dat ik spreek, spreek ik niet naar den
Heere, maar als in onwijsheid, in dezen vasten
grond der roeming. 18 Dewijl velen roemen naar het
vlees, zo zal ik ook roemen. 19 Want gij verdraagt
gaarne de onwijzen, dewijl gij wijs zijt. 20 Want gij
verdraagt het, zo u iemand dienstbaar maakt, zo
u iemand opeet, zo iemand van u neemt, zo zich
iemand verheft, zo u iemand in het aangezicht slaat.
21 Ik zeg dit naar oneer, gelijk of wij zwak waren
geweest; maar waarin iemand stout is (ik spreek
in onwijsheid), daarin ben ik ook stout. 22 Zijn zij
Hebreen? Ik ook. Zijn zij Israelieten? Ik ook. Zijn zij
het zaad van Abraham? Ik ook. 23 Zijn zij dienaars
van Christus? (ik spreek onwijs zijnde) ik ben boven
hen; in arbeid overvloediger, in slagen uitnemender,
in gevangenissen overvloediger, in doods gevaar
menigmaal. 24 Van de Joden heb ik veertig slagen
min een, vijfmaal ontvangen. 25 Driemaal ben ik met
roeden gegeseld geweest, eens ben ik gestenigd,
driemaal heb ik schipbreuk geleden, een gansen
nacht en dag heb ik in de diepte doorgebracht. 26
In het reizen menigmaal in gevaren van rivieren,
in gevaren van moordenaars, in gevaren van mijn
geslacht, in gevaren van de heidenen, in gevaren
in de stad, in gevaren in de woestijn, in gevaren op
de zee, in gevaren onder de valse broeders; 27 In
arbeid en moeite, in waken menigmaal, in honger en
dorst, in vasten menigmaal, in koude en naaktheid.
28 Zonder de dingen, die van buiten zijn, overvalt mij
dagelijks de zorg van al de Gemeenten. 29 Wie is er
zwak, dat ik niet zwak ben? Wie wordt er geergerd,
dat ik niet brande? 30 Indien men moet roemen, zo
zal ik roemen de dingen mijner zwakheid. 31 De
God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die
geprezen is in der eeuwigheid, weet, dat ik niet lieg.
(aiōn g165) 32 De stadhouder van den koning Aretas
in Damaskus, bezette de stad der Damaskenen,
willende mij vangen; 33 En ik werd door een venster in
een mand over den muur nedergelaten, en ontvlood
zijn handen.

12 Te roemen is mij waarlijk niet oorbaar; want
ik zal komen tot gezichten en openbaringen
des Heeren. 2 Ik ken een mens in Christus, voor
veertien jaren (of het geschied zij in het lichaam,
weet ik niet, of buiten het lichaam, weet ik niet, God
weet het), dat de zodanige opgetrokken is geweest
tot in den derden hemel; 3 En ik ken een zodanig
mens (of het in het lichaam, of buiten het lichaam
geschied zij, weet ik niet, God weet het), 4 Dat hij
opgetrokken is geweest in het paradijs, en gehoord
heeft onuitsprekelijke woorden, die het een mens niet
geoorloofd is te spreken. 5 Van den zodanige zal ik
roemen, doch van mijzelven zal ik niet roemen, dan
in mijn zwakheden. 6 Want zo ik roemen wil, ik zal
niet onwijs zijn, want ik zal de waarheid zeggen; maar
ik houde daarvan af, opdat niemand van mij denke
boven hetgeen hij ziet, dat ik ben, of dat hij uit mij
hoort. 7 En opdat ik mij door de uitnemendheid der
openbaringen niet zou verheffen, zo is mij gegeven
een scherpe doorn in het vlees, namelijk een engel
des satans, dat hij mij met vuisten slaan zou, opdat ik
mij niet zou verheffen. 8 Hierover heb ik den Heere
driemaal gebeden, opdat hij van mij zou wijken. 9 En
Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg;
want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal
ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat
de kracht van Christus in mij wone. 10 Daarom heb
ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden,
in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om
Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.
11 Ik ben roemende onwijs geworden; gij hebt mij
genoodzaakt, want ik behoorde van u geprezen te
zijn; want ik ben in geen ding minder geweest dan de
uitnemendste apostelen, hoewel ik niets ben. 12 De
merktekenen van een apostel zijn onder u betoond
in alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en
krachten. 13 Want wat is er, waarin gij minder geweest
zijt dan de andere Gemeenten, anders, dan dat ik zelf
u niet lastig ben geweest? Vergeeft mij dit ongelijk.
14 Ziet, ik ben ten derden male gereed, om tot u te
komen, en zal u niet lastig zijn; want ik zoek niet het

uwe, maar u; want de kinderen moeten niet schatten
vergaderen voor de ouders, maar de ouders voor de
kinderen. 15 En ik zal zeer gaarne de kosten doen, en
voor uw zielen ten koste gegeven worden; hoewel ik,
u overvloediger beminnende, weiniger bemind worde.
16 Doch het zij zo, ik heb u niet bezwaard; maar alzo
ik listig was, heb ik u met bedrog gevangen. 17 Heb ik
door iemand dergenen, die ik tot u gezonden heb, van
u mijn voordeel gezocht? 18 Ik heb Titus gebeden, en
den broeder medegezonden; heeft ook Titus van u
zijn voordeel gezocht? Hebben wij niet in denzelfden
geest gewandeld? Hebben wij niet gewandeld in
dezelfde voetstappen? 19 Meent gij wederom, dat
wij ons bij u verontschuldigen? Wij spreken in de
tegenwoordigheid van God in Christus; en dit alles,
geliefden, tot uw stichting. 20 Want ik vrees, dat als
ik gekomen zal zijn, ik u niet enigszins zal vinden
zodanigen als ik wil, en dat ik van u zal gevonden
worden zodanig als gij niet wilt; dat er niet enigszins
zijn twisten, nijdigheden, toorn, gekijf, achterklap,
oorblazingen, opgeblazenheden, beroerten; 21 Opdat
wederom, als ik zal gekomen zijn, mijn God mij niet
vernedere bij u, en ik rouw hebbe over velen, die te
voren gezondigd hebben, en die zich niet bekeerd
zullen hebben van de onreinigheid, en hoererij, en
ontuchtigheid, die zij gedaan hebben.

13 Dit is de derde maal, dat ik tot u kom; in den
mond van twee of drie getuigen zal alle woord
bestaan. 2 Ik heb het te voren gezegd, en zeg het
te voren als tegenwoordig zijnde de tweede maal,
en ik schrijf het nu afwezende aan degenen, die te
voren gezondigd hebben, en aan al de anderen,
dat, zo ik wederom kom, ik hen niet zal sparen; 3
Dewijl gij zoekt een proeve van Christus, Die in mij
spreekt, Welke in u niet zwak is, maar krachtig is
onder u. 4 Want hoewel Hij gekruist is door zwakheid,
zo leeft Hij nochtans door de kracht Gods. Want ook
wij zijn zwak in Hem, maar zullen met Hem leven
door de kracht Gods in u. 5 Onderzoekt uzelven,
of gij in het geloof zijt, beproeft uzelven. Of kent gij
uzelven niet, dat Jezus Christus in u is? tenzij dat gij
enigszins verwerpelijk zijt. 6 Doch ik hoop, dat gij zult
verstaan, dat wij niet verwerpelijk zijn. 7 En ik wens
van God, dat gij geen kwaad doet; niet opdat wij
beproefd zouden bevonden worden, maar opdat gij
het goede zoudt doen, en wij als verwerpelijk zouden
zijn. 8 Want wij vermogen niets tegen de waarheid,
maar voor de waarheid. 9 Want wij verblijden ons,
wanneer wij zwak zijn, en gij sterk zijt. En wij wensen
ook dit, namelijk uw volmaking. 10 Daarom schrijf ik,
afwezende, deze dingen, opdat ik niet, tegenwoordig
zijnde, strengheid zou gebruiken, naar de macht, die
mij de Heere gegeven heeft tot opbouwing, en niet tot
nederwerping. 11 Voorts, broeders, zijt blijde, wordt
volmaakt, zijt getroost, zijt eensgezind, leeft in vrede;
en de God der liefde en des vredes zal met u zijn. 12
Groet elkander met een heiligen kus. 13 U groeten
al de heiligen. 14 De genade van den Heere Jezus
Christus, en de liefde van God, en de gemeenschap
des Heiligen Geestes, zij met u allen. Amen.

Galaten

1 Paulus, een apostel, geroepen niet van mensen,
noch door een mens, maar door Jezus Christus,
en God den Vader, Die Hem uit de doden opgewekt
heeft), **2** En al de broeders, die met mij zijn, aan de
Gemeenten van Galatie: **3** Genade zij u en vrede
van God den Vader, en onzen Heere Jezus Christus;
4 Die Zichzelven gegeven heeft voor onze zonden,
opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige
boze wereld, naar den wil van onzen God en Vader;
(aiōn g165) **5** Denwelken zij de heerlijkheid in alle
eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)** **6** Ik verwonder mij,
dat gij zo haast wijkende van dengene, die u in de
genade van Christus geroepen heeft, overgebracht
wordt tot een ander Evangelie; **7** Daar er geen ander
is; maar er zijn sommigen, die u ontroeren, en het
Evangelie van Christus willen verkeren. **8** Doch al
ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel
u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u
verkondigd hebben, die zij vervloekt. **9** Gelijk wij te
voren gezegd hebben, zo zeg ik ook nu wederom:
Indien u iemand een Evangelie verkondigt, buiten
hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt. **10** Want
predik ik nu de mensen, of God? Of zoek ik mensen
te behagen? Want indien ik nog mensen behaagde,
zo ware ik geen dienstknecht van Christus. **11** Maar ik
maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk
van mij verkondigd is, niet is naar den mens. **12** Want
ik heb ook hetzelve niet van een mens ontvangen,
noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus
Christus. **13** Want gij hebt mijn omgang gehoord, die
eertijds in het Jodendom was, dat ik uitnemend zeer
de Gemeente Gods vervolgde, en dezelve verwoestte;
14 En dat ik in het Jodendom toenam boven velen van
mijn ouderdom in mijn geslacht, zijnde overvloedig
ijverig voor mijn vaderlijke inzettingen. **15** Maar
wanneer het Gode behaagd heeft, Die mij van mijner
moeders lijf aan afgezonderd heeft, en geroepen
door Zijn genade, **16** Zijn Zoon in mij te openbaren,
opdat ik Denzelven door het Evangelie onder de
heidenen zou verkondigen, zo ben ik terstond niet
te rade gegaan met vlees en bloed; **17** En ben niet
wederom gegaan naar Jeruzalem, tot degenen, die
voor mij apostelen waren; maar ik ging henen naar
Arabie, en keerde wederom naar Damaskus. **18**
Daarna kwam ik na drie jaren weder te Jeruzalem
om Petrus te bezoeken, en ik bleef bij hem vijftien
dagen. **19** En zag geen ander van de apostelen, dan
Jakobus, den broeder des Heeren. **20** Hetgeen nu ik
u schrijf, ziet, ik getuig voor God, dat ik niet lieg! **21**
Daarna ben ik gekomen in de gewesten van Syrie en
van Cilicie. **22** En ik was van aangezicht onbekend
aan de Gemeenten in Judea, die in Christus zijn. **23**
Maar zij hadden alleenlijk gehoord, dat men zeide:
Degene, die ons eertijds vervolgde, verkondigt nu
het geloof, hetwelk hij eertijds verwoestte. **24** En zij
verheerlijkten God in mij.

2 Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar
Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus
medegenomen hebbende. **2** En ik ging op door een
openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik
predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan
degenen, die in achting waren, opdat ik niet enigszins
tevergeefs zou lopen of gelopen hebben. **3** Maar ook
Titus, die met mij was, een Griek zijnde, werd niet
genoodzaakt zich te laten besnijden. **4** En dat om
der ingekropen valse broederen wil, die van bezijden
ingekomen waren, om te verspieden onze vrijheid, die
wij in Christus Jezus hebben, opdat zij ons zouden
tot dienstbaarheid brengen. **5** Denwelken wij ook niet
een uur hebben geweken met onderwerping, opdat
de waarheid van het Evangelie bij u zou verblijven.
6 En van degenen, die geacht waren, wat te zijn,
hoedanigen zij eertijds waren, verschilt mij niet; God
neemt den persoon des mensen niet aan; want die
geacht waren, hebben mij niets toegebracht. **7** Maar
daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie
der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat
der besnijdenis; **8** (Want Die in Petrus krachtelijk
wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die
wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen); **9**
En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht
waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven
was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter
hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen,
en zij tot de besnijdenis zouden gaan; **10** Alleenlijk,
dat wij den armen zouden gedenken; hetwelk zelf ik
ook benaarstigd heb te doen. **11** En toen Petrus te
Antiochie gekomen was, wederstond ik hem in het
aangezicht, omdat hij te bestraffen was. **12** Want eer
sommigen van Jakobus gekomen waren, at hij mede

met de heidenen; maar toen zij gekomen waren,
onttrok hij zich en scheidde zichzelven af, vrezende
degenen, die uit de besnijdenis waren. 13 En ook
de andere Joden veinsden met hem; alzo dat ook
Barnabas mede afgetrokken werd door hun veinzing.
14 Maar als ik zag, dat zij niet recht wandelden naar
de waarheid van het Evangelie, zeide ik tot Petrus in
aller tegenwoordigheid: Indien gij, die een Jood zijt,
naar heidense wijze leeft, en niet naar Joodse wijze,
waarom noodzaakt gij de heidenen naar de Joodse
wijze te leven? 15 Wij zijn van nature Joden, en niet
zondaars uit de heidenen; 16 Doch wetende, dat de
mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der
wet, maar door het geloof van Jezus Christus, zo
hebben wij ook in Christus Jezus geloofd, opdat wij
zouden gerechtvaardigd worden uit het geloof van
Christus, en niet uit de werken der wet; daarom dat
uit de werken der wet geen vlees zal gerechtvaardigd
worden. 17 Maar indien wij, die in Christus zoeken
gerechtvaardigd te worden, ook zelven zondaars
bevonden worden, is dan Christus een dienaar der
zonde? Dat zij verre. 18 Want indien ik, hetgeen ik
afgebroken heb, datzelve wederom opbouw, zo stel
ik mijzelven tot een overtreder. 19 Want ik ben door
de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou.
20 Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet
meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu
in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons
van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor
mij overgegeven heeft. 21 Ik doe de genade Gods
niet te niet; want indien de rechtvaardigheid door de
wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven.

3 O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd,
dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn;
denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren
geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde?
2 Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij den Geest
ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking
des geloofs? 3 Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met den
Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees?
4 Hebt gij zoveel tevergeefs geleden? Indien maar
ook tevergeefs! 5 Die u dan den Geest verleent, en
krachten onder u werkt, doet Hij dat uit de werken der
wet, of uit de prediking des geloofs? 6 Gelijkerwijs
Abraham Gode geloofd heeft, en het is hem tot
rechtvaardigheid gerekend; 7 Zo verstaat gij dan, dat
degenen, die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen
zijn. 8 En de Schrift, te voren ziende, dat God de
heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft
te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd,
zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden.
9 Zo dan, die uit het geloof zijn, worden gezegend
met den gelovigen Abraham. 10 Want zovelen als er
uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek;
want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die
niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der
wet, om dat te doen. 11 En dat niemand door de
wet gerechtvaardigd wordt voor God, is openbaar;
want de rechtvaardige zal uit het geloof leven. 12
Doch de wet is niet uit het geloof; maar de mens,
die deze dingen doet, zal door dezelve leven. 13
Christus heeft ons verlost van den vloek der wet,
een vloek geworden zijnde voor ons; want er is
geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout
hangt. 14 Opdat de zegening van Abraham tot de
heidenen komen zou in Christus Jezus, en opdat wij
de belofte des Geestes verkrijgen zouden door het
geloof. 15 Broeders, ik spreek naar den mens: zelfs
eens mensen verbond, dat bevestigd is, doet niemand
te niet, of niemand doet daartoe. 16 Nu zo zijn de
beloftenissen tot Abraham en zijn zaad gesproken.
Hij zegt niet: En den zaden, als van velen; maar als
van een: En uw zade; hetwelk is Christus. 17 En dit
zeg ik: Het verbond, dat te voren van God bevestigd
is op Christus, wordt door de wet, die na vierhonderd
en dertig jaren gekomen is, niet krachteloos gemaakt,
om de beloftenis te niet te doen. 18 Want indien
de erfenis uit de wet is, zo is zij niet meer uit de
beloftenis; maar God heeft ze Abraham door de
beloftenis genadiglijk gegeven. 19 Waartoe is dan de
wet? Zij is om der overtredingen wil daarbij gesteld,
totdat het zaad zou gekomen zijn, dien het beloofd
was; en zij is door de engelen besteld in de hand des
Middelaars. 20 En de Middelaar is niet Middelaar van
een, maar God is een. 21 Is dan de wet tegen de
beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een
wet gegeven ware, die machtig was levend te maken,
zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn.
22 Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde
besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus
Christus aan de gelovigen zou gegeven worden. 23
Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in
bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het

geloof, dat geopenbaard zou worden. 24 Zo dan, de
wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat
wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden.
25 Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet
meer onder den tuchtmeester. 26 Want gij zijt allen
kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. 27
Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij
Christus aangedaan. 28 Daarin is noch Jood noch
Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is
geen man en vrouw; want gij allen zijt een in Christus
Jezus. 29 En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan
Abrahams zaad, en naar de beloftenis erfgenamen.

4 Doch ik zeg, zo langen tijd als de erfgenaam een
kind is, zo verschilt hij niets van een dienstknecht,
hoewel hij een heer is van alles; 2 Maar hij is onder
voogden en verzorgers, tot den tijd van den vader
te voren gesteld. 3 Alzo wij ook, toen wij kinderen
waren, zo waren wij dienstbaar gemaakt onder de
eerste beginselen der wereld. 4 Maar wanneer de
volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon
uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden
onder de wet; 5 Opdat Hij degenen, die onder de wet
waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming
tot kinderen verkrijgen zouden. 6 En overmits gij
kinderen zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons
uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!
7 Zo dan, gij zijt niet meer een dienstknecht, maar
een zoon; en indien gij een zoon zijt, zo zijt gij ook
een erfgenaam van God door Christus. 8 Maar toen,
als gij God niet kendet, diendet gij degenen, die
van nature geen goden zijn; 9 En nu, als gij God
kent, ja, veelmeer van God gekend zijt, hoe keert
gij u wederom tot de zwakke en arme beginselen,
welke gij wederom van voren aan wilt dienen? 10 Gij
onderhoudt dagen, en maanden, en tijden, en jaren.
11 Ik vrees voor u, dat ik niet enigszins tevergeefs aan
u gearbeid heb. 12 Weest gij als ik, want ook ik ben
als gij; broeders, ik bid u; gij hebt mij geen ongelijk
gedaan. 13 En gij weet, dat ik u door zwakheid des
vleses het Evangelie de eerste maal verkondigd heb;
14 En mijn verzoeking, die in mijn vlees geschiedde,
hebt gij niet veracht noch verfoeid; maar gij naamt
mij aan als een engel Gods, ja, als Christus Jezus.
15 Welke was dan uw gelukachting? Want ik geef u
getuigenis, dat gij, zo het mogelijk ware, uw ogen
zoudt uitgegraven, en mij gegeven hebben. 16 Ben ik
dan uw vijand geworden, u de waarheid zeggende?
17 Zij ijveren niet recht over u; maar zij willen ons
uitsluiten, opdat gij over hen zoudt ijveren. 18 Doch
in het goede te allen tijd te ijveren is goed, en niet
alleenlijk, als ik bij u tegenwoordig ben; 19 Mijn
kinderkens, die ik wederom arbeide te baren, totdat
Christus een gestalte in u krijge. 20 Doch ik wilde, dat
ik nu tegenwoordig bij u ware, en mijn stem mocht
veranderen; want ik ben in twijfel over u. 21 Zegt
mij, gij, die onder de wet wilt zijn, hoort gij de wet
niet? 22 Want er is geschreven, dat Abraham twee
zonen had, een uit de dienstmaagd, en een uit de
vrije. 23 Maar gene, die uit de dienstmaagd was, is
naar het vlees geboren geweest; doch deze, die uit
de vrije was, door de beloftenis; 24 Hetwelk dingen
zijn, die andere beduiding hebben; want deze zijn
de twee verbonden; het ene van den berg Sina, tot
dienstbaarheid barende, hetwelk is Agar; 25 Want dit,
namelijk Agar, is Sina, een berg in Arabie, en komt
overeen met Jeruzalem, dat nu is, en dienstbaar is
met haar kinderen. 26 Maar Jeruzalem, dat boven is,
dat is vrij, hetwelk is ons aller moeder. 27 Want er is
geschreven: Wees vrolijk, gij onvruchtbare, die niet
baart, breek uit en roep, gij, die geen barensnood
hebt, want de kinderen der eenzame zijn veel meer,
dan dergene, die den man heeft. 28 Maar wij,
broeders, zijn kinderen der belofte, als Izak was. 29
Doch gelijkerwijs toen, die naar het vlees geboren
was, vervolgde dengene, die naar den Geest geboren
was, alzo ook nu. 30 Maar wat zegt de Schrift? Werp
de dienstmaagd uit en haar zoon; want de zoon der
dienstmaagd zal geenszins erven met den zoon der
vrije. 31 Zo dan, broeders, wij zijn niet kinderen der
dienstmaagd, maar der vrije.

5 Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus
vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het
juk der dienstbaarheid bevangen. 2 Ziet, ik Paulus
zeg u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut
zal zijn. 3 En ik betuig wederom een iegelijk mens,
die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de
gehele wet te doen. 4 Christus is u ijdel geworden, die
door de wet gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van
de genade vervallen. 5 Want wij verwachten door den
Geest, uit het geloof, de hoop der rechtvaardigheid. 6
Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige
kracht noch voorhuid, maar het geloof, door de liefde

werkende. 7 Gij liept wel; wie heeft u verhinderd der
waarheid niet gehoorzaam te zijn? 8 Dit gevoelen is
niet uit Hem, Die u roept. 9 Een weinig zuurdesem
verzuurt het gehele deeg. 10 Ik vertrouw van u in
den Heere, dat gij niet anders zult gevoelen; maar
die u ontroert, zal het oordeel dragen, wie hij ook zij.
11 Maar ik, broeders! Indien ik nog de besnijdenis
predik, waarom word ik nog vervolgd? Zo is dan
de ergernis des kruises vernietigd. 12 Och, of zij
ook afgesneden werden, die u onrustig maken! 13
Want gij zijt tot vrijheid geroepen, broeders, alleenlijk
gebruikt de vrijheid niet tot een oorzaak voor het
vlees; maar dient elkander door de liefde. 14 Want
de gehele wet wordt in een woord vervuld, namelijk
in dit: Gij zult uw naaste liefhebben, gelijk uzelven.
15 Maar indien gij elkander bijt en vereet, ziet toe,
dat gij van elkander niet verteerd wordt. 16 En
ik zeg: Wandelt door den Geest en volbrengt de
begeerlijkheden des vleses niet. 17 Want het vlees
begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het
vlees; en deze staan tegen elkander, alzo dat gij
niet doet, hetgeen gij wildet. 18 Maar indien gij door
den Geest geleid wordt, zo zijt gij niet onder de wet.
19 De werken des vleses nu zijn openbaar; welke
zijn overspel, hoererij, onreinigheid, ontuchtigheid,
20 Afgoderij, venijngeving, vijandschappen, twisten,
afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen,
21 Nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen, en
dergelijke; van dewelke ik u te voren zeg, gelijk
ik ook te voren gezegd heb, dat die zulke dingen
doen, het Koninkrijk Gods niet zullen beerven. 22
Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap,
vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid,
geloof, 23 zachtmoedigheid, matigheid. Tegen de
zodanigen is de wet niet. 24 Maar die van Christus
zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen
en begeerlijkheden. 25 Indien wij door den Geest
leven, zo laat ons ook door den Geest wandelen. 26
Laat ons niet zijn zoekers van ijdele eer, elkander
tergende, elkander benijdende.

6 Broeders, indien ook een mens vervallen ware door
enige misdaad, gij, die geestelijk zijt, brengt den
zodanige te recht met den geest der zachtmoedigheid;
ziende op uzelven, opdat ook gij niet verzocht wordt.
2 Draagt elkanders lasten, en vervult alzo de wet van
Christus. 3 Want zo iemand meent iets te zijn, daar
hij niets is, die bedriegt zichzelven in zijn gemoed. 4
Maar een iegelijk beproeve zijn eigen werk; en alsdan
zal hij aan zichzelven alleen roem hebben, en niet
aan een anderen. 5 Want een iegelijk zal zijn eigen
pak dragen. 6 En die onderwezen wordt in het Woord,
dele mede van alle goederen dengene, die hem
onderwijst. 7 Dwaalt niet; God laat Zich niet bespotten;
want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien. 8
Want die in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees
verderfenis maaien; maar die in den Geest zaait, zal
uit den Geest het eeuwige leven maaien. (aiōnios g166)
9 Doch laat ons, goed doende, niet vertragen; want te
zijner tijd zullen wij maaien, zo wij niet verslappen. 10
Zo dan, terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen aan
allen, maar meest aan de huisgenoten des geloofs.
11 Ziet, hoe groten brief ik u geschreven heb met mijn
hand. 12 Al degenen, die een schoon gelaat willen
tonen naar het vlees, die noodzaken u besneden te
worden, alleenlijk opdat zij vanwege het kruis van
Christus niet zouden vervolgd worden. 13 Want ook
zij zelven, die besneden worden, houden de wet niet;
maar zij willen, dat gij besneden wordt, opdat zij
in uw vlees roemen zouden. 14 Maar het zij verre
van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis
van onzen Heere Jezus Christus; door Welken de
wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld. 15 Want in
Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht,
noch voorhuid, maar een nieuw schepsel. 16 En
zovelen als er naar dezen regel zullen wandelen, over
dezelve zal zijn vrede en barmhartigheid, en over het
Israel Gods. 17 Voorts, niemand doe mij moeite aan;
want ik draag de littekenen van den Heere Jezus in
mijn lichaam. 18 De genade van onzen Heere Jezus
Christus zij met uw geest, broeders! Amen.

Efeziërs

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, door
den wil van God, aan de heiligen, die te Efeze
zijn, en gelovigen in Christus Jezus: 2 Genade zij
u en vrede van God, onzen Vader, en den Heere
Jezus Christus. 3 Gezegend zij de God en Vader
van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend
heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in
Christus. 4 Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem,
voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden
heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde; 5
Die ons te voren verordineerd heeft tot aanneming tot
kinderen, door Jezus Christus, in Zichzelven, naar het
welbehagen van Zijn wil. 6 Tot prijs der heerlijkheid
Zijner genade, door welke Hij ons begenadigd heeft
in den Geliefde; 7 In Welken wij hebben de verlossing
door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden,
naar den rijkdom Zijner genade, 8 Met welke Hij
overvloedig is geweest over ons in alle wijsheid en
voorzichtigheid; 9 Ons bekend gemaakt hebbende de
verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen,
hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelven. 10 Om in
de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles
tot een te vergaderen in Christus, beide dat in den
hemel is, en dat op de aarde is; 11 In Hem, in Welken
wij ook een erfdeel geworden zijn, wij, die te voren
verordineerd waren naar het voornemen Desgenen,
Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn wil;
12 Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid,
wij, die eerst in Christus gehoopt hebben. 13 In
Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid,
namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt;
in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld
geworden met den Heiligen Geest der belofte; 14 Die
het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene
verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid. 15 Daarom
ook ik, gehoord hebbende het geloof in den Heere
Jezus, dat onder u is, en de liefde tot al de heiligen,
16 Houde niet op voor u te danken, gedenkende uwer
in mijn gebeden; 17 Opdat de God van onzen Heere
Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den
Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis;
18 Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij
moogt weten, welke zij de hoop van Zijn roeping, en
welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis
in de heiligen; 19 En welke de uitnemende grootheid
Zijner kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking
der sterkte Zijner macht, 20 Die Hij gewrocht heeft in
Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt;
en heeft Hem gezet tot Zijn rechter hand in den
hemel; 21 Verre boven alle overheid, en macht, en
kracht, en heerschappij, en allen naam, die genaamd
wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de
toekomende; (aiōn g165) 22 En heeft alle dingen Zijn
voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente
gegeven tot een Hoofd boven alle dingen; 23 Welke
Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles
in allen vervult.

2 En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij
dood waart door de misdaden en de zonden; 2
In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw
dezer wereld, naar den overste van de macht der
lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der
ongehoorzaamheid; (aiōn g165) 3 Onder dewelke ook wij
allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden
onzes vleses, doende den wil des vleses en der
gedachten; en wij waren van nature kinderen des
toorns, gelijk ook de anderen; 4 Maar God, Die rijk is
in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede
Hij ons liefgehad heeft, 5 Ook toen wij dood waren
door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met
Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden), 6 En
heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet
in den hemel in Christus Jezus; 7 Opdat Hij zou
betonen in de toekomende eeuwen den uitnemenden
rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid
over ons in Christus Jezus. (aiōn g165) 8 Want uit
genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat
niet uit u, het is Gods gave; 9 Niet uit de werken,
opdat niemand roeme. 10 Want wij zijn Zijn maaksel,
geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke
God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden
wandelen. 11 Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds
heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd
werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis
in het vlees, die met handen geschiedt; 12 Dat gij
in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van
het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de
verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en
zonder God in de wereld. 13 Maar nu in Christus
Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden

door het bloed van Christus. 14 Want Hij is onze
vrede, Die deze beiden een gemaakt heeft, en den
middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende,
15 Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet
gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen
bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelven tot een
nieuwen mens zou scheppen, vrede makende; 16
En opdat Hij die beiden met God in een lichaam
zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan
hetzelve gedood hebbende. 17 En komende, heeft
Hij door het Evangelie vrede verkondigd u, die verre
waart, en dien, die nabij waren. 18 Want door Hem
hebben wij beiden den toegang door een Geest tot
den Vader. 19 Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen
en bijwoners, maar medeburgers der heiligen, en
huisgenoten Gods; 20 Gebouwd op het fondament
der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus
is de uiterste Hoeksteen; 21 Op Welken het gehele
gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast
tot een heiligen tempel in den Heere; 22 Op Welken
ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods
in den Geest.

3 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene
van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. 2
Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der
genade Gods, die mij gegeven is aan u; 3 Dat Hij
mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze
verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren
geschreven heb; 4 Waaraan gij, dit lezende, kunt
bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid
van Christus), 5 Welke in andere eeuwen den
kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk
zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en
profeten, door den Geest; 6 Namelijk dat de heidenen
zijn medeerfgenamen, en van hetzelfde lichaam, en
mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het
Evangelie; 7 Waarvan ik een dienaar geworden ben,
naar de gave der genade Gods, die mij gegeven is,
naar de werking Zijner kracht. 8 Mij, den allerminste
van al de heiligen, is deze genade gegeven, om
onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen
den onnaspeurlijken rijkdom van Christus, 9 En
allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke
de gemeenschap der verborgenheid zij, die van
alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke
alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;
(aiōn g165) 10 Opdat nu, door de Gemeente, bekend
gemaakt worde aan de overheden en de machten in
den hemel de veelvuldige wijsheid Gods; 11 Naar het
eeuwig voornemen, dat Hij gemaakt heeft in Christus
Jezus, onzen Heere; (aiōn g165) 12 In Denwelken
wij hebben de vrijmoedigheid, en den toegang met
vertrouwen, door het geloof aan Hem. 13 Daarom bid
ik, dat gij niet vertraagt in mijn verdrukkingen voor
u, hetwelke is uw heerlijkheid. 14 Om deze oorzaak
buig ik mijn knieen tot den Vader van onzen Heere
Jezus Christus, 15 Uit Welken al het geslacht in de
hemelen en op de aarde genoemd wordt, 16 Opdat
Hij u geve, naar den rijkdom Zijner heerlijkheid, met
kracht versterkt te worden door Zijn Geest in den
inwendigen mens; 17 Opdat Christus door het geloof
in uw harten wone, en gij in de liefde geworteld en
gegrond zijt; 18 Opdat gij ten volle kondet begrijpen
met al de heiligen, welke de breedte, en lengte,
en diepte, en hoogte zij, 19 En bekennen de liefde
van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij
vervuld wordt tot al de volheid Gods. 20 Hem nu, Die
machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven
al wat wij bidden of denken, naar de kracht, die in
ons werkt, 21 Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid in de
Gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten,
tot alle eeuwigheid. Amen. (aiōn g165)

4 Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den Heere,
dat gij wandelt waardiglijk der roeping, met welke
gij geroepen zijt; 2 Met alle ootmoedigheid en
zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, verdragende
elkander in liefde; 3 U benaarstigende te behouden
de enigheid des Geestes door den band des vredes.
4 Een lichaam is het, en een Geest, gelijkerwijs gij ook
geroepen zijt tot een hoop uwer roeping; 5 Een Heere,
een geloof, een doop, 6 Een God en Vader van allen,
Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen.
7 Maar aan elkeen van ons is de genade gegeven,
naar de maat der gave van Christus. 8 Daarom
zegt Hij: Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij
de gevangenis gevangen genomen, en heeft den
mensen gaven gegeven. 9 Nu dit: Hij is opgevaren;
wat is het, dan dat Hij ook eerst is nedergedaald in de
nederste delen der aarde? 10 Die nedergedaald is, is
Dezelfde ook, Die opgevaren is verre boven al de
hemelen, opdat Hij alle dingen vervullen zou. 11 En
Dezelfde heeft gegeven sommigen tot apostelen, en

sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten,
en sommigen tot herders en leraars; 12 Tot de
volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot
opbouwing des lichaams van Christus; 13 Totdat wij
allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en
der kennis van den Zoon Gods, tot een volkomen
man, tot de mate van de grootte der volheid van
Christus; 14 Opdat wij niet meer kinderen zouden
zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden
met allen wind der leer, door de bedriegerij der
mensen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te
brengen; 15 Maar de waarheid betrachtende in liefde,
alleszins zouden opwassen in Hem, Die het Hoofd is,
namelijk Christus; 16 Uit Welken het gehele lichaam
bekwamelijk samengevoegd en samen vastgemaakt
zijnde, door alle voegselen der toebrenging, naar de
werking van een iegelijk deel in zijn maat, den wasdom
des lichaams bekomt, tot zijns zelfs opbouwing in
de liefde. 17 Ik zeg dan dit, en betuig het in den
Heere, dat gij niet meer wandelt, gelijk als de andere
heidenen wandelen in de ijdelheid huns gemoeds. 18
Verduisterd in het verstand, vervreemd zijnde van het
leven Gods, door de onwetendheid, die in hen is, door
de verharding huns harten; 19 Welke, ongevoelig
geworden zijnde, zichzelven hebben overgegeven
tot ontuchtigheid, om alle onreinigheid gieriglijk te
bedrijven. 20 Doch gij hebt Christus alzo niet geleerd;
21 Indien gij naar Hem gehoord hebt, en door Hem
geleerd zijt, gelijk de waarheid in Jezus is; 22 Te
weten dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige
wandeling, den ouden mens, die verdorven wordt
door de begeerlijkheden der verleiding; 23 En dat gij
zoudt vernieuwd worden in den geest uws gemoeds,
24 En den nieuwen mens aandoen, die naar God
geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid.
25 Daarom legt af de leugen, en spreekt de waarheid,
een iegelijk met zijn naaste; want wij zijn elkanders
leden. 26 Wordt toornig, en zondigt niet; de zon ga
niet onder over uw toornigheid; 27 En geeft den duivel
geen plaats. 28 Die gestolen heeft, stele niet meer,
maar arbeide liever, werkende dat goed is met de
handen, opdat hij hebbe mede te delen dengene,
die nood heeft. 29 Geen vuile rede ga uit uw mond,
maar zo er enige goede rede is tot nuttige stichting,
opdat zij genade geve dien, die dezelve horen. 30 En
bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken
gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing. 31 Alle
bitterheid, en toornigheid, en gramschap, en geroep,
en lastering zij van u geweerd, met alle boosheid; 32
Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig,
vergevende elkander, gelijkerwijs ook God in Christus
ulieden vergeven heeft.

5 Zijt dan navolgers Gods, als geliefde kinderen;
2 En wandelt in de liefde, gelijkerwijs ook Christus
ons liefgehad heeft, en Zichzelven voor ons heeft
overgegeven tot een offerande en een slachtoffer,
Gode tot een welriekenden reuk. 3 Maar hoererij
en alle onreinigheid, of gierigheid, laat ook onder u
niet genoemd worden, gelijkerwijs het den heiligen
betaamt, 4 Noch oneerbaarheid, noch zot geklap,
of gekkernij, welke niet betamen; maar veelmeer
dankzegging. 5 Want dit weet gij, dat geen hoereerder,
of onreine, of gierigaard, die een afgodendienaar is,
erfenis heeft in het Koninkrijk van Christus en van
God. 6 Dat u niemand verleide met ijdele woorden;
want om deze dingen komt de toorn Gods over de
kinderen der ongehoorzaamheid. 7 Zo zijt dan hun
medegenoten niet. 8 Want gij waart eertijds duisternis,
maar nu zijt gij licht in den Heere; wandelt als kinderen
des lichts. 9 (Want de vrucht des Geestes is in alle
goedigheid, en rechtvaardigheid, en waarheid), 10
Beproevende wat den Heere welbehagelijk zij. 11
En hebt geen gemeenschap met de onvruchtbare
werken der duisternis, maar bestraft ze ook veeleer.
12 Want hetgeen heimelijk van hen geschiedt, is
schandelijk ook te zeggen. 13 Maar al deze dingen,
van het licht bestraft zijnde, worden openbaar; want
al wat openbaar maakt, is licht. 14 Daarom zegt
Hij: Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de
doden; en Christus zal over u lichten. 15 Ziet dan,
hoe gij voorzichtiglijk wandelt, niet als onwijzen,
maar als wijzen. 16 Den tijd uitkopende, dewijl de
dagen boos zijn. 17 Daarom zijt niet onverstandig,
maar verstaat, welke de wil des Heeren zij. 18 En
wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar
wordt vervuld met den Geest; 19 Sprekende onder
elkander met psalmen, en lofzangen, en geestelijke
liederen, zingende en psalmende den Heere in uw
hart; 20 Dankende te allen tijd over alle dingen God
en den Vader, in den Naam van onzen Heere Jezus
Christus; 21 Elkander onderdanig zijnde in de vreze
Gods. 22 Gij vrouwen, weest aan uw eigen mannen
onderdanig, gelijk aan den Heere; 23 Want de man is

het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der
Gemeente is; en Hij is de Behouder des lichaams. 24
Daarom, gelijk de Gemeente aan Christus onderdanig
is, alzo ook de vrouwen aan haar eigen mannen in
alles. 25 Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief,
gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en
Zichzelven voor haar heeft overgegeven; 26 Opdat Hij
haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het
bad des waters door het Woord; 27 Opdat Hij haar
Zichzelven heerlijk zou voorstellen, een Gemeente,
die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar
dat zij zou heilig zijn en onberispelijk. 28 Alzo zijn de
mannen schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben,
gelijk hun eigen lichamen. Die zijn eigen vrouw
liefheeft, die heeft zichzelven lief. 29 Want niemand
heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt
het, en onderhoudt het, gelijkerwijs ook de Heere de
Gemeente. 30 Want wij zijn leden Zijns lichaams,
van Zijn vlees en van Zijn benen. 31 Daarom zal
een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn
vrouw aanhangen; en zij twee zullen tot een vlees
wezen. 32 Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg
dit, ziende op Christus en op de Gemeente. 33 Zo
dan ook gijlieden, elk in het bijzonder, een iegelijk
hebbe zijn eigen vrouw, alzo lief als zichzelven; en de
vrouw zie, dat zij den man vreze.

6 Gij kinderen, zijt uw ouderen gehoorzaam in den
Heere; want dat is recht. 2 Eert uw vader en
moeder (hetwelk het eerste gebod is met een belofte),
3 Opdat het u welga, en dat gij lang leeft op de
aarde. 4 En gij vaders, verwekt uw kinderen niet tot
toorn, maar voedt hen op in de lering en vermaning
des Heeren. 5 Gij dienstknechten, zijt gehoorzaam
uw heren naar het vlees, met vreze en beven, in
eenvoudigheid uws harten, gelijk als aan Christus; 6
Niet naar ogendienst, als mensenbehagers, maar
als dienstknechten van Christus, doende den wil van
God van harte; 7 Dienende met goedwilligheid den
Heere, en niet de mensen; 8 Wetende, dat zo wat
goed een iegelijk gedaan zal hebben, hij datzelve
van den Heere zal ontvangen, hetzij dienstknecht,
hetzij vrije. 9 En gij heren, doet hetzelfde bij hen,
nalatende de dreiging; als die weet, dat ook uw eigen
Heere in de hemelen is, en dat geen aanneming
des persoons bij Hem is. 10 Voorts, mijn broeders,
wordt krachtig in den Heere, en in de sterkte Zijner
macht. 11 Doet aan de gehele wapenrusting Gods,
opdat gij kunt staan tegen de listige omleidingen des
duivels. 12 Want wij hebben den strijd niet tegen
vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen
de machten, tegen de geweldhebbers der wereld,
der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke
boosheden in de lucht. (aiōn g165) 13 Daarom neemt
aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt
wederstaan in den bozen dag, en alles verricht
hebbende, staande blijven. 14 Staat dan, uw lenden
omgord hebbende met de waarheid, en aangedaan
hebbende het borstwapen der gerechtigheid; 15 En
de voeten geschoeid hebbende met bereidheid van
het Evangelie des vredes; 16 Bovenal aangenomen
hebbende het schild des geloofs, met hetwelk gij al
de vurige pijlen des bozen zult kunnen uitblussen.
17 En neemt den helm der zaligheid, en het zwaard
des Geestes, hetwelk is Gods Woord. 18 Met alle
bidding en smeking, biddende te allen tijd in den
Geest, en tot hetzelve wakende met alle gedurigheid
en smeking voor al de heiligen; 19 En voor mij, opdat
mij het Woord gegeven worde in de opening mijns
monds met vrijmoedigheid, om de verborgenheid
van het Evangelie bekend te maken; 20 Waarover ik
een gezant ben in een keten, opdat ik in hetzelve
vrijmoediglijk moge spreken, gelijk mij betaamt te
spreken. 21 En opdat ook gij moogt weten hetgeen
mij aangaat; en wat ik doe, dat alles zal u Tychikus,
de geliefde broeder en getrouwe dienaar in den
Heere, bekend maken; 22 Denwelken ik tot datzelfde
einde tot u gezonden heb, opdat gij onze zaken zoudt
weten, en hij uw harten zou vertroosten. 23 Vrede zij
den broederen, en liefde met geloof, van God den
Vader, en den Heere Jezus Christus. 24 De genade
zij met al degenen, die onzen Heere Jezus Christus
liefhebben in onverderfelijkheid. Amen.

Filippenzen

1 Paulus en Timotheus, dienstknechten van Jezus
Christus, al den heiligen in Christus Jezus, die
te Filippi zijn, met de opzieners en diakenen: 2
Genade zij u en vrede van God, onzen Vader, en
den Heere Jezus Christus. 3 Ik dank mijn God, zo
dikwijls als ik uwer gedenk. 4 (Te allen tijd in al
mijn gebed voor u allen met blijdschap het gebed
doende) 5 Over uw gemeenschap aan het Evangelie,
van den eersten dag af tot nu toe; 6 Vertrouwende
ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen
heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van Jezus
Christus; 7 Gelijk het bij mij recht is, dat ik van u
allen dit gevoel, omdat ik in mijn hart houde, dat
gij, beide in mijn banden, en in mijn verantwoording
en bevestiging van het Evangelie, gij allen, zeg ik,
mijner genade mede deelachtig zijt. 8 Want God is
mijn Getuige, hoezeer ik begerig ben naar u allen,
met innerlijke bewegingen van Jezus Christus. 9
En dit bid ik God, dat uw liefde nog meer en meer
overvloedig worde in erkentenis en alle gevoelen; 10
Opdat gij beproeft de dingen, die daarvan verschillen,
opdat gij oprecht zijt, en zonder aanstoot te geven,
tot den dag van Christus; 11 Vervuld met vruchten
der gerechtigheid, die door Jezus Christus zijn tot
heerlijkheid en prijs van God. 12 En ik wil, dat gij
weet, broeders, dat hetgeen aan mij is geschied,
meer tot bevordering van het Evangelie gekomen
is; 13 Alzo dat mijn banden in Christus openbaar
geworden zijn in het ganse rechthuis, en aan alle
anderen; 14 En dat het meerder deel der broederen
in den Heere, door mijn banden vertrouwen gekregen
hebbende, overvloediger het Woord onbevreesd
durven spreken. 15 Sommigen prediken ook wel
Christus door nijd en twist, maar sommigen ook door
goedwilligheid. 16 Genen verkondigen wel Christus
uit twisting, niet zuiver, menende aan mijn banden
verdrukking toe te brengen; 17 Doch dezen uit liefde,
dewijl zij weten, dat ik tot verantwoording van het
Evangelie gezet ben. 18 Wat dan? Nochtans wordt
Christus op allerlei wijze, hetzij onder een deksel,
hetzij in der waarheid, verkondigd; en daarin verblijd
ik mij, ja, ik zal mij ook verblijden. 19 Want ik weet,
dat dit mij ter zaligheid gedijen zal, door uw gebed
en toebrenging des Geestes van Jezus Christus. 20
Volgens mijn ernstige verwachting en hoop, dat ik
in geen zaak zal beschaamd worden; maar dat in
alle vrijmoedigheid, gelijk te allen tijd, alzo ook nu,
Christus zal groot gemaakt worden in mijn lichaam,
hetzij door het leven, hetzij door den dood. 21 Want
het leven is mij Christus, en het sterven is mij gewin.
22 Maar of te leven in het vlees, hetzelve mij oorbaar
zij, en wat ik verkiezen zal, weet ik niet. 23 Want ik
word van deze twee gedrongen, hebbende begeerte,
om ontbonden te worden en met Christus te zijn; want
dat is zeer verre het beste. 24 Maar in het vlees te
blijven, is nodiger om uwentwil. 25 En dit vertrouw en
weet ik, dat ik zal blijven, en met u allen zal verblijven
tot uw bevordering en blijdschap des geloofs; 26
Opdat uw roem in Christus Jezus overvloedig zij
aan mij, door mijn tegenwoordigheid wederom bij u.
27 Alleenlijk wandelt waardiglijk het Evangelie van
Christus, opdat, hetzij ik kom en u zie, hetzij ik afwezig
ben, ik van uw zaken moge horen, dat gij staat in
een geest, met een gemoed gezamenlijk strijdende
door het geloof des Evangelies; 28 En dat gij in geen
ding verschrikt wordt van degenen, die tegenstaan;
hetwelk hun wel een bewijs is des verderfs, maar
u der zaligheid, en dat van God. 29 Want u is uit
genade gegeven in de zaak van Christus, niet alleen
in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden; 30
Denzelfden strijd hebbende, hoedanigen gij in mij
gezien hebt, en nu in mij hoort.

2 Indien er dan enige vertroosting is in Christus,
indien er enige troost is der liefde, indien er
enige gemeenschap is des Geestes, indien er enige
innerlijke bewegingen en ontfermingen zijn; 2 Zo
vervult mijn blijdschap, dat gij moogt eensgezind zijn,
dezelfde liefde hebbende, van een gemoed en van
een gevoelen zijnde. 3 Doet geen ding door twisting
of ijdele eer, maar door ootmoedigheid achte de een
den ander uitnemender dan zichzelven. 4 Een iegelijk
zie niet op het zijne, maar een iegelijk zie ook op
hetgeen der anderen is. 5 Want dat gevoelen zij in
u, hetwelk ook in Christus Jezus was; 6 Die in de
gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode
even gelijk te zijn; 7 Maar heeft Zichzelven vernietigd,
de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen
hebbende, en is den mensen gelijk geworden; 8
En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij
Zichzelven vernederd, gehoorzaam geworden zijnde

tot den dood, ja, den dood des kruises. 9 Daarom heeft
Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een
Naam gegeven, welke boven allen naam is; 10 Opdat
in den Naam van Jezus zich zou buigen alle knie
dergenen, die in den hemel, en die op de aarde, en
die onder de aarde zijn. 11 En alle tong zou belijden,
dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods
des Vaders. 12 Alzo dan, mijn geliefden, gelijk gij te
allen tijd gehoorzaam geweest zijt, niet als in mijn
tegenwoordigheid alleen, maar veelmeer nu in mijn
afwezen, werkt uws zelfs zaligheid met vreze en
beven: 13 Want het is God, Die in u werkt beide het
willen en het werken, naar Zijn welbehagen. 14 Doet
alle dingen zonder murmureren en tegenspreken;
15 Opdat gij moogt onberispelijk en oprecht zijn,
kinderen Gods zijnde, onstraffelijk in het midden van
een krom en verdraaid geslacht, onder welke gij
schijnt als lichten in de wereld; 16 Voorhoudende
het woord des levens, mij tot een roem tegen den
dag van Christus, dat ik niet tevergeefs heb gelopen,
noch tevergeefs gearbeid. 17 Ja, indien ik ook tot
een drankoffer geofferd worde over de offerande en
bediening uws geloofs, zo verblijde ik mij, en verblijde
mij met u allen. 18 En om datzelfde verblijdt gij u ook,
en verblijdt ook ulieden met mij. 19 En ik hoop in den
Heere Jezus Timotheus haast tot u te zenden, opdat
ik ook welgemoed moge zijn, als ik uw zaken zal
verstaan hebben. 20 Want ik heb niemand, die even
alzo gemoed is, dewelke oprechtelijk uw zaken zal
bezorgen. 21 Want zij zoeken allen het hunne, niet
hetgeen van Christus Jezus is. 22 En gij weet zijn
beproeving, dat hij, als een kind zijn vader, met mij
gediend heeft in het Evangelie. 23 Ik hoop dan wel
dezen van stonde aan te zenden, zo haast als ik in
mijn zaken zal voorzien hebben; 24 Doch ik vertrouw
in den Heere, dat ik ook zelf haast tot u komen zal. 25
Maar ik heb nodig geacht tot u te zenden Epafroditus,
mijn broeder, en medearbeider en medestrijder, en
uw afgezondene, en bedienaar mijner nooddruft; 26
Dewijl hij zeer begerig was naar u allen, en zeer
beangst was, omdat gij gehoord hadt, dat hij krank
was. 27 En hij is ook krank geweest tot nabij den
dood; maar God heeft Zich zijner ontfermd; en niet
alleen zijner, maar ook mijner, opdat ik niet droefheid
op droefheid zou hebben. 28 Zo heb ik dan hem te
spoediger gezonden, opdat gij, hem ziende, wederom
u zoudt verblijden, en ik te min zou droevig zijn. 29
Ontvangt hem dan in den Heere, met alle blijdschap,
en houdt dezulken in waarde. 30 Want om het werk
van Christus was hij tot nabij den dood gekomen,
zijn leven niet achtende, opdat hij het gebrek uwer
bediening aan mij vervullen zou.

3 Voorts, mijn broeders, verblijdt u in den Heere.
Dezelfde dingen aan u te schrijven, is mij niet
verdrietig, en het is u zeker. 2 Ziet op de honden,
ziet op de kwade arbeiders, ziet op de versnijding. 3
Want wij zijn de besnijding, wij, die God in den Geest
dienen, en in Christus Jezus roemen, en niet in het
vlees betrouwen. 4 Hoewel ik heb, dat ik ook in het
vlees betrouwen mocht; indien iemand anders meent
te betrouwen in het vlees, ik nog meer. 5 Besneden
ten achtsten dage, uit het geslacht van Israel, van den
stam van Benjamin, een Hebreer uit de Hebreen, naar
de wet een Farizeer; 6 Naar den ijver een vervolger
der Gemeente; naar de rechtvaardigheid, die in de
wet is, zijnde onberispelijk. 7 Maar hetgeen mij gewin
was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht. 8
Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te
zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus
Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen
schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat
ik Christus moge gewinnen. 9 En in Hem gevonden
worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit
de wet is, maar die door het geloof van Christus is,
namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het
geloof; 10 Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner
opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn
dood gelijkvormig wordende; 11 Of ik enigszins moge
komen tot de wederopstanding der doden. 12 Niet
dat ik het alrede gekregen heb, of alrede volmaakt
ben; maar ik jaag er naar, of ik het ook grijpen mocht,
waartoe ik van Christus Jezus ook gegrepen ben. 13
Broeders, ik acht niet, dat ik zelf het gegrepen heb.
Maar een ding doe ik, vergetende, hetgeen achter
is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, 14 jaag ik
naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van
boven is in Christus Jezus. 15 Zovelen dan als wij
volmaakt zijn, laat ons dit gevoelen; en indien gij iets
anderszins gevoelt, ook dat zal u God openbaren.
16 Doch, daar wij toe gekomen zijn, laat ons daarin
naar denzelfden regel wandelen, laat ons hetzelfde
gevoelen. 17 Weest mede mijn navolgers, broeders,
en merkt op degenen, die alzo wandelen, gelijk gij

ons tot een voorbeeld hebt. 18 Want velen wandelen
anders; van dewelken ik u dikmaals gezegd heb, en
nu ook wenende zeg, dat zij vijanden des kruises
van Christus zijn; 19 Welker einde is het verderf,
welker God is de buik, en welker heerlijkheid is in
hun schande, dewelken aardse dingen bedenken.
20 Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit
wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den
Heere Jezus Christus; 21 Die ons vernederd lichaam
veranderen zal, opdat hetzelve gelijkvormig worde
aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor
Hij ook alle dingen Zichzelven kan onderwerpen.

4 Zo dan, mijn geliefde en zeer gewenste broeders,
mijn blijdschap en kroon, staat alzo in den Heere,
geliefden! 2 Ik vermaan Euodia, en ik vermaan
Syntyche, dat zij eensgezind zijn in den Heere. 3 En
ik bid ook u, gij mijn oprechte metgezel, wees dezen
vrouwen behulpzaam, die met mij gestreden hebben
in het Evangelie, ook met Clemens, en de andere
mijn medearbeiders, welker namen zijn in het boek
des levens. 4 Verblijdt u in den Heere te allen tijd;
wederom zeg ik: Verblijdt u. 5 Uw bescheidenheid zij
allen mensen bekend. De Heere is nabij. 6 Weest in
geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles,
door bidden en smeken, met dankzegging bekend
worden bij God; 7 En de vrede Gods, die alle verstand
te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in
Christus Jezus. 8 Voorts, broeders, al wat waarachtig
is, al wat eerlijk is, al wat rechtvaardig is, al wat rein
is, al wat liefelijk is, al wat wel luidt, zo er enige
deugd is, en zo er enige lof is, bedenkt datzelve; 9
Hetgeen gij ook geleerd, en ontvangen, en gehoord,
en in mij gezien hebt, doet dat; en de God des
vredes zal met u zijn. 10 En ik ben grotelijks verblijd
geweest in den Heere, dat gij nu eenmaal wederom
verwakkerd zijt om aan mij te gedenken; waaraan
gij ook gedacht hebt, maar gij hebt de gelegenheid
niet gehad. 11 Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek;
want ik heb geleerd vergenoegd te zijn in hetgeen
ik ben. 12 En ik weet vernederd te worden, ik weet
ook overvloed te hebben; alleszins en in alles ben
ik onderwezen, beide verzadigd te zijn en honger
te lijden, beide overvloed te hebben en gebrek te
lijden. 13 Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij
kracht geeft. 14 Nochtans hebt gij wel gedaan, dat
gij met mijn verdrukking gemeenschap gehad hebt.
15 En ook gij, Filippensen, weet, dat in het begin
des Evangelies, toen ik van Macedonie vertrokken
ben, geen Gemeente mij iets medegedeeld heeft tot
rekening van uitgaaf en ontvangst, dan gij alleen. 16
Want ook in Thessalonica hebt gij mij eenmaal en
andermaal gezonden, tot nooddruft. 17 Niet dat ik de
gave zoek, maar ik zoek de vrucht, die overvloedig is
tot uw rekening. 18 Maar ik heb alles ontvangen, en
ik heb overvloed; ik ben vervuld geworden, als ik van
Epafroditus ontvangen heb, dat van u gezonden was,
als een welriekende reuk, een aangename offerande,
Gode welbehagelijk. 19 Doch mijn God zal naar Zijn
rijkdom vervullen al uw nooddruft, in heerlijkheid, door
Christus Jezus. 20 Onzen God nu en Vader zij de
heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen. (aiōn g165) 21
Groet alle heiligen in Christus Jezus; U groeten de
broeders, die met mij zijn. 22 Al de heiligen groeten
u, en meest die van het huis des keizers zijn. 23 De
genade van onzen Heere Jezus Christus zij met u
allen. Amen.

Colossenzen

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, door
de wil van God, en Timotheus, de broeder, 2
Den heiligen en gelovigen broederen in Christus,
die te Kolosse zijn; genade zij u en vrede van God,
onzen Vader, en den Heere Jezus Christus. 3 Wij
danken den God en Vader van onzen Heere Jezus
Christus, altijd voor u biddende; 4 Alzo wij van
uw geloof in Christus Jezus gehoord hebben, en
van de liefde, die gij hebt tot alle heiligen. 5 Om
de hoop, die u weggelegd is in de hemelen, van
welke gij te voren gehoord hebt, door het Woord der
waarheid, namelijk des Evangelies; 6 Hetwelk tot u
gekomen is, gelijk ook in de gehele wereld, en het
brengt vruchten voort, gelijk ook onder u, van dien
dag af dat gij gehoord hebt, en de genade Gods
in waarheid bekend hebt. 7 Gelijk gij ook geleerd
hebt van Epafras, onzen geliefden mededienstknecht,
dewelke een getrouw dienaar van Christus is voor
u; 8 Die ons ook verklaard heeft uw liefde in den
Geest. 9 Waarom ook wij, van dien dag af dat wij
het gehoord hebben, niet ophouden voor u te bidden
en te begeren, dat gij moogt vervuld worden met
de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk
verstand; 10 Opdat gij moogt wandelen waardiglijk
den Heere, tot alle behagelijkheid, in alle goede
werken vrucht dragende, en wassende in de kennis
van God; 11 Met alle kracht bekrachtigd zijnde, naar
de sterkte Zijner heerlijkheid, tot alle lijdzaamheid en
lankmoedigheid, met blijdschap; 12 Dankende den
Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft, om deel te
hebben in de erve der heiligen in het licht; 13 Die
ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en
overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner
liefde; 14 In Denwelken wij de verlossing hebben
door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden;
15 Dewelke het Beeld is des onzienlijken Gods, de
Eerstgeborene aller kreaturen. 16 Want door Hem
zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die
op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn,
hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden,
hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem
geschapen; 17 En Hij is voor alle dingen, en alle
dingen bestaan te zamen door Hem; 18 En Hij is het
Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die
het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat
Hij in allen de Eerste zou zijn. 19 Want het is des
Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid
wonen zou; 20 En dat Hij, door Hem vrede gemaakt
hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem,
zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelven,
hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen
die in de hemelen zijn. 21 En Hij heeft u, die eertijds
vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de
boze werken, nu ook verzoend, 22 In het lichaam
Zijns vleses, door den dood, opdat Hij u zou heilig en
onberispelijk en onbeschuldiglijk voor Zich stellen; 23
Indien gij maar blijft in het geloof, gefondeerd en vast,
en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies,
dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al
de kreature, die onder den hemel is; van hetwelk ik
Paulus een dienaar geworden ben; 24 Die mij nu
verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees
de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus,
voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente; 25 Welker
dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God,
die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord
Gods; 26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen
is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten,
maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen; (aiōn g165)
27 Aan wie God heeft willen bekend maken, welke
zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid
onder de heidenen, welke is Christus onder u, de
Hoop der heerlijkheid; 28 Denwelken wij verkondigen,
vermanende een iegelijk mens, en lerende een iegelijk
mens in alle wijsheid, opdat wij zouden een iegelijk
mens volmaakt stellen in Christus Jezus; 29 Waartoe
ik ook arbeide, strijdende naar Zijn werking, die in mij
werkt met kracht.

2 Want ik wil, dat gij weet, hoe groten strijd ik voor u
heb, en voor degenen, die te Laodicea zijn, en zo
velen als er mijn aangezicht in het vlees niet hebben
gezien; 2 Opdat hun harten vertroost mogen worden,
en zij samengevoegd zijn in de liefde, en dat tot allen
rijkdom der volle verzekerdheid des verstands, tot
kennis der verborgenheid van God en den Vader,
en van Christus; 3 In Denwelken al de schatten der
wijsheid en der kennis verborgen zijn. 4 En dit zeg ik,
opdat niet iemand u misleide met beweegredenen, die
een schijn hebben. 5 Want hoewel ik met het vlees
van u ben, nochtans ben ik met den geest bij u, mij

verblijdende en ziende uw ordening, en de vastigheid
van uw geloof in Christus. 6 Gelijk gij dan Christus
Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt alzo
in Hem; 7 Geworteld en opgebouwd in Hem, en
bevestigd in het geloof, gelijkerwijs gij geleerd zijt,
overvloedig zijnde in hetzelve, met dankzegging. 8
Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de
filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering
der mensen, naar de eerste beginselen der wereld,
en niet naar Christus; 9 Want in Hem woont al de
volheid der Godheid lichamelijk; 10 En gij zijt in
Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid
en macht; 11 In Welken gij ook besneden zijt met
een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de
uittrekking van het lichaam der zonden des vleses,
door de besnijdenis van Christus; 12 Zijnde met Hem
begraven in den doop, in welken gij ook met Hem
opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die
Hem uit de doden opgewekt heeft. 13 En Hij heeft u,
als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid
uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw
misdaden u vergevende; 14 Uitgewist hebbende
het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen
bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen
was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen,
hetzelve aan het kruis genageld hebbende; 15 En
de overheden en de machten uitgetogen hebbende,
heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft
door hetzelve over hen getriomfeerd. 16 Dat u dan
niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des
feest dags, of der nieuwe maan, of der sabbatten;
17 Welke zijn een schaduw der toekomende dingen,
maar het lichaam is van Christus. 18 Dat dan niemand
u overheerse naar zijn wil in nederigheid en dienst der
engelen, intredende in hetgeen hij niet gezien heeft,
tevergeefs opgeblazen zijnde door het verstand zijns
vleses; 19 En het Hoofd niet behoudende, uit hetwelk
het gehele lichaam, door de samenvoegselen en
samenbindingen voorzien en samengevoegd zijnde,
opwast met goddelijken wasdom. 20 Indien gij dan
met Christus de eerste beginselen der wereld zijt
afgestorven, wat wordt gij, gelijk of gij in de wereld
leefdet, met inzettingen belast? 21 Namelijk raak niet,
en smaak niet, en roer niet aan. 22 Welke dingen
alle verderven door het gebruik, ingevoerd naar de
geboden en leringen der mensen; 23 Dewelke wel
hebben een schijn rede van wijsheid in eigenwilligen
gods dienst en nederigheid, en in het lichaam niet
te sparen, doch zijn niet in enige waarde, maar tot
verzadiging van het vlees.

3 Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo
zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus
is, zittende aan de rechter hand Gods. 2 Bedenkt
de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde
zijn. 3 Want gij zijt gestorven, en uw leven is met
Christus verborgen in God. 4 Wanneer nu Christus
zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook
gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.
5 Doodt dan uw leden, die op de aarde zijn,
namelijk hoererij, onreinigheid, schandelijke beweging,
kwade begeerlijkheid, en de gierigheid, welke is
afgodendienst. 6 Om welke de toorn Gods komt over
de kinderen der ongehoorzaamheid; 7 In dewelke
ook gij eertijds hebt gewandeld, toen gij in dezelve
leefdet. 8 Maar nu legt ook gij dit alles af, namelijk
gramschap, toornigheid, kwaadheid, lastering, vuil
spreken uit uwen mond. 9 Liegt niet tegen elkander,
dewijl gij uitgedaan hebt den ouden mens met zijn
werken, 10 En aangedaan hebt den nieuwen mens,
die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld
Desgenen, Die hem geschapen heeft; 11 Waarin niet
is Griek en Jood, besnijdenis en voorhuid, barbaar en
Scyth, dienstknecht en vrije; maar Christus is alles en
in allen. 12 Zo doet dan aan, als uitverkorenen Gods,
heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen der
barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid,
zachtmoedigheid, lankmoedigheid; 13 Verdragende
elkander, en vergevende de een den anderen, zo
iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijkerwijs
als Christus u vergeven heeft, doet ook gij alzo. 14 En
boven dit alles doet aan de liefde, dewelke is de band
der volmaaktheid. 15 En de vrede Gods heerse in uw
harten, tot welken gij ook geroepen zijt in een lichaam;
en weest dankbaar. 16 Het woord van Christus
wone rijkelijk in u, in alle wijsheid; leert en vermaant
elkander, met psalmen en lofzangen, en geestelijke
liederen, zingende den Heere met aangenaamheid
in uw hart. 17 En al wat gij doet met woorden of
met werken, doet het alles in den Naam van den
Heere Jezus, dankende God en den Vader door Hem.
18 Gij vrouwen, zijt uw eigen mannen onderdanig,
gelijk het betaamt in den Heere. 19 Gij mannen,
hebt uw vrouwen lief, en wordt niet verbitterd tegen

haar. 20 Gij kinderen, zijt uw ouderen gehoorzaam
in alles, want dat is den Heere welbehagelijk. 21
Gij vaders, tergt uw kinderen niet, opdat zij niet
moedeloos worden. 22 Gij dienstknechten, zijt in
alles gehoorzaam uw heren naar het vlees, niet
met ogendiensten als mensenbehagers, maar met
eenvoudigheid des harten, vrezende God. 23 En al
wat gij doet, doet dat van harte als den Heere en niet
den mensen; 24 Wetende, dat gij van den Heere zult
ontvangen de vergelding der erfenis; want gij dient
den Heere Christus. 25 Maar die onrecht doet, die
zal het onrecht dragen, dat hij gedaan heeft; en er is
geen aanneming des persoons.

4 Gij heren, doet uw dienstknechten recht en gelijk,
wetende, dat ook gij een Heere hebt in de hemelen.
2 Houdt sterk aan in het gebed, en waakt in hetzelve
met dankzegging; 3 Biddende meteen ook voor ons,
dat God ons de deur des Woords opene, om te
spreken de verborgenheid van Christus, om welke
ik ook gebonden ben; 4 Opdat ik dezelve moge
openbaren, gelijk ik moet spreken. 5 Wandelt met
wijsheid bij degenen, die buiten zijn, den bekwamen
tijd uitkopende. 6 Uw woord zij te allen tijde in
aangenaamheid, met zout besprengd, opdat gij moogt
weten, hoe gij een iegelijk moet antwoorden. 7 Al
mijn zaken zal u bekend maken Tychikus, de geliefde
broeder, en getrouwe dienaar, en mededienstknecht
in den Heere; 8 Denwelken ik tot hetzelfde einde tot
u gezonden heb, opdat hij uw zaken wete, en uw
harten vertrooste; 9 Met Onesimus, den getrouwen
en geliefden broeder, dewelke uit de uwen is; zij
zullen u alles bekend maken, wat hier is. 10 U groet
Aristarchus, mijn medegevangene; en Markus, de
neef van Barnabas, aangaande welken gij bevelen
ontvangen hebt; zo hij tot u komt, ontvangt hem; 11
En Jezus, gezegd Justus, welke uit de besnijdenis
zijn; deze alleen zijn mijn medearbeiders in het
Koninkrijk Gods, die mij een vertroosting geweest
zijn. 12 U groet Epafras, die uit de uwen is, een
dienstknecht van Christus, te allen tijde strijdende
voor u in de gebeden, opdat gij staan moogt volmaakt
en volkomen in al den wil van God. 13 Want ik geef
hem getuigenis, dat hij groten ijver heeft over u en
degenen, die in Laodicea zijn, en degenen, die in
Hierapolis zijn. 14 U groet Lukas, de medicijnmeester,
de geliefde, en Demas. 15 Groet de broeders, die
in Laodicea zijn, en Nymfas, en de Gemeente, die
in zijn huis is. 16 En wanneer deze zendbrief van u
zal gelezen zijn, maakt, dat hij ook in de gemeente
der Laodicensen gelezen worde, en dat ook gij dien
leest, die uit Laodicea geschreven is. 17 En zegt aan
Archippus: Zie op de bediening, die gij aangenomen
hebt in den Heere, dat gij die vervult. 18 De groetenis
met mijn hand, van Paulus. Gedenkt mijner banden.
De genade zij met u. Amen.

1 Thessalonicenzen

1 Paulus, en Silvanus, en Timotheus, aan de
Gemeente der Thessalonicensen, welke is in God
den Vader, en den Heere Jezus Christus: genade
zij u en vrede van God, onzen Vader, en den Heere
Jezus Christus. **2** Wij danken God altijd over u allen,
uwer gedachtig zijnde in onze gebeden; **3** Zonder
ophouden gedenkende het werk uws geloofs, en
den arbeid der liefde, en de verdraagzaamheid der
hoop op onzen Heere Jezus Christus, voor onzen
God en Vader; **4** Wetende, geliefde broeders, uw
verkiezing van God; **5** Want ons Evangelie is onder u
niet alleen in woorden geweest, maar ook in kracht,
en in den Heiligen Geest, en in vele verzekerdheid;
gelijk gij weet, hoedanigen wij onder u geweest zijn
om uwentwil. **6** En gij zijt onze navolgers geworden,
en des Heeren, het Woord aangenomen hebbende
in vele verdrukking, met blijdschap des Heiligen
Geestes; **7** Alzo dat gij voorbeelden geworden zijt
al den gelovigen in Macedonie en Achaje. **8** Want
van u is het Woord des Heeren luidbaar geworden
niet alleen in Macedonie en Achaje; maar ook in alle
plaatsen is uw geloof, dat gij op God hebt, uitgegaan,
zodat wij niet van node hebben, iets daarvan te
spreken. **9** Want zijzelven verkondigen van ons,
hoedanigen ingang wij tot u hebben, en hoe gij tot
God bekeerd zijt van de afgoden, om den levenden
en waarachtigen God te dienen; **10** En Zijn Zoon
uit de hemelen te verwachten, Denwelken Hij uit de
doden verwekt heeft, namelijk Jezus, Die ons verlost
van den toekomenden toorn.

2 Want gij weet zelven, broeders, onzen ingang tot
u, dat die niet ijdel is geweest; **2** Maar, hoewel
wij te voren geleden hadden, en ook ons smaadheid
aangedaan was, gelijk gij weet, te Filippi, zo hebben
wij nochtans vrijmoedigheid gebruikt in onzen God,
om het Evangelie van God tot u te spreken in veel
strijds. **3** Want onze vermaning is niet geweest uit
verleiding, noch uit onreinigheid, noch met bedrog;
4 Maar, gelijk wij van God beproefd zijn geweest,
dat ons het Evangelie zou toebetrouwd worden, alzo
spreken wij, niet als mensen behagende, maar Gode,
Die onze harten beproeft. **5** Want wij hebben nooit
met pluimstrijkende woorden omgegaan, gelijk gij
weet, noch met enig bedeksel van gierigheid; God is
getuige! **6** Noch zoekende eer uit mensen, noch van
u, noch van anderen; hoewel wij u tot last konden
zijn als Christus' apostelen; **7** Maar wij zijn vriendelijk
geweest in het midden van u, gelijk als een voedster
haar kinderen koestert; **8** Alzo wij, tot u zeer genegen
zijnde, hebben u gaarne willen mededelen niet alleen
het Evangelie van God, maar ook onze eigen zielen,
daarom dat gij ons lief geworden waart. **9** Want gij
gedenkt, broeders, onzen arbeid en moeite; want
nacht en dag werkende, opdat wij niemand onder
u zouden lastig zijn, hebben wij het Evangelie van
God onder u gepredikt. **10** Gij zijt getuigen, en God,
hoe heilig, en rechtvaardig, en onberispelijk wij u,
die gelooft, geweest zijn. **11** Gelijk gij weet, hoe
wij een iegelijk van u, als een vader zijn kinderen,
vermaanden en vertroostten, **12** En betuigden, dat gij
zoudt wandelen, waardiglijk Gode, Die u roept tot
Zijn Koninkrijk en heerlijkheid. **13** Daarom danken wij
ook God zonder ophouden, dat, als gij het Woord
der prediking van God van ons ontvangen hebt, gij
dat aangenomen hebt, niet als der mensen woord,
maar (gelijk het waarlijk is) als Gods Woord, dat ook
werkt in u, die gelooft. **14** Want gij, broeders, zijt
navolgers geworden der Gemeenten Gods, die in
Judea zijn, in Christus Jezus; dewijl ook gij hetzelfde
geleden hebt van uw eigen medeburgers, gelijk als zij
van de Joden; **15** Welke ook gedood hebben den
Heere Jezus, en hun eigen profeten; en ons hebben
vervolgd, en Gode niet behagen, en allen mensen
tegen zijn; **16** En verhinderen ons te spreken tot de
heidenen, dat zij zalig mochten worden; opdat zij
te allen tijd hun zonden vervullen zouden. En de
toorn is over hen gekomen tot het einde. **17** Maar
wij, broeders, van u beroofd geweest zijnde voor een
kleine wijle tijds, naar het aangezicht, niet naar het
hart, hebben ons te overvloediger benaarstigd, om uw
aangezicht te zien, met grote begeerte. **18** Daarom
hebben wij tot u willen komen (immers ik Paulus)
eenmaal en andermaal, maar de satanas heeft ons
belet. **19** Want welke is onze hoop, of blijdschap, of
kroon des roems? Zijt gij die ook niet voor onzen
Heere Jezus Christus in Zijn toekomst? **20** Want gij
zijt onze heerlijkheid en blijdschap.

3 Daarom, deze begeerte niet langer kunnende
verdragen, hebben wij gaarne willen te Athene
alleen gelaten worden; **2** En hebben gezonden

Timotheus, onzen broeder, en Gods dienaar, en onzen
medearbeider in het Evangelie van Christus, om u te
versterken, en u te vermanen van uw geloof; 3 Opdat
niemand bewogen worde in deze verdrukkingen; want
gij weet zelven, dat wij hiertoe gesteld zijn. 4 Want
ook, toen wij bij u waren, voorzeiden wij u, dat wij
zouden verdrukt worden, gelijk ook geschied is, en gij
weet het. 5 Daarom ook deze begeerte niet langer
kunnende verdragen, heb ik hem gezonden, om uw
geloof te verstaan; of niet misschien de verzoeker
u zou verzocht hebben, en onze arbeid ijdel zou
wezen. 6 Maar als Timotheus nu van ulieden tot
ons gekomen was, en ons de goede boodschap
gebracht had van uw geloof en liefde, en dat gij
altijd goede gedachtenis van ons hebt, zeer begerig
zijnde om ons te zien, gelijk wij ook om ulieden;
7 Zo zijn wij daarom, broeders, over u in al onze
verdrukking en nood vertroost geworden door uw
geloof; 8 Want nu leven wij, indien gij vast staat in
den Heere. 9 Want wat dankzegging kunnen wij Gode
tot vergelding wedergeven voor u, vanwege al de
blijdschap, waarmede wij ons om uwentwil verblijden
voor onzen God? 10 Nacht en dag zeer overvloediglijk
biddende, om uw aangezicht te mogen zien, en te
volmaken, hetgeen aan uw geloof ontbreekt. 11
Doch onze God en Vader Zelf, en onze Heere Jezus
Christus richte onzen weg tot u. 12 En de Heere
vermeerdere u, en make u overvloedig in de liefde
jegens elkander en jegens allen, gelijk wij ook zijn
jegens u; 13 Opdat Hij uw harten versterke, om
onberispelijk te zijn in heiligmaking, voor onzen God
en Vader, in de toekomst van onzen Heere Jezus
Christus met al Zijn heiligen.

4 Voorts dan, broeders, wij bidden en vermanen u
in den Heere Jezus, gelijk gij van ons ontvangen
hebt, hoe gij moet wandelen en Gode behagen, dat
gij daarin meer overvloedig wordt. 2 Want gij weet,
wat bevelen wij u gegeven hebben door den Heere
Jezus. 3 Want dit is de wil van God, uw heiligmaking:
dat gij u onthoudt van de hoererij; 4 Dat een iegelijk
van u wete zijn vat te bezitten in heiligmaking en
eer; 5 Niet in kwade beweging der begeerlijkheid,
gelijk als de heidenen, die God niet kennen. 6 Dat
niemand zijn broeder vertrede, noch bedriege in zijn
handeling; want de Heere is een wreker over dit alles,
gelijk wij u ook te voren gezegd en betuigd hebben. 7
Want God heeft ons niet geroepen tot onreinigheid,
maar tot heiligmaking. 8 Zo dan die dit verwerpt, die
verwerpt geen mens, maar God, Die ook Zijn Heiligen
Geest in ons heeft gegeven. 9 Van de broederlijke
liefde nu hebt gij niet van node, dat ik u schrijve;
want gij zelven zijt van God geleerd om elkander lief
te hebben. 10 Want gij doet ook hetzelfde aan al
de broederen, die in geheel Macedonie zijn. Maar
wij vermanen u, broeders, dat gij meer overvloedig
wordt; 11 En dat gij u benaarstigt stil te zijn, en uw
eigen dingen te doen, en te werken met uw eigen
handen, gelijk wij u bevolen hebben; 12 Opdat gij
eerlijk wandelt bij degenen, die buiten zijn, en geen
ding van node hebt. 13 Doch, broeders, ik wil niet, dat
gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn,
opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die
geen hoop hebben. 14 Want indien wij geloven, dat
Jezus gestorven is en opgestaan, alzo zal ook God
degenen, die ontslapen zijn in Jezus, weder brengen
met Hem. 15 Want dat zeggen wij u door het Woord
des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen
tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen
degenen, die ontslapen zijn. 16 Want de Heere Zelf
zal met een geroep, met de stem des archangels, en
met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en
die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan;
17 Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te
zamen met hen opgenomen worden in de wolken,
den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij
altijd met den Heere wezen. 18 Zo dan, vertroost
elkander met deze woorden.

5 Maar van de tijden en de gelegenheden, broeders!
hebt gij niet van node, dat men u schrijve. 2 Want
gij weet zelven zeer wel, dat de dag des Heeren
alzo zal komen, gelijk een dief in den nacht. 3 Want
wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede, en zonder
gevaar; dan zal een haastig verderf hun overkomen,
gelijk de barensnood een bevruchte vrouw; en zij
zullen het geenszins ontvlieden; 4 Maar gij, broeders,
gij zijt niet in duisternis, dat u die dag als een dief
zou bevangen. 5 Gij zijt allen kinderen des lichts, en
kinderen des daags; wij zijn niet des nachts, noch
der duisternis. 6 Zo laat ons dan niet slapen, gelijk
als de anderen, maar laat ons waken, en nuchteren
zijn. 7 Want die slapen, slapen des nachts, en die
dronken zijn, zijn des nachts dronken; 8 Maar wij, die

des daags zijn, laat ons nuchteren zijn, aangedaan
hebbende het borstwapen des geloofs en der liefde,
en tot een helm, de hoop der zaligheid. **9** Want God
heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot verkrijging
der zaligheid, door onzen Heere Jezus Christus. **10**
Die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij dat wij
waken, hetzij dat wij slapen, te zamen met Hem leven
zouden. **11** Daarom vermaant elkander, en sticht
de een den anderen, gelijk gij ook doet. **12** En wij
bidden u, broeders, erkent degenen, die onder u
arbeiden, en uw voorstanders zijn in den Heere, en u
vermanen; **13** En acht hen zeer veel in liefde, om
huns werks wil. Zijt vreedzaam onder elkander. **14** En
wij bidden u, broeders, vermaant de ongeregelden,
vertroost de kleinmoedigen, ondersteunt de zwakken,
zijt lankmoedig jegens allen. **15** Ziet, dat niemand
kwaad voor kwaad iemand vergelde; maar jaagt allen
tijd het goede na, zo jegens elkander als jegens allen.
16 Verblijdt u te allen tijd. **17** Bidt zonder ophouden.
18 Dankt God in alles; want dit is de wil van God in
Christus Jezus over u. **19** Blust den Geest niet uit. **20**
Veracht de profetieen niet. **21** Beproeft alle dingen;
behoudt het goede. **22** Onthoudt u van allen schijn
des kwaads. **23** En de God des vredes Zelf heilige u
geheel en al; en uw geheel oprechte geest, en ziel, en
lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst
van onzen Heere Jezus Christus. **24** Hij, Die u roept,
is getrouw, Die het ook doen zal. **25** Broeders, bidt
voor ons. **26** Groet al de broeders met een heiligen
kus. **27** Ik bezweer ulieden bij den Heere, dat deze
zendbrief al den heiligen broederen gelezen worde.
28 De genade van onzen Heere Jezus Christus zij
met ulieden. Amen.

2 Thessalonicenzen

1 Paulus, en Silvanus, en Timotheus, aan de
Gemeente der Thessalonicensen, welke is in God,
onzen Vader, en den Heere Jezus Christus: **2** Genade
zij u, en vrede, van God, onzen Vader, en den Heere
Jezus Christus. **3** Wij moeten God te allen tijd danken
over u, broeders, gelijk billijk is, omdat uw geloof zeer
wast, en dat de liefde eens iegelijken van u allen
jegens elkander overvloedig wordt; **4** Alzo dat wij
zelven van u roemen in de Gemeenten Gods, over
uw lijdzaamheid en geloof in al uw vervolgingen en
verdrukkingen, die gij verdraagt; **5** Een bewijs van
Gods rechtvaardig oordeel, opdat gij waardig geacht
wordt het Koninkrijk Gods, voor hetwelk gij ook lijdt; **6**
Alzo het recht is bij God verdrukking te vergelden
dengenen, die u verdrukken; **7** En u, die verdrukt
wordt, verkwikking met ons, in de openbaring van den
Heere Jezus van den hemel met de engelen Zijner
kracht; **8** Met vlammend vuur wraak doende over
degenen, die God niet kennen, en over degenen, die
het Evangelie van onzen Heere Jezus Christus niet
gehoorzaam zijn. **9** Dewelken zullen tot straf lijden
het eeuwig verderf, van het aangezicht des Heeren,
en van de heerlijkheid Zijner sterkte, **(aiōnios g166)**
10 Wanneer Hij zal gekomen zijn, om verheerlijkt te
worden in Zijn heiligen, en wonderbaar te worden in
allen, die geloven (overmits onze getuigenis onder u
is geloofd geworden) in dien dag. **11** Waarom wij ook
altijd bidden voor u, dat onze God u waardig achte
der roeping, en vervulle al het welbehagen Zijner
goedigheid, en het werk des geloofs met kracht. **12**
Opdat de Naam van onzen Heere Jezus Christus
verheerlijkt worde in u, en gij in Hem, naar de genade
van onzen God en den Heere Jezus Christus.

2 En wij bidden u, broeders, door de toekomst
van onzen Heere Jezus Christus, en onze
toevergadering tot Hem, **2** Dat gij niet haastelijk
bewogen wordt van verstand, of verschrikt, noch
door geest, noch door woord, noch door zendbrief,
als van ons geschreven, alsof de dag van Christus
aanstaande ware. **3** Dat u niemand verleide op
enigerlei wijze; want die komt niet, tenzij dat eerst
de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de
mens der zonde, de zoon des verderfs; **4** Die zich
tegenstelt, en verheft boven al wat God genaamd,
of als God geeerd wordt, alzo dat hij in den tempel
Gods als een God zal zitten, zichzelven vertonende,
dat hij God is. **5** Gedenkt gij niet, dat ik, nog bij u
zijnde, u deze dingen gezegd heb? **6** En nu, wat
hem wederhoudt, weet gij, opdat hij geopenbaard
worde te zijner eigen tijd. **7** Want de verborgenheid
der ongerechtigheid wordt alrede gewrocht; alleenlijk,
Die hem nu wederhoudt, Die zal hem wederhouden,
totdat hij uit het midden zal weggedaan worden. **8** En
alsdan zal de ongerechtige geopenbaard worden,
denwelken de Heere verdoen zal door den Geest
Zijns monds, en te niet maken door de verschijning
Zijner toekomst; **9** Hem, zeg ik, wiens toekomst
is naar de werking des satans, in alle kracht, en
tekenen, en wonderen der leugen; **10** En in alle
verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die
verloren gaan; daarvoor dat zij de liefde der waarheid
niet aangenomen hebben, om zalig te worden. **11** En
daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling,
dat zij de leugen zouden geloven; **12** Opdat zij allen
veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd
hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de
ongerechtigheid. **13** Maar wij zijn schuldig altijd God te
danken over u, broeders, die van den Heere bemind
zijt, dat u God van den beginne verkoren heeft tot
zaligheid, in heiligmaking des Geestes, en geloof der
waarheid; **14** Waartoe Hij u geroepen heeft door ons
Evangelie, tot verkrijging der heerlijkheid van onzen
Heere Jezus Christus. **15** Zo dan, broeders, staat
vast en houdt de inzettingen, die u geleerd zijn, hetzij
door ons woord, hetzij door onzen zendbrief. **16** En
onze Heere Jezus Christus Zelf, en onze God en
Vader, Die ons heeft liefgehad, en gegeven heeft
een eeuwige vertroosting en goede hoop in genade,
(aiōnios g166) **17** Vertrooste uw harten, en versterke u
in alle goed woord en werk.

3 Voorts, broeders, bidt voor ons, opdat het Woord
des Heeren zijn loop hebbe, en verheerlijkt worde,
gelijk ook bij u; **2** En opdat wij mogen verlost worden
van de ongeschikte en boze mensen; want het geloof
is niet aller. **3** Maar de Heere is getrouw, Die u
zal versterken en bewaren van den boze. **4** En wij
vertrouwen van u in den Heere, dat gij, hetgeen
wij u bevelen, ook doet, en doen zult. **5** Doch de
Heere richte uw harten tot de liefde van God, en
tot de lijdzaamheid van Christus. **6** En wij bevelen

u, broeders, in den Naam van onzen Heere Jezus
Christus, dat gij u onttrekt van een iegelijk broeder, die
ongeregeld wandelt, en niet naar de inzetting, die hij
van ons ontvangen heeft. 7 Want gijzelven weet, hoe
men ons behoort na te volgen; want wij hebben ons
niet ongeregeld gedragen onder u; 8 En wij hebben
geen brood bij iemand gegeten voor niet, maar in
arbeid en moeite, nacht en dag werkende, opdat wij
niet iemand van u zouden lastig zijn; 9 Niet, dat wij
de macht niet hebben, maar opdat wij onszelven
u geven zouden tot een voorbeeld, om ons na te
volgen. 10 Want ook toen wij bij u waren, hebben
wij u dit bevolen, dat, zo iemand niet wil werken, hij
ook niet ete. 11 Want wij horen, dat sommigen onder
u ongeregeld wandelen, niet werkende, maar ijdele
dingen doende. 12 Doch de zodanigen bevelen en
vermanen wij door onzen Heere Jezus Christus, dat
zij met stilheid werkende, hun eigen brood eten. 13
En gij, broeders, vertraagt niet in goed te doen. 14
Maar indien iemand ons woord, door dezen brief
geschreven, niet gehoorzaam is, tekent dien; en
vermengt u niet met hem, opdat hij beschaamd worde;
15 En houdt hem niet als een vijand, maar vermaant
hem als een broeder. 16 De Heere nu des vredes Zelf
geve u vrede te allen tijd, in allerlei wijze. De Heere
zij met u allen. 17 De groetenis met mijn hand, van
Paulus; hetwelk is een teken in iederen zendbrief;
alzo schrijf ik. 18 De genade van onzen Heere Jezus
Christus zij met u allen. Amen.

1 Timotheüs

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, naar
het bevel van God, onzen Zaligmaker, en den
Heere Jezus Christus, Die onze Hope is, **2** Aan
Timotheus, mijn oprechten zoon in het geloof;
genade, barmhartigheid, vrede zij u van God,
onzen Vader, en Christus Jezus, onzen Heere. **3**
Gelijk ik u vermaand heb, dat gij te Efeze zoudt
blijven, als ik naar Macedonie reisde, zo vermaan
ik het u nog, opdat gij sommigen beveelt geen
andere leer te leren; **4** Noch zich te begeven
tot fabelen en oneindelijke geslachtsrekeningen,
welke meer twist vragen voortbrengen dan stichting
Gods, die in het geloof is. **5** Maar het einde des
gebods is liefde uit een rein hart, en uit een goed
geweten, en uit een ongeveinsd geloof. **6** Van
dewelke sommigen afgeweken zijnde, zich gewend
hebben tot ijdelspreking; **7** Willende leraars der
wet zijn, niet verstaande, noch wat zij zeggen,
noch wat zij bevestigen. **8** Doch wij weten, dat
de wet goed is, zo iemand die wettelijk gebruikt;
9 En hij dit weet, dat den rechtvaardigen de wet
niet is gezet, maar den onrechtvaardigen en den
halsstarrigen, den goddelozen en den zondaren, den
onheiligen en den ongoddelijken, den vadermoorders
en den moedermoorders, den doodslagers, **10**
Den hoereerders, dien, die bij mannen liggen, den
mensendieven, den leugenaars, den meinedigen,
en zo er iets anders tegen de gezonde leer is; **11**
Naar het Evangelie der heerlijkheid des zaligen Gods,
dat mij toebetrouwd is. **12** En ik dank Hem, Die mij
bekrachtigd heeft, namelijk Christus Jezus, onzen
Heere, dat Hij mij getrouw geacht heeft, mij in de
bediening gesteld hebbende; **13** Die te voren een gods
lasteraar was, en een vervolger, en een verdrukker;
maar mij is barmhartigheid geschied, dewijl ik het
ontwetende gedaan heb in mijn ongelovigheid. **14**
Doch de genade onzes Heeren is zeer overvloedig
geweest, met geloof en liefde, die er is in Christus
Jezus. **15** Dit is een getrouw woord, en alle aanneming
waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen
is, om de zondaren zalig te maken, van welke
ik de voornaamste ben. **16** Maar daarom is mij
barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in
mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid
zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem
geloven zullen ten eeuwigen leven. **(aiōnios g166)** **17**
Den Koning nu der eeuwen, den onverderfelijken,
den onzienlijken, den alleen wijzen God, zij eer en
heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)** **18** Dit
gebod beveel ik u, mijn zoon Timotheus, dat gij naar
de profetieen, die van u voorgegaan zijn, in dezelve
den goeden strijd strijdt; **19** Houdende het geloof,
en een goed geweten, hetwelk sommigen verstoten
hebbende, van het geloof schipbreuk geleden hebben;
20 Onder welken is Hymeneus en Alexander, die ik
den satan overgegeven heb, opdat zij zouden leren
niet meer te lasteren.

2 Ik vermaan dan voor alle dingen, dat gedaan
worden smekingen, gebeden, voorbiddingen,
dankzeggingen, voor alle mensen; **2** Voor koningen,
en allen, die in hoogheid zijn; opdat wij een gerust
en stil leven leiden mogen in alle godzaligheid en
eerbaarheid. **3** Want dat is goed en aangenaam
voor God, onzen Zaligmaker; **4** Welke wil, dat alle
mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid
komen. **5** Want er is een God, er is ook een Middelaar
Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus;
6 Die Zichzelven gegeven heeft tot een rantsoen
voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd; **7**
Waartoe ik gesteld ben een prediker en apostel (ik
zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar
der heidenen, in geloof en waarheid. **8** Ik wil dan,
dat de mannen bidden in alle plaatsen, opheffende
heilige handen, zonder toorn en twisting. **9** Desgelijks
ook, dat de vrouwen, in een eerbaar gewaad, met
schaamte en matigheid zichzelven versieren, niet
in vlechtingen des haars, of goud, of paarlen, of
kostelijke kleding; **10** Maar (hetwelk de vrouwen
betaamt, die de godvruchtigheid belijden) door goede
werken. **11** Een vrouw late zich leren in stilheid, in alle
onderdanigheid. **12** Doch ik laat de vrouw niet toe, dat
zij lere, noch over den man heerse, maar wil, dat zij
in stilheid zij. **13** Want Adam is eerst gemaakt, daarna
Eva. **14** En Adam is niet verleid geworden; maar de
vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest. **15**
Doch zij zal zalig worden in kinderen te baren, zo
zij blijft in het geloof, en liefde, en heiligmaking, met
matigheid.

3 Dit is een getrouw woord: zo iemand tot eens
opzieners ambt lust heeft, die begeert een treffelijk

werk. 2 Een opziener dan moet onberispelijk zijn,
ener vrouwe man, wakker, matig, eerbaar, gaarne
herbergende, bekwaam om te leren; 3 Niet genegen
tot den wijn, geen smijter, geen vuil-gewinzoeker;
maar bescheiden, geen vechter, niet geldgierig. 4
Die zijn eigen huis wel regeert, zijn kinderen in
onderdanigheid houdende, met alle stemmigheid; 5
(Want zo iemand zijn eigen huis niet weet te regeren,
hoe zal hij voor de Gemeente Gods zorg dragen?) 6
Geen nieuweling, opdat hij niet opgeblazen worde,
en in het oordeel des duivels valle. 7 En hij moet
ook een goede getuigenis hebben van degenen,
die buiten zijn, opdat hij niet valle in smaadheid, en
in den strik des duivels. 8 De diakenen insgelijks
moeten eerbaar zijn, niet tweetongig, niet die zich
tot veel wijns begeven, geen vuil-gewinzoekers; 9
Houdende de verborgenheid des geloofs in een rein
geweten. 10 En dat deze ook eerst beproefd worden,
en dat zij daarna dienen, zo zij onbestraffelijk zijn.
11 De vrouwen insgelijks moeten eerbaar zijn, geen
lasteressen, wakker, getrouw in alles. 12 Dat de
diakenen ener vrouwe mannen zijn, die hun kinderen
en hun eigen huizen wel regeren. 13 Want die wel
gediend hebben, verkrijgen zichzelven een goeden
opgang, en vele vrijmoedigheid in het geloof, hetwelk
is in Christus Jezus. 14 Deze dingen schrijf ik u,
hopende zeer haast tot u te komen; 15 Maar zo
ik vertoef, opdat gij moogt weten, hoe men in het
huis Gods moet verkeren, hetwelk is de Gemeente
des levenden Gods, een pilaar en vastigheid der
waarheid. 16 En buiten allen twijfel, de verborgenheid
der godzaligheid is groot; God is geopenbaard in
het vlees, is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien
van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is
geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.

4 Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de
laatste tijden sommigen zullen afvallen van het
geloof, zich begevende tot verleidende geesten,
en leringen der duivelen, 2 Door geveinsdheid der
leugensprekers, hebbende hun eigen geweten als
met een brandijzer toegeschroeid; 3 Verbiedende te
huwelijken, gebiedende van spijzen te onthouden, die
God geschapen heeft, tot nuttiging met dankzegging,
voor de gelovigen, en die de waarheid hebben bekend.
4 Want alle schepsel Gods is goed, en er is niets
verwerpelijk, met dankzegging genomen zijnde; 5
Want het wordt geheiligd door het Woord van God, en
door het gebed. 6 Als gij deze dingen den broederen
voorstelt, zo zult gij een goed dienaar van Jezus
Christus zijn, opgevoed in de woorden des geloofs en
der goede leer, welke gij achtervolgd hebt. 7 Maar
verwerp de ongoddelijke en oudwijfse fabelen; en
oefen uzelven tot godzaligheid. 8 Want de lichamelijke
oefening is tot weinig nut; maar de godzaligheid
is tot alle dingen nut, hebbende de belofte des
tegenwoordigen en des toekomenden levens. 9 Dit is
een getrouw woord, en alle aanneming waardig. 10
Want hiertoe arbeiden wij ook, en worden versmaad,
omdat wij gehoopt hebben op den levenden God,
Die een Behouder is aller mensen, maar allermeest
der gelovigen. 11 Beveel deze dingen, en leer ze.
12 Niemand verachte uw jonkheid, maar zijt een
voorbeeld der gelovigen in woord, in wandel, in liefde,
in den geest, in geloof, in reinheid. 13 Houd aan in het
lezen, in het vermanen, in het leren, totdat ik kome.
14 Verzuim de gave niet, die in u is, die u gegeven
is door de profetie, met oplegging der handen des
ouderlingschaps. 15 Bedenk deze dingen, wees hierin
bezig, opdat uw toenemen openbaar zij in alles. 16
Heb acht op uzelven en op de leer; volhard daarin;
want dat doende, zult gij en uzelven behouden, en
die u horen.

5 Bestraf een ouden man niet hardelijk, maar
vermaan hem als een vader; de jonge als broeders;
2 De oude vrouwen als moeders; de jonge als
zusters, in alle reinheid. 3 Eer de weduwen, die
waarlijk weduwen zijn. 4 Maar zo enige weduwe
kinderen heeft, of kindskinderen, dat die leren eerst
aan hun eigen huis godzaligheid oefenen, en den
voorouderen wedervergelding doen; want dat is goed
en aangenaam voor God. 5 Die nu waarlijk weduwe
is, en alleen gelaten, die hoopt op God, en blijft in
smekingen en gebeden nacht en dag. 6 Maar die haar
wellust volgt, die is levende gestorven. 7 En beveel
dit, opdat zij onberispelijk zijn. 8 Doch zo iemand de
zijnen, en voornamelijk zijn huisgenoten, niet verzorgt,
die heeft het geloof verloochend, en is erger dan een
ongelovige. 9 Dat een weduwe gekozen worde niet
minder dan van zestig jaren, welke eens mans vrouw
geweest zij; 10 Getuigenis hebbende van goede
werken: zo zij kinderen opgevoed heeft, zo zij gaarne
heeft geherbergd, zo zij der heiligen voeten heeft

gewassen, zo zij den verdrukten genoegzame hulp
gedaan heeft, zo zij alle goed werk nagetracht heeft.
11 Maar neem de jonge weduwen niet aan; want als zij
weelderig geworden zijn tegen Christus, zo willen zij
huwelijken; 12 Hebbende haar oordeel, omdat zij haar
eerste geloof hebben te niet gedaan. 13 En meteen
ook leren zij ledig omgaan bij de huizen; en zijn niet
alleen ledig, maar ook klapachtig, en ijdele dingen
doende, sprekende, hetgeen niet betaamt. 14 Ik wil
dan, dat de jonge weduwen huwelijken, kinderen
telen, het huis regeren, geen oorzaak van lastering
aan de wederpartij geven. 15 Want enigen hebben
zich alrede afgewend achter den satan. 16 Zo enig
gelovig man, of gelovige vrouw weduwen heeft, dat
die haar genoegzame hulp doe, en dat de Gemeente
niet bezwaard worde, opdat zij degenen, die waarlijk
weduwen zijn, genoegzame hulp doen moge. 17
Dat de ouderlingen, die wel regeren, dubbele eer
waardig geacht worden, voornamelijk die arbeiden
in het Woord en de leer. 18 Want de Schrift zegt:
Een dorsenden os zult gij niet muilbanden; en: De
arbeider is zijn loon waardig. 19 Neem tegen een
ouderling geen beschuldiging aan, anders dan onder
twee of drie getuigen. 20 Bestraf die zondigen in
tegenwoordigheid van allen, opdat ook de anderen
vreze mogen hebben. 21 Ik betuig voor God, en den
Heere Jezus Christus, en de uitverkoren engelen,
dat gij deze dingen onderhoudt, zonder vooroordeel,
niets doende naar toegenegenheid. 22 Leg niemand
haastelijk de handen op, en heb geen gemeenschap
aan anderer zonden; bewaar uzelven rein. 23 Drink
niet langer water alleen, maar gebruik een weinig
wijn, om uw maag en uw menigvuldige zwakheden.
24 Van sommige mensen zijn de zonden te voren
openbaar, en gaan voor tot hun veroordeling; en
in sommigen ook volgen zij na. 25 Desgelijks ook
de goede werken zijn te voren openbaar, en daar
het anders mede gelegen is, kunnen niet verborgen
worden.

6 De dienstknechten, zovelen als er onder het juk
zijn, zullen hun heren alle eer waardig achten,
opdat de Naam van God, en de leer niet gelasterd
worde. 2 En die gelovige heren hebben, zullen hen
niet verachten, omdat zij broeders zijn; maar zullen
hen te meer dienen, omdat zij gelovig en geliefd zijn,
als die deze weldaad mede deelachtig zijn. Leer en
vermaan deze dingen. 3 Indien iemand een andere
leer leert, en niet overeenkomt met de gezonde
woorden van onzen Heere Jezus Christus, en met de
leer, die naar de godzaligheid is, 4 Die is opgeblazen,
en weet niets, maar hij raast omtrent twist vragen en
woordenstrijd; uit welke komt nijd, twist, lasteringen,
kwade nadenkingen. 5 Verkeerde krakelingen van
mensen, die een verdorven verstand hebben, en
van de waarheid beroofd zijn, menende, dat de
godzaligheid een gewin zij. Wijk af van dezulken.
6 Doch de godzaligheid is een groot gewin met
vergenoeging. 7 Want wij hebben niets in de wereld
gebracht, het is openbaar, dat wij ook niet kunnen
iets daaruit dragen. 8 Maar als wij voedsel en deksel
hebben, wij zullen daarmede vergenoegd zijn. 9
Doch die rijk willen worden, vallen in verzoeking,
en in den strik, en in vele dwaze en schadelijke
begeerlijkheden, welke de mensen doen verzinken
in verderf en ondergang. 10 Want de geldgierigheid
is een wortel van alle kwaad, tot welke sommigen
lust hebbende zijn afgedwaald van het geloof, en
hebben zichzelven met vele smarten doorstoken.
11 Maar gij, o mens Gods, vlied deze dingen; en
jaag naar gerechtigheid, godzaligheid, geloof, liefde,
lijdzaamheid, zachtmoedigheid. 12 Strijd den goeden
strijd des geloofs, grijp naar het eeuwige leven, tot
hetwelk gij ook geroepen zijt, en de goede belijdenis
beleden hebt voor vele getuigen. (aiōnios g166) 13
Ik beveel u voor God, Die alle ding levend maakt,
en voor Christus Jezus, Die onder Pontius Pilatus
de goede belijdenis betuigd heeft, 14 Dat gij dit
gebod houdt, onbevlekt en onberispelijk, tot op de
verschijning van onzen Heere Jezus Christus; 15
Welke te Zijner tijd vertonen zal de zalige en alleen
machtige Heere, de Koning der koningen, en Heere
der heren; 16 Die alleen onsterfelijkheid heeft, en
een ontoegankelijk licht bewoont; Denwelken geen
mens gezien heeft, noch zien kan; Welken zij eer
en eeuwige kracht. Amen. (aiōnios g166) 17 Beveel
den rijken in deze tegenwoordige wereld, dat zij
niet hoogmoedig zijn, noch hun hoop stellen op de
ongestadigheid des rijkdoms, maar op den levenden
God, Die ons alle dingen rijkelijk verleent, om te
genieten; (aiōn g165) 18 Dat zij weldadig zijn, rijk
worden in goede werken, gaarne mededelende zijn,
en gemeenzaam; 19 Leggende zichzelven weg tot een
schat een goed fondament tegen het toekomende,

opdat zij het eeuwige leven verkrijgen mogen. **20**
O Timotheus, bewaar het pand u toebetrouwd, een
afkeer hebbende van het ongoddelijk ijdel-roepen,
en van de tegenstellingen der valselijk genaamde
wetenschap; **21** Dewelke sommigen voorgevende,
zijn van het geloof afgeweken. De genade zij met u.
Amen.

2 Timotheüs

1 Paulus, een apostel van Jezus Christus, door den
wil van God, naar de belofte des levens, dat in
Christus Jezus is, **2** Aan Timotheus, mijn geliefden
zoon: genade, barmhartigheid, vrede zij u van God
den Vader, en Christus Jezus, onzen Heere. **3** Ik
dank God, Wien ik diene van mijn voorouderen aan
in een rein geweten, gelijk ik zonder ophouden uwer
gedachtig ben in mijn gebeden nacht en dag; **4** Zeer
begerig zijnde om u te zien, als ik gedenk aan uw
tranen, opdat ik met blijdschap moge vervuld worden;
5 Als ik mij in gedachtenis breng het ongeveinsd
geloof, dat in u is, hetwelk eerst gewoond heeft in uw
grootmoeder Lois, en in uw moeder Eunice; en ik
ben verzekerd, dat het ook in u woont. **6** Om welke
oorzaak ik u indachtig maak, dat gij opwekt de gave
Gods, die in u is, door de oplegging mijner handen.
7 Want God heeft ons niet gegeven een geest der
vreesachtigheid, maar der kracht, en der liefde, en der
gematigdheid. **8** Schaam u dan niet der getuigenis
onzes Heeren, noch mijns die Zijn gevangene ben;
maar lijd verdrukkingen met het Evangelie, naar de
kracht Gods; **9** Die ons heeft zalig gemaakt, en
geroepen met een heilige roeping; niet naar onze
werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade,
die ons gegeven is in Christus Jezus, voor de tijden
der eeuwen; **(aiōnios g166)** **10** Doch nu geopenbaard is
door de verschijning van onzen Zaligmaker Jezus
Christus, Die den dood heeft te niet gedaan, en het
leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht
door het Evangelie; **11** Waartoe ik gesteld ben een
prediker, en een apostel, en een leraar der heidenen;
12 Om welke oorzaak ik ook deze dingen lijde, maar
word niet beschaamd; want ik weet, Wien ik geloofd
heb, en ik ben verzekerd, dat Hij machtig is, mijn
pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot dien dag.
13 Houd het voorbeeld der gezonde woorden, die
gij van mij gehoord hebt, in geloof en liefde, die in
Christus Jezus is. **14** Bewaar het goede pand, dat u
toebetrouwd is, door den Heiligen Geest, Die in ons
woont. **15** Gij weet dit, dat allen, die in Azie zijn, zich
van mij afgewend hebben; onder dewelke is Fygellus
en Hermogenes. **16** De Heere geve den huize van
Onesiforus barmhartigheid; want hij heeft mij dikmaals
verkwikt, en heeft zich mijner keten niet geschaamd.
17 Maar als hij te Rome gekomen was, heeft hij mij
zeer naarstiglijk gezocht, en heeft mij gevonden. **18**
De Heere geve hem, dat hij barmhartigheid vinde bij
den Heere, in dien dag; en hoeveel hij mij te Efeze
gediend heeft, weet gij zeer wel.

2 Gij dan, mijn zoon, word gesterkt in de genade,
die in Christus Jezus is; **2** En hetgeen gij van mij
gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan
getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om
ook anderen te leren. **3** Gij dan, lijd verdrukkingen,
als een goed krijgsknecht van Jezus Christus. **4**
Niemand, die in den krijg dient, wordt ingewikkeld in
de handelingen des leeftochts, opdat hij dien moge
behagen, die hem tot den krijg aangenomen heeft. **5**
En indien ook iemand strijdt, die wordt niet gekroond,
zo hij niet wettelijk heeft gestreden. **6** De landman, als
hij arbeidt, moet alzo eerst de vruchten genieten. **7**
Merk, hetgeen ik zeg; doch de Heere geve u verstand
in alle dingen. **8** Houd in gedachtenis, dat Jezus
Christus uit de doden is opgewekt, Welke is uit den
zade Davids, naar mijn Evangelie; **9** Om hetwelk
ik verdrukkingen lijde tot de banden toe, als een
kwaaddoener; maar het Woord Gods is niet gebonden.
10 Daarom verdraag ik alles om de uitverkorenen,
opdat ook zij de zaligheid zouden verkrijgen, die in
Christus Jezus is, met eeuwige heerlijkheid. **(aiōnios
g166)** **11** Dit is een getrouw woord; want indien wij
met Hem gestorven zijn, zo zullen wij ook met Hem
leven; **12** Indien wij verdragen, wij zullen ook met
Hem heersen; indien wij Hem verloochenen, Hij zal
ons ook verloochenen; **13** Indien wij ontrouw zijn, Hij
blijft getrouw; Hij kan Zichzelven niet verloochenen.
14 Breng deze dingen in gedachtenis, en betuig voor
den Heere, dat zij geen woordenstrijd voeren, hetwelk
tot geen ding nut is, dan tot verkering der toehoorders.
15 Benaarstig u, om uzelven Gode beproefd voor te
stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die
het Woord der waarheid recht snijdt. **16** Maar stel
u tegen het ongoddelijk ijdelroepen; want zij zullen
in meerdere goddeloosheid toenemen. **17** En hun
woord zal voorteten, gelijk de kanker; onder welke
is Hymeneus en Filetus; **18** Die van de waarheid
zijn afgeweken, zeggende, dat de opstanding alrede
geschied is, en verkeren sommiger geloof. **19** Evenwel
het vaste fondament Gods staat, hebbende dit zegel:
De Heere kent degenen, die de Zijnen zijn; en: Een

iegelijk, die den Naam van Christus noemt, sta af van
ongerechtigheid. 20 Doch in een groot huis zijn niet
alleen gouden en zilveren vaten, maar ook houten en
aarden vaten; en sommige ter ere, maar sommige
ter onere. 21 Indien dan iemand zichzelven van
deze reinigt, die zal een vat zijn ter ere, geheiligd
en bekwaam tot gebruik des Heeren, tot alle goed
werk toebereid. 22 Maar vlied de begeerlijkheden
der jonkheid; en jaag naar rechtvaardigheid, geloof,
liefde, vrede, met degenen, die den Heere aanroepen
uit een rein hart. 23 En verwerp de vragen, die dwaas
en zonder lering zijn, wetende, dat zij twistingen
voortbrengen. 24 En een dienstknecht des Heeren
moet niet twisten, maar vriendelijk zijn jegens allen,
bekwaam om te leren, en die de kwaden kan
verdragen; 25 Met zachtmoedigheid onderwijzende
degenen, die tegenstaan; of hun God te eniger tijd
bekering gave tot erkentenis der waarheid; 26 En zij
wederom ontwaken mochten uit den strik des duivels,
onder welken zij gevangen waren tot zijn wil.

3 En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan
zullen zware tijden. 2 Want de mensen zullen zijn
liefhebbers van zichzelven, geldgierig, laatdunkend,
hovaardig, lasteraars, den ouderen ongehoorzaam,
ondankbaar, onheilig. 3 Zonder natuurlijke liefde,
onverzoenlijk, achterklappers, onmatig, wreed, zonder
liefde tot de goeden, 4 Verraders, roekeloos,
opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan
liefhebbers Gods; 5 Hebbende een gedaante van
godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend
hebben. Heb ook een afkeer van deze. 6 Want van
dezen zijn het, die in de huizen insluipen, en nemen
de vrouwkens gevangen, die met zonden geladen zijn,
en door menigerlei begeerlijkheden gedreven worden;
7 Vrouwkens, die altijd leren, en nimmermeer tot
kennis der waarheid kunnen komen. 8 Gelijkerwijs nu
Jannes en Jambres Mozes tegenstonden, alzo staan
ook deze de waarheid tegen; mensen, verdorven
zijnde van verstand, verwerpelijk aangaande het
geloof. 9 Maar zij zullen niet meerder toenemen; want
hun uitzinnigheid zal allen openbaar worden, gelijk
ook die van genen geworden is. 10 Maar gij hebt
achtervolgd mijn leer, wijze van doen, voornemen,
geloof, lankmoedigheid, liefde, lijdzaamheid. 11 Mijn
vervolgingen, mijn lijden, zulks als mij overkomen
is in Antiochie, in Ikonium en in Lystre; hoedanige
vervolgingen ik geleden heb, en de Heere heeft mij
uit alle verlost. 12 En ook allen, die godzaliglijk willen
leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden.
13 Doch de boze mensen en bedriegers zullen tot
erger voortgaan, verleidende en wordende verleid. 14
Maar blijft gij in hetgeen gij geleerd hebt, en waarvan
u verzekering gedaan is, wetende, van wien gij het
geleerd hebt; 15 En dat gij van kinds af de heilige
Schriften geweten hebt, die u wijs kunnen maken
tot zaligheid, door het geloof, hetwelk in Christus
Jezus is. 16 Al de Schrift is van God ingegeven, en
is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering,
tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is; 17
Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk
volmaaktelijk toegerust.

4 Ik betuig dan voor God en den Heere Jezus
Christus, Die de levenden en doden oordelen zal
in Zijn verschijning en in Zijn Koninkrijk: 2 Predik
het woord; houd aan tijdelijk, ontijdelijk; wederleg,
bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer. 3
Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde
leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde
van gehoor, zullen zij zichzelven leraars opgaderen,
naar hun eigen begeerlijkheden; 4 En zullen hun
gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich
keren tot fabelen. 5 Maar gij, wees wakker in alles,
lijd verdrukkingen; doe het werk van een evangelist,
maak, dat men van uw dienst ten volle verzekerd zij.
6 Want ik word nu tot een drankoffer geofferd, en de
tijd mijner ontbinding is aanstaande. 7 Ik heb den
goeden strijd gestreden, ik heb den loop geeindigd, ik
heb het geloof behouden; 8 Voorts is mij weggelegd
de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere,
de rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal; en
niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning
liefgehad hebben. 9 Benaarstig u haastelijk tot mij te
komen. 10 Want Demas heeft mij verlaten, hebbende
de tegenwoordige wereld liefgekregen, en is naar
Thessalonica gereisd; Krescens naar Galatie, Titus
naar Dalmatie. (aiōn g165) 11 Lukas is alleen met
mij. Neem Markus mede, en breng hem met u;
want hij is mij zeer nut tot den dienst. 12 Maar
Tychikus heb ik naar Efeze gezonden. 13 Breng den
reismantel mede, dien ik te Troas bij Karpus gelaten
heb, als gij komt, en de boeken, inzonderheid de
perkamenten. 14 Alexander, de kopersmid, heeft mij

veel kwaads betoond; de Heere vergelde hem naar
zijn werken. **15** Van welken wacht gij u ook, want hij
heeft onze woorden zeer tegengestaan. **16** In mijn
eerste verantwoording is niemand bij mij geweest,
maar zij hebben mij allen verlaten. Het worde hun niet
toegerekend. **17** Maar de Heere heeft mij bijgestaan,
en heeft mij bekrachtigd; opdat men door mij ten
volle zou verzekerd zijn van de prediking, en alle
heidenen dezelve zouden horen. En ik ben uit den
muil des leeuws verlost. **18** En de Heere zal mij
verlossen van alle boos werk, en bewaren tot Zijn
hemels Koninkrijk; Denwelken zij de heerlijkheid in
alle eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)** **19** Groet Priska
en Aquila, en het huis van Onesiforus. **20** Erastus is
te Korinthe gebleven; en Trofimus heb ik te Milete
krank gelaten. **21** Benaarstig u, om voor den winter
te komen. U groet Eubulus, en Pudens, en Linus,
en Klaudia, en al de broeders. **22** De Heere Jezus
Christus zij met uw geest. De genade zij met ulieden.
Amen.

Titus

1 Paulus, een dienstknecht Gods, en een apostel van
Jezus Christus, naar het geloof der uitverkorenen
Gods, en de kennis der waarheid, die naar de
godzaligheid is; **2** In de hoop des eeuwigen levens,
welke God, Die niet liegen kan, beloofd heeft,
voor de tijden der eeuwen, **(aiōnios g166)** **3** maar
geopenbaard heeft te Zijner tijd; Namelijk Zijn Woord,
door de prediking, die mij toebetrouwd is, naar het
bevel van God, onze Zaligmaker; **4** aan Titus, mijn
oprechten zoon, naar het gemeen geloof: Genade,
barmhartigheid, vrede zij u van God den Vader, en
den Heere Jezus Christus, onzen Zaligmaker. **5** Om
die oorzaak heb ik u te Kreta gelaten, opdat gij,
hetgeen nog ontbrak, voorts zoudt te recht brengen,
en dat gij van stad tot stad zoudt ouderlingen stellen,
gelijk ik u bevolen heb: **6** Indien iemand onberispelijk
is, ener vrouwe man, gelovige kinderen hebbende,
die niet te beschuldigen zijn van overdadigheid,
of ongehoorzaam zijn. **7** Want een opziener moet
onberispelijk zijn, als een huisverzorger Gods, niet
eigenzinnig, niet genegen tot toornigheid, niet genegen
tot den wijn, geen smijter, geen vuil-gewinzoeker; **8**
Maar die gaarne herbergt, die de goeden liefheeft,
matig, rechtvaardig, heilig, kuis; **9** Die vasthoudt aan
het getrouwe woord, dat naar de leer is, opdat hij
machtig zij, beide om te vermanen door de gezonde
leer, en om de tegensprekers te wederleggen. **10**
Want er zijn ook vele ongeregelden, ijdelheidsprekers
en verleiders van zinnen, inzonderheid die uit de
besnijdenis zijn; **11** Welken men moet den mond
stoppen, die gehele huizen verkeren, lerende wat niet
behoort, om vuil gewins wil. **12** Een uit hen, zijnde hun
eigen profeet, heeft gezegd: De Kretensen zijn altijd
leugenachtig, kwade beesten, luie buiken. **13** Deze
getuigenis is waar. Daarom bestraf hen scherpelijk,
opdat zij gezond mogen zijn in het geloof. **14** En zich
niet begeven tot Joodse fabelen, en geboden der
mensen, die hen van de waarheid afkeren. **15** Alle
dingen zijn wel rein den reinen, maar den bevlekten
en ongelovigen is geen ding rein, maar beide hun
verstand en geweten zijn bevlekt. **16** Zij belijden, dat
zij God kennen, maar zij verloochenen Hem met de
werken, alzo zij gruwelijk zijn en ongehoorzaam, en
tot alle goed werk ongeschikt.

2 Doch gij, spreek hetgeen der gezonde leer betaamt.
2 Dat de oude mannen nuchter zijn, stemmig,
voorzichtig, gezond in het geloof, in de liefde, in
de lijdzaamheid. **3** De oude vrouwen insgelijks, dat
zij in haar dracht zijn, gelijk den heiligen betaamt,
dat zij geen lasteressen zijn, zich niet tot veel wijns
begevende, maar leraressen zijn van het goede;
4 Opdat zij de jonge vrouwen leren voorzichtig te
zijn, haar mannen lief te hebben, haar kinderen lief
te hebben; **5** Matig te zijn, kuis te zijn, het huis te
bewaren, goed te zijn, haar eigen mannen onderdanig
te zijn, opdat het Woord Gods niet gelasterd worde.
6 Vermaan den jongen mannen insgelijks, dat zij
matig zijn. **7** Betoon uzelven in alles een voorbeeld
van goede werken, betoon in de leer onvervalstheid,
deftigheid, oprechtheid; **8** Het woord gezond en
onverwerpelijk, opdat degene, die daartegen is,
beschaamd worde, en niets kwaads hebbe van
ulieden te zeggen. **9** Vermaan den dienstknechten,
dat zij hun eigen heren onderdanig zijn, dat zij in
alles welbehagelijk zijn, niet tegensprekende; **10** Niet
onttrekkende, maar alle goede trouw bewijzende;
opdat zij de leer van God, onzen Zaligmaker, in
alles mogen versieren. **11** Want de zaligmakende
genade Gods is verschenen aan alle mensen. **12**
En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en
de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en
rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze
tegenwoordige wereld; **(aiōn g165)** **13** Verwachtende
de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van
den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus;
14 Die Zichzelven voor ons gegeven heeft, opdat
Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en
Zichzelven een eigen volk zou reinigen, ijverig in
goede werken. **15** Spreek dit, en vermaan, en bestraf
met allen ernst. Dat niemand u verachte.

3 Vermaan hen, dat zij aan de overheden en machten
onderdanig zijn, dat zij hun gehoorzaam zijn, dat
zij tot alle goed werk bereid zijn; **2** Dat zij niemand
lasteren, geen vechters zijn, maar bescheiden zijn,
alle zachtmoedigheid bewijzende jegens alle mensen.
3 Want ook wij waren eertijds onwijs, ongehoorzaam,
dwalende, menigerlei begeerlijkheden en wellusten
dienende, in boosheid en nijdigheid levende, hatelijk
zijnde, en elkander hatende. **4** Maar wanneer de
goedertierenheid van God, onzen Zaligmaker, en Zijn

liefde tot de mensen verschenen is, **5** Heeft Hij ons
zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid,
die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid,
door het bad der wedergeboorte en vernieuwing
des Heiligen Geestes; **6** Denwelken Hij over ons
rijkelijk heeft uitgegoten door Jezus Christus, onzen
Zaligmaker; **7** Opdat wij, gerechtvaardigd zijnde door
Zijn genade, erfgenamen zouden worden naar de
hope des eeuwigen levens. **(aiōnios g166)** **8** Dit is een
getrouw woord, en deze dingen wil ik, dat gij ernstelijk
bevestigt, opdat degenen, die aan God geloven, zorg
dragen, om goede werken voor te staan; deze dingen
zijn het, die goed en nuttig zijn den mensen. **9** Maar
wedersta de dwaze vragen en geslachtsrekeningen,
en twistingen, en strijdingen over de wet; want zij
zijn onnut en ijdel. **10** Verwerp een kettersen mens
na de eerste en tweede vermaning; **11** Wetende,
dat de zodanige verkeerd is, en zondigt, zijnde bij
zichzelf veroordeeld. **12** Als ik Artemas tot u zal
zenden, of Tychikus, zo benaarstig u tot mij te komen
te Nikopolis; want aldaar heb ik voorgenomen te
overwinteren. **13** Geleid Zenas, den wetgeleerde, en
Apollos zorgvuldiglijk, opdat hun niets ontbreke. **14**
En dat ook de onzen leren, goede werken voor te
staan tot nodig gebruik, opdat zij niet onvruchtbaar
zijn. **15** Die met mij zijn, groeten u allen. Groet ze, die
ons liefhebben in het geloof. De genade zij met u
allen. Amen.

Filémon

1 Paulus, een gevangene van Christus Jezus, en
Timotheus, de broeder, aan Filemon, den geliefde,
en onzen medearbeider, 2 En aan Appia, de geliefde,
en aan Archippus, onzen medestrijder, en aan de
Gemeente, die te uwen huize is: 3 Genade zij ulieden
en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus
Christus. 4 Ik dank mijn God, uwer altijd gedachtig
zijnde in mijn gebeden; 5 Alzo ik hoor uw liefde en
geloof, hetwelk gij hebt aan den Heere Jezus, en
jegens al de heiligen; 6 Opdat de gemeenschap uws
geloofs krachtig worde in de bekendmaking van alle
goed, hetwelk in ulieden is door Christus Jezus. 7
Want wij hebben grote vreugde en vertroosting over
uw liefde, dat de ingewanden der heiligen verkwikt
zijn geworden door u, broeder! 8 Daarom, hoewel ik
grote vrijmoedigheid heb in Christus, om u te bevelen,
hetgeen betamelijk is; 9 Zo bid ik nochtans liever
door de liefde, daar ik zodanig een ben, te weten
Paulus, een oud man, en nu ook een gevangene
van Jezus Christus. 10 Ik bid u dan voor mijn zoon,
denwelken ik in mijn banden heb geteeld, namelijk
Onesimus; 11 Die eertijds u onnut was, maar nu u en
mij zeer nuttig; 12 denwelken ik wedergezonden heb.
Doch gij, neem hem, dat is mijn ingewanden, weder
aan; 13 Denwelken ik wel had willen bij mij behouden,
opdat hij mij voor u dienen zou in de banden des
Evangelies. 14 Maar ik heb zonder uw goedvinden
niets willen doen, opdat uw goeddadigheid niet zou
zijn als naar bedwang, maar naar vrijwilligheid. 15
Want veellicht is hij daarom voor een kleinen tijd van
u gescheiden geweest, opdat gij hem eeuwig zoudt
weder hebben. (aiōnios g166) 16 Nu voortaan niet als
een dienstknecht, maar meer dan een dienstknecht,
namelijk een geliefden broeder, inzonderheid mij,
hoeveel te meer dan u, beide in het vlees en in den
Heere. 17 Indien gij mij dan houdt voor een metgezel,
zo neem hem aan, gelijk als mij. 18 En indien hij u
iets verongelijkt heeft, of schuldig is, reken dat mij
toe. 19 Ik, Paulus, heb het geschreven met deze
mijn hand, ik zal het betalen; opdat ik u niet zegge,
dat gij ook uzelven mij daartoe schuldig zijt. 20 Ja,
broeder, laat mij uwer hierin genieten in den Heere;
verkwik mijn ingewanden in den Heere. 21 Ik heb aan
u geschreven, vertrouwende op uw gehoorzaamheid;
en ik weet, dat gij doen zult ook boven hetgeen ik
zeg. 22 En bereid mij ook tegelijk een herberg; want ik
hoop, dat ik door uw gebeden ulieden zal geschonken
worden. 23 U groeten Epafras, mijn medegevangene
in Christus Jezus, 24 Markus, Aristarchus, Demas,
Lukas, mijn medearbeiders. 25 De genade van onzen
Heere Jezus Christus zij met uw geest. Amen.

Hebreeën

1 God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de
vaderen gesproken hebbende door de profeten,
2 heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken
door den Zoon; Welken Hij gesteld heeft tot een
Erfgenaam van alles, door Welken Hij ook de wereld
gemaakt heeft; **(aiōn g165)** **3** Dewelke, alzo Hij is het
Afschijnsel Zijner heerlijkheid, en het uitgedrukte
Beeld Zijner zelfstandigheid, en alle dingen draagt
door het woord Zijner kracht, nadat Hij de reinigmaking
onzer zonden door Zichzelven te weeg gebracht
heeft, is gezeten aan de rechter hand der Majesteit in
de hoogste hemelen; **4** Zoveel treffelijker geworden
dan de engelen, als Hij uitnemender Naam boven
hen geerfd heeft. **5** Want tot wien van de engelen
heeft Hij ooit gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb ik
U gegenereerd? En wederom: Ik zal Hem tot een
Vader zijn, en Hij zal Mij tot een Zoon zijn? **6** En
als Hij wederom den Eerstgeborene inbrengt in de
wereld, zegt Hij: En dat alle engelen Gods Hem
aanbidden. **7** En tot de engelen zegt Hij wel: Die
Zijn engelen maakt geesten, en Zijn dienaars een
vlam des vuurs. **8** Maar tot den Zoon zegt Hij: Uw
troon, o God, is in alle eeuwigheid; de schepter Uws
koninkrijks is een rechte schepter. **(aiōn g165)** **9** Gij
hebt rechtvaardigheid liefgehad, en ongerechtigheid
gehaat; daarom heeft U, o God! Uw God gezalfd met
olie der vreugde boven Uw medegenoten. **10** En: Gij,
Heere! hebt in den beginne de aarde gegrond, en de
hemelen zijn werken Uwer handen; **11** Dezelve zullen
vergaan, maar Gij blijft altijd, en zij zullen alle als een
kleed verouden; **12** En als een dekkleed zult Gij ze
ineenrollen, en zij zullen veranderd worden; maar Gij
zijt Dezelfde, en Uw jaren zullen niet ophouden. **13**
En tot welken der engelen heeft Hij ooit gezegd: Zit
aan Mijn rechter hand, totdat Ik Uw vijanden zal gezet
hebben tot een voetbank Uwer voeten? **14** Zijn zij niet
allen gedienstige geesten, die tot dienst uitgezonden
worden, om dergenen wil, die de zaligheid beerven
zullen?

2 Daarom moeten wij ons te meer houden aan
hetgeen van ons gehoord is, opdat wij niet te
eniger tijd doorvloeien. **2** Want indien het woord,
door de engelen gesproken, vast is geweest, en
alle overtreding en ongehoorzaamheid rechtvaardige
vergelding ontvangen heeft; **3** Hoe zullen wij
ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen
acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd
te worden door den Heere, aan ons bevestigd is
geworden van degenen, die Hem gehoord hebben; **4**
God bovendien medegetuigende door tekenen, en
wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen des
Heiligen Geestes, naar Zijn wil. **5** Want Hij heeft
aan de engelen niet onderworpen de toekomende
wereld, van welke wij spreken. **6** Maar iemand heeft
ergens betuigd, zeggende: Wat is de mens, dat Gij
zijner gedenkt, of des mensen zoon, dat Gij hem
bezoekt! **7** Gij hebt hem een weinig minder gemaakt
dan de engelen; met heerlijkheid en eer hebt Gij hem
gekroond, en Gij hebt hem gesteld over de werken
Uwer handen; **8** Alle dingen hebt Gij onder zijn voeten
onderworpen. Want daarin, dat Hij hem alle dingen
heeft onderworpen, heeft Hij niets uitgelaten, dat
hem niet onderworpen zij; doch nu zien wij nog niet,
dat hem alle dingen onderworpen zijn; **9** Maar wij
zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die
een weinig minder dan de engelen geworden was,
vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de
genade Gods voor allen den dood smaken zou. **10**
Want het betaamde Hem, om Welken alle dingen zijn,
en door Welken alle dingen zijn, dat Hij, vele kinderen
tot de heerlijkheid leidende, den oversten Leidsman
hunner zaligheid door lijden zou heiligen. **11** Want
en Hij, Die heiligt, en zij, die geheiligd worden, zijn
allen uit een; om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt
hen broeders te noemen. **12** Zeggende: Ik zal Uw
naam Mijn broederen verkondigen; in het midden der
Gemeente zal Ik U lofzingen. **13** En wederom: Ik zal
Mijn betrouwen op Hem stellen. En wederom: Zie
daar, Ik en de kinderen, die Mij God gegeven heeft.
14 Overmits dan de kinderen des vleses en bloeds
deelachtig zijn, zo is Hij ook desgelijks derzelve
deelachtig geworden, opdat Hij door den dood te niet
doen zou dengene, die het geweld des doods had,
dat is, den duivel; **15** En verlossen zou al degenen,
die met vreze des doods, door al hun leven, der
dienstbaarheid onderworpen waren. **16** Want waarlijk,
Hij neemt de engelen niet aan, maar Hij neemt
het zaad Abrahams aan. **17** Waarom Hij in alles
den broederen moest gelijk worden, opdat Hij een
barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn, in
de dingen, die bij God te doen waren, om de zonden

des volks te verzoenen. 18 Want in hetgeen Hij Zelf,
verzocht zijnde, geleden heeft, kan Hij dengenen, die
verzocht worden, te hulp komen.

3 Hierom, heilige broeders, die der hemelse
roeping deelachtig zijt, aanmerkt den Apostel en
Hogepriester onzer belijdenis, Christus Jezus; 2 Die
getrouw is Dengene, Die Hem gesteld heeft, gelijk ook
Mozes in geheel zijn huis was. 3 Want Deze is zoveel
meerder heerlijkheid waardig geacht dan Mozes, als
degene, die het huis gebouwd heeft, meerder eer
heeft, dan het huis. 4 Want een ieder huis wordt
van iemand gebouwd; maar Die dit alles gebouwd
heeft, is God. 5 En Mozes is wel getrouw geweest in
geheel zijn huis, als een dienaar, tot getuiging der
dingen, die daarna gesproken zouden worden; 6 Maar
Christus, als de Zoon over Zijn eigen huis; Wiens
huis wij zijn, indien wij maar de vrijmoedigheid en den
roem der hoop tot het einde toe vast behouden. 7
Daarom, gelijk de Heilige Geest zegt: Heden, indien
gij Zijn stem hoort, 8 Zo verhardt uw harten niet,
gelijk het geschied is in de verbittering, ten dage der
verzoeking, in de woestijn; 9 Alwaar Mij uw vaders
verzocht hebben; zij hebben Mij beproefd, en hebben
Mijn werken gezien, veertig jaren lang. 10 Daarom
was Ik vertoornd over dat geslacht, en sprak: Altijd
dwalen zij met het hart, en zij hebben Mijn wegen
niet gekend. 11 Zo heb Ik dan gezworen in Mijn
toorn; Indien zij in Mijn rust zullen ingaan! 12 Ziet toe,
broeders, dat niet te eniger tijd in iemand van u zij
een boos, ongelovig hart, om af te wijken van den
levenden God; 13 Maar vermaant elkander te allen
dage, zolang als het heden genaamd wordt, opdat
niet iemand uit u verhard worde door de verleiding der
zonde. 14 Want wij zijn Christus deelachtig geworden,
zo wij anders het beginsel van dezen vasten grond
tot het einde toe vast behouden; 15 Terwijl er gezegd
wordt: Heden, indien gij Zijn stem hoort, zo verhardt
uw harten niet, gelijk in de verbittering geschied
is. 16 Want sommigen, als zij die gehoord hadden,
hebben Hem verbitterd, doch niet allen, die uit Egypte
door Mozes uitgegaan zijn. 17 Over welke nu is Hij
vertoornd geweest veertig jaren? Was het niet over
degenen, die gezondigd hadden, welker lichamen
gevallen zijn in de woestijn? 18 En welken heeft Hij
gezworen, dat zij in Zijn rust niet zouden ingaan,
anders dan dengenen, die ongehoorzaam geweest
waren? 19 En wij zien, dat zij niet hebben kunnen
ingaan vanwege hun ongeloof.

4 Laat ons dan vrezen, dat niet te eniger tijd, de
belofte van in Zijn rust in te gaan nagelaten zijnde,
iemand van u schijne achtergebleven te zijn. 2
Want ook ons is het Evangelie verkondigd, gelijk
als hun; maar het woord der prediking deed hun
geen nut, dewijl het met het geloof niet gemengd
was in degenen, die het gehoord hebben. 3 Want
wij, die geloofd hebben, gaan in de rust, gelijk Hij
gezegd heeft: Zo heb Ik dan gezworen in Mijn toorn:
Indien zij zullen ingaan in Mijn rust! hoewel Zijn
werken van de grondlegging der wereld af al volbracht
waren. 4 Want Hij heeft ergens van den zevenden
dag aldus gesproken: En God heeft op den zevenden
dag van al Zijn werken gerust. 5 En in deze plaats
wederom: Indien zij in Mijn rust zullen ingaan! 6 Dewijl
dan blijft, dat sommigen in dezelve rust ingaan, en
degenen, dien het Evangelie eerst verkondigd was,
niet ingegaan zijn vanwege de ongehoorzaamheid, 7
Zo bepaalt Hij wederom een zekeren dag, namelijk
heden, door David zeggende, zo langen tijd daarna
(gelijkerwijs gezegd is): Heden, indien gij Zijn stem
hoort, zo verhardt uw harten niet. 8 Want indien
Jozua hen in de rust gebracht heeft, zo had Hij
daarna niet gesproken van een anderen dag. 9
Er blijft dan een rust over voor het volk Gods. 10
Want die ingegaan is in zijn rust, heeft zelf ook
van zijn werken gerust, gelijk God van de Zijne. 11
Laat ons dan ons benaarstigen, om in die rust in
te gaan; opdat niet iemand in hetzelfde voorbeeld
der ongelovigheid valle. 12 Want het Woord Gods
is levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig
tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling
der ziel, en des geestes, en der samenvoegselen,
en des mergs, en is een oordeler der gedachten
en der overleggingen des harten. 13 En er is geen
schepsel onzichtbaar voor Hem; maar alle dingen
zijn naakt en geopend voor de ogen Desgenen, met
Welken wij te doen hebben. 14 Dewijl wij dan een
groten Hogepriester hebben, Die door de hemelen
doorgegaan is, namelijk Jezus, den Zoon van God,
zo laat ons deze belijdenis vasthouden. 15 Want wij
hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden
hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen,
gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde.

16 Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den
troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen
verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden
ter bekwamer tijd.

5 Want alle hogepriester, uit de mensen genomen,
wordt gesteld voor de mensen in de zaken,
die bij God te doen zijn, opdat hij offere gaven
en slachtofferen voor de zonden; 2 Die behoorlijk
medelijden kan hebben met de onwetenden en
dwalenden, overmits hij ook zelf met zwakheid
omvangen is; 3 En om derzelver zwakheid wil moet hij
gelijk voor het volk, alzo ook voor zichzelven, offeren
voor de zonden. 4 En niemand neemt zichzelven
die eer aan, maar die van God geroepen wordt,
gelijkerwijs als Aaron. 5 Alzo heeft ook Christus
Zichzelven niet verheerlijkt, om Hogepriester te
worden, maar Die tot Hem gesproken heeft: Gij zijt
Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd. 6 Gelijk
Hij ook in een andere plaats zegt: Gij zijt Priester in
der eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.
(aiōn g165) 7 Die in de dagen Zijns vleses, gebeden
en smekingen tot Dengene, Die Hem uit den dood
kon verlossen, met sterke roeping en tranen geofferd
hebbende, en verhoord zijnde uit de vreze. 8 Hoewel
Hij de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid geleerd
heeft, uit hetgeen Hij heeft geleden. 9 En geheiligd
zijnde, is Hij allen, die Hem gehoorzaam zijn, een
oorzaak der eeuwige zaligheid geworden; (aiōnios g166)
10 En is van God genaamd een Hogepriester, naar
de ordening van Melchizedek. 11 Van Denwelken
wij hebben vele dingen, en zwaar om te verklaren,
te zeggen, dewijl gij traag om te horen geworden
zijt. 12 Want gij, daar gij leraars behoordet te zijn
vanwege den tijd, hebt wederom van node, dat men
u lere, welke de eerste beginselen zijn der woorden
Gods; en gij zijt geworden, als die melk van node
hebben, en niet vaste spijze. 13 Want een iegelijk,
die der melk deelachtig is, die is onervaren in het
woord der gerechtigheid; want hij is een kind. 14
Maar der volmaakten is de vaste spijze, die door
de gewoonheid de zinnen geoefend hebben, tot
onderscheiding beide des goeds en des kwaads.

6 Daarom, nalatende het beginsel der leer van
Christus, laat ons tot de volmaaktheid voortvaren;
niet wederom leggende het fondament van de
bekering van dode werken, en van het geloof in
God, 2 Van de leer der dopen, en van de oplegging
der handen, en van de opstanding der doden, en
van het eeuwig oordeel. (aiōnios g166) 3 En dit zullen
wij ook doen, indien het God toelaat. 4 Want het
is onmogelijk, degenen, die eens verlicht geweest
zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des
Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn, 5 En
gesmaakt hebben het goede woord Gods, en de
krachten der toekomende eeuw, (aiōn g165) 6 En
afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen
tot bekering, als welke zichzelven den Zoon van God
wederom kruisigen en openlijk te schande maken. 7
Want de aarde, die den regen, menigmaal op haar
komende, indrinkt, en bekwaam kruid voortbrengt
voor degenen, door welke zij ook gebouwd wordt,
die ontvangt zegen van God; 8 Maar die doornen
en distelen draagt, die is verwerpelijk, en nabij de
vervloeking, welker einde is tot verbranding. 9 Maar,
geliefden! wij verzekeren ons van u betere dingen, en
met de zaligheid gevoegd, hoewel wij alzo spreken.
10 Want God is niet onrechtvaardig dat Hij uw werk
zou vergeten, en den arbeid der liefde, die gij aan
Zijn Naam bewezen hebt, als die de heiligen gediend
hebt en nog dient. 11 Maar wij begeren, dat een
iegelijk van u dezelfde naarstigheid bewijze, tot de
volle verzekerdheid der hoop, tot het einde toe;
12 Opdat gij niet traag wordt, maar navolgers zijt
dergenen, die door geloof en lankmoedigheid de
beloftenissen beerven. 13 Want als God aan Abraham
de belofte deed, dewijl Hij bij niemand, die meerder
was, had te zweren, zo zwoer Hij bij Zichzelven, 14
Zeggende: Waarlijk, zegenende zal Ik u zegenen, en
vermenigvuldigende zal Ik u vermenigvuldigen. 15 En
alzo, lankmoediglijk verwacht hebbende, heeft hij de
belofte verkregen. 16 Want de mensen zweren wel bij
den meerdere dan zij zijn, en de eed tot bevestiging
is denzelven een einde van alle tegenspreken; 17
Waarin God, willende den erfgenamen der beloftenis
overvloediger bewijzen de onveranderlijkheid van
Zijn raad, met een eed daartussen is gekomen;
18 Opdat wij, door twee onveranderlijke dingen, in
welke het onmogelijk is dat God liege, een sterke
vertroosting zouden hebben, wij namelijk, die de
toevlucht genomen hebben, om de voorgestelde
hoop vast te houden; 19 Welke wij hebben als een
anker der ziel, hetwelk zeker en vast is, en ingaat
in het binnenste van het voorhangsel; 20 Daar de

Voorloper voor ons is ingegaan, namelijk Jezus,
naar de ordening van Melchizedek, een Hogepriester
geworden zijnde in der eeuwigheid. **(aiōn g165)**

7 Want deze Melchizedek was koning van Salem,
een priester des Allerhoogsten Gods, die Abraham
tegemoet ging, als hij wederkeerde van het slaan
der koningen, en hem zegende; **2** Aan welken ook
Abraham van alles de tienden deelde; die vooreerst
overgezet wordt, koning der gerechtigheid, en daarna
ook was een koning van Salem, hetwelk is een koning
des vredes; **3** Zonder vader, zonder moeder, zonder
geslachtsrekening, noch beginsel der dagen, noch
einde des levens hebbende; maar den Zoon van
God gelijk geworden zijnde, blijft hij een priester in
eeuwigheid. **4** Aanmerkt nu, hoe groot deze geweest
zij, aan denwelken ook Abraham, de patriarch, tienden
gegeven heeft uit den buit. **5** En die uit de kinderen
van Levi het priesterdom ontvangen, hebben wel
bevel om tienden te nemen van het volk, naar de
wet, dat is, van hun broederen, hoewel die uit de
lenden van Abraham voortgekomen zijn. **6** Maar
hij, die zijn geslachtsrekening uit hen niet heeft, die
heeft van Abraham tienden genomen, en hem, die
de beloftenissen had, heeft hij gezegend. **7** Nu,
zonder enig tegenspreken, hetgeen minder is, wordt
gezegend van hetgeen meerder is. **8** En hier nemen
wel tienden de mensen, die sterven, maar aldaar
neemt ze die, van welken getuigd wordt, dat hij leeft.
9 En, om zo te spreken, ook Levi, die tienden neemt,
heeft door Abraham tienden gegeven; **10** Want hij was
nog in de lenden des vaders, als hem Melchizedek
tegemoet ging. **11** Indien dan nu de volkomenheid
door het Levietische priesterschap ware (want onder
hetzelve heeft het volk de wet ontvangen), wat nood
was het nog, dat een ander priester naar de ordening
van Melchizedek zou opstaan, en die niet zou gezegd
worden te zijn naar de ordening van Aaron? **12** Want
het priesterschap veranderd zijnde, zo geschiedt er
ook noodzakelijk verandering der wet. **13** Want Hij, op
Wien deze dingen gezegd worden, behoort tot een
anderen stam, van welken niemand zich tot het altaar
begeven heeft. **14** Want het is openbaar, dat onze
Heere uit Juda gesproten is; op welken stam Mozes
niets gesproken heeft van het priesterschap. **15** En dit
is nog veel meer openbaar, zo er naar de gelijkenis
van Melchizedek een ander priester opstaat: **16** Die dit
niet naar de wet des vleselijken gebods is geworden,
maar naar de kracht des onvergankelijken levens. **17**
Want Hij getuigt: Gij zijt Priester in der eeuwigheid
naar de ordening van Melchizedek. **(aiōn g165)** **18** Want
de vernietiging van het voorgaande gebod geschiedt
om deszelfs zwakheids en onprofijtelijkheids wil; **19**
Want de wet heeft geen ding volmaakt, maar de
aanleiding van een betere hoop, door welke wij tot
God genaken. **20** En voor zoveel het niet zonder
eedzwering is geschied, **21** (want genen zijn wel
zonder eedzwering priesters geworden; Maar Deze
met eedzwering, door Dien, Die tot Hem gezegd
heeft: De Heere heeft gezworen, en het zal Hem niet
berouwen: Gij zijt Priester in der eeuwigheid naar de
ordening van Melchizedek). **(aiōn g165)** **22** Van een
zoveel beter verbond is Jezus Borg geworden. **23** En
genen zijn wel vele priesters geworden, omdat zij
door den dood verhinderd werden altijd te blijven;
24 Maar Deze, omdat Hij in der eeuwigheid blijft,
heeft een onvergankelijk Priesterschap. **(aiōn g165)**
25 Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken
degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij
altijd leeft om voor hen te bidden. **26** Want zodanig
een Hogepriester betaamde ons, heilig, onnozel,
onbesmet, afgescheiden van de zondaren, en hoger
dan de hemelen geworden; **27** Dien het niet allen
dag nodig was, gelijk den hogepriesters, eerst voor
zijn eigen zonden slachtofferen op te offeren, daarna,
voor de zonden des volks; want dat heeft Hij eenmaal
gedaan, als Hij Zichzelven opgeofferd heeft. **28** Want
de wet stelt tot hogepriesters mensen, die zwakheid
hebben; maar het woord der eedzwering, die na de
wet is gevolgd, stelt den Zoon, Die in der eeuwigheid
geheiligd is. **(aiōn g165)**

8 De hoofdsom nu der dingen, waarvan wij spreken,
is, dat wij hebben zodanigen Hogepriester, Die
gezeten is aan de rechter hand van den troon der
Majesteit in de hemelen: **2** Een Bedienaar des
heiligdoms, en des waren tabernakels, welken de
Heere heeft opgericht, en geen mens. **3** Want een
iegelijk hogepriester wordt gesteld, om gaven en
slachtofferen te offeren; waarom het noodzakelijk
was, dat ook Deze wat had, dat Hij zou offeren.
4 Want indien Hij op aarde ware, zo zou Hij zelfs
geen Priester zijn, dewijl er priesters zijn, die naar
de wet gaven offeren; **5** Welke het voorbeeld en de

schaduw der hemelse dingen dienen, gelijk Mozes
door Goddelijke aanspraak vermaand was, als hij
den tabernakel volmaken zou: Want zie, zegt Hij,
dat gij het alles maakt naar de afbeelding, die u
op den berg getoond is. 6 En nu heeft Hij zoveel
uitnemender bediening gekregen, als Hij ook eens
beteren verbonds Middelaar is, hetwelk in betere
beloftenissen bevestigd is. 7 Want indien dat eerste
verbond onberispelijk geweest ware, zo zou voor het
tweede geen plaats gezocht zijn geweest. 8 Want hen
berispende, zegt Hij tot hen: Ziet, de dagen komen,
spreekt de Heere, en Ik zal over het huis Israels, en
over het huis van Juda een nieuw verbond oprichten;
9 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaderen
gemaakt heb, ten dage, als Ik hen bij de hand nam,
om hen uit Egypteland te leiden; want zij zijn in dit
Mijn verbond niet gebleven, en Ik heb op hen niet
geacht, zegt de Heere. 10 Want dit is het verbond,
dat Ik met het huis Israels maken zal na die dagen,
zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand
geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik
zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een
volk zijn. 11 En zij zullen niet leren, een iegelijk zijn
naaste, en een iegelijk zijn broeder, zeggende: Ken
den Heere; want zij zullen Mij allen kennen van den
kleine onder hen tot den grote onder hen. 12 Want
Ik zal hun ongerechtigheden genadig zijn, en hun
zonden en hun overtredingen zal Ik geenszins meer
gedenken. 13 Als Hij zegt: Een nieuw verbond, zo
heeft Hij het eerste oud gemaakt; dat nu oud gemaakt
is en verouderd, is nabij de verdwijning.

9 Zo had dan wel ook het eerste verbond rechten
van de gods dienst, en het wereldlijk heiligdom.
2 Want de tabernakel was toebereid, namelijk de
eerste, in welken was de kandelaar, en de tafel, en de
toonbroden, welke genaamd wordt het heilige; 3 Maar
achter het tweede voorhangsel was de tabernakel,
genaamd het heilige der heiligen; 4 Hebbende een
gouden wierookvat, en de ark des verbonds, alom met
goud overdekt, in welke was de gouden kruik, daar het
Manna in was, en de staf van Aaron, die gebloeid had,
en de tafelen des verbonds. 5 En boven over deze
ark waren de cherubijnen der heerlijkheid, die het
verzoendeksel beschaduwden; van welke dingen wij
nu van stuk tot stuk niet zullen zeggen. 6 Deze dingen
nu, aldus toebereid zijnde, zo gingen wel de priesters
in den eersten tabernakel, te allen tijde, om de gods
diensten te volbrengen; 7 Maar in den tweeden
tabernakel ging alleen de hogepriester, eenmaal des
jaars, niet zonder bloed, hetwelk hij offerde voor
zichzelven en voor des volks misdaden. 8 Waarmede
de Heilige Geest dit beduidde, dat de weg des
heiligdoms nog niet openbaar gemaakt was, zolang
de eerste tabernakel nog stand had; 9 Welke was een
afbeelding voor dien tegenwoordigen tijd, in welken
gaven en slachtofferen geofferd werden, die dengene,
die den dienst pleegde, niet konden heiligen naar het
geweten; 10 Bestaande alleen in spijzen, en dranken,
en verscheidene wassingen en rechtvaardigmakingen
des vleses, tot op den tijd der verbetering opgelegd.
11 Maar Christus, de Hogepriester der toekomende
goederen, gekomen zijnde, is door den meerderen
en volmaakten tabernakel, niet met handen gemaakt,
dat is, niet van dit maaksel, 12 Noch door het bloed
der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed,
eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige
verlossing teweeggebracht hebbende. **(aiōnios g166)** 13
Want indien het bloed der stieren en bokken, en de as
der jonge koe, besprengende de onreinen, hen heiligt
tot de reinigheid des vleses; 14 Hoeveel te meer zal
het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest
Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw
geweten reinigen van dode werken, om den levenden
God te dienen? **(aiōnios g166)** 15 En daarom is Hij
de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de
dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening
der overtredingen, die onder het eerste testament
waren, degenen, die geroepen zijn, de beloftenis der
eeuwige erve ontvangen zouden. **(aiōnios g166)** 16
Want waar een testament is, daar is het noodzaak,
dat de dood des testamentmakers tussen kome; 17
Want een testament is vast in de doden, dewijl het
nog geen kracht heeft, wanneer de testamentmaker
leeft. 18 Waarom ook het eerste niet zonder bloed is
ingewijd. 19 Want als al de geboden, naar de wet
van Mozes, tot al het volk uitgesproken waren, nam
hij het bloed der kalveren en bokken, met water, en
purperen wol, en hysop, besprengde beide het boek
zelf, en al het volk, 20 Zeggende: Dit is het bloed des
testaments, hetwelk God aan ulieden heeft geboden.
21 En hij besprengde desgelijks ook den tabernakel,
en al de vaten van den dienst met het bloed. 22
En alle dingen worden bijna door bloed gereinigd

naar de wet, en zonder bloedstorting geschiedt geen
vergeving. 23 Zo was het dan noodzaak, dat wel de
voorbeeldingen der dingen, die in de hemelen zijn,
door deze dingen gereinigd werden, maar de hemelse
dingen zelve door betere offeranden dan deze. 24
Want Christus is niet ingegaan in het heiligdom, dat
met handen gemaakt is, hetwelk is een tegenbeeld
van het ware, maar in den hemel zelven, om nu
te verschijnen voor het aangezicht van God voor
ons; 25 Noch ook, opdat Hij Zichzelven dikwijls
zou opofferen, gelijk de hogepriester alle jaar in het
heiligdom ingaat met vreemd bloed; 26 (Anders had
Hij dikwijls moeten lijden van de grondlegging der
wereld af) maar nu is Hij eenmaal in de voleinding
der eeuwen geopenbaard, om de zonde te niet te
doen, door Zijnszelfs offerande. (aiōn g165) 27 En gelijk
het den mensen gezet is, eenmaal te sterven, en
daarna het oordeel; 28 Alzo ook Christus, eenmaal
geofferd zijnde, om veler zonden weg te nemen, zal
ten anderen male zonder zonde gezien worden van
degenen, die Hem verwachten tot zaligheid.

10 Want de wet, hebbende een schaduw der
toekomende goederen, niet het beeld zelf der
zaken, kan met dezelfde offeranden, die zij alle
jaren geduriglijk opofferen, nimmermeer heiligen
degenen, die daar toegaan. 2 Anderszins zouden
zij opgehouden hebben, geofferd te worden, omdat
degenen, die den dienst pleegden, geen geweten
meer zouden hebben der zonden, eenmaal gereinigd
geweest zijnde; 3 Maar nu geschiedt in dezelve alle
jaren weder gedachtenis der zonden. 4 Want het
is onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken
de zonden wegneme. 5 Daarom, komende in de
wereld, zegt Hij: Slachtoffer en offerande hebt Gij niet
gewild, maar Gij hebt Mij het lichaam toebereid; 6
Brandofferen en offer voor de zonde hebben U niet
behaagd. 7 Toen sprak Ik: Zie, Ik kom (in het begin
des boeks is van Mij geschreven), om Uw wil te doen,
o God! 8 Als Hij te voren gezegd had: Slachtoffer, en
offerande, en brandoffers, en offer voor de zonde hebt
Gij niet gewild, noch hebben U behaagd (dewelke
naar de wet geofferd worden); 9 Toen sprak Hij: Zie,
Ik kom, om Uw wil te doen, o God! Hij neemt het
eerste weg, om het tweede te stellen. 10 In welken wil
wij geheiligd zijn, door de offerande des lichaams van
Jezus Christus, eenmaal geschied. 11 En een iegelijk
priester stond wel alle dagen dienende, en dezelfde
slachtofferen dikmaals offerende, die de zonden
nimmermeer kunnen wegnemen; 12 Maar Deze, een
slachtoffer voor de zonden geofferd hebbende, is in
eeuwigheid gezeten aan de rechter hand Gods; 13
Voorts verwachtende, totdat Zijn vijanden gesteld
worden tot een voetbank Zijner voeten. 14 Want
met een offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt
degenen, die geheiligd worden. 15 En de Heilige
Geest getuigt het ons ook; Want nadat Hij te voren
gezegd had: 16 Dit is het verbond, dat Ik met
hen maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik
zal Mijn wetten geven in hun harten, en Ik zal die
inschrijven in hun verstanden; 17 En hun zonden
en hun ongerechtigheden zal Ik geenszins meer
gedenken. 18 Waar nu vergeving derzelve is, daar
is geen offerande meer voor de zonde. 19 Dewijl
wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te
gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, 20
Op een versen en levenden weg, welken Hij ons
ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn
vlees; 21 En dewijl wij hebben een groten Priester
over het huis Gods; 22 Zo laat ons toegaan met een
waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs,
onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten,
en het lichaam gewassen zijnde met rein water. 23
Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop vast
houden; (want Die het beloofd heeft, is getrouw); 24
En laat ons op elkander acht nemen, tot opscherping
der liefde en der goede werken; 25 En laat ons onze
onderlinge bijeenkomst niet nalaten, gelijk sommigen
de gewoonte hebben, maar elkander vermanen; en
dat zoveel te meer, als gij ziet, dat de dag nadert. 26
Want zo wij willens zondigen, nadat wij de kennis
der waarheid ontvangen hebben, zo blijft er geen
slachtoffer meer over voor de zonden; 27 Maar een
schrikkelijke verwachting des oordeels, en hitte des
vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden. 28 Als
iemand de wet van Mozes heeft te niet gedaan,
die sterft zonder barmhartigheid, onder twee of drie
getuigen; 29 Hoeveel te zwaarder straf, meent gij,
zal hij waardig geacht worden, die den Zoon van
God vertreden heeft, en het bloed des testaments
onrein geacht heeft, waardoor hij geheiligd was, en
den Geest der genade smaadheid heeft aangedaan?
30 Want wij kennen Hem, Die gezegd heeft: Mijn is
de wraak, Ik zal het vergelden, spreekt de Heere.

En wederom: De Heere zal Zijn volk oordelen. 31
Vreselijk is het te vallen in de handen des levenden
Gods. 32 Doch gedenkt de vorige dagen, in dewelke,
nadat gij verlicht zijt geweest, gij veel strijd des lijdens
hebt verdragen. 33 Ten dele, als gij door smaadheden
en verdrukkingen een schouwspel geworden zijt;
en ten dele, als gij gemeenschap gehad hebt met
degenen, die alzo behandeld werden. 34 Want gij
hebt ook over mijn banden medelijden gehad, en de
roving uwer goederen met blijdschap aangenomen,
wetende, dat gij hebt in uzelven een beter en blijvend
goed in de hemelen. 35 Werpt dan uw vrijmoedigheid
niet weg, welke een grote vergelding des loons heeft.
36 Want gij hebt lijdzaamheid van node, opdat gij, den
wil van God gedaan hebbende, de beloftenis moogt
wegdragen; 37 Want: Nog een zeer weinig tijds en
Hij, Die te komen staat, zal komen, en niet vertoeven.
38 Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven;
en zo iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft in hem
geen behagen. 39 Maar wij zijn niet van degenen, die
zich onttrekken ten verderve, maar van degenen, die
geloven tot behouding der ziel.

11 Het geloof nu is een vaste grond der dingen,
die men hoopt, en een bewijs der zaken, die
men niet ziet. 2 Want door hetzelve hebben de ouden
getuigenis bekomen. 3 Door het geloof verstaan wij,
dat de wereld door het woord Gods is toebereid, alzo
dat de dingen, die men ziet, niet geworden zijn uit
dingen, die gezien worden. (aiōn g165) 4 Door het geloof
heeft Abel een meerdere offerande Gode geofferd
dan Kain, door hetwelk hij getuigenis bekomen heeft,
dat hij rechtvaardig was, alzo God over zijn gave
getuigenis gaf; en door hetzelve geloof spreekt hij
nog, nadat hij gestorven is. 5 Door het geloof is
Enoch weggenomen geweest, opdat hij den dood niet
zou zien; en hij werd niet gevonden, daarom dat hem
God weggenomen had; want voor zijn wegneming
heeft hij getuigenis gehad, dat hij Gode behaagde.
6 Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te
behagen. Want die tot God komt, moet geloven, dat
Hij is, en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken.
7 Door het geloof heeft Noach, door Goddelijke
aanspraak vermaand zijnde van de dingen, die nog
niet gezien werden, en bevreesd geworden zijnde,
de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin;
door welke ark hij de wereld heeft veroordeeld, en
is geworden een erfgenaam der rechtvaardigheid,
die naar het geloof is. 8 Door het geloof is Abraham,
geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te
gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen
zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen
zou. 9 Door het geloof is hij een inwoner geweest
in het land der belofte, als in een vreemd land, en
heeft in tabernakelen gewoond met Izak en Jakob,
die medeerfgenamen waren derzelfde belofte. 10
Want hij verwachtte de stad, die fondamenten heeft,
welker Kunstenaar en Bouwmeester God is. 11 Door
het geloof heeft ook Sara zelve kracht ontvangen, om
zaad te geven, en boven den tijd haars ouderdoms
heeft zij gebaard; overmits zij Hem getrouw heeft
geacht, Die het beloofd had. 12 Daarom zijn ook
van een, en dat een verstorvene, zovelen in menigte
geboren, als de sterren des hemels, en als het zand,
dat aan den oever der zee is, hetwelk ontallijk is. 13
Deze allen zijn in het geloof gestorven, de beloften
niet verkregen hebbende, maar hebben dezelve van
verre gezien, en geloofd, en omhelsd, en hebben
beleden, dat zij gasten en vreemdelingen op de aarde
waren. 14 Want die zulke dingen zeggen, betonen
klaarlijk, dat zij een vaderland zoeken. 15 En indien
zij aan dat vaderland gedacht hadden, van hetwelk zij
uitgegaan waren, zij zouden tijd gehad hebben, om
weder te keren; 16 Maar nu zijn zij begerig naar een
beter, dat is, naar het hemelse. Daarom schaamt Zich
God hunner niet, om hun God genaamd te worden;
want Hij had hun een stad bereid. 17 Door het geloof
heeft Abraham, als hij verzocht werd, Izak geofferd,
en hij, die de beloften ontvangen had, heeft zijn
eniggeborene geofferd, 18 (Tot denwelken gezegd
was: In Izak zal u het zaad genoemd worden) 19
overleggende, dat God machtig was, hem ook uit de
doden te verwekken; Waaruit hij hem ook bij gelijkenis
wedergekregen heeft. 20 Door het geloof heeft Izak
zijn zonen Jakob en Ezau gezegend aangaande
toekomende dingen. 21 Door het geloof heeft Jakob,
stervende, een iegelijk der zonen van Jozef gezegend,
en heeft aangebeden, leunende op het opperste van
zijn staf. 22 Door het geloof heeft Jozef, stervende,
gemeld van den uitgang der kinderen Israels, en heeft
bevel gegeven van zijn gebeente. 23 Door het geloof
werd Mozes, toen hij geboren was, drie maanden lang
van zijn ouders verborgen, overmits zij zagen, dat
het kindeken schoon was; en zij vreesden het gebod

des konings niet. 24 Door het geloof heeft Mozes,
nu groot geworden zijnde, geweigerd een zoon van
Farao's dochter genoemd te worden; 25 Verkiezende
liever met het volk van God kwalijk gehandeld te
worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te
hebben; 26 Achtende de versmaadheid van Christus
meerderen rijkdom te zijn, dan de schatten in Egypte;
want hij zag op de vergelding des loons. 27 Door
het geloof heeft hij Egypte verlaten, niet vrezende
den toorn des konings; want hij hield zich vast, als
ziende den Onzienlijke. 28 Door het geloof heeft
hij het pascha uitgericht, en de besprenging des
bloeds, opdat de verderver der eerstgeborenen hen
niet raken zou. 29 Door het geloof zijn zij de Rode
zee doorgegaan, als door het droge; hetwelk de
Egyptenaars, ook verzoekende, zijn verdronken. 30
Door het geloof zijn de muren van Jericho gevallen,
als zij tot zeven dagen toe omringd waren geweest. 31
Door het geloof is Rachab, de hoer, niet omgekomen
met de ongehoorzamen, als zij de verspieders met
vrede had ontvangen. 32 En wat zal ik nog meer
zeggen? Want de tijd zal mij ontbreken, zou ik
verhalen van Gideon, en Barak, en Samson, en Jeftha,
en David, en Samuel, en de profeten; 33 Welken
door het geloof koninkrijken hebben overwonnen,
gerechtigheid geoefend, de beloftenissen verkregen,
de muilen der leeuwen toegestopt; 34 De kracht des
vuurs hebben uitgeblust, de scherpte des zwaards zijn
ontvloden, uit zwakheid krachten hebben gekregen,
in den krijg sterk geworden zijn, heirlegers der
vreemden op de vlucht hebben gebracht; 35 De
vrouwen hebben hare doden uit de opstanding weder
gekregen; en anderen zijn uitgerekt geworden, de
aangeboden verlossing niet aannemende, opdat zij
een betere opstanding verkrijgen zouden. 36 En
anderen hebben bespottingen en geselen geproefd,
en ook banden en gevangenis; 37 Zijn gestenigd
geworden, in stukken gezaagd, verzocht, door het
zwaard ter dood gebracht; hebben gewandeld in
schaapsvellen en in geitenvellen; verlaten, verdrukt,
kwalijk gehandeld zijnde; 38 (Welker de wereld niet
waardig was) hebben in woestijnen gedoold, en op
bergen, en in spelonken, en in holen der aarde. 39
En deze allen, hebbende door het geloof getuigenis
gehad, hebben de belofte niet verkregen; 40 Alzo God
wat beters over ons voorzien had, opdat zij zonder
ons niet zouden volmaakt worden.

12 Daarom dan ook, alzo wij zo groot een wolk
der getuigen rondom ons hebben liggende,
laat ons afleggen allen last, en de zonde, die ons
lichtelijk omringt, en laat ons met lijdzaamheid lopen
de loopbaan, die ons voorgesteld is; 2 Ziende op den
oversten Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus,
Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld
was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht,
en is gezeten aan de rechter hand des troons van
God. 3 Want aanmerkt Dezen, Die zodanig een
tegenspreken van de zondaren tegen Zich heeft
verdragen, opdat gij niet verflauwt en bezwijkt in
uw zielen. 4 Gij hebt nog tot den bloede toe niet
tegengestaan, strijdende tegen de zonde; 5 En gij
hebt vergeten de vermaning, die tot u als tot zonen
spreekt: Mijn zoon, acht niet klein de kastijding des
Heeren, en bezwijkt niet, als gij van Hem bestraft
wordt; 6 Want dien de Heere liefheeft, kastijdt Hij, en
Hij geselt een iegelijken zoon, die Hij aanneemt. 7
Indien gij de kastijding verdraagt, zo gedraagt Zich
God jegens u als zonen; (want wat zoon is er, dien de
vader niet kastijdt?) 8 Maar indien gij zonder kastijding
zijt, welke allen deelachtig zijn geworden, zo zijt gij
dan bastaarden, en niet zonen. 9 Voorts, wij hebben
de vaders onzes vleses wel tot kastijders gehad, en
wij ontzagen hen; zullen wij dan niet veel meer den
Vader der geesten onderworpen zijn, en leven? 10
Want genen hebben ons wel voor een korten tijd,
naar dat het hun goed dacht, gekastijd; maar Deze
kastijdt ons tot ons nut, opdat wij Zijner heiligheid
zouden deelachtig worden. 11 En alle kastijding als
die tegenwoordig is, schijnt geen zaak van vreugde,
maar van droefheid te zijn; doch daarna geeft zij
van zich een vreedzame vrucht der gerechtigheid
dengenen, die door dezelve geoefend zijn. 12 Daarom
richt weder op de trage handen, en de slappe knieen;
13 En maakt rechte paden voor uw voeten, opdat
hetgeen kreupel is, niet verdraaid worde, maar dat
het veelmeer genezen worde. 14 Jaagt den vrede na
met allen, en de heiligmaking, zonder welke niemand
den Heere zien zal; 15 Toeziende, dat niet iemand
verachtere van de genade Gods; dat niet enige wortel
der bitterheid, opwaarts spruitende, beroerte make
en door dezelve velen ontreinigd worden. 16 Dat
niet iemand zij een hoereerder, of een onheilige,
gelijk Ezau, die om een spijze het recht van zijn
eerstgeboorte weggaf. 17 Want gij weet, dat hij ook

daarna, de zegening willende beerven, verworpen
werd; want hij vond geen plaats des berouws, hoewel
hij dezelve met tranen zocht. 18 Want gij zijt niet
gekomen tot den tastelijken berg, en het brandende
vuur, en donkerheid, en duisternis, en onweder, 19 En
tot het geklank der bazuin, en de stem der woorden;
welke die ze hoorden, baden, dat het woord tot hen
niet meer zou gedaan worden. 20 (Want zij konden
niet dragen, hetgeen er geboden werd: Indien ook
een gedierte den berg aanraakt, het zal gestenigd
of met een pijl doorschoten worden. 21 En Mozes,
zo vreselijk was het gezicht, zeide: Ik ben gans
bevreesd en bevende). 22 Maar gij zijt gekomen
tot den berg Sion, en de stad des levenden Gods,
tot het hemelse Jeruzalem, en de vele duizenden
der engelen; 23 Tot de algemene vergadering en de
Gemeente der eerstgeborenen, die in de hemelen
opgeschreven zijn, en tot God, den Rechter over
allen, en de geesten der volmaakte rechtvaardigen;
24 En tot den Middelaar des nieuwen testaments,
Jezus, en het bloed der besprenging, dat betere
dingen spreekt dan Abel. 25 Ziet toe, dat gij Dien,
Die spreekt, niet verwerpt; want indien dezen niet
zijn ontvloden, die dengene verwierpen, welke op
aarde Goddelijke antwoorden gaf, veelmeer zullen
wij niet ontvlieden, zo wij ons van Dien afkeren, Die
van de hemelen is; 26 Wiens stem toen de aarde
bewoog; maar nu heeft Hij verkondigd, zeggende:
Nog eenmaal zal Ik bewegen niet alleen de aarde,
maar ook den hemel. 27 En dit woord: Nog eenmaal,
wijst aan de verandering der bewegelijke dingen,
als welke gemaakt waren, opdat blijven zouden de
dingen, die niet bewegelijk zijn. 28 Daarom, alzo wij
een onbewegelijk Koninkrijk ontvangen, laat ons de
genade vast houden, door dewelke wij welbehagelijk
Gode mogen dienen, met eerbied en godvruchtigheid.
29 Want onze God is een verterend vuur.

13 Dat de broederlijke liefde blijve. 2 Vergeet de
herbergzaamheid niet; want hierdoor hebben
sommigen onwetend engelen geherbergd. 3 Gedenkt
der gevangenen, alsof gij mede gevangen waart; en
dergenen, die kwalijk gehandeld worden, alsof gij
ook zelven in het lichaam kwalijk gehandeld waart.
4 Het huwelijk is eerlijk onder allen, en het bed
onbevlekt; maar hoereerders en overspelers zal God
oordelen. 5 Uw wandel zij zonder geldgierigheid;
en zijt vergenoegd met het tegenwoordige; want Hij
heeft gezegd: Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet
verlaten. 6 Zodat wij vrijmoediglijk durven zeggen: De
Heere is mij een Helper, en ik zal niet vrezen, wat mij
een mens zal doen. 7 Gedenkt uwer voorgangeren,
die u het Woord Gods gesproken hebben; en volgt
hun geloof na, aanschouwende de uitkomst hunner
wandeling. 8 Jezus Christus is gisteren en heden
dezelfde en in der eeuwigheid. (aiōn g165) 9 Wordt niet
omgevoerd met verscheidene en vreemde leringen;
want het is goed, dat het hart gesterkt wordt door
genade, niet door spijzen, door welke geen nuttigheid
bekomen hebben, die daarin gewandeld hebben.
10 Wij hebben een altaar, van hetwelk geen macht
hebben te eten, die den tabernakel dienen. 11 Want
welker dieren bloed voor de zonde gedragen werd
in het heiligdom door den hogepriester, derzelver
lichamen werden verbrand buiten de legerplaats.
12 Daarom heeft ook Jezus, opdat Hij door Zijn
eigen bloed het volk zou heiligen, buiten de poort
geleden. 13 Zo laat ons dan tot Hem uitgaan buiten
de legerplaats, Zijn smaadheid dragende. 14 Want wij
hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken
de toekomende. 15 Laat ons dan door Hem altijd
Gode opofferen een offerande des lofs, dat is, de
vrucht der lippen, die Zijn Naam belijden. 16 En
vergeet de weldadigheid en de mededeelzaamheid
niet; want aan zodanige offeranden heeft God een
welbehagen. 17 Zijt uw voorgangeren gehoorzaam,
en zijt hun onderdanig; want zij waken voor uw
zielen, als die rekenschap geven zullen; opdat zij
dat doen mogen met vreugde en niet al zuchtende;
want dat is u niet nuttig. 18 Bidt voor ons; want wij
vertrouwen, dat wij een goed geweten hebben, als
die in alles willen eerlijk wandelen. 19 En ik bid u
te meer, dat gij dit doet, opdat ik te eerder ulieden
moge wedergegeven worden. 20 De God nu des
vredes, Die den grote Herder der schapen, door het
bloed des eeuwigen testaments, uit de doden heeft
wedergebracht, namelijk onze Heere Jezus Christus,
(aiōnios g166) 21 Die volmake u in alle goed werk,
opdat gij Zijn wil moogt doen; werkende in u, hetgeen
voor Hem welbehagelijk is, door Jezus Christus;
Denwelken zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid.
Amen. (aiōn g165) 22 Doch ik bid u, broeders, verdraagt
het woord dezer vermaning; want ik heb u in het
kort geschreven. 23 Weet, dat de broeder Timotheus

losgelaten is, met welken (zo hij haast komt) ik u zal
zien. **24** Groet al uw voorgangeren, en al de heiligen.
U groeten die van Italie zijn. **25** De genade zij met u
allen. Amen.

Jakobus

1 Jakobus, een dienstknecht van God en van den
Heere Jezus Christus; aan de twaalf stammen,
die in de verstrooiing zijn: zaligheid. **2** Acht het voor
grote vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei
verzoekingen valt; **3** Wetende, dat de beproeving uws
geloofs lijdzaamheid werkt. **4** Doch de lijdzaamheid
hebbe een volmaakt werk, opdat gij moogt volmaakt
zijn en geheel oprecht, in geen ding gebrekkelijk. **5** En
indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van
God begere, Die een iegelijk mildelijk geeft, en niet
verwijt; en zij zal hem gegeven worden. **6** Maar dat hij
ze begere in geloof, niet twijfelende; want die twijfelt,
is een baar der zee gelijk, die van den wind gedreven
en op- en nedergeworpen wordt. **7** Want die mens
mene niet, dat hij iets ontvangen zal van den Heere. **8**
Een dubbelhartig man is ongestadig in al zijn wegen.
9 Maar de broeder, die nederig is, roeme in zijn
hoogheid. **10** En de rijke in zijn vernedering; want hij
zal als een bloem van het gras voorbijgaan. **11** Want
de zon is opgegaan met de hitte, en heeft het gras dor
gemaakt, en zijn bloem is afgevallen, en de schone
gedaante haars aanschijns is vergaan; alzo zal ook
de rijke in zijn wegen verwelken. **12** Zalig is de man,
die verzoeking verdraagt; want als hij beproefd zal
geweest zijn, zal hij de kroon des levens ontvangen,
welke de Heere beloofd heeft dengenen, die Hem
liefhebben. **13** Niemand, als hij verzocht wordt, zegge:
Ik word van God verzocht; want God kan niet verzocht
worden met het kwade, en Hij Zelf verzoekt niemand.
14 Maar een iegelijk wordt verzocht, als hij van zijn
eigen begeerlijkheid afgetrokken en verlokt wordt.
15 Daarna de begeerlijkheid ontvangen hebbende
baart zonde; en de zonde voleindigd zijnde baart den
dood. **16** Dwaalt niet, mijn geliefde broeders! **17** Alle
goede gave, en alle volmaakte gifte is van boven,
van den Vader der lichten afkomende, bij Welken
geen verandering is, of schaduw van omkering. **18**
Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het Woord
der waarheid, opdat wij zouden zijn als eerstelingen
Zijner schepselen. **19** Zo dan, mijn geliefde broeders,
een iegelijk mens zij ras om te horen, traag om te
spreken, traag tot toorn; **20** Want de toorn des mans
werkt Gods gerechtigheid niet. **21** Daarom, afgelegd
hebbende alle vuiligheid en overvloed van boosheid,
ontvangt met zachtmoedigheid het Woord, dat in u
geplant wordt, hetwelk uw zielen kan zaligmaken. **22**
En zijt daders des Woords, en niet alleen hoorders,
uzelven met valse overlegging bedriegende. **23** Want
zo iemand een hoorder is des Woords, en niet een
dader, die is een man gelijk, welke zijn aangeboren
aangezicht bemerkt in een spiegel; **24** Want hij
heeft zichzelven bemerkt, en is weggegaan, en heeft
terstond vergeten, hoedanig hij was. **25** Maar die
inziet in de volmaakte wet, die der vrijheid is, en
daarbij blijft, deze, geen vergetelijk hoorder geworden
zijnde, maar een dader des werks, deze, zeg ik,
zal gelukzalig zijn in dit zijn doen. **26** Indien iemand
onder u dunkt, dat hij godsdienstig is, en hij zijn tong
niet in toom houdt, maar zijn hart verleidt, dezes
godsdienst is ijdel. **27** De zuivere en onbevlekte
godsdienst voor God en den Vader is deze: wezen en
weduwen bezoeken in hun verdrukking, en zichzelven
onbesmet bewaren van de wereld.

2 Mijn broeders, hebt niet het geloof van onzen
Heere Jezus Christus, den Heere der heerlijkheid,
met aanneming des persoons. **2** Want zo in uw
vergadering kwam een man met een gouden ring aan
den vinger, in een sierlijke kleding, en er kwam ook
een arm man in met een slechte kleding; **3** En gij
zoudt aanzien dengene, die de sierlijke kleding draagt,
en tot hem zeggen: Zit gij hier op een eerlijke plaats;
en zoudt zeggen tot den arme: Sta gij daar; of: Zit hier
onder mijn voetbank; **4** Hebt gij dan niet in uzelven
een onderscheid gemaakt, en zijt rechters geworden
van kwade overleggingen? **5** Hoort, mijn geliefde
broeders, heeft God niet uitverkoren de armen dezer
wereld, om rijk te zijn in het geloof, en erfgenamen
des Koninkrijks, hetwelk Hij belooft dengenen, die
Hem liefhebben? **6** Maar gij hebt den armen oneer
aangedaan. Overweldigen u niet de rijken, en trekken
zij u niet tot de rechterstoelen? **7** Lasteren zij niet
den goeden naam, die over u geroepen is? **8** Indien
gij dan de koninklijke wet volbrengt, naar de Schrift:
Gij zult uw naaste liefhebben als uzelven, zo doet
gij wel; **9** Maar indien gij den persoon aanneemt,
zo doet gij zonde, en wordt van de wet bestraft
als overtreders. **10** Want wie de gehele wet zal
houden, en in een zal struikelen, die is schuldig
geworden aan alle. **11** Want Die gezegd heeft: Gij zult
geen overspel doen, Die heeft ook gezegd: Gij zult

niet doden. Indien gij nu geen overspel zult doen,
maar zult doden, zo zijt gij een overtreder der wet
geworden. 12 Spreekt alzo, en doet alzo, als die
door de wet der vrijheid zult geoordeeld worden.
13 Want een onbarmhartig oordeel zal gaan over
dengene, die geen barmhartigheid gedaan heeft; en
de barmhartigheid roemt tegen het oordeel. 14 Wat
nuttigheid is het, mijn broeders, indien iemand zegt,
dat hij het geloof heeft, en hij heeft de werken niet?
Kan dat geloof hem zaligmaken? 15 Indien er nu
een broeder of zuster naakt zouden zijn, en gebrek
zouden hebben aan dagelijks voedsel; 16 En iemand
van u tot hen zou zeggen: Gaat henen in vrede,
wordt warm, en wordt verzadigd; en gijlieden zoudt
hun niet geven de nooddruftigheden des lichaams,
wat nuttigheid is dat? 17 Alzo ook het geloof, indien
het de werken niet heeft, is bij zichzelven dood. 18
Maar, zal iemand zeggen: Gij hebt het geloof, en ik
heb de werken. Toon mij uw geloof uit uw werken,
en ik zal u uit mijn werken mijn geloof tonen. 19 Gij
gelooft, dat God een enig God is; gij doet wel; de
duivelen geloven het ook, en zij sidderen. 20 Maar
wilt gij weten, o ijdel mens, dat het geloof zonder
de werken dood is? 21 Abraham, onze vader, is
hij niet uit de werken gerechtvaardigd, als hij Izak,
zijn zoon, geofferd heeft op het altaar? 22 Ziet gij
wel, dat het geloof mede gewrocht heeft met zijn
werken, en het geloof volmaakt is geweest uit de
werken? 23 En de Schrift is vervuld geworden, die
daar zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem
tot rechtvaardigheid gerekend, en hij is een vriend van
God genaamd geweest. 24 Ziet gij dan nu, dat een
mens uit de werken gerechtvaardigd wordt, en niet
alleenlijk uit het geloof? 25 En desgelijks ook Rachab,
de hoer, is zij niet uit de werken gerechtvaardigd
geweest, als zij de gezondenen heeft ontvangen, en
door een anderen weg uitgelaten? 26 Want gelijk het
lichaam zonder geest dood is, alzo is ook het geloof
zonder de werken dood.

3 Zijt niet vele meesters, mijn broeders, wetende,
dat wij te meerder oordeel zullen ontvangen. 2
Want wij struikelen allen in vele. Indien iemand in
woorden niet struikelt, die is een volmaakt man,
machtig om ook het gehele lichaam in den toom te
houden. 3 Ziet, wij leggen den paarden tomen in
de monden, opdat zij ons zouden gehoorzamen, en
wij leiden daarmede hun gehele lichaam om; 4 Ziet
ook de schepen, hoewel zij zo groot zijn, en van
harde winden gedreven, zij worden omgewend van
een zeer klein roer, waarhenen ook de begeerte des
stuurders wil. 5 Alzo is ook de tong een klein lid, en
roemt nochtans grote dingen. Ziet, een klein vuur,
hoe groten hoop houts het aansteekt. 6 De tong is
ook een vuur, een wereld der ongerechtigheid; alzo is
de tong onder onze leden gesteld, welke het gehele
lichaam besmet, en ontsteekt het rad onzer geboorte,
en wordt ontstoken van de hel. **(Geenna g1067)** 7 Want
alle natuur, beide der wilde dieren en der vogelen,
beide der kruipende en der zeedieren, wordt getemd
en is getemd geweest van de menselijke natuur. 8
Maar de tong kan geen mens temmen; zij is een
onbedwingelijk kwaad, vol van dodelijk venijn. 9
Door haar loven wij God en den Vader, en door haar
vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis van
God gemaakt zijn. 10 Uit denzelfden mond komt voort
zegening en vervloeking. Dit moet, mijn broeders,
alzo niet geschieden. 11 Welt ook een fontein uit een
zelfde ader het zoet en het bitter? 12 Kan ook, mijn
broeders, een vijgeboom olijven voortbrengen, of een
wijnstok vijgen? Alzo kan geen fontein zout en zoet
water voortbrengen. 13 Wie is wijs en verstandig
onder u? die bewijze uit zijn goeden wandel zijn
werken in zachtmoedige wijsheid. 14 Maar indien
gij bitteren nijd en twistgierigheid hebt in uw hart,
zo roemt en liegt niet tegen de waarheid. 15 Deze
is de wijsheid niet, die van boven afkomt, maar
is aards, natuurlijk, duivels. 16 Want waar nijd en
twistgierigheid is, aldaar is verwarring en alle boze
handel. 17 Maar de wijsheid, die van boven is, die is
ten eerste zuiver, daarna vreedzaam, bescheiden,
gezeggelijk, vol van barmhartigheid en van goede
vruchten, niet partijdig oordelende, en ongeveinsd.
18 En de vrucht der rechtvaardigheid wordt in vrede
gezaaid voor degenen, die vrede maken.

4 Van waar komen krijgen en vechterijen onder u?
Komen zij niet hiervan, namelijk uit uw wellusten,
die in uw leden strijd voeren? 2 Gij begeert, en
hebt niet; gij benijdt en ijvert naar dingen, en kunt
ze niet verkrijgen; gij vecht en voert krijg, doch
gij hebt niet, omdat gij niet bidt. 3 Gij bidt, en gij
ontvangt niet, omdat gij kwalijk bidt, opdat gij het in
uw wellusten doorbrengen zoudt. 4 Overspelers en

overspeleressen, weet gij niet, dat de vriendschap
der wereld een vijandschap Gods is? Zo wie dan een
vriend der wereld wil zijn, die wordt een vijand van
God gesteld. 5 Of meent gij, dat de Schrift tevergeefs
zegt: De Geest, Die in ons woont, heeft Die lust tot
nijdigheid? 6 Ja, Hij geeft meerdere genade. Daarom
zegt de Schrift: God wederstaat de hovaardigen, maar
den nederigen geeft Hij genade. 7 Zo onderwerpt u
dan Gode; wederstaat den duivel, en hij zal van u
vlieden. 8 Naakt tot God, en Hij zal tot u naken. Reinigt
de handen, gij zondaars, en zuivert de harten, gij
dubbelhartigen! 9 Gedraagt u als ellendigen, en treurt
en weent; uw lachen worde veranderd in treuren,
en uw blijdschap in bedroefdheid. 10 Vernedert u
voor den Heere, en Hij zal u verhogen. 11 Broeders,
spreekt niet kwalijk van elkander. Die van zijn broeder
kwalijk spreekt en zijn broeder oordeelt, die spreekt
kwalijk van de wet, en oordeelt de wet. Indien gij
nu de wet oordeelt, zo zijt gij geen dader der wet,
maar een rechter. 12 Er is een enig Wetgever, Die
behouden kan en verderven. Doch wie zijt gij, die een
anderen oordeelt? 13 Welaan nu gij, die daar zegt:
Wij zullen heden of morgen naar zulk een stad reizen,
en aldaar een jaar doorbrengen, en koopmanschap
drijven, en winst doen. 14 Gij, die niet weet, wat
morgen geschieden zal, want hoedanig is uw leven?
Want het is een damp, die voor een weinig tijds
gezien wordt, en daarna verdwijnt. 15 In plaats dat
gij zoudt zeggen: Indien de Heere wil, en wij leven
zullen, zo zullen wij dit of dat doen. 16 Maar nu roemt
gij in uw hoogmoed; alle zodanige roem is boos. 17
Wie dan weet goed te doen, en niet doet, dien is het
zonde.

5 Welaan nu, gij rijken, weent en huilt over uw
ellendigheden, die over u komen. 2 Uw rijkdom is
verrot, en uw klederen zijn van de motten gegeten
geworden; 3 Uw goud en zilver is verroest; en hun
roest zal u zijn tot een getuigenis, en zal uw vlees
als een vuur verteren; gij hebt schatten vergaderd in
de laatste dagen. 4 Ziet, het loon der werklieden,
die uw landen gemaaid hebben, welke van u verkort
is, roept; en het geschrei dergenen, die geoogst
hebben, is gekomen tot in de oren van den Heere
Sebaoth. 5 Gij hebt lekkerlijk geleefd op de aarde,
en wellusten gevolgd; gij hebt uw harten gevoed als
in een dag der slachting. 6 Gij hebt veroordeeld, gij
hebt gedood den rechtvaardige; en hij wederstaat
u niet. 7 Zo zijt dan lankmoedig, broeders, tot de
toekomst des Heeren. Ziet, de landman verwacht de
kostelijke vrucht des lands, lankmoedig zijnde over
dezelve, totdat het den vroegen en spaden regen
zal hebben ontvangen. 8 Weest gij ook lankmoedig,
versterkt uw harten; want de toekomst des Heeren
genaakt. 9 Zucht niet tegen elkander, broeders, opdat
gij niet veroordeeld wordt; ziet, de Rechter staat voor
de deur. 10 Mijn broeders, neemt tot een voorbeeld
des lijdens, en der lankmoedigheid de profeten, die
in den Naam des Heeren gesproken hebben. 11
Ziet, wij houden hen gelukzalig, die verdragen; gij
hebt de verdraagzaamheid van Job gehoord, en gij
hebt het einde des Heeren gezien, dat de Heere
zeer barmhartig is en een Ontfermer. 12 Doch voor
alle dingen, mijn broeders, zweert niet, noch bij den
hemel, noch bij de aarde, noch enigen anderen eed;
maar uw ja, zij ja, en het neen, neen; opdat gij in
geen oordeel valt. 13 Is iemand onder u in lijden? Dat
hij bidde. Is iemand goedsmoeds? Dat hij psalmzinge.
14 Is iemand krank onder u? Dat hij tot zich roepe
de ouderlingen der Gemeente, en dat zij over hem
bidden, hem zalvende met olie in den Naam des
Heeren. 15 En het gebed des geloofs zal den zieke
behouden, en de Heere zal hem oprichten, en zo hij
zonden gedaan zal hebben, het zal hem vergeven
worden. 16 Belijdt elkander de misdaden, en bidt
voor elkander, opdat gij gezond wordt; een krachtig
gebed des rechtvaardigen vermag veel. 17 Elias was
een mens van gelijke bewegingen als wij; en hij bad
een gebed, dat het niet zou regenen; en het regende
niet op de aarde in drie jaren en zes maanden. 18
En hij bad wederom, en de hemel gaf regen, en de
aarde bracht haar vrucht voort. 19 Broeders, indien
iemand onder u van de waarheid is afgedwaald, en
hem iemand bekeert, 20 Die wete, dat degene, die
een zondaar van de dwaling zijns wegs bekeert, een
ziel van den dood zal behouden, en menigte der
zonden zal bedekken.

1 Petrus

1 Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan
de vreemdelingen, verstrooid in Pontus, Galatie,
Kappadocie, Azie en Bithynie, 2 Den uitverkorenen
naar de voorkennis van God den Vader, in de
heiligmaking des Geestes, tot gehoorzaamheid en
besprenging des bloeds van Jezus Christus; genade
en vrede zij u vermenigvuldigd. 3 Geloofd zij de God
en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die naar
Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren,
tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus
Christus uit de doden. 4 Tot een onverderfelijke,
en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die
in de hemelen bewaard is voor u. 5 Die in de
kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de
zaligheid, die bereid is, om geopenbaard te worden in
den laatsten tijd. 6 In welke gij u verheugt, nu een
weinig tijds (zo het nodig is) bedroefd zijnde door
menigerlei verzoekingen; 7 Opdat de beproeving
uws geloofs, die veel kostelijker is dan van het
goud, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd
wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en
heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus; 8
Denwelken gij niet gezien hebt, en nochtans liefhebt,
in Denwelken gij nu, hoewel Hem niet ziende, maar
gelovende, u verheugt met een onuitsprekelijke en
heerlijke vreugde; 9 Verkrijgende het einde uws
geloofs, namelijk de zaligheid der zielen. 10 Van
welke zaligheid ondervraagd en onderzocht hebben
de profeten, die geprofeteerd hebben van de genade,
aan u geschied; 11 Onderzoekende, op welken of
hoedanigen tijd de Geest van Christus, Die in hen
was, beduidde en te voren getuigde, het lijden, dat
op Christus komen zou, en de heerlijkheid daarna
volgende. 12 Denwelken geopenbaard is, dat zij niet
zichzelven, maar ons bedienden deze dingen, die u
nu aangediend zijn bij degenen, die u het Evangelie
verkondigd hebben door den Heiligen Geest, Die van
den hemel gezonden is; in welke dingen de engelen
begerig zijn in te zien. 13 Daarom opschortende
de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde,
hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht
wordt in de openbaring van Jezus Christus. 14 Als
gehoorzame kinderen, wordt niet gelijkvormig aan de
begeerlijkheden, die te voren in uw onwetendheid
waren; 15 Maar gelijk Hij, Die u geroepen heeft, heilig
is, zo wordt ook gijzelven heilig in al uw wandel;
16 Daarom dat er geschreven is: Zijt heilig, want Ik
ben heilig. 17 En indien gij tot een Vader aanroept
Dengene, Die zonder aanneming des persoons
oordeelt naar eens iegelijks werk, zo wandelt in
vreze den tijd uwer inwoning; 18 Wetende dat gij
niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost
zijt uit uw ijdele wandeling, die u van de vaderen
overgeleverd is; 19 Maar door het dierbaar bloed van
Christus, als van een onbestraffelijk en onbevlekt
Lam; 20 Dewelke wel voorgekend is geweest voor
de grondlegging der wereld, maar geopenbaard is in
deze laatste tijden om uwentwil, 21 Die door Hem
gelooft in God, Welke Hem opgewekt heeft uit de
doden, en Hem heerlijkheid gegeven heeft, opdat uw
geloof en hoop op God zijn zou. 22 Hebbende dan uw
zielen gereinigd in de gehoorzaamheid der waarheid,
door den Geest, tot ongeveinsde broederlijke liefde,
zo hebt elkander vuriglijk lief uit een rein hart; 23 Gij,
die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit
onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig
blijvende Woord van God. (aiōn g165) 24 Want alle
vlees is als gras, en alle heerlijkheid des mensen
is als een bloem van het gras. Het gras is verdord,
en zijn bloem is afgevallen; 25 Maar het Woord des
Heeren blijft in der eeuwigheid; en dit is het Woord,
dat onder u verkondigd is. (aiōn g165)

2 Zo legt dan af alle kwaadheid, en alle
bedrog, en geveinsdheid, en nijdigheid, en
alle achterklappingen; 2 En, als nieuwgeborene
kinderkens, zijt zeer begerig naar de redelijke
onvervalste melk, opdat gij door dezelve moogt
opwassen; 3 Indien gij anders gesmaakt hebt, dat
de Heere goedertieren is. 4 Tot Welken komende,
als tot een levenden Steen, van de mensen wel
verworpen, maar bij God uitverkoren en dierbaar; 5
Zo wordt gij ook zelven, als levende stenen, gebouwd
tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterdom,
om geestelijke offeranden op te offeren, die Gode
aangenaam zijn door Jezus Christus. 6 Daarom is
ook vervat in de Schrift: Ziet, Ik leg in Sion een
uitersten Hoeksteen, Die uitverkoren en dierbaar
is; en: Die in Hem gelooft, zal niet beschaamd
worden. 7 U dan, die gelooft, is Hij dierbaar; maar den
ongehoorzamen wordt gezegd: De Steen, Dien de

bouwlieden verworpen hebben, Deze is geworden tot
een hoofd des hoeks, 8 en een steen des aanstoots,
en een rots der ergernis; Dengenen namelijk, die
zich aan het Woord stoten, ongehoorzaam zijnde,
waartoe zij ook gezet zijn. 9 Maar gij zijt een
uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom,
een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt
verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de
duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht;
10 Gij, die eertijds geen volk waart, maar nu Gods
volk zijt; die eertijds niet ontfermd waart, maar nu
ontfermd zijt geworden. 11 Geliefden, ik vermaan u
als inwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt
van de vleselijke begeerlijkheden, welke krijg voeren
tegen de ziel; 12 En houdt uw wandel eerlijk onder de
heidenen; opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken,
als van kwaaddoeners, zij uit de goede werken, die
zij in u zien, God verheerlijken mogen in den dag
der bezoeking. 13 Zijt dan alle menselijke ordening
onderdanig, om des Heeren wil; hetzij den koning,
als de opperste macht hebbende; 14 Hetzij den
stadhouderen, als die van hem gezonden worden, tot
straf wel der kwaaddoeners, maar tot prijs dergenen,
die goed doen. 15 Want alzo is het de wil van God, dat
gij, weldoende, den mond stopt aan de onwetendheid
der dwaze mensen; 16 Als vrijen, en niet de vrijheid
hebbende als een deksel der boosheid, maar als
dienstknechten van God. 17 Eert een iegelijk; hebt de
broederschap lief; vreest God; eert den koning. 18
Gij huisknechten, zijt met alle vreze onderdanig den
heren, niet alleen den goeden en bescheidenen, maar
ook den harden. 19 Want dat is genade, indien iemand
om het geweten voor God zwarigheid verdraagt,
lijdende ten onrechte. 20 Want wat lof is het, indien
gij verdraagt, als gij zondigt, en daarover geslagen
wordt? Maar indien gij verdraagt, als gij weldoet,
en daarover lijdt, dat is genade bij God. 21 Want
hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons
geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat
gij Zijn voetstappen zoudt navolgen; 22 Die geen
zonde gedaan heeft, en er is geen bedrog in Zijn
mond gevonden; 23 Die, als Hij gescholden werd, niet
wederschold, en als Hij leed, niet dreigde; maar gaf
het over aan Dien, Die rechtvaardiglijk oordeelt; 24
Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft
op het hout; opdat wij, der zonden afgestorven zijnde,
der gerechtigheid leven zouden; door Wiens striemen
gij genezen zijt. 25 Want gij waart als dwalende
schapen; maar gij zijt nu bekeerd tot den Herder en
Opziener uwer zielen.

3 Desgelijks gij vrouwen, zijt uw eigenen mannen
onderdanig; opdat ook, zo enigen den Woorde
ongehoorzaam zijn, zij door den wandel der vrouwen
zonder Woord mogen gewonnen worden; 2 Als
zij zullen ingezien hebben uw kuisen wandel in
vreze. 3 Welker versiersel zij, niet hetgeen uiterlijk is,
bestaande in het vlechten des haars, en omhangen
van goud, of van klederen aan te trekken; 4 Maar
de verborgen mens des harten, in het onverderfelijk
versiersel van een zachtmoedigen en stillen geest,
die kostelijk is voor God. 5 Want alzo versierden
zichzelven eertijds ook de heilige vrouwen, die
op God hoopten, en waren haar eigen mannen
onderdanig; 6 Gelijk Sara aan Abraham gehoorzaam
is geweest, hem noemende heer, welker dochters gij
geworden zijt, als gij weldoet, en niet vreest voor enige
verschrikking. 7 Gij mannen, insgelijks, woont bij haar
met verstand, aan het vrouwelijke vat, als het zwakste,
eer gevende, als die ook mede-erfgenamen der
genade des levens met haar zijt; opdat uw gebeden
niet verhinderd worden. 8 En eindelijk, zijt allen
eensgezind, medelijdend, de broeders liefhebbende,
met innerlijke barmhartigheid bewogen, vriendelijk; 9
Vergeldt niet kwaad voor kwaad, of schelden voor
schelden, maar zegent daarentegen; wetende, dat
gij daartoe geroepen zijt, opdat gij zegening zoudt
beerven. 10 Want wie het leven wil liefhebben, en
goede dagen zien, die stille zijn tong van het kwaad,
en zijn lippen, dat zij geen bedrog spreken; 11 Die
wijke af van het kwade, en doe het goede; die zoeke
vrede en jage denzelven na. 12 Want de ogen des
Heeren zijn over de rechtvaardigen, en Zijn oren
tot hun gebed; maar het aangezicht des Heeren
is tegen degenen, die kwaad doen. 13 En wie is
het, die u kwaad doen zal, indien gij navolgers zijt
van het goede? 14 Maar indien gij ook lijdt om der
gerechtigheid wil, zo zijt gij zalig; en vreest niet uit
vreze van hen, en wordt niet ontroerd; 15 Maar
heiligt God, den Heere, in uw harten; en zijt altijd
bereid tot verantwoording aan een iegelijk, die u
rekenschap afeist van de hoop, die in u is, met
zachtmoedigheid en vreze. 16 En hebt een goed
geweten, opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken,

als van kwaaddoeners, zij beschaamd mogen worden,
die uw goeden wandel in Christus lasteren. 17 Want
het is beter, dat gij, weldoende, (indien het de wil
van God wil) lijdt, dan kwaad doende. 18 Want
Christus heeft ook eens voor de zonden geleden,
Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat
Hij ons tot God zou brengen; Die wel is gedood in
het vlees, maar levend gemaakt door den Geest;
19 In Denwelken Hij ook, henengegaan zijnde, den
geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft,
20 Die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de
lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de
dagen van Noach, als de ark toebereid werd; waarin
weinige (dat is acht) zielen behouden werden door
het water. 21 Waarvan het tegenbeeld, de doop,
ons nu ook behoudt, niet die een aflegging is der
vuiligheid des lichaams, maar die een vraag is van
een goed geweten tot God, door de opstanding van
Jezus Christus; 22 Welke is aan de rechter hand
Gods, opgevaren ten hemel, de engelen, en machten,
en krachten Hem onderdanig gemaakt zijnde.

4 Dewijl dan Christus voor ons in het vlees
geleden heeft, zo wapent gij u ook met dezelfde
gedachte, namelijk dat wie in het vlees geleden
heeft, die heeft opgehouden van de zonde; 2
Om nu niet meer naar de begeerlijkheden der
mensen, maar naar den wil van God, den tijd, die
overig is in het vlees, te leven. 3 Want het is ons
genoeg, dat wij den voorgaande tijd des levens der
heidenen wil volbracht hebben, en gewandeld hebben
in ontuchtigheden, begeerlijkheden, wijnzuiperijen,
brasserijen, drinkerijen en gruwelijke afgoderijen; 4
Waarin zij zich vreemd houden, als gij niet medeloopt
tot dezelfde uitgieting der overdadigheid, en u lasteren;
5 Dewelke zullen rekenschap geven Dengene, Die
bereid staat om te oordelen de levenden en de
doden. 6 Want daartoe is ook den doden het
Evangelie verkondigd geworden, opdat zij wel zouden
geoordeeld worden naar den mens in het vlees, maar
leven zouden naar God in den geest. 7 En het einde
aller dingen is nabij; zijt dan nuchteren, en waakt
in de gebeden. 8 Maar vooral hebt vurige liefde tot
elkander; want de liefde zal menigte van zonden
bedekken. 9 Zijt herbergzaam jegens elkander, zonder
murmureren. 10 Een iegelijk, gelijk hij gave ontvangen
heeft, alzo bediene hij dezelve aan de anderen, als
goede uitdelers der menigerlei genade Gods. 11
Indien iemand spreekt, die spreke als de woorden
Gods; indien iemand dient, die diene als uit kracht,
die God verleent; opdat God in allen geprezen worde
door Jezus Christus, Welken toekomt de heerlijkheid
en de kracht, in alle eeuwigheid. Amen. (aiōn g165)
12 Geliefden, houdt u niet vreemd over de hitte der
verdrukking onder u, die u geschiedt tot verzoeking,
alsof u iets vreemds overkwame; 13 Maar gelijk gij
gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, alzo
verblijdt u; opdat gij ook in de openbaring Zijner
heerlijkheid u moogt verblijden en verheugen. 14
Indien gij gesmaad wordt om den Naam van Christus,
zo zijt gij zalig; want de Geest der heerlijkheid, en
de Geest van God rust op u. Wat hen aangaat, Hij
wordt wel gelasterd, maar wat u aangaat, Hij wordt
verheerlijkt. 15 Doch dat niemand van u lijde als
een doodslager, of dief, of kwaaddoener, of als een,
die zich met eens anders doen bemoeit; 16 Maar
indien iemand lijdt als een Christen, die schame zich
niet, maar verheerlijke God in dezen dele. 17 Want
het is de tijd, dat het oordeel beginne van het huis
Gods; en indien het eerst van ons begint, welk zal
het einde zijn dergenen, die het Evangelie van God
ongehoorzaam zijn? 18 En indien de rechtvaardige
nauwelijks zalig wordt, waar zal de goddeloze en
zondaar verschijnen? 19 Zo dan ook die lijden naar
den wil van God, dat zij hun zielen Hem, als den
getrouwen Schepper, bevelen met weldoen.

5 De ouderlingen, die onder u zijn, vermaan ik,
die een medeouderling, en getuige des lijdens
van Christus ben, en deelachtig der heerlijkheid,
die geopenbaard zal worden: 2 Weidt de kudde
Gods, die onder u is, hebbende opzicht daarover,
niet uit bedwang, maar gewilliglijk; noch om vuil
gewin, maar met een volvaardig gemoed; 3 Noch als
heerschappij voerende over het erfdeel des Heeren,
maar als voorbeelden der kudde geworden zijnde.
4 En als de overste Herder verschenen zal zijn,
zo zult gij de onverwelkelijke kroon der heerlijkheid
behalen. 5 Desgelijks gij jongen, zijt den ouden
onderdanig; en zijt allen elkander onderdanig; zijt met
de ootmoedigheid bekleed; want God wederstaat de
hovaardigen, maar den nederigen geeft Hij genade.
6 Vernedert u dan onder de krachtige hand Gods,
opdat Hij u verhoge te Zijner tijd. 7 Werpt al uw

bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u. **8** Zijt
nuchteren, en waakt; want uw tegenpartij, de duivel,
gaat om als een briesende leeuw, zoekende, wien
hij zou mogen verslinden; **9** Denwelken wederstaat,
vast zijnde in het geloof, wetende, dat hetzelfde lijden
aan uw broederschap, die in de wereld is, volbracht
wordt. **10** De God nu aller genade, Die ons geroepen
heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus,
nadat wij een weinig tijds zullen geleden hebben,
Dezelve volmake, bevestige, versterke, en fondere
ulieden. **(aiōnios g166)** **11** Hem zij de heerlijkheid en de
kracht in alle eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)** **12** Door
Silvanus, die u een getrouw broeder is, zo ik acht, heb
ik met weinige woorden geschreven, vermanende en
betuigende, dat deze is de waarachtige genade Gods,
in welke gij staat. **13** U groet de medeuitverkorene
Gemeente, die in Babylon is, en Markus, mijn zoon.
14 Groet elkander met een kus der liefde. Vrede zij u
allen, die in Christus Jezus zijt. Amen.

2 Petrus

1 Simeon Petrus, een dienstknecht en apostel
van Jezus Christus, aan degenen, die even
dierbaar geloof met ons verkregen hebben, door de
rechtvaardigheid van onzen God en Zaligmaker, Jezus
Christus; **2** Genade en vrede zij u vermenigvuldigd
door de kennis van God, en van Jezus, onzen Heere;
3 Gelijk ons Zijn Goddelijke kracht alles, wat tot
het leven en de godzaligheid behoort, geschonken
heeft, door de kennis Desgenen, Die ons geroepen
heeft tot heerlijkheid en deugd; **4** Door welke ons de
grootste en dierbare beloften geschonken zijn, opdat
gij door dezelve der goddelijke natuur deelachtig
zoudt worden, nadat gij ontvloden zijt het verderf,
dat in de wereld is door de begeerlijkheid. **5** En
gij, tot hetzelve ook alle naarstigheid toebrengende,
voegt bij uw geloof deugd, en bij de deugd kennis,
6 En bij de kennis matigheid, en bij de matigheid
lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid godzaligheid, **7**
En bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de
broederlijke liefde, liefde jegens allen. **8** Want zo deze
dingen bij u zijn, en in u overvloedig zijn, zij zullen
u niet ledig noch onvruchtbaar laten in de kennis
van onzen Heere Jezus Christus. **9** Want bij welken
deze dingen niet zijn, die is blind, van verre niet
ziende, hebbende vergeten de reiniging zijner vorige
zonden. **10** Daarom, broeders, benaarstigt u te meer,
om uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat
doende zult gij nimmermeer struikelen. **11** Want alzo
zal u rijkelijk toegevoegd worden de ingang in het
eeuwig Koninkrijk van onzen Heere en Zaligmaker,
Jezus Christus. **(aiōnios g166)** **12** Daarom zal ik niet
verzuimen u altijd daarvan te vermanen, hoewel gij
het weet, en in de tegenwoordige waarheid versterkt
zijt. **13** En ik acht het recht te zijn, zolang ik in dezen
tabernakel ben, dat ik u opwekke door vermaning;
14 Alzo ik weet, dat de aflegging mijns tabernakels
haast zijn zal, gelijkerwijs ook onze Heere Jezus
Christus mij heeft geopenbaard. **15** Doch ik zal ook
naarstigheid doen bij alle gelegenheid, dat gij na
mijn uitgang van deze dingen gedachtenis moogt
hebben. **16** Want wij zijn geen kunstelijk verdichte
fabelen nagevolgd, als wij u bekend gemaakt hebben
de kracht en toekomst van onzen Heere Jezus
Christus, maar wij zijn aanschouwers geweest van
Zijn majesteit. **17** Want Hij heeft van God den Vader
eer en heerlijkheid ontvangen, als zodanig een stem
van de hoogwaardige heerlijkheid tot Hem gebracht
werd: Deze is Mijn geliefde Zoon, in Denwelken Ik
Mijn welbehagen heb. **18** En deze stem hebben wij
gehoord, als zij van de hemel gebracht is geweest,
toen wij met Hem op den heiligen berg waren. **19** En
wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is,
en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een
licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag
aanlichte, en de morgenster opga in uw harten. **20**
Dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift is
van eigen uitlegging; **21** Want de profetie is voortijds
niet voortgebracht door de wil eens mensen, maar
de heilige mensen Gods, van den Heiligen Geest
gedreven zijnde, hebben ze gesproken.

2 En er zijn ook valse profeten onder het volk
geweest, gelijk ook onder u valse leraars
zijn zullen, die verderfelijke ketterijen bedektelijk
invoeren zullen, ook den Heere, Die hen gekocht
heeft, verloochenende, en een haastig verderf over
zichzelven brengende; **2** En velen zullen hun
verderfenissen navolgen, door welke de weg der
waarheid zal gelasterd worden. **3** En zij zullen
door gierigheid, met gemaakte woorden, van u een
koopmanschap maken; over welke het oordeel van
over lang niet ledig is, en hun verderf sluimert
niet. **4** Want indien God de engelen, die gezondigd
hebben, niet gespaard heeft, maar, die in de hel
geworpen hebbende, overgegeven heeft aan de
ketenen der duisternis, om tot het oordeel bewaard
te worden; **(Tartaroō g5020)** **5** En de oude wereld
niet heeft gespaard, maar Noach, den prediker der
gerechtigheid, zijn achttal bewaard heeft, als Hij
den zondvloed over de wereld der goddelozen heeft
gebracht; **6** En de steden van Sodoma en Gomorra tot
as verbrandende met omkering veroordeeld heeft, en
tot een voorbeeld gezet dengenen, die goddelooslijk
zouden leven; **7** En den rechtvaardigen Lot, die
vermoeid was van den ontuchtigen wandel der
gruwelijke mensen, daaruit verlost heeft; **8** (Want deze
rechtvaardige man, wonende onder hen, heeft dag op
dag zijn rechtvaardige ziel gekweld, door het zien en
horen van hun ongerechtige werken); **9** Zo weet de
Heere de godzaligen uit de verzoeking te verlossen,
en de onrechtvaardigen te bewaren tot den dag des

oordeels, om gestraft te worden; 10 Maar allermeest
degenen, die naar het vlees in onreine begeerlijkheid
wandelen, en de heerschappij verachten; die stout
zijn, zichzelven behagen, en die de heerlijkheden niet
schromen te lasteren; 11 Daar de engelen in sterkte
en kracht meerder zijnde, geen lasterlijk oordeel
tegen hen voor den Heere voortbrengen. 12 Maar
deze, als onredelijke dieren, die de natuur volgen, en
voortgebracht zijn om gevangen en gedood te worden,
dewijl zij lasteren, hetgeen zij niet verstaan, zullen in
hun verdorvenheid verdorven worden; 13 En zullen
verkrijgen het loon der ongerechtigheid, als die de
dagelijkse weelde hun vermaak achten, zijnde vlekken
en smetten, en zijn weelderig in hun bedriegerijen, als
zij in de maaltijden met u zijn; 14 Hebbende de ogen
vol overspel, en die niet ophouden van zondigen;
verlokkende de onvaste zielen, hebbende het hart
geoefend in gierigheid, kinderen der vervloeking;
15 Die den rechten weg verlaten hebbende, zijn
verdwaald, en volgen den weg van Balaam, den
zoon van Bosor, die het loon der ongerechtigheid
liefgehad heeft; 16 Maar hij heeft de bestraffing
zijner ongerechtigheid gehad; want het jukdragende
stomme dier, sprekende met mensenstem, heeft
des profeten dwaasheid verhinderd. 17 Deze zijn
waterloze fonteinen, wolken van een draaiwind
gedreven, denwelken de donkerheid der duisternis
in der eeuwigheid bewaard wordt. **(questioned)** 18
Want zij, zeer opgeblazene ijdelheid sprekende,
verlokken, door de begeerlijkheden des vleses en
door ontuchtigheden, degenen, die waarlijk ontvloden
waren van degenen, die in dwaling wandelen; 19
Belovende hun vrijheid, daar zijzelven dienstknechten
zijn der verdorvenheid; want van wien iemand
overwonnen is, dien is hij ook tot een dienstknecht
gemaakt. 20 Want indien zij, nadat zij door de kennis
van den Heere en Zaligmaker Jezus Christus, de
besmettingen der wereld ontvloden zijn, en in dezelve
wederom ingewikkeld zijnde, van dezelve overwonnen
worden, zo is hun het laatste erger geworden dan het
eerste. 21 Want het ware hun beter, dat zij den weg
der gerechtigheid niet gekend hadden, dan dat zij,
dien gekend hebbende, weder afkeren van het heilige
gebod, dat hun overgegeven was. 22 Maar hun is
overkomen, hetgeen met een waar spreekwoord
gezegd wordt: De hond is wedergekeerd tot zijn eigen
uitbraaksel; en de gewassen zeug tot de wenteling in
het slijk.

3 Dezen tweeden zendbrief, geliefden, schrijf ik
nu aan u, in welke beide ik door vermaning uw
oprecht gemoed opwekke; 2 Opdat gij gedachtig
zijt aan de woorden, die van de heilige profeten
te voren gesproken zijn, en aan ons gebod, die
des Heeren en Zaligmakers apostelen zijn; 3 Dit
eerst wetende, dat in het laatste der dagen spotters
komen zullen, die naar hun eigen begeerlijkheden
zullen wandelen, 4 En zeggen: Waar is de belofte
Zijner toekomst? want van dien dag, dat de vaders
ontslapen zijn, blijven alle dingen alzo gelijk van
het begin der schepping. 5 Want willens is dit hun
onbekend, dat door het woord Gods de hemelen van
over lang geweest zijn, en de aarde uit het water en
in het water bestaande; 6 Door welke de wereld,
die toen was, met het water van den zondvloed
bedekt zijnde, vergaan is. 7 Maar de hemelen, die
nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde woord als
een schat weggelegd, en worden ten vure bewaard
tegen den dag des oordeels, en der verderving der
goddeloze mensen. 8 Doch deze ene zaak zij u niet
onbekend, geliefden, dat een dag bij den Heere is
als duizend jaren, en duizend jaren als een dag. 9
De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk enigen dat
traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet
willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen
tot bekering komen. 10 Maar de dag des Heeren
zal komen als een dief in den nacht, in welken de
hemelen met een gedruis zullen voorbijgaan, en de
elementen branden zullen en vergaan, en de aarde
en de werken, die daarin zijn, zullen verbranden. 11
Dewijl dan deze dingen alle vergaan, hoedanigen
behoort gij te zijn in heiligen wandel en godzaligheid!
12 Verwachtende en haastende tot de toekomst van
den dag Gods, in welken de hemelen, door vuur
ontstoken zijnde, zullen vergaan, en de elementen
brandende zullen versmelten. 13 Maar wij verwachten,
naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe
aarde, in dewelke gerechtigheid woont. 14 Daarom,
geliefden, verwachtende deze dingen, benaarstigt u,
dat gij onbevlekt en onbestraffelijk van Hem bevonden
moogt worden in vrede; 15 En acht de lankmoedigheid
onzes Heeren voor zaligheid; gelijkerwijs ook onze
geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid, die hem

gegeven is, ulieden geschreven heeft; **16** Gelijk ook in
alle zendbrieven, daarin van deze dingen sprekende;
in welke sommige dingen zwaar zijn om te verstaan,
die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien,
gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf.
17 Gij dan, geliefden, zulks te voren wetende, wacht u,
dat gij niet door de verleiding der gruwelijke mensen
mede afgerukt wordt, en uitvalt van uw vastigheid;
18 Maar wast op in de genade en kennis van onzen
Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de
heerlijkheid, beide nu en in den dag der eeuwigheid.
Amen. **(aiōn g165)**

1 Johannes

1 Hetgeen van den beginne was, hetgeen wij
gehoord hebben, hetgeen wij gezien hebben met
onze ogen, hetgeen wij aanschouwd hebben, en onze
handen getast hebben, van het Woord des levens;
2 (Want het Leven is geopenbaard, en wij hebben
het gezien, en wij getuigen, en verkondigen ulieden
dat eeuwige Leven, Hetwelk bij den Vader was, en
ons is geopenbaard.) **(aiōnios g166)** **3** Hetgeen wij dan
gezien en gehoord hebben, dat verkondigen wij u,
opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben,
en deze onze gemeenschap ook zij met den Vader,
en met Zijn Zoon Jezus Christus. **4** En deze dingen
schrijven wij u, opdat uw blijdschap vervuld zij. **5**
En dit is de verkondiging, die wij van Hem gehoord
hebben, en wij u verkondigen, dat God een Licht
is, en gans geen duisternis in Hem is. **6** Indien wij
zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben,
en wij in de duisternis wandelen, zo liegen wij, en
doen de waarheid niet. **7** Maar indien wij in het licht
wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij
gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus
Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde. **8**
Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo
verleiden wij ons zelven, en de waarheid is in ons
niet. **9** Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw
en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en
ons reinige van alle ongerechtigheid. **10** Indien wij
zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, zo maken wij
Hem tot een leugenaar, en Zijn woord is niet in ons.

2 Mijn kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij
niet zondigt. En indien iemand gezondigd heeft, wij
hebben een Voorspraak bij den Vader, Jezus Christus,
den Rechtvaardige; **2** En Hij is een verzoening voor
onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook
voor de zonden der gehele wereld. **3** En hieraan
kennen wij, dat wij Hem gekend hebben, zo wij Zijn
geboden bewaren. **4** Die daar zegt: Ik ken Hem,
en Zijn geboden niet bewaart, die is een leugenaar,
en in dien is de waarheid niet; **5** Maar zo wie Zijn
Woord bewaart, in dien is waarlijk de liefde Gods
volmaakt geworden; hieraan kennen wij, dat wij in
Hem zijn. **6** Die zegt, dat hij in Hem blijft, die moet
ook zelf alzo wandelen, gelijk Hij gewandeld heeft. **7**
Broeders! Ik schrijf u geen nieuw gebod, maar een
oud gebod, dat gij van den beginne gehad hebt; dit
oud gebod is het woord, dat gij van den beginne
gehoord hebt. **8** Wederom schrijf ik u een nieuw
gebod: hetgeen waarachtig is in Hem, zij ook in u
waarachtig; want de duisternis gaat voorbij, en het
waarachtige licht schijnt nu. **9** Die zegt, dat hij in het
licht is, en zijn broeder haat, die is in de duisternis
tot nog toe. **10** Die zijn broeder liefheeft, blijft in het
licht, en geen ergernis is in hem. **11** Maar die zijn
broeder haat, is in de duisternis, en wandelt in de
duisternis, en weet niet, waar hij henengaat; want
de duisternis heeft zijn ogen verblind. **12** Ik schrijf
u, kinderkens, want de zonden zijn u vergeven om
Zijns Naams wil. **13** Ik schrijf u, vaders! want gij hebt
Hem gekend, Die van den beginne is. Ik schrijf u,
jongelingen, want gij hebt den boze overwonnen. Ik
schrijf u, kinderen, want gij hebt den Vader gekend.
14 Ik heb u geschreven, vaders, want gij hebt Hem
gekend, Die van den beginne is. Ik heb u geschreven,
jongelingen, want gij zijt sterk, en het Woord Gods
blijft in u, en gij hebt den boze overwonnen. **15** Hebt
de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is; zo
iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is
niet in hem. **16** Want al wat in de wereld is, namelijk
de begeerlijkheid des vleses, en de begeerlijkheid
der ogen, en de grootsheid des levens, is niet uit
den Vader, maar is uit de wereld. **17** En de wereld
gaat voorbij, en haar begeerlijkheid; maar die den wil
van God doet, blijft in der eeuwigheid. **(aiōn g165)** **18**
Kinderkens, het is de laatste ure; en gelijk gij gehoord
hebt, dat de antichrist komt, zo zijn ook nu vele
antichristen geworden; waaruit wij kennen, dat het de
laatste ure is. **19** Zij zijn uit ons uitgegaan, maar zij
waren uit ons niet; want indien zij uit ons geweest
waren, zo zouden zij met ons gebleven zijn; maar dit
is geschied, opdat zij zouden openbaar worden, dat
zij niet allen uit ons zijn. **20** Doch gij hebt de zalving
van den Heilige, en gij weet alle dingen. **21** Ik heb u
niet geschreven, omdat gij de waarheid niet weet,
maar omdat gij die weet, en omdat geen leugen uit de
waarheid is. **22** Wie is de leugenaar, dan die loochent,
dat Jezus is de Christus? Deze is de antichrist, die
den Vader en den Zoon loochent. **23** Een iegelijk,
die den Zoon loochent, heeft ook den Vader niet.
24 Hetgeen gijlieden dan van den beginne gehoord
hebt, dat blijve in u. Indien in u blijft, wat gij van den
beginne gehoord hebt, zo zult gij ook in den Zoon en

in den Vader blijven. 25 En dit is de belofte, die Hij
ons beloofd heeft, namelijk het eeuwige leven. (aiōnios
g166) 26 Dit heb ik u geschreven van degenen, die u
verleiden. 27 En de zalving, die gijlieden van Hem
ontvangen hebt, blijft in u, en gij hebt niet van node,
dat iemand u lere; maar gelijk dezelfde zalving u leert
van alle dingen, zo is zij ook waarachtig, en is geen
leugen; en gelijk zij u geleerd heeft, zo zult gij in Hem
blijven. 28 En nu, kinderkens, blijft in Hem; opdat,
wanneer Hij zal geopenbaard zijn, wij vrijmoedigheid
hebben, en wij van Hem niet beschaamd gemaakt
worden in Zijn toekomst. 29 Indien gij weet, dat Hij
rechtvaardig is, zo weet gij, dat een iegelijk, die de
rechtvaardigheid doet, uit Hem geboren is.

3 Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft,
namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden
worden. Daarom kent ons de wereld niet, omdat
zij Hem niet kent. 2 Geliefden, nu zijn wij kinderen
Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn
zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard
zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen
Hem zien, gelijk Hij is. 3 En een iegelijk, die deze
hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelven, gelijk
Hij rein is. 4 Een iegelijk, die de zonde doet, die
doet ook de ongerechtigheid; want de zonde is de
ongerechtigheid. 5 En gij weet, dat Hij geopenbaard
is, opdat Hij onze zonden zou wegnemen; en geen
zonde is in Hem. 6 Een iegelijk, die in Hem blijft, die
zondigt niet; een iegelijk, die zondigt, die heeft Hem
niet gezien, en heeft Hem niet gekend. 7 Kinderkens,
dat u niemand verleide. Die de rechtvaardigheid
doet, die is rechtvaardig, gelijk Hij rechtvaardig is.
8 Die de zonde doet, is uit den duivel; want de
duivel zondigt van den beginne. Hiertoe is de Zoon
van God geopenbaard, opdat Hij de werken des
duivels verbreken zou. 9 Een iegelijk, die uit God
geboren is, die doet de zonde niet, want Zijn zaad
blijft in hem; en hij kan niet zondigen, want hij is uit
God geboren. 10 Hierin zijn de kinderen Gods en
de kinderen des duivels openbaar. Een iegelijk, die
de rechtvaardigheid niet doet, die is niet uit God,
en die zijn broeder niet liefheeft, 11 Want dit is de
verkondiging, die gij van den beginne gehoord hebt,
dat wij elkander zouden liefhebben. 12 Niet gelijk
Kain, die uit den boze was, en zijn broeder doodsloeg;
en om wat oorzaak sloeg hij hem dood? Omdat zijn
werken boos waren, en van zijn broeder rechtvaardig.
13 Verwondert u niet, mijn broeders, zo u de wereld
haat. 14 Wij weten, dat wij overgegaan zijn uit den
dood in het leven, dewijl wij de broeders liefhebben;
die zijn broeder niet liefheeft, blijft in den dood. 15 Een
iegelijk, die zijn broeder haat, is een doodslager; en
gij weet, dat geen doodslager het eeuwige leven heeft
in zich blijvende. (aiōnios g166) 16 Hieraan hebben wij
de liefde gekend, dat Hij Zijn leven voor ons gesteld
heeft; en wij zijn schuldig voor de broeders het leven
te stellen. 17 Zo wie nu het goed der wereld heeft,
en ziet zijn broeder gebrek hebben, en sluit zijn hart
toe voor hem, hoe blijft de liefde Gods in hem? 18
Mijn kinderkens, laat ons niet liefhebben met den
woorde, noch met de tong, maar met de daad en
waarheid. 19 En hieraan kennen wij, dat wij uit de
waarheid zijn, en wij zullen onze harten verzekeren
voor Hem. 20 Want indien ons hart ons veroordeelt,
God is meerder dan ons hart, en Hij kent alle dingen.
21 Geliefden! Indien ons hart ons niet veroordeelt,
zo hebben wij vrijmoedigheid tot God; 22 En zo wat
wij bidden, ontvangen wij van Hem, dewijl wij Zijn
geboden bewaren, en doen, hetgeen behagelijk is
voor Hem. 23 En dit is Zijn gebod, dat wij geloven in
den Naam van Zijn Zoon Jezus Christus, en elkander
liefhebben, gelijk Hij ons een gebod gegeven heeft.
24 En die Zijn geboden bewaart, blijft in Hem, en Hij in
denzelven. En hieraan kennen wij, dat Hij in ons blijft,
namelijk uit den Geest, Dien Hij ons gegeven heeft.

4 Geliefden, gelooft niet een iegelijken geest, maar
beproeft de geesten, of zij uit God zijn; want vele
valse profeten zijn uitgegaan in de wereld. 2 Hieraan
kent gij den Geest van God: alle geest, die belijdt,
dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is
uit God; 3 En alle geest, die niet belijdt, dat Jezus
Christus in het vlees gekomen is, die is uit God niet;
maar dit is de geest van den antichrist, welken geest
gij gehoord hebt, dat komen zal, en is nu alrede in de
wereld. 4 Kinderkens, gij zijt uit God, en hebt hen
overwonnen; want Hij is meerder, Die in u is, dan
die in de wereld is. 5 Zij zijn uit de wereld, daarom
spreken zij uit de wereld, en de wereld hoort hen. 6
Wij zijn uit God. Die God kent, hoort ons; die uit God
niet is, hoort ons niet. Hieruit kennen wij den geest
der waarheid, en den geest der dwaling. 7 Geliefden!
Laat ons elkander liefhebben, want de liefde is uit

God; en een iegelijk, die liefheeft, is uit God geboren,
en kent God; 8 Die niet liefheeft, die heeft God niet
gekend; want God is liefde. 9 Hierin is de liefde Gods
jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren
Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden
leven door Hem. 10 Hierin is de liefde, niet dat wij God
liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad,
en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor
onze zonden. 11 Geliefden, indien God ons alzo lief
heeft gehad, zo zijn ook wij schuldig elkander lief te
hebben. 12 Niemand heeft ooit God aanschouwd;
indien wij elkander liefhebben, zo blijft God in ons, en
Zijn liefde is in ons volmaakt. 13 Hieraan kennen wij,
dat wij in Hem blijven, en Hij in ons, omdat Hij ons
van Zijn Geest gegeven heeft. 14 En wij hebben het
aanschouwd, en getuigen, dat de Vader Zijn Zoon
gezonden heeft tot een Zaligmaker der wereld. 15 Zo
wie beleden zal hebben, dat Jezus de Zoon van God
is, God blijft in hem, en hij in God. 16 En wij hebben
gekend en geloofd de liefde, die God tot ons heeft.
God is liefde; en die in de liefde blijft, blijft in God, en
God in hem. 17 Hierin is de liefde bij ons volmaakt,
opdat wij vrijmoedigheid mogen hebben in den dag
des oordeels, namelijk dat gelijk Hij is, wij ook zijn in
deze wereld. 18 Er is in de liefde geen vrees, maar de
volmaakte liefde drijft de vrees buiten; want de vrees
heeft pijn, en die vreest, is niet volmaakt in de liefde.
19 Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefgehad
heeft. 20 Indien iemand zegt: Ik heb God lief; en
haat zijn broeder, die is een leugenaar; want die zijn
broeder niet liefheeft, dien hij gezien heeft, hoe kan
hij God liefhebben, Dien hij niet gezien heeft? 21 En
dit gebod hebben wij van Hem, namelijk dat die God
liefheeft, ook zijn broeder liefhebbe.

5 Een iegelijk, die gelooft, dat Jezus is de Christus,
die is uit God geboren; en een iegelijk, die liefheeft
Dengene, Die geboren heeft, die heeft ook lief
dengene, die uit Hem geboren is. 2 Hieraan kennen
wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij
God liefhebben, en Zijn geboden bewaren. 3 Want
dit is de liefde Gods, dat wij Zijn geboden bewaren;
en Zijn geboden zijn niet zwaar. 4 Want al wat uit
God geboren is, overwint de wereld; en dit is de
overwinning, die de wereld overwint, namelijk ons
geloof. 5 Wie is het, die de wereld overwint, dan die
gelooft, dat Jezus is de Zoon van God? 6 Deze is het,
Die gekomen is door water en bloed, namelijk Jezus,
de Christus; niet door het water alleen, maar door het
water en het bloed. En de Geest is het, Die getuigt,
dat de Geest de waarheid is. 7 Want Drie zijn er, Die
getuigen in den hemel, de Vader, het Woord en de
Heilige Geest; en deze Drie zijn Een. 8 En drie zijn
er, die getuigen op de aarde, de Geest, en het water,
en het bloed; en die drie zijn tot een. 9 Indien wij
de getuigenis der mensen aannemen, de getuigenis
van God is meerder; want dit is de getuigenis van
God, welke Hij van Zijn Zoon getuigd heeft. 10 Die
in den Zoon van God gelooft, heeft de getuigenis in
zichzelven; die God niet gelooft, heeft Hem tot een
leugenaar gemaakt, dewijl hij niet geloofd heeft de
getuigenis, die God getuigd heeft van Zijn Zoon. 11
En dit is de getuigenis, namelijk dat ons God het
eeuwige leven gegeven heeft; en ditzelve leven is in
Zijn Zoon. (aiōnios g166) 12 Die den Zoon heeft, die
heeft het leven; die den Zoon van God niet heeft,
die heeft het leven niet. 13 Deze dingen heb ik u
geschreven, die gelooft in den Naam des Zoons van
God; opdat gij weet, dat gij het eeuwige leven hebt,
en opdat gij gelooft in den Naam des Zoons van
God. (aiōnios g166) 14 En dit is de vrijmoedigheid, die
wij tot Hem hebben, dat zo wij iets bidden naar Zijn
wil, Hij ons verhoort. 15 En indien wij weten, dat Hij
ons verhoort, wat wij ook bidden, zo weten wij, dat
wij de beden verkrijgen, die wij van Hem gebeden
hebben. 16 Indien iemand zijn broeder ziet zondigen
een zonde niet tot den dood, die zal God bidden
en Hij zal hem het leven geven, dengenen, zeg ik,
die zondigen niet tot den dood. Er is een zonde tot
den dood; voor dezelve zonde zeg ik niet, dat hij
zal bidden. 17 Alle ongerechtigheid is zonde; en er
is zonde niet tot den dood. 18 Wij weten, dat een
iegelijk, die uit God geboren is, niet zondigt; maar die
uit God geboren is, bewaart zichzelven, en de boze
vat hem niet. 19 Wij weten, dat wij uit God zijn, en dat
de gehele wereld ligt in het boze. 20 Doch wij weten,
dat de Zoon van God gekomen is, en heeft ons het
verstand gegeven, dat wij den Waarachtige kennen;
en wij zijn in den Waarachtige, namelijk in Zijn Zoon
Jezus Christus. Deze is de waarachtige God, en het
eeuwige Leven. (aiōnios g166) 21 Kinderkens, bewaart
uzelven van de afgoden. Amen.

2 Johannes

1 De ouderling aan de uitverkoren vrouwe en aan
haar kinderen, die ik in waarheid liefheb, en niet
alleen ik, maar ook allen, die de waarheid gekend
hebben; 2 Om der waarheid wil, die in ons blijft,
en met ons zal zijn in der eeuwigheid: (aiōn g165) 3
Genade, barmhartigheid, vrede zij met ulieden van
God den Vader, en van den Heere Jezus Christus,
den Zoon des Vaders, in waarheid en liefde. 4 Ik
ben zeer verblijd geweest, dat ik van uw kinderen
gevonden heb, die in de waarheid wandelen, gelijk wij
een gebod ontvangen hebben van den Vader. 5 En nu
bid ik u, uitverkoren vrouwe, niet als u schrijvende een
nieuw gebod, maar hetgeen wij gehad hebben van
den beginne, namelijk dat wij elkander liefhebben. 6
En dit is de liefde, dat wij wandelen naar Zijn geboden.
Dit is het gebod, gelijk gijlieden van den beginne
gehoord hebt, dat gij in hetzelve zoudt wandelen. 7
Want er zijn vele verleiders in de wereld gekomen, die
niet belijden, dat Jezus Christus in het vlees gekomen
is. Deze is de verleider en de antichrist. 8 Ziet toe voor
uzelven, dat wij niet verliezen, hetgeen wij gearbeid
hebben, maar een vol loon mogen ontvangen. 9
Een iegelijk, die overtreedt, en niet blijft in de leer
van Christus, die heeft God niet; die in de leer van
Christus blijft, deze heeft beiden den Vader en den
Zoon. 10 Indien iemand tot ulieden komt, en deze
leer niet brengt, ontvangt hem niet in huis, en zegt
tot hem niet: Zijt gegroet. 11 Want die tot hem zegt:
Zijt gegroet, die heeft gemeenschap aan zijn boze
werken. 12 Ik heb veel aan ulieden te schrijven,
doch ik heb niet gewild door papier en inkt; maar ik
hoop tot ulieden te komen, en mond tot mond met u
te spreken, opdat onze blijdschap volkomen moge
zijn. 13 U groeten de kinderen van uw zuster, de
uitverkorene. Amen.

3 Johannes

1 De ouderling aan den geliefden Gajus, welken ik
in waarheid liefheb. 2 Geliefde, voor alle dingen
wens ik, dat gij welvaart en gezond zijt, gelijk uw ziel
welvaart. 3 Want ik ben zeer verblijd geweest, als de
broeders kwamen, en getuigden van uw waarheid,
gelijk gij in de waarheid wandelt. 4 Ik heb geen
meerdere blijdschap dan hierin, dat ik hoor, dat mijn
kinderen in de waarheid wandelen. 5 Geliefde, gij doet
trouwelijk, in al hetgeen gij doet aan de broederen en
aan de vreemdelingen, 6 Die getuigd hebben van uw
liefde, in de tegenwoordigheid der Gemeente; welken
indien gij geleide doet, gelijk het Gode waardig is,
zo zult gij weldoen. 7 Want zij zijn voor Zijn Naam
uitgegaan, niets nemende van de heidenen. 8 Wij dan
zijn schuldig de zodanigen te ontvangen, opdat wij
medearbeiders mogen worden der waarheid. 9 Ik heb
aan de Gemeente geschreven; maar Diotrefes, die
onder hen zoekt de eerste te zijn, neemt ons niet aan.
10 Daarom, indien ik kom, zo zal ik in gedachtenis
brengen zijn werken, die hij doet, met boze woorden
snaterende tegen ons; en hiermede niet vergenoegd
zijnde, zo ontvangt hij zelf de broeders niet, en
verhindert degenen, die het willen doen, en werpt
ze uit de Gemeente. 11 Geliefde, volgt het kwade
niet na, maar het goede. Die goed doet, is uit God;
maar die kwaad doet, heeft God niet gezien. 12 Aan
Demetrius wordt getuigenis gegeven van allen, en
van de waarheid zelve; en wij getuigen ook, en gij
weet, dat onze getuigenis waarachtig is. 13 Ik had
veel te schrijven, maar ik wil u niet schrijven met inkt
en pen; 14 Maar ik hoop u haast te zien, en wij zullen
mond tot mond spreken. Vrede zij u. De vrienden
groeten u. Groet de vrienden met name.

Judas

1 Judas, een dienstknecht van Jezus Christus, en
broeder van Jakobus, aan de geroepenen, die door
God den Vader geheiligd zijn, en door Jezus Christus
bewaard: 2 Barmhartigheid, en vrede, en liefde zij u
vermenigvuldigd. 3 Geliefden, alzo ik alle naarstigheid
doe om u te schrijven van de gemene zaligheid, zo
heb ik noodzaak gehad aan u te schrijven en u te
vermanen, dat gij strijdt voor het geloof, dat eenmaal
den heiligen overgeleverd is. 4 Want er zijn sommige
mensen ingeslopen, die eertijds tot ditzelfde oordeel te
voren opgeschreven zijn, goddelozen, die de genade
onzes Gods veranderen in ontuchtigheid, en den
enigen Heerser, God, en onzen Heere Jezus Christus
verloochenen. 5 Maar ik wil u indachtig maken, als
die dit eenmaal weet, dat de Heere, het volk uit
Egypteland verlost hebbende, wederom degenen, die
niet geloofden, verdorven heeft. 6 En de engelen, die
hun beginsel niet bewaard hebben, maar hun eigen
woonstede verlaten hebben, heeft Hij tot het oordeel
des groten dags met eeuwige banden onder de
duisternis bewaard. (aïdios g126) 7 Gelijk Sodoma en
Gomorra, en de steden rondom dezelve, die op gelijke
wijze als deze gehoereerd hebben, en ander vlees
zijn nagegaan, tot een voorbeeld voorgesteld zijn,
dragende de straf des eeuwigen vuurs. (aiōnios g166)
8 Desgelijks evenwel ook dezen, in slaap gebracht
zijnde, verontreinigen het vlees, en verwerpen de
heerschappij, en lasteren de heerlijkheden. 9 Maar
Michael, de archangel, toen hij met den duivel twistte,
en handelde van het lichaam van Mozes, durfde
geen oordeel van lastering tegen hem voortbrengen,
maar zeide: De Heere bestraffe u! 10 Maar dezen,
hetgeen zij niet weten, dat lasteren zij; en hetgeen
zij natuurlijk, als de onredelijke dieren, weten, in
hetzelve verderven zij zich. 11 Wee hun, want zij zijn
den weg van Kain ingegaan, en door de verleiding
van het loon van Balaam zijn zij henengestort, en
zijn door de tegenspreking van Korach vergaan. 12
Dezen zijn vlekken in uw liefdemaaltijden, en als zij
met u ter maaltijd zijn, weiden zij zichzelven zonder
vreze; zij zijn waterloze wolken, die van de winden
omgedreven worden; zij zijn als bomen in het afgaan
van den herfst, onvruchtbaar, tweemaal verstorven, en
ontworteld; 13 Wilde baren der zee, hun eigen schande
opschuimende; dwalende sterren, denwelken de
donkerheid der duisternis in der eeuwigheid bewaard
wordt. (aiōn g165) 14 En van dezen heeft ook Enoch,
de zevende van Adam, geprofeteerd, zeggende:
Ziet, de Heere is gekomen met Zijn vele duizenden
heiligen; 15 Om gericht te houden tegen allen, en
te straffen alle goddelozen onder hen, vanwege al
hun goddeloze werken, die zij goddelooslijk gedaan
hebben, en vanwege al de harde woorden, die de
goddeloze zondaars tegen Hem gesproken hebben.
16 Deze zijn murmureerders, klagers over hun staat,
wandelende naar hun begeerlijkheden; en hun mond
spreekt zeer opgeblazen dingen, verwonderende zich
over de personen om des voordeels wil. 17 Maar
geliefden, gedenkt gij der woorden, die voorzegd zijn
van de apostelen van onzen Heere Jezus Christus;
18 Dat zij u gezegd hebben, dat er in den laatsten
tijd spotters zullen zijn, die naar hun goddeloze
begeerlijkheden wandelen zullen. 19 Dezen zijn het,
die zichzelven afscheiden, natuurlijke mensen, den
Geest niet hebbende. 20 Maar geliefden, bouwt gij
uzelven op uw allerheiligst geloof, biddende in den
Heiligen Geest; 21 Bewaart uzelven in de liefde Gods,
verwachtende de barmhartigheid van onzen Heere
Jezus Christus ten eeuwigen leven. (aiōnios g166) 22 En
ontfermt u wel eniger, onderscheid makende; 23 Maar
behoudt anderen door vreze, en grijpt ze uit het vuur;
en haat ook den rok, die van het vlees bevlekt is. 24
Hem nu, Die machtig is u van struikelen te bewaren,
en onstraffelijk te stellen voor Zijn heerlijkheid, in
vreugde, 25 Den alleen wijzen God, onzen Zaligmaker,
zij heerlijkheid en majesteit, kracht en macht, beide
nu en in alle eeuwigheid. Amen. (aiōn g165)

Openbaring

1 De openbaring van Jezus Christus, die God hem
gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te tonen de
dingen, die haast geschieden moeten; en die Hij door
Zijn engel gezonden, en Zijn dienstknecht Johannes
te kennen gegeven heeft; **2** Dewelke het woord Gods
betuigd heeft, en de getuigenis van Jezus Christus,
en al wat hij gezien heeft. **3** Zalig is hij, die leest, en
zijn zij, die horen de woorden dezer profetie, en die
bewaren, hetgeen in dezelve geschreven is; want de
tijd is nabij. **4** Johannes aan de zeven Gemeenten, die
in Azie zijn: genade zij u en vrede van Hem, Die is, en
Die was, en Die komen zal; en van de zeven geesten,
die voor Zijn troon zijn; **5** En van Jezus Christus,
Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de
doden, en de Overste der koningen der aarde. Hem,
Die ons heeft liefgehad, en ons van onze zonden
gewassen heeft in Zijn bloed. **6** En Die ons gemaakt
heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader;
Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle
eeuwigheid. Amen. **(aiōn g165)** **7** Ziet, Hij komt met
de wolken en alle oog zal Hem zien, ook degenen,
die Hem doorstoken hebben; en alle geslachten der
aarde zullen over Hem rouw bedrijven; ja, amen.
8 Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het
Einde, zegt de Heere, Die is, en Die was, en Die
komen zal, de Almachtige. **9** Ik, Johannes, die ook
uw broeder ben, en medegenoot in de verdrukking,
en in het Koninkrijk, en in de lijdzaamheid van Jezus
Christus, was op het eiland, genaamd Patmos, om
het Woord Gods, en om de getuigenis van Jezus
Christus. **10** En ik was in den geest op den dag des
Heeren; en ik hoorde achter mij een grote stem, als
van een bazuin, **11** Zeggende: Ik ben de Alfa en
de Omega, de Eerste en de Laatste; en hetgeen
gij ziet, schrijf dat in een boek, en zend het aan de
zeven Gemeenten, die in Azie zijn, namelijk naar
Efeze, en naar Smyrna, en naar Pergamus, en naar
Thyatire, en naar Sardis, en naar Filadelfia, en naar
Laodicea. **12** En ik keerde mij om, om te zien de
stem, die met mij gesproken had; en mij omgekeerd
hebbende, zag ik zeven gouden kandelaren; **13** En in
het midden van de zeven kandelaren Een, den Zoon
des mensen gelijk zijnde, bekleed met een lang kleed
tot de voeten, en omgord aan de borsten met een
gouden gordel; **14** En Zijn hoofd en haar was wit,
gelijk als witte wol, gelijk sneeuw; en Zijn ogen gelijk
een vlam vuurs; **15** En Zijn voeten waren blinkend
koper gelijk, en gloeiden als in een oven; en Zijn stem
als een stem van vele wateren. **16** En Hij had zeven
sterren in Zijn rechterhand; en uit Zijn mond ging een
tweesnijdend scherp zwaard; en Zijn aangezicht was,
gelijk de zon schijnt in haar kracht. **17** En toen ik Hem
zag, viel ik als dood aan Zijn voeten; en Hij leide
Zijn rechterhand op mij, zeggende tot mij: Vrees niet;
Ik ben de Eerste en de Laatste; **18** En Die leef, en
Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle
eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel en
des doods. **(aiōn g165, Hadēs g86)** **19** Schrijf, hetgeen gij
gezien hebt, en hetgeen is, en hetgeen geschieden
zal na dezen: **20** De verborgenheid der zeven sterren,
die gij gezien hebt in Mijn rechter hand, en de zeven
gouden kandelaren. De zeven sterren zijn de engelen
der zeven Gemeenten; en de zeven kandelaren, die
gij gezien hebt, zijn de zeven Gemeenten.

2 Schrijf aan den engel der Gemeente van Efeze:
Dit zegt Hij, Die de zeven sterren in Zijn rechter
hand houdt, Die in het midden der zeven gouden
kandelaren wandelt: **2** Ik weet uw werken, en uw
arbeid, en uw lijdzaamheid, en dat gij de kwaden
niet kunt dragen; en dat gij beproefd hebt degenen,
die uitgeven, dat zij apostelen zijn, en zij zijn het
niet; en hebt ze leugenaars bevonden; **3** En gij hebt
verdragen, en hebt geduld; en gij hebt om Mijns
Naams wil gearbeid, en zijt niet moede geworden. **4**
Maar Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde hebt
verlaten. **5** Gedenk dan, waarvan gij uitgevallen zijt,
en bekeer u, en doe de eerste werken; en zo niet, Ik
zal u haastelijk bij komen, en zal uw kandelaar van
zijn plaats weren, indien gij u niet bekeert. **6** Maar
dit hebt gij, dat gij de werken der Nikolaieten haat,
welke Ik ook haat. **7** Die oren heeft, die hore wat
de Geest tot de Gemeenten zegt. Die overwint, Ik
zal hem geven te eten van den boom des levens,
die in het midden van het paradijs Gods is. **8** En
schrijf aan den engel der Gemeente van die van
Smyrna: Dit zegt de Eerste en de Laatste, Die dood
geweest is, en weder levend is geworden: **9** Ik weet
uw werken, en verdrukking, en armoede (doch gij zijt
rijk), en de lastering dergenen, die zeggen, dat zij
Joden zijn, en zijn het niet, maar zijn een synagoge

des satans. 10 Vrees geen der dingen, die gij lijden
zult. Ziet, de duivel zal enigen van ulieden in de
gevangenis werpen, opdat gij verzocht wordt; en
gij zult een verdrukking hebben van tien dagen. Zijt
getrouw tot den dood, en Ik zal u geven de kroon
des levens. 11 Die oren heeft, die hore wat de Geest
tot de Gemeenten zegt. Die overwint, zal van den
tweeden dood niet beschadigd worden. 12 En schrijf
aan den engel der Gemeente, die in Pergamus is: Dit
zegt Hij, Die het tweesnijdend scherp zwaard heeft:
13 Ik weet uw werken, en waar gij woont; namelijk
daar de troon des satans is, en gij houdt Mijn Naam,
en hebt Mijn geloof niet verloochend, ook in die
dagen, in welke Antipas, Mijn getrouwe getuige was,
welke gedood is bij ulieden, daar de satan woont.
14 Maar Ik heb enige weinige dingen tegen u, dat
gij aldaar hebt, die de lering van Balaam houden,
die Balak leerde den kinderen Israels een aanstoot
voor te werpen, opdat zij zouden afgodenoffer eten
en hoereren. 15 Alzo hebt ook gij, die de lering der
Nikolaieten houden; hetwelk Ik haat. 16 Bekeer u; en
zo niet, Ik zal u haastelijk bij komen, en zal tegen
hen krijg voeren met het zwaard Mijns monds. 17 Die
oren heeft, die hore wat de Geest tot de Gemeenten
zegt. Die overwint, Ik zal hem geven te eten van het
manna, dat verborgen is, en Ik zal hem geven een
witten keursteen, en op den keursteen een nieuwen
naam geschreven, welken niemand kent, dan die hem
ontvangt. 18 En schrijf aan den engel der Gemeente
te Thyatire: Dit zegt de Zoon van God, Die Zijn ogen
heeft als een vlam vuurs, en Zijn voeten zijn blinkend
koper gelijk: 19 Ik weet uw werken, en liefde, en
dienst, en geloof, en uw lijdzaamheid, en uw werken,
en dat de laatste meer zijn dan de eerste. 20 Maar Ik
heb enige weinige dingen tegen u, dat gij de vrouw
Jezabel, die zich zelve zegt een profetes te zijn,
laat leren, en Mijn dienstknechten verleiden, dat zij
hoereren en afgodenoffer eten. 21 En Ik heb haar
tijd gegeven, opdat zij zich zou bekeren van haar
hoererij, en zij heeft zich niet bekeerd. 22 Zie, Ik werp
haar te bed, en die met haar overspel bedrijven, in
grote verdrukking, zo zij zich niet bekeren van hun
werken. 23 En haar kinderen zal Ik door den dood
ombrengen; en al de Gemeenten zullen weten, dat Ik
het ben, Die nieren en harten onderzoek. En Ik zal
ulieden geven een iegelijk naar uw werken. 24 Doch
Ik zeg ulieden, en tot de anderen, die te Thyatire
zijn, zovelen, als er deze leer niet hebben, en die
de diepten des satans niet gekend hebben, gelijk zij
zeggen: Ik zal u geen anderen last opleggen; 25 Maar
hetgeen gij hebt, houdt dat, totdat Ik zal komen. 26
En die overwint, en die Mijn werken tot het einde toe
bewaart, Ik zal hem macht geven over de heidenen;
27 En hij zal ze hoeden met een ijzeren staf; zij zullen
als pottenbakkersvaten vermorzeld worden; gelijk ook
Ik van Mijn Vader ontvangen heb. 28 En Ik zal hem
de morgenster geven. 29 Die oren heeft, die hore wat
de Geest tot de Gemeenten zegt.

3 En schrijf aan den engel der Gemeente, die te
Sardis is: Dit zegt, Die de zeven geesten Gods
heeft, en de zeven sterren: Ik weet uw werken, dat gij
den naam hebt, dat gij leeft, en gij zijt dood. 2 Zijt
wakende, en versterk het overige, dat sterven zou;
want Ik heb uw werken niet vol gevonden voor God.
3 Gedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord
hebt, en bewaar het, en bekeer u. Indien gij dan niet
waakt, zo zal Ik over u komen als een dief, en gij
zult niet weten, op wat ure Ik over u komen zal. 4
Doch gij hebt enige weinige namen ook te Sardis,
die hun klederen niet bevlekt hebben, en zij zullen
met Mij wandelen in witte klederen, overmits zij het
waardig zijn. 5 Die overwint, die zal bekleed worden
met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins
uitdoen uit het boek des levens, en Ik zal zijn naam
belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen. 6 Die
oren heeft, die hore wat de Geest tot de Gemeenten
zegt. 7 En schrijf aan den engel der Gemeente, die in
Filadelfia is: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, Die
den sleutel Davids heeft; Die opent, en niemand sluit,
en Hij sluit, en niemand opent: 8 Ik weet uw werken;
zie, Ik heb een geopende deur voor u gegeven, en
niemand kan die sluiten; want gij hebt kleine kracht,
en gij hebt Mijn woord bewaard, en hebt Mijn Naam
niet verloochend. 9 Zie, Ik geef u enigen uit de
synagoge des satans, dergenen, die zeggen, dat zij
Joden zijn, en zijn het niet, maar liegen; zie, Ik zal
maken, dat zij zullen komen, en aanbidden voor uw
voeten, en bekennen, dat Ik u liefheb. 10 Omdat gij
het woord Mijner lijdzaamheid bewaard hebt, zo zal Ik
ook u bewaren uit de ure der verzoeking, die over de
gehele wereld komen zal, om te verzoeken, die op de
aarde wonen. 11 Zie, Ik kom haastelijk; houd dat gij
hebt, opdat niemand uw kroon neme. 12 Die overwint,

Ik zal hem maken tot een pilaar in den tempel Mijns
Gods, en hij zal niet meer daaruit gaan; en Ik zal op
hem schrijven den Naam Mijns Gods, en de naam der
stad Mijns Gods, namelijk des nieuwen Jeruzalems,
dat uit den hemel van Mijn God afdaalt, en ook Mijn
nieuwen Naam. 13 Die oren heeft, die hore wat de
Geest tot de Gemeenten zegt. 14 En schrijf aan den
engel van de Gemeente der Laodicensen: Dit zegt
de Amen, de trouwe, en waarachtige Getuige, het
Begin der schepping Gods: 15 Ik weet uw werken,
dat gij noch koud zijt, noch heet; och, of gij koud
waart, of heet! 16 Zo dan, omdat gij lauw zijt, en noch
koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen. 17
Want gij zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en
heb geens dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt
ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt.
18 Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd
komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en
witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en
de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde;
en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt.
19 Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik; wees
dan ijverig, en bekeer u. 20 Zie, Ik sta aan de deur,
en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en
de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal
met hem avondmaal houden, en hij met Mij. 21 Die
overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn
troon, gelijk als Ik overwonnen heb, en ben gezeten
met Mijn Vader in Zijn troon. 22 Die oren heeft, die
hore, wat de Geest tot de Gemeenten zegt.

4 Na dezen zag ik, en ziet, een deur was geopend
in den hemel; en de eerste stem, die ik gehoord
had, als van een bazuin, met mij sprekende, zeide:
Kom hier op, en Ik zal u tonen, hetgeen na dezen
geschieden moet. 2 En terstond werd ik in den geest;
en ziet, er was een troon gezet in den hemel, en er
zat Een op den troon. 3 En Die daarop zat, was in
het aanzien den steen Jaspis en Sardius gelijk; en
een regenboog was rondom den troon, in het aanzien
der steen Smaragd gelijk. 4 En rondom den troon
waren vier en twintig tronen; en op de tronen zag ik
de vier en twintig ouderlingen zittende, bekleed met
witte klederen, en zij hadden gouden kronen op hun
hoofden. 5 En van den troon gingen uit bliksemen, en
donderslagen, en stemmen; en zeven vurige lampen
waren brandende voor den troon, welke zijn de zeven
geesten Gods. 6 En voor den troon was een glazen
zee, kristal gelijk. En in het midden des troons, en
rondom den troon, vier dieren, zijnde vol ogen van
voren en van achteren. 7 En het eerste dier was een
leeuw gelijk, en het tweede dier een kalf gelijk, en het
derde dier had het aangezicht als een mens, en het
vierde dier was een vliegenden arend gelijk. 8 En
de vier dieren hadden elkeen voor zichzelven zes
vleugelen rondom, en waren van binnen vol ogen; en
hebben geen rust dag en nacht, zeggende: Heilig,
heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was,
en Die is, en Die komen zal. 9 En wanneer de dieren
heerlijkheid, en eer, en dankzegging gaven Hem,
Die op den troon zat, Die in alle eeuwigheid leeft;
(aiōn g165) 10 Zo vielen de vier en twintig ouderlingen
voor Hem, Die op den troon zat, en aanbaden Hem,
Die leeft in alle eeuwigheid, en wierpen hun kronen
voor den troon, zeggende: (aiōn g165) 11 Gij Heere, zijt
waardig te ontvangen de heerlijkheid, en de eer, en
de kracht; want Gij hebt alle dingen geschapen, en
door Uw wil zijn zij, en zijn zij geschapen.

5 En ik zag in de rechter hand Desgenen, Die op
den troon zat, een boek, geschreven van binnen
en van buiten, verzegeld met zeven zegelen. 2 En ik
zag een sterken engel, uitroepende met een grote
stem: Wie is waardig het boek te openen, en zijn
zegelen open te breken? 3 En niemand in den hemel,
noch op de aarde, noch onder de aarde, kon het boek
openen, noch hetzelve in zien. 4 En ik weende zeer,
dat niemand waardig gevonden was, om dat boek te
openen, en te lezen, noch hetzelve in te zien. 5 En
een van de ouderlingen zeide tot mij: Ween niet; zie,
de Leeuw, Die uit den stam van Juda is, de Wortel
Davids, heeft overwonnen, om het boek te openen,
en zijn zeven zegelen open te breken. 6 En ik zag,
en ziet, in het midden van den troon, en van de vier
dieren, en in het midden van de ouderlingen, een
Lam, staande als geslacht, hebbende zeven hoornen,
en zeven ogen; dewelke zijn de zeven geesten Gods,
die uitgezonden zijn in alle landen. 7 En Het kwam,
en heeft het boek genomen uit de rechter hand
Desgenen, Die op den troon zat. 8 En als Het dat
boek genomen had, vielen de vier dieren en de vier
en twintig ouderlingen voor het Lam neder, hebbende
elk citeren en gouden fiolen, zijnde vol reukwerks,
welke zijn de gebeden der heiligen. 9 En zij zongen

een nieuw lied, zeggende: Gij zijt waardig dat boek
te nemen, en zijn zegelen te openen; want Gij zijt
geslacht, en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed, uit
alle geslacht, en taal, en volk, en natie; 10 En Gij hebt
ons onzen God gemaakt tot koningen en priesteren;
en wij zullen als koningen heersen op de aarde.
11 En ik zag, en ik hoorde een stem veler engelen
rondom den troon, en de dieren, en de ouderlingen;
en hun getal was tien duizendmaal tien duizenden,
en duizendmaal duizenden; 12 Zeggende met een
grote stem: Het Lam, Dat geslacht is, is waardig te
ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en
sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging. 13
En alle schepsel, dat in den hemel is, en op de aarde,
en onder de aarde, en die in de zee zijn, en alles, wat
in dezelve is, hoorde ik zeggen: Hem, Die op den
troon zit, en het Lam, zij de dankzegging, en de eer,
en de heerlijkheid, en de kracht in alle eeuwigheid.
(aiōn g165) 14 En de vier dieren zeiden: Amen. En de
vier en twintig ouderlingen vielen neder, en aanbaden
Dengene, Die leeft in alle eeuwigheid.

6 En ik zag, toen het Lam een van de zegelen
geopend had, en ik hoorde een uit de vier dieren
zeggen, als een stem van een donderslag: Kom en
zie! 2 En ik zag, en ziet, een wit paard, en Die daarop
zat, had een boog; en Hem is een kroon gegeven, en
Hij ging uit overwinnende, en opdat Hij overwonne! 3
En toen Het het tweede zegel geopend had, hoorde ik
het tweede dier zeggen: Kom en zie! 4 En een ander
paard ging uit, dat rood was; en dien, die daarop zat,
werd macht gegeven den vrede te nemen van de
aarde; en dat zij elkander zouden doden; en hem
werd een groot zwaard gegeven. 5 En toen Het het
derde zegel geopend had, hoorde ik het derde dier
zeggen: Kom en zie! En ik zag, en ziet, een zwart
paard, en die daarop zat, had een weegschaal in zijn
hand. 6 En ik hoorde een stem in het midden van de
vier dieren, die zeide: Een maatje tarwe voor een
penning, en drie maatjes gerst voor een penning; en
beschadig de olie en den wijn niet. 7 En toen Het het
vierde zegel geopend had, hoorde ik een stem van
het vierde dier, die zeide: Kom en zie! 8 En ik zag, en
ziet, een vaal paard, en die daarop zat, zijn naam
was de dood; en de hel volgde hem na. En hun werd
macht gegeven om te doden tot het vierde deel der
aarde, met zwaard, en met honger, en met den dood,
en door de wilde beesten der aarde. (Hadēs g86) 9 En
toen Het het vijfde zegel geopend had, zag ik onder
het altaar de zielen dergenen, die gedood waren
om het Woord Gods, en om de getuigenis, die zij
hadden. 10 En zij riepen met grote stem, zeggende:
Hoelang, o heilige en waarachtige Heerser, oordeelt
en wreekt Gij ons bloed niet van degenen, die op de
aarde wonen? 11 En aan een iegelijk werden lange
witte klederen gegeven, en hun werd gezegd, dat zij
nog een kleinen tijd rusten zouden, totdat ook hun
mededienstknechten en hun broeders zouden vervuld
zijn, die gedood zouden worden, gelijk als zij. 12 En
ik zag, toen Het het zesde zegel geopend had, en
ziet, er werd een grote aardbeving; en de zon werd
zwart als een haren zak, en de maan werd als bloed.
13 En de sterren des hemels vielen op de aarde,
gelijk een vijgeboom zijn onrijpe vijgen afwerpt, als
hij van een groten wind geschud wordt. 14 En de
hemel is weggeweken, als een boek, dat toegerold
wordt; en alle bergen en eilanden zijn bewogen uit
hun plaatsen. 15 En de koningen der aarde, en de
groten, en de rijken, en de oversten over duizend,
en de machtigen, en alle dienstknechten, en alle
vrijen, verborgen zichzelven in de spelonken, en in de
steenrotsen der bergen; 16 En zeiden tot de bergen
en tot de steenrotsen: Valt op ons, en verbergt ons
van het aangezicht Desgenen, Die op den troon zit,
en van den toorn des Lams. 17 Want de grote dag
Zijns toorns is gekomen, en wie kan bestaan?

7 En na dezen zag ik vier engelen staan op de vier
hoeken der aarde, houdende de vier winden der
aarde, opdat geen wind zou waaien op de aarde,
noch op de zee, noch tegen enigen boom. 2 En ik
zag een anderen engel opkomen van den opgang
der zon, hebbende het zegel des levenden Gods;
en hij riep met een grote stem tot de vier engelen,
welke macht gegeven was de aarde en de zee te
beschadigen, 3 Zeggende: Beschadigt de aarde
niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de
dienstknechten onzes Gods zullen verzegeld hebben
aan hun voorhoofden. 4 En ik hoorde het getal
dergenen, die verzegeld waren: honderd vier en
veertig duizend waren verzegeld uit alle geslachten
der kinderen Israels. 5 Uit het geslacht van Juda
waren twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht
van Ruben waren twaalf duizend verzegeld; uit het

geslacht van Gad waren twaalf duizend verzegeld;
6 Uit het geslacht van Aser waren twaalf duizend
verzegeld; uit het geslacht van Nafthali waren twaalf
duizend verzegeld; uit het geslacht van Manasse
waren twaalf duizend verzegeld; 7 Uit het geslacht
van Simeon waren twaalf duizend verzegeld; uit het
geslacht van Levi waren twaalf duizend verzegeld;
uit het geslacht van Issaschar waren twaalf duizend
verzegeld; 8 Uit het geslacht van Zebulon waren
twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht van Jozef
waren twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht
van Benjamin waren twaalf duizend verzegeld. 9 Na
dezen zag ik, en ziet, een grote schare, die niemand
tellen kon, uit alle natie, en geslachten, en volken,
en talen, staande voor den troon, en voor het Lam,
bekleed zijnde met lange witte klederen, en palm
takken waren in hun handen. 10 En zij riepen met
grote stem, zeggende: De zaligheid zij onzen God,
Die op den troon zit, en het Lam. 11 En al de engelen
stonden rondom den troon, en rondom de ouderlingen
en de vier dieren; en vielen voor den troon neder op
hun aangezicht, en aanbaden God, 12 Zeggende:
Amen. De lof, en de heerlijkheid, en de wijsheid,
en de dankzegging, en de eer, en de kracht, en
de sterkte zij onzen God in alle eeuwigheid. Amen.
(aiōn g165) 13 En een uit de ouderlingen antwoordde,
zeggende tot mij: Deze, die bekleed zijn met de
lange witte klederen, wie zijn zij, en van waar zijn zij
gekomen? 14 En ik sprak tot hem: Heere, gij weet
het. En hij zeide tot mij: Dezen zijn het, die uit de
grote verdrukking komen; en zij hebben hun lange
klederen gewassen, en hebben hun lange klederen
wit gemaakt in het bloed des Lams. 15 Daarom zijn
zij voor den troon van God, en dienen Hem dag en
nacht in Zijn tempel; en Die op den troon zit, zal hen
overschaduwen. 16 Zij zullen niet meer hongeren, en
zullen niet meer dorsten, en de zon zal op hen niet
vallen, noch enige hitte. 17 Want het Lam, Dat in het
midden des troons is, zal hen weiden, en zal hun een
Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren; en
God zal alle tranen van hun ogen afwissen.

8 En toen Het het zevende zegel geopend had,
werd er een stilzwijgen in den hemel, omtrent
van een half uur. 2 En ik zag de zeven engelen, die
voor God stonden; en hun werden zeven bazuinen
gegeven. 3 En er kwam een andere engel, en stond
aan het altaar, hebbende een gouden wierookvat;
en hem werd veel reukwerks gegeven, opdat hij het
met de gebeden aller heiligen zou leggen op het
gouden altaar, dat voor den troon is. 4 En de rook des
reukwerks, met de gebeden der heiligen, ging op van
de hand des engels voor God. 5 En de engel nam het
wierookvat, en vulde dat met het vuur des altaars, en
wierp het op de aarde; en er geschiedden stemmen,
en donderslagen, en bliksemen, en aardbeving. 6 En
de zeven engelen, die de zeven bazuinen hadden,
bereidden zich om te bazuinen. 7 En de eerste engel
heeft gebazuind, en er is geworden hagel en vuur,
gemengd met bloed, en zij zijn op de aarde geworpen;
en het derde deel der bomen is verbrand, en al het
groene gras is verbrand. 8 En de tweede engel heeft
gebazuind, en er werd iets als een grote berg, van
vuur brandende, in de zee geworpen; en het derde
deel der zee is bloed geworden. 9 En het derde
deel der schepselen in de zee, die leven hadden, is
gestorven; en het derde deel der schepen is vergaan.
10 En de derde engel heeft gebazuind, en er is een
grote ster, brandende als een fakkel, gevallen uit
den hemel, en is gevallen op het derde deel der
rivieren, en op de fonteinen der wateren. 11 En de
naam der ster wordt genoemd Alsem; en het derde
deel der wateren werd tot alsem; en vele mensen
zijn gestorven van de wateren, want zij waren bitter
geworden. 12 En de vierde engel heeft gebazuind, en
het derde deel der zon werd geslagen, en het derde
deel der maan, en het derde deel der sterren; opdat
het derde deel derzelve zou verduisterd worden, en
dat het derde deel van den dag niet zou lichten;
en van den nacht desgelijks. 13 En ik zag, en ik
hoorde een engel vliegen in het midden des hemels,
zeggende met grote stem: Wee, wee, wee, dengenen,
die op de aarde wonen, van de overige stemmen der
bazuin der drie engelen, die nog bazuinen zullen.

9 En de vijfde engel heeft gebazuind, en ik zag
een ster, gevallen uit den hemel op de aarde,
en haar werd gegeven de sleutel van den put des
afgronds. (Abyssos g12) 2 En zij heeft den put des
afgronds geopend; en er is rook opgegaan uit den
put, als rook eens groten ovens; en de zon en de
lucht is verduisterd geworden van den rook des puts.
(Abyssos g12) 3 En uit den rook kwamen sprinkhanen
op de aarde, en hun werd macht gegeven, gelijk de

schorpioenen der aarde macht hebben. 4 En hun
werd gezegd, dat zij het gras der aarde niet zouden
beschadigen, noch enige groente, noch enigen boom,
dan de mensen alleen, die het zegel Gods aan hun
voorhoofden niet hebben. 5 En hun werd macht
gegeven, niet dat zij hen zouden doden, maar dat zij
zouden van hen gepijnigd worden vijf maanden; en
hun pijniging was als de pijniging van een schorpioen,
wanneer hij een mens gestoken heeft. 6 En in die
dagen zullen de mensen den dood zoeken, en zullen
dien niet vinden; en zij zullen begeren te sterven,
en de dood zal van hen vlieden. 7 En de gedaanten
der sprinkhanen waren den paarden gelijk, die tot
den oorlog bereid zijn; en op hun hoofden waren
als kronen, het goud gelijk, en hun aangezichten als
aangezichten van mensen. 8 En zij hadden haar
als haar der vrouwen, en hun tanden waren als
tanden van leeuwen. 9 En zij hadden borstwapenen
als ijzeren borstwapenen; en het gedruis hunner
vleugelen was als een gedruis der wagens, wanneer
vele paarden naar den strijd lopen. 10 En zij hadden
staarten den schorpioenen gelijk, en er waren angels
in hun staarten; en hun macht was de mensen te
beschadigen vijf maanden. 11 En zij hadden over
zich tot een koning den engel des afgronds; zijn
naam was in het Hebreeuws Abaddon, en in de
Griekse taal had hij den naam Apollyon. **(Abyssos g12)** 12 Het ene wee is weggegaan, ziet, er komen
nog twee weeen na dezen. 13 En de zesde engel
heeft gebazuind, en ik hoorde een stem uit de vier
hoornen des gouden altaars, dat voor God was,
14 Zeggende tot den zesden engel, die de bazuin
had: Ontbind de vier engelen, die gebonden zijn bij
de grote rivier, den Eufraat. 15 En de vier engelen
zijn ontbonden geworden, welke bereid waren tegen
de ure, en dag, en maand, en jaar, opdat zij het
derde deel der mensen zouden doden. 16 En het
getal van de heirlegers der ruiterij was tweemaal tien
duizenden der tien duizenden; en ik hoorde hun getal.
17 En ik zag alzo de paarden in dit gezicht, en die
daarop zaten, hebbende vurige, en hemelsblauwe,
en sulfervervige borstwapenen; en de hoofden der
paarden waren als hoofden van leeuwen, en uit
hun monden ging vuur, en rook, en sulfer, 18 Door
deze drie werd het derde deel der mensen gedood,
namelijk door het vuur, en door den rook, en door het
sulfer, dat uit hun monden uitging. 19 Want hun macht
is in hun mond, en in hun staarten; want hun staarten
zijn aan de slangen gelijk, en hebben hoofden, en
beschadigen met dezelve. 20 En de overige mensen,
die niet gedood zijn door deze plagen, hebben zich
niet bekeerd van de werken hunner handen, dat zij
niet zouden aanbidden de duivelen; en de gouden, en
zilveren, en koperen, en stenen, en houten afgoden,
die noch zien kunnen, noch horen, noch wandelen; 21
En hebben zich ook niet bekeerd van hun doodslagen,
noch van hun venijngevingen, noch van hun hoererij,
noch van hun dieverijen.

10 En ik zag een anderen sterken engel, afkomende
van den hemel, die bekleed was met een wolk;
en een regenboog was boven zijn hoofd; en zijn
aangezicht was als de zon, en zijn voeten waren
als pilaren van vuur. 2 En hij had in zijn hand
een boeksken, dat geopend was; en hij zette zijn
rechtervoet op de zee, en den linker op de aarde. 3
En hij riep met een grote stem, gelijkerwijs een leeuw
brult; en als hij geroepen had, spraken de zeven
donderslagen hun stemmen. 4 En toen de zeven
donderslagen hun stemmen gesproken hadden, zo
zou ik ze geschreven hebben; en ik hoorde een stem
uit den hemel, die tot mij zeide: Verzegel hetgeen de
zeven donderslagen gesproken hebben, en schrijf dat
niet. 5 En de engel, dien ik zag staan op de zee, en
op de aarde, hief zijn hand op naar den hemel. 6 En
hij zwoer bij Dien, Die leeft in alle eeuwigheid, Die
den hemel geschapen heeft en hetgeen daarin is, en
de aarde en hetgeen daarin is, en de zee en hetgeen
daarin is, dat er geen tijd meer zal zijn; **(aiōn g165)** 7
Maar in de dagen der stem des zevenden engels,
wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid
Gods vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten,
den profeten, verkondigd heeft. 8 En de stem, die
ik gehoord had uit den hemel, sprak wederom met
mij, en zeide: Ga henen, neem het boeksken, dat
geopend en in de hand des engels is, die op de zee
en op de aarde staat. 9 En ik ging henen tot den
engel, zeggende tot hem: Geef mij dat boeksken. En
hij zeide tot mij: Neem dat en eet het op; en het zal
uw buik bitter maken, maar in uw mond zal het zoet
zijn als honig. 10 En ik nam dat boeksken uit de hand
des engels, en ik at dat op; en het was in mijn mond
zoet als honig, en als ik het gegeten had, werd mijn
buik bitter. 11 En hij zeide tot mij: Gij moet wederom

profeteren voor vele volken, en natien, en talen, en
koningen.

11 En mij werd een rietstok gegeven, een
meetroede gelijk; en de engel stond en zeide:
Sta op, en meet den tempel Gods en het altaar, en
degenen, die daarin aanbidden. **2** En laat het voorhof
uit, dat van buiten den tempel is, en meet dat niet,
want het is den heidenen gegeven; en zij zullen de
heilige stad vertreden twee en veertig maanden. **3** En
Ik zal Mijn twee getuigen macht geven, en zij zullen
profeteren duizend tweehonderd zestig dagen, met
zakken bekleed. **4** Dezen zijn de twee olijfbomen,
en de twee kandelaren, die voor den God der aarde
staan. **5** En zo iemand die wil beschadigen, een
vuur zal uit hun mond uitgaan, en zal hun vijanden
verslinden; en zo iemand hen wil beschadigen, die
moet alzo gedood worden. **6** Dezen hebben macht
den hemel te sluiten, opdat geen regen regene in de
dagen hunner profetering; en zij hebben macht over
de wateren, om die in bloed te verkeren, en de aarde
te slaan met allerlei plage, zo menigmaal als zij zullen
willen. **7** En als zij hun getuigenis zullen geeindigd
hebben, zal het beest, dat uit den afgrond opkomt,
hun krijg aandoen, en het zal hen overwinnen, en zal
hen doden. **(Abyssos g12)** **8** En hun dode lichamen
zullen liggen op de straat der grote stad, die geestelijk
genoemd wordt Sodoma en Egypte, alwaar ook
onze Heere gekruist is. **9** En de mensen uit de
volken, en geslachten, en talen, en natien, zullen
hun dode lichamen zien drie dagen en een halven,
en zullen niet toelaten, dat hun dode lichamen in
graven gelegd worden. **10** En die op de aarde wonen,
die zullen verblijd zijn over hen, en zullen vreugde
bedrijven, en zullen elkander geschenken zenden;
omdat deze twee profeten degenen, die op de aarde
wonen, gepijnigd hadden. **11** En na die drie dagen
en een halven, is een geest des levens uit God
in hen gegaan; en zij stonden op hun voeten; en
er is grote vrees gevallen op degenen, die hen
aanschouwden. **12** En zij hoorden een grote stem
uit den hemel, die tot hen zeide: Komt herwaarts
op. En zij voeren op naar den hemel in de wolk; en
hun vijanden aanschouwden hen. **13** En in diezelfde
ure geschiedde een grote aardbeving, en het tiende
deel der stad is gevallen, en er zijn in de aardbeving
gedood zeven duizend namen van mensen, en de
overigen zijn zeer bevreesd geworden, en hebben
den God des hemels heerlijkheid gegeven. **14** Het
tweede wee is weggegaan; ziet, het derde wee komt
haast. **15** En de zevende engel heeft gebazuind,
en er geschiedden grote stemmen in den hemel,
zeggende: De koninkrijken der wereld zijn geworden
onzes Heeren en van Zijn Christus, en Hij zal als
Koning heersen in alle eeuwigheid. **(aiōn g165)** **16** En
de vier en twintig ouderlingen, die voor God zitten op
hun tronen, vielen neder op hun aangezichten, en
aanbaden God, **17** Zeggende: Wij danken U, Heere
God almachtig, Die is, en Die was, en Die komen zal!
dat Gij Uw grote kracht hebt aangenomen, en als
Koning hebt geheerst; **18** En de volken waren toornig
geworden, en Uw toorn is gekomen, en de tijd der
doden, om geoordeeld te worden, en om het loon
te geven Uw dienstknechten, den profeten, en den
heiligen, en dengenen, die Uw Naam vrezen, den
kleinen en den groten; en om te verderven degenen,
die de aarde verdierven. **19** En de tempel Gods in de
hemel is geopend geworden, en de ark Zijns verbonds
is gezien in Zijn tempel; en er werden bliksemen, en
stemmen, en donderslagen, en aardbeving, en grote
hagel.

12 En er werd een groot teken gezien in den
hemel; namelijk een vrouw, bekleed met de
zon; en de maan was onder haar voeten, en op haar
hoofd een kroon van twaalf sterren; **2** En zij was
zwanger, en riep, barensnood hebbende, en zijnde
in pijn om te baren. **3** En er werd een ander teken
gezien in den hemel; en ziet, er was een grote rode
draak, hebbende zeven hoofden, en tien hoornen, en
op zijn hoofden zeven koninklijke hoeden. **4** En zijn
staart trok het derde deel der sterren des hemels,
en wierp die op de aarde. En de draak stond voor
de vrouw, die baren zou, opdat hij haar kind zou
verslinden, wanneer zij het zou gebaard hebben. **5** En
zij baarde een mannelijken zoon, die al de heidenen
zou hoeden met een ijzeren roede; en haar kind
werd weggerukt tot God en Zijn troon. **6** En de vrouw
vluchtte in de woestijn, alwaar zij een plaats had, haar
van God bereid, opdat zij haar aldaar zouden voeden
duizend tweehonderd zestig dagen. **7** En er werd
krijg in den hemel: Michael en zijn engelen krijgden
tegen den draak, en de draak krijgde ook en zijn
engelen. **8** En zij hebben niet vermocht, en hun plaats

is niet meer gevonden in den hemel. 9 En de grote
draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke
genaamd wordt duivel en satanas, die de gehele
wereld verleidt, hij is, zeg ik, geworpen op de aarde;
en zijn engelen zijn met hem geworpen. 10 En ik
hoorde een grote stem, zeggende in den hemel: Nu is
de zaligheid, en de kracht, en het koninkrijk geworden
onzes Gods; en de macht van Zijn Christus; want
de verklager onzer broederen, die hen verklaagde
voor onzen God dag en nacht is nedergeworpen. 11
En zij hebben hem overwonnen door het bloed des
Lams, en door het woord hunner getuigenis, en zij
hebben hun leven niet liefgehad tot den dood toe.
12 Hierom bedrijft vreugde, gij hemelen, en gij, die
daarin woont! Wee dengenen, die de aarde en de
zee bewonen, want de duivel is tot u afgekomen, en
heeft groten toorn, wetende, dat hij een kleinen tijd
heeft. 13 En toen de draak zag, dat hij op de aarde
geworpen was, zo heeft hij de vrouw vervolgd, die
het manneken gebaard had. 14 En der vrouwe zijn
gegeven twee vleugelen eens groten arends, opdat
zij zou vliegen in de woestijn, in haar plaats, alwaar
zij gevoed wordt een tijd, en tijden, en een halven tijd,
buiten het gezicht der slang. 15 En de slang wierp
uit haar mond achter de vrouw water als een rivier,
opdat hij haar door de rivier zou doen wegvoeren. 16
En de aarde kwam de vrouw te hulp, en de aarde
opende haar mond, en verzwolg de rivier, welke de
draak uit zijn mond had geworpen. 17 En de draak
vergrimde op de vrouw, en ging heen om krijg te
voeren tegen de overigen van haar zaad, die de
geboden Gods bewaren, en de getuigenis van Jezus
Christus hebben.

13 En ik stond op het zand der zee. En ik zag uit
de zee een beest opkomen, hebbende zeven
hoofden en tien hoornen; en op zijn hoornen waren
tien koninklijke hoeden, en op zijn hoofden was een
naam van gods lastering. 2 En het beest dat ik zag,
was een pardel gelijk, en zijn voeten als eens beers
voeten, en zijn mond als de mond eens leeuws;
en de draak gaf hem zijn kracht, en zijn troon, en
grote macht. 3 En ik zag een van zijn hoofden als
tot den dood gewond, en zijn dodelijke wonde werd
genezen; en de gehele aarde verwonderde zich
achter het beest. 4 En zij aanbaden den draak, die
het beest macht gegeven had; en zij aanbaden het
beest, zeggende: Wie is dit beest gelijk? wie kan
krijg voeren tegen hetzelve? 5 En hetzelve werd een
mond gegeven, om grote dingen en gods lasteringen
te spreken; en hetzelve werd macht gegeven, om
zulks te doen, twee en veertig maanden. 6 En het
opende zijn mond tot lastering tegen God, om Zijn
Naam te lasteren, en Zijn tabernakel, en die in den
hemel wonen. 7 En hetzelve werd macht gegeven,
om den heiligen krijg aan te doen, en om die te
overwinnen; en hetzelve werd macht gegeven over
alle geslacht, en taal, en volk. 8 En allen, die op
de aarde wonen, zullen hetzelve aanbidden, welker
namen niet zijn geschreven in het boek des levens,
des Lams, Dat geslacht is, van de grondlegging der
wereld. 9 Indien iemand oren heeft, die hore. 10
Indien iemand in de gevangenis leidt, die gaat zelf in
de gevangenis; indien iemand met het zwaard zal
doden, die moet zelf met het zwaard gedood worden.
Hier is de lijdzaamheid en het geloof der heiligen. 11
En ik zag een ander beest uit de aarde opkomen,
en het had twee hoornen, des Lams hoornen gelijk,
en het sprak als de draak. 12 En het oefent al de
macht van het eerste beest, in tegenwoordigheid van
hetzelve, en het maakt, dat de aarde, en die daarin
wonen het eerste beest aanbidden, wiens dodelijke
wonde genezen was. 13 En het doet grote tekenen,
zodat het ook vuur uit den hemel doet afkomen op de
aarde, voor de mensen. 14 En verleidt degenen, die
op de aarde wonen, door de tekenen, die aan hetzelve
toe doen gegeven zijn in de tegenwoordigheid van
het beest; zeggende tot degenen, die op de aarde
wonen, dat zij het beest, dat de wond des zwaards
had, en weder leefde, een beeld zouden maken. 15
En hetzelve werd macht gegeven om het beeld van
het beest een geest te geven, opdat het beeld van
het beest ook zou spreken, en maken, dat allen,
die het beeld van het beest niet zouden aanbidden,
gedood zouden worden. 16 En het maakt, dat het
aan allen, kleinen en groten, en rijken en armen,
en vrijen en dienstknechten, een merkteken geve
aan hun rechterhand of aan hun voorhoofden; 17
En dat niemand mag kopen of verkopen, dan die
dat merkteken heeft, of den naam van het beest,
of het getal zijns naams. 18 Hier is de wijsheid: die
het verstand heeft, rekene het getal van het beest;
want het is een getal eens mensen, en zijn getal is
zeshonderd zes en zestig.

14 En ik zag, en ziet, het Lam stond op den
berg Sion, en met Hem honderd vier en
veertig duizend, hebbende den Naam Zijns Vaders
geschreven aan hun voorhoofden. **2** En ik hoorde
een stem uit den hemel, als een stem veler wateren,
en als een stem van een groten donderslag. En ik
hoorde een stem van citerspelers, spelende op hun
citers; **3** En zij zongen als een nieuw gezang voor den
troon, en voor de vier dieren, en de ouderlingen; en
niemand kon dat gezang leren, dan de honderd vier
en veertig duizend, die van de aarde gekocht waren.
4 Dezen zijn het, die met vrouwen niet bevlekt zijn,
want zij zijn maagden; dezen zijn het, die het Lam
volgen, waar Het ook heengaat; dezen zijn gekocht
uit de mensen, tot eerstelingen Gode en het Lam.
5 En in hun mond is geen bedrog gevonden; want
zij zijn onberispelijk voor den troon van God. **6** En
ik zag een anderen engel, vliegende in het midden
des hemels, en hij had het eeuwige Evangelie, om te
verkondigen dengenen, die op de aarde wonen, en
aan alle natie, en geslacht, en taal, en volk; **(aiōnios
g166)** **7** Zeggende met een grote stem: Vreest God,
en geeft Hem heerlijkheid, want de ure Zijns oordeels
is gekomen; en aanbidt Hem, Die den hemel, en
de aarde, en de zee, en de fonteinen der wateren
gemaakt heeft. **8** En er is een andere engel gevolgd,
zeggende: Zij is gevallen, zij is gevallen, Babylon, die
grote stad, omdat zij uit den wijn des toorns harer
hoererij alle volken heeft gedrenkt. **9** En een derde
engel is hen gevolgd, zeggende met een grote stem:
Indien iemand het beest aanbidt en zijn beeld, en
ontvangt het merkteken aan zijn voorhoofd, of aan
zijn hand, **10** Die zal ook drinken uit den wijn des
toorn Gods, die ongemengd ingeschonken is, in den
drinkbeker Zijns toorns; en hij zal gepijnigd worden
met vuur en sulfer voor de heilige engelen en voor
het Lam. **11** En de rook van hun pijniging gaat op
in alle eeuwigheid, en zij hebben geen rust dag en
nacht, die het beest aanbidden en zijn beeld, en zo
iemand het merkteken zijns naams ontvangt. **(aiōn
g165)** **12** Hier is de lijdzaamheid der heiligen; hier zijn
zij, die de geboden Gods bewaren en het geloof van
Jezus. **13** En ik hoorde een stem uit den hemel, die
tot mij zeide: Schrijf, zalig zijn de doden, die in den
Heere sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat
zij rusten mogen van hun arbeid; en hun werken
volgen met hen. **14** En ik zag, en ziet, een witte
wolk, en op de wolk was Een gezeten, des mensen
Zoon gelijk, hebbende op Zijn hoofd een gouden
kroon; en in Zijn hand een scherpe sikkel. **15** En een
andere engel kwam uit den tempel, roepende met
een grote stem tot Dengene, Die op de wolk zat:
Zend Uw sikkel en maai; want de ure om te maaien
is nu gekomen, dewijl de oogst der aarde rijp is
geworden. **16** En Die op de wolk zat, zond Zijn sikkel
op de aarde, en de aarde werd gemaaid. **17** En een
andere engel kwam uit den tempel, die in den hemel
is, hebbende ook zelf een scherpe sikkel. **18** En een
andere engel kwam uit van het altaar, die macht had
over het vuur; en hij riep met een groot geroep, tot
dengene, die de scherpe sikkel had, zeggende: Zend
uw scherpe sikkel, en snijd af de druiftakken van den
wijngaard der aarde, want zijn druiven zijn rijp. **19** En
de engel zond zijn sikkel op de aarde en sneed de
druiven af van den wijngaard der aarde, en wierp ze
in den groten wijnpersbak des toorns Gods. **20** En de
wijnpersbak werd buiten de stad getreden, en er is
bloed uit den wijnpersbak gekomen, tot aan de tomen
der paarden, duizend zeshonderd stadien ver.

15 En ik zag een ander groot en wonderlijk teken in
den hemel; namelijk zeven engelen, hebbende
de zeven laatste plagen; want in deze is de toorn
Gods geeindigd. **2** En ik zag als een glazen zee, met
vuur gemengd; en die de overwinning hadden van
het beest, en van zijn beeld, en van zijn merkteken,
en van het getal zijns naams, welke stonden aan
de glazen zee, hebbende de citers Gods; **3** En zij
zongen het gezang van Mozes, den dienstknecht
Gods, en het gezang des Lams, zeggende: Groot
en wonderlijk zijn Uw werken, Heere, Gij almachtige
God, rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen,
Gij Koning der heiligen! **4** Wie zou U niet vrezen,
Heere, en Uw Naam niet verheerlijken? Want Gij
zijt alleen heilig; want alle volken zullen komen, en
voor U aanbidden; want Uw oordelen zijn openbaar
geworden. **5** En na dezen zag ik, en ziet, de tempel
des tabernakels der getuigenis in den hemel werd
geopend. **6** En de zeven engelen, die de zeven
plagen hadden, kwamen uit den tempel, bekleed met
rein en blinkend lijnwaad, en omgord om de borst
met gouden gordels. **7** En een van de vier dieren
gaf den zeven engelen zeven gouden fiolen, vol van
den toorn Gods, Die in alle eeuwigheid leeft. **(aiōn**

g165) 8 En de tempel werd vervuld met rook uit de
heerlijkheid Gods, en uit Zijn kracht; en niemand kon
in den tempel ingaan, totdat de zeven plagen der
zeven engelen geeindigd waren.

16 En ik hoorde een grote stem uit den tempel,
zeggende tot de zeven engelen: Gaat henen,
en giet de zeven fiolen van den toorn Gods uit op de
aarde. 2 En de eerste ging henen, en goot zijn fiool uit
op de aarde; en er werd een kwaad en boos gezweer
aan de mensen, die het merkteken van het beest
hadden, en die zijn beeld aanbaden. 3 En de tweede
engel goot zijn fiool uit in de zee, en zij werd bloed
als van een dode; en alle levende ziel is gestorven in
de zee. 4 En de derde engel goot zijn fiool uit in de
rivieren en in de fonteinen der wateren; en de wateren
werden bloed. 5 En ik hoorde den engel der wateren
zeggen: Gij zijt rechtvaardig, Heere! Die is, en Die
was, en Die zijn zal, dat Gij dit geoordeeld hebt;
6 Dewijl zij het bloed der heiligen, en der profeten
vergoten hebben, zo hebt Gij hun ook bloed te drinken
gegeven; want zij zijn het waardig. 7 En ik hoorde
een anderen van het altaar zeggen: Ja, Heere, Gij
almachtige God! Uwe oordelen zijn waarachtig en
rechtvaardig. 8 En de vierde engel goot zijn fiool uit
op de zon; en haar is macht gegeven de mensen te
verhitten door vuur. 9 En de mensen werden verhit
met grote hitte, en lasterden den Naam Gods, Die
macht heeft over deze plagen; en zij bekeerden zich
niet, om Hem heerlijkheid te geven. 10 En de vijfde
engel goot zijn fiool uit op den troon van het beest;
en zijn rijk is verduisterd geworden; en zij kauwden
hun tongen van pijn; 11 En zij lasterden den God
des hemels vanwege hun pijnen, en vanwege hun
gezweren; en zij bekeerden zich niet van hun werken.
12 En de zesde engel goot zijn fiool uit op de grote
rivier, den Eufraat; en zijn water is uitgedroogd, opdat
bereid zou worden de weg der koningen, die van den
opgang der zon komen zullen. 13 En ik zag uit den
mond des draaks, en uit den mond van het beest,
en uit den mond des valsen profeets, drie onreine
geesten gaan, den vorsen gelijk; 14 Want het zijn
geesten der duivelen, en zij doen tekenen, welke
uitgaan tot de koningen der aarde en der gehele
wereld, om die te vergaderen tot den krijg van dien
groten dag des almachtigen Gods. 15 Ziet, Ik kom
als een dief. Zalig is hij, die waakt en zijn klederen
bewaart, opdat hij niet naakt wandele, en men zijn
schaamte niet zie. 16 En zij hebben hen vergaderd in
de plaats, welke in het Hebreeuws genaamd wordt
Armageddon. 17 En de zevende engel goot zijn fiool
uit in de lucht; en er kwam een grote stem uit den
tempel des hemels, van den troon, zeggende: Het
is geschied. 18 En er geschiedden stemmen, en
donderslagen, en bliksemen; en er geschiedde een
grote aardbeving, hoedanige niet is geschied van
dat de mensen op de aarde geweest zijn, namelijk
een zodanige aardbeving en zo groot. 19 En de
grote stad is in drie delen gescheurd, en de steden
der heidenen zijn gevallen; en het grote Babylon is
gedacht geworden voor God, om haar te geven den
drinkbeker van den wijn des toorns Zijner gramschap.
20 En alle eiland is gevloden, en de bergen zijn niet
gevonden. 21 En een grote hagel, elk als een talent
pond zwaar, viel neder uit den hemel op de mensen;
en de mensen lasterden God vanwege de plage des
hagels; want deszelfs plage was zeer groot.

17 En een uit de zeven engelen, die de zeven
fiolen hadden, kwam en sprak met mij, en zeide
tot mij: Kom herwaarts, ik zal u tonen het oordeel
der grote hoer, die daar zit op vele wateren; 2 Met
welke de koningen der aarde gehoereerd hebben,
en die de aarde bewonen zijn dronken geworden
van den wijn harer hoererij. 3 En hij bracht mij weg
in een woestijn, in den geest, en ik zag een vrouw,
zittende op een scharlaken rood beest, dat vol was
van namen der gods lastering, en had zeven hoofden
en tien hoornen. 4 En de vrouw was bekleed met
purper en scharlaken, en versierd met goud, en
kostelijk gesteente, en paarlen, en had in hare hand
een gouden drinkbeker, vol van gruwelen, en van
onreinigheid harer hoererij. 5 En op haar voorhoofd
was een naam geschreven, namelijk Verborgenheid;
het grote Babylon, de moeder der hoererijen en
der gruwelen der aarde. 6 En ik zag, dat de vrouw
dronken was van het bloed der heiligen, en van het
bloed der getuigen van Jezus. En ik verwonderde
mij, als ik haar zag, met grote verwondering. 7 En de
engel zeide tot mij: Waarom verwondert gij u? Ik zal u
zeggen de verborgenheid der vrouw en van het beest,
dat haar draagt, hetwelk de zeven hoofden heeft en
de tien hoornen. 8 Het beest, dat gij gezien hebt, was
en is niet; en het zal opkomen uit den afgrond, en ten

verderve gaan; en die op de aarde wonen, zullen
verwonderd zijn (welker namen niet zijn geschreven
in het boek des levens van de grondlegging der
wereld), ziende het beest, dat was en niet is, hoewel
het is. **(Abyssos g12)** **9** Hier is het verstand, dat wijsheid
heeft. De zeven hoofden zijn zeven bergen, op welke
de vrouw zit. **10** En het zijn ook zeven koningen;
de vijf zijn gevallen, en de een is, en de ander is
nog niet gekomen, en wanneer hij zal gekomen zijn,
moet hij een weinig tijds blijven. **11** En het beest,
dat was en niet is, die is ook de achtste koning,
en is uit de zeven en gaat ten verderve. **12** En de
tien hoornen, die gij gezien hebt, zijn tien koningen,
die het koninkrijk nog niet hebben ontvangen, maar
als koningen macht ontvangen op een ure met het
beest. **13** Dezen hebben enerlei mening, en zullen
hun kracht en macht het beest overgeven. **14** Dezen
zullen tegen het Lam krijgen, en het Lam zal hen
overwinnen (want Het is een Heere der heren, en
een Koning der koningen), en die met Hem zijn, de
geroepenen, en uitverkorenen en gelovigen. **15** En hij
zeide tot mij: De wateren, die gij gezien hebt, waar
de hoer zit, zijn volken, en scharen, en natien, en
tongen. **16** En de tien hoornen, die gij gezien hebt op
het beest, die zullen de hoer haten, en zullen haar
woest maken, en naakt; en zij zullen haar vlees eten,
en zullen haar met vuur verbranden. **17** Want God
heeft hun in hun harten gegeven, dat zij Zijn mening
doen, en dat zij enerlei mening doen, en dat zij hun
koninkrijk het beest geven, totdat de woorden Gods
voleindigd zullen zijn. **18** En de vrouw, die gij gezien
hebt, is de grote stad, die het koninkrijk heeft over de
koningen der aarde.

18 En na dezen zag ik een anderen engel afkomen
uit den hemel, hebbende grote macht, en de
aarde is verlicht geworden van zijn heerlijkheid. **2** En
hij riep krachtelijk met een grote stem, zeggende:
Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon,
en is geworden een woonstede der duivelen, en
een bewaarplaats van alle onreine geesten, en een
bewaarplaats van alle onrein en hatelijk gevogelte;
3 Dewijl uit den wijn des toorns harer hoererij alle
volken gedronken hebben, en de koningen der aarde
met haar gehoereerd hebben, en de kooplieden der
aarde rijk zijn geworden uit de kracht harer weelde.
4 En ik hoorde een andere stem uit den hemel,
zeggende: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan
haar zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij
van haar plagen niet ontvangt. **5** Want haar zonden
zijn de ene op de andere gevolgd tot den hemel
toe, en God is harer ongerechtigheden gedachtig
geworden. **6** Vergeldt haar, gelijk als zij ulieden
vergolden heeft, en verdubbelt haar dubbel, naar haar
werken; in den drinkbeker, waarin zij geschonken
heeft, schenkt haar dubbel. **7** Zoveel als zij zichzelve
verheerlijkt heeft, en weelde gehad heeft, zo grote
pijniging en rouw doet haar aan; want zij zegt in haar
hart: Ik zit als een koningin, en ben geen weduwe, en
zal geen rouw zien. **8** Daarom zullen haar plagen
op een dag komen, namelijk dood, en rouw, en
honger, en zij zal met vuur verbrand worden; want
sterk is de Heere God, Die haar oordeelt. **9** En de
koningen der aarde, die met haar gehoereerd en
weelde gehad hebben, zullen haar bewenen, en
rouw over haar bedrijven, wanneer zij den rook haar
brands zullen zien; **10** Van verre staande uit vreze van
haar pijniging, zeggende: Wee, wee, de grote stad
Babylon, de sterke stad, want uw oordeel is in een
ure gekomen. **11** En de kooplieden der aarde zullen
wenen en rouw maken over haar, omdat niemand
hun waren meer koopt; **12** Waren van goud, en van
zilver, en van kostelijk gesteente, en van paarlen,
en van fijn lijnwaad, en van purper, en van zijde, en
van scharlaken; en allerlei welriekend hout, en allerlei
ivoren vaten, en allerlei vaten van het kostelijkste
hout, en van koper, en van ijzer, en van marmersteen;
13 En kaneel, en reukwerk, en welriekende zalf, en
wierook, en wijn, en olie, en meelbloem, en tarwe,
en lastbeesten, en schapen; en van paarden, en
van koetswagens, en van lichamen, en de zielen der
mensen. **14** En de vrucht der begeerlijkheid uwer ziel
is van u weggegaan; en al wat lekker en wat heerlijk
was, is van u weggegaan; en gij zult hetzelve niet
meer vinden. **15** De kooplieden dezer dingen, die rijk
geworden waren van haar, zullen van verre staan uit
vreze van haar pijniging, wenende en rouw makende;
16 En zeggende: Wee, wee, de grote stad, die bekleed
was met fijn lijnwaad, en purper, en scharlaken, en
versierd met goud, en met kostelijk gesteente, en
met paarlen; want in een ure is zo grote rijkdom
verwoest. **17** En alle stuurlieden, en al het volk op
de schepen, en bootsgezellen, en allen, die ter zee
handelen, stonden van verre; **18** En riepen, ziende

den rook van haar brand, en zeggende: Wat stad was
deze grote stad gelijk? 19 En zij wierpen stof op hun
hoofden, en riepen, wenende en rouw bedrijvende,
zeggende: Wee, wee, de grote stad, in dewelke allen,
die schepen in de zee hadden, van haar kostelijkheid
rijk geworden zijn; want zij is in een ure verwoest
geworden. 20 Bedrijft vreugde over haar, gij hemel, en
gij heilige apostelen, en gij profeten, want God heeft
uw oordeel aan haar geoordeeld. 21 En een sterke
engel hief een steen op als een groten molensteen,
en wierp dien in de zee, zeggende: Aldus zal de
grote stad Babylon met geweld geworpen worden,
en zal niet meer gevonden worden. 22 En de stem
der citerspelers, en der zangers, en der fluiters, en
der bazuiners, zal niet meer in u gehoord worden;
en geen kunstenaar van enige kunst zal meer in u
gevonden worden; en geen geluid des molens zal in
u meer gehoord worden. 23 En het licht der kaars zal
in u niet meer schijnen; en de stem eens bruidegoms
en ener bruid zal in u niet meer gehoord worden;
want uw kooplieden waren de groten der aarde, want
door uw toverij zijn alle volken verleid geweest. 24
En in dezelve is gevonden het bloed der profeten en
der heiligen, en al dergenen, die gedood zijn op de
aarde.

19 En na dezen hoorde ik als een grote stem
ener grote schare in den hemel, zeggende:
Halleluja, de zaligheid, en de heerlijkheid, en de eer,
en de kracht zij den Heere, onzen God. 2 Want
Zijn oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig; dewijl
Hij de grote hoer geoordeeld heeft, die de aarde
verdorven heeft met haar hoererij, en Hij het bloed
Zijner dienaren van haar hand gewroken heeft. 3
En zij zeiden ten tweeden maal: Halleluja! En haar
rook gaat op in alle eeuwigheid. **(aiōn g165)** 4 En de
vier en twintig ouderlingen, en de vier dieren vielen
neder, en aanbaden God, Die op den troon zat,
zeggende: Amen, Halleluja! 5 En een stem kwam
uit den troon, zeggende: Looft onzen God, gij al Zijn
dienstknechten, en gij, die Hem vreest, beiden klein
en groot! 6 En ik hoorde als een stem ener grote
schare, en als een stem veler wateren, en als een
stem van sterke donderslagen, zeggende: Halleluja,
want de Heere, de almachtige God, heeft als Koning
geheerst. 7 Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven,
en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des
Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelve
bereid. 8 En haar is gegeven, dat zij bekleed worde
met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad
zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen. 9 En hij
zeide tot mij: Schrijf, zalig zijn zij, die geroepen zijn
tot het avondmaal van de bruiloft des Lams. En hij
zeide tot mij: Deze zijn de waarachtige woorden
Gods. 10 En ik viel neder voor zijn voeten, om hem
te aanbidden, en hij zeide tot mij: Zie, dat gij dat
niet doet; ik ben uw mededienstknecht, en uwer
broederen, die de getuigenis van Jezus hebben;
aanbid God. Want de getuigenis van Jezus is de geest
der profetie. 11 En ik zag den hemel geopend; en ziet,
een wit paard, en Die op hetzelve zat, was genaamd
Getrouw en Waarachtig, en Hij oordeelt en voert krijg
in gerechtigheid. 12 En Zijn ogen waren als een vlam
vuurs, en op Zijn hoofd waren vele koninklijke hoeden;
en Hij had een naam geschreven, die niemand wist,
dan Hij Zelf. 13 En Hij was bekleed met een kleed, dat
met bloed geverfd was; en Zijn naam wordt genoemd
het Woord Gods. 14 En de heirlegers in den hemel
volgden Hem op witte paarden, gekleed met wit en
rein fijn lijnwaad. 15 En uit Zijn mond ging een scherp
zwaard, opdat Hij daarmede de heidenen slaan zou.
En Hij zal hen hoeden met een ijzeren roede; en Hij
treedt den wijnpersbak van den wijn des toorns en
der gramschap des almachtigen Gods. 16 En Hij heeft
op Zijn kleed en op Zijn dij dezen Naam geschreven:
Koning der koningen, en Heere der heren. 17 En ik
zag een engel, staande in de zon; en hij riep met
een grote stem, zeggende tot al de vogelen, die in
het midden des hemels vlogen: Komt herwaarts, en
vergadert u tot het avondmaal des groten Gods; 18
Opdat gij eet het vlees der koningen, en het vlees
der oversten over duizend, en het vlees der sterken,
en het vlees der paarden en dergenen, die daarop
zitten; en het vlees van alle vrijen en dienstknechten,
en kleinen en groten. 19 En ik zag het beest, en de
koningen der aarde, en hun heirlegers vergaderd, om
krijg te voeren tegen Hem, Die op het paard zat, en
tegen Zijn heirlegers. 20 En het beest werd gegrepen,
en met hetzelve de valse profeet, die de tekenen
in de tegenwoordigheid van hetzelve gedaan had,
door welke hij verleid had, die het merkteken van
het beest ontvangen hadden, en die deszelfs beeld
aanbaden. Deze twee zijn levend geworpen in den
poel des vuurs, die met sulfer brandt. **(Limnē Pyr g3041**

g4442) 21 En de overigen werden gedood met het
zwaard Desgenen, Die op het paard zat, hetwelk uit
Zijn mond ging; en al de vogelen werden verzadigd
van hun vlees.

20 En ik zag een engel afkomen uit den hemel,
hebbende den sleutel des afgronds, en een
grote keten in zijn hand; (Abyssos g12) 2 En hij
greep den draak, de oude slang, welke is de duivel
en satanas, en bond hem duizend jaren; 3 En
wierp hem in den afgrond, en sloot hem daarin, en
verzegelde dien boven hem, opdat hij de volken
niet meer verleiden zou, totdat de duizend jaren
zouden geeindigd zijn. En daarna moet hij een kleinen
tijd ontbonden worden. (Abyssos g12) 4 En ik zag
tronen, en zij zaten op dezelve; en het oordeel werd
hun gegeven; en ik zag de zielen dergenen, die
onthoofd waren om de getuigenis van Jezus, en om
het Woord Gods, en die het beest, en deszelfs beeld
niet aangebeden hadden, en die het merkteken niet
ontvangen hadden aan hun voorhoofd en aan hun
hand; en zij leefden en heersten als koningen met
Christus, de duizend jaren. 5 Maar de overigen der
doden werden niet weder levend, totdat de duizend
jaren geeindigd waren. Deze is de eerste opstanding.
6 Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste
opstanding; over deze heeft de tweede dood geen
macht, maar zij zullen priesters van God en Christus
zijn, en zij zullen met Hem als koningen heersen
duizend jaren. 7 En wanneer de duizend jaren zullen
geeindigd zijn, zal de satanas uit zijn gevangenis
ontbonden worden. 8 En hij zal uitgaan om de volken
te verleiden, die in de vier hoeken der aarde zijn,
den Gog en den Magog, om hen te vergaderen tot
den krijg; welker getal is als het zand aan de zee. 9
En zij zijn opgekomen op de breedte der aarde, en
omringden de legerplaats der heiligen, en de geliefde
stad; en er kwam vuur neder van God uit den hemel,
en heeft hen verslonden. 10 En de duivel, die hen
verleidde, werd geworpen in den poel des vuurs en
sulfers, alwaar het beest en de valse profeet zijn;
en zij zullen gepijnigd worden dag en nacht in alle
eeuwigheid. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 En ik
zag een groten witten troon, en Dengene, Die daarop
zat, van Wiens aangezicht de aarde en de hemel
wegvloden, en geen plaats is voor die gevonden. 12
En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God;
en de boeken werden geopend; en een ander boek
werd geopend, dat des levens is; en de doden werden
geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven was,
naar hun werken. 13 En de zee gaf de doden, die in
haar waren; en de dood en de hel gaven de doden,
die in hen waren; en zij werden geoordeeld, een
iegelijk naar hun werken. (Hadēs g86) 14 En de dood
en de hel werden geworpen in den poel des vuurs; dit
is de tweede dood. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15
En zo iemand niet gevonden werd geschreven in het
boek des levens, die werd geworpen in den poel des
vuurs. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 En ik zag een nieuwen hemel en een nieuwe
aarde; want de eerste hemel, en de eerste
aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer.
2 En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe
Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel,
toebereid als een bruid, die voor haar man versierd
is. 3 En ik hoorde een grote stem uit den hemel,
zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen,
en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn,
en God Zelf zal bij hen en hun God zijn. 4 En God zal
alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal
niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite
zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan.
5 En Die op den troon zat, zeide: Ziet, Ik maak alle
dingen nieuw. En Hij zeide tot mij: Schrijf, want deze
woorden zijn waarachtig en getrouw. 6 En Hij sprak
tot mij: Het is geschied. Ik ben de Alfa en de Omega,
het Begin en het Einde. Ik zal den dorstige geven
uit de fontein van het water des levens voor niet.
7 Die overwint, zal alles beerven; en Ik zal hem
een God zijn, en hij zal Mij een zoon zijn. 8 Maar
den vreesachtigen, en ongelovigen, en gruwelijken,
en doodslagers, en hoereerders, en tovenaars, en
afgodendienaars, en al den leugenaars, is hun deel in
den poel, die daar brandt van vuur en sulfer; hetwelk
is de tweede dood. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 En tot
mij kwam een van de zeven engelen, die de zeven
fiolen hadden, welke vol geweest waren van de zeven
laatste plagen, en sprak met mij, zeggende: Kom
herwaarts, ik zal u tonen de Bruid, de Vrouw des
Lams. 10 En hij voerde mij weg in den geest op een
groten en hogen berg, en hij toonde mij de grote stad,
het heilige Jeruzalem, nederdalende uit den hemel
van God. 11 En zij had de heerlijkheid Gods, en haar

licht was den allerkostelijksten steen gelijk, namelijk
als den steen Jaspis, blinkende gelijk kristal. 12 En
zij had een groten en hogen muur, en had twaalf
poorten, en in de poorten twaalf engelen, en namen
daarop geschreven, welken zijn de namen der twaalf
geslachten der kinderen Israels. 13 Van het oosten
waren drie poorten, van het noorden drie poorten, van
het zuiden drie poorten, van het westen drie poorten.
14 En de muur der stad had twaalf fondamenten,
en in dezelve de namen der twaalf apostelen des
Lams. 15 En hij die met mij sprak, had een gouden
rietstok, opdat hij de stad zou meten, en haar poorten,
en haar muur. 16 En de stad lag vierkant, en haar
lengte was zo groot als haar breedte. En hij mat de
stad met den rietstok op twaalf duizend stadien; de
lengte, en de breedte, en de hoogte derzelve waren
even gelijk. 17 En hij mat haar muur op honderd vier
en veertig ellen, naar de maat eens mensen, welke
des engels was. 18 En het gebouw van haar muur
Jaspis; en de stad was zuiver goud, zijnde zuiver
glas gelijk. 19 En de fondamenten van den muur der
stad waren met allerlei kostelijk gesteente versierd.
Het eerste fondament was Jaspis, het tweede Saffier,
het derde Chalcedon, het vierde Smaragd. 20 Het
vijfde Sardonix, het zesde Sardius, het zevende
Chrysoliet, het achtste Beryl, het negende Topaas, het
tiende Chrysopraas, het elfde Hyacinth, het twaalfde
Amethyst. 21 En de twaalf poorten waren twaalf
paarlen, een iedere poort was elk uit een paarl; en de
straat der stad was zuiver goud; gelijk doorluchtig
glas. 22 En ik zag geen tempel in dezelve; want de
Heere, de almachtige God, is haar tempel, en het
Lam. 23 En de stad behoeft de zon en de maan
niet, dat zij in dezelve zouden schijnen; want de
heerlijkheid Gods heeft haar verlicht, en het Lam is
haar Kaars. 24 En de volken, die zalig worden, zullen
in haar licht wandelen; en de koningen der aarde
brengen hun heerlijkheid en eer in dezelve. 25 En
haar poorten zullen niet gesloten worden des daags;
want aldaar zal geen nacht zijn. 26 En zij zullen de
heerlijkheid en de eer der volken daarin brengen.
27 En in haar zal niet inkomen iets, dat ontreinigt,
en gruwelijkheid doet, en leugen spreekt; maar die
geschreven zijn in het boek des levens des Lams.

22 En hij toonde mij een zuivere rivier van het water
des levens, klaar als kristal, voortkomende uit
den troon Gods, en des Lams. 2 In het midden van
haar straat en op de ene en de andere zijde der rivier
was de boom des levens, voortbrengende twaalf
vruchten, van maand tot maand gevende zijne vrucht;
en de bladeren des booms waren tot genezing der
heidenen. 3 En geen vervloeking zal er meer tegen
iemand zijn; en de troon Gods en des Lams zal daarin
zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen; 4 En
zullen Zijn aangezicht zien, en Zijn Naam zal op hun
voorhoofden zijn. 5 En aldaar zal geen nacht zijn,
en zij zullen geen kaars noch licht der zon van node
hebben; want de Heere God verlicht hen; en zij zullen
als koningen heersen in alle eeuwigheid. (aiōn g165) 6
En hij zeide tot mij: Deze woorden zijn getrouw en
waarachtig; en de Heere, de God der heilige profeten,
heeft Zijn engel gezonden, om Zijn dienstknechten
te tonen, hetgeen haast moet geschieden. 7 Zie,
Ik kom haastiglijk zalig is hij, die de woorden der
profetie dezes boeks bewaart. 8 En ik, Johannes,
ben degene, die deze dingen gezien en gehoord heb.
En toen ik ze gehoord en gezien had, viel ik neder
om aan te bidden voor de voeten des engels, die mij
deze dingen toonde. 9 En hij zeide tot mij: Zie, dat gij
het niet doet; want ik ben uw mededienstknecht, en
uwer broederen, der profeten, en dergenen, die de
woorden dezes boeks bewaren; aanbid God. 10 En
hij zeide tot mij: Verzegel de woorden der profetie
dezes boeks niet; want de tijd is nabij. 11 Die onrecht
doet, dat hij nog onrecht doe; en die vuil is, dat hij
nog vuil worde; en die rechtvaardig is, dat hij nog
gerechtvaardigd worde; en die heilig is, dat hij nog
geheiligd worde. 12 En zie, Ik kom haastiglijk en Mijn
loon is met Mij, om een iegelijk te vergelden, gelijk
zijn werk zal zijn. 13 Ik ben de Alfa, en de Omega,
het Begin en het Einde; de Eerste en de Laatste. 14
Zalig zijn zij, die Zijn geboden doen, opdat hun macht
zij aan den boom des levens, en zij door de poorten
mogen ingaan in de stad. 15 Maar buiten zullen zijn
de honden, en de tovenaars, en de hoereerders,
en de doodslagers, en de afgodendienaars, en een
iegelijk, die de leugen liefheeft, en doet. 16 Ik, Jezus,
heb Mijn engel gezonden om ulieden deze dingen
te getuigen in de Gemeenten. Ik ben de Wortel en
het geslacht Davids, de blinkende Morgenster. 17
En de Geest en de Bruid zeggen: Kom! En die het
hoort, zegge: Kom! En die dorst heeft, kome; en die
wil, neme het water des levens om niet. 18 Want ik

betuig aan een iegelijk, die de woorden der profetie
dezes boeks hoort: Indien iemand tot deze dingen
toedoet, God zal hem toedoen de plagen, die in dit
boek geschreven zijn. **19** En indien iemand afdoet van
de woorden des boeks dezer profetie, God zal zijn
deel afdoen uit het boek des levens, en uit de heilige
stad, en uit hetgeen in dit boek geschreven is. **20**
Die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom haastiglijk.
Amen. Ja, kom, Heere Jezus! **21** De genade van
onzen Heere Jezus Christus zij met u allen. Amen.

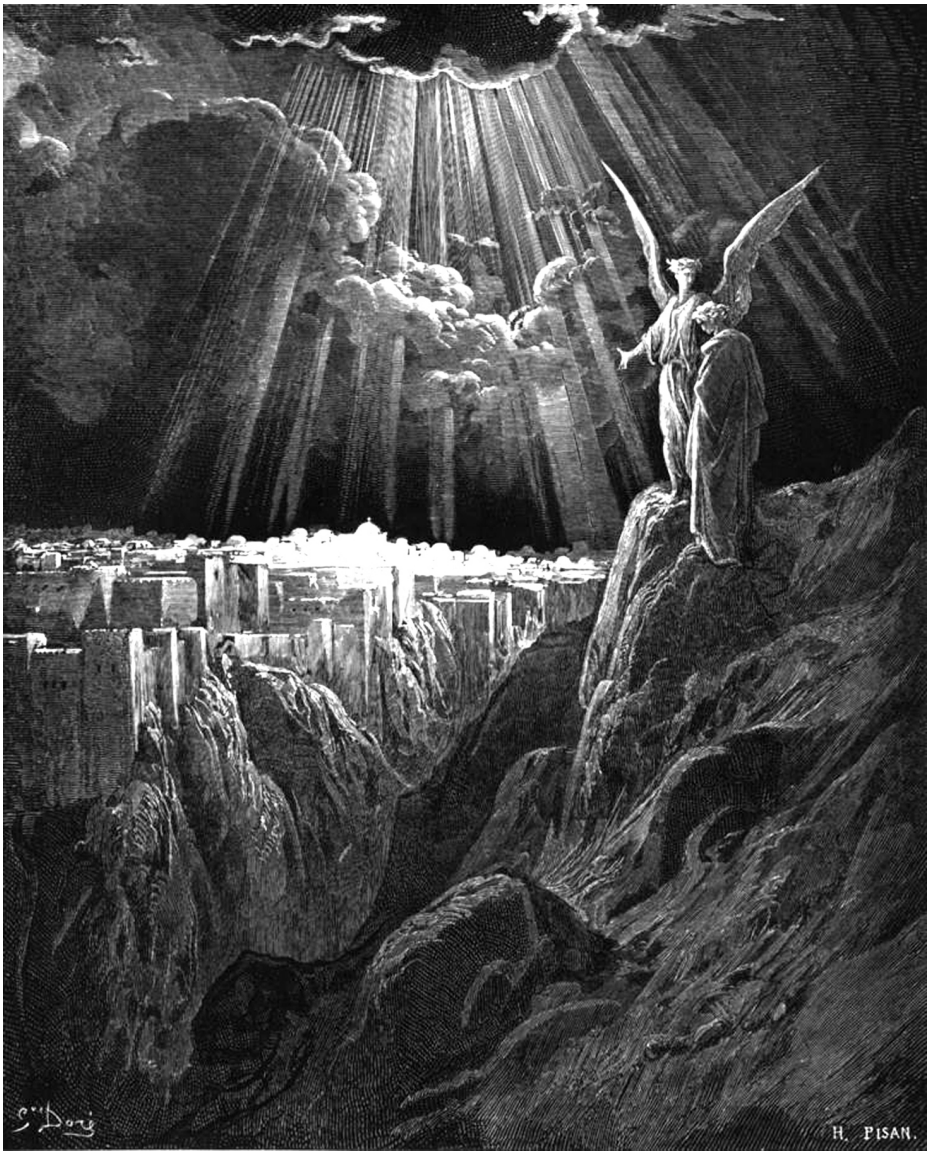

En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn.

Openbaring 21:2-3

Leidraad voor Lezers

Nederlandse at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Woordenlijst

Nederlandse at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Woordenlijst +

AionianBible.org/Bibles/Dutch---Schrift/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lukas 8:31
Romeinen 10:7
Openbaring 9:1
Openbaring 9:2
Openbaring 9:11
Openbaring 11:7
Openbaring 17:8
Openbaring 20:1
Openbaring 20:3

aïdios

Romeinen 1:20
Judas 1:6

aiōn

Mattheüs 12:32
Mattheüs 13:22
Mattheüs 13:39
Mattheüs 13:40
Mattheüs 13:49
Mattheüs 21:19
Mattheüs 24:3
Mattheüs 28:20
Markus 3:29
Markus 4:19
Markus 10:30
Markus 11:14
Lukas 1:33
Lukas 1:55
Lukas 1:70
Lukas 16:8
Lukas 18:30
Lukas 20:34
Lukas 20:35
Johannes 4:14
Johannes 6:51
Johannes 6:58
Johannes 8:35
Johannes 8:51
Johannes 8:52
Johannes 9:32
Johannes 10:28
Johannes 11:26
Johannes 12:34
Johannes 13:8
Johannes 14:16
Handelingen 3:21
Handelingen 15:18
Romeinen 1:25
Romeinen 9:5
Romeinen 11:36
Romeinen 12:2
Romeinen 16:27
1 Corinthiërs 1:20
1 Corinthiërs 2:6
1 Corinthiërs 2:7
1 Corinthiërs 2:8
1 Corinthiërs 3:18
1 Corinthiërs 8:13
1 Corinthiërs 10:11
2 Corinthiërs 4:4
2 Corinthiërs 9:9
2 Corinthiërs 11:31
Galaten 1:4
Galaten 1:5
Efeziërs 1:21
Efeziërs 2:2
Efeziërs 2:7
Efeziërs 3:9
Efeziërs 3:11
Efeziërs 3:21
Efeziërs 6:12
Filippenzen 4:20
Colossenzen 1:26
1 Timotheüs 1:17
1 Timotheüs 6:17
2 Timotheüs 4:10
2 Timotheüs 4:18
Titus 2:12
Hebreeën 1:2
Hebreeën 1:8
Hebreeën 5:6
Hebreeën 6:5
Hebreeën 6:20
Hebreeën 7:17
Hebreeën 7:21
Hebreeën 7:24
Hebreeën 7:28
Hebreeën 9:26
Hebreeën 11:3
Hebreeën 13:8
Hebreeën 13:21
1 Petrus 1:23
1 Petrus 1:25
1 Petrus 4:11
1 Petrus 5:11
2 Petrus 3:18
1 Johannes 2:17
2 Johannes 1:2
Judas 1:13
Judas 1:25
Openbaring 1:6
Openbaring 1:18
Openbaring 4:9
Openbaring 4:10
Openbaring 5:13
Openbaring 7:12
Openbaring 10:6
Openbaring 11:15
Openbaring 14:11
Openbaring 15:7
Openbaring 19:3
Openbaring 20:10
Openbaring 22:5

aiōnios

Mattheüs 18:8
Mattheüs 19:16
Mattheüs 19:29
Mattheüs 25:41
Mattheüs 25:46
Markus 3:29
Markus 10:17
Markus 10:30
Lukas 10:25
Lukas 16:9
Lukas 18:18
Lukas 18:30
Johannes 3:15
Johannes 3:16
Johannes 3:36
Johannes 4:14
Johannes 4:36
Johannes 5:24
Johannes 5:39
Johannes 6:27
Johannes 6:40
Johannes 6:47
Johannes 6:54
Johannes 6:68

Johannes 10:28
Johannes 12:25
Johannes 12:50
Johannes 17:2
Johannes 17:3
Handelingen 13:46
Handelingen 13:48
Romeinen 2:7
Romeinen 5:21
Romeinen 6:22
Romeinen 6:23
Romeinen 16:25
Romeinen 16:26
2 Corinthiërs 4:17
2 Corinthiërs 4:18
2 Corinthiërs 5:1
Galaten 6:8
2 Thessalonicenzen 1:9
2 Thessalonicenzen 2:16
1 Timotheüs 1:16
1 Timotheüs 6:12
1 Timotheüs 6:16
2 Timotheüs 1:9
2 Timotheüs 2:10
Titus 1:2
Titus 3:7
Filémon 1:15
Hebreeën 5:9
Hebreeën 6:2
Hebreeën 9:12
Hebreeën 9:14
Hebreeën 9:15
Hebreeën 13:20
1 Petrus 5:10
2 Petrus 1:11
1 Johannes 1:2
1 Johannes 2:25
1 Johannes 3:15
1 Johannes 5:11
1 Johannes 5:13
1 Johannes 5:20
Judas 1:7
Judas 1:21
Openbaring 14:6

eleēsē

Romeinen 11:32

Geenna

Mattheüs 5:22
Mattheüs 5:29
Mattheüs 5:30
Mattheüs 10:28
Mattheüs 18:9
Mattheüs 23:15
Mattheüs 23:33
Markus 9:43
Markus 9:45
Markus 9:47
Lukas 12:5
Jakobus 3:6

Hadēs

Mattheüs 11:23
Mattheüs 16:18
Lukas 10:15
Lukas 16:23
Handelingen 2:27
Handelingen 2:31
1 Corinthiërs 15:55
Openbaring 1:18
Openbaring 6:8
Openbaring 20:13
Openbaring 20:14

Limnē Pyr

Openbaring 19:20
Openbaring 20:10
Openbaring 20:14
Openbaring 20:15
Openbaring 21:8

Sheol

Genesis 37:35
Genesis 42:38
Genesis 44:29
Genesis 44:31
Numeri 16:30
Numeri 16:33
Deuteronomium 32:22
1 Samuël 2:6
2 Samuël 22:6
1 Koningen 2:6
1 Koningen 2:9
Job 7:9
Job 11:8
Job 14:13
Job 17:13
Job 17:16
Job 21:13
Job 24:19
Job 26:6
Psalmen 6:5
Psalmen 9:17
Psalmen 16:10
Psalmen 18:5
Psalmen 30:3
Psalmen 31:17
Psalmen 49:14
Psalmen 49:15
Psalmen 55:15
Psalmen 86:13
Psalmen 88:3
Psalmen 89:48
Psalmen 116:3
Psalmen 139:8
Psalmen 141:7
Spreuken 1:12
Spreuken 5:5
Spreuken 7:27
Spreuken 9:18
Spreuken 15:11
Spreuken 15:24
Spreuken 23:14
Spreuken 27:20
Spreuken 30:16
Prediker 9:10
Hooglied 8:6
Jesaja 5:14
Jesaja 7:11
Jesaja 14:9
Jesaja 14:11
Jesaja 14:15
Jesaja 28:15
Jesaja 28:18
Jesaja 38:10
Jesaja 38:18
Jesaja 57:9
Ezechiël 31:15
Ezechiël 31:16
Ezechiël 31:17
Ezechiël 32:21
Ezechiël 32:27
Hosea 13:14
Amos 9:2
Jona 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

2 Petrus 2:4

Questioned

Psalmen 150:5
2 Petrus 2:17

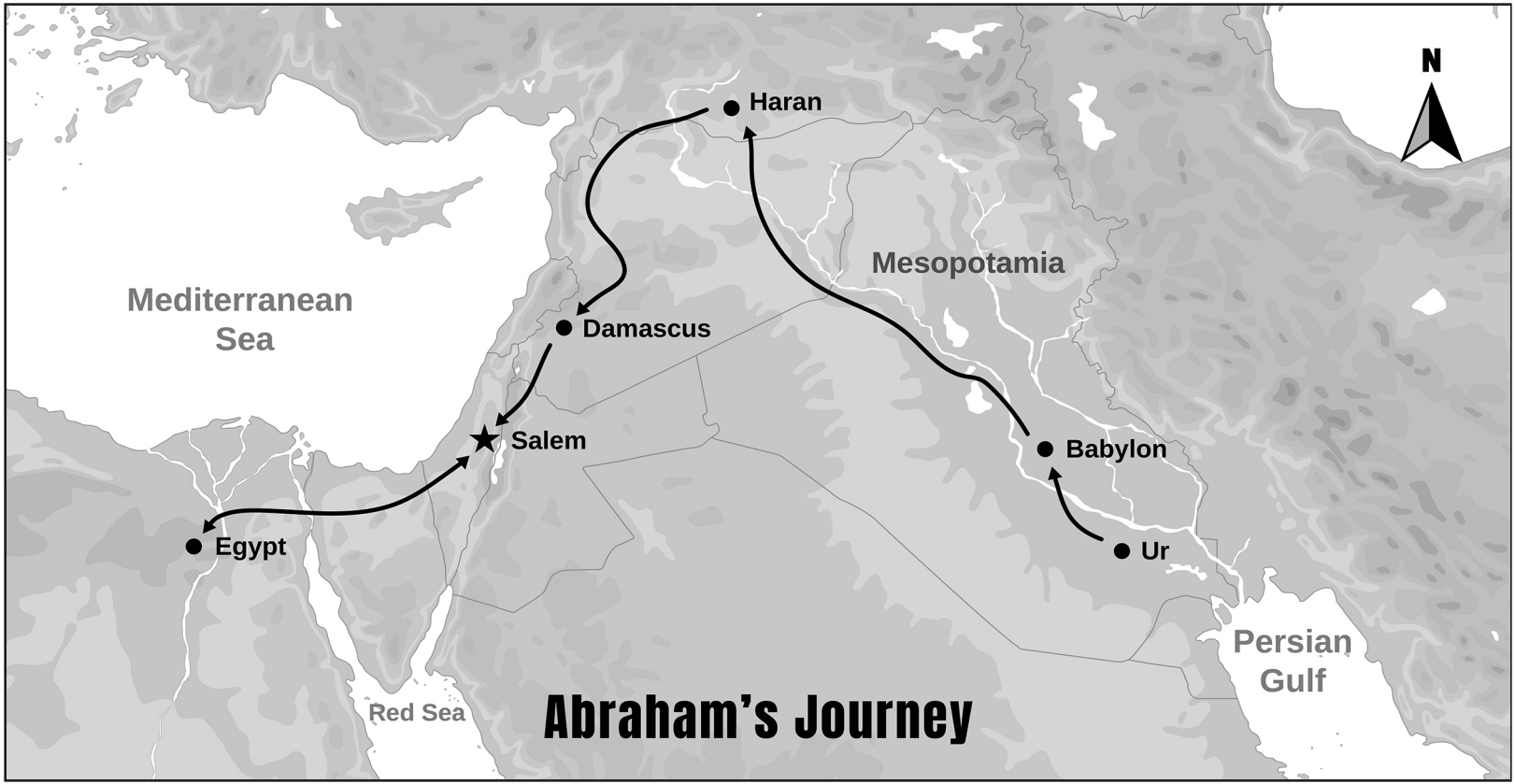

Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou. - Hebreeën 11:8

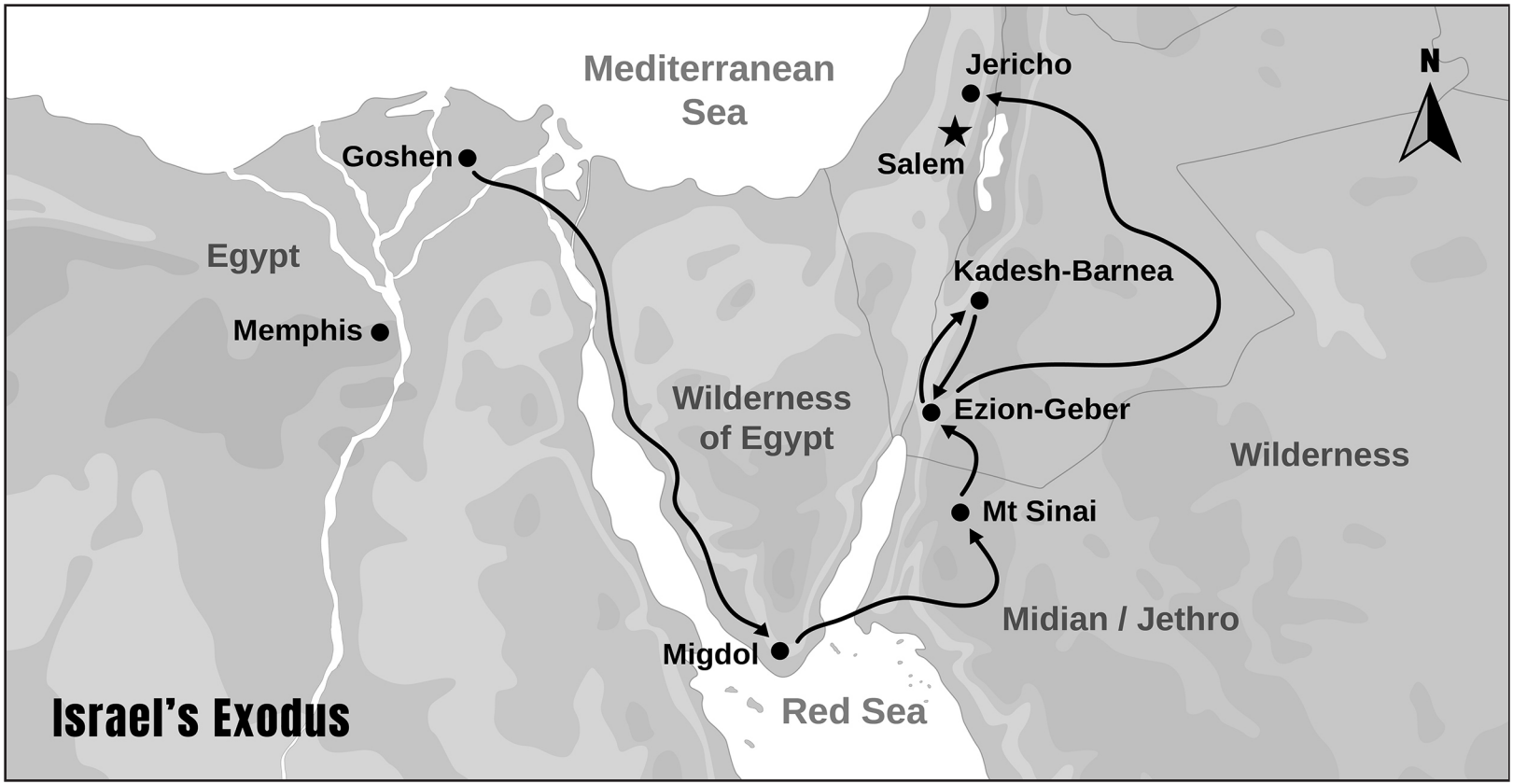

En het is geschied, toen Farao het volk had laten trekken, zo leidde hen God niet op den weg van het land der Filistijnen, hoewel die nader was; want God zeide: Dat het den volke niet rouwe, als zij den strijd zien zouden, en wederkeren naar Egypte. - Exodus 13:17

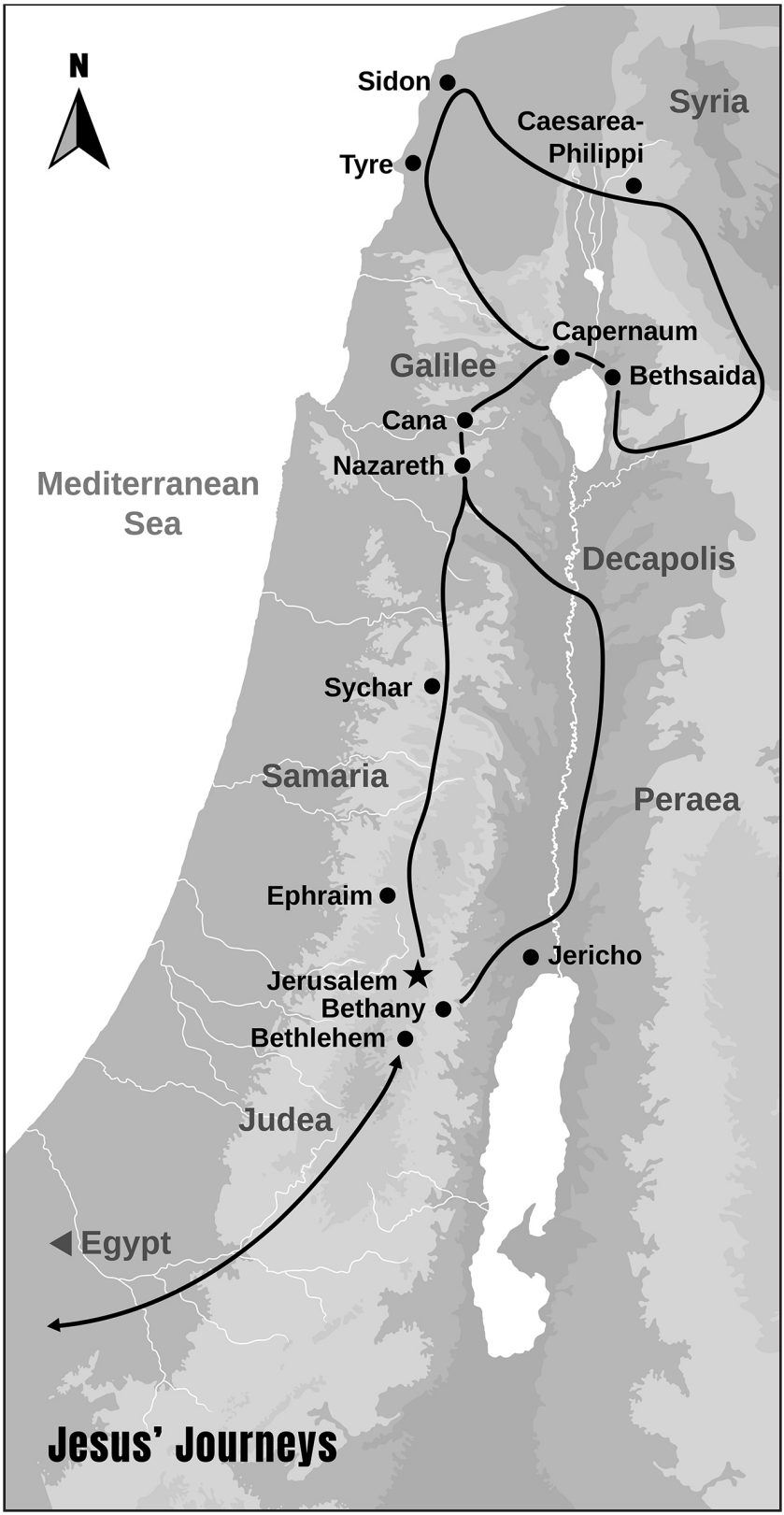

Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen. - Markus 10:45

Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God, - Romeinen 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

<table>
<tr><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses' Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City</td></tr>
<tr><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God's command</td></tr>
<tr><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="4">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels</td></tr>
<tr><td rowspan="3" colspan="3">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
</table>

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Bestemming

Nederlandse at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

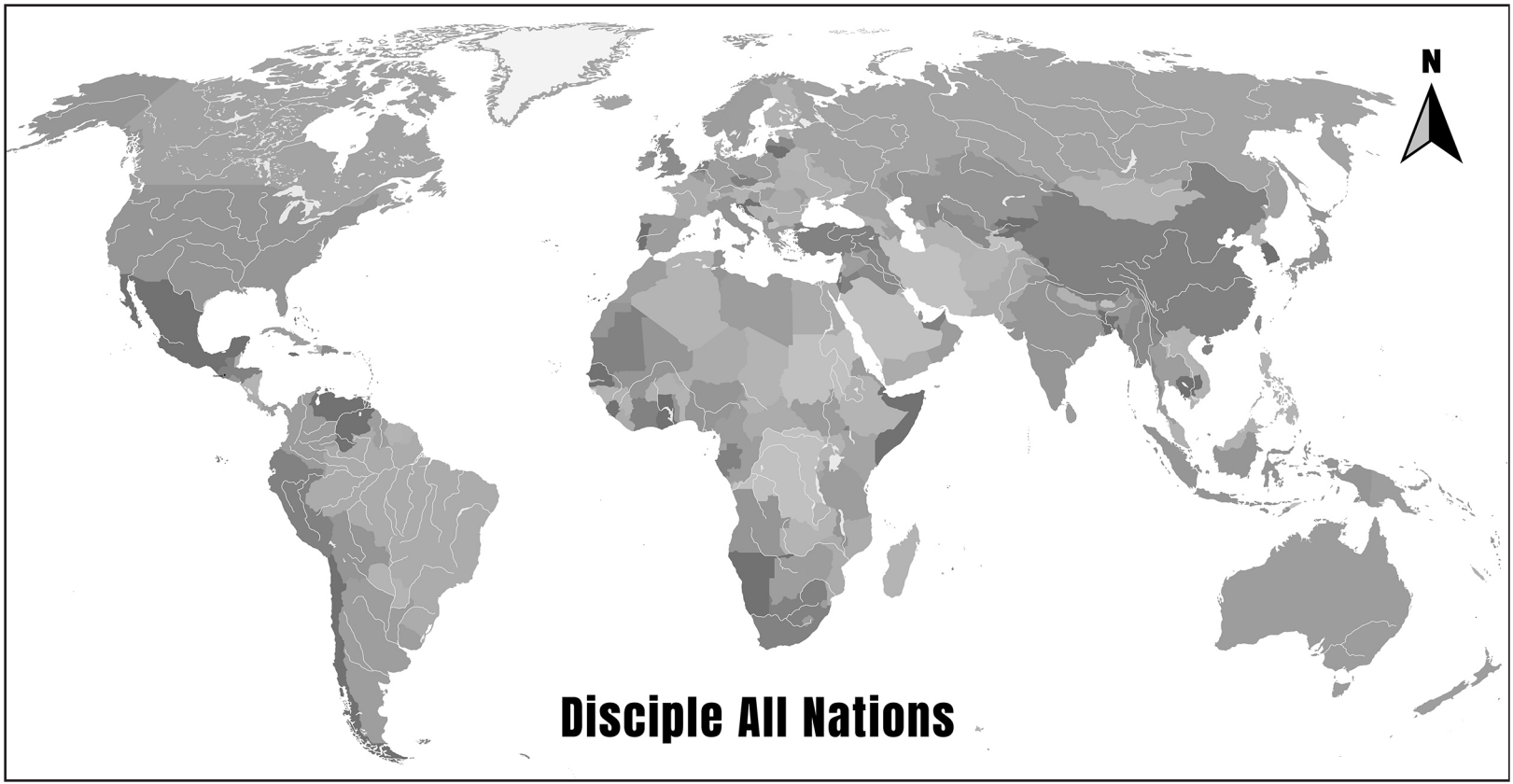

Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; - Mattheüs 28:19